

MEMO.

The Preface to this work including a brief sketch, of the Author's life, and some notice of his History will appear in the end of 2nd part.

غیر مشهور و ریزه منصبداران نا محصور که از اندازه شمار پذیرفته
فائده لب بشکوئی بی جاگیری و نیافتن نقدی کشیدن معلوم مگر
آنکه با بدامن صبر پیچیده بنام منصب بی ثمر قانع باشند •
القصه چون ذکر خاتمه و قلع سلطنت فردوس آشنائی شاه جهان
پادشاه بتحریر مقدمه آغاز جلوس خلد مکان موقوف است الحال
سخنان کمیت خامه تیز رفتار را بتدکار سلطنت خلد آرامگاه محمده
اورنگ زیب عالمگیر معطوف می سازد •

تمام شد

حصه اول منتخب اللغات

ففرکه بمذنب هفت هزارى بتفصيل ذيل مرابرازى داشتند
 همه مرحله پيمائى سفر آخرت گزیده بودند و عيچ يگ از امراي
 مقرب عوض آنها پدايگ هفت هزارى نرسیده بود - جملة الملک
 سعد الله خان و علميران خان سپه سالار و سعيد خان بهادر و استم
 خان - و شش هزارى از شش نفر زياده نبودند رستم خان بهادر
 خان جهان و اعظم خان و معظم خان و مير جملة و خسرو خان واد
 نذر محمد خان و مهاراجه جسونت - و هفده نفر پدايگ پنج هزارى
 رسیده بودند شاه نواز خان صفوى و مکرمت خان صفوى و قايچ
 خان بهادر و جعفرخان و خليل الله خان و مهايت خان و اعتقاد خان
 و بهادر خان روهيله و نجابت خان و اله وردى خان و بهرام خان
 واد نذر محمد خان و ميرزا راجه جيسنگه و راجه جگت سنگه
 و رانا راجسنگه و مالوجى بينوسله و راجه بيتبل داس و راجه
 رام سنگه - و چهار هزارى از چهارده نفر زياده نبودند و - ۸ هزارى
 و پانصدى يک نفر بود - و ۸ هزارى چهل و هفت نفر بودند
 و هزار و پانصدى بيست نفر و هزارى پنجاه و نه نفر بودند که بتفصيل
 تفصيل آن نمي پردازد *

درينصورت عتقائي دانش بزرگ و سينن سنجان گنج معاني
 نظر بر بندوبست سلطنت سابق در رويد اخلاص نسق حال
 که تعداد بونا يعنئ جوان هفت هزارى و شش هزارى مراتب
 نويسان حضور و سحران بخشيدان عظام اطلاع دادند تا بديون
 چه رسد انصاف نمايد که شوناه نه ميل خدا سر داد و نوبه
 باقى يافته مي شود و ندر در خواند فوايم مي آيد باس تفصيل

رفته در آمده بیست و چهار کرور روپیه و از جنس اشرفی سوای طلا و نقره غیر مسکوک و ظروف طلائی و نقرئی و جواهر که تخمیناً تا پانزده شانزده کروران نیز می شد مانده بود - و در رعیت پروری و عدم تعدی حکام تعقیب تمام داشت *

و آنچه در شاه جهان نامه از تفصیل منصب پادشاه زادهای والا گهر و امرای عظیم الشان درج است وقره چند بزبان قلم میدهد * دارا شکوه بنایه چهل هزارى و بیست و پنج هزار دواچه و سه اسبه رسیده بود *

پادشاه زاده محمد اورنگ زیب و شجاع هر دو بمنصب بیست هزارى پانزده هزار سوار مرانرازی داشتند *

و مراد بخش از پایه پانزده هزارى تجارز نموده بود * و پادشاه زاده را تا خدمت نمی فرمودند یومیه مقرر می داشتند بعده که بمهمی مامور می گزیدند بمنصب سرانرازی می یافتند مگر دارا شکوه که از بسیاری صحبت شاه جهان پادشاه او را از خود جدا نمی نمودند بعد از آنکه محمد شجاع بمهم دکن مامور گردیده تسلیم منصب نمود در عالم همچشمی که کلان تر از همه برادران بود رقت کنان از سردیوان برخاست لهذا ناچار بدین آنکه بخدمتی مامور گردد منصب عطا نمودند - و از جمله امرای بیش منصب زیاده از چهار نفر شاه جهان پادشاه هفت هزارى نمی نمودند بعده که یکی ازین چهار و دیعت حیات می نمود دیگری را بدین منصب سرانرازی میدادند چنانچه که در ایامی که عارضه حبس بول و شورش سلطنت ورداد چهار

بود و بعد عارضه بدني پادشاه زمام نسق سلطنت ده بنجه
اقتدار او در آمد طلب حضور گردیدند لهذا بعادل شاه بدجاپور
يقبول پيشکش مذکور دار و مدار نموده از پای قلعه بدجاپور برخاسته
متوجه خجسته بنديک اورنگ آباد گردیدند *

ديگر مخفی نماید که فرقه گرز بردار سابق جدا نبود از نوکران
روشناس که در جلد روی و تیز روی شهرت داشتند برای طلب امرای
سرکش و زمینداران مفسد و رساندن فرامین تعیین می گردیدند مگر
در عهد جهانگیر پادشاه برای روز شکار سه چهار گرز بردار که گرزهای
فولاد هشت پهلو داشتند در رکاب حاضر می بودند از اوایل عهد
صاحبقران فرقه گرز بردار بتفريق گرز طه و نقره مقرر گشتند و
فرمودند که سوای مردم توران از قوم دیگر داخل گرز بردار ننمایند -
خر بزه مرده که در هندستان اصلا نمي کاشتند در عهد سلف پانزدهم
جلوس اعالی حضرت ابتداء محمد رضای خوارانني در نواج
شاه جهان آباد تخم خربزه کشت و زمین موافق آمد و از عطای
خلعت و دیگر عنایات پادشاهي مفتخر گردید *

بر عقلا ظاهر است که اگر چه در ملک گدیری احتیال
به از محمد اکبر پادشاه رونق انزای سلطنت هندوستان در تیسویزه
نبوده اما در پادوبست و نسق دولتم آوردن خزانه و آبان کاری
ملک و قدرتانی پاد و رماه اشکریه از شاهی جهان بادشاه در عرصه
پروست هندوستان فرمان فرمای نگردیدند سوای شرح اوزم و سلووم
سلطنت و آنچه بشرح عبارات و قاعده و سعادتمندان شاه جهان
و دیگر بلاد و اقالیم انچه پاد و رماه اشکریه از شاهی جهان بادشاه در عرصه

نخان جهان معرفت شایسته خان بصرانجام و تهیده مهم پرده خست دنده
که بعضی امرای کومکی پادشاه زاده پیوستند پادشاه زاده با
سرانجام توپخانه برآمده برای تسخیر قلعه کلیدانی و دیگر قلاع توابع
ریجپور کمر بسته در اندک مدت بتسخیر در آورد بعد ازان بعزم
تسخیر ریجپور متوجه شدند چون از کلیدانی عبور نمودند فوجهای
ریجپور از هر طرف بدستور قراقان نمودار شده بعد از زد و خوردی
که بمیان می آمد فرار می نمودند تا پهای حصه را رسیدند جا بجا
را امرای رزم دیدند کار طلب برای عقب زدن و مورچال پیش بردن
مقرر شدند و محصوران با استحکام برج و باره پرداخته بزدن توپ
و تفنگ و انداختن بان و سنگ و دیگر آلات آتشباری پرداختند و
هر روز جمعی از هندو طرف پدم تیغ و بنان می آمدند و مردم
قلعه برآمده بر مورچال می ریختند آدم و چاره اضائع می ساختند
و آنچه دران مجامعه ازان پادشاه زاده با مرهنگ و امرای با نام
و ننگ تردیدات نمایان بعرضه ظهور آمده بتحریر تفصیل آن قلم
را بجهة داشتن بطول کلام منجر می گردند - حاصل کلام بعد ازان که
کار بر محصوران تنگ گردید پیغام اظهار عجز و پیام اسان بمیان
آوردند و قبول مبلغ کرور روپیه بطریق حکمرانه سفح جرائم کرده
و بیا کرده خود بساختند - درین ضمن اخبار موخش از عارضه حبس
بول پادشاه و برهم خوردن نسق حضور و طلب بعضی امرادر
دار السلطنت انتشار یافت ناچار کار یصلح انجامید تا آنکه از
نوشتهات وکیل بنبوت پیوست که امرای همراه پادشاه زاده محمد
و ادیب زریب بتجوز در اینگونه که از سابق هم واجب عهد صاحب اختیار

همراه پادشاه زاده تعیین فرمودند - محمد امین خان را از اصل و اضافه سه هزاری هزار نمودند و خان جهان را فرمودند که تا مراجعت پادشاه زاده از مهم بلجا پور در اورنگ آباد باشد - بهمه امرا وقت رخصت خلعت و اسب و جیغه و شمشیر عنایت نمودند و معظم خان را از روز ملازمت تا تاریخ رخصت پنج لک روپیه نقد - وای جوهر و اسب و فیل مرحمت فرمودند چون در دارالخلعت اثر وبا و طاعون ظاهر شد و روز بروز شدت او می افزود و درباب برآمدن از فضلا که احتسار فرمودند بروایت مختلف عرض نمودند آخر مصلحت بران قرار یافت که بطریق قصد شکار کلنگ کنار گدگ تشریف برده چندگاه تفرج گدان و داد دهان و شکار انگنان بهر بردند •

ذکر سوانح سال سی و یکم از جلوس صاحبقران ثانی

مطابق سنه هزار و شصت و هفت هجری

چشم آغاز سال سی و یکم مطابق سنه هزار و شصت و هفت هجری اول ماه جمادی الاولی زیب و زینت یافت و از امرا و علما و شعرا هر یکی فراخور پایه و مراتب قسمت کاسرا و فیض یاب گردیدند و ارباب طرب دامن دامن زر مرغ و - غنیمت ذخیره انداختند - پنجاه و هفت فیل پیشکش قطب شاه با تیغ دیگر از نظر گذشت سه لک و هشتاد هزار روپیه بقیعت در آمد - پنج کرور دام در انعام پادشاه زاده دارا شکوه مقرر نمودند جمعه از حایق و تحقیق شصت کرور دام تقاضا گردید - صوبه بنبل از تغیر بهادر خان برستم خان مقرر فرموده اضافه هزار - واز مرحمت نمودند - بعد و حایق حکم مهم بلجا پور پادشاه زاده محمد اورنگ زیب تا رسیدن

عطا فرمودند از امل و اضافه بمنصب پانزده هزاری دوازده هزار
سوار در اسب و سه اسب معزز ساختند *

چون بعد تیاری قلعه و حصار دار الخلافت امر بساختن مسجد
عالی که چنان مسجد در ممالک محرومه هندوستان از ابتدای
اسلام بنا نیافته و صنعت آن بتحریر آوردن تحصیل حاصل است هر که
در آن مکان با فیض رسیده میداند که معماران هنرمند چه کار کرده اند
فموده بودند بسرکاری و اهتمام سه چهار امیر مقل خلیل الله خان
و جعفر خان و سعد الله خان و روح الله خان در مدت شش سال
بخرچ ده لک روپیه با تمام رسد * ع *

قبله حاجات آمد مسجد شاه جهان

تاریخ انعام آن یامده اند *

چون بعرض رسید که عالی عادل شاه بیجا پوری ازین امرای
فانی انتقال و ارتحال بدار البقا نموده و از وزارت ملک نهانده
مگر سکندر نام مجهول النسب که او را بجای پسر پرورش
نموده و امرای بیجا پور او را بمطاعت برداشته اند و بعضی
با او موافقت ندارند به پادشاه زاده محمد اورنگ زیب حکم
صادر شد که خون را به بیجا پور رسانده ملک و قلعه آجا را بتصرف
خود آورد و معظم شان را از حضور برای معاونت آن مهم مرخص
ساخته فرمودند که مهر وزارت حواله محمد امین خان پسر
خود نماید که برفاقت رای رایان در اجرای کار ملکی و مالی پردازد -
و سبابت خان و خان جهان و نجابت خان و شاه نواز خان و غیره
از حضور و موصلات زاده از صد امیر نامی و روشناس کم منصب

خطاب خانم سرافرازی راوت . معظم خان قطعه اساس بوزن دو صد
و شانزده سوز بقیمت دو لک و شانزده هزار روپیه و شخصیت قابل سر
یراق پیشکش نمود و جمله نذر و پیشکش سابق و حال پانزده لک
روپیه بقیمت در آمد .

چون از دختر شد نواز خان که در خانه پادشاه زاده میستد همراه
بیشش بود فرزندان مذکور همی شد دختر امیر خان را برای پادشاه زاده
نصبت مقرر نموده لک روپیه چهار از سرکار داد و روانه احمد آباد
ساختند و پادشاه زاده را در لک روپیه انعام از خزانه بگذر صورت

که اگر چه در سده چنان بدبختی ظاهر شد که التماس شفقت
نماید اول سزاوار عقوبت اوست اما چون مدافع خطیب حق رویا
که بزرگداشت دارند بر فرقه او تظلم است و جمیعها مطاعه بادشاهی
از باز یافت باید نمود بدون رصال زرمطلوبه آن و اندام مطاعه
سرکار در کشتن او تامل قزم است حکم شود که بعد از اصل اخذ
حق ستام رسیدن و زردشاهی او را بپادشاه اعمال و رسانم التماس
او در حقه قبول در آمد و فرمودند که بسزای میستد شدیده
راجه رگه ناته و نمایند که بغیر تیسری حق رعایا رسیدن بآنها رسانند
در این صورت فی الحال باعث فرونشستن آتش غضب پادشاه و جهان
بیششی آن بدکردار مردم آزار گردید و دیگرانرا عبرت حاصل شد
از این مقواد حکم شد است و فرمودی که در برداشت حال رعایا
و آسای ماک از آن پادشاه رعیت نواز بنظر شود و سوار مسعود
گردیده بعد از سیر به راه معظم خان پیشخور رسیده اند .

نزدیک بحضور رسید دانشمند خان بخشی را فرمودند که باستقبال
رفته بحضور بیارد و بعده که ملازمت نمود یک خوان اشرفی
و دو خوان حواهر و دیگر اجناس نذر گذرانند و از اصل اضافه
شش هزاری شش هزار سوار نموده خطاب معظم خان مع وزارت و
قلمدان مرصع و شمشیر و دو نیل و دو اسب خاصه با ساز و براق
طلا و نقره و پنج لک روپیه عطا فرمودند - و آمد خان را از اصل و
اضافه دو هزار و هشت صد سوار نمودند - و محمد امین پسر
میر جماله که از عقب رسیده ملازمت نمود بمنصب دو هزار و

ناخشنودی خدا خواهد گردید بعده که نواب قدسیه برین بیداد
آن برگشته طالع اطلاع یافت زبان از شفاعت او باز داشت - آری
بادشاهان عادل را چنین بحال رعایای ستم رسیده باید پرداخت
* بیت *

مده رخست ظلم در هیچ حال * که خورشید مملکت نیابد زوال
خرابی زبیداد بیند جهان * چو بستان خورم زباده خزان
بازار مظلوم مایل مباش * زده دل حلق غافل مباش
روزی دیگر که بادشاه عدالت اساس رعیت پروردیوان فرمود حکم
باحضار آن نامه تباد و مارگیر نمودند درینضمن راجه رکهنات
که نیابت وزارت داشت و رکلاهی آن بدعاقتبت از طرف نواد
بادشاه بیگم نیز مایوس شده بدو رجوع آورده با هزاران محزون و زاری
برای رفع بلائی آن مبتلا بانواع بلا سماجت از حد گذرانده بودند
بخدمت بادشاه دادگر عدالت گستر بر قابوی وقت بعرض رسد

تعیین نمودند و روشن ضمیر واقعه نگار را که بکمال صوری و معنوی آراسته بود متصدی سورت مقرر فرمودند (۱۲۴) چون میر جمعه

(۱۲۴) از ابتدای سطر ۱۹ صفحه ۷۵۰ تا انجاء عبارتی که

مذکور است بعوض آن در یک نسخه این عبارت است •

چون حقیقت تعدی و ظلم محمد امین متصدی بندر سورت در تشخیص جمع مال و دیگر ابواب بعرض رسید از منصب و جایگزین بر طرف فرموده گرز بردار تعیین نموده طلب حضور نمودند بعده که ملازمت نمود حکم شد که هر دیوان وار در آستین او حر دهند آنروز و کلامی او هر چند که اطراف برای نجات او دویزدند فایده نه بخشید تا آنکه بمتصدیان بادشاه بیگم که بندر سورت در تنخواه او بود رجوع آورده بهزاران عجز و الحاح رقعہ ختمی جان او بظام بادشاه حاصل کردند بعده که رقعہ بیگم به مطالعه خاص در آمد او را حکم حبس فرموده بیدماغ داخل محمل شده بادشاه بیگم را نزد خود طلبیده فرمودند که باوجود بندر سورت در اقطاع آنچشم و چراغ سلطنت مقرر است و رعیت را گذار که باعث آبادی ملک و مزید خزانه و افزونی لشکر بادشاه است آن فرزند چگونه باین بدنامی ظلم آن ذاباک راضی می شود که برای اظهار حسن تردد اضافه آوردن بمرتبه در تشخیص مال شخصی نموده که رعایا ناچار گشته فرزندان خود را بمصرفانده فروخته ادای مستحق نمودند بندر سورت جای تراز مردم هفت مقام است خبر که بدشاهان اطراف رود برای ما بدنامی آن عتوه

یا دیگر امرا و زمینداران که از اطراف و صوبجات برای کمک رسیده بودند بعطای خلعت و جواهر و انب و فیل معزز ساخته بمکانهای آنها مرخص ساختند - و شاه بیگ خان را با سه هزار سوار برای وصول زر پیشکش و محافظت ملک از دست اندازی لشکریان و مفسدان واقعه طلب در سرحد نگاهداشتند - درین ضمن فرمان حضور مشتمل بر عنایت منصب پنج هزاری چهار هزار سوار و خطاب معظم خان و خلعت خاصه مع جمدهر مرصع و پهل کتاره و علم و نغاره مع حکم طلب حضور مقام میرجمله همراه گزر بردار رسید - و معظم خان آداب بجا آورده در رکاب پادشاه زاده همراه گردید همه جا شکار کنان قلعه قندهار و اودگیر را ملاحظه نموده اوائل شعبان داخل خجسته بنیاد شدند و بعد عرض تردد پادشاه زاده اضافه پنجهزاری دو هزار سوار دو اسبه و سه اسبه که از اصل و اضافه شش هزاری پنج هزار سوار باشد مرحمت نمودند - و شایسته خان را بخطاب خان جهان بهادر و از اصل و اضافه شش هزاری پنج هزار سوار مقتخر ساختند - چون عرضه داشت قطب شاه متضمن بر اظهار فدویت و پریشانی بعرض رسید بدست لک روپیه بابت تفاوت نرخ و غیره از جمله پیشکش سابق منجمله پیشکش حال محسوب نموده معاف فرمودند .

چون حقیقت ظلم و تعدی محمد امین متصدی بندر صورت بعرض رسید از منصب و جاگیر و خدمت برطرف فرموده حکم مع گزر بردار برای محبوس ساختن و بحضور آوردن او صادر فرمودند - و برای ادای زر و حق جتم رسیدهها منازل شدید

پادشاه زاده را ملازمت نموده سه هزار ابراهیمی طلا با دیگر تصف
نثار و نذر گزرانند - خلعت و جیغه و جودهر مرصع و در اسب با ساز
طلا و دو فیل مع ساز نقره عطا نمودند و حکم نشستن فرمودند و
بانواع لطف امیدوار ساخته بخلوت برده کلمه و کلام مصلحت
بمیان آورده مرخص نمودند - روز دیگر حکم فرمودند که مور چال
از پای حصار قلعه بردارند - و قاضی میر عادل را همراه شایخ
نظام برای عقد بقلعه فرستاده جیغه و تسبیح مرزاید و دو فیل
بایراق و جل زربفت برای قطب الملک حواله شایخ نظام نمودند
و قطب الملک تا دروازه استقبال نموده فرستادگان را در مکان خوب
فرود آورده آنچه رسمیات شادی عروسی بود بجا آورد - روز دیگر
بعد فراغ عقد قاضی را مع همراهان مرخص نموده چهارده اک
روپیه جواهر همراه عروس با لوازم دیگر نموده مع سرکار رام کبر که
بسرحد برار و بیدر پیوسته است نیز در جہاز دختر دادند - و اواخر
جمادی الاولی که معرکه ارانی رزم بمجلس بزم مبدل گردید بعد
فراغ شادی و انعام اسرای همراکب فرمان عطومت آمیز پادشاه
برای قطب الملک فرستادند و او استقبال نموده شرط آداب بجا
آورده گرفت بعده پادشاه زاده بخانه میر جمعه تشريف بردند و
یک قطعه الماس فتراشیده و دو لعل و نه زمرد و شصت دانه
مرزاید و یک ذیلم و پنج فیل نرو یک زنجیر سار و یازده طه و
یراق نقره و پنج اسب برای پادشاه زاده سوای آنچه که بساطان
مسجد و سلطان معظم گذرانند پاشکش نمود - اوایل رجب بشر
و فیروز بی طرف خپسند بایان کوچ فرمودند و شایعه خان را

بر مردم کهی دراز نمودند و سپاه همراه بدفع مضرت آنها پرداختند و
 نائز قتل و جدال بلند گردید و کار بجائی رسید که تمام لشکر
 شایسته خان و دیگر امرا می آنکه به پادشاه زاده و سرداران خبر شود
 قریب شش هفت هزار سوار و پیادهای بی شمار بقصد پیکار و
 مدد مردم کهی رسیدند و هر ساعت شعله دار و گیر اشتعال
 می گروست هر چند سرداران هر دو طرف در منع و دفع آن فساد
 می کوشیدند مائده نمی بخشید و تا آخر روز جمع کثیر از هر دو
 طرف نقد جان ببان دادند و تمام شب بر اسپان و فیلان مستعد
 کارزار بوده از دور تفنگ بر هم دیگر می زدند صبح نا شده باز بازار
 پیکار گرم گردید و مکرر پیهم مردم عمده و شتر سوار و اسب سوار
 از طرف فطاب الملک برای دفع فتنه می رحیدند اما ممنوع
 نمیکردند و هر بار دکنیهای جاهل مغلوب می گردیدند باز
 فراهم آمده مستعد کارزار می گشتند تا شب دویم مردم بسیار
 از مردم پادشاهی بکار آمدند و آدم زیاد دکنیها کشته و زخمی
 گردیدند و جنگ قائم بود بعد جا بجا متفرق شدند درین حالت
 خبر رسیدن میر جمله همراه میر عبد اللطیف که برای طلب او
 رفته بود نزدیک گلکنده رسید قاضی عارف بموجب امر پادشاه زاده
 فرمان و خلعت که از حضور برای میر جمله آمده بود برده برای
 آداب تسلیمات و ملازمت پادشاه زاده راه نمونی نمود و میر جمله
 استقبال کرده موافق دستور هندوستان و قاعده دانان هند فرمان گرفته
 و خلعت پوشیده بخیمه خود مراجعت نمود بعد تعیین ساعت و
 رسیدن نصیر خان و مهر شمس الدین و مالوجی باستقبال آمده

بهذهنیت منصب سلطان محمد با دو فیل و چهار اسب مع ساز طلا و
نقره بزام شاهزاده رسید و درخواست ماذون فرمودن و آمدن والد قطب
شاه مع اوزار نسبت بار دیگر بمیان آوردند - و شایسته خان را مامور
فرمودند که استمالات نامه از زبان سلطان محمد و خود بنویسند -
و قبل از رسیدن استمالات نامه والد قطب شاه روانه شد همین که
خبر از دروازه برآمدن رسید میر ابو الفصل معموری را همراه
میرزا احمد داده باستقبال فرستاده اول بذیر شایسته خان فرو
آوردند و روز دیگر بخانه سلطان محمد آمده بواسطت بیگمان شاه
زاده را ملاقات نموده دو فیل و دو اسب با ساز مرصع و طلا گذراند -
بعده که بخدمت پادشاه زاده کامگار آوردند هزار مهر و پنج اسب
و پنج فیل نرو ماده مع ساز طلا و نقره پیشکش قبول افتاد -
و برای عفو جرائم و تعیین کمیت وجه پیشکش برای پادشاه و قبول
وصلت گفتگو بمیان آورده یک کرور روپیه نقد و جنس پیشکش
حال که باقی پیشکش سابق در مدت دو حال باقسط ادا نماید و تعیین
تاریخ نسبت مقرر نموده بقلعه مراجعت نمود - و از شهرت مصالحه
مردم مورچال از مکان خودها برآمده بخاطر جمعی تردد می نمودند -
در باره میر احمد الله خان بخاری عرف میر میران خانی از وسواس
بجای ضرر میرفت گواهی زنبورک از بالای قلعه ناگهانی بمیر
احمد الله رسید و در آن واحد کار او تمام شد و عفو جمعی کثیر از
دکهذهنی جاہل که از اطراف با مصالح جاگ برای مدتی رسیده
بودند از صلح خبر نداشتند بسرگروهی کوتوال گلکند که برای طلب
آن جماعه رفته بود ده گروهی رحیده تحت تعدی و غارت و تزل

و سد راه آنها مردم کاری گذاشته خود بتدبیر تشریف بردند - و روز دیگر زمیدار چانده بمده رسید - و روز دوم آن مبارزا احمد داماد قطب شاه بخدست سلطان محمد آمد و برای عفو تقصیرات ملتجی گردید اما از جواهر و فیل که همراه آورده بود قبول ننموده تا انفصال معامله موقوف داشتند - درین فرصت شایسته خان و افتخار خان و نصیر خان رحیده بانواج پادشاهی ملحق گشتند و مورچهای سابق را تغیر داده از مرنوجا ابحا امیران کار دیده مقرر نمودند - درین ضمن از حضور حضرت اعلی منشور نوازش گنجور مع خلعت و جمدهر و شمشیر مرصع برای پادشاه زاده والا گوهر منصب هفت هزاری ده هزار سوار برای سلطان محمد و فرمان عنایت عنوان مشتمل بر عفو تقصیرات و خطا بخشی بنام قطب شاه در جواب عرضه داشت او رسید پادشاه زاده فرمان قطب شاه را تا انفصال مقدمه پنهان داشت و در انشای آن مصلحت ندانست - و بندگان خان نثار کار طلب روز بروز در پیش بردن مورچال شرط تردد بجا آورده کار بر محصوران تنگ آوردند - و هر روز جمعی از نوکران قطب شاه - بامید نندگی درگاه پادشاه رحیده شرف الدوز ملازمت می گردیدند - و تفرقه تمام بحال قطب الملک راه یامت و میر احمد و میر فصیح را بوسیله اظهار ندانست و عذر باز گشت از اطوار ناهنجار سابق و اطاعت آینده و ادای پیشکش بانی سابق و حال هرچه بفرمایند و التماس پیغام وصلت صبیحه خود با سلطان محمد - بار دیگر فرموده و ده فیل و دیگر اسباب و ظروف طلا و نقره بابت میرجمله مع عرضه داشت متضمن

نداده اشیای مبرحوله را قبول نفرمودند - و روز سیوم آن جمع کثیر
 همراه جبار بیگ خراسانی و دیگر نوکران جاعل پبشه قطب شاه
 طرف سورچال میرزا خان نمودار گشتند مردم این طرف خبردار
 شده بسرکاری مالوجی دکهنی بمردن میرزا خان خود را رساندند
 و زد و خورد نمایان از طرفین بظهور آمد و جمعی از هر دو طرف
 کشته و زخمی و اسیر گردیدند و یک زنجیر فیل با چند اسیر که
 دستگیر مردم پادشاهی شده بود نزد پادشاه زاده آوردند - میر
 عبد اللطیف را برای آوردن میر جمله که در کرناک بود با جمعی
 تعیین نمودند - درین ضمن بعرض رسید که هفت هشت هزار سوار
 و بیست هزار برقع از کرناکی طرف جنوب رو معرکه آرا گشته اند
 خود بدولت سوار شده بمقابل آن فوج متوجه شدند و ازان طرف
 بزدن بندوق و بان از بالای قلعه و بهر دادن توپ و تفنگ و انداختن
 سنگ و بان و دیگر آتشبازی پرداختند و از طرفین صدای داروگیر
 بلند گردید و جوانان نبرد خو و پر دلاان جنگ جو از باریدن تیر بلا
 اندیشه ندمود بمقابل گوله و بان حملهای مردانه آورده طریقه
 جان نذاری را کار فرمودند - خصوص شیخ میر و محمد بیگ
 میر آتش داد مردانگی دادند و دکنیها را از مقابل برداشتند و
 جمع کثیر از طرفین نکه هستی بیاد ندادند و زخمی گشتند و مکرر
 مردم قلعه مغلوب گشته باز اقدام بمقابله و مقاتله می نمودند تا
 آنکه سرانکر آن جماعه سید مظفر و جبار بیگ و شرزه خان رو
 بفرار آوردند و بشیخ میر و محمد بیگ که از سرداران ناسی پادشاه
 زاده بودند زخم تیر و تفنگ رسید - و پادشاه زاده برای سورچال

محمد اورنگ زیب هشت گروهی گلگنده در هتک میرجمعه
 رسیده روز دیگر سوار شده باطراف قلعه برای تعیین مورچال
 و تعیین خیمه دولت خانه متوجه شدند - درین آوان خبر رسید
 که هفت هشت هزار سوار و ده دوازده هزار پیاده برتنداز
 بمرداری موسی خان اطراف لشکر بشوخی تمام رسیده اند و از
 بالای قلعه گولگ توپ و تفنگ و بار متصل هم می آید سلطان
 محمد را پیغام فرمودند که با نوج سوار شده طرف چپ مستعد
 باشد و بدفع مفسدان آن طرف پردازد و از هر جانب بهادران
 قلعه کشا در مقابل حمله دگهتیا ترند نمایان بظهور می آوردند
 و تا شام شعله جنگ زبانه می کشید و جمعی از مردم بادشاهزاده
 بکار آمدند و زخم برداشتند و برخی از مردم کاری قطب شاه کشته
 و زخمی گردیدند و بادشاهزاده نماز عشا بخیمه خود آمده ادا
 نموده به تیمار و مرهم داری بعضی نوکران نامی که به خروج
 گشته بودند پرداخته روز دیگر مورچال اطراف بامرای کارزار
 دیدارزم آزا ما سپردند - مبرز خان و کار طلب خان و کدھر سنگه
 و دیگر بهادران کار طلب به تدبیر کردن نقب و دواندن مورچال
 پرداختند درینوقت قطب شاه میرقصیح نام را با چهار هندوچقا
 جواهر و مرصع آلات و سه زنجیر نیک نامی کلاه و چند اسم
 باماز طلا و غیره اشیا فرستاده معروض داشت که برای معذرت
 و التماس عفو جرائم مادر خود را مع پیشکش نفع میفرماید
 اگرچه بعد از التجای قطب الملک مردم پادشاهی را از دواندن
 مورچال و زدن توپ ممنوع ساختند اما میرقصیح را بار ملازم

پروا ختنند صدای دار و گیر بلند گردید و مردم قطب شاه مغلوب و مقتول
و زخمی گشتند - از آنکه خیمه سلطان محمد بر سر تالاب حسین ساغر
(ساگر) بود و صدای زد و خورد بگوش سلطان میرسید حکم مقید
ساختن محمد ناصر مع همراهان نمود و برای ضبط اموال قطب شاه
و محافظت مال رعایا تاکید فرموده محمد بیگ نام را با جمعی
برای منع آتش زدن و تاکید غارتگران مقرر نمودند - اگرچه بعد
از سوختن بعضی محلهها باقی شهر محفوظ ماند اما دست
تاراجیان از مال و غارت کوتاه نگردید - درین مابین میر عبد الطیف
حاجب پادشاه زاده که در گلکنده می بود با فیضان موسی محب دار
و دیگر اسباب آمده برفاقت حکیم نظام الدین ملازم عبد الله شاه
ملازمت نمود و صندوقچه جواهر با دو فیل و در اسب با ساز طلا
و نقره از طرف خود گذراند - سلطان محمد بمحمد امین پسر میر
جمله امر نمود که با جمعی از مردم ضابط خون و پادشاهی رفته
اسهان و دیگر چارپا مع امپان قطب شاه که در حوبلی است
بضبط قید و قلم در آورده مردم معتمد برای چوکی و محافظت
بگذارند - و فرمودند که تا مسترد ساختن مال و اسباب میر جمله حکیم
نظم الدین را نیز با محمد ناصر در قید آورده نماند دارند - بعده
قطب شاه باز دو فیل و شصت اسب و قدری جواهر و دیگر اشیای
میر جمله فرستاده پیغام اظهار ندامت و عذر خجالت بمیدان آورد -
و نیز از زبان بعضی ظاهر شد که عبد الله شاه برای طلب کومک
و امداد و معاونت بعادل شاه و زمینداران عمده نواح نوشته مردم - و
ناصر دوانده و باستحکام برج و باره می پردازد تا آنکه پادشاه زاده

بفکر تهیه ضیافت پرداخت بعد که از نزدیک رسیدن هر اولان با
 مصالح و استعداد جنگ آن مست باد. غفلت هشیار گردید
 سراسیمه کار و بار خود گشته هوای اطاعت امر فائده مآل کار
 ندانسته محمد امین را با والدۀ او و بعضی اجناس نزد سلطان
 محمد مرستاد و در جواب فرمان پادشاه و نشان پادشاه زاده کامکار
 و بخدست شاه زاده نامدار عذرهای نامجموع دور از رویۀ کارنوشت
 محمد امین که نزد پادشاه زاده رسید ناآش زیاده نمود و خبر
 پایمال شدن اکثر پرگنات مرحوم از دست اندازی لشکر و تسلط
 رسیدن سیلاب انواع پادشاهی در اطراف بقطب شاه رسید و نزول
 سلطان محمد سه گروهی گلکنده واقع شد تزلزل تمام دران مرز و يوم
 افتاد پای ثبات عبد الله شاه از جا رفت و شهر حیدرآباد را
 گذاشته با فرزندان و عبال و مال و خزانه و جواهر هر چه توانست
 در یک روز برداشته خود را بقلمه گولکنده رساند و اما از اجناس
 منگین مثل قالین و چینی آلات و دیگر اقمشه قطب شاه و امرا و
 قبیجار آن قدر در شهر و حویلیها ماند که از اندازه حساب بیرون
 بود اگرچه پنج هزار مزار و چند هزار پیاده برقدار همراه موسی
 محمدار بر سر حویلیها گذاشته بودند اما آخر کار همه بتاراج
 رفت و در ابتدای زد و خورد تاراجیان محمد ناصر نام که ماده
 فساد مضرت حال میرجمله همان بود یا صندوقه جواهر و نامه
 عذر آمیز بخدست پادشاه زاده رسیده التماس منع تاراج نمود
 درین ضمن چون مردم سلطان محمد بیعت اندازی اطراف پرداخته
 بودند و حواریان و برقداران عبد الله شاه برای میانعت بشوخی

نمودن میرجمله مع پسر بحضور بزم قطب شاه صادر فرموده بودند قطب شاه بخلاف آن بعمل آورده پسر میرجمله را معقید ساخت و باز حکم خلاصی او روانه نمودند و فائده بر عکس بخشید و بر محمد امین پسر او زیاده تعقید گردید و اسپان و اموال آنها را ضبط در آورد و پادشاه زاده محمد اورنگ زیب نیز درین ماده احکام تهدید آمیز نوشتند آخر کار که فائده نداد میرجمله بحضور معروض داشت بعد عرض بار دیگر فرمان نصائح آمیز مصحوب جبار بیگ و عزیز بیگ گرز برداران صادر شد و پادشاه زاده در فرمان درج فرمودند که اگر چه اغلب آن کوته اندیش قبل از رسیدن گرز برداران از راه خطا باز گشت نموده از خلاصی پسر میرجمله و روانه نمودن آنها بحضور استرضای ما حاصل کرده باشد و الا بعد ورود حکم جدید و تاکید شدید اطاعت امر خواهد نمود اما در صورت مصر بودن بران طریق ناصواب باید که آن فرزند تعین فوج نموده بل خود عازم تنبیه او گشته بجزای کردار رساند و احکام رفاقت شاهزاده بزم شایسته خان ناظم ملوا و افتخار خان و دیگر راجهای اطراف صادر شد - چون قطب سیاه با وجود ورود فرامین و نشان پیهم تن بطاعت نداد و دست از معقیدان برنداشت پادشاه زاده محمد اورنگ زیب اوائل ربیع الاول - سال بیست و نهم جلوس سلطان محمد را با بسیاری از بندگان درگاه آسمان جاه بروایتی بشهرت که خدائی با صبیله شیاع که در بنکاله بود روانه فرمودند و خود پادشاه زاده نیز بشهرت شکار طرف قندهار متوجه شد - بعد رسیدن سلطان محمد که غافل نزدیک بولایت گلکنده رسید ابتدا عبد الله خان قطب شاه

چون سطر غلط و ورق قلم خورده از صفحه روزگار حک ساخته اند و باندک گردش لیل و نهار خود شان نیز از گم نامان عالم می گردند همه از اثر دعای مستمندان ستم رسیده است که در درگاه منتقم حقیقی دعای سحر خیزان بدرجه اجابت می رسد و تیر آه دل های پر خون کار می سازد .

رانی رگه نات را که بدشکاری خالصه و تن سرانجام میداد و خالی از جوهر رشد نبود و اثر تربیت سعد الله خان از کار گذاری او ظاهر میگردد مامور درموندند که تا تعیین دیوان کل مقدمات وزارت را سرانجام دهد و از اصل و اضافه هزاری چهار صد سوار و خطاب رانی رایان سرانرازی یافت - چندر بهان که درمطلب نویسی بی نظیر تربیت کرده افضل خان بوده و چندگاه دارا شکوه بخدمت پادشاه التماس نموده با خود گرفته رفته بود باز بر شاه زاده بلند انبال گرفته بخدمت دارالاسنا و خطاب رانی چندر بهان بر دیگر مدتیان هند امتیاز بخشیدند - محمد صفی خان بخشی واقعه نگار دکن را از کمی منصب و گرفتن خطاب و عزل خدمت معاتب ساخته بجای او میرجعفر استرآبادی را مقرر ساختند و محمد صفی حکم شد که سی لک روپیه منجمه بدشکس قطب شاه که مجملی تفصیل آن بزبان فلم داده خواهد شد در درات آباد گذاشته باقی بحضور بیارد - و چون حقیقت تعدی که از طرف قطب شاه بحال میرجمه و محمد امین پسر او که از نوکران عمده و کار طلبان معتبر او بودند عائد گردیده بعرض حضرت اعلی رسیده بود و حکم عالی در باب عدم مضرت و روانه

برضعفا و مظلومان میبرد و هر احسان و خیر که عائد حال مستمندان می گردد دعا و نفرین موافق کردار آن بفرزندان او می نمایند ازان است که از زمان قدیم لغایت حال از روی تواریخ آنچه بمطالعه درآمده و در مدت اینچاه و ده سال که مسوده اوراق بحمد تمیز آمد مشاهده می نماید هیچ ظالم خود عاقبت بخیر نگشته و فرزندان او از طرف رزق و آبرو بمراد دل نرسیدند بل نام و نشان آن جماعه در ده بیست سال بر صفحه روزگار نماند - و اولاد سعد الله خان لغایت حال که هفتاد و چهار سال از زمان وفات اوست همه عاقبت محمود و فراح روزی و نیکنام زیست نمودند و می نمایند - خصوص درین دور که انسانیت و کمال مروت معدوم الوجود گشته و امیرزادها که معلمان متعدد و اتالیقهای مستعد مدتها صرف اوقات در تربیت آنها می نمایند بمرتبه از طریق آدمیت بیگانه واقع می شوند که سواي جوشیدن در محبت بی کمالن مادر آزار و پدر بیدار و اوداش وضعان ضائع روزگار اصلا بمصاحبت صاحب کمالن با وقار و دانشمندان صلاح شعار راغبی نمی شوند چه استعداد و کمالات فن ایشان سرود خوانی و نواختن طنبوره و فهمیدن دهریت و کیمت و دهره است و کسب دیگر کمالات را در سر محض میدانند و باز وجود بهر سازدن خط و سواد که پدران شان مبالغهای خطی بشرح ملایان در آورده صاحب سواد نموده اند همین که سواد خط بر چهار شان نمودار گردید کتاب بدست گرفتن و مطالعه تفسیر و حدیث و کتب لغت و تاریخ و مشق خط و مربوط نویسی را از جمله فعلهای لغو و حائل می شمارند و نام جد و آبایی خود را

رعایا باعث گرد آوری خزانة و مادة نیکنامی وزرا می گردند - و دارا
شکوه که با سعد الله خان سوی مزاج داشت روزی بعرض رساند
که سعد الله خان پرگفتار و بیرون کم حاصل در تیول ما داده و محال
جید برای خود گرفته چون سعد الله خان برین معنی اطلاع یافت
وکیل پادشاه زاده را طلبیده هر چه دیبای آفتی که بسبب عمال
ظالم پادشاه زاده رو بویرانی گذاشته بود نوشته گرفته بجاگیر
خود گرفت و عوض او جاگیر خود را بتجویز وکیل در تاختخواه
پادشاه زاده تن نمود و در یک دو سال دیگر همان محال زیاده
از سابق خراب و کم حاصل گردید - از جمله دستخطهایی که
سعد الله خان بر فرد هایی بدر نویسی مستوفی نموده دو دفعه را
بقید قلم می آورد - راجه تودرمل در زمان اکبر پادشاه مقرر کرده
بود که اگر از صد کمتر فاضل عامل و کروریان باشد مستوفیان مجرا
ندهند و از صد بالا فاضل کروریان و عمال محسوب گردند در عهد
شاه جهان پادشاه مستوفیهای شرارت سرشت یث قلم در مجرا دادن
فاضل عاملان وقت می نمودند عده که فرد محاسبه به سعد الله خان
رجوع شد دستخط نمود که ای مستوفی مثل هندی مشهور است
لینا لینا دینا دینا هرگاه ضابطه سرکار چنان قرار یافته باشد که از صد
بالا فاضل میسر است چرا به بدعت و دعای بدعتی برای خود و ما
راضی میشوی - دیگر بر فرد یاز یافت بدر نویسی کروریان محال خالصه
دستخط نموده که این ضابطه برف را پیش آفتاب بداند هر چه
بعد تموز آن باقی ماند باز یافت نمایند - دیگر بر عقلای جهان دیده
ظاهر است که هر ظالم و حیف و میلی که از حکام و ارباب ریاست

صاحبمدار جاگیر اورا هزاری نمودند - و بآکثر نوکران روشناس
 سعد الله خان فرا خور حالت منصب مقرر شد - سعد الله خان
 غفره الله که سواي کمالات صوري و معنوي صفات ذاتي بسيار داشت
 و بهترين صفت او باعتقاد محرر اوراق بل همه نصعت پيشگان
 با هموش آن بود که بکمال ديانت و امانت قسمي مهمات ملکي را
 سرانجام داد که در مدت وزارت او هرگز قلم او بر بنياد بدعت و
 مردم آزاری که لعنت و بدنامي آن تا روزحشر بر باني آن مي ماند
 جاري نگردید بلکه در دفع و رفع مقدمات و محاسبات که دران نقصان
 عامل و رعایا و مساکين نباشد ميکوشید - گویند روزي وقت
 محاسبه يکي از عمال چون سابق ضابطه بود که وجه حق التخصيل
 که فی صد بعمال و تحصیلدار مجرا مي دادند منجمه صد روپيه
 محسوب مي نمودند بخاطر سعد الله خان رسید که بدستور
 هندوان صرافان وجه حق التخصيل را بالاي صد روپيه جمع نموده
 در خرچ محسوب نمايند مثلا سابق عامل را از جمله صد روپيه
 تحصيل که پنجم روپيه تحصيلانه سند مي دادند پنجم روپيه
 مجرا گرفته بود و پنجم روپيه واصل سرکار مي ساخت سعد الله
 خان نظر بر کفایت سرکار دستخط مقرر نمود که بعده که صد و پنجم
 روپيه کز دربان تحصيل نمايند پنجم روپيه مجرا گرفته صد روپيه در سرکار
 واصل سازند از بنای اين بدعت مدتها فایده بود و مي گفت
 کاشکي آن روز دستم خشک مي شد و بقلم گیرانمي گردید - آری
 بر عقلا ظاهر و مبهرهن است که کفایت در اجزاي بدعت و مردم
 آزادي نمی باشد بلکه در پرداخت ملک و جذب قلوب و دادهي

احاطه شرح و بیان بیرون ست - بعرض رسید که 'عزیز بیگ بدخشی که از بندهای روشناس پادشاهی بود با هفتاد نفر نامی برای کدخدائی طرف پیشاور که جاگیر داشت می رفت یکی از مفسدان آن ضلع که با او عداوت داشت بلباس دوستی و ادعای مهمانداری سر راه او آمده سخانه خود برده فرود آورده اطراف را مسدود ساخته بر سر او ریخته با پانزده نفر منصبدار و سی چهل نوکر خود او بقتل رساند - به بهادر خان ناظم پیشاور حکم تنبیه او و دیگر مفسدان آن نواح صادر شد و بهادر خان برای استیصال آن جماعه دو هزار سوار تعیین نمود با وجود که مفسدان درهای قلب را پناه خود ساخته چهار پنج روز ناگزیر قتال گرم داشتند و بسبب برف و راه قلب مردم بسیار پادشاهی بکار آمدند قریب پانصد نفر مفسدان که اکثر از الوس مشهور بودند بقتل رسیدند و شتر و گوسفند فراوان بدست مردم بهادر خان آمد و خانهای آنها را سوختند و بعضی با سیرنی درآوردند *

و سعد الله خان که از وزارت و کار و بار ملک هندوستان رونق گرفته بود بسبب عارضه قولنج که بچهار پنج ماه کشیده و خود پادشاه مکرر بعیادت او تشریف بردند او اخرج جادائی الاخرای این سال ازین سرای فانی بروضه جاردانی انتقال نمود - لطف الله پسر کلان او پانزده سال عمر داشت بمنصب هفت صدی صد سوار مر افرازی یافست - باقی فرزندان او را با دیگر وابستگان یومیه مقرر نمودند - و یار محمد همشیره زاده او را سه صدی شصت سوار منصب عطا فرمودند - و عبد الغنی نوکر عمده

سرکار و پرداخت خال رعایا کوشید چنانچه سابق هم بزبان قلم داده تا بقای آبادی ملک دکن دستور العمل عمال و زمینداران مانده از

بیگه که بایمه داران از طرف پادشاهی در فرامین درج میگردد و آنرا بیگه الهی خوانند پنجهزار و چهار صد درعه کسری بالا میشود و هر بیگه را بیست حصه نموده هر حصه آنرا بسوه خوانند و تمام مدار کشت کار و حساب سرزمین اطراف صوبه جات توابع شاه جهان آباد بر بیگه است و در دکن مختلف است هر چند که در صوبه جات دکن نیز آخر حساب بیگه بعمل می آید اما بیشتر بر آوت در دفاتر ثبت میگردد و حساب آن چنین است که در خاندیس چهار بیگه رعیتی را که مراد از هر بیگه سه هزار و شش صد درع مکسر باشد و در آن ملک ازین خورد تر بیگه نمی باشد یک پرتن نامند و بیست پرتن را که هشتاد بیگه باشد یک آوت گویند و در صوبه برار و اطراف آن هشت بیگه را یک نیتن خوانند و ده نیتن را یک آوت گویند باز لفظ آوت اطلاق نمایند بر اسم قلبه مطلق و هر مزارعی که یک جفت گاو داشته باشد و هر چه تواند بدان جفت گاو قلبه رانی نماید آن را نیز آوت گویند دیگر باصطلاح دهانین دکن که دفتر پرگنات نیز ثبت میگردد مقابل محصول زراعت محصول باغات می نامند یعنی هم قطعه زمین که حاصل انجا از آب چاه بهم رسد خواه جنس غله باشد و خواه نیشکر یا غیره جنس اعلی باشد آن را باغات می خوانند - باز عنان کمیت خامه را شرف تسمیه طلب معطوف میسازد - بعرض سید که عزیز بیگ الخ -

و ترکاری از باغات یعنی از آب چاه و کاریز و آب باران بهم میرسید
ربع همه را از روی جزر سی و غور که بر احدی میل و حیث نرود
گرفته دستور العمل نقدی و بتائی قرار داده در افزونی محصول و مال

رسیدن آنجنس مختلف از نهم حصه گرفته تا چهارم برای سرکار باقی
برای رعیت قرار داد سیوم آنچه از آب کاریز و نهرها که از دریاها
بریده آورده بزرگت آب میدهند برای تقسم آن برخلاف جنس جایی
یکم زیاد مختلف داخل دستور العمل نمود و عمل سیوم در مقابل
تشخیص سربسته و تفویض بتائی جریب مقرر فرمود یعنی ربع
هر جنس از حبوبات و بقولات و جنس اعلی گرفته نظر بر نرخ
و کمیت به رسیدن حاصل مزروع نموده فی بیگه دستور نمود که بعد
پیمودن زمین از هر جنس بقرار مختلف بازیافت نمایند این وجه
مقرری که فی بیگه از هر جنسی بگیرند در سه چهار صوبه ملک
دکن بدهاره مرشد قلیخان شهرت دارد گیرنده بسیار میشد که مرشد
قلیخان وقت جریب نمودند نظر بر اینکه بر رعایا حیث و میل
بعمل نیاید و در ربع و تخمینا گرفتن غبن فاحش نشود خود
سر ریسمان یکطرف جریب میگرفت ازین جزر سی و پرداخت
روز بروز افزونی آبادی ملک و محصول مال می افزون دیگر
دانست که اطراف ملک دهلی و اکبر آباد مراد ازینکه خورده که
رعایای برگزانت میان همدیگر و با حکام و عمال داد و ستد دارند هزار
و در صد درعه شاه جهانی امت و بیگه دفتری سه هزار و ششصد درعه
مکسر می باشد که مراد از سه بیگه رعیتی یک بیگه باشد و باز

دکن تردد و سعی در پرداخت و استمالت رعایا و آبادی ملک
آنچه بکار برده و تمام اراضی بنجر و سرزوع کل محاللات به پیمایش
در آورده از سر نو نظر بر محصولات جنسی که از غله و فواکه

رعایای متفرق گشته کوشیده جا بجا امینان فهمیده کار خدا ترس
و عمال کاردان متدین تعیین نموده ابتداء اراضی اکثر پرگنات را
به پیمودن در آورد که نام آن رقبه خوانند بعده تفریق قابل زراعت
و کوه و ناله که بکار قلبه رانی نیاید نمود و هر جا مقدم نداشت و
وارثان مقدم قدیم آنجا از صدمات حوادث لیل و نهار مفقود الاثر
بودند مقدم می آنجا را بمردمی که جوهر استعداد آبادی و پرداخت
حال رعایا داشته باشد مقرر نموده خلعت داده سرگرم کشت کار
ساخت و برای خرید کار و دیگر مایحتاج زراعت مبلغ از سرکار بطریق
تغاری بمقدمان حواله نموده فرمود که سر فصل باقسط بوصول در
آرزد و سه عمل قرار داد اول سر بسته تشخیص که در زمان قدیم بوده دوم
بنائی یعنی تقسیم غله نموده گرفتن و آنرا باز منقسم ساخت بسه
قسم اول آنکه هر چه از آب باران تا هنگام درو بمراک رسد هر جنس
که باشد بالمناصفه مقرر نمود یعنی نصف سالم برعایا برسد و نصفه
در سرکار بضبط در آید دیگر هر جنسی که از آب چاه بمراک رسد اگر جنس
غله خریف و ربیع باشد سیوم حصه از سرکار و دو حصه که در ان اخذ می
و ظلم را داخل نباشد برای رعایا مقرر نمود و سوای غله هر چه از
جنس اعلی مثل انگور و نیشکر و کیکه و خشخاش و زرد چوب و زبره
و صغول و غیره بهم رسد نظر بر خرچ آبکشی و امتداد ایام بمراک

مستقل چهار صوبه دکن ساخته برای پرداخت و آبادی ملک
مفتوحه حال و محال ویران گشته سابق نظر بر جوهر و رنوب
کاردانی او تاکید زیاد فرمودند (۱۲۳) مرشد قلی خان بعد رسیدن

(۱۲۳) از لفظ مرشد قلی خان قائلظ بیرون است که در مظهر الی
صفحه ۷۳۶ چاپ شده بعوض آن در یک نسخه عبارت ذیل بوده
است *

بر طالبان اخبار چگونگی وضع روزگار سخفی نماید که ولایت
پروست شش صوبه دکن از قدیم ملک بود زر خیز سیر حاصل که
دستور تشخیص جمع مال بر سربیکه شمار و پیمودن زمین بجزیب
و تقسیم غله نموده گرفتن درمیان نبود چنان مقرر بود که هر یکی از
دهاقین و مزارعان که بیلک قلمبه و یکجفت گاو آنچه می توانست
کشت کار می نمود و هر جنسی از حبوبات و بقولات که میخواست
میکاشت بر سر قلمبه قلیلی باختلاف بلاد و برگذات در سرکار میداد
باز پرس کمیت بهم رسیدن غله و غیره درمیان نمی آمد بعده که
بمرور ایام بتصرف چغتا در آمد از اوقات غیر مکرر روزگار برگذات و
دیہات رو بویرانی گذاشت و روز بروز ویران قومی گردید و رعایای
مال گذار از ملاحظه در آمدن ملک بقبضه اقتدار مغلان متفرق
گشته رو باوطنان نمی آوردند - مرشد قلی خان که از ترکان منصوب
پیشه سیاق دان فهمیده کار بادبانت باکتر اوصاف حمیده موصوف
بود بدستور تودومل که در عهد فردوس آشیانی اکبر پادشاه دستور
العمل ملک هندوستان گردیده بود پرداخت ملک و گرد آوری

نیفته بی بها داشت و همیشه در داری پادشاه می بود با ارمغان دیگر ضم ساختند - مجموع تا لغایت رخصت ذوالفقار آقا سه لک روپیه بهمه جهت رعایت بعمل آمد و دو لک و پنجاه هزار روپیه سوای جنس و تسبیح زهر مهره برای قیصر روم ارسال داشتند - و قائم بیگ را وقت رخصت بعنایت مبلغی از نقد و جنس معزز ساختند و همراه همان هر دو ایلچی خواجه خان (۱۲۲) را با لک روپیه جنس خریده احمد آباد و بذل رسورت روانه مکه متبرکه ساخته ثلث آن جنس را برای شریف و باقی برای مستحقین و فضالی آن مکان شریف مقرر کردند - و گلیم خوش باف طرح جانماز کار ملتان موافق طول و عرض مسجد مدینه منوره که فرمایش نمود تیار ساخته بودند حواله خواجه خان نمودند - چون از جمله پیدشکشیهای عادل شاه فیدل کلان کوه شکوه بقیامت شصت هزار روپیه با ساز طلا از نظر گذشت کمر مرصع بقیامت سی هزار روپیه برای عادل شاه روانه فرمودند - و همچنان چهار فیل نرو و دو فیل ماده با ساز طلا و جواهر آلات پیدشکش قطب الملک معرفت عبد الصمد خان از نظر گذشت و بعطای خلعت و پانزده هزار روپیه و دیگر عنایات سرافراز گردید و فرمودند - فرمان لطف آمیز بقطب الملک برگازند •

ذکر سوانح سال سی ام از جلوس مطابق سنه

هزار و شصت و شش هجری

مرشد قلی خان را که سابق دیوان بلاکهاک دکن بود دیوان

لشکرخان بخشی و طاهرخان باستقبال رفته آورده ملازمت فرمایند -
و نامه قیصر را با دو اسب مع ساز طلاوین مروارید دوز و گور مرصع
که از اسلحه خاص سلاطین آن ملک منی باشد و کمر و خنجر مرصع
با نه اسب از طرف خود گذراند - حضرت اعلی باعزاز تمام نامه را
گرفته ذو الفقار آقا را خلعت و خنجر مرصع و سی هزار روپیه نقد
و سه پیداله ارگجه مع پاندان طلا عطا نموده در خانه از منازل سرکار
که در آن همه از ما بختاج موجود ساخته بودند فرود آوردند - چون
در همان ایام جشن طوی سلیمان شکوه با صبیحه پسر راجه گجسنگ به میان
آمد در آن جشن مبلغ سی هزار روپیه از سرکار و بیست و پنج هزار
از طرف شاه زاده و پانزده هزار روپیه از طرف ملکه دوران نواب
قدسیه جمله هفتاد هزار روپیه مع دیگر جواهر آلات که مجموع لک
روپیه نقد و جفس باشد ذو الفقار آقا مرحمت نمودند - و قائم بیگ
نام از بندهای زبان دان و سخن فهم که بزان ترکی و عربی
بفصاحت تام آشنا بود همراه ذو الفقار آقا ایلچی مقرر نمودند
یک خنجر مرصع مع علاقه مروارید بیش بها و زمرد آبدار که
لک روپیه قیمت داشت و کمر مرصع بقیمت چهل هزار روپیه و د
هزار پارچه زری و ساده تحفه نگاله و احمد آباد و برهانپور بقیمت
لک روپیه و شیشه پر از پنجاه توله عطر جهانگیری که از چهار هزار
روپیه زیاده ارزش آن ایام داشت و تحفه دیگر و نامه عربی انشاء
وزیر بی نظیر سعد الله خان حواله قائم بیگ نمودند - چون وقت
رخست از زبانی ذو الفقار آقا خبر شدت و طغیان آفت طاعون و
در استنبول معلوم شد تسبیح صد دانگ جواهر که امام آن زهرمه

پادشاه زاده دارا شکوه که از قندهار مراجعت نموده بحضور رسیده بود بموجب حکم سعد الله خان و اسد خان استقبال نموده ملازمت فرمودند مورد الطاف بیغایات گردید - از عریضه متصدی بذکر سورت بعرض رسید که سلطان محمد خان قیصر روم ذو الفقار آقا نام را که مع نامه و تحف بدرگاه والا روانه نموده بود به بذکر سورت رسیده فرمان مع حکم دوازده هزار روپیه مدد خرج مصحوب گز بودار بنام ذو الفقار و متصدی سورت صادر فرمودند و پنج هزار روپیه از نزد سرافراز خان فوجدار ندر بار و سلطان پور و دوازده هزار روپیه از دیوان برهانپور و از آجین پنج هزار و از خزانه اکبر آباد دوازده هزار روپیه تنخواه نمودند و حکم فرمودند که سواهی آن صوبه داران از خود رعایت نمایند - محمد جعفر را که در محاصره قندهار بودند نمایان از بظهور آمده بود بالتماس پادشاه زاده دارا شکوه مخاطب به برق انداز خان ساختند - پادشاه زاده محمد مراد بخش از صوبه مالوه بحضور رسیده بصوبه داری احمد آباد و اضافه سه هزار و سه هزار سوار که از اصل و اضافه پانزده هزار و ده هزار سوار پنج هزار دو اسبه و سه اسبه باشد و یک کروز دام انعام مفتخر ساخته چهار لک روپیه نقد مرحمت فرموده مرخص ساختند *

ذکر سوانح سال بیست و نهم از جلوس مطابق

سنه هزار و شصت و پنج هجری

شرف جمادی الاخری جشن سال بیست و نهم بدستور هر سال زینت یافت و هریک از امرا و صلحا فراخور قسمت کامیاب گردید - بعد که ذو الفقار آقا انلیپی روم نزدیک رسید حکم شد که

بسیار بحال مردم عقب و اطراف فوج میرسید تا آنکه بملتان رسیدند
و در آنجا چند روز آرام گرفته اوائل محرم الحرام داخل دار السلطنت
لاهور شدند *

التمال بگذارش احوال حضور می پردازد که محمد صالح پسر
خاله شاه عباس را هزاری دوصد سوار منصب عطا نمودند *
ذکر سوانح سال بیست و هشتم از جلوس مطابق
سنه هزار و ششت و چهار هجری

از عرضه داشت محمد اورنگ زیب بر مرزده تولد فرزند مبشر
گشته مسمی بمحمد اعظم ساختند - محمد ابراهیم آخته بیگی را
بخطاب اسد خان سر فرازی بخشیدند - و اعتقاد خان را که بسبب
مرض دائمی استعفای منصب نموده بود سالیانه مقرر کرده بودند
بعد حصول صحت از دار السلطنت بحضور رسیده منصب چهار
هزاری و پانصد سوار و خدمت بخشی گری بدستور سابق مفتخر
گشت - بعرض رسید که مسجد قلعه اکبر آباد که از سنگ سرخ حکم
شده بود در مدت هفت سال بخریج سه لک روپیه اواخر سال بیست
و هشتم جلوس بتمام رسیده لهذا اواخر ذی حجه متوجه مستقر الخفاف
شده شانزدهم محرم داخل قلعه گشته روز جمعه نماز ادا نموده ده
هزار روپیه بمستحقان آنجا رساندند - اواخر محرم بعد زیارت مقابر
سید علیا و بزرگان دیگر دار الخلاقه مراجعت فرمودند - بعرض
رسید که غریب داس برادر رانا جگت سنگه که در حضور بود بیکه
برخاسته بوطن رفت فرمودند که از منصب و جاگیر برطرف
نمایند - چهاردهم صفر داخل ولایتخانه دار الخلاقه شدند *

جوف زیر کوه که گوله آنجا نمی رسید رسانیدند محصوران مطلع شده روغن نطف بسیار در خیکها پر نموده برابر و محاذی آن تختها فرود آوردند بعد آن بزن تیر آن خیکها را چنان سوراخ نمودند که روغنها بران چوبها پاشیده شد و لحاف و پارچههای کهنه را چرب نموده آتش زده بر سر چوبهای در از بسته بران تخته و چوبها رسانده تختها را با ریسمانها بل با راکبان می سوختند و نقبها از کنار خندق تا زیر دمدمه رسانده خاکهای دمدمه را چنان می دزدیدند که تا خبردار می شدند دمدمه بصورت چاه مبدل می گردید - در تاریخ ایران مذکور است که محراب خان در مدت ایام محاصره دروازه قلعه را هرگز نه بست *

حاصل کلام بعده که مدت محاصره از پنج ماه گذشت و مصالح سرب و باروت و گوله بآخر رسید و در لشکر و صحرا غله و علف نایاب گردید و از آسمان برف باریدن آغاز نمود و زمینها تخته یخ بست و آدم بسیار و چارپایه بيشمار از گرسنگی و سرما تلف شدند حقیقت بحضرت اعلی رسید فرمان بدستخط خاص صادر گردید که برخاسته آیند - لهذا رستم خان قلعه بست را که بتصرف در آمده بود ویران و مسمار ساخته ذخیره ماکولات آنجا را بمردم قسمت نموده مصالح توپخانه را با خود گرفت - اواخر ذی قعدة پادشاه زاده از پای حصار کوچ نموده چون ملاحظه تعاقب قزلباش و شوخی افغانان بود توپخانه را با مردم زیاد بیدر با غیرت خان بدستقر بغزین روانه ساخته خود چند مقام نمودند و بعد کوچ در شهر مغول از شوخی قزلباش و دیگر مفسدان آن نواح مضرت

و آتش گرفته و سنگهای خورد و گلان چون تگرگ آسمان باریدن گرفت و فرصت سربرداشتن و ترده نمودن نمی دادند و جمعی کثیر از سادات باره و مغلان و راجپوتان و افغانان دلاور نشان نشانۀ هدف تیراجل گردیدند و جمعی زخمی گشته افتاد و خیزان راهی که با شکل تمام رفته بودند به سرعت تمام طی نموده مراجعت نمودند و سواي مردم غیر مشهور چندین از روشناسان مثل خواجه خان و ضیاءالدین خان بخشی اعدیان و محمد شریف عرب و تیمور بیگ و لعل بیگ و محمد حسین پسر میر یوسف و محمد سعید کاشغری و دولت خان و راجه مانسنگه و غیره بیست و پنج امیر و راجپوت با نام و نشان بکار آمدند و احادی بسیار جان نثار گشتند و همچنان در خندقها که نقبها از آنجا سر بر آورده بود و درین روز بامید افتتاح کار بقصد پیکار تهور پیشگان کار طلب بامید یافتن اضافه خود را بدان رسانده بودند غرق دریای غیرت و مرحله پیمایی راه عدم گشتند آن روز زیاده از دو هزار کس ره نورد بادیۀ فنا گردیدند پادشاه زاده رستم خان را با دیگر امرا طلبیده از روی اعتراض فرمودند که ما مکرر می فرمائیم که ما را به برادر اورنگ زیب نسبت ندهند که بی تسخیر قلعه روی باز گشت داشته باشیم همه در جواب باطاعت امر حاضر جواب گشته از سر نو در نقب رواندن و دهمه ساختن و مورچال بیخ بردن پرداختند و هر روز چندین تن نام داران از هر دو طرف بی سر می گردیدند مخصوص از مردم پادشاهی بسیار ضائع و تلف می شدند و هزمنفدان عرب و عجم و هند تختها و چوبها تعبیه نموده بر پسمانهایی تدبیر بسته بران نهشته خود را به پناه و

قلعه دار با همراهان اسیر پنجه قهر بهادران خواهد گشت باید که
 ترحم بحال آن طائفه بدستال ندموده حواله من نمایند که بانواع زجر
 سیاست تمام نمایم و بجزای کردار رسانم پادشاه زاده منی فرمودند
 که ما پادشاهانیم ما را لذت عفو جرائم زیاده از انتقام و مکافات
 اعمال مجرمان می باشد *

القصة یورش دفعه پنجم نهم شوال اواخر شب مقرر فرمودند
 نردبانهای آسمان پایه و زینهای گردون رفعت تیار نموده و دیگر
 تعبیه و مصالح یورش موجود ساخته جویای قابو بود یکپاس شب
 مانده جوانان کار آزما و بهادران قلعه کشا آنچه شرط جد و جهد
 بود بکار برده بکمند همت خود را بالای دیوار قلعه رساندند
 رستم خان و لشکر خان و ایرج خان و محمد جعفر با جمعی
 از راجپوتان مصدر تردد جان بازی گشته از بالای دمدما و
 پائین حصار از زدن بانهای آتش فشان و انداختن گولهای
 خانه بر انداز جان ستان غوغای حشر انگیز برانگیختند و از هر
 طرف چندین هزار گوله توپ و تفنگ و زنبورک بکومک یورش
 بهادران برای سراسیمه ساختن محصوران اندرون قلعه میزدند و
 دیوارهایی که هر روز بضرب گوله توپ می انداختند شب محصوران
 بر می داشتند آن شب فرصت برداشتن آن نیافتند - و عبدالله
 بیگ و محمد جعفر هر دو برادر چندان فریاد برای ترغیب پریشان
 نمودند که از بستگی صدا قادر بر حرف زدن نبودند تا آنکه صبح
 برده از روی تار برداشت و از بالا نسبت بشب زیاده گوله توپ
 و تفنگ و ساچه و پارچه آهن و پل سیاه و چادر و زغن نقط زده

بتسخیر جن و فن تکهیر دست تمام دارد التماس مینماید که اگر یک
لویی که بچنین و چنان شکل و شمائل موصوف باشد با قدری
شراب دو آتش سه ساله و بعضی مصالح مطلوبه دیگر عنایت
فرمایند از خون بدن آن لویی و شراب چند هزار نقش نوشته
بعضی جنها را که محکوم منند با لشکر آنها بتسخیر در آورده برای
مغلوب و منکوب ساختن محصوران مامور می سازم درین مابین
ایام که بچهل روز نخواهد کشید لشکر قاهره در یورش سعی موفوره
بکار برد که جنیان نیز بمده پردازند پادشاه زاده برای سرانجام دادن
مصالح مطلوبه محمد جعفر را مامور ساختند - از شهرت این خبر
لولیان لشکر رو پوش شدند تا آنکه بسعی تمام آنچه مطلوب و
مرغوب او بود موجود نمودند تا انقضای ایام موعود که امید مفتوح
شدن قلعه بزور سر بنجه مبارزان قلعه کشا داشت در خلوتخانه
خاص تعیش می نمود بعد که ایام وعده بسر آمد و دانست که از
دیوژشها فائده مرتب نمی شود و بخیه بر روی کار می افتد از ملاحظه
سرزنش و انفعال از لشکر قرار نموده خود را بیای حصار قلعه نزدیک
دروازه رسانده زو مال امان گردانده مامون گردیده بقلعه در آمد و نزد
قلعه دار بردند بعد استفسار احرا وجه خورائی او مقرر نمودند چون
اجال آن محیل مکار سر گشته روزگار رسیده بود گاه بر سر دیوار و
کنار برج و حصار آمده تفرج می نمود و با مردم لشکر پادشاهی
اتکلم میکرد و قزلباشان که از شنیدن اوصاف او متوهم بودند بر
دسواس آنها افزود و او را از پشت بآلی قلعه بزی انداختند و بسزای
اعمال رسید - و مکرر محکوم جعفر بعرض می رساند که امروز فردا

نموده بعده بشغف تمام یورش نمودند و تا رسیدن بهادران قلعه
کشا پای برج حصار ندا و عذا از قلعه بر نیامد بعده که کار بکنند
بستن و بالای حصار برآمدن رسید یکبار توپخانه باقسام آلات آتشبازی
بغرش در آمد و چند هزار گوله و سنگ کوه ربا از بالا باریدن گرفت
و آن قدر سوار و پیاده دران یورش پای حصار بکار آمدند که تا
چند روز وارثان آنها از ملاحظه باریدن تگرگ بلا از بالا قادر بر برداشتن
لاش مردها نبودند و راجپوتان بتلاش بسیار شبها هیمها بر
مردهای خود از دور انداخته همانجا آتش می دادند •

دیگر از ساده لوحی پادشاه زاده و بعضی هوا خواهان نوشته
که روزی محمد جعفر دو دعوتی ریش سفید پشمینه پوش ردا
بر دوش را نزد پادشاه زاده با هوش آوردند و عرض نمودند که اینها
بمراقبه رفته از احوال عالم خبر میدهند و پادشاه زاده هر دو را
باعزاز تمام نزد خود نشانده اقسام بوی خوش حاضر ساختند
آن هر دو غواص بحر معرفت سر بمراقبه فرو برده یکی از آنها
بعد از مدت سراز جیب تفکر بر آورده گفت که من سیرکنان
وقتی بصفاهان وارد شدم که صدای واویلائی واقع شاه ایران
بلند شده بود - درین ضمن دیگری سر بالا نموده بر زبان آورد که مرا
در حالتی گذر بر اصفهان اتفاق افتاد که شاه عباس را بخاک
می سپردند چون از زبان الهام بیان هر دو صاحب حال آن مرده
بگوش سامعان رسید محمد جعفر و دیگر امرا بشکر این نوید گویا
شدند - و از غرائب دیگر بتصریر آورده که محمد جعفر یکی از ریاضی
دان صاحب کمال مسیل را آورده بعرض رساند که این مرد در

جمعی که دران کارخانه بودند با سقف خانه پریدند و جان سپاران
 تهر پیشه که چند بار در مقابل گولهای آتش بار بورش نموده
 آنچه شرط انتهای جان نزاری و جلالت بود بجا آوردند و آخر کار
 کاری نساخندد بتحریر تفصیل آن عذاب کمیت خامه را معطوف
 داشتن تحصیل حاصل است اما رشید خان عرف محمد بدیع که
 دران مهم در خدمت پادشاه زاده همراه مهابت خان تعلقه
 دیوانی داشت بطریق وقائع رویداد محامره می نوشت و بعرض
 پادشاه زاده رسانده انعام گرفت و آن تاریخ را مسمی بتاریخ قندهار
 ساخته و آنچه از بعضی وقائع دران درج نموده اگرچه زبان خامه
 را جرأت بیان آن نیست اما اصلا ترک ذکر آن نمودن خلاف
 طریق مورخان صداقت بیان دانسته کلمه چند می نگرد - گویند
 سلطان سلیمان شکوه بدستور اطفال شجاعت پیشه بازی بازی قلعه
 از ریگ ساخته برج و باره دران قرار داده از چوب توپها بران برج
 و خصار چیده جمعی را بجای قزلباش درانجا محصور قرار داده
 یورش نموده بعد بلند ساختن صدای داروگیر و سردادن تفنگهای
 خالی قلعه فتح نموده حکم بنواختن شادیانه فرمودند و امرا فذر
 گذرانده تسلیمات مبارک باد بجا آوردند - بعده که بعرض پادشاه زاده
 رسید خود سلیمان شکوه را طلبیده زبان بمبارک باد کشوده
 خلعت عنایت نمودند و همه امرا آداب تهنیت بتقدیم رساندند -
 محمد جعفر روزی بعرض رساند که چند روز است صدای آدم و
 آثار تردد از قلعه ظاهر نمی شود و بوی گند مردها می آید
 ظاهرا بسبب طاعون و وبا فلشدار با اکثر رفقا و سپاه و دیعت حیات

بپایکار و نزدیک بخندق و حصار می رسید بضراب گولۀ توپهای
بی در پی ضائع و باطل میگردد خصوص محمد جعفر دمدمدۀ
عالی که بخرچ یک لک روپیه بارتفاع بیست و هفت درعه و
طول هفتاد و پنج درعه تیار ساخته ده توپ عالم آشوب بالای آن
آورده شروع بزدن گولها طوی حصار نمود و از دمدمدهای دیگر
نیز گولهای توپ هوائی و بان اندرون قلعه میرسید و خرابی بسیار
از جان و مال بمحصوران میرسید - از جملۀ ضائع و کار نامه که یکی
از گولۀ اندازهای حکم انداز پادشاهی نمود آنکه روبروی دولت خانۀ
پادشاه زاده از بالای قلعه توپی را مجرا بسته پدیم آتش میدادند
و مکرر گولۀ آن نزدیک کارخانجات متصل خیمه افتاده آدم و اسب
ضائع می ساخت تا آنکه از توپ اندازان بیخطای هندوستان در مقابل
آن توپی را چنان مجرا بسته آتش داد که دهن آن توپ قلعه را
شکست و چند روز از آن توپ اثر صدا ظاهر نشد بعده از همان مکان
ناگهان گولۀ می آمد و نشان توپ سوای برخاستن دود آن ظاهر
نمی گردید آخر از زبانی یکی از محصوران که بقید آمده بود
معلوم گردید که سر آن توپ را بریده قسمی بر دمدمدۀ نواحیات
گذاشته بودند که وقت آتش دادن سوای دود و صدا اصلاً سر او مرئی
نمیشد و اول روز و آخر روز از آن ده دوازده گولۀ سر میدادند
اتصال چه جانفشانیهای نمایان که از بهادران عقیدت نشان بظهور
نیامده و چه تعبیه و تدبیرهای جان بازان که در آن محاصره جاوید
نگر نکرده تا آنکه آبهای خندق را به توده تمام دزدیدند و از افتادن
توپی هوائی در یکی از انبار باروت خانۀ قلعه آتش در گرفت و

ایران نوشته بود جواب آن بدست جاسوسان پادشاهی افتاد خاندان
 او را بضبط در آورده می منصب ساخته محبوس نمودند و تسطیر
 باقی سوانح که از رستم خان برای تسخیر دیگر قلعبات و تنبیه
 مفسدان آن ضلع بظهور آمد و آخر فائده برای علت غائی
 آن فداک قلم را رنجبه نداشته بتسیر چند فقره که در محاصره
 قندهار بظهور آمده می پردازد - بعد رسیدن خبر تسخیر قلعبات
 و رفتن رستم خان بدون خاطر جمعی از تسخیر باقی قلعبات
 برای تنبیه مفسدان نواح بحضرت اعلیٰ خلاف مرضی دانسته
 ناکید بیای می برای تسخیر قندهار صادر فرمودند راجه راجو و
 و محمد جعفر میر آتش و اکثر بزرگهای عقیدت نشان بساختن
 دهنده فلک اساس و دراندن نقب پرداختند و پادشاه زاده داراشکوه
 امرا را طلبیده باظهار وعده و وعید تهدید آمیز می فرمودند که
 مرا محمد اورنگ زیب تصور ننمائید که دوبار از پای این حصار
 فتح ناموده برخاست تا آنکه قلعه را بتسخیر نیارید یکی از شما را
 زنده نخواهم گذاشت که روی زن و فرزند خود به بینید و محمد
 جعفر در تردن بکمال اظهار فدویت و عقیدت بیشتر از آنکه در حوصله
 بشریت گنجد سعی بود و التماس می نمود که بعد تصرف
 آمدن قلعه بهر صورتی که باشد یک نفس و اخذ محصوران را زنده
 نخواهم گذاشت چنان نشود که بعد رجوع و الحاح آن جماعه
 طریقه ترحم را کار فرمایند و جان بخشی نمایند - پادشاه زاده
 می فرمودند که ما پادشاهان را دریای رحمت گفته اند در صورت
 رجوع خصم ترحم نمودن ضرور است و هر چند کار نقب و مورچال

پایکار و نزدیک بخندق و حصار می رسید بضرع گول توپهای
 بی در پی ضائع و باطل میگرددید خصوص محمد جعفر دمدمد
 عالی که بخرچ یک لک روپیه بارتفاع بیست و هفت درعه و
 طول هفتاد و پنج درعه تیار ساخته ده توپ عالم آشوب بالای آن
 آورده شروع بزدن گولها طوی حصار نمود و از دمدمهای دیگر
 نیز گولهای توپ هوائی و بان اندرون قلعه میرسید و خرابی بسیار
 از جان و مال بمحصوران میرسید - از جمله ضائع و کارنامه که یکی
 از گول اندازهای حکم انداز پادشاهی نمود آنکه روزی دولت خانه
 پادشاه زاده از بالای قلعه توپی را مجرا بسته پیهم آتش میدادند
 و مکرر گول آن نزدیک کار خانجات متصل خیمه افتاده آدم و اسب
 ضائع می ساخت تا آنکه از توپ اندازان بیخطای هندوستان در مقابل
 آن توپی را چنان مجرا بسته آتش داد که دهن آن توپ قلعه را
 شکست و چند روز از آن توپ اثر صدا ظاهر نشد بعده از همان مکان
 ناگهان گول می آمد و نشان توپ سوای برخاستن دود آن ظاهر
 نمی گردید آخر از زبانی یکی از محصوران که دقید آمده بود
 معلوم گردید که سر آن توپ را بریده قسمی بر دمدمد نواحیات
 گذاشته بودند که وقت آتش دادن سوای دود و صدا اصلا سر و سرنی
 نمیکشت و اول روز و آخر روز از آن دوازده گول سرمیدادند
 استعمل چه جانفشانیهای نمایان که از بهادران عقیدت نشان بظهور
 نیامده و چه تعبیه و تدبیرهای خندق را به توده تمام دریدند و از افتادن
 مکرر کردند تا آنکه آبهای خندق را به توده تمام دریدند و از گرفت و
 گول هوائی در یکی از انبار باروت خانه قلعه آتش در گرفت و

ایران بوشنه بود جواب آن بدست جاسوسان پادشاهی افتاد خاوند
 او را بضبط در آورده بی منصب ساخته محبوس نمودند و تسطیر
 باقی سوانح که از رستم خان برای تسخیر دیگر قلعبات و تنبیه
 مفسدان آن ضلع بطور آمد و آخر فائده برای علت غائی
 آن نداد قلم را رنجه نداشته بتحریر چند فقره که در محاصره
 قندهار بطور آمده می پردازد - بعد رسیدن خبر تسخیر قلعبات
 و رفتن رستم خان بدین خاطر جمعی از تسخیر باقی قلعبات
 برای تنبیه مفسدان نواح حضرت اعلیٰ خلاف مرضی دانسته
 ناکید بپای برای تسخیر قندهار صادر فرمودند راجه راجورب
 و محمد جعفر میرانش و اکثر بادهای عقیدت نسان بساختن
 دمدمه ملک اساس و دواندن نقب پرداختند و پادشاه زاده داراشکوه
 امرا را طلبیده باظهار وعده و وعید تهدید آمیز می فرمودند که
 مرا محمد اوزنگ زیب تصور ننمائید که دوبار از پای این حصار
 فتح نمانده برخاست تا آنکه قلعه را بتسخیر نیارید یکی از شما را
 زنده نخواهم گذاشت که روی زن و فرزند خود به بینید و محمد
 جعفر در تردد بکمال اظهار فدویت و عقیدت بیشتر از آنکه در حوصله
 بسرست گنجد سامی بود و التماس می نمود که بعد تصرف
 آمدن قلعه بهر صورتی که باشد یک نفس و احد محصوران را زنده
 نخواهم گذاشت چنان نشود که بعد رجوع و الحاح آن جماعه
 طریقه ترحم را کار فرمایند و جان بخشی نمایند - پادشاه زاده
 می فرمودند که ما پادشاهان را دریای رحمت گفته اند در صورت
 رجوع خصم ترحم نمودن ضرور است و هر چند کار نقب و موزاج

سنه ۱۰۴۳

(۷۱۹)

شاه جهان بادشاه

چند کلمه از تدبیر جانبازان و سعی الحاصل کوه کنان بتذکار خواهد
آورد چون حکم اعلی حضرت بود که اول خاطر از تسخیر قلعبات
تعلقه قندهار جمع باید ساخت تا توأزل تمام در دل مصمون باد
یابد رستم خان را با نجابت خان و راجه‌های کار طلب جمله بیست
امیر و پانزده هزار سوار و احدی و بر قندهار بسیار برای تسخیر قلعه
بست تعیین فرمودند چون لشکر بیای قلعه رسید از هر طرف توده
نه‌ایان بظهور آمد و گولهای توپ و تفنگ و زنبورک آتش بار
گردید از زمین و آسمان رعد هیبت قلعه دار ثبات حوصله بنگار بود، بعد که
در آورده تا ده روز مهدی قلی قلعه دار ثبات حوصله بنگار بود، بعد که
توپ کنان قلعه کشا رو بروی برج دروازه برده چند کوه خانه بر انداز
بر در دیوار قلعه زدند قلعه دار بزهار و التماس آمان در آمده گاید
قلعه را گرفته نزد رستم خان آمد و مردم بادشاهی بضبط اصول و
انوقت تعیین شدند و رستم خان نفقت بسیار بستان مهدی قلی خان
قلعه دار مبدول داشت چون پسر مهدی قلی خان که حارس قلعه
گرسنگ بود با وجود که رستم خان نوشته بود او مسئول بود ایام
استمال مستصور بودن و جنگ نه‌بودن فائدت و با مسئول گویه فرستاده
را حوائج نه‌بوده مامون گردیدم تو هم اطاعت و با مسئول گویه فرستاده
بامید واریها نزد خود طلب نمود او ایام قبول نمود و بعد جنگ
چند روز قلعه را خنثی گذاشته فوراً نمود امیر رسید در آنجا
قاعه در آنجا ساخته مهدی قلی را مع مال و عیال نزد بادشاه
قدو القبول برده نمودند . درین اوان چون سلطان ملک حسن باد
برای از آمدن که مامون سفیر از جانب بادشاه

نمودند و خود نمائینها بروی کار آوردند و قزلباش نیربی باکانه از قلعه برآمده با هم آمیخته مصافحه پیکار نموده خواجه خان را باجمعی از اربکان مقتول و زخمی ساختند و چند نفر نیز از مردم قلعه کشته شدند و آن روز رستم خان و بروی دروازه قلعه در و تر از گولہ رس فرود آمد و روز دیگر سوار شده با فوج آراسته برای ملاحظه اطراف قلعه و تجویز مورچال و دواندن نقب تا سه روز جلوه گر بود و پادشاه زاده بعد طی منازل دشوار گذار و عبور کتلہای تنگ و نا هموار نزدیک بقلعه رسیده برای ساعت هفت روز از قلعه دور فرود آمده برای ملاحظه و تجویز اسباب قلعه کشائی و وارسی شد بعد که نزدیک باغ میوزا کامران فرود آمدند و رستم خان را با دیگر امرای کار طلب جایجا تعیین نموده مورچال قسمت نمودند و همراه هر یک از توپخانه و غیره مصالح قلعه گیری بتقسیم درآمد و هر یکی در تردد کردن و دواندن مورچال بزور بازوی خود و مدد بیلداران چابک دست سعی موفور بظهور می آورد خصوص محمد جعفر میر آتش که نسبت همه امیران صاحب داعیه پیش قدم و زیاده از همه سعی بود پر کلان بر سر میزد روزی یکی از همدمان گستاخ ازو پرسید که چنین پر کلان بر سر زدن چه لطف دارد در جواب باظهار فدویت گفت که روز یورش بهمین پر پریده خود را بقلعه خواهم رساند - آنچه تردد در پیش بودن مورچال و کردن نقب از بهادران کوه کن و جوانان قلعه شکن بظهور آمد و جانفشانیها که بعرضه کارزار آوردند اگر بتحریر تفصیل آن پردازد از راه اختصار کلام دور می افتد چنانچه بعد ذکر تسخیر قلعه بصحت و غیره از توابع تذہار

اینکه میگوئی فراموشش مکن در وقت مرگ

من که می میرم برایش چون فراموشش کنم

خسرو ولد ندر محمد خان را از منصب برطرف ساخته لک روبه
سالیانه مقرر فرمودند - بخانه علیمردان خان قشربغ بردند دو لک
و بیست هزار روبه از جمله بیسکس قبول نمودند - دارا شکوه
التماس نمود که امیدوار است که مهم تسخیر قندهار بعهده غلام
مقرر شود قبول نموده سه ماه و نه روز در لاهور توقف فرموده اکثر
مصالح قلعه گیری که از انجمه ده توپ کلان و سی و هفت توپ
هوائی خورد و سی هزار گولۀ خورد و کلان و چهارده هزاران و سرب
و باروت و غیره برین قیاس قبار و موجود ساختند و بنجاره را برای
رسانیدن رسد استمالت نمودند از آخر ربیع الاول که اوائل اسفندار
باشد ساعت کوچ و هفتم جمادی الاخری تاریخ محاصره مقرر
فرموده از خلعت و شمشیر و خنجر مرصع و دیگر مرصع آلات و اسبان
و فیلان با سار طلا و مینا و نقره بقیمت چهار لک روبه وقت رخصت
عدایت فرمودند و سوای آن بیست لک روبه از نقد و جنس
مساعدت مرحمت شد و از امرای نامدار و راجهای جلالت آثار
و بهادران رزم آرما و دلوران معرکه آرا از حضور و متعینه کابل و
دیگر اطراف صوبجات که اکثر در محاصره سابق رفته بودند مجموع
هفتاد هزار سوار منصبدار و تابین و پنج هزار برافنداز و سه هزار
لحدهی تیرانداز و ده هزار پیاده بندوچی و شش هزار بیلدار
و تبردار و پانصد سنگ تراش و نقب کن و پانصد سقا و هفت
توپ کلان و هفده توپ هوائی و سی توپ خورد و شصت فیل

جنس اقسام غله و بقوات آنچه از بازار بهم رسد و هرچه از آب چاه و کاریز پیدا شود نظربرقیست خرجش و دستور بذای پدمون اراضی که بیکه و پرتن و سین و بسوه باشد نوعی نمود که ثابتی روزگار دستور العمل عمل و زمینداران خواهد ماند - پانزدهم فی قهوه در باغ فیض بخشش آشور فروز آمدند میرزا رستم قندشاهی را بسبب ضعف پدری و اعتدال بیماری هزار روپیه سانه متبرک کردند - میرزا ابراهیم ادهم خواهرزاده تقرب خان از ایران آمده شرف اندوز ملازمت گردید گویند میرزا ادهم که در نجابت و شرافت ذاتی و تحصیل علم و دیگر کمالات عمری و معذوب و طبع موزن از مشهوران اعیان ایران گفته می شد در آغاز جوانی بهندوستان آمده بعد ملازمت چون مرکز خاطر پادشاه بود که او را بهمهربی یکی از صبیهای خود سرافرازی بخشند تقرب خان را که خالوی او می شد برای تربیت او مامور ساختند اما میرزا که از اصل سواد بود در دماغ او جا گرفته بود نمی خواست که با بزد تامل گردد و او نمودن از پاس ادب دور میدانست زیاده خود را بدر جفون زده کلمات لغو و مطایدهای شوخی آمیز با خالو و دیگر امیران بهمان آورده بمرتبه خویش را در شرف کوی و امر و برسنی مشهور ساخت که مکرر پادشاه فرمودند افحس دین کمال میرزا است خود نموده - از اشعار یکی او سفیدها بوحش از زبان زاری زده سفید شده که در حالت سکرات که اشک اندامت برانگ شستن زهر از چشم او جاری بود حضار مجلس گفتند میرزا خدا را یاد کن زبان وقت بدیده این شعر از زبان او می آمد • است •

دارد که غلام رضا نامی ملازم اله وردی خان اسپي چند برای او می برد احدی مزاحم نشود و دستک مذکور بجنس بحضور فرستادند بعد عرض حضرت اعلی را مظنه آن شد که اله وردی خان با پادشاه ایران و منسوبان آن خاندان رسل و رسائل دارد برای او بدین وسیله اسپان آمده اند حکم شد که غلام رضا را مقید ساخته اسپان و آنچه دارد ازو گرفته روانه حضور سازند و اله وردی خان را که در حضور بود از منصب برطرف ساخته از کابل اخراج فرموده بدارالخلافه که خانه او بود روانه ساختند - هر چند که اله وردی خان قسمی شديده را شفيع ساخت فائده نه بخشید - و فاضل خان را که برای تحقیق امر نمودند بعرض رساند که غلام رضا نام وقتی از جمله نوکران او بود بعد برطرف شدن بایران رفته بظاهر دروغ خود شاید دستک حاصل نموده باشد اما این عذر مسموع نگردید *

ذکر سوانح سال بیست و ششم مطابق سنه هزار

و شصت و دو هجری

بعد رسیدن سعدالله خان از قندهار وسط ماه مبارک رمضان روانه دارالخلافه شدند مرشد قلی خان را بدیوانی کل دکن و محمد صفی پسر اسلام خان را به بخشگیری و واقع نگاری دکن مامور و مرخص ساختند اگرچه هر دو نام برده بانواع خوبی و صفات موصوف بودند اما در تعلقه دکن محمد صفی در اکثر مقامات بر منصبداران سختی نموده بغای بعضی بدعتها گذاشت و مرشد قلی خان بندوبست دیوانی را بدستوری که در عهد اکبر پادشاه تودرمل بغای دستور امور ملکی گذاشته بود در دکن مرشته و هارده تشخیص جمع مال بتعین تفریق

شاه جهان بادشاه

بادشاهی ترکیدند و در مقابل توپ اندازان بیخطای فاعل که هم بر می
و قزلباش حکم انداز بودند توپ اندازان هند گاهی نمیتوانستند
ساخت - و تسخیر قلعه بست و زمین داور نیز بسبب اختلاف رای
سرداران با وجود تردیدی که می بایست بظهور فیصله و دیگر تردیدات
که از قلعه دار پشته کار بر روی کار آمد اگر بتسویه تفصیل آن بودند
بطول کلام منجر میگردد - حاصل کلام چون این اخبار ملالت اثر نسع
پادشاه رسید و ایام مستحضره باعتداد کشید و مصالح توشخانه بر
باتمام آورد و در همین اوان معروض گردید که ازبکان کم فرمت و واقعه
طلبان نا هنجار از کیه اطراف غزنین را تاخت و تاراج می نمایند
و جان و مال رعایا بمعرض تلف می آرند فرمان بدستخط خاص
مشمول بر طالب پادشاهزاده و موقوف داشتن این مهم بر وقت دیگر
صادر گردید - بعد رسیدن پادشاهزاده محمد اوزنگ زبیب بمشور اختیار
چهار صوبه دکن داده مرخص ساختند - و صوبه احمد آباد بسایه
خان عطا نمودند - و پادشاهزاده داراشکوه از اعمل و اضافه سی هزار
بیست هزار سوار خدیو دو کروز دم انعام و صوبه کابل مرحوم
نمودند - زیارت کابل بنام - ایدمان شکوه مقور کرده از اعمل ششت
هزاری چهار هزار سوار نموده خدیو سرخ که لغایت آن روز بساطان
کها حکم نبوت عطا فرمودند - و از طرف دارا شکوه زیارت ملکان
محمد علی خان مقور گردید - پادشاهزاده محمد شجاع را بدین
مرخص ساختند .

از وقایع بدو سورت مرخص رسید که غلام رضا نامی از املان
چند سواران عراقی رسد - دستک به پرتابی املان بدین مقصد

مہتاب روش ساخته باقسام آلات آدم کشی بر سر آن بنگاہ تاختہ
چندان توپ و تفنگ و بان سردادند و حقہ آتش و سنگ و روغن
جوشان و انواع مصالح مرد ربا از بالا ریختند کہ آن جماعہ بر سر
برج رسیده و با رسیده جان باخته بہ تبدیل ہئیت بیازان خود
بی منت مدد قدم و کمند پیوستند و مسلمانان و راجپوتان بسیار
بکار آمدند کہ تعرفہ نمودن دشوار می نمود و ہرکہ آن طرف دیوار
و کنار برج خود را رساندہ خبرش باز نیامد و ہر طرف از کسہا
پستہا پدید آمد و آن قدر آدم کشتہ و زخمی گردیدند کہ بشمار در
نیامدند و ازان روز تا ہوماء و ہشت روز بازار بہکار نالا و ہائین بہ مرتبہ
گرم بود کہ ہرکہ سر از مورچال بر می داشت در همان دم جان
می باخت و قزلباشان شبہا بر آمدہ بر مورچال می ریختند آدم
و چارپا ضائع می نمودند و از ہر دو طرف آدم کشی و مردم کسی
در میان بود روزی از گولہ توپ کلان طرف سعد اللہ خان چہار پنج نفر
نامی محصوران کہ با محمد بیگ توبچی باشی نشستہ تردد می
نمودند یکجا خوابیدند شبی بر مورچال رستم خان و سعد اللہ خان
جمع کثیر قزلباش ریختہ کسش زیاد و شوخی بسیار نمودہ بعضی توپہا
را ناقص ساختہ و جمعی را اسیر کردہ باز راہ فلعہ گرفتند و ہر چند
کہ از اطراف خبردار شدہ تعاقب نمودند چون از بالای فلعہ ازان
آتش می بارید در تلافی بکری فساختند - و چندانکہ بہادران جانباز
و جان نثاران یکہ تاز شرط تردد بجا می آوردند و مورچال نزدیک
می رساندند فائدہ نمی بخشید و از ضرب توپہای کوبہ ربا کہ پیہم
می رسید مسافت تردد سرداران ضائع می گردید - درین ضمن توپ کلان

امیران کارزار دیده زیاده شوط کردند و جلالت و تدبیر بکار بردند
 باتفاق راجپوتان تهور نشان بگرد آوی میصالح نقب زدن و مورچال
 دراندن کوشیده نشانه گوله توپ و تفنگ و سنگ خود را ساختند -
 بعد دار و گیر و محاصره چند روز قلعه دار تعامل نموده چنان
 بند و بست نمود که اصلا صدای آدم و ترداد محصوران ظاهر نمی
 گردید هر چند که لشکر هندوستان در پای حصار آمده باظهار تهوری
 ترداد است رستمانه می نمودن ناشنیده و ندیده انگاشته از قلعه صدا
 بلند نمی ساختند تا آنکه مردم مورچال رستم خان و وزیر اعظم
 و دیگر امرا به پای حصار و نزدیک خندق رسید روزی راجه راجپوت
 که از صاحب تردادان مشهور بود آمده ظاهر ساخت که مدتی
 در مابین حصار و نزدیک خندق و برجی بنظر آمده و مورچال
 بآنجا رسیده که قابوی یورش و بنا بر آمدن دارد و پاسبانان بروج
 غافل و بیخبر معلوم می شوند اگر ماذون سازند با جمعی از همراهان
 جانباز و مدد وزینه و کمند خود را همراه کرناچی بنا برسانیم لشکر
 مسلح و مکمل چشم بر راز و گوش بر آواز کرنا باشد و بروقت یورش
 نمایند وزینه بسیار تیار نگاه دارند بعد که از پادشاه زاده و سواد الله
 خان اذن حاصل شد راجه وقت شب با چند نفر یکی تاز جانباز
 که در فن قلعه گیری از کار آزمایان مشهور بودند بانواع تدبیر قدم
 جرات گذاشت و پیش قدمان جان فدا ساز عفت بانی حصار
 بر آمده باشاره مقبری لشکر جانباز را بیدار و بیدار می تاباند
 بکمند جانبازی بیدار کرد و آمدند و مدتی کرنا بلند کردند محصوران
 که از چند گاه چشم بر راز و گوش بر آواز چاهین می بردند از اطراف

ساختن دهمه و پیش بردن مورچال ارشاد فرموده تاکید نمودند که در ساعت مقرری که مذکور شد خود را رسانده محاصره نماید - و جمله فوج هفتاد هزار سوار سائر سوای توپخانه که شش صد امیر و منصبدار نامی و روشناس باشند مقرر و تعیین شدند و برستم خان و همه امیران اضافه و خلعت و اسب و فیل و جواهر مرحمت نموده مرخص ساختند و حکم فرمودند که قریب کرور روپیه در طلب و سه ماهه بدسکی بمنصبداران و تانیان امرا و توپخانه در کابل بدهند و ارشاد نمودند که اول در تسخیر قلعه بست و زمین دار و غیره کوشند که باعث تزلزل دل مردم قلعه گردد - و پادشاه خود کوچ کنان منزل بمنزل طی مسافت نموده در دو ماه و چهار روز که روز چهارم جمادی الاولی باشد شرف نزول در کابل نمودند - و سعد الله خان کوچ بکوچ طی منازل می نمود تا آنکه اول جمادی الاولی بموجب حکم و تعیین تاریخ نزدیک بقندهار بخدمت پادشاهزاده رسیده باتفاق بمحاصره قلعه پرداختند - عبد الرحمن پسر نذر محمد خان را از روی کم توجهی تعینات نکاله نمودند - امام قلی یوز باشی از لشکر ایران جدا شده نزد سعد الله خان آمده روانه حضور گردیده ملازمت نمود پنج هزار روپیه مع اسب و خلعت و انعام مرحمت نموده در جرگه بندهای پادشاهی در آوردند *

اکنون کلمه چند از تردد بمحاصره قندهار و پیش بردن مورچال و ساختن کار بتذکار می آرد - بهادران کار طلب از چار طرف در مکانی که گوله رس نبود فرود آمدند و شروع بدواندن نقب و نمون مورچال نمودند خصوص سعد الله خان نسبت بهم

خان را از اصل و اضافہ پنجہزاری نمودہ بخطاب مہابت خان و عطای صوبہ کابل معزز ساختند و نجابت خان با یک کرور روپیہ از خزانہ اکبرآباد بموجب حکم رسیدہ ملازمت نمود - پادشاه زادہ محمد اورنگ زیب مطابق حکمی کہ بتعین ساعت از حضور مقرر شدہ برای مہم قندھار شانزدہم ربیع الاول از ملتان پر آمدہ بود بعد عرض پنج لک روپیہ نقد و پنجہزار ہزار روپیہ را جواہر و دوا سپ و دو فیل با ساز طہ و نقرہ مع خلعت و جیغہ پیش بہا مصبوب محمد عسفی نژاد پادشاه زادہ روانہ فرمودند - و سوی امرای کہ ہمراہ آن درۃ التاج تعینات بودند و یک امیر عقیدت گزین فدویت آئیں کہ ہر یکی شیزبیدہ رزم گفتہ می شد از حضور با خزانہ نا سعدود و مصالح زیاد از قیاس قلعہ گیری روانہ ساختہ مامور فرمودند کہ از راہ ملتان خود را بقندھار رساندہ روز یکشنبہ سویم چہادہی الآخری کہ اواخر اردی بہشت باشد ساعت بتجویز اختر شناسان رکاب مقرر ساختہ خود را بہائینی قلعہ رساندہ بمصاموہ ہوازد - و نیز مقرر شد کہ سعد اللہ خان خود را براہ کابل در زمان تاریخ رساندہ با پادشاه زادہ ملحق گردد و شانزدہم ربیع الاول مطابق اوائل اسفندار خود متوجہ کابل شدند - و زمان روز کہ ساعت مسعود بود سعد اللہ خان را با پنجہزار سوار و ۵۰ ہزار پیادہ بوقندھار و چند ہزار بان و بیست توپ کان قلعہ شکن و بیست توپ میدانہ و بیست شغال و دو فیل جنگی مست و مد شقر قیل و دو کرور روپیہ خزانہ و دیگر لوازم قلعہ گیری با بیادار ہستار روانہ ساختند و آنپہ باید برای دواندن نقب و

با سار طلا و مرصع و مروارید و عباي مروارید باف و پنج اسپ از طرف خود بگذرانند پانزده هزار روپيه مع خلعت و اسپ و خنجر و جيفه بار مرحمت نمودند - بعرض رسيد که نذر محمد خان که عازم بيت الله گردیده بود در راه ودیعت حیات نمود پسران او را خلعت ماتمي عنایت فرمودند - نامه عربي در جواب فیض روم که بدستیاري فام سعد الله خان نوشته شد با جيفه و شمشير و پرتله مرصع بقیمت لك روپيه حواله سيد محي الدين نموده دوازده هزار روپيه نقد و اسپ مع ساز طلا وقت رخصت دادند - قاضي احمد سعد را با دولك روپيه نقد و جنس برای شریف و مستحقان کعبه الله همراه سيد محي الدين مرخص ساختند - بعرض رسيد که راجه بیتلدااس رخت هستي اربن سرا بر بست ده لك روپيه نقد و پنج لك روپيه را جواهر و فیثان و دیگر اموال که ازو مانده بود پسران او معاف فرمودند - شیورام پسر کلان او را اضافه و خطاب راجي و اسپ و قیل عنایت نمودند - رستم خان بهادر بموجب حکم که از جاگیر خود مع یک کرور روپيه از خزانه سرکار برای مهم فندهار روانه شده بود بحضور رسیده ملازم نمود - لطف الله و عنایت الله پسران سعد الله خان که تا حال شرف اندرز ملازمت نگشته بودند همراه محله لشکر سعد الله خان ملازمت نمودند - لطف الله را تسبیح مروارید و عنایت الله را سر پیچ مرصع عنایت فرمودند - چهار هزار سوار و هزار بر قنداز و پانصد بیلدار و تبردار از نوکران سعد الله خان در محله بشمار در آمدند مورد آفرین گردید - صد و یک اسپ بر رستم خان مرحمت شد و لهر اسپ

کبت بنام پادشاه گفته گذرانند فیل ماده و دو هزار روپیه مرحمت نمودند - چون درین سال ابتدا از امساک باران و آخر از شدت باریدن آن اکثر مکانهای گل و سبزه از طراوت و رونق اصلی افتاده بود و اشجا را ثمار کمبار و خشک گشته بودند سیر کشمیر دلپذیر پادشاه بی نظیر نگردید و فرمودند که من بعد چنان باغات و مکن با صفای دارالخلافت و دارالسلطنت گذاشته با این همه خدمات که به بندهای خدا میرسد این مسامت بعیده برای حظ نفس خود طی نمودن و بایذای خلق راضی شدن از طریق خدا پرستی دور است - و بعد از فراغ و انقضای دو ماه غرة رمضان اواخر مرداد از کشمیر کوچ فرموده متوجه دارالخلافت شدند - و سعد الله خان مامور گردید که چند روز برای انتظام مقدمات مالی و مملکی در کشمیر مانده زود خود را بدارالسلطنت رساند - در منزل آصف آباد وقت عبور از بالای پل آب دریا که کهنه بسیار شده بود از سبب ازدحام مردم شکست و قریب دو صد و پنجاه آدم و جانور و مال بسیار در آب افتاد و از انجمله قریب صد نفر غرق بحرفنا گردید - بعد رسیدن نزدیک دارالسلطنت که سعد الله خان نیز بحضور رسیده حکم شد که رستم خان و دیگر امیرای دور و نزدیک و راجهای نامدار با مصالح توپخانه برای مهم قندهار بحضور برسند و بنام نامی پادشاه زاده محمد مراد بخش نیز درین باب فرمان بدستخط خاص صادر گردید پادشاه زاده دارا شکوه و خسرو و عبد الرحمن پسران نذر محمد خان ملازمت نمودند - بلاشور که شرف نزول واقع شد سید مسیح الدین ایلچی بزم رسیده نامه قیصر را مع در اسب

بهشت نستان را رونق تازه روئی دیوالا بخشیدند و هر شب و هر هفته همراه خدمه محل بر کشتیهایی مزین بانواع پردهای زریفت و ستونهای منقش از لاجورد و قبهایی طلا و مرصع سوار شده سیر و تفرج روی آب تالاب قل و اقسام گل باغات و دشت و کوه و در و بام آن مکن فیض بخش که همه یک لخت گل و سبزه زمرد قام بود می نمودند دامن دامن زر بانعام باغبانان و ملاحان مرحمت می شد و مستحقی نموده که در کشمیر صاحب نصاب نگردیدند. حسین التماس امیر الامرا علی مردان خان بسیر باغ و عمارات ساخته او تشریف بردند از جمله بای انداز و پیشکش علی مردان خان یک لک و سی هزار روپیه نقد و جنس بدرجه قبول در آمد. ملا شاه بدخشی که ذکر او سابق بتحریر در آمده و از حق آگاهان وقت و زبان زد خاص و عام کشمیر بود بدیدن پادشاه آمد و روز دیگر پادشاه درویش نواز از روی نیار مع. ملکه زمان پادشاه بیگم که بخرچ مبلغ چهل هزار روپیه مکن انزوای آن واصل بالاله ساخته بود و بیست هزار روپیه دیگر خرچ کرده عمارات دیگر متصل آن برای دیگر فقرا تیار نموده بودند تشریف بردند و پانزده هزار روپیه نذر برای بزم درویشان گذرانده زمانی در خدمت آن درویش حق پرست صحبت دالته سخنان پند مگوش هوش شنیده برخاستند. ملتفت خان را دیوانی صوبه خاندیس و برار عنایت فرمودند •

ذکر سوانح سال بیست و پنجم از جلوس شاه جهان

مطابق سنه هزار و شصت و یک هجری

شاعر هندی که از صاحب طبعان مشهور و مقربان حضور بود

شاه جهان بپادشاه

تا چند روز آنقدر ببارید که يك هفته توقف و مقام نمودن ضرور گردید
 عسرت حال مردم بفرحت مبدل شد بل از وفور رحمت الهی
 آخر بسبب آنکه رعایا فرصت گشت کار زیع نیافتند و آنچه کاشتنده
 از شدت باران سبز نگردید رعایای پرکنت خالصه پادشاهی در وقت
 تشخیص جمع باستغاثه آمده امین متدین خدا ترس طلب نمودند
 و به سعد الله خان حکم شد که چند روز متوجه شده خود بفریاد و
 زانمود رعایا و احوال مالکداران پردازد - مستمد صفی پسر اسام
 خان که نزد عادل خان برای وصول باقی پیشکش سنوت و دیگر
 بعضی مطالب رفته بود در تقدیم حسن خدمت کوشیده از نزد
 عادل شاه جواهر آلات و زر نقد پیشکش و چهل فیل مع ساز طه که
 جمله چهل یک روپیه نقد و جنس برای پادشاه باشد و پنج لک
 روپیه نقد و جنس برای ملکه جهان پادشاه بیگم و پانزده لک روپیه
 جواهر آلات و نقد و فیل برای دارا شکوه آورده بایک لک و پنجاه
 هزار روپیه نقد و پنج فیل و قدری جواهر که بمسند صفی تواضع
 نموده بود از نظر عالی گذرانده مورد عنایات گردید و شش لک
 روپیه نقد و جنس که بسید باقر ملزم پادشاه زاده ولیعهد که همراه
 مسند صفی رفته بود داده بود نیز از نظر گذشت - پادشاه زاده
 مسند اوزنگ زینب را صوبه دار مائوا ساخته مرخص نمودند و
 خود تفرج گدان و شکار افکنان منازل و مراحل صعب پراز برف
 شیب را بصعوبت تمام طی نموده گاه آخر روز و گاه بهر شب رفته
 خدمت مستل بمنزل میرسیدند تا آنکه آخر جمادی انخوری
 وای کسائی بگذار شهر کسید و رسیده لکه و بیادین آن سر نهاد

نمازده با سپاه عاقبت تباہ برسر پدر و بلخ آمد و نذر محمد خان
محمود گردیده بدفع شریسر نابرخورد از پرداخت بعده عرصه
بر نذر محمد خان تنگ آورد ناچار نذر محمد خان عبد الرحمن
را از راه برگردانده نزد خود طلبید - بعده که عبد الرحمن بموجب
امر پدر برگردید ابراهیم بیگ نام منصوب کرده سبحان قلی
خان سر راه او گرفته مانع و بچنگ پیش آمد و ابراهیم بیگ
در مقابلہ اول کشته گردید و همراهان او بر عبد الرحمن غالب
آمدند - لشکر نذر محمد خان با یادگار بیگ فرار اختیار نمود
عبد الرحمن بدست قلمافان سبحان قلی گرفتار گردید او را نزد
سبحان قلی آوردند و او برادر را محبوس ساخت - عبد الرحمن
بتقاضای مصلحت با نگهبانان خود ساخته و عهد و پیمان رفاهت
و شریک دولت بودن بمیان آورده باتفاق آنها فرار نموده خود
بخدمت اعلیٰ حضرت رساند حضرت بادشاه متوجه احوال
همراهان او گردیده عبد الرحمن را منصب چهار هزار پی پانصد
و بیست هزار روپیہ نقد مع اسب و فیل و مرصع آلات مرحوم
نمودند و همراهان او را نیز موافق تجویز عبد الرحمن - در راه
بندہای سرکار در آوردند - وقت توجه از دارالسلطنت طرف کش
پسران نذر محمد خان را در لاهور گذاشتند - چون دران سال گراز
غله و امساک باران عالمی را بنالاش آورده بود - و شب و
چندین هزار دستہای مستمندان سوی آسمان بر داشته میشد و نا
بجائی خرید و فروخت میگردد روز کوچ از لاهور از اثر د:
ضعفای ناان دریای کرم الہی بتلاطم و ابر رحمت بجنبش در

محرم الحرام [۱۰۶۰] داخل دولتخانه دارالخلافه شدند و همان روز پادشاه زاده محمد مراد بخشش از دکن بسبب نا موافقت هوا و صورت نگرفتن بند و بست بحضور رسیده ملازمت نمود و از اصل و اضافه دوازده هزاره سوار دو اسبه و سه اسبه مرحمت فرمودند - و جمله الملك سعد الله خان که از ابتدای نوکری بمدر جوهر ذاتی و موافقت طالع هر ماه و سال برعایت اضافه و دیگر عنایات سربانده می یافت بمرتب هفت هزاره هفت هزار سوار پنجهزار سوار دو اسبه و سه اسبه و یازده کور دام انعام دوازده ماهه که بعد از آصف خان خانانان هیچ امیر بدین پایه نرسیده بود و سواى پادشاه زادهها دوازده ماهه عطا نمی شد معزز و مفتخر گردید *

ذکر سوانح سال بیست و چهارم از جلوس مطابق

سنه هزار و شصت و هجری

روز جشن حافظ مومن که از حافظان موسیقی دان مشهور شاه ایران گفته می شد بحضور رسیده تصنیف بنام حضرت اعلی درست نموده خواند خلعت و ده هزار روبه نقد مرحمت نموده در زمرة بندگان پادشاهی درآوردند - چون خبر تهر و مفسدی میواتیان متواتر بعرض رسید کیسری سنگه وند راجه جی سنگه را برای تنبیه آن جماعه بدستال مقرر فرموده پرگنه کامان پهای را بطریق وطن عنایت نمودند - رکبهاتیه داس پیشکار سعد الله خان که بجهت استعداد کار دانی منظور نظر پادشاه قدر شناس گردیده بود بعطای وامدان طایر خلعت پیشکاری باستقلال دیوانی تن مفتخر ساختند - راجه

تا رسیدن خبر پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بغزنین در کابل
توقف نماید و خود اوائل رمضان المبارک متوجه دار السلطنت
لاهور شدند همینکه منزل اول شرف نزول واقع شد خبر هزیمت
یافتن قزلباش بعد مغلوب گردیدن افواج پادشاهی که زیاده از حد
تسویس خاطر داشتند رسید باعث تفریح طبع مبارک گردید و
حکم نواحتن شادمانه تا سه روز نمودند و بسعد الله خان و رستم
خان و قلیچ خان و همه امرا اضافه مرحمت فرمودند و پادشاه زاده
بعد از محاصره چهار ماه که قریب دویسه هزار آدم و چهار پنجهزار جانور
بمعرض تلف در آمدند از پای قلعه برخاسته روانه حضور شدند -
و حضرت پادشاه هیچدم شوال داخل سواد لاهور گردیدند - و اوائل
ذی القعدة دارا شکوه و جملة الملک بحضور رسیدند و وسط ماه مذکور
پادشاه زاده محمد اورنگ زیب رسیده ملازمت نمود و رستم خان با
چند توپ و نشان و اسپان قزلباش رسیده شرف اندوز ملازمت گردیده
موزد آفرین و نجسین گشت و بجایگز مرخص فرمودند *
از واقعه دار الخلافت معرض رسید که مکرمت خان خارس
برحمت حق پیوست بجایی او جعفر خان را مقرر فرموده مرخص
ساختند خلیل الله خان را از تغیر جعفر خان میر بخشین نمودند
پادشاه زاده محمد اورنگ زیب را بصوبه داری تهپه ضمیمه صوبه ملتان
مقرر فرموده مرخص ساختند - و از دهم ذی الحججه از دار السلطنت
متوجه دار الخلافت شدند علی مردان خان را که از کابل آمده ملازمت
بموده بود بصوبه داری کشمیر سراقازی بخشیدند و فرمودند که
بخود بکابل رفته عید الغنی را نیابت کشمیر مقرر نماید و یازدهم

قدم ثبات قزلباش از جا لغزید و راه فرار اختیار نمودند و اسب
و استر بسیار غنیمت بدست آورده بخدمت پادشاه زاده
مراجعت نمودند - و قبل از رسیدن عرضه داشت فتح جنگ
از طرف پادشاه زاده بانام و رنگ شاه وردی بیگ را که نامه شاه ایران
آورده بار نیافته در جلال آباد مغضوب گردیده در رکاب پادشاه
همراه بود بار دیگر زبانی در جواب نامه ناخوانده پیغام دادند
که شاه غفران پناه شاه عباس کلاں که قدر دان و اخلاصمند ما بود
و از سی سال رشته اتک را بر عی می داشت از دنیا رحلت
نموده هر آنچه از ان خاندان عالی چشم داشتیم از راه تقاضای
سال خلاف آن بعمل آمد و طریقه بزرگان خود را مراعات
نه نمودند التماس هر چه خدا خواهد و از ما برآید بظهور خواهد آمد
و ده هزار روپیه دیگر بشاه وردی بیگ عنایت نموده مرخص ساخته
سزاول همراه داده بقندهار نزد پادشاه زاده مسعود اوزنگ زیب
روان نمودند و حکم نوشتند که از قندهار نیز گزر بردار همراه کرده نزد
شاه روانه سازند - آنچه از معویت و مکروهات و گزافی و کمیابی
غله و کاه بر لشکر در ایام مسافرت قندهار گذشته و آخر فائده آن
بظهور نیامده بتقریر تفصیل آن پوداختن بطول کلام ملائت انجام
منبجیر میگردد - و چون خبر شداد مذکوره بدیم بمحضرت اعلی رسید
و دانستند که در امتداد مسافرت جز تلف شدن سپاه فائده مترتب
نشود گردید پادشاه زاده حکم صادر نمودند که بتقاضای مصیبت
وقت همت تسخیر قلعه را بر مسال و وقت دیگر موقوف داشته
از بانی قلعه برخاسته بیاورد - و پادشاه زاده دایر شکوه فرمودند که

اسپان بچولان در آوردند و سرداران ایران با معرکه کارزار گذاشتند
اول بواسطه گوله و توپ و بان جان متان. فائز زد و خورد اشغال
گرفت و هر سه فوج قزلباش اسپان تاخته و شمشیرهای آبدار
آخته از اطراف فوج هند در آمده بازار دار و گیر را گرم ساختند
و حملهای مرد ربا بر روی کار آوردند و از گرد و غبار سم اسپان هر دو
طرف جهان در چشم دلباختگان سیاه و تیره گردید و مردان رزم
آزمای جان نثار آن غبار را کحل الجواهر دیده خویش و سرمه دیده
خونان تصور نموده توتیای چشم ساخته شرط جان سپاری بجا
می آوردند • بیت •

در آمد چنان در فغان کوس کین • که چون نبض می جست از جازمین
ز باریدن تیغ آتش فشان • نمی شد برون از تن کشته جان
و فوج قزلباش از چپقلشهای نمایان کار بر لشکر هندوستان تنگ
آورده چند بار فوج مقابل خود را برداشته نزدیک بود که چشم
زخم صعب و شکست عظیم بفوج بادشاهی رسانند درینضمن
رستم خان که اسم با مسمی درستم زمان بود باتفاق ولیع خان و
راجهای تهور نشان فیلان مست را پیش رو گذاشته زنجیر بر پایی
• فیلان سواری خود انداخته بدادهای مردم دل باخته پرداخته مستانه
وار قدم پیش نهاده شرط تردیدی که لائق فدویان جان نثار می باشد
بجا آورد و بعد بباد فنا رفتن سرهای بیشمار و گوشش و کتتش
بسیار که مبارزان نره پوش خود را بر قلب خصم زدند و مثل
محمد معید پسر سادات خان و خواجه خان و غیره سرداران نامی
نکار آمدند و جمعی کثیر از مردم غیر مشهور کشته و زخمی گردیدند

از یمین و یسار و از انجمله دوسه هزار سوار جدا شدن بقصد
 تاخت کهی آگاهی داد درین ضمن خبر رسیدن قزلباش و ریشتن
 بر سر کهی پیشبر و مقتول و زخمی ساختن جمعی کثیر و بتاراج
 بردن و اسیر نمودن چارپا و آدم بسیار انتشار یافت و معا شتریانان
 و فیلبانان و استربانان فریاد کنان رسیدند که فیل و شتر و دیگر
 چارپا قطار قطار بدش انداخته بردند - رستم خان که از بهادران یکه تاز
 و رستم زمان گفته می شد برین خبر اطلاع یافته بی آنکه مامور
 گردد سوار شده تعاقب قزلباش نمود چهار پنج کوره جریبی تاخته
 بشخص رسیده بعد مقابل شدن اول جنگ گونه تفنگ و بان و تیر
 بمیان آمد بعده کار بنهاربۀ یراق کوه رسید از هر دو طرف نبرد های
 صعب رو داد و مکرر بر یکدیگر غالب و مغلوب گردیده طرفین داد
 زدند و مردانگی بظهور آوردند و مردم بسیار از هر دو طرف کشته و
 زخمی شدند - آخر کار فیلان و چند قطار شتر و گاو و اسب خود و
 آنها را هرچه بتوانستند بدست آورده مراجعت نموده نزد پادشاه زاده
 آورده مورد آفرین گردید - و صبح آن بتواتر خبر رسید که سی هزار
 سوار قزلباش بسوداری چند امیر نامی که از انجمله نظر علی خان
 حاکم اردبیل و علی قلی خان و مرتضی قلی خان از سپه سالاران
 مشهور ایران رسیده اند ازین طرف بار دیگر رستم خان و قلیچ خان
 با جمعی دیگر از امرا و راجها و فیلان صف ربا فریب ده هزار
 سوار و توپخانه بدشمار مقابل آنها تاختند بعده که علامت سپاه
 و گرد سیاه لشکر قزلباش نمودار گردید سادات زره پوش و
 اقله ازان سدهوش و مغلان یکه تاز و راجپوتان زره طلب شدند و

مورچال و نقبها را تا کنار خندق و نزدیك دروازهها رساندند اما چون مستراح خان در جنگهای روم جنگ و قلعه داری بسیار نموده کار آزما و آزموده کار بود از پای قلعه شب و روز چنان تگرگ گولۀ تفنگ و گولهای زمین کوب توپ و حقههای آتش بار و باتهای شرر فشان می بارید که بعد رسیدن مورچال پای قلعه فرصت نداشت و کار دیگر نمی دادند بلکه اکثر زمین نقب را از ضرب گولهای کوه ربا ضائع و نابود می ساختند و در هر یورش چندین هزار سرسراپ باتهای لشکریان مصالح پر کردن خندق می گردید - و فائده نداشت بر روی کار نمی آمد - و هر دفعه که قزلباش بر آمده مقابل طلایه لشکر شده بر مورچال می ریخت از طرفین قتل و اسیر می گردیدند و نبردهای عظیم رومی داد گاه از مردم لشکر بدست قزلباش می افتادند و بقلعه می بردند و گاه قضیه برعکس خود رو می داد درین ضمن روزی جمعی که از مردم قزلباش گرفتار شده آمده بودند از زبان آنها مسموع گردید که شاه عباس بعد از رسیدن هرات چند امیر کارطلب رزم جوی خود را بسرداری مرتضی قلی خان قوزچی باشی که از جمله بیست امیر و سی هزار سوار می شوند برای کومک مستراح خان و مقابلۀ لشکر هندوستان تعیین نموده از آنجمله سه چهار هزار سوار بطریق قراولان هزارل نزدیک رسیده اند - درین اوان یکی از پندهای قدیم بادشاهی که در لشکر ایران گرفتار آمده خود را پاینده نوکری ساخته بود بطریق جاسوسی از انطرف تعیین شده داخل فوج گشته نزد قلی خان که سابق از تابینان او بود آمده از رسیدن دو فوج قزلباش

مجمع آلات مع اسب خامه با ساز طلا و سی هزار روبیه نقد
مرحمت نمودند و یک لک روبیه مع فیل روز رخصت متعلقان
برای نذر محمد خان بموجب طلب او فرستادند و یک لک روبیه
سابق همراه عبد الرحمن و محمد مراد انالچی بدذر محمد خان
روانه ساخته بودند و خسرو پسر نذر محمد خان بسبب انبندگی
لذات هذ برفتن نزد پدر باضی نشده در جرگه بندگان پادشاهی
در آمد جمله بمتعلقان نذر محمد خان سه لک روبیه مدد خرج
سویای زیور و آنچه بیکمها رعایت نموده بودند لغایت رخصت
مرحمت شد •

از واقع فوج قندهار بعرض رسید که بهادر خان روئیده که
از سر فوجان تهور پدیده بود مرحله پیمای منزل آخرت گردید و
نوکران بیدش قرار و معتمد او را پادشاه زاده و سعد الله خان در جرگه
بندهای پادشاهی و خود منسلک ساختند و شفقت پسر او
مانده بودند ازان میان دلیل خان نام پسر کلان را که پانزده سال عمر
داشت هزارمی پادشاه سوار نمودند باقی پسران را منصب و بومیده
در خور عمر آنها مرحمت فرمودند - شفقه نفر از عموهاش مستوف
خان خود را نزد پادشاه زاده رسانده بعطای منصب و خلعت و دود
سرافرازی یافتند •

الستال بتتویر بقی احوال لشکر پادشاه زاده و حقیقت
مستمره می بود از بلک طرف چنانکه املاک سعد الله خان بعد
فرود آمدن و کشته شدن مردم بسیار سوزید و متبهاران را زیر خندق
رسانده رستم خان و قاسم خان و دیگر کازانچیان چنانچه از طرف مستوف

بنابراین حکم نمودند که شاه قای را در لاهور نگاه دارند فی الواقع هرگاه رشته محسوب و الفت از غبار کدورت آلوده گشته باشد دیگر در فرستادن نامه و رسول و گرفتن آن چه لطف دارد باظهار یکرنگی دوزخی منافی رویه اخلاص کیشان سلف است بعد فرمودند که شاه وردی بیگ در جلال آباد رفته توقف ورزد بعد رسیدن کابل هر دو فرستاده او را باعزاز بخصت خواهم نمود درین ضمن پریشانی شاه وردی بیگ بعرض رسید ده هزار روبیه مرحمت نمودند - اوائل جمادی الاولی داخل دارالملک کابل شده روز چهارم بحاجه علیمردان خان تشریف بردند از جمله پیشکش یک لک روبیه جاس قبول نمودند •

ذکر سوانح سال بیست و سیوم جلوس مطابق

سنه هزار و پنجاه و نه هجری .

غره جمادی الاخری جشن آغاز سال بیست و سیوم موافق سر انجام سفر صورت اتمام یافت - چون باقی ذکر فساد که میان نذر محمد خان و عبد العزیز خان و سبحان قلی خان رو داده و بعد هدایه داروگیر تمام نذر محمد خان بسطنت خود جاگرفت بتفصیل بتکریر در آوردن در فرصت وقت نمی گنجد ماحصل ضروری بزبان خامه میدهد - بعده که حضرت اعلی خواستند فرزندان و متعلقان نذر محمد خان را نزد او روانه نمایند و نوشتجات نذر محمد خان نیز مکرر برای طلب فرزندان و وابستگان مع مدد خرچ باظهار پریشانی رسیده بود عبد الرحمن را با دیگر همراهان که دو سال و ده ماه در خدمت پادشاه مانده بودند خلعت و خنجر و شمشیر و دیگر

رستخیز عظیم و نائزگ دار و گیر پریم بلند گردید - سود الملك خان
 برین معنی اطلاع یافته براجہ پیغام داد کہ اگرچہ چنین جرات
 بطکم نمودن بیجا واقع شد اما الحال از آنجا حرکت نمودن
 و برخاسته آمدن باعث شوخی مردم قلعه خواشد گردید باید کہ
 دل را قوی داشته از چوبهای اشجار جمل پند ساخته استقامت
 ورزند و ما را از اطراف مستعد کومک دهند و در آنجا رود
 مشقت و تردد بسیار و غنائج شدن آدم بی شمار موزچال قلم نمودند •
 الحال چند کلمه از رویداد حضور بقید تیسری می آید •
 بعد از کوچ پادشاه از حسن ابدال بعرض رسید کہ شاه زردی بگ
 فرستاد شاه عباس با نامه بکابل رسید حکم شد کہ گوز بدین طرفه
 اودا بحضور بیارک در منزل باغ فرج کہ خبر آمدن شاه زردی رسیده
 چون در همان روزها شایسته خان و جعفر خان از احمد آباد
 بود حکم فرمودند کہ اودا نزد شایسته خان و جعفر خان کہ جوار هم
 فرود می آمدند بودہ در مجلس واحد حاضر سازند و امر نمودند
 کہ نامه اودا نگرفته از زبان ما بگویند کہ چون ما را نظیر بر رسمت
 دیرینه و موروثی شاه بود یکی از خواصمان حضور را قلعه دار فرستاد
 ساخته بودیم اگر میدانستیم کہ از ایشان چنان حرکت منظور خواهد
 آمد یکی از امرای رزم بدو تیسری نگار آموختہ با فامد در می نمودیم
 کہ تا جان باقی داشت در محاطات قلعه خود را معاف نمیدانست
 چون خلاف توقع بعمل آمد عرجه عوض نداشتہ شد و خیر
 روانه شدن شاه قایم با نامه چون فعل از رسیدن خبر می نمودند
 رسیدہ بود و در همان روزی خبر رسیدن شاه بانی حضور قلعه رسید

طلبی نمی باشد بهر وجه خود را بقندهار رسانده قزلباش
 بدمعاش را فرصت فراهم آوردن ذخیره قلعه و استقامت ندهند
 و غله حوالی قندهار را که قابل درو شده نگذارند که بدست مردم
 قلعه در آید و بتصرف خود در آرند - لهذا در لشکر مژادی نمودند
 که از غزنین آذوقه مابین راه بردارند و بعد - مقام پانزده روز کوچ
 کرده بترتیب فوج پرداخته هفت فوج قرار دادند و هر اول و
 دومغار و جرنقار و چنداول مقرر کرده در سه کوچ بقلعه رسیدند
 که از گل ساخته اند و در سرحد واقع است و قزلباش بتصرف خود
 در آورده باز از شنیدن رسیدن افواج قلعه را خالی گذاشته رفته بودند -
 درین اوان ملک حسن نام زمیندار نواح قندهار که بحسب ضرورت
 بمحاربات خان ملاقات نموده بود از قلعه گریخته خود را نزد سعد الله
 خان رسانده ملازمت پادشاه زده نمود خلعت و خنجر مرصع و ده
 هزار روپیه نقد بافت - و چهاردهم جمادی الاولی نزدیک باغ گنجم علی
 مقابل قلعه قندهار رسیده فرود آمده بتهدیه فراهم آوردن آلات و
 اسباب مورچال بندی و نقب کردن پرداختند - و روز سیوم راجه
 دهاو سنگه و غیره جمعی از بندهای کار طلب طرفی از اطراف
 قلعه را خالی دیده بی اطلاع سردار بازنیهای جلادت و کمند
 جرأت بطریق فدویان جانبازی که تار در فرز و نشیب دامن کوه
 و بنای حصار خود را رسانده ملجانی خود ساختند مردم - قلعه دار که
 خبردار شدند از سر دادن تفنگ و انداختن حقه آتش و سنگ و
 اوسام آتشباری آن قدر گوله بندرق و انواع آلات جان ستان باریدن
 گریست که جمع کثیر از بندهای پادشاهی ضائع شدند و آوازه

بتسخیر شاه در آمدن مع احکام تاکید تهدید آمیز زرد خود را
 رساندن از حضور رسید تا آنکه از معاودت شاه بعد حصول مطلب
 اطلاع یافتند ناچار راه منظور نظر را گذاشته از راه بانای کوههای
 آسمان شکوه که دو هزار و هفتاد و پنج نفر از آن به پیدموان آمد -
 همه سپاه پیاده گشته اسباب محتاج ضروری و غیر ضروری را
 گذاشته روانه شدند وقت عبور از آن کتلای هوش ربا که شاه و گدا
 افتان و خیزان به هزار دشواری طی مسافت می نمودند عجب
 هنگامه شرج بر خالق الله گذشت و بار برداری که داشتند اکثر
 ز جانهای صعب افتادند که از آنها نام و نشان یافتند و بسیاری از
 شدت سرما از پا در آمدند که برنخاستند و نوک و غلام و باجیهایی
 نمک بسرام هر که خالی میگردشت منت عظیم بر آقا می داشت
 و غله و گاه همه جنس ماکولات بهر تبه کمیناب گردید که دانی بسیاری
 ارزان بود - بدین حال بمکمل رسیدند - در آنجا که وفاداریت شد بیک
 روپیه ششم آدم و چهار پانصد و قوت بهر ششم سی و نه می شد و چنانکه
 در کابل برای خرید اسب و بار بردار و اکثر پیاده و خاوه
 بدوش بودند توقف نمودن ضرور گردید - بعد از آنکه در ربيع الثاني
 از کابل کوچ نموده بغزنین رسیدند - حاکم آنجا بیاد نشسته بود
 مردم خاص غله روپیه را بیک آذار و یک و نیم آذار و نیمه
 تمام بهم می رسید کار بر لشکر تنگ گردید - و خبر رسید که لشکر
 تا قندهار بسبب تسلط قزلباش جنس خورده انسان و جانور
 مطابق زیادت است - جماعه الملک سعد الله خان حقیقت را به
 معروض داشت - در جواب حکم رسید که در مالک گریب زیادت

اختیار نمودند بسپردن اسلحه تن نداده شرط جان سپاری بظهور آوردند و بقیه السیف را مقید ساخته با سردار وصال و عیال نزد شاه روانه ساختند. و شاه بحسب عسرت غله و علف و تلف شدن اسبان و بار بردار از شدت سرما اواخر صفر المظفر ده هزار سوار تفنگچی با محراب خان قلعه دار درانجا گذاشته خود روانه قمره و هرات شد. از ابتدای محاصره لغایت برخاستن شاه بعد از تسخیر قلعه بدو و نهم ماه نکشید *

الحال چند کاهه از لشکر پادشاه راده و وزیر اعظم بقصد تحریر می آرد که چون وقت رانده شدن پادشاه زاده و سعد الله خان حکم شده بود که تا مقدور خود را نزد بقعه هرات رسانند و اغلب که قبل از رسیدن امواج شاه از ملاحظه صدمات موبک گواکب شمار از پای حصار برخاسته بروند و اگر خدا نکرده تا رسیدن شما قلعه بتصرف قزلباش در آمده باشد باید که خود را گرم و چسبان رسانده فرصت گرم نمودن جا و فراهم آمدن ذخیره تاره نداده بمحاصره قاعه پردازند اما چون پادشاه زاده را در ملتان برای گرد آوری لشکر و سرانجام ضروری و سعد الله خان را در راه بسبب انتظار رسیدن پادشاه زاده و بارش غیر هنگام توقف چند روزه زودان در وسط صفر چون هر دو موج نزدیک هم رسیدند نوشته خلیل بیگ که برای صفا و پاک نمودن راهها از برف و قطع اشجار رفته بود رسید مشتمل بر اینکه برف آن قدر سرازه و درها را گرفته که اگر دیگر نبارد بعد یک ماه اقل ازین راه تردد بدشوایی توان نمود. درین ضمن مکرر خبرهای وحشت افزای محاصره قندهار و

رساندن از خبر کاتبی و بند و بست لشکر ایران قتل است آنچه
 حقیقت برپا چنانکه کاغذ نوشت که از طرف قتل نادر و نادر
 فرسیدن رسد و شدت برف و سرما حال قزلباش بدست میزد
 در اسپان بجز پوست و استخوان و جان نمونده و لشکر بادشاهی
 کوچ بکوچ متوجه فندشار است و لشکر قزلباش در فکر درخاستن
 است و آن کاغذ را بر تیری بسته در احاطه حصار قلعه گذاشت
 با وجود اطلاع بر مضمون آن آن قدر مردم قلعه دل پاخته و ترس کردند
 بودند که هیچ فائده نداد - تا پانزده روز گفتگوی بیاد علاج و نهان
 در میان بود آخر کار نهم صفر قلعه دار برآمد و در روز دهم
 بر آوردن مال و فرزندان خواست روز سویم متصرف خان واه و در
 شاه داخل گردید و قلعه دار سابق که شرط عدم قبول بیعت
 خلعت وقت ملازمت و رخصت برمی عیب پوشی و باز
 آورده بود در اتفاق کاکر خان و ابو الحسن و دیگر همرازان بودند - از آن
 شاه نموده است و پس از آنکه استفسار از عیال دخول رخصت نموده
 روانه حضور شد - بعد که در رخصت پانزده خرداد سال ۱۰۵۸ هـ
 رسید سر خجسته پدش آمده و نظرات ملک پور و پادشاه
 که بیچهار زبان عذر سببه برآید - چون نخواهد - که در ملک و رخصت
 برآید و بیعت و رخصت روز و نیمه توابع وادار و تالان و رخصت
 متصرف خان پادشاه و پادشاه در آمد و شش ماه و نیم در
 در عید سوار متصرفان در عید شاد و عید و عید و عید و عید
 که در عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید
 و حکم برین کوفته شد و در عید و عید و عید و عید

عمور لسكر واقع مي شد هنوز پادشاه از آب نگذشته بودند كه
 گرز سردار از قندهار بطريق يلغار در كمال اضطراب بشانه جعفر خان
 ميربختي رسیده زباني ظاهر نمود كه بعد روانگي من خبر دست
 یافتن قزلباش بر قندهار انتشار یافته بود و مطابق آن بلا فاصله
 نوشتجات مصوب قاصدان و جلداران سریع السیر از غزنین
 رسیدند - و جعفر خان بخدمت پادشاه آمده در خلوت حقیقت
 بعرض رساند - اگر ذكر محاصره و نقب دواندن و تردد قزلباش و
 سعی و جانفشانی محصوران كه در ابتدا نمودن و آخر كارتاب
 صدمات لشكر خصم نیاروندند مفصل برنگارند بطول كلام منجر
 میگردد - بمجل بزبان قلم میدهد كه يك ماه در تردد مورچال
 پیش بردن و نقب دواندن و یورشهای با جلالت نمودن و شب و
 روز از اندرون قلعه تگرگ گولۀ توب و تفنگ و حقه آتشی و بان
 شرر باریدن و از قلعه برآمده بر مورچال ریختن گذشت چنانچه
 قریب دو هزار آدم و چار پای بسیار از لشكر شاه كشته و تلف
 گردید و چهار صد و پانصد نفر از محصوران نیز نقد حیات بباد فنا
 دادند آخر از دل باختن شامی بیگ نام ازبك و حوصله باختن
 قلعه دار كه انتظار كرمك نكشید و صدمات جان ربا از طرف قزلباش
 به محصوران رسیده مغلوب هراس گشته با سرداران شاه رجوع
 نموده پای صلح میان آورده قلعه را داد - گوینگ یکی از جاسوسان
 بسته كار آمده از قلعه بلسكر شاه رفته بر حقیق شب سختی و کمی
 ذخیره غله و گاه فوج خصم و تزلزل رسیدن كرمك هندوستان
 مطلع گردیده هر چند سعی نموده بارار لشكر آمدن و خود را بقلعه

سادات نوبر از ما و از بنگال بیدیه بدما و اعدان صف ربا و زنجبوتان
 جان فدا که جمعه از سنایو و توشانه هفتاد هزار سوار بودند مریض
 شدند - و احکام بنام صوبه داران و فوجداران و جانگوداران مع کفر
 بودند از آن برای طالب حضور صادر گردید - و پادشاه زاده را بسبب
 احتیاط ساعت و عدم فرصت بی آنکه از راه ریختن مدعیان آیت
 پیشتر برادر ملتان مریض ساختند که خود را به ملتان رسانده
 بگود آردی سپاه و سوانجام مهم بودند - و خاعت و اسب و چو مو
 و نیل برای پادشاه زاده از عقب همواره عدالت خان بودند فرستاده
 و دیگر امرا مأمور گردیدند که بوا نودیک به پیش بود خود را بنگال و
 فاکهار برسانند و حکم شد که پادشاهی قدیم مدتی را سوانی طالب
 لغایت حال نمی نگرند رویداد مع تالیفان برسانند و چه می دانند
 نو ملازم اند و ساند تیار نشده و ماضی داران قدیم و جدید که جانگود
 ندارند سه ماه نقد دهند و سواران برای دادنی متور شدند و گوی
 بودند از آن تعیین شدند که اسکوفا عقیدت رعایت سرما و مرف و سار
 و نشیب و فراز نموده جوده از علق غنای غنای کوهها و کوهها
 مریضه بدماي منازل مقصود گردید - در سواران مسجود و کوهها
 قورچی باشی شاه بون از قورچار جدا شده خود را مقصود پادشاه
 رسانند بود به طالب خاعت و اسب و خنجر طلا و چادر و سوار
 نقد و ماضی سواران پادشاه سوار سواران دولت سواران سواران
 نذر سواران خان را که پادشاه و دهانی است سواران سواران
 و اسب و دوازده هزار رویداد سواران سواران سواران سواران
 و سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران

لشکر کشی است بعمل نخواهد آمد - لهذا فسخ اراده کابل نموده
 ترار بران یافت که ایام برف و شدت زمستان در لاهور بسر برون و
 نیز انتظار رسیدن امرگي اطراف که حکم و گرز برداران برای طلب
 آنها رفته بودند و انتظار خبر تحقیق حرکت نمودن شاه عباس
 از پای مزار شاه خراسان می کشیدند - هنوز خبر کوچ و مقام در السنه
 مختلف شهرت داشت و یاران فراغت طلب در تردد سرانجام
 چهارونی مذنب خاطر بودند و عزیزان بی بضاعت در خیمه
 گذراندن غنیمت از تصدیع سفر ایام زمستان دانسته لشکر حرج و
 مرج و کوچ و مقام بجا می آوردند که بغتاً خبر رسیدن شاه عباس
 بپای حصار قندهار از عرضه داشت قلعه دار انجا بعرض رسید -
 معروض داشته بود که شاه عقل تباة بغرور افزونی سپاه سخت
 جانی را کار فرموده بطریق یلغار با پنجاه هزار سوار قزلباش
 بد معاش و ترکان هزار خو و تاجیکان ستیزه جو و توشانه جهان
 آشوب رسیده اوائل ذی الحجه دی ماه الهی که زمین و
 آسمان تخته تخت برف و یخ گردیده و عالمی در زیر لحاف برف
 جان ستان بیاسبانی جان در مانده بود و از وقور باریدن برف و
 باران جهان چون لشکر کفر و اسلام سفید و تاریک می نمودند از
 ملاحظه رسیدن کومل و موکب همایون پروای برف و یخ بند راه
 بنموده خود را رسانده قلعه را محاصره نموده هر چند که زود تر
 بفریاد متصوران رسند صلاح دولت است - بعد عرض پادشاه زاده
 ظفر بیکر محمد اوزنگ زیب بهمهراه و اتالیق سعد الله خان و صد

دارا شکوه که در لاهور بود حکم رفت که مراد شاه قلی انجلی برون
 آنجا رسد نگذارند که پیش بیدند - درین ضمن بعرض رسید که تاجی
 مردان خان بموجب نوشته قلعه دار قندشار پنج هزار سوار و هزار
 برقنداز بسرداری کاکرخان و راجه امرسونگه و نورالسنی بخشی
 احدیان کومک روانه نموده و پنج لک روپیه خزانه همراه آنها
 بی آنکه مأمور گردد روانه ساخت - سویم دبی فعدده پادشاه روانه
 مسدد اورنگ زیب را با همراهان با انواع عنایات مستثنی و موصوف
 ساخته خود نیز متوجه لاهور شدند •

خبر واقعه اعظم خان که صوبه دار جوانپور بود بعرض رسید
 ملقب خان و میر خلیل و میر اسحاق بسمران اورا خدمت
 ماتم و اضافه مرحمت نمودند و صوبه دار جوانپور به مقامه خان
 مقرر فرمودند - ابتدا بشاطر گذشته بود که پادشاه روانه مسدد
 اورنگ زیب را از دارالتکلیفات بشاطر روانه سازند باز چنان
 مقرر گردید که تالاهور بلی تا کابل بطریق استمیل با شوق شری
 منازل نموده ملاحظه تصدیع ایام زمستان را از میان بردارند -
 امرای آرام طالب فدا نموده کار با نظارت خیرخواهی خان فدا
 بعرض رسانند که سه ماه آذوقه و بیست و بیست فونیش زلف مشهور
 مهم ندارند و شهرت اراده رسیدن شاه عدلس درین ایام فدا فدا
 خلاف عقل است - و خدیو کم یاری فدا و کار آن فدا فدا
 رسید بشاطر پادشاه این مصالحت به حد فدا فدا فدا فدا
 چهار ماه که برف و سرمای مستطوفان دارد فدا فدا فدا فدا
 فدا فدا و برای شهور ست سر فدا فدا فدا فدا فدا فدا

روزینه عطا فرمودند *

از عرضه داشت خراسان خان قلعه دار قندهار و زبانی منهدیان
 بعرض رسید که شاه عباس چهارم ربیع الاولی سال بیست و یکم
 از جلوس با لشکر بسیار بعزم تسخیر قندهار از صفاهان برآمده
 هفتم شعبان بمشهد مقدس رسیده یکی از امرای خود را بهشتقر
 بهرات (۱۲۱) روانه نمود که آنجا رسیده ده هزار سوار بر قنداز
 که موافق معمول از تاجبگان خراسان که وقت مهم پیس قدم
 می باشند و بیعلوفه رفاقت و جانفشانی می نمایند و پنج هزار
 بیلدار و دیگر مصالح قلعه گیری موجود سازد و شنیده می شود
 که شاه اراده دارد که چون در ماه دی و بهمن فوج هندوستان
 از وفور برف و بند بودن راه بکومک قندهار نمی تواند رسید خود را
 در ایام مذکور بپای قلعه برساند - و نیز ظاهر شد که شاه قلی
 نام را که با نامه بخدمت حضرت اعلی روانه ساخته بود بقندهار
 رسیده روانه حضور گردید - حضرت جهانبانی بعد از استماع این خبر
 سعد الله خان را که صاحب السیف و القلم گفته می شد بایک
 صد و سی و پنج امیرنامی روشناس بسرداری پادشاه زاده با
 فرهنگ رستم جنگ محمد اردگ زیب برای رخصت کومک
 قندهار مقرر نموده حکم نمود که شصت هزار سوار و ده هزار بر قنداز
 طومار فوج تیار نمایند که اکثر آن از سادات باره و ازبک و افغانان
 و راجپوتیه باشند از مردم ایران که مقرر داخل فوج هندی نمایند - و بنایب

ذکر محمد خان روانه شوند - زای رایان که از مدت قریب علاقه روزگار
گشته در مدارس مغربی بود باز به جاذبه الفت آلودگی دنیا که
ریشه محبت او در دل و جگر انسان جا گرفته گردیدان گیرد او گشته
بمقتضای آرزو و بمنصب هزاره ذات دو عد و پنجاه سوار و خدمت
دیوانی کل دکن ضمیمه فوج داری بدو مقرر گردید .

ذکر سوانح سال بیست و دوم از جلوس سده هزار

و پنجاه و هشت هجری

جشن آغاز سال بیست و دوم جلوس مطابق سده هزار و
پنجاه و هشت بدستور هر سال رونق افزای شهر و عمارات تازه و
فیض زیاده از انداز مصالح و طالع منیر و کبیر گردید - پادشاه زاده
محمد مراد بخش را که از تغیر شایسته خان صوبه دار دکن ساخته
بودند و بعد از فراغ هر دو جشن بانواع لطیف و عذایات متعین گردیده
مرخص گشت بمنصب بیست هزاره سوار پانزده هزار سوار سر قریبی
بشمردند - و شده نواز خان که از ملایا بطریق عزیمت بدکن رفته بود
اذلیق پادشاه زاده محمد مراد بخش مقرر گردیده پنج هزاره
سوار دو هزار سوار دو اسبه و سه اسب عمل و افتاد سر قریبی یافت -
چون خبر مصالحت عبد العزیز خان بدو محمد خان رسید سپاه
خان را که مع فوج مرخص فرموده بودند موقوف نمودند و محمد
ملازبان بار مرحمت نموده بدو نقدان فرمودند که چون مراد خان
مدت پنجایر بوده طلب ملحقین بنام او را بمناسبت مطابقه محسوب
نمایند شایع فریاد بر سر قطب الدین که بعد از مأمور شدن حکومت
کابل از حکم انصاف ریزیده بود میی مناصب و نیی جزا گیر بودند

صاحب طبعان این تاریخ پسند افتاد * ع *

شد شاه جهان آباد از شاه جهان آباد

البتق تا چشم گردون نظر لطف برگهواره نشینان ارض این کهنه

سرای انداخته چنان شهر و چنین عمارات عالی ندیده • بیت •

تعالی الله چه شهر است اینکه از شان

گذشته هر بنای او ز کیوان

ز طرحش هند زیب و فر گرفته

جوانی را جهان از سر گرفته

جهان را گر به از خود یک باشد

همین شاه جهان آباد باشد

به مصر از وسعت او تا خبر شد

ز رشک از شام غم باریک تر شد

جگر از غیرتس خون شد یمن را

عقیق او گواه است این سخن را

ز خوبی های او هر که کند یک

رود صد دجله اشک از چشم بغداد

ز خاکش مشک چین بومی کند دام

خطا باشد دران بریدن ز چین نام

درینولا از عرضه داشت علیمردان خان بعرض رسید که عبد العزیز

خان باز لشکر کشی بر سر نذر مستمد خان نموده بلخ را محاصره

کرده حکم شد که بهادر خان و راجه بیتلدا س و غیره بیست امپیر

خود را نزد علیمردان خان رسانند که موافق تجویز او بماند

بیدست دریم شهر مدکور نزدیک قلعه رسیدند چون در
مدت هشت سال بشهرچ مبلغ شصت لک روپیه ابتدا بادام
غیرت خان بعد بدورنگی الله وردی خان که اتمام آن به مکرمت
خان تعلق گرفت عمارت قلعه کردن اساس و مکانهایی آسمان باره
اندرون محلی و بیرون خاص و عام و حمام در سنة بیست چاروس
که پادشاه در نابل تشریف داشتند صورت اتمام گرفته بود بیست
و چهارم ربیع الاول سنة هزار و پنجاه و هشت مطابق بیستم فروردین
سنة بیست و یک چاروس بعد انقضای شش ساعت اسلامی که
نیر امیرپرتو افروز برج ثور بنظر سعد صاحب خانه و قریب مشامی
و طالع اسد بود در قلعه شرف نزل واقع شد - چهار لک روپیه نقد و
لک روپیه را مروج آلات به بیلم صاحب قدسید عذبت نمودند -
به همین دستور بهمه بوده گیان حرم و پادشاهانها و امرا خات و نند
و جواهر عطا فرمودند - و دارا شکوه را سی شزاری سی شزار سوار
نمودند - سعد الله خان و غیره مدد امیرپرتو روز دهم و چهارم
دیگر مختصر گردیدند - و تا بیست روز دامن آزادی امیران و اعضا و
عالمات و شعرا و ارباب طوب از انواع اقام و عطای از و گوهر و مصالح
بود از حافظان و نغمه بر زبان ایوان و نواز و کسبه و باطنیان
جانب و فن عالم آشوب ذکور و نثرت شد طبعی طبع از و نور با نند
و اکثر اهل حیرت که هر یکی از گذران کلی از انواع مصالح نمود
بادام دامن دامن بر سرخ و سفید نمیداد گردیدند - و شادمان - و
اندوختند و شادمانی که در شاهی بر روی او مشام و گوهر و
نند از نور از شمع سیرت و از شادمانی و شادمانی و شادمانی

روپيه نصف نقد و نافي خريد جنس از احمد آباد باب مکه
متبرکه و مدینه منوره که در آنجا مضاعف ارزند مصحوب سید احمد
سعید که سابق نذر بمکه معظمه برده بود روانه آن مکان شریف
نموده فرمودند پنجاه هزار روپيه را نقد و جنس بشريف مکه دهند
باقی به بیچاره و مساکین و مستحقین آنجا رسانند و قذیل را
در روضه منوره بیاورزند - پادشاه زاده محمد شجاع را یک قطعه لعل
و غیره بقیمت یک لک روپيه عطا نموده بصوبه بنگاله مرخص
فرمودند - پادشاه زاده محمد مراد بخش را از کشمیر طلبیده صوبه
دار دکن ساختند - حسن بیگ خویش علیمردان خان را که بهایه
هزار و پانصدی رسیده بود صوبه کشمیر مقرر فرمودند *

روزي فیل مستی در مقابل راجه بدن سنگه که رو بروی پادشاه
ایستاده بود حمله نموده راجه را بایکی از همراهان او که بقصد خلاصی
راجه خود را بمدد رسانده بود زیر دندان کشید راجه زير دندان آن بلای
سیاه جمد هر کشیده بشرطوم او زد درین ضمن چرخي بان چرخي
هارا آتش دادند راجه با رفیق خود از میان هر دو دندان فیل بلا
آمت بر آمده مورد آفرین گردید خلعت و پنجاه هزار روپيه منجمله
مطالبه ذمه واجب الادای او انعام مرحمت نمودند - بهادشاه زاده
محمد اورنگ زیب که بدریای اتک رسیده بموجب حکم توقف
وزریده بود حکم شد که بصوبه ملتان که در اقطاع او مرحمت نموده
بودند برود و سی لک روپيه در همان صوبه عنایت نمودند - قلعه داری
اکبر آباد بیافنی خان فرموده و از دهم ربیع الاول پراة دریا متوجه
شاه جهان آباد که مسمی بدار الخلافت ساخته بودند شدند *

بیدست و یکم داخل اکبر آباد شدند - از جمله دریافته صفای باطن پادشاه روشن دل باتفاق آنکه روزی صد فیل نر و ماده از نظر میگذشتند تقرب خان بریک ماده فیل نظر خواهر انداخت و آهسته بگوش علاء الملک بطریق اظهار آرزوی دل اشاره بهمان ماده فیل نموده گفت که اگر حضرت این ماده فیل را بمن عنایت فرمایند زهی مراد دل من خواهد بود - هنوز سرگوشی تمام نشده بود که پادشاه طرف تقرب خان متوجه شده فرمودند که این ماده فیل را بقر بخشیدم - بعرض رسید که ایک الماس فاشیده بوزن صد و هشتاد رتی از کان تعلقه قطب الملک برآمده - حکم شد که باو فرو بپردازند که الماس مذکور را بقیامت در آورده در وجه پیدشکش مقوری بحضور ارسال دارد - چون قبل از رسیدن حکم میداد قطب الملک الماس را حواله الماس فروش نموده ده رتی ازو تراشیده بود همان روز که حکم رسید آن سنگ را تراشیده بیش بها را همان قسم از راه اطاعت امر بحضور ارسال داشت - بعد رسیدن حضور که مقدار رتی دیگر ازو تراشیده شد صد رتی بی جرم شفاف خالصی از عیب برآمد بیک لک و پنجصد هزار روبه بقیامت در آمد - و بیست هزار روبه ریزه تراشیده او نیز بقیامت رسید - قضا را همان روز شمامه شایر بصورت قندیل بوزن هشتصد توله بقیامت پنجصد هزار روبه از نظر گذشت و بشاطر خیر اثر رسید که آن شمامه را در طایفه مستحک گرفته بالواع جوامع و ریزه آن الماس مریح نموده آن الماس صد رتی را باقی آن نصب نمودند که جماعه بیک و پنجصد هزار روبه بقیامت آن قندیل بی تبدیل گردید - بایک لک و پنجصد هزار

هزاره سر راه نمودار گشته پای زه و خورده بمیان آورد - و بهادر خان و ذوالفقار خان بجان بازی تمام بعد سعی و کوشش و کشش تمام خزانه را با جانیهای خود سالم ازان درها برآورده بکابل رساندند •

الحال بتحریر وقایع حضور می بردارد - بعده که پادشاه بقصبه کرنال پنجاه کرهه دهلی رسیدند جعفر خان را با دیگر کارپردازان برای سرانجام ضروری رخصت دهلی نمودند - مکرمت خان با جمعی از بندهای پادشاهی باستقبال آمده ملازمت نمود - اوائل ذی الحجه حوالی دهلی شرف نزول واقع شد - و روز دیگر سوار شده برای ملاحظه و تجویز مکانهای قلعه نو' احداث شاه جهان آباد که از سنه دوازده جلوس برای ساختن آن غیرت خان عرفا مکار را مقور فرموده بودند و نهم محرم الحرام سنه هزار و چهل و هشت بنای عمارت ریخته شده بود و آخر اتمام آن با اهتمام مکرمت خان قرار گرفت تشریف آوردند - بعد ملاحظه تاکید برای بعضی عمارت ضروری که تا رسیدن نو روز جشن سال آینده قابل فرش نمودن شود نمودند - و عاقل خان خوانی و یوسف خان را برای سرانجام و مدد اتمام عمارت گذاشته متوجه اکبر آباد شدند - از واقعه بندر سورتی بعرض رسید که علی اکبر اعظمی حاکم بندر سورت و کهنابیت را هندوئی در انگی گفتگوی لایعنی بجمدهز گشت لهذا معز الملک دیوان مالوا را که سابق هم تعلقه بندر مذکور داشت از انتقال او مقرر فرمودند - از واقعه مالوا بعرض رسید که جان نثار خان تیول دار سرکار مندسور از زخم جمدهز زمیندار مفسد پدیده که او را دستگیر کرده آورده بودند وقت رو برو آوردن کشته شد *

درین تهلکه هزاره با فوج سنگین آمده بر سر خزانه و مردم پادشاهی
 ریشت و عجب هنگامه قتل و جدال بمیان آمد و مال و اسباب
 و عیال و ناموس کمتر کسی ازان آفت محفوظ ماند و آشوب
 قیامت بر پا گردید - و قریب چهار پنجم هزار اسب و آدم بسیار
 مع چهار پایی بار بار که باقی مانده بود بقاراج و غارت بردند و
 جانور بی شمار زیر برف آمدند - و کار بجائی رسید که همه نبود
 آزمایشان و بهادران کارزار دیده از زیر سخت جانی بر سر خزانه
 پدیده فراهم آمده جنگ رستمانه و ترداد مردانه نمودند - و دست از
 همه ما بحتاج برداشته جان خود و خزانه را از چنگ آن جماعه
 سالم بر آوردن غنیمت دانستند تا آنکه هزاره غنیمت بسیار سنگین
 بار کرده فرار نمودند - چون خبر به بهادر خان رسید فرمود که بار بردار
 هرگاه یابند کشیده گرفته نزد ذوالفقار خان رسانند و افغانان در
 دادن بار بردار مضایقه نمودند و میدان هم کار بجنگ منجر گردید -
 و بهادر خان باشتوان خاعه خود و بار بردار پسران و خوبشان خود
 را به ذوالفقار خان رساند و تا رسیدن بهادر خان آدم بسیار که
 قریب پنجم شش هزار کس باشند از برف ناپ شدند و بدانی
 که ماندند پدر بستاند پسر نبرد اخذ، هر یکی جان خود بپوشان
 غنیمت میدادند - بهادر خان که با سپاه خود را بستاند رساند
 چون بار بردار که از سرما و برف نیم جان و پوست و استخوان
 بر جانوران مانده بود باری خزانه برداشتن و با نمی نمود تا بار
 فرمود خزانه را متفرق ساخته خوبه شمار حواله جسدندان
 نمود که بواسطه بار نبود زنده شدند - درین ضمن بار

هزاره هزاران بر لشکر بادشاهزاده ریخته عجب نایره قتال و جدال بر
 انراختند مال و اسباب بسیار هر چه بدست آمد تاراج نمودند و حال
 بر تمام قوج و سرداران تنگ گردید و کار بجائی رسید که بر خزانه
 ریختند و بهادر خان خود را رساند و مردم زیاد پادشاهی کشته و زخمی
 گردیدند - و تا یکپاس شب صدای دار و گیر بلند بود و امبد نیجات
 محال می نمود - ذوالفقار خان و نور الحسن (120) که همراه خزانه
 بودند چپقلشهایی رستمانه نمودند - و با وجود زخمی شدن هر دو سردار
 داد مردی دادند آخر بمردن اقبال پادشاهی از آفت دست برد
 آن جماعه خزانه محفوظ ماند - بکوتل هندوکش که رسیدند از تنگی
 راه و برف و یخ سر راهها بار بردار بسیار تلف شدند و هر جانور که
 افتاد لکدکوب آدم و چهار پا گردید و هر سوار و پیاده که از پا در
 آمد باز فرصت برخاستن نیافت - بهر حال اگر چه بادشاه زاده
 اوائل شوال بکابل رسید اما چون بهادر خان روهیله و ذوالفقار خان
 و خواجه حسن با خزانه عقب مانده بودند بر لشکر آنها برف
 بسیار چنان پیهم بارید که فرصت چشم برهم زدن نمیداد چار پا
 و آدم بی شمار تلف شدند - و بهادر خان از ذوالفقار خان
 بی اختیار جدا افتاد و از نصف زیاد بار بردار خزانه تلف گردید -
 ذوالفقار خان هر چه توانست خزانه بر شتران بقیة الهلک بار
 کرده نزد پادشاه زاده فرستاد - و چون دیگر اصلا بار بردار نمانده بود
 با باقی خزانه مقام نمود و برف و باران شب و روز می بارید

(نذر محمد خان) بسبب وسواسهای بیجا نسخ اراده حضور نمود؛ عریضه مشتمل بر عذر عارضه بدنی نوشته همراه او ارسال داشته بود رسیده ملازمت نمود - از آنکه خرج صوبه بلخ زیاده از مداخل مکرر بعرض رسیده بود و نظر بر فساد ازبکان که هر سال چندین هزار مسلمانان طرفین بقتل می رسیدند قرحم بقال نذر محمد خان نموده بلخ (۱۱۹) را بدستور سابق باو بخشیدند - و احکام مشتمل بر برخاسته آمدن پادشاه زاده محمد اوزنگ زیب و دیگر قلعه داران صادر فرمودند - گویند چهار کرور روبیه بخریج مهم بلخ و بدخشان آمده بود و آنچه مردم از شر دو طرف کشته شدند و مال رعایا مع ناموس بیاد فنا رفت حساب آن خدا بهتر میداند - پادشاه زاده محمد اوزنگ زیب چهار دهم شعبان از بلخ کوچ فرموده وسط رمضان چون یکی از دهذهای دبه رسیده منزل نمودند شمشیرخان که به کبھی رفته بود هفت هشت هزار سوار از بلک چهار طرف شمشیرخان فور گرفته هدای داروگیر بلند ساخته شتر و گاو بسیار متصرف شدند و جمعی کشته و زخمی گردیدند - بهادر خان بمردن شمشیرخان رسیده از آن تهاکه نجات داد - و تا رسیدن غور بند سه دفعه بآن طائفه مقابل و مقتله صعب رو داد و هزار جمع گذیر از طرفین کشته و زخمی شدند - بعد رسیدن بغور بند تهاکه آنجا قائم نموده ده لک روبیه خزانه که آنجا موجود بود همراه گرفته روانه شدند - و روز گذشتن از دره شور از قوم

دار الخلافت کوچ فرمودند - تودرمل امین و قوجدار سهرزد را بر حسن خدمت بانصدي اضافه و خطاب راجه مرحمت نمودند که از اصل اضافه دو هزاري دو هزار سوار باشد - نجات خان که در رسیدن حضور بموجب حکم درنگ نموده بود بعد رسیدن حضور مامور گردید که ملازمت نموده بکابل برود - بعد عبور از آب انک پادشاه زاده دارا شکوه از لاهور آمده ملازمت نمود - یک قطعه الماس بوزن صد رتبی قیمت لک روپیه مع خلعت و اسپان عنایت فرمودند - عبد الرحمان و دیگر فرزندان نذر محمد خان همراه پادشاه زاده ملازمت نموده مورد عنایات گردیدند - نوزدهم شوال بلاهور رسیده زیاده از دوسه مقام نموده متوجه دار الخلافت شدند - چون بسهرزد رسیدند از واقعه دکن بعرض رسید که اسلام خان صوبه دار دکن ودیعت حیات نمود - بسادات خان برادر او که قلعه دار دولت آباد بود محمد اشرف که نیابت برهانپور داشت و محمد غیاث (118) و دیگر فرزندان موافق رتبه و پایه اضافی مرحمت فرمودند و اموال نقد و جنس بوارثان معاف نمودند - و شش نواز خان صوبه دار مالوا حکم رفت که تا رسیدن صوبه دار خود را بدولت آباد رسانده از بندر بست آنجا خبردار باشد - از عریضه نذر محمد خان بعرض رسید که قبل از رسیدن حضور قلعه میمنه بار عطا شود - فرمودند که بعد حصول شرف ملازمت رعایت خاطر خواه نه از درخواست او نموده خواهد شد - درین اوان محمد قاسم نبیره نذر محمد خان که

صوبه کابل - شانزده کروز دام

صوبه کشمیر پانزده کروز دام

صوبه تهم - هشت کروز دام

صوبه بلخ - شش کروز دام

صوبه قندشار - شش کروز دام

صوبه بدخشان - چهار کروز دام

ولایت بگلانه دو کروز دام

ذکر سوانح سال بیست و یکم از جلوس مطابق

سده هزار و پنجاه و هفت شمسی

در آغاز سال بیست و یکم غرق جمادی التخریج دسوز مور

سال بزم جلوس منعقد گردید و ثانی از امرای و اعلی و ادنی ذکور

و انانث بغیض رسید - از شنیدن اخباری اعتدالی از بیگانگان و پادشاه

فاسد در طرفی از اطراف بلخ و دیگر بلاد آن ضلع چون سوز و مانج

فراهم آمده در خراسانی مملکت و رعایا میگوشتان بنجیم شهر مذکور

پادشاه زاده مسعود مراد بخش را بطریق کوشی برای نایب آن قوم

مردی فرستاد از عطای خلعت و دیگر عنایات مستقیم ساخته شد -

درین ضمن بدین رسید که افواج از بیگانه از راه خط و اردو باطل

باز آمدند و در مسعود خان عزیمت نمودند - بیرون آمدن و رسیدن او

مشمول بر التماس مغوا و تصدیقات و خطاب استقامت داده رسید -

پادشاه شهر مذکور بدین شد زاده مسعود مراد بخش را از امرای مانج

مردی فرستاد حکام مراجعت بدار فوری نمودند و بیرون آمدن و رسیدن او

ساخته شد - و خود از کابل بواسطه بیعت دولت استقامت دادند

دوبستی منصبدار ثانی هزاروی جاگیردار هشت هزار منصبدار از سائر
جاگیرداران و نقدی بودند سوای آن نقدی توپخانه واحدی هفت
هزار سوار که جمله پانزده هزار باشد و یک لک و هشتاد و پنج هزار
تاین که تمام بدولت سوار میسید - آنچه از روی دفتر ثبت گردیده
جمع دایمی بیست و یک صوبه هندوستان لغایت سنه بیست
جلوس صاحبقران که بار کم و زیاد شده باشد بدین تفصیل *

صوبه دارا الملک دهلی - یک ارب دام

صوبه دار الخلافه اکبرآباد - نود کرور دام

صوبه دار السلطنت لاهور - نود کرور دام

صوبه اجمیر - ششت کرور دام

صوبه دولت آباد - پنجاه و پنج کرور دام

صوبه بوار - پنجاه و پنج کرور دام

صوبه احمد آباد - پنجاه و سه کرور دام

صوبه بدکالا - پنجاه کرور دام

صوبه اله آباد - چهل کرور دام

صوبه بهار - چهل کرور دام

صوبه مالوا - چهل کرور دام

صوبه خاندیس - چهل کرور دام

صوبه ارده - سی کرور دام

صوبه تلنگانه - سی کرور دام

صوبه ملتان - بیست و هشت کرور دام

صوبه اودیسه - بیست کرور دام

ناچار عبدالعزیز خان از حوالی بلخ برخاسته بعضی جاها را تاراج و تاخت کذا منزل اول روز از ملاحظه شبشون فوج هندوستان بیست گزده طی نموده از آب آمون گذشت *

اگرچه در شاه جهان نامه بتعین تعداد افواج از نایب و امینان نوکر و غیر نوکر که از اطراف بازمید تاراج و غارت نمودن لشکر هندوستان زیاده از شمار فراهم آمده تا روزی که پای منتهی در میان آمد در افزایش بودند و لشکر پادشاهی واقعی نبودند اما در واقعات بابری درج است که در میان عدد نامه خان والی توران و شاه طهماسب رو داده بود سپاه توان از یک تلت و پنجاه هزار سوار کم نبود و فوج فزایش پچهل هزار سوار فرسود و مردم کهن سال کار زار دیده که از حدود فوج بودند می گفتند که لشکر همراه عبدالعزیز خان زیاده از آن فوج بنظر می آمد بهر حال آنچه تحقیق شده بزیان خاوه میدهند که از یک تلت و پست هزار سوار کم نبودند و فوج پادشاهی آنچه همراه میداد سوار شش تلتین شده بودند پنجاه هزار سوار بودند و همراه سوار اوزنگ زب سر چند که زیاده از پنجاه هزار سوار متوزر شده بودند اما دست نرسیدن پادشاه زاده و دیور سیدین بعضی را جبهوتان در دست همراه پادشاه زاده بعضی و پنجاه هزار سوار موجودی فرسود *

چون در خاتمه جلد ثانی تاریخ شاه جهان نامه آمد مراد از لشکر سل دیستم از جاووش باشد در لشکر جماعت ماضیه از آنجا که در و نند و تانیقان و جمیع دامی صورتیات بزرگ نامه شده و جماعت آن نامه چند از آن بر عیبت بود می آید که است سالی سال

است و نسبت به پدر رعیت پرور و آباد کار واقع شده و من هم او را فرزند خوانده بخطاب قلیخان مخاطب ساخته ام امید وارم که این ولایت بدو مرحمت شود و پای فزاع و خورنریزی مسلمانان از میان برطرف گردد - پادشاه زاده در جواب گفت که بدون حکم پادشاه من جواب این نمیتوانم داد - باز دیگر که سواد بلخ نزدیک رسیده بود عبدالعزیز خان پیغام داد اگر پادشاه زاده اینجا فرود آمده بیاسایند می خواهم که بیک او غلیخان و یلنگ توش را بخجست پادشاه زاده برای بعضی پیغام بفرستم پادشاه زاده جواب داد که شهر نزدیک رسیده در آنجا که نزول واقع شود هر کرا دانید بفرستید - ازین آمد و رفت پیغام آوازه مصالحه نمودن در لشکر انتشار یافت - و لشکر هیچدهم جمادی الاولی در ظاهر سواد بلخ فرموده سه مقام نمودند - و اولسکر عبدالعزیزخان اربکیه و المانیان اسپان و مادیان برای فروختن در اردو پادشاهی می آوردند پادشاه زاده آنها را خالی از ماده غدر نمیدانست لهذا کوتوال اردو را فرمود که ازبکیه را از آمدن در اردو و خرید و فروخت مانع آیند تا بر اسرار لشکر اطلاع نیابند - و قرار بران یافت که شاه زاده محمد سلطان را با بعضی امرا و مردم نخمی در بلخ گذاشته جریده گشته بالشکر عدو مال بگوشمال ازبکن بدسگال پردازند - از شهرت این خبر المانیان و اکثر ازبکیه که مراجب و وجه قوت حقل و کسب مال آنجماعه یغمان نمودن ست و درین حنگ هیچ چیز از وجه تاراج عائد آنها نگردید بلکه اکثر اسباب و مال اندرخته سابق بباد فنا و تاراج دادند از عبدالعزیز خان جدا و متفرق گشتند و فرج فرج در باند جان و بخارا آوردند -

طعام پانزی فیدان پخته به مردم خاص و بهرکه می رسید فراخور
قسمت می رساندند و نانهای بیک روید و دو روید و آب بشرح
ایضا بفروخت می رسید و بکسی نمی رسید در هیچ تاریخ و
داستان مبارزات پادشاهان سلف چنین کار زاری که باین
اعتقاد کشد و دران اغراق و مبالغه سخن را داخل نباشد به نظر
نیامده و آنچه شرط سرداری و برد باری و کار فرمائی و خود
بنام نفیس متوجه رزم گشتن از پادشاه زاده و امیرالامرا
عالی سردان خان برفاقت بعضی امیران جان نثار بظهور
آمده عقل در احاطه غور آن متردد است و به ثبوت پیوسته
که از یک لک و بیست هزار سوار ازبک و التائین کم نبودند و
سرداران ازبک به بشپاعت و جلالت و حوصله نیاختن در غلبه خصم
که از پادشاه زاده ملاحظه نمودند انصاف داده می یافتند که اگر با این
لشکرها چنین سردار و رفیق نماید تا بوم و شام بدستور امیران و سواران
به تسخیر می توان آورد - القصه اگرچه عبدالعزیز خان و سرداران دیگر
عاجز آمده دست از جنگ کشیده بودند اما بطرف فوج
شکرستان را داشتند و فی الحقیقت اسبان و سواران سردار و طرف
فوج را طاقت حرکت نمادند بود - و چون درین مابین شهرت یافت
که پادشاه ارادت بخشیدن تقصیر و مالک و من به نظر خود
دارند عبدالعزیز خان یکی از نوکران عمده را در نزد پادشاه زاده و پادشاه
پیغام داد که شنیده می شود که مکرر بطریق پادشاه حق تعالی
عدالت احساس آن است که وقت نامی را عازم نظر می رسد تا تمام
نمایان درین صورت سبب آن نامی خانی که دستور بشود نظر می رسد خانی

آن روز غلبه ازبکيه بجائني رسيد که سه چهار هزار سوار جلو ريز داخل
 اردو شده چون سيل دمان خود را بکار خانجيات رسانده چندين
 قطار شتر پيرار بار سرکار پادشاهي و بعضی امرا و صرافه بارار پيش
 انداخته روانه شدند و زن و فرزند بسيار مردم لشکر بدست آوردند -
 امير الامرا خبر يافته از عقب شتافته بذات خود آن روز تردد جانبازي
 که انتهای شرط جلادت و قهوریست بکار برده بعد کشته شدن جمع
 کثير از طرفين چند قطار شتر کارخانجيات پادشاهي و اکثر امرا را
 برگرداند اما نقصان و خرابي بسيار بمردم بازار و سپاه رسيد *

ديگر از جمله منصوبه سازي پادشاه زاده که در وقت غلبه
 جنگ بکار برده شده می نگارد که روزی در عين گرمي کارزار و
 هنگام داروگير خبر رسيد که شادمان بيگ و محمد طاهر خراساني
 که آخر صف شکن خان شده بود از تعلقه تهاغه خود بکومک می
 آمدند قريب دو هزار سوار ازبکيه سر راه آنها در مکن قاب گرفته
 محاصره نموده کار بر آنها تنگ آورده اند و سواي دو صد بندقچي
 و کماندار که استقامت ورزیده مانده اند ديگر اميد مدد و کومک
 نمائده و اغلب که آنها کشته شوند پادشاه زاده از شنيدن اين خبر
 جمعي از فوج خاصه خود و امير الامرا که صد دو صد سوار
 نمي رسيدند با علامات و نشان سواي خاصه بمدد آن جان باختگان
 روانه ساخت ازبکان ازديدن و شنيدن آوازه رسيدن سواي خاصه
 پادشاه زاده رو بگريز آوردند و شادمان بيگ و محمد طاهر نرد
 پادشاه زاده جان سلامت رسيدند - کوتاهي سخن آنکه تاهفده
 هيچده روز آدم واسپ از نبرد نياسود و حکم شده بود که نان و

علامت سرفوجی با خود نگاه ندارند - بعد رسیدن عبد العزیز خان
تعداد لشکر از بکیه از اندازه شمار و قیاس گذشت و چون مور و ملخ
در دشت و صحرا پراکنده گردید و جنگ و مساریات که در هر منزل و
هر روز رو میداد اگر بتحریر آن قلم را رنجی داد باعث ملل مستمعان
و مطالعه کنندگان خواهد گردید - حاصل کلام هر روز جمعی از هر دو
فریق کشته و زخمی میکردیدند و هرگاه بر فوج پادشاهی از بکن
زور می آوردند پادشاه زاده بفریاد و کومک میرسید - روزی
عبد العزیز خان هفت فوج با سرداران کارزار دیده مقرر کرده از
هر طرف بر افواج پادشاهی هجوم آوردند ازان جمله یادگار بیگ
که میو تولک و میو شمشیر قدیم التذمت نذر مسعود خان بود از
شیباغان یکی بهادر گفته می شد با دوسه هزار سوار یکی تازاسب
تاختم شمشیر آخته برابر امیر الامرا رسید و هیچ نمانده بود که
باعث قطع شجر حیات آن سپه سالار گردد امیر الامرا برابر او شمشیر
از نیام بر آورده حمله آور گردید و بمدن طالع دود مان تیموری حریف
را زخمی و دستگیر ساخت - بعد که نزد پادشاه زاده حاضر آوردند
پادشاه زاده بر امیر الامرا آفرین گفته در بغل گرفته یادگار بیگ را
بشعاعت امیر الامرا تسلیم عفو و تصفیرات فرموده امیدوار عذایات و
بزدگی پادشاهی ساخت - روز دیگر از بکیه بهیئت سپه و عی سوار
شدند - و مساریه جهان آشوب و کارزار عظیم بمیان آمد و دو دریایی
خون بهم پیوستند *

* بیت *

چو شد در دور عمر دو قلب سپاه * کشیدند شمشیر در رزم نگاه
در لشکر در آمیخت با تیغ و نیز * بفرمودن در آمد مدعی نفیر

تقریب دِل بهادران نبرد جو و مبارزان پلنگ خو گردید و در طرفه
العین جمع کثیر از بکیه را طمع گولہ تفنگ و تیغ و سنان ساختند
و تفرقه تمام در جمعیت آنها راه یافت - و دران وقت پادشاه زاده
از راه منصوبه باری جمعی از سرداران راچنوتیه را بر سر بنگاه از بکیه
تعیین و روانه نمود - چون آن جماعه بران اطلاع یافتند تزلزل تمام در
تفرقه خاطر آنها افزود و کارزاری که بهیئت مجموعی می نمودند
بجنگ بگریز مبدل گردید و برخی بنگاهبانی بنگاه از عرصه
کارزار رو تافتند و اقواج پادشاهی تعافب تاختند و هزیمت عظیم
بر فوج از بکیه روداد و اسباب و خیمه بسیار بدست سپاه
هندوستان افتاد و چند هزار نفر از رعایا و مردم لشکر که بدست
و اسیري آنها در آمده بودند خلاص گردیدند - روز دیگر خبر رسید که
قبل از هزیمت یافتن ازبکان عبد العزیز خان فوج گران بسوداری
سبحان قلمی برای تاخت بلخ تعیین نموده بود قتل محمد و دیگر
سرداران هزیمت خورده خود را بآنها رسانده اراده تاخت بلخ دارند -
پادشاه زاده از استماع این خبر توجه بلخ گردید و مابین راه دونه
جا بآن گروه مقابله و نبرد واقع شد و جنگ و رستخیز عظیم روداد
و هرگاه کار و عرصه کارزار بر فوج پادشاهی تنگ میگردید پادشاه
زاده و امیرالامرا خود را بکومنت می رساندند - و مرکز کار بجائی رسید
که پادشاه زاده و علیمردان خان بذات خود بکارزار پرداختند و بسعی
بسیار لشکر و اردو از شرجوم آن گروه شوم محفوظ ماند - درینولا خبر رسید
که عبد العزیز خان خود با باقی فوج رسید، بلشکر خود پیوست و قرار
داده که در لشکر او تقاضا ننوازند و خود در قول نباشد و نشان و

برای چهره نشان سپرده بر بنگاه و مقابلۀ مختالفان روانه شدند - نزدیک بنگاه فرسیده که فوج فوج از کبک به آراستگی تمام اسپ تازان در برابر فوج پادشاه زاده جلوه کفان رسیده بشوخی پیش آمدند و بضرب گوله و بان و تیر و شمشیر بهادران جانباز جان بباد فدا داده باز حمله می آوردند و آدم بسیار از مردم پادشاهی نیز از صدمات تیرباران آنها بکار آمدند - درین ضمن لشکر از یکدیگر سه فوج شده در فوج مقابل سرداران یمین و یسار پادشاه زاده آمده صدای داروگیر بلند ساخته طرف خود مشغول نمودند - و فوج ساکین سوم غافل بر سر شوال تاخت و آن هر دو فوج نیز با هم اتفاق کرده ده دوازده هزار کمان دار یکبار بشتانهای کمان در آمده آن واحد امان نداده تیرباران عجیب نمودند و جمع کثیر را کشته و زخمی ساختند داروغه توپخانه و دیگر بهادران شیر شکار به پیکار آن جماعه خونخوار در آویخته داد تهوری داده سینهها را سپر بلا و هدف تیر آنها ساخته بیهوشی پدایی آن جماعه را از مقابل برداشتند - درین آوان بیک اوغلی سردار دیگر با فوج تازه رسیده آن کوره هنرست یافته را نیز برگیرانده و از سرفراز بازار کارزار گرم ساختند و فوجی بر سر راه چهران گذاشته باقی فوج نو بهوی امیر الامرا رسید؛ چند هزار تیر یکبار از خانه کمان بهارش آوردند امیر الامرا با همراهان مقابل بیچوم و تیرباران آن قوم شوم بودند و انتقام حیدر کوثر ثبات قدم ورزیده کوشش و کوشش بهیروز نمود اما نزدیک بود که ازین قدرتی و چشم انجم بقوس امیر الامرا رسد - درین حالت پادشاه زاده و زاهدان را فوج شیر شکار و فوج شد و حال بدید رسید بهاست

بلند گردید *

• بیت •

شد آن لحظه هول قیامت عیان * نگردون برآمد نفیر و فغان
 سپاهی چو در بای جوشان جنگ * همه تیز کرده به بیداد جنگ
 همه جنگ را تنگ بسته میان * بگردون بر آورده گرز گران
 پادشاه زاده که همیشه در ممرکه رزم آئین سر رشته بزم را از دست
 نداده هر وقت رای سلیم را کار میفرمود فرمود که ذوقیل مست
 کوه شکوه شیر صولت را پهبش قدم فوج ساخته بهمقدمی بهادران
 صف شکن بران گروه درانند و از اطراف مبارزان یک تاز تاخته از
 بلند ساختن شلک توپخانه غلغلۀ عظیم و شورش سراپا بیم در دل
 و جان از بکن عاقبت وخیم اندازند و بعد کشته شدن و زخمی
 گردیدن بسیاری از بکن رو بفرار آوردند درین ضمن نوکران عده سعید
 خان فرصت یافته خود را رسانده سعید خان را با هردو پسر از
 میدان کار زار برداشتند خائزاد خان که هنوز رمقی درو باقی بود
 باشاره و لگنت زبان از احوال بدر استفسار نموده بتفاوت یک پهر
 به نورد سفر آخرت گردید - حاصل کلام از اول روز تا شام بهادران
 با نام و تنگ دران جنگ داد جلادت دادند و بسعی پادشاه زاده
 فتح نصیب آخر روز آن جماعه رو بفرار آوردند اما بسبب آنکه مابین
 هردو فوج چندان مسافتی نبود از ملاحظه باز گشت و شبخون
 آوردن بسیاری از سرداران بالای ذوقیل و اسپان طلایه کنان شب را
 بصبح رساندند و روز دیگر امیرالامرا معروض داشت که صلاح دولت
 درین است که خصم را فرصت نداده برنگاه آن جماعه تاخته
 گوشمال واقعی داده آید و از سرفرو ترتیب فوج نموده بهیر خود را

لطف الله خان و خانه زاد خان هر دو پسر خود را بکومت تعیین نمود هر دو مبارز پیشه داد شجاعت داده بعد بکار آمدن بعضی از جان بازان زخمهای تیر برداشته از پدر کومت طلبیدند - سعید خان چون شیر غران نعره زنان خود را رسانده با کمال ضعف و فاقه چند از یک اجل رسیده را که بران جوانان زخم رسیده هجوم آورده بودند بذات خود بشمشیر جان ستان از پای در آورد و رستخیز عظیم و زد خورد عجیب بهمیان آمد - درین حال پای اسپ سواری سعید خان بر مغاک فرو رفت و زخمی بسعید خان رسید که از زمین بر زمین میل نمود و با وجود که دو سه زخم دیگر بآن بهادر دل شیر نبود رسید باز برخاسته سه چهار حریف مقابل را از پا در آورد و در همان آن که لطف الله خان متوجه مدد پدر گردید از رسیدن تیرهای جان ستان که پیاپی بسرو سینه او می رسید از پشت اسپ بزمین نا رسیده بعالم دیگر واصل گردید خان نیز بعد تردد نمایان بزخمهای بیگمان از اسپ افتاد بعده که خبر تسلط ازبکیه بپادشاه زاد، مهمن نژاد رسید •

• بیت •

مهمن بشوید زین اگهی • بچنداند دیهیم شاهنشاهی
بتعجیل تمام رخ فیل سواری خود را بآن طرف گردانده با سوار و پادشاهان توپخانه جهان آشوب و فوج جاوی خاص بقصد تاختن اسپ شواری بران ازبکان جفا پیشه و برهنه شدن بساط هجوم آن مدبران مدد خان مغلوب متوجه گردید و غافل کوس و کمرنا بر چرخ بزمین پیچید - فوج ازبکیه بسوختی تمام جلو ریز بهشتان، پادشاه زاد و مدد من رسید و نعره صف ربانی مبارزان جانباز از هر طرف

و روز دیگر وقت سوار شدن که بهادر خان و امیرالامرا براه افتاده بودند از هر طرف فوج ازبکيه و المانیهان نمودار گشته یکبارگی خود را تا اردو رسانده شوخی از حد گذرانده از اطراف هجوم آوردند و بهادران رزم جو و دیگر مبارزان از هر طرف خبردار گردیده گرم پیکار گشتند و امیرالامرا و بهادر خان را در راه بآن گروه اتفاق نبرد عظیم افتاد و خبر ببادشاه زاده رسید راجه ستر سال و اله وردی خان بمدد مامور گردیدند و ازبکيه اطراف سعید خان را که بسبب عارضه بدنی در خیمه خود بود فرو گرفتند و سعید خان با ضعف بدن بمقابله و مقاتله آنها پرداخت و هر طرف آتش قتال و شعله جدال زبانه برکشید و بزبان توپ و تفنگ و غریدن بان آتش فسان خبر مرگ بگوش هوش باختگان میرسید و هر بار که از یمین و یسار سه چهار هزار سوار ازبکيه و المانیان خونخوار چون سیل دمان رسیده حمله می آوردند بعد ازان که جمعی طعمه تیر پران و تفنگ سوزان میگرددیدند رو بفرار آورده باز بشوخی نمودار می شدند و بچستی و چالاکي باعث هلاک بعضی بندهای پادشاهی میگرددیدند بهادر خان ازبکان مقابل خود را از پیش رو برداشت و بهادران فوج امیرالامرا قبل از رسیدن کومل چپشلشهای مردانه بکار بردند و بسیاری از بکان بی پاک را مقتول و زخمی ساختند و هزیمت داده تا دیر سرداران رساندند و چند اسب با اسب خاصه قتل محمد بدست آورده برگشتند چون سعید خان بعلمت ضعف بدن خود بر اسب سوار نتوانست شد بخشی او با چهار صد پانصد سوار مقابل آن جماعه شده بعد از کشته شدن جمعی از همراهان مغلوب گشته باحاطه آنها در آمد سعید خان

بادشاهی فوج گران شایسته با مصالح کارزار بسرداری بیگ اوغلی خان که از سرداران نامی توران بود برای مقابلۀ پادشاه زاده محمد اورنگ زرب بطریق هراول ساخته روانه ساخت و تاکید برای گذشتن از آب آمون نمود و خود نیز به تپیدۀ برآمدن بالشکروگران پرداخت بهادرخان برین خبر اطلاع یافته رام سنگه را در بلخ گذاشته خود بانوج شایسته بشدد استقبال و سر راه غنیم گرفتن که هر کدام اول اتفاق افتد برآمدن و گذار پل نذر محمد خان بی آنکه با ازبکيه ملاقات رود شد ملازمت پادشاه زاده نمود و غره جمادی الاولی پادشاه زاده ببلخ رسیده اندرون و بیرون قلعه را که به پنج کوه دورۀ قلعه به پیمودن در آمد ملاحظه نمود بیرون شهر فرو آمدند - درین اوان خبر رسیدن دو فوج گران عبد العزیز خان بسرداری قتل محمد و بیگ اوغلی خان بسردار بلخ انتشار یافت پادشاه زاده بعد از بذوبست ضروری که اکثر شرفا و اعیان بلخ که بشاندان عبد العزیز خان رشتۀ قرابت داشتند و اولاد خواجه پارسا و دیگر نجیبوارا که بودند بانواع لطف و انعام نواخته بعضی را که کسان نفاق بآنها بود بتسین تدبیر با خود گرفته مالدو سنگه و زارتین را با شمشیر خان برای حراست قلعه بلخ گذاشته تفتواه سه ماده مردم را تقسیم نموده در سه روز از همه کار و بار فراق حاصل کرد با شش ماه فوج بلخی بهادر خان را مع همراشان هراول و امیران را بیرغار و سعید خان را جبرغار نموده کوچ فرمودند و برای احتیاط راهها و بستان پل بوسر معبرها مردم کار داده نموی ساختند بدو که بدو جمع تیمور آید رسیدند از شنیدن آوازه شایسته بدو ساقست قریب فرو آمدند سواد لشکر به ترتیب فرود آمد

مالی بلخ باو واگذاشته بودند. بعرض رسید بنسیار افسوس نمودند و بر جوانی و کاردانی او تاسف زیاد بر زبان آوردند و خلیل الله خان برادر اعالت خان از شنیدن حادثه جانکه برادر عنان طاقت از دست داده التماس استعفاي منصب و ترک علائق دنیوی به بیان آورد هرچند در تسلی او کوشیدند فائده نه بخشید و منزوی گردید این معنی نیز بر مقل خاطر پادشاه حق شناس و بادشاه زاده والانزاد افزون و دیگر و اماندگان او را بانواع عنایات معزز ساختند *

سلخ ربیع الاول حضرت اعلی داخل دارالملک کابل گردیدند درین سال سعد الله خان و اسلام خان صوبه دار دکن بانتهای ترقی دولت رسیده هر یک بپایه هفت هزاره هفت هزار سوار که برادر داری دوازده هزار سوار باشد رسیدند و مورد دیگر عنایات گردیدند - ذوالقدر خان را که دو هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار بود پانصدی پانصد سوار اضافه داده پانزده لک روپیه خزانه همراه او روانه بلخ ساختند - پادشاه زاده محمد شجاع از بنگالا رسیده ملازمت نمود پادشاه زاده محمد مراد بخش که با وجود بحالی منصب لغایت حال از مجرا مملوع بود بموجب حکم باستقبال برادر رفته همراه محمد شجاع تسلیمات عفو تقصیرات نمود - از واقعه دارالسلطنه بعرض رسید که سید جلال بخاری صدرالصدور بروضة جنان شقاقت - راجه جیسنگه را اضافه هزاره سوار و خلعت و جواهر عطا نموده بیست لک روپیه بجهت مقیمه بلخ همراه داده جمعی از راجپوتان با نام و نشان بار تعیین نموده روانه ساختند - چون عبد العزیز خان از شنیدن ورود مرکب انواع

بشد و آن روز هرجا که نشان ازبکیه پیدا می شد نشانه گولۀ تفنگ و تیر می گردید و مقابل قائم نتوانستند شد روز دیگر که از تنگنای دره گذشتند جوق جوق ازبک از هر طرف نمودار شده آغاز شویی نمودند و جمعی از مردم پیش و اطراف لشکر را زخمی ساختند و تمام منزل جنگ کزان میرفتند از هر طرف که بر آنها حمله می آوردند فرار نموده باز از طرف دیگر نمودار می شدند وقت رسیدن بمنزل و فرود آمدن نیز دست و پای بسیار زده آخر روز مفقود الاثر شدند وقت شب بامیرالامرا خبر رسید که قتل محمد با ده هزار سوار ازبک فرادا مقابل لشکر پادشاهی خواجه شد و دو فوج پنج پنج هزار سوار ازبک هر دو طرف او دارند امیرالامرا از شنیدن این خبر با سرداران مصلحت نموده جمعی از بهادران رزم طلب را با سرداران کارزار دیده و فیضان هوش و کوس و کرنای خروش افزا همراه داده چهار پنج فوج مقابل آنها مقرر و تعیین نمودند و فوجها هر طرف گروه گروه با دبدبه و شکوه بختابهایی کمان در آمده شمشیر کشان جوشان و خروشان ازبک جوانان و نعره زنان اسبها بجوانان در آوردند و هر طرف که اثر سیاهی آن گروه ظاهر میگردد هدف تیر و سنان مبارزان معرکه رزم و جلالت میگذشتند و مردم جوق جوق فوج پادشاهی با تیغهای آخته اسب تاخته به ده ده دیگر میرسیدند و ازبک بدشمار قتل و اسیر گردید آخر روز بهزیمت آوردند و چند گروه فوج پادشاهی تعاقب نمود و تودن سرداران دران روز نزد پادشاه زده بسیار مستحسن افتاد و آفرین نمودند •

چون خبر واقعه احوالت خان که اختیار مقدمات ملکی و

دوازده هزار سوار المانیان بسرداری محمد بیگ قلماق بقتل محمد در خورده ظاهر ساختند که عبد العزیز خان فوج عظیم برای طلب شما که هرجا یابند و بهر صورت که دانند بخوشی و ناخوشی شمارا نزد او به برفند تعیین نموده و ما هم بهمین خدمت مأموریم رفیق او گشته باعزاز و احترام تمام نزد عبد العزیز خان تحفه بردند و عبد العزیز خان استقبال نموده بکمال برادر نوازی سلوک مرعی داشته گرد غربت از روی او رفت - پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بعد رسیدن پیشاور موافق حکم سه ماهه بهمه بندهای پادشاهی نقدی و جاگیر دار بدستور سابق رسیده از آنجا کوچ نموده اوائل اردیبهشت داخل کابل شده سه روز آنجا توقف نموده مردم آنجا را نیز از رساندن مساعدت فارغ ساخته باخود گرفت و باتفاق امیر الامرا پیشتر مرحله پیمای گردید بعده که داخل دره شدند خلیل بیگ از کهمرد خود را رسانده حقیقت را ظاهر ساخته باز برای تحقیق و پاک نمودن راه مرخص گردید باوجود پانصد سوار با او پیش نبودند و فوج ازبکیه که در اطراف غارها هزارها در کمین انتظار شکار بودند ناگهان بروتاختند و او مردانه وار بآنها مقابله نمود عجیب زد و خورد بمیان آمد و جمعی از هر دو طرف گشته شدند و باوجود غالب آمدن ازبکیه آن قدر استقامت ورزید که بعد رسیدن خبر بهادشاهزاده فوج کومک باو رسید و ازبکان فرار نمودند روز دوم مابین راه خبر رسید که ازبکیه و المانیان بسیار در سه فوج نموده در اطراف کمین گلی قلب دارند پادشاهزاده بامیر الامرا پیغام نموده که باهتمام فوج هر اهل پرداخته از دست برد مفسدان خبردار

شاه جهان بادشاه

نمایند و تسخیر بلخ با آسانی میسر آید - نذر محمد خان ابتداء گوش
 باین مصلحت خام نداد آخر کار قرار بران یافت که قتل محمد
 پسر خود را با فوج و جمیع سرداران هم مصلحت بطریق یاغاربازار
 تسخیر بلخ روانه سازد - اگر قتل محمد بمدد و کمک هوا خواهان
 اندازند و بیرون مستطبر گشته نذر محمد خان را بطلبد خود را
 برساند و قتل محمد را با مردم کار طلب روانه ساخت بعد
 روانه شدن باز را به برگشت و همدان گفتند درینوقت
 پسر خود را با جمعیت بامید از بکان مذاق پیشه از خود جدا
 ساختن از آئین خود دورست اغلب که قتل محمد را همان
 همراهان از راه پیش برده وسیله پیش آمد ترقی خود دانسته او را
 بشوشی و ناخوشی تسفه راه آورد نزد عبد العزیز خان ببرند یا نزد
 پادشاه محمد اوردنگ زیب رجوع آرند - نذر محمد خان نیز ازین کلمات
 هوش افزا نظر بر مال کار نموده خواست پسر خود را برگرداند و
 خواجه عابد نام را که عمدم و همراز پدر و پسر بود برای برگرداندن
 قتل محمد روانه نمود بعد که خواجه عابد بقتل محمد رسید و
 همراهان او برین معنی اطلاع یافتند گفتند که چون دولت از
 محمد خان رو تافته از برگشتگی طالع شوم و سواس و سواس
 در دل او راه می یابد و هر لحظه فکر اندیشه باطل در خاطر
 او حلاج دولت درین است که خود را نزد برادر کتن رسانده
 ک دولت و گنج بی رفیع او باشند قتل محمد این
 دست را بشوش یاد میوش شنیده همراهان را در مراجعت
 مت مستشار ساختند اکثر

بشما خطوط غدر آمیز مشتمل بر طلبیدن شما و اطاعت خود
 نوشته اند و دیگرندامت افعال گذشته و التماس قبول التماس
 حال بسیار نموده اند زهار حرف و نوشته آنها را مقررین بصدق ندانسته
 فهمیده قدم پیشتر باید گذاشت و فکر احتیصال آن طائفه بدست
 واقعی باید نمود که آنها در تمهید و تدبیر دستگیر و هلاک ساختن
 شما از شما ساعیترند - خان هم تصدیق قول او نموده قرار یافت
 که از الوس قلماق جمعیت طلبیده خود را بقلعه میمنه رسانده
 اول بتسخیر آن پردازند پس اول پسر خود را با فوج فرستاده دو ماه
 محاصره نمودند کاری نکشود و بار خود را رسانده کدو جهنم تمام بکار
 برده یکماه دیگر صرف اوقات نمود - باوجود رساندن چهار نقب زیر
 حصار که سه نقب را محصوران پی برده فتیله باروت را دزدیدند
 و یک نقب را آتش دادند و بیست و پنج درعه دیوار پرید - چون
 در همان اوان فوج پادشاهی تعیین نموده بهادر خان بمردن قلعه دار
 رسید شادمان بیگ قلعه دار نیز با مردم دیگر از قلعه برآمده وقت
 یورش بر آنها تاخت و حملهای نمایان آوردند کاری نتوانستند ساخت
 بلکه نذر محمد خان باجمعی زخمی گردید - درین ضمن خبر
 رسیدن پادشاه زاده محمد اورنگ زیب با مواکب کواکب شمار انتشار
 یافت و نذر محمد خان برگشته طالع دل و حوصله باخته بناکامی
 از پای قلعه برخاست - و متصل خبر شنید که بهادر خان باستقبال
 پادشاه زاده محمد اورنگ زیب از بلخ برآمده و مزاج گریان
 مضحک دادند که اگر درین وقت خود را بطریق یلغار بیای تخت
 بلخ برسانند اغلب که مردم اندرون شهر و هواخواهان اطراف معارفت

نومان زیاده قیدم داشت تواضع نمود و سارو خان (۱۱۵) را با جمعیت
 شایسته همراه مقرر کرده حکم بنام حاکم خراسان برای مدد و کومک
 مقرر بی آن سرزمین نوشته داده مرخص ساخت - نذر محمد خان
 بسارو خان گفت که بسبب عارضه بدنی مزاج من سرمای این ملک را
 بر نمیدارد بنابراین برای ماژدگان که گرم سیراست خودم خواهم رفت -
 شما قتل محمد پسر مرا با خود گرفته با اسباب زیادتی بمشهد رفته
 انتظار مرا بکشید که با هم آنجا ملاقات خواهم نمود - ناسم نبیره خود
 را همراه گرفته جریده برای استر آباد از بسطام سر بر آورد بمشهد
 رسیده بسارو خان که قبل از و رسیده بود در خورده گفت من برای
 مرور میروم بسبب کمی آب عبور ما و شما با لشکریان راه خالی از
 تصدیع نخواهد بود - شما لشکر خود را باقی (۱۱۶) خراسان فراهم آورده
 انتظار نوشته من کشیده هر جا بفرستم خود را برسانید - و بعد
 توقف پنجروز در مشهد باتفاق پسر و نبیره برآمده چون به مرور رسید
 از راه بدخاتی و سودا مزاجی با علی قلی خان حاکم موصیبت
 موافقت ننموده او را از خود آزاده ساخت و بهر داخل نشده بدلا
 بالا روانه گردیده چهار فرسخی مرور فرود آمد - و چندی مقام نمودن
 ضرور گردید - درین ضمن کفش قایقان (۱۱۷) که از امرای نامی و هواخواه
 او گرفته میشد با عدد دو عدد سوار رفته گفت که رئیس ازبکان

(۱۱۵) ن - سارو خان •

(۱۱۶) در بادشاهنامه هرات نوشته •

(۱۱۷) در بادشاهنامه کفش قلماق نوشته •

علی بیگ مهمانداری را طلبیده پیغام شکوه آمیز بمیان آورده گفت
من برای خوردن طعام و میرچراغان نمودن نیامده ام چشم اعانت
و مدد تنبیه پسر غدار و ازبکان ناهنجار و برآوردن فوج هندوستان
داشتم حالا که شاه بحال من نمی پردازد اراده بیت الله دارم و
میخواهم که شاه مرا ماذون سازد که بمشیت استخوان خود را بآن
مکان متبرک برسانم شاه در جواب گفت که هنوز از شما گرد راه تکل
نیافته و انحراف مزاج راه یافته چند روز در سیر باغات و تفرج
عمارات و کشتکار طبع را بحال آرزد و باهم صحبت بداریم بعده
موافق ادعای خاطر شما بعمل خواهد آمد نذر محمد خان در جواب
گفت که زیاده برین صبر نمیتوانم نمود و چاره کار بجز اختیار نمودن
سفر حجاز ندارم - پادشاه خلیفه سلطان را برای تسلی و دلداري خان
سماجت نشان فرستاد و نذر محمد خان همان جوابهای درشت
داد - و بار دیگر خلیفه سلطان فهماند که شما را رضامندی شاه ضرور
است در صورت اراده سفر بیت الله نیز برخصت شاه روانه شوید
خان در جواب بید ماغانه گفت که من در بند رضای کسی نیستم
فردا روانه می شوم - و روز دیگر که زیاده از دو هفته از رسیدن نذر
محمد خان نگذشته بود از شهر برآمده در باغی که وقت آمدن
نذر محمد خان و شاه هم نمک گشته بودند فرود آمد - دریم آن روز شاه
خلیفه سلطان را بادیکر ارکان سلطنت خود نزد خان سوادائی مزاج
فرستاده دلداريها نمود و روز دیگر خود تشریف آورده آنچه شرط
دلداري و سلوک بود بجا آورده درازده هزار تومان که چهار لک
روپیة باشد نقد و قدری جنس مرارید و زربفت و غیره که از هزار

شاه جهان بادشاه

روز دیگر باز شاه بدیدنش رفت و بعد استفسار احوال و اظهار تفتق بدولتشانه خود مراجعت نمود روز سویم نذر محمد خان بدیدن شاه آمد و سه ساعت نجویی نشستند طعام خورده مراجعت نمود - بعده شاه نذر محمد خان را مدعو - اخذ طلبیده بعده که استفسار احوال بمیان آورد نذر محمد خان از بیوفائی و شرارت نوکران و از بنگان نمک بسرام و شکوه پسر بد انجام و سرگذشت خود ظاهر ساخت و خواهش کمک بمیان آورد - شاه در جواب بتسلی پیش آمد - درین ضمن خلیفه سلطان گفت هرگاه از بکیه با پسر شما اتفاق و با شما اتفاق ورزیده ملک بشورش آورده باشد و ملک از دست رفته باشد کمک بردن چه سود خواهد بخشید - نذر محمد خان جواب داد که از شما کمک و نصرت از باری تعالی مطلوب است بعده شاه چو نشان نموده نذر محمد خان را بتر بضیانت طلبید - نذر محمد خان بادل گرفته رفته چون خار خار جواب خلیفه سلطان بپای پیدان آید در دل او جا گرفته بود بشاطر آشفته و لب شکوه آورد سیر چو نشان نموده بشانه خود رفته بدمارض یا عارضه واقعی خانه نشین شد - بعده که شاه بعیدات او رفت بددمارش و بی ادبانه با شاه سلوک نمود و وقت آمدن و برآمدن شرم استعجاب و مضایقه می که باید بظهور نیامد شاه رنجیده خاطر برآمده با همراهان گفت چرا کفم مهملان را خوانده اندید خداست و تا این مرد سونایی مزاج چنان سلوک مرتبی میدارد که باندازی من در خانه او احتیاج رفته ام - در جواب از وضع نا مسعود او که روز بیرون خاطر شاه بگویی می نمود در جواب و از روی مهملاندازی شاه تصور راه نیامست تا آنکه نذر محمد خان رسید

یازده روز مقام نموده چون دید که موافق چشمداشت از طرف شاه ایران طریقه استقبال و مهمان پرستی که با برادر گلن او نموده بودند در باره او بظهور نیامد خواست برگردد - مرتضی قلی خان ناظم مشهد اطلاع یافته جمعی از قزلباش را فرستاده درخانه او کشک نشاند لهذا خجیل زده و ناچار گشته راه صفهان اختیار نموده چون به بسطام تعلقه عراق رسید شاه عباس محمد علی بیگ را که سابق بسفارت هندوستان آمده بود بمهمان داری او مع نقد و جنس روانه نمود - بعد رسیدن محمد علی بیگ از راه کاشان نزدیک اصفهان رسید شاه خلیفه سلطان را که از پادشاه زادهای مازندران و وزیر و داماد شاه می شد باستقبال فرستاد و فرمود که موافق رویه مهمان نوازی یلک کرده پانده از اول پارچه رنگین و چپینت بعده قطنی و دارائی و نیلک و مشجر و زربفت فرش نمودند - اگر چه در هندوستان ضابطه است پارچههای پای انداز را بطریق قذات بهم درخته از نظر گذرانده بتوشک خانه حواله می نمایند اما در ایران پای انداز را بطریق واقعی نموده بشاطر باشی و عمله و فعله سواری انعام میفرمایند - نذر محمد خان فرمود که در سرکار او ضبط نمودند بعده که نزدیک دروازه شهر رسید شاه خود استقبال نموده با عزیزی که مخصوص خاندان آن دردمان و برگزیده سلع صغریه است و با مهمان موافق و مخالف طریقه مبادرت پرستی بجا می آرند در خورده بباغ متصل شهر که برای او قرار نموده بودند برده فرود آوردند و بعد فراغ خوردن ماحضر باز همراه از سوار شده چون داخل شهر شدند شاه بخانه خود رفت و نذر محمد خان را مکتبی که برای او مقور کرده شده بود فرود آوردند

حاصل سخن تا دو هفته سپاه اندرون و بیدین فرست دم آب آشامید
نداشتند و هر روز جمعی از هر دو طرف کشته می شدند تا آنکه
سرداران آن جماعه از راه حیل و غدر از ملاحظه رسیدن فوج دیگر
بمدد بلایه و مداحی پیش آمده پیغام صلح بمیان آوردند - درین
ضمن بآنان بشدت پازیدن گرفت و تردد توپ و تفنگ در میان
نماند و آنها خیره شده به پیکار زور آوردند و آبی که بشهر می آمد
بریدند و کار بر محصوران بسیار تنگ گردید - اما بهادان رزم آزموده
کارزار دیده دل از دست نداد دست از کارزار و تردد باز نداشتند -
تا آنکه از اطراف کومک پادشاهی رسید و مغان بدمال در بفرار
آوردند •

دیگر از جمله سوانی که در غور بر شاه بیگ خان دوباره
رو داده و بتسویک خواجه کلان و قاضی تیمور که از اعیان غور بودند
و با مخالفان بالامه و پیغام محمد استان شده فوج بر سر شاه بیگ خان
طلبیدند و بخیه آنها بر روی کار افتاد و آخر همه آنها بمکانات
رو بکار خود رسیدند - و دیگر مکروهات که بقوچها و نندهای پادشاهی
رسیده اگر بذكر آن پردازد از سر رشته سخن دور می افتد لهذا بتسویب
باقی احوال نذر محمد خان عنان خامه را معطوف میسازد •

چون نذر محمد خان همراه قتلچ پسر و چندی از ازبک و غلامان
رو بایران آورد قاسم پسر خسرو نبیره نذر محمد خان با چند امیر
مثل یادگار قلی و عاشور قلی و غیره روانه قزوین و سواد
سوار در راه بدر بدوستند بهمرامی آنها به بلاد حاکم نشین مرو رسیده
هفته آنها توقف ورزیده از آنجا خود را مشهد مقدس رسانده

شاه جهان پادشاه (۴۵۰) سنه ۱۰۵۶
 مبارزان شیر شکار مقابل کارزار خصم بدکردار پا قائم نموده
 پروانه وار خود را بران گزوه نابکار زدند و شرط جانبازی بر روی کار
 آوردند و جمعی از هر دو طرف کشته و زخمی شدند - آخر کار
 المانیان را نور فرار گشتند - بعده که چادر سیاه حجاب شب از
 میان برداشته گردید از جمله کشتگان آن قوم ظاهر شد که نظر بیگ
 از سرگروهان معتبر آن گروه که در خدمت پادشاه زاده آمده در
 جرگه بندهای پادشاهی داخل شده بود باز وقت قابو بقوم خود
 پیوسته باصل کار خود می پرداخت در آن میان کشته گردید و سر
 او را بریده آورده بدروازه بلخ آویختند - همچنان در حوالی بدخشان
 جمعی از المانیان خود را رسانده مواشی و چارپای بسیار رعایا
 و سپاه از چرا گاه گرفته راهی گشته بودند خنجر خان حارس
 بدخشان خود را رسانده بعد دارو گیر مردانه و تردد رستمانه
 بران گروه غالب آمده بسیاری را بقتل رسانده مواشی را برگردانده
 دیگر از سوانح قابل تحریر جنگ قلیچ خان قلعه دار بدخشان
 است که با دوازده هزار سوار المانیان رو داده و چند روز فائز کارزار
 اشتغال داشت و کار بجائی رسید که نزدیک بود که قلعه بدخشان
 بنصرف آنها در آید ابو الحسن و راجه راجروپ از قندور آمدن رسیده
 با همراهان قلیچ خان داد جانبازی دادند و جمع کثیر همراه
 محمد مراد داروغه و محمد زمان مشرف توپخانه و بعضی راجپوتیه
 بکار آمدند - و اسپان قلیچ خان که برای خرید بیرون قلعه بخته بودند
 و فرصت اندرون بردن نیافتند بدست تاراجیان افتاد و ایام محاصره
 بامقداد کشید - تفحص آن خالی از طول کلام مالیت اثر نیست

احادیه رفاهت نتوانست نمود در لاهور گذاشتند - بعرض رسید که حکیم
تقرب خان نوک سل از مرحله عمر طی نموده جان بجان آفرین
سپرد - حکیم داود را خطاب تقرب خان عذابت فرمودند - سعید خان
ظفر جنگ را بعذایات مقتدر ساخته مع پسران و توابعان نزد شاهزاده
محمد اوزنگ زیب بگذارد رخصت فرمودند - از سوانح تازه باغ
فساد المانیان معروض گردید که چند هزار نفر بر سر اوگر سین
کهچواشه تپانه دار نواح آن ضلع آخر شب رسیدند اوگر سین بنهید
سامان جنگ کمر بسته آدم جلد پدش نظم باغ روانه نمود و تا رسیدن
کومک بمقابله و متناظر آن جماعه پرداخت و تا سه روز کارزار مع
روبی داد و جمعی از راجپوتان و بغدادی باندشاهی الحار آمدند و از
آنها نیز مردم بسیار کشته گردیدند درین ضمن قوچ فرستاده بهادر
خان بکومک رسید و المانیان روز دیگر گذاشته خود را بفواح باغ
رسانده تا خبردار شدن و قوچ تعیین نمود و بهادر خان اسب و شتر
و گوسفند بسیار فراهم آورده روانه شدند - بعد تفاوت چهار و نیم روز
قوچ تعیین کرد و بهادر خان بر سر داری دولت نام خان آمد و در هوز
سوار تعاقب نموده بود رسید و بعد بمقابله جمعی از آن بود و طعمه
تغی و تیر و سنان گشته باقی بر پیشواز آوردند - دولت نام خان که
غذا هم بسیار از آنها بدست آورده بود بسبب مراد شدن تسبیح و
چهار باران که از تفاوت بدست آمده بود و حاکم شمس المانیان
شب بعد شریعت مانی آن جماعه در آن منزل درید آمده و المانیان
اطلاع یافته چون زحمت رخصت نموده و با دست برانند خود
یک و نیم روز شب گذاشته بود و در سر یک نام خان رسیدند

و مال است و همیشه شیوه این طائفه ضلالت پیسه خونریزی و فتنه انگیزی و راه یداد سپردن و اندوخته هر که بدست آید بطریق سفاکی و بیبایگی بدستور فطاع الطریق بدست آوردن و وجه معاش مخصوص ازان کسب حلال بهم رساندن است - و برای یغمای یابویی نیم مرده چندین بهادر خون آشام بر همدیگر سبقت نموده بر قتل یکدیگر مجادرت نمودن سرمایه اعتبار و فخر خود میدانند در جنگ صف باتدک غلبه پست بتریف داده کار بتیر باز گشت زدن رسانده رو بگردن آوردن از جمله صفات شیاعت می شمارند و در سفرها که بقصد غارت مسافت بعیده را در یک دو روز طی می نمایند محتاج خیمه و دیگر مایحتاج سفر نیستند زیر چادر کهنه چندین نفر اعیان شان گذر فراغت می توانند نمود - بهترین غذای شان بخون اسب و قمیز ترش و تلقان جواست اگر پارچه گوشت نو گرفته با چار پایی نیم مرده بدست آید بدان تنعم می نمایند و اسپان آنها مثل خور شان سخت جانند که گاه گاه بخوردن گاه و نحو که بغنیمت یابند قناعت نموده چهل و پنجاه گروه می درند و از آب آمو که دریای خون خوار آدم ریاست بسرعت هر چه تمام تر گذشتن کار بار بچه سر سری دانند - بسیار شده که روز ده بار ازان آب عبور نموده تاخت آورده اند - باقی اوصاف شان در شاه جهان نامه مفصل درج است - حاصل کلام پادشاه اواخر مفر المظفر بمعنای ظفر و نصرت دفعه سیوم از دار السلطنت متوجه دارالملک کابل شدند - سید منصور پسر سید خان جهان را قلعه دار دار السلطنت ساختند و پسران و وابستگان نذر مستحق خان را با دارا شکوه که بسبب عارضه

افاده دادند - سعد الله خان دو لک روپيه را جواهر و نك روپيه را
ديگر اجناس گذرانند از جمله آن جواهر لك روپيه قبول افتاد -
ميرزا محمد مشهدي را منصب هزار پانصدي چهارم سوار
عنايت فرمودند •

مستار باتي که ميان منصوبان پادشاهي و ازبکيه گذشته چون
شرح آن طول کلام دارد مجملې بتفسير آن مي بردازد - مکرر
حقيقت نساء عبد العزيز خان پسر نذر محمد خان بعرض رسيد
که براي تسخير بلخ از مور و ملخ زياد لشکر فراهم آورده و ازبکيه
و المانيان که سيوم و چهارم حصه آن علوفه دار باقي لوٹ (۱۱۴)
خونشوار مردم آزار از اطراف جمع نموده قابو طلب است و المانيان
ده سيرت بر سر قلعه داران تازه به تسخير درآمده وقت بيدوت تاخته
و غائل ريشته جمع کثير را بقتل آورده نزديک بود که قلعه را باز
بصرف در آرند - سعادت خان خبر يافته بگوشه مل آن جماعه بدست
خود را رسانده و ديگر آنچه از تعدي و ضرر جاني و مالي آن گروه
شقاوت بهره بسال رعایا بل باصراي آن ضاع رسیده از ملاحظه اطراف
سخن بتفسير آن نمي بردازد - اما کلمه چند از حسب و نسب و
افعال و اطوار آن قوم بدستل مي نگارد - گویند المانيان فوفه زن از
قران از بکيه که خورک و پوشاک و زيبست و کردار آن طائفه
و اشخاص باطوار آدم نموده اند جمعي اند از سداس مورخان حق
داشتاس که نام کار آن جماعه ده هزار مذهب اندوختن من و ناز و

خمسرو عذایت فرمودند - پادشاهزاده محمد مراد بخش را که از منصب درازده هزاره هزاره هزار سوار معزول فرموده بودند بکمی هفت هزار سوار بحال نمودند - شکر النساء بیگم عمه حضرت از اکبرآباد برای تهذیب فتنه بلخ رسیده لعل قیمت چهل هزار روپیه گذرانده لک روپیه باو انعام نمودند - پادشاهزاده محمد اورنگ زیب از احمدآباد رسیده ملازمت نمود و بعطای ولایت بلخ و بدخشان از اصل و اضافه بمنصب درازده هزاره هزاره هزار سوار که هشت هزار سوار دو اسپه سه اسپه باشد و خلعت و دو تسبیح مروارید و لعل و زمرد و شمشیر خاصه و دو اسپ از طوبه خاص تازین طه و مینا مع دویست اسپ از طوبه دویم و دو فیل با ساز نقره و پنج لک روپیه نقد مفتخر ساخته - وسط محرم مرخص نموده فرمودند که به پیشاور رفته ایام نوروز بگذارند و در ماه اردی بهشت از آنجا روانه بلخ گردند - بعرض رسید که راجه رای سنگه و غیره جمعی بلیحک از بلخ ترخاسته آمده اند حکم شد که بگذارند که از آب اتک فرود آیند - و پادشاهزاده ناخود ببرد - سید منصور ولد سید خان جهان را که مغضوب و محبوس بود بالتماس پادشاهزاده محمد اورنگ زیب خلاص نموده فرمودند که پادشاهزاده در سرکار خود بگه دارد - مبلغ پنجاه لک روپیه برای مدد خرج سپاه بلخ روانه پیشاور نموده تاکید فرمودند که قبل از رسیدن پادشاهزاده با جمعیت شایسته از کتله بگذارند - بتعداد امرائی که همراه پادشاهزاده بعد یافتن اضافه و انعامات مقرر شدند نبرد اخته بتحریر دیگر مدعای پیرازد - سی هزار روپیه بمستحقان قسط دیده رسانند - پادشاهزاده محمد شجاع را نا رسیده هزار سوار

و اطفال و مال و منال قد و خفته مدقه نمود گذاشته و سبب تغلب و
قتل پسوان را که در آن وقت حاضر بودند همراه گرفته دیگر از
بسیهت عدم حضور گذاشته و اطلاع داده سراسیده وار با معنود چنان
از بلخ برآمده رو بدان آستان آورده - پیداست که آن تقاضا در میان
اعمال طیبین و سلاطین اسلاف طامعین چنانچه همین برادرش را
باعزاز رخصت حرمین شریفین نموده بودند خان مشقت دید و تعب
کشیده را نیز که خواهان این سعادت است با احترام تمام دستوری طوفان
اما کن متبرکه خواهند داد - هزار شکر کار ساز بده نواز که تدبیرات
این نیازمند درگاه را بقدر برات خویش موافقت بخشید - الله تعالی
چنانچه این فتح نمایان را که کار نامه یک شاهان روزگار است همین
نیازمند مبارک گردانید فتح سرافراز و بیستار را نیز نصیب گردان
آمین رب العالمین •

بعد رخصت ایشان یک کوچ کوچک متوجه دارالاساطات
شدند - مبلغ ده لک روپیه روانه غور بفرستادند - اوایل رمضان
از آب فیلاب عبور واقع شد - مسند مستحسن گرمایی که از مزارعان بده
جانبی خان قواچی ناشی بود آن بعد از قتل حاجی خان در آنجا
آمده ملازمت نمود - بوطانی شش هزار روپیه و خلعت و اسب
سرافروزی بداد - مبلغ بدست ملت روپیه روانه کارل ساخته اند - ایام
خان که بموجب حکم در کشته در مراد بود آمده و بدست دولت و سلاطین
شوال ستمانی دارالاساطات قبول واقع شد بفرمان فرار روپیه و بدست
و بدست و بدست هزار روپیه و بدست و بدست و بدست و بدست
نمودند - و ملت قبول را ازین فقره و ده هزار روپیه بدست و بدست

اندازان چالاک و چست مع مبارزان نصرت شعار جلالت کیش
و مجاهدان فیروزی آثار سبقت اندیش که جانبازی در راه خدیو
حقیقی و خدایند مجازی سرمایه حصول سعادت نشاتین دانند و
معرکه رزم را در تقدیم خدمت ولی نعمت محفل بزم شناسند
راهی را که چون صراط باریک بنیاد و دقیق بود خبر نکرده و انتظار نبرده
برف را بجمده هر و خنجر کنندیدند و بدست و سپر و دامن برداشتند و
داخل ملک ولایت بدخشان گشتند - و خسرو سلطان خلف نذر محمد
خان التچا نایی درگاه آسمان جاه که پناه عالمیان است آورد - چنانچه
امروز درین حضرت باتواع عنایات و خصوصیات کامیاب است - و
لشکر ظفران قلعه قندز را که حاکم نشین بود و قلعه که مرقد را سر
سواری مفتوح ساختند و قلعه داران اسیر گردیدند - و دیگر قلاع و
بقاع مملکت مسطور نیز بتصرف اولیای دولت قاهره در آمد
پادشاه زاده عالیقدر بعد از فتح ولایت بدخشان بسرعت تمام متوجه
بلخ گردید از بکبه تاب مدمات شیران بیشه و غا نیارده از جهه
اطراف ره سپرد وادی غوار گشته آنروی آب آمون رفتند - نذر محمد
خان که نه رای ستیز و نه طاقت محصور گردیدن داشت درخیزی
که پادشاه زاده با عساکر فیروزی اثر بنواحی بلخ رسید پسران خود
را برسم پذیرد آن فو باو بوسمان سلطنت با مکتوب مشتمل برخواستش
طواف حرمین شریفین فرستاده و آن والا گهر باکین پسندیده سلوک
نموده به تسلی و دلدهی و دلدهی کوشیده آنها را رخصت
انصراف پیش پدر داد - اما فردای آن که حوالی شهر بلخ مضرب
خیام نصرت گردید خان از استیلاي هم و توهمات بیجا تمام عیال

قوة العین رسانند و بضعه بنوی زهر و فلذا بطیبا نه مسیت
اینان اجر تبلیغ اوامر و نواهی و مودت ابلاغ احکام الهی است جمعی
کثیر و غفیر بقتل رسیده اند تا بدیگران چه رسد - از اینجا که با اقتضای
حمیت دین مبین و حمایت مامت منین و ترحم بشتل مسامحین
نصاب مکنات و شکر نعمت قدرت که ایند بیدهان و ناکار بیدان
بفضل کامل و لطف شامل باین مشغول عذابت خود آرزائی
داشته و داد دشی مظلومان و فریاد رسی ستم رسیدهگان دور فدا
همت والا فطرت علیا لازم و مستقیم است عذای قیمت حق طوبت
و عزیمت حقیقت سریرت شایسته هم شهر عفو ختم الله بالخییر و
الظفر از نوزدهم سال جلوس میهنیت سائوس نهاده اند ظفر
همه و گاهی نصرت از دار السلطنت ظهور بصورت مشرک دوات و تقدیر
دار الملک سبید و اجتناب کامل معطوف و مصروف گشت و تراخیر
ربیع الثانی بمبارکی و بصرت قرین فتح و فیروزی گردیده دار الملک
مستطوره از بر تو ماشیچیه اعلام لامعه فروغ دار یافت - از اینجا که
بیدگران در خور این دوات روز افزون خدا داد و سوار نشیم فرا خور
این شوکت اید بدوند ازل بنیدار از نویسنده سبکین و حوریه خارج
از قباس و نشیمن بسوزایب نورزد سعادتمند کامکار سواران منصور
بستقرار قره باغی دولت غرا نامیده حسمت نور حدیده شوکت
نور درج جلال پادشاه زاده مستعد مراد بخش تعین فرمانروایان
با آنکه راهها از کثرت تشبیب و قرار جویان و شرعهای بوداها و
مسیحیایی گریزه و معائب دشوار گذار بود در کنار قبول توقف امر و نه
ظفر اندک در عبور آن کفای می نمود رسیده آن چنانک دست و پاوند

خان را از تغییر شایسته خان هونه مالوا داده سرکار جونپور از تغییر
 شه نواز خان بمیرزا حسن صفوی عطا فرمودند - سعد الله خان از
 بلخ بلغار نموده آمده ملازمت نموده باضافه هزار سوار که از اصل و
 اضافه شش هزارانی پنجم هزار سوار باشد مفتخر گردید *

نهم شعبان از دارالملک کابل بدارالسلطنت لاهور متوجه
 شده پسران و متوسلان نذر محمد خان را پیشتر روانه ساختند -
 به سعد الله خان فرمودند که نامه اتحاد بیان مبنی بر ذکر فتح بلخ
 و بدخشان بشاه عباس برنگارد - و یک قبضه شمشیر مرصع مع پرتله
 گران بها و خنجر مرصع بابت ضبط اموال نذر محمد خان که از جمله
 مرصع آلات و جواهرخانه او همان ضرورت قابل ارسال بود و آنهم اصل از جمله
 فرستادهای شاه جهان بوده بطریق شگون نشان ولایت تاره مفتوح
 گشته مصحوب ارسال بیک روانه ایران ساختند - فقره چند منجمه
 مضمون آن نامه بدکارش می آید *

چون درین هنگام سعادت انجام بمسامع حقائق مجامع رسید
 که نرقه طاغیه خاطیه ازبکده در بلخ و بدخشان سر از گریبان
 مصیان برآورده چشم از باز پرس روز معاد و سطوت رب العباد
 پوشیده دست باطل پرست از آستین جور و جفا برآورده با از جاد
 ادقیاد رایی خویش بیرون نهاده کار برو تدک ساخته مصدر اداهای
 ناهنجار و بی اعتدالی دور از کار گشته اند - و ضعفای آن اماکن
 و غربای آن مساکن با مثل حوادث و دستخوش وقائع گردیده
 و عرض و ناموس مسلمین بباد فتنه رفته و امن و امان بالکل
 منعدم گشته و کار بجای رسیده که از سادات اهل بیت نبوت که

تا رسیدن جان نثار خان در آنجا مانده حقیقت بحضور سرنگار و
 موافق حکم که رسد بعمل آرد - بعد رسیدن عروضة میدر عزیز مصیبت
 شاه ایوان پسند زای محاسب افتاد و حکم مراجعت میدر عزیز صادر
 گردید - بیست و پنجم نیک رویده نزد شاه بیک خان قلعون افشار روانه
 ساختند که بایست و پانجم نیک رویده ساق بسپار رسد - پادشاه از آن
 مسکن مراد بخش بعد رسیدن حضور از داخل شدن کلان و
 ملازمت مدفوع گردید - و حکم شد که بعد کوچ زیارت به پادشاه روانه
 اقامت نماید - شایل الله خان و دیگر پادشاهی پادشاهی متعقل
 نذر محمد خان را بحضور آوردند - روز دیگر بهرام و عید الرحمن و
 پسر و رستم خان پسر حضور را بعد از امت مشرف فرموده بهرام را به پادشاهی
 خلعت و چاقب نرد زنی و جیفه و خلیج مریم و پهل کفاره و
 اسب خامه و قیل و منصب بانچه پادشاهی هزار سوار و یک شاهی
 مفتخر ساختند - عبد الرحمن و رستم را نیز به انواع تالیفات و
 بسبب مغرور سن حمد رویده بر میداد و یک حضور فرمودند - و از آن
 تربیت در پادشاهان دارا شکوه سپردند و آنچه در آنجا بود
 را بدین صاحب نزد خود طلبیدند - ادا شد بی دلیل کرد و رستم
 آنها را نزد و یک با خلعت و زین و نظایر فرمودند - و از آن فرستادند
 و بر میداد حضور نمودند و آنها نمودند - و فرمودند که در هر یک
 شاهی باشد شاهان را خواهم رسد - و فرمودند که در هر یک
 شاهی از رستم و محمد و دیگران است - و از آن فرستادند
 و از آن طلبیدند و فرمودند که در هر یک شاهی
 ساخته اند و هر یک گسرت در شاهان است - و فرمودند که در هر یک

بعد عرض رسید که نذر محمد خان بایران رو آورده میر عزیز نام را که سابق نزد نذر محمد خان بمقارن رفته بود مع نامه شفقت آمیز مملو از نصائح انشا کرده سعد الله خان نزد آن ره نورد نادیه نا کامی روانه ساختند حاصل مضمون آنکه اگر چه اراده لشکر فرستادن ما بآن دیار بجز آن نبود که از بکل فتنه جو و المانیان زشت خو را که در همه اکناع و اطراف بلاد عالم از رویه ناهنجاری و جور و خورن خواری و ظلم و بیداد آن گروه پناه بجبار حقیقی می جویند تنبیه نموده آن دیار موروثی آن فرزند مسند عزو تمکین را با وجود ظهور نقصیرات بروی بحال داشته فوجی برای امداد و اعانت او در بدخشان گذاشته پای تحت خود را مراجعت نمائیم - اما آن عقل و هوش باخته برهنمائی بدخواهان و محض وهم مرحله پیدمائی آن سمت گشته و فرزندان و عیال و ناموس خود را اینجا گذاشته اگر یکی از معتمدان خود را روانه نماید آن حجله نسینان سراچه عصمت را با احتیاط سرانجام راه نموده همراه او روانه سازد - و الا رجه معاش در خور حال است هر یکی مقرر نماید - و در ظل عاطفت خود نگاه دارد - بعد از آنکه میر عزیز از راه فرات داخل سرحد عراق گردید و شنید که او بمصفاهان رسید خود را مع مکتوب جان نثار خان ایلمچی که نزد شاه میفرست بمصفاهان رساند - آنجا رسیده خبر شنید که نذر محمد خان از سودا مزاجی چون بخت خود باز بطرف خراسان براه فرات برگشته - میر عزیز خواست او بیز مراجعت نماید - شاه عباس اطلاع یافته مانع آمده فرمود که اغلب نذر محمد خان از راه جنون و آشفته دماغی که علاوه حال او گشته با او سلوک معقول ننماید - بهتر آنست که

حکم کار فرما گردید . و در اجرائی سکه روینده و اشرفی و بوندلخان
 رواج خانی که از مس مغشوش مسکوک می یافتند و چون نقد
 داد و سده می نمودند بموجب حکم تکیه نهادند و سکه بسیار بکار
 برد . و همگی بیست و پنج روز در انجا مانده آنچه از آن سپید و
 کلمات و کارهایی موافق ارشاد حضور پرداخت مالت و کرد آرد
 رعایای متفق و بظهور آمده بتفصیل آن نام را زنجیره داشتن بطول تمام
 منبسط میگردد . و راجه روپ سکه را که پاک شاهزاده در قاضی گذاشته بود
 و جمعی از قوم از بنگال که با مالیدان زبان زد بودند باز آن گذاشتن از آن
 آسون که سده آن طائفه بدو عیش دهان آن است بر راجه مردم
 آوردند و راجه در مقابل آنها داد و مالیدان نمودند و بکار آمدن
 مردم بسیار و مکرر غالب و مغلوب گردیدن نظریه که صدقات
 صعب اتفاق افتاد هر بار آنچه با خود داشت داد و بکار آمدن
 الامرا که بموجب حکم خود را رسیده بتقاضای آن آوردند و در وقت
 پرداخت کار زارهایی رسانیده از راجه بظهور آمد . و در وقت
 خطبه بنام شاه جهان محل محمول قاضی خواندند . و شرف مردم در آن
 فساد المالیدن خون خوار مردم آرزو ماند گردید . و آنکه شده بود
 بهادریان از جمیع جوانان است . آنچه در این مردم و سکه و آنکه و آنکه
 بدینک دون نرنگه در آن ضاع بود که در شاه جهان آمده در دست
 اگر بتجسس و عشرت میر آن بود که در سده و آنکه و آنکه و آنکه
 می افتاد . و در آن نظریه و آنکه و آنکه و آنکه و آنکه
 آمد . و چنانچه شرف و آنکه و آنکه و آنکه و آنکه
 خون را زوی قاضی نمودند و در آنکه و آنکه و آنکه و آنکه

زیردستان مامون سازد - و بهادر خان دارد زنی را برای تادیب
 زیردستان و حراست مال گذاران و اصالت خان را برای پرداخت
 و نسق مالی در بلخ مستقل ساخته بمبالغه از زبان ما ارشاد نماید
 که نظر بر آباده ساختن ملک و پرداخت رعایا هر دو باتفاق
 بی نفاق در سرانجام کارها کوشند و اگر نجات خان که فی الحقیقت
 وارث ملک است خواهش حکومت و ماندن آن ولایت داشته
 باشد باختیار او را گذارد - و رستم خان را باند جو - (۱۱۳) و قلیم را
 بددخشان مقرر سازد و از بندهای معتبر برکان لعل برگمارد -
 و رعایا آنچه تقاضای مطلوب باشد داده در آبادی ملک ویران
 کوشد - و سه ماهه بمنصب دوزان و احدیان پیشگی رسانده سرگرم
 جان فساد سازد - و دیگر بصالح و ارشاد برای جاری ساختن سکه روییده
 و برانداختن رواج شاهی و غیره نمودند - و فرمودند که حقیقت را بدیم
 برنگار - و منظور حاجی همان روز که آمده ملازمت نمود بمنصب
 دو هزاره هزار سوار و به صدارت بلخ سرافراز گردید - بامیدالامرا حکم
 رفت که بعد رسیدن علامی سعدالله خان ببلخ خود را بقدر برای
 تنبیه از بکان رسانده بعد گوشمال دادن آن بدسکاکان بکابل تعلقه صوبه خود
 مراجعت نماید - و بیست و پنج لک روییده برای سپاه متعینه بلخ
 روانه نمودند - و سعد الله خان خود را به پانزده روزه بلخ رساند - اول
 پادشاه زاده را پیغام نصیحت آمیز رسانید چون مفید نیفتاد بامرا
 حکم رساند که بشناده و بمچرای پادشاه زاده نروند - و در همه باب موافق

شاه جهان بادشاه

و از این ملک نو مفتوح و فوج بدیگری مقدر شود بنده را طلب
 حضور نمایند - بعد عرض برخاطر پادشاه گرانیه نمود - در جواب فرمان
 صادر شد که قبل از فتح بوزیران ما گذشته بود که هرگاه از فضل
 و احسان بی منت ملک بلخ و بدخشان بتستحیر در آید بآن نور
 چشم عنایت خواهم نمود - الحال که از عنایت اینک متعال آرزوی
 دیروزند این خاندان برآمده هنوز که نسق قلعبات و آبادی ملک
 ویران گشته و تسلی رعایای دل شکسته و تعیین حکام و اهتمام
 تهیه بندهای صورت نگرفته این ازاد بیجا بیاعت زیاده افسرده ساختن
 دلهای تباه رعایا و سپاه و همه سکته آنجا خواهد گردید - خصوص
 چنگه اخلاص آثار که از مدت قرونها بدعا از خدا این آرزوی دل می
 خواستند نهایت ملول خاطر خواهند گشت صلاح دولت درین است
 که چند ناه بعیش و عشرت در آنجا فرمان فرمائی نماید - باوجود
 رسیدن این جواب عنایت آمیز عتاب اثر پادشاهزاده راضی بماندن
 آنجا نگذاشته مکرر استعفا نوشت - بلکه قبل از رسیدن جواب استعفا
 خلیل الله خان را بانج سپرده بدستش از راه بیرون زند فرمود - از ظهور
 این زانورمائی نهایت بیاعت مزید گرانیه خاطر پادشاه گردید - و
 پادشاه زاده را بتغییر منصب و جایگزین معاتب ساختند - و سرانجام
 خان را فرمودند که بتعمیل تمام خود را رسانیده اگر نوازاد پادشاه زاده
 را در بدو مقام نصیحت آمیز معقول ساخته از راه خطا بشاهزاده هدایت
 سازد - و در صورتیکه داند حرف شفر نیست اصلا بدیدن او فرموده
 اسرار را بجز از میوهی او معلوم سازد - و در تسلی و جذب و توفیق

و بسیاری زخمی گشته و نگشته ترك رفات نمودند - و آن سرگشته بادیه حیرت با چند نفر که رفیق شفیق روزی یکی او مانده بودند مع غلامان که مجموع به هزار کس نمیرسیدند عغان مراجعت طرف اندجان معطوف داشت - و بعضی مقصده پیشگان واقعه طلب در چنان وقت آشوب سبحانقلی خان را از نذر محمد خان جدا ساخته با خود گرفته جانب بخارا گریختند و فوج پادشاهی تا آخر روز تعاقب نموده شب در هسترخان (۱۱۲) نرو آمدند و اسب و شتر و گوسفند بسیار مع اقمشه که از نکل تاراج نموده در وقت فرار با خود گرفته بودند و باز در راهها که عرصه بر آنها تنگ میگردید می انداختند فراهم آوردند - آن شب از طرف شیر و گوشت و رخت خواب نذم نمودند و از آنجا جرأت پیش رفتن در خود نیافته حقیقت را معروض داشتند - بعد عرض رسیدن مورد عنایات گردیده مامور بمراجعت نمودن گشتند - درین آوان چون پادشاه زاده خلیل الله خان را نیز با فوج گران بسرداری کل افواج سابق و حال پادشاهی برای تعائب نذر محمد خان تعیین نموده بود از شنیدن هزیمت یافتن نذر محمد خان و اراده معاودت فوج سابق که درین ضمن از تسلط و اختیار زیاد علیمردان خان و ناخوش آمدن وضع و آب و هوای آن ملک و رهنمونی بعضی هوا خواهان تا عاقبت اندیش دل پادشاه زاده از ماندن آن ولایت کشید حکم برای مراجعت خلیل الله خان فرستاده بحضور عرضداشت نمود که این غلام امیدوار است که

دیگر هم چند آنکه راه رفتند نشان از جاده و آب نیاقتند اسپان مانند شدند و سواران را طاقت نه نوری نمازد و راجپوتان که از آمدن خود در دل پشیمان گشته بودند در ظاهر بقضای غیرت قدم از همراهان عقب نمی گذاشتند و از ملاحظه انتشار و نمودار گردیدن از بیکه شب و روز آرام خورد و خواب بر آنها حرام گشته بود و از شدت گرما که آتش از آسمان می بارید و آب نایاب بود بکمال حرج و تصدیع دست از تعاقب بر نمی داشتند - و بهیئت مجموعی بادیه نوری می نمودند - تا آنکه بانو آبادی رسیده خبر شنیدند که قریب ده هزار از بک با نذر محمد خان فراهم آمده بودند چون از جمله صحرا نشینان اکثر از ملاحظه تازاج رفتن مل و عیال که همراه گرفته رفعت نموده بودند آخر از شنیدن نزدیک رسیدن فوج هندوستان با مل و عیال که با خود برداشته بودند از نذر محمد خان جدا شده رو بغارها و کوههای قلب گذاشتند - البت قریب چهار هزار سوار بوقت دیوان بیگی و تالیق و ابراهیم بکاول و محمد امین کتاب دار با و مانند آمد و از شنیدن رسیدن فوج مستعد کارزار گشته آمد - و که مبادان صحرا نورد و بادیه نوردان شیر نبرد نزدیک بفوج نذر محمد خان رسیدند - از بیکه یکبارگی نمودار شده بستاند کمان در آمدند - و ازین طرف نیز مدتی داور گیر بلند گردید - و شروع به درازن این و تشنگ نمودند - و از فروش پانهای آتش نشان و باریدن گونه جان ستان آرزو تمام در فوج از بیکه راه یافت - و بهد گشته شدین جمع می از شروع و طرف نذر محمد خان نزعت خورد - بعضی از مل و عیال تشنگ و کمزور و نوزن تیر باز گشت حیوانات می نمودند و قایل و اسیر گردیدند -

و در همان ایام بزم جهان افروز شمس الدین بنی مختار از نزد پادشاه زاده محمد مراد بخش با کلید و مزد قمع بلخ و قرار نمودن نذر محمد خان بطریق ایلغار رسیده باعث عیش و بولا گردید - منصور حاجی که سابق از طرف نذر محمد خان نزد حضرت اعلی مورد عنایات گردیده مرخص شده بود و درینولا حراست یکی از قلعهائی سرحد باو تعلق داشت عرض داشت مبارکباد باظهار سوختن و طلب قلعه دار و اراده ملازمت خود نوشته بخدمت پادشاه زاده ارسال داشت در جواب فرشتند که تا رسیدن قلعه دار خبر دار باشد بعده حراست آنجا را بسعادت خان نام مقرر ساختند - و منصور حاجی بحضور رسید خلعت مع مروج آلات و فرمان آفرین و تحسین بنام پادشاه زاده و امیر الامرا صادر فرمودند - سعد الله خان را هزار سوار اضافه مرحمت نمودند - ملا علاء الملک که از علم اختر شناسی بهره داشت و قمع بلخ را بقید ماه و سال نوشته داده بود باضافه پانصدی مفتخر گردید .

کلمه چند از حادثات آوارگی نذر محمد خان و جمعی که تعاقب آن نموده بودند بزبان قلم میدهد - بعده که بهادر خان و اصالت خان مع جمعی از سادات و افغانان و راجپوتیه که برای ظاهر ساختن جوهر جلالت خود بی اذن رفاقت نموده بودند در تعاقب نذر محمد خان همه جا نشان جویان و پاشنه کوان طی مسافت دشت پروحشت می نمودند - اما از آنکه روزی که بر آمدند هفده هیجده کوره زمین ریک بوم طی نموده جائی انداختند که در شب تاریک گم کردند و اسپان را علف و جو میسر نیامد و روز

ملک خود و ولایت نواح اورسیده مکافات آنرا دید و کشید • ع •

آنرا که چنان کند چنین آید پدش

گویند محصول ولایت ساوراء الذهر که سمرقند و بخارا و تاشکند و اورکند و غیره باشد بتقسیم امام قلی خان برادر کلان نذر محمد خان آمده بود باوجود وسعت زیاده با حاصل توران برابر بود اگرچه در ابتدا نذر محمد خان پرداخت و سعی در آبادی ملک نموده در افزونی محصول نسبت بهما وراه الذهر آنچه بایست کوشید اما آخر موافق رویه سلطان محمد تغلق که تمام مماتک مسروبه هندوستان را بتصرف آورده از ظلم و بیادان زود بیداد فدا در داک بعمل آورد

• بیست •

اگر بایست شوکت سوری • دل زیر دست آوری
اگر بایست دولت و عز و ناز • باحسان دل دوستان جمع ساز
وجه تسمیه ساوراء الذهر که از توران جدا می نویسند آنست که ما بپس درود ولایت آب کلان باسم جلیسون که آمون نیز نامند در میان است در امیر محمد آن ملک که دیوان بدیگی یعنی وزیر و اقلیدق که بیای وکیل مطلق باشد میباشد موجب آنها از سادات خانی که سواد از حاکمان دولت بریده باشد زیاد می ماند و نوکران محمد دیگر برین قیاس •

ذکر سوانح دل ایستام از جلاوس مطابق

ساده هزار و پنجاه و شش شیخی

چون آنکه دل ایستام جلاوس مطابق سده هزار و پنجاه و شش
در آن تواریخ است نام موافق سوانح سده هزار و پنجاه و شش

دریم که مردم معتمد برای گرد آوردن مال و زجر و توبیخ مردم لوت مال تعیین شدند. و خزانه و جواهر آلات و غیره بتعداد ضبط در آمد جمله دوازده لک روپیه را مرصع آلات و غیره و در هزار و پانصد اسب نر و مادیان و سه صد شتر برآمد. غرض جمعی الاخری که روز جشن جلوس سال بیستم بود سکه و خطبه بغام نامی شاه جهان در بلخ زده و خوانده شد *

. در شاه جهان نامه درج شده که از امساک و دذرات طبع نذر محمد خان گدا سرشت موافق ضابطه سرورشته دار جواهرخانه و توشک خانه و کارخانجات و مکالید صنادیق نزد خود نگاه میداشت و بصحت پیوسته که در ایام استقلال زیاده از هفتاد لک روپیه نقد و مرصع آلات نداشت که از آن جمله پانزده لک روپیه در حادثات سابق بتاراج رفت و قدری که توانست با خود برد *

القصة بهرام و عبدالرحمن پسران نذر محمد خان را با رستم خان نبیره ولد خسرو که نزد عیال مانده بودند دستگیر ساخته مردم معتبر بر سر از واج و دیگر واستهای او تعیین نمودند. مجموع محصول آن دیار در ایام امنیت یک کرور شاهی که بشانی نیز زبان زد است و روپیه را چهار شاهی داد و ستمی شود بضبط می آمد از آنجمله شصت لک شاهی حاصل بلخ باقی از بدخشان بوده و آخر از نقاق از بکیه و تعدی پسران نذر محمد خان بجای رسیده بود که از قلعه بلخ برآمدن متعذر می نمود. تا بضبط ملک و لشکر کشی چه رسد اما آنچه از تعدی و ظلم او بحال رعایای

نمودن - پادشاه زاده با خود گرفته و در خلوت رفته نزد و جامه
مکلف بران پوشیده سبحان قلی و قتل محمد پسران را با چندی
از بکن و غلامان بخته کار با خود قسمی که شهرت نیداد گرفته وقت
ظهر از خانه برآمده بباغ مراد نارسیده بناصرادی راه قرار اختیار
نمود چون پادشاه زاده در نوشتن عریضه مبارک باد و روانه نمودن
بخدمت پادشاه مصحوب شمس الدین بنی مختار مشغول گردید
و همه امرا و لشکر در فرح و شادی آنکه بی استعمال تیغ و سنان
بای تخت باخ مفتوح گردید مستغرق بودند - و بستم خان و قلیچ
خان به نسق ضروری شهر مشغول گردیدند و نذر محمد خان بامردم
جز و متفرقه بدان شهرت با سرانجام ضیافت برآمد - و قتی که مردم
پادشاهی خبردار شدند و بعرض پادشاه زاده رسیدن از یک پور
زیاده فاصله گذشته بود پادشاه زاده بعد از اطلاع بمغفلت امرا و
خود تاسف بسیار خورده بسبب آشوب شهر تاز به تمشید در آمده
سوار شدن خود و تعیین امرای کلان مصالحت ندانسته بهادر خان
را با اصالت خان و گروهی از نوکران بر شمس خود بطریق
استعجال بقصد تمام برای تعاقب او بخصمت نمودند - و زاجه یوب
سعد و غیره سه سوار را چوبوت از راه کارخانه و نظایر قدرت بی آنکه
مأمور گردند بوش قدم بهادر خان و بهادران دیگر گردیدند - درین
آشوب و هتک زاده که امرای پادشاهی بخدمت اصول آید سرگشته
بنابجای حیات چنانچه بجاست نتوانستند برباطت - بارها من
باز من جدا شد و فراق دست جدا از قزاقان لشکر و چون از تشریف خان
آشام شهر تا شام هر چه توانستند و تقیید یافتند به عزت و بزرگواری

و خلعت و خنجر مرصع و اسپان با زین طلا بهر دو برادر و خلعت
 بهمراهان داده رخصت فرمودند روز دیگر که بیست و هشتم شهر
 جمادی الاخره سنه هزار و پنجاه و شش باشد پادشاه زاده با امیرالامرا
 و دیگر امیران لشکر بکمال استقلال و جاه و جلال سوار شد، رستم
 خان را با قلیچ خان مأمور نمود که بقلعه بلخ رفته متعرض حال و
 احوال نذر محمد خان نشده بضبط مداخل و مخارج و تیمارداری
 زیر دستان و پرداخت حال پر ملال رعایا پردازند - و خود از کذا شهر
 گذشته بیرون شهر نزول نموده به نذر محمد خان پیغام دادند که
 مشتاق صحبت گرامی دانسته هرگاه و هر جا دماغ وفا نماید و بهتر
 دانند آگاهی دهند که استقبال ملاقات نموده مهمان همیگر باشیم و صحبت
 داریم - نذر محمد خان دل و حوصله باخته که از عدم قبول مهلت
 زیاده متوهم و بیدماغ شده بود معینا چشم آن داشت که پادشاه
 زاده یکسر بخانه او رفته فرود آید و از باختر عقل استقبال نموده
 تهیه ضیافت گرفته بود - از رسیدن پادشاه زاده بدان استعجال و برون
 فرود آمدن و تعیین نمودن امر ابرای بند و بست زیاده از سابق هر
 ملال خاطر پر ملال او افزود از روی افسرده خاطر جواب عذر آمیز داد -
 از آنکه طاعت مقابله نداشت عنان حوصله از دست داده قرار عار
 قرار و گذاشتن مل و عیال بدست خصم بر خود داده زن و فرزند
 را در قلعه باک و پسر باسم بهرام و عبدالرحمن و سه چهار دختر
 گذاشته شهرت بر آمدن خود بباغ مراد بقصد سرانجام ضیافت داده
 راز دل با همدمان ظاهر نساخته کمر مرصع که از لعل گران بهداشت
 سر کمر بسته قدری جواهر و موعع آلات و اشرافی باظهار پیشکش

را معروض داشت اما در باطن ترسان بود که مبادا ترغیر از پیکان
خونخواه غرض جانی و مالی یار رسد - و مکر در عرصه داشت پادشاه
زاده القلماس فرزند رسیدن نمود - بعده که پادشاه زاده فرزند بک آستانه
شاه مردان (۱۱۱) رسید نذر رسیدن خان جوچک بیگ نام البک معتقد
را فرزند پادشاه زاده فرستاده القلماس دوست روز مهلت در میدان آورد چون
پادشاه زاده و امید امرا آنرا خدشه و دفعه فراهم آوردن لشکر دانستند
آن روز پانزده کوه راه طی نمودند دو کوهی بالغ رسیده فرزند آمدند
و اسحاق بیگ با استقبال آمده آنچه شنیده و دیده بود معروض
داشت و بهرم خان و سبستان قلمشان پسران نذر رسیدن خان پانزده می
از امرای خود برآمده وقت نماز مغرب بطریق استقبال بی آوردن
آمدن خود اطلاع دهند داخل اردو شدند - بعد که نزدیک خیمه
امرات خان رسیدند پادشاه زاده خبر رسید - چون هنوز سبب فتاح
مستأنت دور و در رسیدن سوار بی چیده بطریق کباب از فرس کردن
خیمه نشاء بود باران در منزل امرات خان توقف و از آن عبور کردند
بعده که پادشاه زاده طالب بود امید امرا تا بدر دولت خادو بدشو رفت
آندرون آوردن دو سوار بی که متصل مسند ادا خادو بودند اشرا
نشدن فرمودند و بعد تا خادو قبول شد و وقت مهلت افتاد
بویان آوردن ادا خادو که بویان بگردد که از بد شک خادو و حال شکرت
من سوار بی ادا خادو و امرات آن فرزند و گوشه من بی که از خادو
آن بعضی شده بود و بر گواهی ادا خادو از بد شک خادو و حال شکرت

که نزد شاه ایران بطریق برعمال بود نوشتیم بلا توقف روانه نمود * ع *

بین تفاوت ره از کجا ست تا بکجا

معینا بخاطر ما رسیده بود که اگر آن شوریده طالع رو باین جذاب
آرد باعانت او کوشیده دست شرطالمان و شریک درلنجان او از و
کو تاه نموده فوج شایسته برای محافظت بدخشان نزد او فرستیم -
الحال هم هیچ نرفته اگر برهنمونی طالع قدر عذایات سابق و لاحق
ما دانسته رجوع باین درگاه آرد زیاده برین ندامت نخواهد کشید
و ملک بر و مسلم خواهد ماند والسلام *

امیرالامرا نامه را مصحوب اسحاق بیگ بخشی کابل نزد
نذر محمد خان روانه ساخت - چون لشکر بمکان ریگ بوم که سه
منزلی سرزمین بلخ است و دوازده کوه نام آب و علف پیدا نیست
رسید اکثر چهار پای لانر و آدمهای کم بضاعت شکم پرور هلاک
شدند - و نذر محمد خان بعد رسیدن نامه از راه حیل و چابلوسی
باحترام تمام گرفته بعد مطالعه باظهار بشاشت شکر عذایات پادشاه
مقابل تقصیرات عظیم خود بزبان آرد و گفت که الحال دانستم که
از دست جور پیشگان حق ناشناس ناسپاس رهائی خواهم یافت و
تمام ملک را باشد رضا تسلیم پادشاه زاده و الا قدر نموده خود را بخدمت
پادشاه خطا بخش جرم پذیر خواهم رساند - و بدستگیری آن کعبه
و قبله مقصود زاد و راحله کعبه الله حامل نموده روانه بیت الله
گردم - و جواب نامه را موقوف باظهار زبانی بالمشافه پادشاه زاده
داشت - و محمد اسحاق در ظاهر بر جواب باصواب نذر محمد خان
مشغوف گشته چون او را تا رسیدن پادشاه زاده نگاه داشته حقیقت

غفلت در خرابی ملک و مل و رعایای سرحد کابل منظور آمدن
تا دور آخرت بر صفت روزگار ثبوت خواهد ماند - بعده که از خواب
ثقلت بهوش آمده خواست که از ارسل رهن و رسائل عذر آمیز
اللاه عفو جرائم بعین آرد چون زمین و مل او با هم موافق نبود
با وجود این همه اظهار ندامت و خجالت و ادعای اطاعت آنچه
اعلام نمودیم در اجرای آن اغماض مریض نمود - چنانچه در باب وقاص
حاجی که پناه بضرورت ما آرد در جرگه بدعای پادشاهی در آمده
بود بعد رسیدن حاجی منصور سفیر بزرگانی بیغام نمودیم که نامزدان
و ناموس وقاص حاجی را بلا آفت جانی و مالی روانه حضور
سازد و آن بد عاقبت برخلاف آن بعمل آید چنان کار و ترمه
نزدگانی بر عید او تنگ نمود که منکره که او با دخترخون را مسدود
ساخت - و وقاص حاجی از شنیدن آن بدبار گشته بر بستر شمع و
نخه شد درش مرگ گردید - سیدان الله از بزرگی و فیضات ذاتی
و بزرگی خردمندان تا طریقه گمراهان دور ال این اغارت دارند که در
انامی که میرخلیل الله یزدی با پسر خود میرمیران شاه تاج
آزاد گشته بطریق فرار نزد جغت معنی آمد و سرش ملک
امانت خان و خلیل الله خان بدو دانی خود - مل - سبب محرمین
و تفرقه روزگار را خود توانست آرد جغت معنی معصوب خان
تاج شاه عباس اوشک آن را در دامن معصوبین بر گشتاد
خاندان مراحمین آنها را با سرانجام خبری و اخبار اعلام روانه ساختند -
و این معنی تاجت مزید الذیام مودت و در آن ترمه و معصوبین بعد
رو آرد و طبعه بدین طریقی را مل که نام که سرش معصوب تاجت را

دو فیل و پنججاء هزار زوریه عطا فرمودند و در حویلی خان دوزان کل
ماستحتاج کار خانجاست از فرش و ظروف مهیا ساخته فرود آوردند
حاصل کلام فوج پادشاهی کوچ بکوچ طی مراحل می نمودند تا از
مکانهای دشوار گذار گذشته بقاعه کهریز رسیده بعضی قلاع آن حدره
را بلا تردد تیغ و سنان بتصرف در آوردند و خاثران یکا دو مکان
حرکت مذبحی نموده آخر قرار جبرار دادند - خلیل بیگ را در
قاعه کهریز گذاشتند و قباک نام قلعہ دار حصار بعد وست و پا زدن
بسیار با پانصد ازبلک امان طلبیده باطاعت در آمد - خلیل الله
خان و قلیچ خان بعد بتصرف در آوردن قلعها حقیقت بحضور
معروض داشتند و از یکانی که بعد از شنیدن فرار نمودن خسرو خان
خواری را بقندرز رسانده انواع تعدی بخل مال و عیال رعایای مالگذار
باتی مانده می رسانند - از دبدبه رسیدن مواکب کواکب شمار
قطار قطار راه فرار اختیار نمودند و بعد از مفتوح شدن قلندر چندین
هزار رعایای برهنه ستم کشیده که پارچه ستر هم بر بدن بعضی
نگذاشته بودند شکر مقدم گوینان نزد پادشاه زاده آمدند از راه ترحم
یک لک خانگی و چهار صد درعه پارچه نیمه داد بآن جماعه
مرحمت فرمودند - درین ضمن نامه حضرت اعالی که بطریق بند
و نصائح و اثبات تقصیرات به نذر محمد خان نوشته نقل آن
نزد پادشاه زاده فرستاده درج نموده بودند که بعد دریافت مضمون
نزد نذر محمد خان روانه نماید رسید - مضمون نامه آنکه منشی
نماید اولاً ابتداء تقصیر عمده که از سر زده آنست که در ایام شورش
سلطنت جفت مکانی تعدی و بیرحمی که از ان مست باد

مردم همراهِ و رعایا را آنجا گذاشته خسرو خان را با محمد بدیع پسر
و مخصوصان او برای ملازمت بیدار بعد نزدیک رسیدن امیران
پیش رفته باقی اسب ملاقات نمود بعده که بتصور پادشاه نرسید
رسید محمد مراد بخش دوسه قدم استقبالی کرده در بطن شفت
آمیز گرفت و دست او را گرفته بر کنار مسند خود جای داد و بظاهر انعام
لطاف و دلجویی و خوش خوئی اشک ملاحت و ترقی گریست از
چشم و جبین او پاک نمود و یک قبضه جمدهر مومع و یک
تغوز پارچه و نه اسب و یک فیل با حوضه ذره و از طرف خود و پارچه
هزار روپیه از طرف پادشاه تواضع نمود و امیران شفت اسب و
هفت تغوز پارچه ارسال داشت و بعد تقدیم غداست و سهیل
برستی روانه حضور ساختند - چون نزدیک حضرت انالی رسیدند
خان را برای مهمانداری و آرایش او زمین مرصود و شماره او مراد
تفاوت مافون با چهار اسب خاصه مع زمین طلا و نقره و یک پانوی
و چهار دولی با ساز طلا و نقره و پوست تغوز پارچه و دارو ساختند و
مرحمت خان بود خسرو خان رسیده روی رساند بر مقام ای کباب
آمیزان کباب ملازمت و ملاقات را اعلام و انشای نمود و بعد از آن
دولت بخانه شد و بکارهای مهمات اشیا و تکلیف احوال است و مرصود
خسرو بعد از تقدیم کباب و اوقات بنامش جدا آورد و پوست شفت
بر سر و پشت او یک شعله بنام و خستمر مرصود و فل سینه اصحت
گذاشت و او را با دولتی مردم کباب و زمین مرصود و جزیات را از آن
و جزیات و شش بنام و جزیات مرصود مع رسول و اهل کمال و
مردم کاتب کباب و جزیات و خستمر و جزیات و جزیات و جزیات

اصالت خان که همراه هراول بودند از اسپان فرود آمده بدرة در آمده مردم خود را فرمودند که راهها را چنانچه باید صاف نمایند و هر لحظه بدادن انعام ترغیب نموده بکمال خوشدلي از آنها کار گرفته در پائت و صاف نمودن راهها میکوشیدند و خود ها نسبت بنوکران کم قرار برای دلدهي دیگران در برداشتن برف از سپرو دامن زیاده کار میکردند و کار میگرفتند و تا سه پهر در اهتمام صاف نمودن برف اوقات صرف نموده هر دو سردار ها آخر روز از کتل گذشتند. روز دیگر بهادر خان مع راجها و جمعي دیگر از بهادران ازان کردیه فرود آمدند و بتفاوت هفته تمام فوجها مع پادشاه زاده عبوز نمودند - از غره جمادی الاولی لغایت هشتم شهر مذکور که آخر ماه خورداد آن سال باشند زیر کتل همه سرداران فوج و مردم اردو بهم پیوستند اما کار خانات دران هفته نتوانست گذشت - درین اوان خبر محسرت افزا رسید که خسرو خان پسر دویم نذر محمد خان که در بدخشان و قندرز می بود بسبب تاخت و تاراج از بکيه که بعد از دست برد اسپ و شتر و گوسفند و غله و تمام ما يعرف خانه بر عرض و ناموس مردم آنجا دست تعدی دراز نموده جامع مسجد را سوخته و جمعي از سادات نامي را بقتل آوردند و نذر محمد خان که بحال خود درمانده بود خبر خسرو نتوانست گرفت ناچار بطریق فرار وایلغار با دوسه هزار خانه دار برآمده که خود را نزد پادشاه زاده رساند درین ضمن محمد صديق نام نوکر عمده خسرو خان مع عریضه که مشتمل بر اراده ملازمت خود فرستاده بود رسید و پادشاه زاده اصالت خان را فرمود که باستقبال رفته بر حقیقت مطلع شده در صورتی که ادعای او واقعی باشد

و مکرر بدست آمدند خان فرمودند که اگر احدی از پادشاهی
پادشاهی دولت عدم خراج و دیار بود از عتب بداد سازخواست
روز جزا و این زمان بعد از آن واپرسی نظایر خوانند بود و سزاوار
بدوم برای آوردن مردم و رساندن از قلیقو از خوانند و بوی نمودند
و باخبر فریستان تاکید فرمودند که بزرگ بی تم و راست
می نوشتند باشند - میدوای مستعد مشهدی که از سادات مشهور و خاندان
فراحت و مقولین امام رضا علیه السلام بود شرف اندوز ملاقات
گردیده مردم تذاریت گردید - نکالی شرف قبول رسیده چنان روز در
حویلی امیدوارا تسلیف داشته بود تمام تعمیر دولت خاندان و تمام
تسلیف آوردند *

البتل عذبان کدیت نیز جای خاندان را مذکور است بهر پادشاهی
موقوف من سار که چون شرایل بکلی مسمی بطول که از کمالها
قاب آن سرزمین است رسید مهابان خبر آوردند که یک
کروه باین کتل بعضی جای از قنای چهار فارخ و در بعضی جای
نادر برف دارند هزار دیار و تیرداز و سقاوش مع مستان
شدید مساحت دیده بوی نمودند و چندی در روز صد نفر از پادشاهی
ساز آوردند و سپاه را برای آسایش نمود خود و امیران را شمرند
نور تحت برای برف بوی و نور بوی سقاوش و در روز و شب
نور شایک کار کشاد در دیوار و یک شب در شب و روز
چو آن از حیدر بود و در دیار و شایک را می تواند دست کوچه است
باش و در بوی برف را می تواند که از بوی شمر از شایک
نموده اند که از بوی و بزرگ و بوی شمر از شایک و

ازدور ملازمت گردید پنجهزار روپيه و خلعت و اسب و فيل و منصب هزارى دود سوار عطا فرمودند - و حکم شد که امرا تا يساق بلخ پنجم حصه تابين بداغ رسانند - و بسعد الله خان امر نمودند که بمنصبداران نقدى توپخانه و احدىان و پيادهها سه ماهه پيشکى از سرکار بدهند و جمعى که جاگير دارند بآنها نيز نظر بر چهارم حصه تفخواه نموده نقد برسانند و اگر احياناً منصبدار جاگير نيافته باشد چهار ماهه موافق جاگير از تاريخ داغ پيشکى باو بدهند - و تاکيد فرمودند که سعد الله خان پيشتر رفته تا رسيدن ما زر نقد مساعدت به بندهاى بادشاهى رسانده فارغ سار *

مثلاً شيان جاه و منصب غور نمايند که دران عهد چه خير و برکت بود اگر درين عصر خدا نکرده از طرف مهم ايران و توران و هجوم غنيم هفت اقليم خلل عظيم برخيزد بيشماره منصبداران و جاگير داران که بنام بى نشان گفته مى شوند و از صد نفر يک دو صاحب طالع شايه پارچه نان از منصب و جاگير مى يافته باشند کار باقى همه بفقير و فاقه و گدائى و خفت مى گذرد و آنها که نام نقدى برانها اطلاق شده و يکساله و دو ساله طلب دارند بالفرض که پادشاه بر حقيقت حال و فقر و فاقه آنها اطلاع واقعى يافته و نظر بر چنان مهم نموده خواهد سه ماهه و چهار ماهه منجمه طلب آنجماعه برسانند و وزراى خدا ترس حق پرست خود متوجه شوند از عدم خزانه و سرانجام نياقتن زر و کثرت منصبداران محال و خيال فاسد است که از عهده بر آوردن تمنائى چندين سائله سوخته دلان گدا پيشه که نام منصبدارى بر خود گذاشته اند توانند برآمد *

ذکر متوجه شدن حضرت اعلیٰ از دارالسلطنت قزوین به قتل
شیخیدهم محشر وسط فیرردی از دارالسلطنت قزوین به است
ظفر اثر طرف دارالامک کابل بر تو را شهادت - چه شور خان را محمود دار
بنجایاب نمودند و اعظم خان را که القضاة خانی بهر او مع قوج و در
پیشتر روانه شده بود بحسب جمعیت کبیرین روانه کشمیر ساخته شد .
داراشکوه را به است شرافت بدنی مع اعلائی که در جبهه کبیر آرا
گذاشته اند بعد و نیزه حسن ابدال بتمام پادشاه زاده سید محمد مراد بخش
فرمان صادر شد که با اسلحه و نصرت سائر پادشاه روانه گردد پادشاه
زاده بعد و بود حکم باتفاق امیرالاعمال او اخیر راجع قول از پادشاه کبیر
نموده و چنان سایل که طلبی نمودند امیرالاعمال اوئی به است سید
راجهانز برف و دیوار نمودن کفلهای دشمنان گذارد و اسلحه را با پادشاه
میرحاجه بدینا گردانید - غیر راجع "قذافی" پادشاه از آب و طلا بهر او نمودند
بعد رسیدن پادشاه اگر چه بعضی عمال اوئی را که در قفسه ایران ساخته
بودند بخوش نمودند اما بهر حال دراز را که در قفسه ایران خالی و بهر
دشمنان بعضی بهر است ساخته و شایع عداوت بهر سوی از آن افروغ
شدن بعد از آن آراسته بود و سوار بر اسب طلوع افغان و بهر سواران
افتاد و چون آن روز مشهور است خانی و علم دشمنی او افغان و افغان
و واحدات شاه جهان از آن که ساخته می بود و سواران و سواران شده
و بعد از آن بهر و در پادشاه - بهر سواران و بعد از آن سواران و بهر سواران
شد و بعد از آن (۱۱۶۱) ملک بهر سواران و سواران و سواران و سواران

تلیخ خان و خلیل الله خان را فوجهای خود پیش آهنگ شده نخست حصار شادمان را بعد ازان حصن غور بند را بتصرف در آورند - بعده بتسخیر قندز و دیگر بلاد بدخشان باتفاق بی نفاق پردازند بعد از مفتوح گردیدن بدخشان قتم بلخ را وجه همت سازند . چون بعرض رسید که در ملک پنجاب از کمی آب و گرد آمدن افواج گرانی غله بمرتب شده که مردم فرزندان خود را منی فروشند بلکه ذبح نموده میخورند حکم شد دو صد روپیه را لنگرخام و پخته در ده جا یعنی دوهزار روپیه را روز مره مقرر نمایند و پنجاه هزار روپیه نقد بدر ماندگان بی بضاعت رسانند و هرکه هر جا 'فرزند خود فروخته باشد و پیدا نماید زر از سرکار داده فرزند مسلمان را بمادر و پدر او بدها نند *

اگرچه میان پادشاه و شاه ایران وقت وفات شاه صفی رشته محبت گسیخته گردیده بود اما حضرت اعلی برای بقای استحکام اخلاص جان نثار خان را با نامه تهنیت و تعزیت و قندزی جواهر و مرصع بقیمت یک لک و پنجاه هزار روپیه و پنجاه هزار پارچه کشمیر و بنگالا و احمد آماد و غیره بقیمت دو لک روپیه نزد زبد دولت مان مصطفوی شاه عباس روانه ساختند و در نامه معذرت این معنی که رو آوردن علی مردان خان بدین درگاه برای حسب دولت و جاه نبود بلکه بسبب حسد پیشگان شرارت سرشت غرض پرست بود و تکلیف مرخص ساختن محمد علی پسر کلان علیمردان خان که در ابتدای شروع تهمت حامدان حسب الطلب شاه صفی فرستاده بود درج نمودند *

پس از راجه یوب پسر او را مورد تعذبات سرفروشی و حرمان قرار داد
چون می ساختند چندی پدر او دود مغرور داشتند *

آخر در ایامی که اول اسفندار ماه الهی پادشاه بود
مردان شش را با پنج هزار سوار و ده هزار پیاده لشکری و تیرانداز
و بالدار و توپخانه بیست و هفت نفر و اسب و اسب و اسب و اسب
ساختند و وقت رخصت افتاد که دو هزار سوار و تیرانداز
و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب
مع مرور بود بدش به او دیگر تعذبات موجدت فرمودند و اسب
نامدار کارزار دیده کار طلب نرم جو را در اول ماه و اسب
مقرر نمودند و جمله با سواران سابق همواره نامور و اسب
فوج و شفت سوار شده و اسب و اسب و اسب و اسب
تبدل الله خان و شیخ فرزند و اسب و اسب و اسب و اسب
خان و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب
بودن قرار دادند و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب
شیر شکار و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب
بودند و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب
الک بود و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب
بندهای پادشاهی آمد و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب
مردان و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب
که اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب
و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب
و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب

مشهر بارهه بود ازین جهان بروضة جنان انتقال نمود - باعث ملال
 خاطر پادشاه گردید فرزندان او را مورد عنایات ساختند مگر سید منصور
 نبیره سید خان جهان که بسبب نزاعی که با بنی اعمام داشت
 متوهم گشته بی حکم راه قرار اختیار نمود و این معنی خلاف مرضی
 پادشاه گردید حکم شد که قوچ عقب او رفته پیدا نموده بیازند *

غره نئی قعده این سال نور جهان بیگم که دو لک روپیه سالیانه
 می یافت ازین تنگنا سرای پر رحمت بروضة جاردانی رحلت
 فرمود گویند بعد از واقعه جهانگیر سوای رخت سفید بلباس دیگر
 رغبت نه نمود و در مجالس شادی با اختیار خود هرگز حاضر نگردید مگر
 باکراه خاطر و در مدت باقی حیات در غم و الم جدائی رفیق آخرت
 بسر برد در مقبره که در لاهور پهلوی جنت مکانی برای خویش
 ساخته بودند مدفون گردید - در خانه پادشاه زاده محمد شجاع فرزند
 متولد شد مسمی بزین العابدین ساختند - سعد الله خان را از
 اصل و اضافه شش هزاری دوهزار سوار سرافراری دادند - شایسته خان
 الماس صد و شانزده سرخ (۱۰۹) فرستاده بود از نظر گذشت شانزده سرخ
 معیوب را تراشیده صد سرخ بنی عیب که مانند دو لک روپیه قیمت
 آن نمودند - بایلچی نذر محمد خان با نامه و قطعه لعل و سی
 اسپ و بیست شتر که قیمت جمله سی هزار روپیه شد رسیده
 ملازمت نمود بیست هزار روپیه بایلچی مرحمت فرمودند *

دربن آوان بعرض رسید که راجه جگت سنگه مرحله عمر به پایان

دو هزار سوار برقنداز و تیرانداز درانجا نگاهداشته می خواست پیستر روانه شود - درین ضمن خبر رسیدن قوچ ازبکيه بسرداري کفش قلیدخان تعیین کرد. نذر محمد خان انتشار یافت که سه قوچ از سه طرف جلو رزمي آیند - راجه نیز لشکر خود را سه قوچ قرار داده مستعد کار زار ازبکان خون خوار گردید - بعد مقابل شدن زده خوردی که جای صد تسعین و هزار آفرین داشت از طرفین بعرضه ظهور آمد آخر کار بعد کوشش و کشش بسیار ازبکان فرار نمودند - بعده که راجه تعاقب نمود از بکيه قوچ راجه را طرف دره قلب کشیده برگشته بزدن تیر بار کشتي پا استوار نمودند - راجه هم پای استوار کم نیارده باقی قوچ خود را طلبیده هم نبرد ازبکان گردید بمرتبه نائره کار زار اشتعال گرفت که جمع کثیر از هردو طرف کشته و زخمی گردیدند - باوجود نسبت نار بکان را چپرتیه بسیار بکار آمدند آخر کار از بکيه را از مقابل برداشته هزیمت دادند و راجه خون را بفتح و نصرت بقلعه نواحیات رسانده حقیقت بامیرالامرا نوشته مدد کومک طلبید - و سه چهار هزار سوار با سرب و باروت بسیار از نزد امیرالامرا بسرداري علي بیگ و اسحاق بیگ منصبدار و فریدون غلام امیرالامرا رسیدند - درین اوان از بکيه برتهانه که راجه برده نه کوتل گذاشته بود شبثون عجیب آوردند که کمتر کسی مازد که کشته و زخمی نگردیدند - و راجه زود خبر یافته چون برق پران خود را رسانده تلافي شوخي آنجماعه گذار آنها گذاشت - اما وقت مراجعت چندان برف بارید و بک سر و وزید که اسب و آدم را قدم پیش گذاشتن مشکل گردید - و کار چهار پا و آدم

که عرض لشکر از ازبکی تقدیر بقید اسم نویسی بطریق موجودات
 بگردند بعد ملاحظه موجودات هزار و پانصد سوار و دو هزار
 هندوچپی زیاد آمد موجب آن از راه قدر دانی نقد از خورده
 سوار دهانند - خوشا پادشاهان قدر شناس و خوشا نوکری
 جان نثار کار طلب آن عهد - بهرحال راجه خدمت صاحبزاده
 گردیده چون از قتل هندویش گذشت فوج خود را در چون
 ساخته جماعت نصف همراه بهار سده به سر خود داده و بابل رفته -
 چون به مکان خواست که در سرحد واقع است رسید آن توان
 کدخدایان آن سرزمین که سرخند دیدند از رفتن خواجهمدار
 مردم آزار بودند برآمدن فوج مطلع شده استعداد نموده داد ملاقات
 به راجه صانع دادند که اگر قلعه بطریق حصار درین سرحد ساخته
 شود از مایان چنان خدمت بظهور آید که مامت میجوی راجه و
 و سایل گردند - و بهمنوی آینه در دل راجه نقش پذیر گردید - از راه
 راجه از شیخان صاحبزاده گفتند می شد نیست که در بابل
 حصار خشت و سنگ فوریت نهد که مطالب است و چون آن
 دران کوهها بهینزاهم میرسد و درون گویا حصار دست ساخته شد
 و زمینهای آن ضلع آینه مصالح مطلوب بود خوب بود و بهمن
 باد سرب و قلع و آجر بانی حصار قلعه جدیدی گذاشت و بهینز
 سنگ و گل فراوان اول خورده شد و بهینز و سرب و آجر
 راجه و تمام لشکر در خدمت و اندک و اندک گردان و
 قلع و آجر گذاشت و حصار آن در بابل آن و آن و آن
 در خدمت بک حصار در بابل بود و بهینز و سرب و آجر

خود و اسپان توانند بر داشت بر اسپان تیز چاق باد رفتار
 سوار شده بطریق قزاقان از کتله و معبزه ها گذشته بنواح بدخشان
 تاخت آورده بر احوال ملک مطلع شده مراجعت نمایند -
 درین صورت اغلب که بعضی الوسهای آن ولایت نیز رجوع
 آورده رفیق گردند و سرداری آنها اصالت خان از راه کار طلبی بعهده
 خود گرفت - فرمود که لذوقه هفت هشت روزه که در صورت ضرورت
 بکار دو هفته آید برداشتن و برای کوه هندو کش گذشته در هفت
 و هشت روز بمنزل پنجستیر و گل بهار رسیدند و آن قدر اسپ و گاو و گوسفند
 غنیمت بدست آوردند که همان شیر و گوشت وافر غذای لشکر
 گردید - و بهادران یکه تاز جان بار و مبارزان رزم جوهر طرف تاخته
 خرابی بسیار دران ملک نموده تا خبردار شدن و نمودار گشتن از بکیه
 مراجعت نمودند - بعده که حقیقت گرفتن قلعه و باز از دست دادن
 و چنان یلغار و تاخت نمودن اصالت خان بعرض رسید خلاف مرضی
 پادشاه بظهور آمد - درین ماده یار نصیحت شفقت آمیز بامیرالامرا
 و اصالت خان نوشتند - و در قرمان درج گردید که امسال سنگ
 تراش و بیل داران و قهر داران برای هموار ساختن راههای قلب و دره
 روانه سازند و نجابت خان و دیگر امرا پیش قدم گشته بهوشیاری
 تمام بامصالح توپخانه دران نواح و در ها بسر برده سر راه از بکیه
 داشته باشند - چون راجه جکت سنگه باطهار تهری و کار طلبی بعرض
 رساند که باین مهم مامور گردیده جوهر تردد خود بعرضه ظهور آرد
 و بامید قبول این القاس جمعیت زیاد از وطن طلبیده درخواست
 محله نمودند بمیان حضرت ادعای اورا پسند نموده حکم فرمودند

[illegible]

بحال خود در مازده و از شامت پسران و نوکران بکومک قلعه نخواهد پرداخت و از ناکرده کاری و عدم تجربه در استحکام برج و باره و گرد آوری ذخیره قلعه تازه بتسخیر درآمده نپرداخته و مردم کار آزما در آنجا نگذاشته سرمست نام دبیره مبارز خان را با پنجاه سوار تفنگ انداز قلعه دار نموده خود متوجه تاخت و تاراج اطراف و گرد آوری ذخیره گردید - امیرالامرا که در انتظار امرای کومک روز میسرود بعد رسیدن خبر تسخیر قلعه از راه دور بینی اصالت خان را بیشتر روانه ساخت که خود را مغرورند رسانده از آمدن ازبکیه برای خلاصی قلعه گوش بر آواز باشد اگر تواند خود را بمدد رساند والا حقیقت برنگارد - و بعد از روانه ساختن اصالت خان خود نیز از غلبه و سواست نخام کاری خلیل بیگ و فرهاد انتظار کومک نکشیده روانه شده بطریق ایلغار باصالت خان پیوست - همان روز خبر رسید که فوج ازبکیه آخر شب غافل داخل قلعه کهمرود شدند چون سرمست قلعه دار که مست خواب غفلت بود از آواز رسیدن از بکان از خواب برجسته خود را به پناه چاه خالی غله رساند جمع کثیر را کشته و زخمی ساخته باز راه صحرا گرفتند - امیرالامرا از شنیدن این خبر اصالت خان را با فوج شایسته بمدد قلعه بتعجیل تمام روانه ساخت و خود نیز پاشنه کوب روانه شد - دوسه منزل قطع نانموده خبر شنید که قلعه بتصرف ازبکیه در آمد و قلعه دار زخمی گشته با بعضی همراهان عربان و پیاده بحال تباه خود را بفوج پادشاهی رساند امیرالامرا خواست که فوجها بدرها تعیین و روانه نماید - درین ضمن خبر رسیدن فوجهای

کشمیری نو مسلم که وقت شب بازرسانده بنشاط حیات در نوردید
 پنج بهر بعد زخمی شدن زنده مانده نقد و جنس که داشت مع
 وصیت نامه بخط خود در ماده فرزندان بخد مت پادشاه نوشت - اگر چه
 خان دوران از طرف سلوک با خلق بمرتبه سخت و ناهموار بود که
 آخرتیر آه مظلومان کار او را ساخت اما چون در کار پادشاهی
 و تسخیر قلاع امیر کار طالب مبارر پیشه گفته می شد پادشاه از
 خبر واقعه او ملول گشته پسران او را موافق وصیت سرافراز تقسیم
 ثرکه و عطای منصب ساختند - سواي رزی که بفرزندان تقسیم
 نمودند شصت لک روپیه در سرکار بضبط درآمد - سید محمد و
 سید محمود هر دو پسر گلان را هزارین هزار سوار و عبد النبی پسر
 خرد را به پانصدی سرافرازی دادند - و شایسته خان را از اله آباد
 تغیر نموده بصوبه داری مالوا مقرر فرمودند *

ذکر سوانح سال نوزدهم از جلوس مطابق

سنه هزار و پنجاه و پنج هجری

جشن آغاز سال نوزدهم از جلوس مطابق سنه هزار و پنجاه و
 پنج هجری زینت افزای گلشن و باغات کشمیر بهشت نظیر گردید -
 اسلام خان را صوبه دار دکن نموده بعنایات خاص مفتخر ساخته
 مرخص نمودند و از اصل و اضافه بمنصب شش هزارین پنجهزار سوار
 دو اسبه و سه اسبه سرافرازی یافت - سیادت خان برادر او را بار
 تعین نمودند - سعد الله خان را که رسوخیت باطنی و استعداد
 ظاهری او دلنشین پادشاه جوهر شناس قدر دان گردیده بود از تغیر
 اسلام خان بپایه وزارت کل و عطای خلعت و جمدهر و قلعدان مرصع

مجلسه مطالبه نامه او معاف فرمودند هر روز و هر هفته در بافی
و مکنی که مرغوب طبع بود تشریف می بردند مغایر که در
تذوق پادشاه بیگم متور و اسم پادشاهی بود بیگم تهیه عید امت
گرفته چراغان نمود - بعد تشریف بردن مبالغ کلی نقد و جواهر
پوشش گذاردن - مسود مرنشش را اضافه دو هزاره از
اصل و اضافه دوازده هزاره از خزان دوزن و
بعضایات مقتدر ساخته بزر بدکن مورخین فرمودند - درینا از
عروجه داشت علیهمردان خان که معمر بدخشان مدعا طه شهرت طالب
کومک قدسار ماسو گشته بود خبر حرکت قزلباش اشکبار باقت -
راجه جکت سنگه و بهادر خان و قلیچ خان و نجات خان و زاجه
راهی سنگه و راجه چهار سنگه و سورا خان نبدرا عبدالرحیم خان خلیل
و شمس الدین بافی مختار را باجمعی دیگر امرا مورخین پادشاهان -
و دوازده هزار و قشبی همراه دانه مبالغ بدست ملک فرود آمدن
دارالسلطنت حکام فرمودند دو دو پادشاهی پادشاهی مطهری مسافرت
پادشاهی - گذار از آب قل را که پادشاه طابع افکار بود چاندش چوالتی
فرمودند و در محله و قضا بر دیگر سدره که فرجه بود پادشاه - بدو پادشاه
گردد • •

دارن در پادشاهی چوشت پادشاهت • • • • •
درنگس دانه پادشاهان سوارش • • • • •
فرجه در پادشاهی پادشاهت • • • • •
مکت پادشاهت پادشاهت • • • • •
فرجه در پادشاهی پادشاهت • • • • •

شادی غسل بادشاه بیگم ساختند - اوائل صفر در باغ فیض بخش
 لاهور نزول فرموده بعد سیر و تفرج عمارات قلعه و باغات ششم شهر
 مذکور از اینجا سمت کشمیر کوچ فرمودند - خان دوران از دکن آمده
 ملازمت نمود - چون مکور حقیقت برهم خوردن سلطنت بلخ و
 بدخشان و ظلم و تعدی از بکن و اختلال تمام راه یامتن میان پدر و
 پسران و بغارت رفتن عبدالعزیز خان و خرابی نذر محمد خان بعرض
 رسید علیمردان خان را بکابل مرخص نموده ارشاد نمودند که چون مهم
 و تسخیر بلخ و بدخشان منظور و مرکوز خاطر است و علقه ریب
 پادشاه زاده را بدانصوب مرخص خواهیم نمود باید که تا رسیدن توره
 سرانجام آن مهم بعهده خود دانسته بگرد آوری مصالح و مردم کار
 آرموده واقف کار آن سر زمین گشت - و از عقب او اصالت خان
 میر بخشی را برای معاونت و سزاوایی آن کار نزد علیمردان خان
 مرخص ساختند *

در نزول بعرض رسید که صفدر خان قلعه دار قندهار ازین حصار
 ناپایدار رخت هستی بربست - پسران او را بغایت اضافه
 و خلعت ماتمی نواختند - منازل پرتعب راه کشمیر را که از
 بسیاری برف دست و پای اکثر مردم بربك فنا رفت طی می نمودند
 چنانچه طغرای مشهدی گفته

* بیت *

زیم برف آن کوه خطرناک * رمیده مردمک از چشم افلاک
 چنان درازی برودت پافشوده * که آتش در درون سنگ مرده
 غره ربیع الاول داخل دولتخانه کشمیر گردیدند - چون از زبانی
 سکنه آن دیار حهن سلوک ظفر خان بعرض رسید لک رربده

بعد غمل هزار اشرفی و پنج هزار روپیه بمستحقان رساندند - و عارف چيله را که مرهم او مفید افتاده بود بنقره بوزن در آورده خلعت و اسب بدو بخشیدند - بعده که آن ملکه دوران برای تسلیم بحضور آمد حضرت اعلیٰ طبق پراز لعل و مروارید و زر سرخ و سفید بقیمت یک روپیه بدست خود گرفته مرفوق پادشاه بیگم نثار فرمودند - بعده از طرف پادشاه راده و دیگر بیگمان طبق طبق گل طلا و جواهر نثار نمودند - و صدای رود و سرود بر فلک برین رسید - و سمرنی صد و سی دانه مروارید بقیمت پنج لک روپیه از دست خود بدست بیگم بستند و روز دیگر گوشواره که دو گوهر آبدار و دو الماس بقیمت یک روپیه داشت عذایت فرمودند - یک هفته جشن بزم افروز بود و هر روز عذایت ناره و لطف زیاده از اندازه مبدول میگردد - سوای آن یازده لک روپیه محصول بندرسورت که در جاگیر بیگم مقرر بود انعام مرحمت نمودند - جمله دران جشن بزم افروز مع آنچه پادشاه زادهها و امرا بصرف آمد و سوای آنچه بانعام حکما در آمد و بمکه و مدینه منوره و اطراف روانه نمودند بیست لک روپیه بانعام در آمد - و بموجب التماس نواب قدسیه تقصیر پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بهادر بعفو و انواع لطف مبدل گردید - و منصب پانزده هزار و ده هزار سوار بدستور سابق جاگیر بحال فرموده بدیگر عذایات معزز ساختند - و حکیم داود را منصب دو هزار و صد سوار و اسب و قیل و یک مهر و یک روپیه هر یک بوزن پانصد توله مع خلعت در انعام معالجه بیگم مرحمت نمودند حکیم مومناکه سی هزار روپیه سالیانه داشت بمنصب هزار و صد سوار و عذایات دیگر سرافرازی یافت دیگر همه مقربان و امرا

ذکر مواعظ سال هیجدهم از جلوس مطابق سنه

هزار و پنجاه و چهار هجری

جشن آغاز سال هیجدهم از جلوس مطابق سنه هزار و پنجاه و چهار موافق هر سال سرمایه فیض خاص و عام گردید بعرض رسید که بخانه دارا شکوه فرزند بعمره وجود در آمده مسوی بسپهر شکوه ساختند دو لك روپیه روزمائی عنایت فرمودند. از واقعه ملتان معروض گردید که بر سر مبارز خان روهیله خانه فرود آمد و از تنگنا سرای فانی نجات یافت - خان دوران را از دکر برای مصلحت ضرور بحضور طلب داشته بنام راجه جیسنگه حکم صادر شد که تا مراجعت خان دوران خود را از وطن ندکن رسانده از بند و بست آنجا خبردار باشد - چون بعرض رسیده بود که امام قلیخان از غلبه و تعدی نذر محمد خان برادر که ملک و مال بعد از پایمال حوادث رفتن بتصرف او در آمده نکمال پریشانی و بی سامانی راه بیت الله اختیار نموده يك لك روپیه برای مدد خرج راه کعبه نزد امام قلیخان روانه ساخته بودند - از آنکه قبل از رسیدن زر مذکور امام قلیخان در مدینه منوره مرحله پیمائی سفر آخرت گردید از جمله لك روپیه یکدانه مروراید امروپی بوزن چهل و سه سوره بقیامت سی هزار روپیه مع اسپان برای پادشاه آوردند - قیامت آن مروراید پنجاه هزار روپیه بقیاس جوهریان در آمد و بعرض رساندند که اگر هموزن آن مروراید به پنجاه هزار روپیه خواهند بهم رسیدن متعذر - و تا حال چنین مروراید که بچراهر خانه سرکار پادشاهان سلف آمده باشد از روی سیاهه دفتر ظاهر نمی شود - آنرا داخل

[illegible]

بوزانها نامزد نمودن صادق مزید فساد دانسته یکدیگر را اجابت مصالح
 کار را نزد آنجماع فرستاده بدغام نصیحت آمیز دادند که امریست
 و جمعی که مرتکب فساد شده بودند بعد از رسیدن و شنیدن
 تصدیق چرا خود را طوع و تیر و سنان می سازند آن جهات بدین
 شیاعت نشان که در عالم باس ملک خویش بعد از آنکه آماجک
 ای سردار نمودن خالی از طریقه آرام برستان ایست که جوانان بنیان
 شدیم و جمعی از اینان بدین آمدند و باز یکبار از جهات آشوب
 کشیدند سید خان جهان را رشید خان انصاری و سید عبد الرسول را در
 دیگر بندهای پادشاهی با توپخانه تعین شدند و در آنرا جنگ و جدل
 اشغال گرفت و سید عبد الرسول خان که از جوانان توانا بود
 با جمعی از سادات باره و دیگر بندها را که آمده و سید خان میزدند
 از سرداران و شیعیان مشهور گفته می شد که چهار پادشاه
 منقلب روشناس پیدا شده بودند و اینان نموده و سید عبد الرسول
 و دیگران بکوته یونان باز جوانان کوته اندیشان نامک آید و انارفت نام
 که آنوقت جوانان سوخته و خواران شریف بودند و در آنرا جهات
 آماج و شادان تیر و سنان و گلوله نامک آید و جنگ و جدل و
 فوتم جنگ سید خان میزدند و سید عبد الرسول را که از جوانان
 توانا بودند و سید عبد الرسول و سید عبد الرسول را که از جوانان
 توانا بودند و سید عبد الرسول و سید عبد الرسول را که از جوانان
 توانا بودند و سید عبد الرسول و سید عبد الرسول را که از جوانان

فرمان بیکنی از امرای مقرب بدستخط خاص مشغول بودند امرسنگه خود را بجلدی بصلابت خان رسانده غافل جمدهر بسینه اش رساند که تا قبضه فرو رفت و صلابت خان آه نکشیده جان بجان آفرین سپرد. خلیل الله خان و ارجن ولد راجه بیقهیل داس که نزدیک بودند خود را بامرسنگه رسانده برو حمله آوردند و امرسنگه بمقابله آنها پافائم نموده داد مردانگی داده باوجود زخمی شدن بجای خود قائم ماند تا آنکه گرز برداران و دیگر بندگان های پادشاهی رسیده بمدد همدیگر کار آن راجپوت جاهل ساختند. و ارجن و غیره چند نفر زخمی گردیدند. بعد وقوع این حادثه میرخان میرنوک و ملوک چند مشرف دولخانه لاش امرسنگه را برداشته بیرون آوردند. درین ضمن قویب پانزده نفر راجپوت از جمله خدمتگاران و مشعلچی امرسنگه خود را رسانده بشمشیر و جمدهر بر میرخان و ملوک چند و هر که مقابل آنها آمد بچک در پیوستند باوجود گرز بردار و منصبدار بسیار بمقابله و دفع شر آنجماعه پرداختند و تردد نمایان از آنها بظهور آمد ملوک چند با چند گرز بردار و پنج شش منصبدار روشناس کشته شدند و میرخان با جمعی زخمی گردید گویند تا کار آن چند نفر راجپوت ساخته شود رستخیز عظیم اندرون و بیرون در بار برپاشد و از مشعلچی تنها چند بنده کار آمدنی پادشاهی شائع گردیدند چون صدای این هنگامه وحشت افزا بلند گردید بعضی راجپوتان حوصله باخته همان وقت شب راه گریز اختیار نمودند و بسیاری از نوکران هواخواه امرسنگه صبح ناشده بر سر خانه ارجن هجوم آورده آراز داروگیر بلند ساختند و کار بجائی رسید که حضرت ابتداء فوج

آتش سوزان نکند با سپند • آنچه کند دود دل درد مند
 گیرند پادشاه محبت با قراطی که با دارا شکوه و با پادشاه بیگم داشت
 با هیچ فرزنده دیگر نداشت - در ایام مرض بیگم دو پهر شب با دل
 سوزان و چشم گریان بر سجاده نشسته بدرگاه شافی برحق برای
 حصول صحت بیگم رازار میفایید و در مدت پنج شش ماه که
 علاج نمودند از دوا و مرهم حکما فائده که می بایست حاصل نگردید
 آخر عارف نام غلام سرکار بیگم مرهمی ساخته مالید بسیار مفید
 گردید و حق سبحانه پاره صحت و امید حیات بخشید - و با وجود
 موقوف داشتن جشن صحت کامل برآینده بمجرد علم آنکه از زبان
 حکما امید شفا ظاهر گردید جشن عالی که از آن عالمی بقبض
 ریدن و حکما و صلحا و فضلا و مستحقین و ارباب طرب ذخیرها
 اندوختند نمودند - چون پادشاه زاده محمد اورنگ زیب از شنیدن
 عارضه بیگم سبکبار بطریق ایلغار خود را بحضور رساند و پادشاهزاده
 محمد مراد بخش نیز از ملتان برای عیادت همشیره رسید هر دو
 پادشاهزاده مورد عنایات گردیدند - شایسته خان نیز خود را برای احوال
 پرسى آن ملکه دوران رسانیده ملازمت نمود - چون از پادشاه زاده
 محمد اورنگ زیب براهنمائی بدراهان از عقل معذور بعضی اداهای
 خلاف مرضی سرزده بود آثار قهر و کم توجهی و غضب و لی نعمت را
 که بعد از غضب الهی هیچ غضبی بآن نمیرسد در حق خود
 مشاهده و ملاحظه نموده از راه غیرت و پدش یعنی قبل از آنکه
 از طرف پدر اثر کم لطفی بعرض ظهور آید خود اراده انزوا نموده
 شمشیر از کمر او کرده چند روز منزوی گردید و جاگیر بضبط

برای علاج سوزش دستها مخصوص حایم شاه که در آن قادیانی از قزوین
 شاه عباس فرار اختیار نمود بخود را بپشتور رساند و بود معالج گردید
 و شصت هزار دینار صدق بمسکینان رساند و عطا برای شاه
 حاصل نمودند . سالی آن در شب هزار دینار برای اینک شاه
 عیسی بخوار میرساندند - و از جمله خدایان سوخته بودند و از آن
 زنده آتش گرفته بود در عذاب و جمع آن در گذشتند - و در خواص
 علاج بدیهه شدند - و آنم جوارحت اینم که از شدت و جمع آب و شکر
 اعراض داور آن گردید . سپیدار بقم مراد آمدند - و بر شاهان هم مراد
 عزیز دیوان کم نمودند - از آن سوزناکی بقم حاضر می شدند - از اندک
 فامین بود در همان ایام سید خیال ممد جدید را بوجود شرافت بود
 خاندان پوشانویی بوسه گران شوات بود و بعد از رسانده بود که از
 اکتوبر موسوی خان ممد در منزل و جبهه سید موش سواد مردم
 ایستاد که بعد از استیضاح احوال ممدور شده و در منزل و استیضاح
 رسیدن بومید و از آن می که در ممد شده بود و در میان تالیف شده بود
 ممدور شده بود این معنی ممدور و از آن می که در ممدور شده بود
 آنم جوارحت نام آنی مسکینان و مسکینان که در ممدور شده بود
 شاه آتش می دهن این می که در ممدور شده بود و در ممدور
 موم و موم و موم و موم و موم و موم و موم و موم و موم و موم
 اندک اندک بود و در ممدور شده بود و در ممدور شده بود
 در ممدور شده بود و در ممدور شده بود و در ممدور شده بود
 در ممدور شده بود و در ممدور شده بود و در ممدور شده بود
 در ممدور شده بود و در ممدور شده بود و در ممدور شده بود

و با او طعام نمی خوردند و داخل غلام محسوب می نمایند لهذا وطن او را بدیوی سنگ نبیره عم او مرحمت نموده بخطاب راجگی و منصب هزاری هزار سوار مقتدر گردانند - و عبدالله خان فیروز جنگ را که سالیانه مقرر نموده بودند باز بمنصب شش هزاری شش هزار سوار بحال فرمودند - صفی فلی خان سپاه منصور که در جرگه امرای ایران بود از ایران آمده ملازمت نمود - بمنصب هزاری پانصد سوار و عطای خلعت و اسب و فیل و پانزده هزار روپیه سرافرازی یافت - چون در دار الخلافت اثر طغیان تب و تاب و طاعون ظاهر شد اوائل ذی حجه طرف فتح پور عنان توجه معطوف داشتند - بعد از چند گاه بطریق سیر و شکار آن طرفها بسر برده دار الخلافت مراجعت نمودند - و بسبب شدت وبا بعد توقف هفته در دار الخلافت باز متوجه سموگده گشتند و بعد انقضای محرم دار الخلافت رسیدند •

ذکر سوختن پادشاه بیگم

چون روز جشن سال گره نواب جهان آرا بیگم مخاطب پادشاه بیگم از شعله آتش شمع دامن نواب قدسیه پادشاه بیگم و هر دو دست و شکم و سیفه را سوزاند و چهار کنیز خاصه که برای خاموش نمودن پروانه وار خود را بران آتش زدند بآنها نیز آتش در گرفت و اکثر اعضای هر چهار خواص سوخت و جع بسیار از اثر جراحت در ذات قدسیه بهم رسید و الم آن مرذات حضرت اعلی که محبت زیاده آن قدسیه صفات داشتند موثر گردید - از آنکه سرانجام شادی سال گره نواب قدسیه تیار شده بود و ارباب طرب جمع آمده بودند بزم غنا معنا و کدورت غم و الم مبدل گردید. و حکیم مومنا و دیگر حکما

صدارت کل از تغییر موسوی خان مقرر فرمودند *

هیچدهم شهر شعبان این سال از دار السلطنت لاهور بدار الخلافت اکبر آباد توجه نمودند - سعید خان بهادر ظفر جنگ را صوبه دار لاهور فرمودند - التفات خان ولد میرزا رستم صفوی را چهل هزار روپیه سالیانه حکم نمودند - تودرمی را بر حسن کردن خدمت دیوانی سپردند هزار و سوار سرفرانی بخشیدند - و اواخر رمضان المبارک داخل دار الخلافت اکبر آباد شدند - علیمردان خان را صوبه دار کابل نموده مورد عنایات ساخته مرخص فرمودند - عبدالصمد عمودی سفیر شریف مکه بالتوقف و کلید بیت الله که بطریق شگون روانه ساخته بود رسیده ملازمت نمود - چهل هزار روپیه مع خلعت و اسب و فیل انعام یافت - عبدالله خان را از منصب برطرف ساخته یک لک روپیه سالیانه مقرر نمودند - سعد الله خان را باضافه پانصدی صد سوار که از اصل و اضافه هزار و پانصدی سه صد سوار باشد و عنایت خلعت و اسب و فیل از حلقه خاصه معزز ساختند - عمارت مزار ممتاز محل باهتمام مکرمت خان در مدت دوازده سال بخرج مبلغ پنجاه لک روپیه باتمام رسید - و چند دیه بجمع چهل لک دام سوای آنچه از دکانین اطراف عمارت مذکور بهم میرسید که جمله محصول و کرایه از دولک روپیه زیاد می شد برای خرج روضه آن مغفوره مقرر فرمودند - از خوبی نضا و عفانی آن عمارت چه بزبان قلم دهد هر که دیده میداند *

پادشاه زاد: ختاف تاج نامک خواران بعرض رسیده بودند لهذا سی
 منصب فرمودند و برگشته شکرپور مجمع سی و چهار نامک نام برای
 و به معاش او مقصور کردند - رحیمی بدست خاق و طوینک خطا بخشی
 و جرم پوشی خاندان امیر تیمور که با وجود ظهور جانی انصاریان
 که نزد پادشاهان هشت اعلیم سوابی فانی عقیدتی و دیوانه‌ان شان
 جان و فانی بیدار میدادند - از عیوض داشت ظاهر خانی نظام آموخت
 بعرض رسید که از عذابت یک نامک و پاینده شمرده بودند و فانی
 حضرت که نور دنیا و سنگه کشیده رسیدن اثر نامک نام فانی در حجاب
 نیده و نوروز مبدل گردید اما نامک سی هزار بودند و نوروز برای
 بخیرید کار و نسیم زیبای بود برای حل اندام مریضه شوی نامک
 استقامت و آبکی پیش و برون خوانده شد و به یکدیگر پیوسته است •
 برای مکه امف خانی با خدمت دولتی حضور مشاهده
 ساختند و خدمت دولتی از امور او به یکدیگر نامک فرمودند •

اگرچه بهر تبار کردی طوینک خانی استواری نامک بودند و بهر
 در آمد و نامک ابیرونی طوینک خانی و سر سامون و خوار
 باشت پادشاهی و زراعت و طوینک و فانی نام فرم نامک شوی
 مار که سر مشید روزگار و خانی جمع مسکون و فانی نامک
 نشان نموده نامک گردید و رسیده شد و گویا فانی نامک برای
 شهر نامک می بود نامک بود در امور که فانی نامک
 در فانی نامک و فانی نامک و فانی نامک و فانی نامک
 برای نامک •

بود به معنی نامک و به معنی نامک و به معنی نامک و به معنی نامک

مقرری میدادند شاهی می نمائیم - مدعیان ما را متهم باین می سازند که خم در زمین مدفون ساخته آرد پر نموده بدان فعل تبیه که شهرت داده اند مرتکب میگردیم - بهر حال سر رشته سنن بطور انجامید - حاصل کلام ازین مقال شرعا سیادت خضر خان ثابت نمیگردد - و بهادر شاه بن عالمگیر که بتجویز فضایی مزاج گو سیادت خود داخل خطبه نمود بر عالمی هویدا است که عالمگیر پادشا بسیادت خود قائل نبود - و بر جهانیان ظاهر است که از طرف والدۀ که دختر راجه کشتوار است نیز سیادت ثابت نمی شود العلم عند الله - اما وجهی موجه که برای سیادت طرف سجدۀ مادری بهادر شاه شهرت یافته و در ذکر سلطنت بهادر شاه انشا الله تعالی بزبان قاف خواهد داد سیادت دیگر هیچ پادشاه هندوستان باثبات نرسیده •

ذکر سوانح سال شانزدهم از جلوس مطابق سنه هزار و پنجاه و دو هجری

جشن آغاز سال شانزدهم اوائل جمادی الاخری موافق سنه هزار و پنجاه و دو بدستور زیب و زینت هر سال ترتیب یافت و از ادب و اعلی هر یکی فراخور قسمت و حالت فیض یاب گردید و پادشاه زارا دارا شکوه و محمد مراد بخش از کابل و غزنین مراجعت نموده آمد ملازمت نمودند - دارا شکوه را بخطاب شاه بلند اقبال که خود در ادب شاه زادگی داشتند بلند آوازه ساختند - و محمد مراد بخش را صو ملتان در اقطاع و صوبه داری مقرر کرده مرخص فرمودند - الله و ردی خدا که در هرزه گوئی ضرب المثل بود بلکه تاحال فرزندان و سلسله بدین صفت موصوفند - از وقت کلام و کلام در خدمت و رکا

مهر بستند و از آرایش چندین هزار چمن گل و چراغان و تشبازی تمام شهر و بازارها بجلوه و رونق درآمد *

برستن رسان یا هوش ظاهر باد که عجب حکمت کارخانه پادشاه حقیقی است که از ابتدای سلطنت شهاب الدین سام عرف معزالدین غوری که بانی رواج اسلام و تسخیر هندوستان گردید لغایت آخر فرمانروائی محمد شاه عرف معزالدین که چند هزار (۹) پادشاه در تمام ممالک مسروبه و بیست و در صوبه هندوستان صاحب سکه و خطبه شدند در صورتیکه اکثر تاریخ معتبر پادشاهان هند بنظر غور بمطالعه در آید و بدقت طبع ملاحظه نمایند هیچ پادشاه سید صحیح الاصل نشده و نگذشته با وجود که در صبیحه شد نواز خان صفوی در خانه عالمگیر پادشاه و محمد مراد بخش آمدند و از بطن آنها اولاد مثل اعظم شاه و اکبر شاه بهم رسید و دیگر هم در زمان سابق دختر سادات در خاندان تیموریه آمده بود و از آنها تفاسل و نواله حاصل شد اما هیچ یک سربر آرای ملک پرست هندوستان نگردید که باختلاف روایت هم از طرف مادر سیادت اوسکه زدگرفته باشد - مگر در ذکر پادشاهان سلف دهلی خضر خان بن ملک داود که فی الحقیقت بحسب ظاهر موافق رسم آبا و اجداد از قوم افغانان چنانچه بذکر در آمده افغان ثابت می شود - بعضی مورخان به حجت آنکه روز هیانت برگزیده خاندان نبی و ولی سید جلال بخاری که مهمان پدر خضر خان وارد گردید طشت و آفتابه بدست خضر خان که خورد ساله بود داده مامور بدست شستن مهمانان نموده بود از زبان آن سید برحق برآمد

نکرو و توپخانه که جهان آشوب متوجه تفسیر بقاء خوارسان گردید رسید
در جواب نوشتند که بر سر پدیده خودی خودی سال که هنوز سلطنت
او مزاج نگرفته مهم فرمودن موافق آوردن ساطعین نیک سیرت نیست
خود را مع اشکوفت بحضور رسانند که لذت دیدن فریشت افر
آن فوائد عزیز را زیاد از تفسیر هفت تا نیم میدادیم *

درین اوان بعضی رسید که میرزا باجماندشاهی مینویس که در مدت
پنجاد سال خدمت سه پادشاه درود بود ازین جهان فانی گردید
چنانچه شایسته انجمن از درود سال و اندک محفوز گردیده می شود و از این
فدایان ازو بظهور آمده بود احباب ضعیف اندیشی خائف افروز بر این
سرمی زد که اکثر سادات التیفات مزاج پادشاه میگردید *

چون مهم چاییت از درود اللہ خاں چاقچاق و بااست انصاف
اندامت و باجه بهار سده عهد تقیید آوردند و عهدا خود گریه و بود
در اندک مدت بی آوردن آبر و ساق چاییت را چنان ممانع
ساخت که باقیان از دامت و فقول کلامت در آمده بودند و ممانع
ندود شایع جزایم خود گویا بود و ساقیانت از ممانع داشت اند
بعضی بسود آتش در آرزو معاف فرموده و در آرزو ساقیانت و ساقی
که او را میگردید و او را معاف فرموده *

چون نسبت محمد شاه قور خاں صادق سارگوشه را که در
عهد انجمن ساقی احمد و شهاب از خاں در آرزو ساقی و ساقی و ساقی
شاه قور خاں ساقی و ساقی ساقی و ساقی و ساقی و ساقی و ساقی
ساقی و ساقی و ساقی و ساقی و ساقی و ساقی و ساقی و ساقی
و ساقی و ساقی و ساقی و ساقی و ساقی و ساقی و ساقی و ساقی
و ساقی و ساقی و ساقی و ساقی و ساقی و ساقی و ساقی و ساقی

شد که سوار تائبین موافق موجودات ده هزار روپیه نقد سوای
 تاختخواه جاگیر که دارند برای سرانجام سفر بطریق مساعدت با ما را و بند های
 پادشاهی عموماً رسانند - و با حدیان توپخانه که نقدی اند سه ماهه
 پیشگی دهند - و پادشاه زاده محمد مراد بخش را نیز همراه برادر کلان
 مرخص ساخته سفارش نمودند که اگر نظر بر شورش قزلباش
 بد معاش فوج بلخ و بخارا بحرکت آید برای تنبیه ازبکيه موافق
 صلاح دارا شکوه محمد مراد بخش خود را رسانند و اگر بتقاضای
 وقت محمد مراد بخش را پادشاه زاده کلان نزد خود نگاهدارد
 علی مردان خان را برای دفع فوج توران از کابل رخصت نمایند -
 و کومگیان کابل همراه پادشاه زاده رفعت نمایند - خان دوران بهادر
 نصرت جنگ که از مالوا خود را رسانده بود نیز همراه پادشاه زاده
 تعیین فرمودند - و حکم صادر شد که هر دو پادشاه زاده بغزنین رسیده
 توقف ورزیده سی هزار سوار مع توپخانه پیشتر همراه خان دوران و
 سعید خان بهادر ظفر جنگ و غیره روانه سازند - در صورتی که از طرف
 شاه ایران رستم خان بر سر قندهار آید همان فوج برای مقابل
 او کافیست و در صورت آنکه خبر رسیدن شاه بخراسان و گذشتن
 از سرحد هرات تحقیق برسد پادشاه زاده ها خود را بقندهار رسانند •
 : درین ضمن خبر واقعه شاه بطریق افراہ بعرض رسید و بتفاوت
 هفته خبر مذکور بثبوت پیوست که بعد انقضای مدت چهارده سال
 فرمان فرمائی ایران نزدیک مشهد مقدس جان بجان آفرین سپرد -
 و بجای او شاه عباس ثانی جلوس نمود - و معا عرض داشت
 دارا شکوه مشتمل بر خبر واقعه شاه و اظهار آنکه اگر حکم شود با

بیست هزار روپیه دیگر بمستحقان کشمیر عنایت نمودند *

بار دیگر که اقواج پادشاهی بسرداری سید خان جهان و همراهان پادشاه زاده بمحاصره دیگر مکانهایی قلب جگت سنگه پرداختند از سرنو متناهبای عظیم بمیان آمد و جمعی از بهادران همراه خسرو بیگ جماعه دار عمده یمین الدوله که تازه در جرگه بندهای پادشاهی در آمده بود و غیره زیاده از پانصد نفر بدرجه شهادت رسیدند و جان بازی و تردد های مردانه و یورشهای رستمانه از هر دو طرف بکار رفت آخر کار از هراس غلبه اسلام پیغام اطاعت و ندامت از طرف آن کافر بدنام بسیده خان جهان رسید و بسفاعت سید خان جهان قلم عفو بر جرائم او کشیدند و بمزد جان بخشی و امان بستان دادن عرض و ناموس مبشر گشته طلب حضور گردید و حکم شد که حصار گدپها را مسمار و به زمین هموار نمایند - رای مکند را که دیوان مستقل آصف خان بود بمنصب پانصدی صد سوار و خدمت دفترنی از تغییر جسونت رای مرفرازی دادند و همه جا شکار و تفرج کنان طی منازل راه کشمیر نموده اراخرشوال نزدیک دار السلطنت لاهور رسیدند پادشاه زاده محمد شجاع را بموجب درخواست او صوبه اودیسه ضمیمه بنگالا و شهنواز خان را عوض اودیسه سرکار جونپور مقرر فرمودند و محمد زمان طهرانی را نائب اودیسه از طرف پادشاه زاده نموده مرخص نمودند پادشاه زاده محمد مراد بخش مع همراهان از مهم جگت سنگه فارغ شده بمحضر رسید و جگت سنگه را مع فرزندان فرطه در گردن انداخته آورده ملازمت کنانید - از راه خطا بخشی و جرم پوشی از سر

هر دو حصه را گذاشته مع مثل و عدل را جعل می سرورایان
اختیار نمود و شاید آنکه از هر طرف و گذار انواع نفوزشان آمده و
بعد مرض سید خان جهان و بهادر خان و راجه جی سنگه و غیره
همه سرفوجان در خور پایه مورد عذابات گردیدند - چون قلعه تارکوه
بنا کرد جگت سنگه اصل تعلق بدیوبی راج امیداران حدود داشت
که جگت سنگه پدر او را کشته آن مملکت را منصب مقصوف
شده بود و از تسخیر قلعه مذکور هنوز خاطر جمعی حاصل نکرده بودند
باز وقت محاربه چون انصراف یقی مهم آن بدستل بدیوبی راج
فرمودند که بوطن رفته سرانجام خود نموده باستیصال آن بدستل
برداشتند گزهی مذکور را بقصوف خود درآورد *

رسانده از باروت پر ساختند و آتش داده يك برج با قدري ديوار
پراندند اما چون عقب آن ديوار ديگر براي احتياط هيمن روز
برداشته بودند و مصالح توپخانه بسيار داشتند وقت يورش سواي
آنكه جمع كثير از مردم پادشاهي بكار آمدند فائده مقرر نباشد
و همچنان بر قلعه ديگر كه ملجاي دريم آن كافر بود تردهاي نمايان
از مبارزان كار طلب بعرضه ظهور آمد بغير از آنكه جمعي از
مسلمانان بدرجه شهادت رسيدند كاري نساختند و بعده كه مهم
و محاصره بامتداد كشيد آن غدار بدكردار ملاحظه نمود كه چند
هزار كفار بدارالبار پيوستند پيغام صلح باظهار عجز بميان آورده
پسر خود را نزد پادشاهزاده براي قبول عفو جرائم گذشته و اظهار
اطاعت آينده فرستاد و چند روز بدين شهرت دست بهادران
قلعه كشا را از تردد کوتاه ساخته درين فرصت ذخيره و مصالح تازه
فراهم آورده باز بوسيله زياده طلبي و درخواست مطالب بيجا
پادشاه زاده را بيدماغ ساخت و از سرفرومهاي دار و گير بقصد
تسخير و استيصال حصار آن بدكردار بلند گرديد و مجددا يورشهاي
رستمانيه و سعيهاي زياده از اندازه بيان بظهور آوردند - اگر بتحريز
تفصيل امتداد آن مهم پردازد بطول كلام ملالت انجام منجر مي
گردد - از جمله ايام محاصره پنجروز چنان جنگ صعب بميان آمد
كه گوله توپ و تفنگ و تير تگرگوار به فرصت از آسمان مي
باريد و از زمين شعله آتش مي جوشيد و قزيب دوسه هزار كس
سرای مردم آن فاكس بدرجه شهادت رسيدند و زخمي گرديدند
كفار بيشمار بزيارت بديع در آمدند آخر مغلوب هراس گشته

بسته کدین گاه ساخته سد را گردیده بودند شاه جهان در آن
 شد و مثل پادشاه استقامت سید خان جهان مع همواران جنگ
 کافر انگلستان اشجار بری نموده میگذشت تا بدی حصار آن
 تیره دوزخار رسید و اقواچ قاشرد بری نداشت و تاراج هر طرف
 نمود و زن و مرد بسیار و مواشی بیستادار بسیاری و غارت در آن
 و بگذران نقب و بدش بودن موچین هر آنکه در آن
 دیگر سعید خان بهادر ظفر جنگ خود را بدامش توانا نمود
 رساند و از جانب دیگر فوج سادات خانی مع اجدهایی شده بود
 تودن نمایان در در آمد و فوج سادات خانی میبایست که در آن
 جنگل و تورا کم اشجار خوار دار و خانه موایی بود و بی شک
 دشوار گذار که بدواز موغ و هم از اینجا میآمده بود و در آن
 بیستاداری آن خطا کار شد را گردید در پناه در بختان خوار
 کرده بودند و دامت قطع شیر حیات و شهادت اشعار آمده بود
 حیات رسیدن قومک و مصاحجه جنگل بری گردید و در آن
 خانی و سام خانی و آن وزیری خانی و هم در آن
 هر سه فوج هموار و شاه را که مقدر شده بودند
 و بانی دار و سنگ فروش رساند و جنگل بری
 در حیات آن به هموار و موچین و اشجار گردید و در آن
 چون موچین و سام خانی را برانداخته شده و در آن
 بداد شده بود و در آن جنگل بری و موچین و سام
 در آن به هموار و سام خانی و در آن جنگل بری و سام
 موچین و سام خانی و در آن جنگل بری و سام

ذکر سوانح سال پانزدهم از جلوس مطابق سنه

هزار و پنجاه و یک هجری قمری

غرة جمادی الاخری جشن آغاز سال پانزدهم از جلوس مطابق سنه هزار و پنجاه و یک سرانجام پذیرفت - هفدهم شعبان سال حال یمین الدوله مرحله پیمایی سفر آخرت گردید و از نقد و جنس سوای حویلی که بران هم بیست لک روپیه بخرچ درآمده بود دوکرور و پنجاه هزار روپیه که از انجمله سی لک روپیه جواهر محسوب گردید بضبط و قید تعداد در آمد فرد تفصیل نقد و جنس مذکور را روزه عیادت که حضرت تشریف برده بودند خود یمین الدوله نوشته گذرانده التماس ضبط آن نمود - بیست و پنج لک روپیه بفرزندان او از انجمله بخشیدند و حویلیها را بدارا شکوه عنایت فرمودند و در عطا نمودن خلعت و دیگر رعایت کوشیدند - خصوص بختلف الصدق شایسته خان زیاده عنایت مبدول گردید - و تا مدت درمونه بهار ایام بهار جوانی بعیش و کامرانی در زمان حیات پدر و بعد آن بانصرام رساند •

و الحال ذکر باقی مهم جگت سنگه بدکودار بقذکار می آرد - بعد از آنکه فوجها از اطراف حصار آن تبه کار در آمده بمحاصره پرداختند خصوص سیده خان جهان که پسرکلان آن نابکار سر راه او از تنگ نای کوتل گرفته کار بر مردم پادشاهی تنگ آورده بود آخر کار از ضرب دست و سعی بهادران راه هزینه مت اختیار نموده و باز بعد از بدست آمدن کتل چون تا ممکن آن محیل مکار چند هزار بذوقچی در هر گوشه و کنار و پناه غار و اشجار دشوار گذار مورچال

بدین آید باطاعت در آمده سه لک روپیه و آمد نسبی پیشکش
قبول کرده تعهد بر ظرف نمودن سه لک روپیه داده . معافه
صوبه دار از سه لک روپیه ملازمت نمودن هزار مهر و شصت تریه مع
و دیگر نصف که جمله چهار لک روپیه بخدمت در آمد پیشکش
کند از آن . چون مکرر عرض رسید که راجه چات سکه که در
تدبیر با راجه روپ بهر خود که بخود داری نامی که از آن
و از بعضی تصدیقات سر میزند نظیر شهرت و سایر
گفته بخدمت پادشاه التماس نمود که اگر بخواهی که
مقرر شود تعهد می نمایم که هم چهار لک روپیه
جمع متواری نام از میدان و حمل سازم و هم راجه روپ را
رسانم بعد که ملقمس او بدینجه قبول در آمد و حال
راه کوتاه اندیشی روپ سرکشی اخذ کرد نمود و
کردید . و نامه که از آن روپ و سایر امور
کرده ملجیا و مالوی خود ساخت . شوچند که در
و تمام تعهد عیب پوشی خود سرور نه کرد و
و از آن غرضی بود از آن که در آن
بناظر آن بود عمل . واقع شده برای که در آن
برای بهادر و سید خاں بهادر و سید خاں
چند امور و مصالح فاعله ای و روپ
و در سرور ای شورش روپ و
نیز در روپ و در روپ و در روپ
چند امور و مصالح فاعله ای و روپ

دارا شکوه گردید و بدین قرب ولعهدی و اختیار سلطنت برو حسد
برده کارشهای بیجا نموده ضرر بحال او نتوانست رساند و از حسن
نیت و فطرت برخلاف او همه امرای صاحب مدار دهلی و دکن را که
آخر از برهم زنی هم چشمان رخنه در مراتب آنها راه یافت و بسیاری
را کار بیداد دادن جان و مال و بی آب روئی عیال منجر گردید و
تادم بانفی حیات که در سنه هزار و شصت و پنج مرحله پیمای سفر
آخرت با هزاران ترشه نیکفامی گشت ضرر جانی و چشم زخم آبرو
فرسید - چنانچه بانفی احوال او در ذکر سال بیستم جلوس بعد از
ارتحال او بروضه جنان بربان قلم داده خواهد شد *

چون نشیمن خلوت بامرای خاص که دران وقت بار داشتند
در عهد عرش آشیانی نزدیک حمام واقع شده بود بغسل خانه زبان
زد خاص و عام گردید - و درین سال فرمودند بدیوان خاص موسوم
نمایند - علیمردان خان را صوبه داری کابل از تغیر سعید خان و سعید
خان را صوبه کشمیر بجای علیمردان خان مقرر فرمودند از جعفر
خان چون تقصیر خلاف مرضی بظهور آمده بود از منصب
برطرف ساخته از مجرا ممنوع فرمودند - بعرض رسید که شاه قلیخان
بکشمیر نا رسیده مرحله پیمای سفر آخرت گردید لهذا بجای او
تربیت خان را مقرر و مرخص فرمودند - پادشاه زاده محمد مراد بخش
را بکابل رخصت نموده فرمودند که بکابل رسیده بدانچه مامور گردد
بعمل آرد - از واقع احمدآباد بعرض رسید که زمیدار جام که سر با طاعت
صوبه دار و احکام پادشاهی فرود نمی آرد و سکه مستودی میزد
بعده اعظم خان برو لشکر کشی نموده و آدم کشی از طرفین

در مقام بولی آرام و رسیدن مردم نمودند و باز بازاران فرصت نمیداد و خردایی بسیار بمردم رساند - گویند از سیلاب و طغیان آن سال چهار هزار خانه کناره دل و دیهات کنار کشمیر و چهار صد و سی و هشت دبه و پرگنات بهمبر و غیره از بیض و بن کنده و بی نام و نشان گردید و اثر زراعت خریف آن فصل نماند و بائر قسط منجر گشت و عمارات بسیار در شهر از پا در آمد و چند روز ترید بازار و وانمودن دکانها میسر نیامد پیران کهن سال آنجا بعرض رسانیدند که چنان طغیان و آفت آب یاد نداریم و از بزرگان خود نشنیده ایم *

درین ضمن از واقعه کابل معروض گردید که جمعی از افغانان یوسف زئی بر سر رسید دلاور خان فوجدار ریشته مع سه پسران و جماعه داران و جمع کثیر مقتول ساختند - و هرچه یافتند بقاراج بردزد بذایران مرحمت خاطر پادشاه بکدورت مبدل گردید - تودرمل افضل خانی را خلعت دیوانی و امینی و فوجداری سرکار سپهرند و خطاب رای مرحمت نمودند و حکم تهیه کوچ لاهور فرمودند *

ذکر سوانح و جشن سال چهاردهم از جلوس مطابق سنه

هزار و پنجاه هجری قمری

عرق جمادی الاخری جشن آغاز سال چهاردهم از جلوس مطابق سنه هزار و پنجاه منعقد گردید و جمع کثیر از بندهای حضور و ارباب طرب و سکنة آنجا کامیاب فیض گردیدند و بعد توقف شش ماه محکم شهر مذکور کوچ سمت دارالسلطنت لاهور واقع شد - عرق شعبان المعظم در دولتخانه لاهور داخل شدند یعنی الدوله که بسبب عارضه بدنی در لاهور متده بود شرف اندوز ملازمت گشت -

فرحت افزا شنیده و دیده می شد چنانچه ملا طغرا گزید • بیت •
 سرود و حسن اینجا همعنانند • گل و مل هر دو جنس یک دکانند
 توئم ریز هر سو خوش خرامی • بپای نغمه در هر مقامی
 بمطرب نی چنان دل بسته دارد • که یک دم بی لب او بر نیارد
 نداند مرغ این گلشن رمیدن • نگردد سبزه اش سیر از دمیدن
 زمین گل آسمان گل بحر و بر گل • نمائند در عدم گوئی دگر گل
 درین ایام فرحت افزا خبر نشاط فزایی دستگیر شدن پرتویی راج
 ولد چهار بد کردار و فرار شدن چنیت و بقتل رسیدن اکثری از
 کفار فجار آن دیار از حسن تردد جانیسانی باقی خان متعین
 عبد الله خان بعرض رسید حکم شد پرتویی راج را بقلعه گوالیار
 محبوس سازند - اما چون عبدالله خان چنانچه بایست خود دران
 مهم سعی نمود و از کوتاهی او چنیت زنده بدر رفت و بهادر خان
 انصرام باقی استیصال آن طائفه بد سگال بعهده خود از روی تعهد
 گرفت عبدالله خان را بحضور طلب فرمودند - چون بعرض رسید که ملکه
 بانو همشیره حقیقی مغفوره مرحومه ممتاز محل اهلیه سیف خان
 ازین جهان رحلت نمود برای تسلی فرزندان او بشانه سیف خان
 تشریف برده بهر سه پسر محمد یحیی و محمد شافی و ابوالقاسم
 خلعت عنایت نمودند - چون که حضرت پادشاه دیوار های باغ و بام
 عمارات و گذار های نهر و تالاب را چراغان نموده ایلچی روم را
 با ایلچیان دیگر جهت تماشا طلبیدند - روز دیگر عایمردان خان
 عمارات میان تالاب دل را چنان چراغان نمود که تماشاگران از مشاهده
 آن در حیرت افتادند و پسند طبع پادشاه مشکل پسند گردید - اسپ

موصل نگذاشته بود که خبر وصول لشکر تازگ ایران به بغداد
 شنید - بعده که سلطان محمد مراد بیای قلعه بغداد رسید بعد از
 ارسال نامه و پیام نصیحت آمیز که مفید ندید بمحاصره پرداخت
 و هنگامه داروگیر گرم گردید - در ابتدا قزلباش جنگهای نمایان
 و تردد مردانه نموده مکرر از قلعه برآمده بر لشکر سلطان محمد مراد
 تاخته کوشش و کشش بسیار نموده بمرتبہ دست و پا زدند که
 بآن کثرت لشکر روم محمد پاشا نام وزیر اعظم قیصر با چند امیر جمع
 کثیر کشته گردید - و از مردم ایران نیز بسیار زیر تیغ آمدند - قیصر روم
 که دشت و بوم اطراف بغداد را لشکر فرور گرفته بود و توپخانه که
 در اصل احداث کرده همان ست از حد حساب و تعداد زیاد
 داشت بعد از کشته شدن وزیر اعظم با امرای نامی خود بغضب
 در آمده حکم یورش نمود - چون خبر یورش شهرت یافت بعضی
 از مسطوران همراه یگتاش خان که سابق بقید روسی در آمده
 شکنجه عذاب آنها کشیده جان برگردیده بودند همت باخته
 سردار را بصلح و سپردن قلعه راه نمونی نمودند - چون با دیگران
 مصیحت بمیان آمد آنها تن بقبول این ننگ که خلاف
 رویه قزلباش عقیدت آئین است ندادند - و گفتند عار فرار برگشته
 شدن اختیار نمیتوان نمود - اما از بسکه یگتاش خان را همراهان
 او از قتل بغداد و اسیر شدن ترساندند هوش باخته گردید و
 وقت شب بی اطلاع خلیفه سلطان و دیگر امرا از قلعه برآمده
 بمطاعت مصطفی پاشا و زمر حال قیصر را ملازمت نمود - از انتشار
 این خبر با وجود نقید خلیفه سلطان دل باختگان دیگر از هر طرف

اورنگ زیب بر مرزده تولد فرزند که مایین راه در متهر نونال
گلش ساطنت بوجود آمد مطلع شده محمی به محمد سلطان
ساختند - و متصل آن پادشاه زاده محمد اورنگ زیب از دکن
رسیده ملازمت نمود هزار اشرفی و پنجاه فیل و دیگر جنس جواهر
و غیره بقیامت شش لک روپیه گذراند و دو لک روپیه جنس
به علبدان خان و دیگر امرا تواضع نمود •

ذکر حادثه سوختن خانه پادشاه زاده محمد شجاع

ار واقعه بنگاه بعرض رسید که از آفات بلیه ناگهانی اندرون
قلعه ارک آتش در گرفت و از صرصر قهر الهی که از عذاب عاد
خبر میداد تمام عمارات و خانههای احاطه قلعه سوخته آتش
به بدگلهای محل خاص پادشاه زاده محمد شجاع رسید با وجود
چندین هزار سقا و آدم جلد دست برای خاموش نمودن دست
و پا زدند و در فرو نشاندن آن سعی تمام بکار بردند فائده نداد -
و بمرتبه نشان غضب الهی شعله ور گردید که اطراف غسل خانه
و خاص و عام را فرو گرفت و فرصت برآوردن خدمه محل و جواهر
خانه و دیگر کار خانجات نداد - و هر ساعت فریاد و وایلی عورات
بهم زبانی شعلهای آتش جان سوز بپرخ برین میرسید - و پادشاه زاده
مثل هوش باختن سراسیمه وار برای چاره کار بر آوردن خادمان
محل هر طرف میدوید - چون آتش سر راه دروازه گرفته بود -
از هیچ راه و طرف تدبیر نیات مستورات میسر نمی آمد
آخر کار بعد سوختن عورات بسیار اربلک جاتیب بام زینها گذاشته
عقیقه ها را بر قعه و چادر پوشانده ریسمانها بر کمر بسته فرود

گردیدند و جمعی باطاعت و انقیاد در آمده احرام حضور بسته اند -
 حکم شد خان دوران از همانجا روانه مالوا تعلقه صوبه خود گردد و
 سعید خان آن جماعه افغانه را همراه گرفته بحضور بیاید - سعید خان
 با بیست و هفت نفر هزاره که از اعیان آن قوم بودند بحضور رسید
 و ۵۰۰ مورد عنایات گردیدند - و آخر ربیع الثانی متوجه لاهور شدند •

ذکر احوال سال سیزدهم از جلوس مطابق

سنه هزار و چهل و نه هجری متضمن مرادین

نهر لاهور بتجويز علي مردان خان

عمر جمادی الاولی جشن آغاز سال سیزدهم از جلوس مطابق
 سنه هزار و چهل و نه موافق تهیه سفر منعقد گردید - و بیست و یکم
 شهر مذکور در دار السلطنت لاهور شرف نزول واقع شد - علیمردان
 خان از کشمیر رسیده ملازمت نمود اضافه هزاری هزار سوار یافته
 از اصل و اضافه بمنصب هفت هزاری هفت هزار سوار سرافرازی
 یافت - اسام خان از بنگال رسیده بعد ملازمت بعنایت خلعت وزارت
 و عطای قلمدان مرصع مفتخر گردید - سه لک روپیه نقد و جنس
 که بیست و پنج فیل با ساز نقره سوای آن بود پیشکش اسلام خان
 از نظر گذشت - اهلایه یمین الدوله ازین جهان بروضه جنان رحلت
 نمود بمنزل آصف خان تشریف برده به پرسش احوال وابستگان او
 پرداخته از انجا برخاسته بدیدن علیمردان خان قدم رنجه فرمودند -
 لک روپیه نقد و جنس گذراند - خلعت و اسب و فیل و خنجر مرصع
 با شدهای مرورید بیش بها عنایت نمودند - خبر تولد فرزند
 بخانه میمند شجاع بعرض رسید محیی بزمین العابدین ساختند •

نزد و از سوار باشد مع دولک بریده خرچ سلیق مرصحت نمودند - و بادشاه
زاده مستند اورنگ قریب را نیزه منصب مستد شیاع فرمودند - چون
خبر حرکت شاه ایران بقصد تسخیر قندهار از افغانان بعرض رسید حکم
بر آوردن بدستخانه طرف کابل نمودند - و در آن شکوه را با سپاه دریا موج
و غبار کوه شکوه و آتشیانکه جهان آشوب بدستور روانه ساخته فرمودند
که از ایالت گذرانده تا رسیدن خبر تیتیق شاه مغنی توقف نمایند - وقت
مخصه دولک بریده و در دست اسب و یک لک بریده را در جمع
آلات و دیوار سرانجام اندام نمودند - و خان دران بهادر نصرت جنگ
و فدائی خان و دولتدار خان و راجه راجی سنگه و راجه جنت سنگه
و نیر و امرای صاحب فوج را خدمت و اسب و قیل و سرجمع آلات
و اسلحه و خدمت نمودند - همراهِ بادشاه زاده مشهور ساختند و بخود
شهر ذبی قعدا در است ظفر آیت بصورت کابل برافراختند - و نایب دران
خان را مع دو سرور و یکصد و بیست و پنج نفر فرستادند - و او را خبر داد مذکور از آب
دست گذشتند و وسط ذبی حرم نوروزک باغ حسن ابدل قبول نمودند -
اولیل محرم [۱۰۴۹] در بدشاور رسیدند - از آنجا گذشته در موضع غازی
مستعد چاهه حاتم بودند او را خبر شهر و من گون در تمام آشور خواند کابل
شرف قبول فرمودند - چون قوم افغانان هزاره دولک کابل دستخیز
و در فرمای شهنشاه برانند بودند امرای افغانان قی حاکم - و این خان
را از خان دران بهادر مامور ساختند - بادشاه زاده را فرمودند که
با جمعی از امرای و اویخته در بخت در شوالین توقف دارند - از امرای
مستعد خان بهادر و غازی قی در امرای رسیدند که از آنجا از امرای
روانده و در بخت رسیدند و حرکت دران و امرای قی را کابل ساختند و

طلب بنام اسلام خان صوبه دار بنگالا برای وزارت صادر نمودند - و حکم شد که تا رسیدن اسلام خان دیانت رای که پیشکاری دفتر خائصه و تن بار مفوض بود کار وزارت جاری سازد - و جعفر خان سیاهه تنخواه ارباب طلب و مناصب از نظر گذراند که دستخط و مهر نماید محمد مراد بخش را که پانصد روپیه روزانه داشت بمنصب ده هزاره ده هزار سوار مع مراتب دیگر سرافرازی دادند - پادشاه زاده محمد شجاع از کابل آمده مع راجه جگت سنگه ملازمت نمود - و پادشاه بمنزل خان دوران تشریف بردند - و سه لک روپیه را جواهر و دیگر جنس پیشکش گذراند - بعرض رسید که بعد استیصال چهار مع اولاد چنپت بدنهاد پرتیراج نام کودک را که از فرزندان گم نام مفقود الاثران بدنام بود قائم مقام او ساخته دست تعدی بمال مسافران و رعایای پرگنات دراز نموده - و باقی خان فوجدار آن سرزمین باوجود ترو نمایان که در تنبیه و گوشمال او بکار برده از عهده او نتوانست برآمد - حکم شد که عبدالله خان صوبه دار پنده برای استیصال آن ماده فساد خود را برساند - و قبول عبدالله خان را در سرکار اسلام آباد مقرر نموده صوبه پنده را بشایسته خان مرحمت فرمودند - چون صبیله میرزا رستم قندهاری صفوی که در عقد پادشاه زاده محمد شجاع بود برحمت حق پیوست نسبت صبیله اعظم خان بمحمد شجاع مقرر کرده بحضور خود نکاح خوانده پادشاه زاده را بطریق استعجال روانه بنگالا فرمودند - و از عقب صبیله را با پسران اعظم خان روانه بنگالا ساختند که آنجا رفته لوازم جشن بعمل آرند - پادشاه زاده محمد شجاع را وقت رخصت اضافه سه هزاره که از اصل اضافه پانزده هزاره

چهار دیواری کشیده خود را مغلوب و محصور آن کافر ساخته
 یک شب بشهرت شکار دور دست برفاقت همراهان شیر شکار رفته
 مفقود الاثر گردیده کامی مفسد اطلاع یافته خود را با جمعی
 بقصد تسخیر و تاراج باقی محصوران آن حصار قواحدات رساند هنوز
 کاری نساخته بودند که خبر رسیدن آن قلعه کشای رزم خو که خود را
 با مبارزان جنگ جو بگدھی کاما رسانده بکمند جرأت بالا برآمده
 مفتوح ساخت رسید *

بیست و چهارم صفر المظفر رابت ظفر آیت طرف لاهور
 برافراشتند - سیف خان را برای حراست اکبر آباد مقرر کردند -
 اوائل ربیع الاول متصل دهلی شرف نزول فرمودند یک هفته
 مقام نموده کوچ فرمودند *

ذکر سوانح سال دوازدهم از جلوس مطابق سنه هزار و

چهل و هشت هجری

شرف جمادی الاخری مابین راه جشن سال دوازدهم جلوس
 موافق سرانجام سفر ترتیب یافت - پانزدهم جمادی الاخری داخل
 قلعه لاهور شدند - مفدر خان که حجابست ایران با آئین شایسته نموده
 بود چنانچه شاه صفی بدیدن او بخانه اش آمده و مفدر خان
 لک رویه پیشکش گذرانده و نه هزار تومان و هشتاد اسپ با ساز
 طلا و فیروزه تا روز رخصت باو رعایت نموده از ایران مراجعت نموده
 شرف ملازمت دریافت - و پانصد اسپ عربی و عراقی مع
 دیگر نصف ایران فرستاده شاه که قیمت جمله پنجم لک رویه
 می شد پیشکش گذراند - از انجمله چند اسپ باو بخشیدند - و خبر

مطلب آن گذار می شد و قبل از آنکه در کوه داخل شود وقت شب
 شد و نفایس سیاه پوش شده با بدامن کوه میگذشت و خود را بلباس
 چاروسران قاشقانی که آن منسوخ کوه نشین با شمشیر خود در
 خواب نجات بود رسانده بصدای بسیار مهیب بدستور شدان
 برهان او را خیزد و بیدار می ساخت و او سراسیمه وار از خواب
 جسته از خانه بیرون آمده در بی تحقیق حریف خود می شد
 سید محمد اوجدها را و بزرگان سالار در آمده چون ملقب بسید
 محمد اوجدها بدی در آن جماع زبان زد بود می گفت بشو قوس را زده
 شده محمد اوجدها بدی ندیدن او آمده مرا و ترا با هم سروکار میاره
 است سرده مرا و تو چرا بدو عرض آلف در آباد و شه شیر خود داران
 میسازد غافل بر آورد و تو گوئی آید بدست او می داد و می گفت
 در این کار کینه است و آن سرگردان شده ان سوامی آنکه خود را در
 رنج آن سید انداخته معجز و نورانی پیش آید چرا که دیگر نتوانست
 در سوامی آنکه طاعت قبول نماید گویند کاما نام سوزان گذشتی
 کاما ساهور که از خجسته میاد در منزل سواد است و نزدیک هزار سال
 بدی می آن گذاشته شده و هیچ حصار بیفته نیست کام او نمی رسد -
 از اندام به حضرت اعلی قاضی الظرفی می نمود چندان از جمله
 سوامی می بود که از آمدن او را فریاد می برد و چندان اصرار
 برش می نمود اوست که او تعیین شده کاری نداشته اند - بعد از آن
 سید محمد اوجدها می آمد و بعد از خود گرفته مدتی می نمود
 بعد از آن از خانه بیرون می رفتند و می نمود و دست امی توان بر وقت
 شاه امی و معصیت ترک می نمود و می نمود و می نمود چندان

درآمد و محمد طاهر را قلعه دار ملهیر ساختند - مگر قلعه دار بساؤل که تعلق به رودمانام بنی عم بهرجی داشت چند گاه دیگر حرکت مذبح نموده دستگیر گردید - و چون پرگنات بکلانه بسبب آفت قحط و افواج کشی و مردم کشی علی الاتصال چند سال پایمال آفات گردیده بود بجمع چهار لک روپیه مقرر کرده فرمودند آنرا ملک می نوشتند باشند - و چند گاه پرگنه سلطان پور در انعام بهرجی مقرر بود بعده که او فوت شد بپیرم نام پسر او را بشرف سلام در آورده عوض پرگنه سلطان پور پرگنه پونار در انعام او مرحمت نموده بخطاب دولتمند خان و منصب هزار و پادصدی سرفرازی بخشیدند - بعد عرض عبد الوهاب را مورد عنایات ساختند و خواستند که خطاب دلارز خان بلند آوازه سازند قبول نمود - گرفتند سید عبد الوهاب از سادات رسول دار که بزرگان او چند گاه در مشهد مقدس جاروب کشی مزار حضرت امام رضا علیه السلام نموده بعده در صوبه خاندیس بحسب قسمت و آب خورد آمده پرگنه بیارل و رانویر را وطن اختیار نمودند - بعد از آنکه سید عبد الوهاب بقصد جهاد با کافران بد نهاد کوه متصل پرگنات مذکور در جرگه نوکران پادشاهی در آمد تردد های نمایان که ازو بظهور آمده از رستم زمان محسوب میتوان نمود - کارنامه ها که ازو بروایت ثقه از پیران کهن سال راست گفتار مسموع گشته اگر بر نگارد محمول بر اغراق است اما کلمه چند از احوال او نکشته می آید - در ایامیکه فوجداری محال بیارل و رانویر باز مقرر بود و با بهیلان و سرکشان کوه نشین مبارزه و فرج کشی بهیان می آمد آن شیر نبرد کوه نور خیمه زیر دامن کوه بقصد

بر خلاف دستور بد پیش برکن مورچال و دواندن نقب و آنچه لازم
ماندم قلعه گیري است املا نپیداخته مطعون زبانها گردید - بعده که
ایام میامرد بمه ماه کشید شبی سید عبدالوهاب با چهار پنج سید
نوا نود چنانکه و یک نشان بر دار و نظیری نواز و یک سقا از لشکر
سی اطلاع دیگر سواران بر آمده با کمند همت براههای دشوار گذار
در شبی تاز سه روز و سه شب دران شازها بسر برد روز چهارم
نکتهای بر فراز کوه با نشان اثر فتح نمایان گشته از عدای غیر ضلعه
و حست افزا و زلزله شوش و با در گوش و دل مستوران انداخت و
به دران قاعه گشت از مسافت آن دایره قدم باقی کوه گذاشته فوج فوج
به هم رسید سید عبدالوهاب پیوسته خود را بدروازه قلعه رساندند -
از آنکه حاکم نشین آن قاعه در کمر کوه که قریب دو کوه مسامت رفعت
دارد که با مسطرح هذد باقی گویند واقع شده و اصل قلعه باز فراز آن
طایف نیم کوه است - بهرجی راجه آنجا حوصله باخته با متابعان
و همراهان خود را باقی قلعه دویم رساند و باندک تردد جان بازان
حصار باقی را بر تسمیه در آورده شروع بنواختن شادمانه فتح نمودند -
بعد از میامرد سه روز دیگر سواران مع دیگر مستوران تنگ آمده
و اندا خود را بواب القامس امان و درخواست برگذا سلطان بوز
نظیر و امان و خروج و جبهه معاش نود سواران فرستاد - بعد عرض
پادشاه ادا محمد ابریک زبب نظریونکه برگذا سلطان بوز دران ایام
مست و باقی در آنرا که سی قیضا سوار کم حاصل شده بود
القامس بوز بجز قبول در آمد - و قاعه در آن خورشول سی مذکور
و القامس ابریک و در اندک فرجست ساهل و نیر و هشت قاعه تا سینه

مستمول باغراق میگردد اما مسود اوراق که دو سال در آنجا بود خوشه
 انگور فشری هشت اثار و ترنج نیز همین وزن و انبه یک نیم اثار بوزن
 در آورده و برنج کمود اینجا در تمام صوبجات دکن بتحقیق شهرت
 دارد و انبه آنجا در وفور و گلانی و امتداد کشیدن فصل زبان زد
 خاص و عام دکن است •

حاصل کلام پادشاهزاده بعد رسیدن دکن پنجاه هزار سوار و پیاده
 بیست هزار مع مصالح قلعه گیری بسرداری محمد طاهر که بخطاب
 وزیر خان و صوبه داری برهانپور سرافرازی یافت و مالوجی تعیین
 نمود - در همان روزها چون سید عبدالوهاب خاندیسی که از شجاعان
 مشهور و رستم آن عهد گفته میشد در برهان پور با خان دوران بر سر
 ملاقات که دست بر سر نگذاشته سلام علیک گفته در خورد برهم خوردگی
 تمام بمیان آمد و گفتگو بطول کشید و نقاره زنان از مجاس خان دوران
 سوار شده راه حضور گرفته خود را جریده بطریق یلغار بدار السلطنت
 رساند - از آنکه حقیقت او از روی واقعه برهان پور و نوشته خان دوران
 معروض گردیده بود و پادشاه رعایت خاطر خان دوران بسبب
 سرداری و طرف داری سید عبدالوهاب از راه خانه زاد پروری
 و قدردانی منظور داشته وقت ملازمت ابتداء فرمودند که چرا
 با خان دوران بدسلوکی نموده بی رخصت سردار آمده باز از راه
 لطف مامور نمودند که در تلاقی آن خود را باستعجال به بکلانه
 رسانده باتفاق فوج پادشاه زاده در تسخیر قلعه ملهیر کوشد و
 خلعت داده مرخص ساختند - و میر مورچالی آن مهم از تغیر محمد
 طاهر از حضور بغام او مقرر گردید - و سید عبدالوهاب بر سرکار رسیده

اما از آنکه دران ملک پنج ماه بارش بشدت تمام میباشد و در اواخر
 برشکل باشکل تمام ترده پیداهای آن ضلع که چون وحوش آن سرزمین
 در آب و خشکی تردد نمودن مساری میدانند میسر نمی آید تا
 بسواران و پیداهای غیر واقف چه رسد - و سحر و جادو و اثر سمیات
 آب و هوا و غذایی آن ولایت باعث هلاک مسافران تازه رسیده آن
 دیار میگردد خصوص اواخر برسات که در همه سر زمین کوهها از شست
 و شوی یافتن اشجار زهر دار و هوای مسموم موجب آفت جان
 مسافرین و متردین میگردد اگر همه عبور از یک در روزه راه باشد میشود -
 باوجود مفتوح ساختن و به تسخیر در آوردن قلاع و بلاد آن حدود فوج
 اسلام خان استقامت نتوانست ورزید - القصه آنچه ترددات نمایان
 از سرداران و افواج پادشاهی دران دیار خون خوار بظهور آمد اگر
 بتفصیل شرح آن پردازد بطول کلام ملالت انجام منجر میگردد - کوتاهی
 سخن بود تنبیه یافتن و بگرشمال رسیدن کوچ بهار و بهیم نراین و
 دیگر مرزبانان آن مرز و بوم شوم که چندین هزار سوار و پیاده
 پادشاهی و آدم می شمار آن وحشی نژادان که زیاده از یاجوج
 و ماجوج دران سرزمین منتشرند کشته و شهید شدند و اسلام خان
 مع همراهان مورد عنایات گردید - آخر کار در آنجا استقامت نتوانست
 ورزید - و طلبیدن اسلام خان برای وزارت چنانچه بتیتر خواهد آمد
 علاوه بر هم خوردن بند بست آن دیار گردید - فرمان عنایت عنوان
 مشتمل بر عطای منصب پنج هزاره ی یاجوج و ماجوج نثاره و
 دیگر مراتب بقام علیمردان خان عنایت فرمودند - چون یادگار بیگ
 ایلچی ایران که شاه صفی قبل از برهم خوردن رابطه و داد و دانه

شده مخصوص در پوشش قامد است که مستغرق خان قامد در قام شد
 اجزای نود و نه باین نمود: قویب مد نقر را کشید و مد مد کس را
 زبانی ساختند متوجه نمودند و دو قامد در جنگه را نمود و در
 اختیار نمودند اگر متعطلی نود و نه نام می نمود و کارایی که از بهر این
 هر دو طرف بر میان آمد و بود از مدانی الهامی اختیار نویسی
 است و حاصل نام در مدت چهار ماه بعد از اعتبارات به تصرف نمودن
 بر دستان نوی در آمد و مستغرق خان قامد در است که بعد از آمد و نام
 بر دستان نوی اختیاری قامد را سپرد و با قریب خان مافات نمود
 هر بیاد او بود از روند نوی در است مافات نمود و در هر مافات
 اسماءت نمودند بعد از نامودن این برای نامت نام و در مافات او بود
 کردند در هر مافات آنها را گذاشتند و در مافات

۱- اصول فقهی اصول امامیه و فقه امامیه
۲- اصول فقهی اصول امامیه و فقه امامیه

[illegible]

و دیگر امرا و راجهای کومکي و فوج علیمردان خان باستقبال فوج قزلباش شتافت - و بعد زد و خورد و زخمی و کشته شدن جمعی از هر دو طرف شکست بر قزلباش افتاد - و سیارش توشک خانه و خیمه خود را آتش زده باقی همه را گذاشته راه فرار اختیار نمود - سعید خان علیمردان خان را همراه خانه زاد خان پسر خود روانه درگاه معلی ساخت و خود همراه قلیچ خان و دیگر بندهای پادشاهی برای تسخیر قلعات بست و غیره توابع قندهار توقف و زبده قلعه را حواله قلیچ خان بموجب حکم نمود - اگرچه خبر رسیدن دیگر افواج قزلباش که شاه صفی بعد از شنیدن خبر هزیمت میاوش تعیین نموده انتشار یافت و سعید خان به پادشاه زاده محمد شجاع نوشته کومک درخواست نمود اما آخر ظاهر شد که سواي فوجي که سیارش وقت فرار برای کومک قلعه داران دیگر اطراف قندهار تعیین نموده بود شهرت مذکور اصل نداشت - و علیمردان خان بعد رسیدن بکابل که پادشاه زاده محمد شجاع خان دوران خان را مع دیگر امرا باستقبال فرستاده بکمال اغزاز و استقلال طلبید براهمنوی خانه زاد خان موافق اداب هندوستان پادشاه زاده را ملازمت نمود - خلعت چهار قب مع مرصع آلات و اسبان مع ساز طلا و مینا و در فیل باساز نقره مطابق ارشاد حضور عنایت نمودند - و سعید خان و قلیچ خان برای تسخیر قلعه بست و زمین دار و گرشک و غیره افواج تعیین نمودند - و بحسن تردد راجه جگت سنگه و منصوران قلیچ خان و ملازمان عمده سعید خان که یک دو قلعه در پورش سرسواری و بعضی در محاصره سه چهار ماه که جمع کثیر از هر دو طرف کشته و زخمی

قندهار رساتد و خفيه پيغام نموده بعد رسيدن بعلي مردان خان پيام
 نمايد. كه بعضي مذكورات زباني ارشاد رفته و خود را بقلعه رسانده
 او را مقيد ساخته مع مال و عيال روانه حضور سازه يا سر او را بریده
 بصفاهان ارسال دارد - بعده كه سياوش از مشهد روانه قندهار شده
 مبرافق ارشاد شاه بعلي مردان خان از رسيدن خود بطريق كرمك و
 رساندن پيغام زباني نوشت علیمردان خان از شنيدن اخبار وحشت
 افزا متوهم گشته بدنامی رجوع آوردن بحضرت اعلي بر خود گوارا
 ساخت - بسيارش نوشت كه آمدن تو بقندهار بوجوه موافق مصلحت
 نيست و مكرر نوشته و پيام بميان آمد تا آنكه طشت اين گفتگو
 از بام افتاد و جواب درشت و صاف بسيارش نوشت - و سياوش
 حقيقت را بشاه معروض داشت - و علیمردان خان بسعيد خان
 صوبه دار كابل و عرض خان قاتل كه در غزني بود و قليچ خان
 حاكم ملتان نوشتجات مشتمل بر اظهار رجوع و عقيدت خود و طامب
 كرمك فرستاده بخدمت پادشاه نيز عرضه داشت نموده همراه
 خط سعيد خان ارسال داشت - و صوبه داران و فوجداران بعد رسيدن
 نوشتجات علیمردان خان بجنس حضور روانه ساخته انتظار جواب
 نكشیده هريكي برای اظهار مجراي خود مع جمعيت روانه قندهار
 شدند - عرض خان كه از غزني بسبب قرب جوار قبل از همه اميران
 رسیده بود علیمردان خان باعزاز بقلعه در آورده اواخر شوال سنه
 هزار و چهل و هشت سكه و خطبه بنام نامي شاه جهان نموده
 نه اشرفي و نه روپيه مسكوك اسم صاحب قران ثاني مع
 عرضه داشت و كليد طلا همراه احمد بيگ ملازم خود روانه بارگاه

اعلی که دفعه ثانی بدکن رفته بودند رویداد بمیان آمد قلعه را به شاه عباس داده برآمده ملازمت نموده مرخص گردید - و شاه در سنه هفده جلوس جنت مکانی مطابق سال هزار و سی و دو هجری گنجعلی خان را بجزاست قلعه قندهار مقرر نموده بصفاهان مراجعت نمود بعد ودیعت حیات گنجعلی خان علی مردان خان خاف او قلعه دار و ناظم آن ولایت گردیده - بعده که حضرت اعلی سرور آرای هندوستان شدند اخبار خوار تسخیر قندهار در دل آن پادشاه ذی وقار خطور می نمود - و بسبب پیش آمدن مهم بنذیل و خان جهان لودی و مکرر تشریف بردن بدکن کمر عزیمت بدان صوبه نتوانستند بصحت - بعد مراجعت از دکن دفعه ثانی بسعید خان صوبه دار کابل حکم صادر شد که چون اراده روانه نمودن یکی از پادشاه زاده ها برای تسخیر قلعه قندهار مرکوز خاطر است باید که یکی از بندهای پادشاهی را که کار آزموده سخن فهم باشد بدست آویز ضروری آن ضلع سمت قندهار روانه نماید که خفیه خود را نزد عالی مردان خان رسانده تا مقدور او را بر جوع آوردن باین درگاه بامیدهای ترقی مرتبه و جاه رهبری و استمالت نماید - سعید خان ذوالقدر خان را بدین کار مامور نموده بقندهار روانه ساخت - و مومی الیه خود را بعلی مردان خان رسانده بچندین وجه فهمانیده از فیض یدشمار وعده و وعید بسیار استمالت بمیان آورد - علیمردان خان بعد تقدیم ضیافت بجواب رعایت پاس نعل و حق بندگی مروری آن طرف را زبانی عذر خواسته ذوالقدر خان را مرخص نموده جواب نامه را موقوف بر فرستادن همراه یکی از معتمدان خود نموده - و علی بیگ نام را با نامه و سوغات نزد ظفر

شیخ ناصر که اصل اسمش ناصر محمد است پیر ایشان مسمی بشیخ ناصر ساخت - از اصحاب وجد و حال و ارباب دانش و کمال بوده در کجرات اقامت داشتند - در سیاحت مدت سیر نموده در ایام پادشاهزادگی چند گاه در رکاب بحر برده اند - در آن روز ها هم در صیف و شنا جبه و جامه پنبه دار با نیمه آستین پشمین که آن نیز خالی از پنبه نبود می پوشیدند - و مدام اسلحه پوش می بودند - بعد که مزدوری گردیدند با وجود امداد یومیه و اسب و نیل که از پادشاه بایشان میرسید همه را صرف فقرا و محتاجان نموده خود بصحرا رفته گاه و هیمه آورده فروخته وجه قوت خود مینمودند - و گاه بود که بخوردن بیخ گاه و برگ اشجار قناعت می نمودند - امور عجیبه و غریبه یسمیار ازان برگزیده اطوار مشاهده می شد مثل ساختن ماهی از چوب و در آب بشنا آوردن و مروارید از قطره آب ساختن و اشرافی و رویه از سفال بجلوه نمودن دامن اغلب که در جفرو تکسیر و تسخیر و علم ریاضی ضمیمه ولایت دست تام داشت - روزی در مجلس جشن که ارباب طرف در نغمه سرائی بودند در آمده در آن حالت آب برای خوردن طلبیده دمی خورده بدیگران دادند هر که ازان تبرکا یک دو قرت خورد عمل وآب نبات گلاب آمیز بذائقه او معلوم گردید - از غرائب دیگر آنکه راجه بکر ماجیت با وجود بیگانه بودن از آئین دین بعرض رساند که من روزی شیخ را در ایام جوانی که اصلا موی سفید در ریش نبود غافل مشغول نماز دیدم که موی سیاه ریش ایشان بسفیدی مبدل شده و سر از تن جدا گشته ایستاده نماز ادامه می نمودند - درین ضمن دارا شکوه و قاضی محمد اسلم بعرض رساندند

100

(4)

1950

[illegible]

فصل في بيان

[illegible][illegible]

من و دست و دامان آل رسول

و میفرمودند که من بدین تاریخ مبشر شده ام *

سیده جلال گرامی خلیف سید محمد مذکور است با جسم خاق و حسن سیرت آراسته بود و بکثر علوم عقلی و نقلی استحضار تمام داشت و بموزنی طبع که گاه گاه مضامین رنگین و معانی دلنشین بر زبان معرفت بیان شان جاری میکردید موصوف بود چنانچه این شعر از زاده طبع ایشان است * شعر *
در نخرت و کبر لا علاجم چکنم * با آنکه اسیر احتیاجم چکنم
میرم ز نیاز و ناز دلبر نکشم * من عاشق معشوق مزاجم چکنم
تاریخ ولادت شان (وراثت رسول) یافته اند ابتدا در هند که نشو و نمای
این طبقه عالیه شد سید جلال ملقب بمخدوم جهانیاست که پرتو
ظهور شان در سده آچه از آفتاب زیاده اشتها دارد و سید برهان الدین
معروف بقطب عالم که نبیره مخدوم جهانیا باشد بسبب ناموافقست
پادشاه آن عهد در گجرات آمده در قصبه تیوه سه کورهی احمد آباد
سکونت اختیار نمودند و همانجا آسوده اند *

دیگر سید محمد مشتهر بشاه عالمند که بیرون شهر احمد آباد
مزار ایشان است و اوصاف سلعنه او در ذکر سلاطین احمد آباد
مستور خواهد گردید *

میان میر که شناور بحر حقیقت و غواص لجه معرفت بود
وطن گرامی ایشان سیهوان از تعلقه ملتان است - در ایام شرع شباب
بدار السلطنت لاهور آمده چهل سال چنان انزوا اختیار نمودند که
هیچ احدی را بر احوال ایشان اطلاع حاصل نبود بعد که بمروزر ایام

رحمت خلق الله برحمت و فرحت مبدل گردید - میرجمله میربخشی که در عهد جنت مکانی از نزد قطب الملک بایران رفته باز مراجعت نموده بعد از ملازمت خاندان امیر تیمور در زمره امرای عظام درآمده بود و از سادات و اعیان ایران گفته میشد ازین جهان بآن جهان انتقال نموده و معتمد خان را که بخشی دریم بود بجای او مقرر فرمودند *

ولایت بگلانه که مشتمل است بر سی و دو پرنگه سیر حاصل و در اعتدال هوا و وفور اشجار سایه دار پر از اثمار کنار انهار و اقسام فواکه که بکشمیر باج نمیدهد و مابین بندر سورت و دولت آباد بتفاوت شصت کوه عرفی واقع شده و زمیندار آنجا بهرجی نام از پنجاه و دو واسطه متعلق بود (؟) پادشاهزاده فامدار محمد اورنگ زیب وقت رخصت دکن برای تسخیر آن که مله پروغیره نه قلعه نامی پای نام اوست بحسب التماس خود مامور گردید و بانواع عذایات معزز ساخته مرخص فرمودند *

تبت ولایتی است مشتمل بر بیست و یک پرنگه کم حاصل که در طول و عرض بصوبهای سیر حاصل باج نمیدهد و متصل سرحد کشمیر واقع است و سی و هفت قلعه باو تعلق دارد و از لک روپیه چیزی زیاده محصول دران ایام ازان مرز بوم بهم نمی رسید و اکثر زمین آنجا سنگ لاج و ناکاره واقع شده و جوی آب دارد که از ریگ آن بدستور ملک آشام قریب دو هزار توله طلای کم عیار سواهی محصول مذکور واصل خزانة حاکم آنجا میگردد و از انگور و خربزه شیرین و زرد آلو و شفتالو و دیگر فواکه وفور دارد -

شماره ۱۰۰ (۱۰۰) شماره ۱۰۰

عقل داخلی گردیده بود یعنی رسید - بعد از آنکه خان قیصر در جنگ
امیر شد که با کوششهای مکرر بهار و تابستان تقیید آن کشته شد و برادر
محمد در جنگ به اتفاق دیگر در خان شیر جنگ خود را به تصرف آن در
گردان رسانده است امیر بدو اخت - و برادران مدینه نظر بر احاطه کم حصار
و زینتایی مصالح بدو اند و پوش آمد و در هر ششانه و ماه مردم به حصار
از هر دو طرف ششانه و ششانه می شد - چنانچه در هر دو سر حصار بار
بزرگ که از ششانه مشهور پوششهاست بود و باجه می بکار آمدند و
بعد از آنکه شش ماه اندک متوقف گردید و چون روز در حصار
حصار ترک برادر در فصل تصدیق بی آبی محصور مانده آخر
امیر و برادر در آمده و در آن و غارت بر آمده اند و خان را بدید
بعد از این حکم شد که حصار را به شکست گیران و آوار داشت عدم ماند
و در آن او را به نام در آورده بودند و خود در آورد و سی و شش تن
و بیست و پنج و ششانه بعد از آنکه در آن و بیست و پنج و ششانه
بود که در آن رسید •

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

بعبارت آرائي نگردد. پادشاه خود براه دريا برکشتي نشسته بمنزل شاه نواز خان آمده آن بزم نشاط را زيب و روشني دو بالا بنشيندند و عقد آن دو گوهر بسم سلطنت بکبين چهار لک روپيه بسته گرديد. و از صداي نغمه سريان سحر پرداز و دست افشاني رقاصان خوش آواز که دران بزم دلکش سامعه افروز عالمي گرديد جهان جهان نسيم فرحت و نشاط بر دل جهانيان وزيد * بيت *

دل افروز چشني شد آراسته * درون و برون هر دو پيراسته
سرا پردهاي مکمل کلاه * کشيدند بر دوره جشن گاه
بزرگان درگاه بر خاستند * عروسانه چشني بر آراستند
و همه بندهاي قدیم و جديد خلعتهاي فاخره از هر دو طرف يافته
تسليمات مبارکباد و عطاي خلعت و ديگر عنايات بجا آوردند *
چون بعرض رسيد که پرتوي راج نام طفلي از اولاد جه چار
نکوهيده کردار که در معرکه کارزار وقت فرار گريزانده بودند ساد فساد
گرديده جمعيت فراهم آورده آواره نواح وطن گشته دست تعدي در خرابي
بعضي دهات و آزار زير دستان دراز نموده خان دوران را فرمودند که
به تنبيه و قطع شجر حيات و قلع ريشه فساد آن بد نهاد پرداخته
بصوبه داري خود بمالوا برود. و شايسته خان را از انتقال خان زمان
بصوبه داري دکهن و تعلقه نظام الملکي مقرر نموده فرمودند که خود را
تا رسيدن پادشاه زاده محمد اورنگ زيب رسانده بنسق آن ضلع
پردازد *

ديگر از وقائع اين سال بگوشتال رسيدن پرتاب سنگه زميندار طرف
شرقي است که از اطاعت سر بيچيده در جرگه راهزنان خسروان

نظر نمایند جایی ایراد ندارد والا رفتی سگندر نزد نوشابه که بصورت
ایلمچی رفته بود کمال خطا ازو بظهور آمد نزد دانشمندان فعلی که
اگر نقش واژگون آرد و ندامت تمام ببتشد بلا ضرور اختیار نمودن
از آئین خرد مندی دور است - دیگر آنکه در نامه بدارا نوشت • ع •
شد آن مرغ کوخایه زرین نهاد

پدران خود را بمرغ نسبت دادن خلاف داب بزرگان است - همچنان
در همان روزها روزی بتقریب ذکر یکی از دیوانیان صوبجات که
حقیقت سختی او در حق خلق الله باظهار امانت و جزسی بعرض
رسید فرمودند که کار و بار روزگار مل بعضی مقدمات دینی بی
مسامحه و مصالحه پیش بردن متعذر است چنانچه در زمان
خلافت حضرت امیر المومنین شاه مردان علی مرتضی علیه السلام
که نظر حق بین ایشان مفسد در اجرای احکام شرع متین
بود در بعضی امور که نظر بر فساد زمان اغماض نمودن ضرور بود
نفرمودند این معنی ماده شورش گردید و کار بمقابله و شهادت رسیدن
چندین هزار اصحاب سید مختار کشید - درین ضمن دیگر مذکورات
آنچه بمیان آمد درین مختصر زبان خامه را جرات تحریر آن نیست
مفصل در شاه جهان نامه درج است •

غره ذی الحجه پادشاه زاده محمد اورزنگ زیب برای کدخدائی
از دکن آمده ملازمت نمود - و نظام الملك لباسی که مقید
گشته بمضور رسیده بود همراه نظام الملك سابق مستبوس گردید •
از واقعه دکن بعرض رسید که خان زمان ازین سرای فانی بآن
جهان رخت اقامت کشید •

دین از آن فرحت انجم بک ملک و شصت هزار و پانصد
 سیر جمع است و غیره بطریق سابقه شده بود و از آن
 فرستاده عربیه از آن برای پادشاه داده میشد از یک کداز
 پخته شده نام یک بود خواستگاری نموده - و در میان آنجا
 مزاج پادشاه بود و چند روز با آن اختلاف تحول اعراض و رجوع
 گردید بعد علاج حکما و تصدیق کار از دست و چاقی که در سینه
 و در میان آنجا رسیده درین مصیبت حاصل مبدل گردید و از پیش
 نسی پادشاه از راه بیگانه و اعراض که تصدیق و از راه پادشاه
 در یک حاکمیت شصت سیر جمع شد با که در میان آنجا
 در یک برای پنج شده بود از طریق پادشاه درین حاکمیت
 از شاهان آمده ملاقات نمود و در میان آنجا و شصت ملک
 از شاهان از یک کداز - و درین قلیب از آنجا یک کداز
 از راه برای آن از طرف خود خویش آمده بود به شصت
 رسیده و در میان آنجا هزار سوار از راه جمع شد از آنجا
 در این ملاقات نمودند در میان آنجا از آنجا
 رسیده - و از آنجا از آنجا از آنجا از آنجا
 بود و از آنجا از آنجا از آنجا از آنجا
 در این ملاقات نمودند در میان آنجا از آنجا
 رسیده - و از آنجا از آنجا از آنجا از آنجا
 بود و از آنجا از آنجا از آنجا از آنجا

نموده و در این زمان که در میان آنجا از آنجا
 رسیده - و از آنجا از آنجا از آنجا از آنجا
 بود و از آنجا از آنجا از آنجا از آنجا

خان زمان خود را نزد بادشاه رساند خان دوران بعد از فراغ تسخیر قلعه اودگیر و اوسه چون بگوش او رسیده که قطب الملک فیل نامی با اسم گیموتی دارد که در اخفای آن وقت بودن عبد اللطیف کوشیده بحضور نوشته حکم گرفتن فیل مذکور طلبیده آن فیل را بسعی و تجسس تمام مع مبلغ بیست و پنج هزار هن در دیگر بدست آورده بر سرزمیندار دیوگوه آمده در خرابی ملک او و بتصرف در آوردن مکانهای قلب و تسخیر قلعه حاکم نسین آن ضاع کوشیده با وجود رسیدن مرزبان چاند، بمدد گوشمال واقعی بهر دو داده قلعه را بتسخیر در آورد و بعد گرفتن یک لک نوبیه نقد و صد و هفتاد فیل با تسخیر دیگر و مقرر نمودن چهار لک روپیه پیشکش هر ساله قلعه او را با سپرده طرف کالی بهیته که کنار دریای نرندا تعلقه صوبه خاندیس واقع است آمده از زمیندار انجا نیز مبلغ نقد و جنس و فیل گرفته بحضور معروض داشت •

هیچکدام شعبان داخل قلعه اکبر آباد گردیده حکم جشن فتوحات ضمیمه جشن وزن شمسی سال چهل و ششم فرمودند و اکثر امرای رکاب و بندهای دور و نزدیک باضافهای نمایان سرافرازی حاصل نمودند و صلحا و فضلا و شعرا و ارباب طرب خرمین خرمین زر ذخیره اندوختند و مغنیان حور مثال و رامشگران پری رخسار به ترم و جلوه در آمدند - چون بعد ممنوع ساختن سجده بزمین بوس و چهار تسلیم مامور فرموده بودند درین جشن زمین بوس را که بسجده شبیه بود نیز منع نموده همان چهار تسلیم مقرر فرمودند •

مردمان بسیار مانند انجیر شیرازی آفتاب خود را چسبیدند
 در این حال سده قبولی آن پنداشد و فرمود که اگر کبیر و کور و کور است
 شوقی که در این ایام آن کبیر و کور و کور است و چنان که در
 که مستعمل انواع آن فریب بک کبیر و کور می شد و دست آمد
 • دست •

[illegible]

اکابر دین صریحا در آن مذکور شود مرزین نظام نامی و لقب گرمی
 بندگان حضرت خاقانی در جمیع ایام جمعه و عیدین لایق قطع میشوند
 باشد و هرگز پیرامون روشی که سابق میشوند نگردد و پیوسته بر زر
 سوخ و سفید سکه مبارک که از درگاه عالم پناه کنده فرستاده اند
 میزده باشد و نیز قبول نمودم که دو لک هون را که هشت لک
 روپیه می شود از جمله چهار لک هون بابت نظام الملک
 سال بسال بلا عذر و اهمال بسرکار خالصه شریفه واصل سازم و
 هشت لک روپیه از جمله سی و دو لک روپیه که تا آخر سده
 هشت بطریق بالمقطع برین نیازمند درگاه بمنقطع شده بود و باقی
 مانده نیز با دو لک هون سالیانه بدرگاه معلی بفرستم و بعد
 ازین همیشه با اولیای دولت عظمی از صمیم قلب بکرنک و
 بامخالفان از ته دل دشمن و مخالف باشم و در حضور مولانا شیخ
 عبد اللطیف بر قرآن مجید دست گذاشتم و قسم یاد کردم که خلاف
 آنچه تعهد کرده ام از من سر نزنند اگر خدا نکرده مصدر خلاف آن
 کردم اولیای دولت قاعه در انتزاع ملک من معیق خواهند بود و
 طریقه عهد اولیای دولت که صوبه داری دکن باشد آنکه چون همپشمان
 بسبب پدش قدمی این نیارمند در قبول اطاعت و بندگی درگاه
 جهان مطاع بامن کمر عداوت بسته اند اگر احیانا بعد از معارفت
 رایات عالیات بمستقر الخلافت از ناعاقبت بینی دست تطاول
 بملک نیارمند دراز نمایند ایشان در دفع شر آنها مدد و معاون
 من باشند و اگر بسبب اغماص صوبه دار عادل خاتیه بتعدی ازین
 عاجز مبلغی بگیرند آن مبلغ درین هشت لک روپیه پیشکش

کاف نیکو نوری نام میدهد • نخل •

چون سیر نیکو حدائق دردم • یعنی نام ششم و سوگند انکارم

شیرین که از حدیث نکست کارزار • یعنی که خواندم از خدا شد میسر

نورین نام شاه جهان چو چلی من • و این خجسته نام بر عهدا مناسرم

شاه من از عرش عالم سیر شدنی • معنویک این جهان و مسکن این دلم

نورین نامی شود از اندام حدیث • از کلام کمال لایبی دیدم

پرسش فداک اسایه خورشید سلطنت • کلام فراغت است خورشید سلطنت

نام رنار حدائق عشاق • کور چو صیانت تو بود شرفی دیدم

ای شاه شیرین چه کنم کردگار شود • در سایه او ملک فداست میسر

نورین نام من عهد نام و شاه بود • در شاهوار و نورین نام

نورین نام این شش عهد الخلف را چنان تک • و در عهد و

دیوانه و مومنان آن و عهد قبل و بعدی رسید • و نورین نام است و عهد

نام که قلب ملک از آنم گذشت •

نورین نام بود الله خانی

نورین نام بود صورتی دولت دیوانه و مومنان و نورین نام

نورین نام بود آنکه چون نورین نامی نورین نامی نورین نامی

نورین نامی نورین نامی نورین نامی نورین نامی نورین نامی

نورین نامی نورین نامی نورین نامی نورین نامی نورین نامی

نورین نامی نورین نامی نورین نامی نورین نامی نورین نامی

نورین نامی نورین نامی نورین نامی نورین نامی نورین نامی

نورین نامی نورین نامی نورین نامی نورین نامی نورین نامی

نورین نامی نورین نامی نورین نامی نورین نامی نورین نامی

نیز هیچ بنده این درگاه را در ملک خود راه ندهد و نوکر ننماید - و
 ظاهر است که چون ساهو جلی دیگر راه ندارد بآن عدالت مرتبت
 رجوع خواهد آورد ما هم ماذون میسازیم که نوکر نماید اما باین شرط
 که قلاع ترک و غیره که در تصرف او مانده حواله بندهای
 پادشاهی نماید - درین صورت سواي مصالح تویشاه مزاحم حال و
 مال و احوال عیال ساهو و همراهان او نخواهیم گردید. و اگر ساهو از
 راه برگشته طالعی بسر کسی پیش آید تا مقدور سعی نموده بسزا
 رساند یا از تعلقه حدود خود اخراج نماید و هیچ یلک از نوکران
 نظام الملک را نزد خود راه ندهد و اگر نوکر نمودن ضرور داند نام نظام
 الملکی بر آنها اطلاق ننماید و زود مکرمت خان را مع عهد نامه
 و پیشکش روانه درگاه سازد ما هم خدا را شاهد ساخته عهد کردیم که
 این قرار همچو سد سکندر بحال ماند و عهد نامه را بدستخط پنجه
 خاص مزین ساختیم و فرمودیم که خلاصه این امان نامه را بر لوح
 طلا که در ثبات حکم لوح محفوظ خواهد داشت کنده منقش
 گردانیده نزد آن عدالت پناه روانه سازند باید که بحکم آیه لَنْ شَکَرْتُمْ
 لَازِدْکُمْ وَ لَنْ کَفَرْتُمْ اَنْ عَذَابِيْ لَشَدِيْدٌ * شکر این عطیه را بدل و
 زبان بجا آورد *

عرضه داشت عادل شاه

عرضه داشتی که عادل شاه در جواب ارسال داشته اگرچه مضمون
 آن قابل تحریر نیست اما غزلی که در آخر آن درج نموده
 پنداری که عندلیب گلشن شیراز حافظ قبل ازین بسه صد و چند
 سال این غزل را محض برای عادل شاه گفته بود و خالی از

در آمدیم اگرچه پیش ازین هم ما بدولت و اقبال بواسطه اخلاص و خدمات عادل خان مرحوم نفی خواستیم که از ما نسبت بآن امارت و ایالت دستگاه املا بی عزایتی بظهور آید و خرابی بملک آن حشمت مآب راه یابد اما چون مردم کوتاه اندیش که بداندیش آن امارت مرتبت بودند براه نمائی که ندامت انتهای آن باشد باعث شدند لازم شد که بدین قدر بخرابی ملک و مال آن عدالت پناه راضی شویم بهر حال چون از آن راه خطا بشاهراه هدایت برگشت و در هرباب هرچه فرمودیم قبول کرد مابدولت نیز تمام ملکی که از عادل خان مرحوم بان عدالت مرتبت رسیده بدان زبده مخلصان مرحمت فرمودیم و از ملک نظام الملک هم قلعه شولاپور و غیره محال مع متعلقه آن که ما از عادل خان مرحوم گرفته به نظام الملک و ملک عنبر دانه بودیم و قلعه پرینده و پرگنات نواح آن و بعضی محال کوکن که بنظام الملک متعلق بود باقلعجات آن حدود و پرگنه چاکنه که مجموع پنجاه پرگنه بجمع بیست یک هون می شود بآن شوکت پناه مرحمت فرمودیم و مقرر نمودیم که تا وقتی که آن عدالت پناه و اولاد و احفاد آن حشمت دستگاه بشروطی که در ذیل این فرمان عزایت عنوان که بمذله عهد نامه است مرقوم گشته عمل نمایند انشاء الله تعالی هرگز ضرری از ما و فرزندانش بر خوردار کامکار نامدار عالی مقدار و از اولیای دولت قاهره ماملک آن عدالت پناه نخواهد رسید و این معنی نسل بعد نسل و بطنا بعد بطن و قرنا بعد قرن برقرار و پایدار خواهد بود و بیست یک پریه پیشکش که نقد و جنس بعد

درین ضمن خبر رسید که جمعی در قشیب و فراز کوه
جوار آن ضلع فراهم آمده اند مال و غنای و مواشی بسیار دارند
بجه می را بر آنها تعیین نموده که همه را بقاراج در آورده اسیر و دستگیر
ساختند - چنانچه ازان جمله دو هزار مرد و زن صغیر و کبیر
بفرورخت رسید - بعده تپانه در کولپور گذاشته متوجه بیجاپور گردیده
کنار دریای کشنا گنگا رسید - ساهوی مفسد پیشه بافوح خود
و بیجاپور بغلبه تمام نمایان گشته تا آخر روز جنگ بگریز می نمود -
خان زمان شاه بیگ خان را با جمعی از راجپوتیه بر بهیر خود جای
محفوظ گذاشته برهبری جاسوسان نصف شب سوار شده بر سر بهیر
دکنیها روانه شد - ساهو خبر یافته بهیر را بار نمود، بمکانهای
قلب روانه ساخته خود سر راه فوج خان زمان گرفت و عجب
دار و گیر و ستیجیز عظیم بمیان آمد - آخر دکنیها فرار نمودند
و پاره اسباب بدست مردم خان زمان آمد همچنان تا سرچ جنگ
گنان که هر روز فوج بیجاپور بر سر راه آمده شوخی می نمود رسیده
بتاخت و تاراج آن قصبه آبک پرداخت - بعده معموره رای باغ
را بیچراغ ساخت و سولی نام باغ آبادی دران ضلع نگذاشت
و همه جا مقابله و مقاتله نموده بکنار آب بهنوره رسیده چند روز
توقف نمود - درین اوان حکم رسید که چون عادل خان برشته
اطاعت در آمده دست از خرابی ملک او برداشته خود را
ببضرر رساند • • •

درینرا بعرض رسید که قلعه انکی تنکی و غیره چهار قلعه سر
بفلک کشیده توابع دولت آباد از سعی فوج منصوب کرده خان

محصوران را علف تیغ گردانیده مال بسیار مع ذخیره و توپ خانه بدست آورده قصه دیوگانو را نیز بتصرف در آورد - چون از اینجا کوچ نمود فوج بیجا پور بمقابل رسید و محاربه معرب بمیان آمد و بر چنداول و بهیر عقب زور آوردند و بازار دارو گیر گرم گردید و از صدمه سم ستوران و نعرهای زهره شکست بهادران زمین بر خود بلرزید دران روز از شه نواز خان که بمذد چنداول رسید ترددا رستمانه بظهور آمد

• بیت •

دلیران جنگی دران رستخیز • سنان بهر خون ریز کردند تیز
تمام روز جنگ مغلوبه بود که غالب از مغلوب جدا نمی گردید وقت غروب افتاب از هم جدا شدند دران جنگ زندوله خان که سردار بانام و ننگ دکنیها بود زخم کاری برداشته بر زمین افتاد و همراهان او دست بدست برداشته بردند و مردم بسیار از هر دو طرف بکار آمدند و جمعی از مبارزان بگلگوده زخم سرخ روئی حاصل نمودند گریبند تاده کروه آدم کشته و زخمی افتاده بود و بعد آنکه سید خان جهان بدهاراسیون رسیده برای تیمار زخمیان چند مقام نمود خبر رسید که زندوله خان باوجود التیام نگرستن زخم باز مقابل لشکر پادشاهی نمودار گشته - سید خان جهان با همراهان بمقابله شقاقت تمام روز معرکه کارار گرم بود و پدر زندوله خان چپقلشهای نمایان نمود جمعی از طرفین کشته و زخمی شدند آخر هر دو لشکر از هم جدا گشتند - سید خان جهان ناز یدهارا سیون مراجعت نموده بعد توقف چند روز که زخم سپاه التیام گرفته بهیر را جای محفوظ نگاهداشته طرف گلبرگه بناخت و تاراج

برداشتند و بعد از زد و خورد بسیار دکنیها راه فرار اختیار نمودند و لشکر پادشاهی از آنجا کوچ نموده اسباب غارت و اسیران را با بهیرو جمعی از مردم کارآزمایانند بر ساخته بعزم تاخت و تاراج نواح بیجا پرر با فوج جهان آشوب سراری نمودند هر جا میرسیدند معموری را آنجا بوبرائی مبدل می ساختند و فوج غنیم گاه گاه سر راه جلوریز رسیده شوخی نموده اسب و آدم ضائع ساخته جمعی از مردم خود را بدم تیغ و سنان داده برق کوهار قرار می نمودند تا آنکه لشکر پادشاهی از گلبرگه گذشته بقصبه هیرا پور که از معمرهای پراز مال تجارت بود رسیده در طرفه العین بشت سیاه برابر ساختند و جنس انمشه طلا و نقره و زر مسکوک مع اسیر بسیار بدست آوردند روز دویم که در کنار آب بهنوره متصل هیرا پور فرود آمدند دسته دسته فوج دکن نمودار شده از هر طرف آغار جولان دادن اسپان مقابل مبارزان جنگ جو نمودند ازین جانب نیز بهادران یکه تاز جان باز مقابل برآمدند و از طرفین داد مردانگی دادند و هرساعت فوج غنیم زیاده می شد و کار بمجاریه صعب کشید و سرهای سران بسیار بخت و خون آغشته گردید و هر لحظه عرصه دار و گیر گرم تر میشد و نعره های و هوی مردان با صدای کوس غلغله افکن سطح زمین و زمان گشت و ستخیز عظیم روداد و از طرفین ترده نمایان و کار زار رستمانه بعرضه ظهر آمد

• بیت •

چو لشکر بلشکر در آمیختند • قیامت ز گیتی بر انگیزند
نفیر از دلیران بر آمد بارج • ز هر گوشه میرفت خون موج موج
آخر بعد از کوشش و کشش بسیار فوج دکن راه فرار اختیار نمود و فوج

و کهنتر و راجدهیر و غنونت و دهراب و غیره بیست و پنج قلعه که
از قلعه های قلب و ملجای خویشان و منسوبان نظام الملک بود
بعد از تردد نمایان و ضرب شمشیر قلعه کشایان بتصرف بندهای
پادشاهی در آمد و شایسته خان بجهت ضبط محصول و مصالح
تعلق آن قلعات خود مترجه شد و مبلغ دو کرور و شصت لک دام
سیر حاصل مثل پرگنه سنگنیر و گلشن آباد و چاندر و انگوله
و غیره هفده پرگنه بضبط دیوانیان سرکار در آورده و پسر و قبائل ساهو
با جمعی دیگر از وابستهای نظام الملکیه اسیر و دستگیر شدند و یک
پسر ساهو سیوا نام خود را با جمعی بقلعه قاب میان دریا رساند
شایسته خان را طلب حضور نموده مورد عنایات بنی پایان ساختند -
و نرددی که از خان دوران بهادر و همراهان او بظهور آمده آنکه بعد
رسیدن بقندهار کمر همت بدستگیری قلعه اوسه و اودگیر که قلعه
مرحد منازع فیه بود بست - درین ضمن حکم رسید که تاخت
و تاراج نمودن ملک بیجاپور را برتسخیر نمودن قلعات مقدم دارد و
نیز خبر تعیین شدن و رسیدن سید خان جهان و خان زمان برین کار
انتشار یافت - خان دوران مطابق حکم بهیر و اسباب زیادتی را گذار
آب بهنورا گذاشته بامردم خوش اسپه یک تار غافل بطریق ایلغار
جلوریز بمقصد کلیایی که از بلاد آباد مشهور بود تاخت - و ترویب
دو هزار آدم صغیر و کبیر آنها را طعمه تیغ و تیروسنان ساخت و
زن و مرد خورد و کتان زنده ارشمن اسیر نمود - آنچه از اموال
و اقسام اقمشه تجارت و اثاث البیت خانه هندوان و مسلمانان
و مواشی بدست سپاه در آمد و بجا داشته غارت رفت قلم را

اطاعت بیجاپوری بعرض رسید سید خان جهان را با سپه دار
 خان و رستم خان و غیره بندهای جان نثار پادشاهی با فوج ده
 هزار سوار برای خرابی و تاخت و تاراج ملک بیجاپور بکرمک
 خان دوران مرخص ساختند و بخان زمان و همه سرفوجان احکام
 صادر شد که از هر طرف تاخت و تاراج کنان داخل سرحد ملک
 بیجاپور شوند و اول به تنبیه رندوله خان که از سرداران نامی عادل
 خان گفته می شد پردازند - و نیز خفیه حکم صادر نمودند که در
 صورتی که عادل خان از خواب غفلت بحال آمده باظهار اطاعت
 رجوع آرد دست از تاخت و تاراج کشیده بحضور برنگارند - از
 عرضه داشت شایسته خان بعرض رسید که قلعه نلدرک به تسخیر و
 پرگنات نواح آن بتصرف بندهای پادشاهی در آمد - ملا تقی نرسند
 حیدر آبادی مطابق حکم روز جشن نوروز با قدری جواهر و پنج
 فیل کوه شکوه و دیگر تحف که قیمت جمله یک لک و شصت
 هزار روپیه می شد مع عرضه داشت تهنیت سال نوروز رسیده
 ملازمت نمود - مجموع در جشن نوروز بیست لک روپیه پیشکش
 پادشاه زاده و امرا و قطب الملک و راجه چانده از نظر گذشت •
 چهارم ذی قعدة میرابوالحسن وقاضی ابوسعید از نزد عادل خان
 مع قدری جواهر و مرصع آلات و عرضه داشت مشتمل بر اظهار کمال
 عجز و ندامت و خجالت افعال گذشته و قبول اطاعت آینده رسیده
 ملازمت نمودند - نرسنگه دیو پسر بکر ماجیت از بقية السیف همراهان
 جبار که بامید جان بدر بردن براهنائی و وفات بهادر نام
 افغان از راه چانده نزد بهلول بیجاپوری می رفت هر دو دستگیر

ساخته داخل پرستاران مشکوی گردانیدند - و خان دران را خطاب
 بهادری مع خلعت و چار قمیص طلا دوزی و شمشیر و خنجر مرصع و
 اضافت در هزار سوار که اصل و اضافت پنجه‌رانی پنج هزار سوار باشد
 عزایت فرمودند - و همپنان عبد الله خان و همه همراهان بمخایات
 بادشاهانه و اضافهای نمایان سرفرازی یافتند و بعد نزدیک رسیدن
 برهان پور داخل شهر نشده در کراره که از مکانهای با صفا و شکارگاه
 مشهور دار السرور است نزول اجلال فرمودند دو روز سیر و شکار آنجا
 نموده بیست و دویم شعبان متوجه دولت آباد شدند - در مدت بیست
 و هشت روز بدولت آباد رسیده بتفاوت دو کره کفار حوض قتل
 شرف نزول فرمودند خان زمان صوبه دار بالا گهاٹ آمده شرف
 ملازمت حاصل نمود چون ساهوی غلات آئین بوجود مقید
 بودن نظام الملک در گوالیار برای هنگامه نساك و شورش واقعه طلبان
 طفل مجهول النسب را از قبيلة نظام الملک بهمرسانده دستاربز معرکه
 آرائی ساخته لشکر فراهم آورده بعضی از محاللات و قلاع دور و نزدیک
 آن ولایت را در هنگام فرصت که بزبان خامه داده شده بتصرف
 در آورده ماده شوریدگی ملک و تفرقه مال و حال رعایا گشته
 بود خان دران بهادر و بهادر خان و خان زمان و شایسته خان را مع
 بیست و چهار امیر روشناس کار طلب با چهل و هشت هزار سوار آن
 عهد که اکثر موجودی بودند برای تادیب و تنبیه مفسد مذکور مقرر و
 مرخص نمودند وقت رخصت ارشاد فرمودند که اگر عائل خان بمده
 طالع باعانت فرج پادشاهی و گوشمال آن تیره بخت برداند ضرر
 بملک او نرسانند والا ولایت بیجاپور را نیز بقااحت و تازاج د آرند و از

که بنام قطب الملک صادر گردید برین قلم میدهد - ایالت و امارت
 پناه - ارادت و عقیدت دستگاه - خلاصه اماجد کرام - سلاله اکرام عظام - نقاره
 خاندان عز و علا - عضاده دردمان مجده و اعتلا - زنده متخلصان صلاح اندیش -
 خلاصه متخلصان سعادت کیش - مورد الطاف شاهنشاهی - مصدر
 آداب خیرخواهی - جوهر مرآت صفا و صفوت - فروغ ناصیه دولت
 و رنعت - سزاوار عاطفت بیکران - المنصوص بعناية الملك المنان -
 قطب الملك بشمول عنایات پادشاهانه مستظهر بوده بداند - که
 چون ما بدولت و اقبال پادشاه اسلام و مروج دین مبین حضرت
 سید انام صلی الله علیه و علی آله و اصحابه و سلم و مرید و مروج
 مذهب اهل سنت و جماعتیم بر ما واجب است که هر جا حکم
 اشرف ما جاری باشد احکام شریعت غرا و ضوابط ملت بیضا را
 جاری سازیم و آثار بدعت و ضلالت را موقوف نمائیم و بعرض ما رسیده
 که در ملک آن قطب فلک شوکت سبب اصحاب کبار که آیات
 قرآن مجید دلالت صریح بر فضل ایشان میکند و اخبار و آثار
 صحیح شهادت میدهد بر علو درجات آنها و معینا قرابت قریبه
 با حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم دارند مینمایند و آن
 ایالت پناه در منع آن نمی کوشد و بهر زای اعمال نمیرساند - بنابراین
 از روی ارشاد حکم میفرمائیم که از ملک خویش این امر قبیح و
 فعل شنیع را بر طرف گرداند و اگر بدبختی از بی سعادت می
 این امر شود بحیاست رساند و الا بر ما لازم است که در تسخیر آن
 ملک سعی نمائیم و مل و اهل آن ولایت را برخورد حلال دانیم
 و خون آنها را هدر شناسیم و بعرض رسیده که خطبه بنام فرمانروای

مدفون چهار ست - اسحاق بیگ را برای تحقیق آن تعیین فرمودند
هر جا که خانه سنگ بنظر می آمد با اشاره چشم تمام چشم دست بدست
مسمار می ساختند - عمارات آن سرزمین را بی آنکه احتیاج بگل و
چونه افتد از سنگهای مربع و طولانی که پنداری که سنگ تراشان
بمدد تیشه ساخته اند از محض قدرت الهی بیشمار در آن سرزمین
افتاده می سازند - اگرچه از آفت باد و باران و سیلاب و آتش
م محفوظ می باشد اما وقت خراب و مسمار ساختن محتاج بکلنگ
و بیل نمیکردند - از جمله تعلقه چهار یک پرگنه چپیره که نهصد دیم
و هشت لک روپیه جمع داشت بضبط در آورده خالصه مقنری
ساختند - و بند های پادشاهی که برای تفحص خزانه مدفون رفته
بودند از چاهها و جاهای غیر معلوم دیگر مبلغ شصت لک روپیه از
سعی مردم پادشاهی و پادشاه زاده محمد اوزنگ زیب سواي زری
که سید خان جهان بر آورده زیاده از کرور روپیه واصل - سرکار نموده
بود بر آمد - و روانه قلعه اکبر آباد ساختند - و پادشاه زاده محمد
اوزنگ زیب بحضور رسیده ملازمت نمود - و باتفاق از راه سرونج
متوجه دکن گردیدند - چون از اداهای خارج عادل شاه غبار ملال بر
خاطر خاطر پادشاه بود و امداد نظام الملک علاوه آن گردید و
نیز مکرر بعرض رسید که در حیدر آباد خطبه بدستور ایران خوانده
می شود و نام شاه ایران در خطبه داخل مینمایند - فرمودند که اول
بزای اثبات حجت یکی از بندهای پادشاهی زبان دان سخن فهم برای
ارشد و نصیحت آن هر دو مغرور باد غفلت روانه ساخته از فرمان
و پیغام وعده آمیز خبر دار سازند - لهذا مکرمت خان را با فرمان

میرد و تا که شایه های نام آن بد مآل آن آورده گوشتها را مستحق ساختند
 بود و نسب داده و برخص ساخت و سوره را مع برخواست داشت و نام
 مستحب بهادر میگذاشت نام او را که حضور کرد آید • • •

چو بد کردی بهایش ایمن از آفات

دار و نهیب شد طبیعت را • • •

در سوره شهباز اتفاق افتاد که چهار نفر از قریه شده بود که سوره را
 مع برخواست داشت از قریه گذشت و فرمودند که در سوره را سوره
 بیان کرد و آنچه بر آنکه و ملا و قریه آت و مع چو سوره از چو سوره
 و بعد از آن در آنجا وقت قریه چهار دست نامی بود که می آمد
 سوره آنچه نام شد و مع یک قریه بود که در آنجا سوره کردید
 و سوره آن عهد نام خان وقت سوره است به نام یک بود و یک
 نام بود را چو سوره و قریه چش مع قریه نامی از قریه بود
 کرد و سوره مع نام داشت و در آن یک یک بود و ایست
 و نام قریه و ایست نام قریه بود که بعد از چو سوره بود
 قریه سوره • • •

نام قریه و ایست نام قریه بود که بعد از چو سوره بود

چو سوره چو سوره و ایست چو سوره • • •

قریه سوره چو سوره قریه سوره چو سوره قریه سوره چو سوره
 و چو سوره چو سوره چو سوره چو سوره چو سوره چو سوره
 قریه سوره چو سوره چو سوره چو سوره چو سوره چو سوره
 قریه سوره چو سوره چو سوره چو سوره چو سوره چو سوره
 قریه سوره چو سوره چو سوره چو سوره چو سوره چو سوره

تا آنکه کار بمشت و گریبان رسید - جمجار را فرصت ونا نمود که بدستور کفار غیرت شعار بجهنم نمودن زن و فرزند پردازد در عالم اضطراب دو جمدهر یزن کلان رانی پارینی نام زده و یگان یگان شمشیر بدیگر زنان و عیال و اطفال خود و همراهان رسانده در راه انداخت و همه با پسر خورد سال بکر ماجیت بدست مردم پادشاهی آمدند - و جمجار یک دو مقابله با توج نموده جنگ ناگزیر از ننگ نام نموده عم بهادر خان را با چند نفر کشته و زخمی ساخته و از خون جمعی بکشتن داده فیلان و شتران بسیار پر از بار گذاشته خواست جان خود را با چند فیل که از عیال خورد سال و مرصع آلات و اشرافی دران بودند بتعلقه گلکنده رساند - خان دوران محمود بیگ خوانی را برای گرد آوری فیلان و مال و عیال که مابین راه گذاشته میرفت گذاشته خود دست از تعاقب برنداشته تا آنکه باقی فیلان مع جواهر آلات و عورات بدست مردم پادشاهی آمد و اثری از جمجار و بکر ماجیت پسر او نیافتند ناچار بر سر تالابی رسیده چون جان در اسپان نمانده بود و آدمها جان بلب رسیده طاقت حرکت نداشتند آنجا فرود آمده خواستند تا خبر تحقیق رسیدن جمجار آرام گیرند - درین ضمن خبر کشته شدن جمجار مع بکر ماجیت رسید و در همان آن گوندهای آن سرزمین که در جنگل وقت فرار با جمجار و بکر ماجیت دو چارگشته بر احوال پرمال آنها اطلاع یافته با هر دو هم نبرد گشته کشتند - و سردای پدر و پسر را بطریق نذر و پیشکش نزد سرداران پادشاهی آوردند - و بروایتی خبر کشته شدن هر دو آورده خان دوران را در آن مکن بردند و خان دوران سر هر دو

آوردند که چاه پراز زر مسکوک و ظروف نقره و غیره در جنگل یافته شد و خان دوران از شنیدن آن خود را بر سر چاه رساند و برای پیدا کردن چاههایی دیگر بجست و جو پرداخت در سه چاه دیگر که برای غله می سازند زر مدفون یافتند - بعد از تفرقه شدن و بغارت رفتن زر بسیار دولت و پنجاه هزار روپیه مع بیست من ظروف نقره واصل سرکار گردید و معلوم شد که در چاههایی دیگر نیز زر مدفون ساخته باشند بعد عرض حکم شد که سید خان جهان در آنجا مازده به بند و بست آنجا و تحقیق خزانه چاههایی دیگر پردازد - و خان دوران و عبد الله خان با باقی امرا بتعاقب چهار خود را رسانده قتل و اسیر سازند - و نیز ظاهر گردید که چهار خود را شاه پور که گدھی قائم بود و سابق همان مکان حاکم نشین بود رسانده در فکر برآمدن طرف گوندوانه و دیوگده که از برارست بنابران هر دو سردار متوجه شاه پور شدند - و در همان زودی خبر فوت زمیدار گوندوانه و رسیدن فوج پادشاهی معا به چهار رسید و دل و حوصله باخته توپهایی قلعه را شکسته و نابود ساخته عمارات را از باروت پرانده تمام اثاث البیت را که در همراه گرفتن آن عاجز بودند آتش زده هرچه توانست از جواهر و زر نقد و ظروف طلا و نقره و عیال و اطفال برانیدال و اسپان را هوار بار و سوار نموده مع دوهزار سوار طرف دیوگده وقت شب برآمد عبد الله خان و خان دوران خبر یافته خود را اندرون قلعه شاه پور و جورا گده که متصل هم بودند رسانده بقیة النار را بضبط خود درآورده اذان محمدی خوانده بتخانه هارا مسمار ساخته آن قلعه را حواله مردم معتبر نموده جمعی از راجپوتیه در آنجا گذاشت -

یکی از راجپوتان آنجا گذاشته طرف قلعه دهامونی که مکن بسیار قلب و بنا کرده پدر او بود روانه گردید - بهادران قلعه کشا بران اطلاع یافته شایانند آثار فتح فواخته تزلزل تمام بگوش دل باختگان آن مرز و بوم انداختند - و به تردد دوسه شبان روز قلعه را مفتوح ساختند و هزار پای صدای اذان دین محمدی بگوش کافران آن دیار رساندند و بموجب اشارت پادشاه آن قلعه را به راجه دیپی سنگه سپرده کلید قلعه را بحضور ارسال داشتند - و با سرانجام جنگل بری طرف دهامونی روانه گشتند - و در فرصت دو روز بآن مکن رسیده شروع به پیش بردن مورچال و کندن نقب نمودند - هرچند که سنگ لاج آن سرزمین بمرتبه صلب واقع شده که سوابی آهن فولاد دران سنگ ناخن گیر نمیگردید - اما بهادران کوه کن چنان کمر همت بستند که در اندک فرصت کار بر محصوران تنگ آوردند - و مع هذا مخدولان در تردد انداختن گول توپ و تفنگ و حقه آتش و بان و سنگ صد من و دو صد من کمی نموده مردم بسیار شهید شدند و شب و روز باران آتش برفوج پادشاهی میبارید - آخر شبی بدستیاری زبده - آسمان پایه و کمندهای هوش رنا مبارزان جان بار قرار بر یورش دادند - چهار دل باخته بهوش آمده برای طلب زنده میانجی فرستاد - هنوز گفتگوی بغای صلح بگوش سرداران نرسیده بود که بهادران رعيله و نظر بهادر بهادری را کار نموده از طرف جنوبی بکمنه جانبازی خود را بقلعه رساندند و دروازه قلعه را آتش زدند - چهار سنگه سراسیمه وار از حصار برآمده در شب تاریک ادبار پیش گرفته خود را به پناه اشجار جنگل اندوه رسانید - اگرچه

(۴۰۹)

در دیوار
خوابی را رعایت سفارت با تحف قیمت یک سیرت و دو هزار
نقد نقدی حیات خوش روزگار ساختند تا این توجیه نمود
رسم صاحب قمار بازی بدست بعضی بیست
ساعت در حال این سفر میگذشت

پیشوایان و سران فتنه پس از آنکه در این باره با هم
مذاکره کردند، به اتفاق نظر رسیدند که در صورتیکه

[illegible]

و ارشاد فرمودند که اگر محال سرکار ساتوا را (107) که سی لک روپيه جمع دارد بعهده بذهباي پادشاهي نمايد و بکرماجيت پسر خود را بحضور فرستاده خود نزد خان زمان بدکهن بدستور سابق برود قلم عفو بر جريده اعمال او کشيده گردد - سندر کب راي که نزد آن تبه کار رسيد بعد از سوال و جواب غدر آميز آن فتنه انگيز دانست که مطلب او تا سر انجام يافتن استحکام مکانهاي قلاب دفعيه است - بغرور جنگل پراز تراکم اشجار خاردار و گذر هاي دشوار گذار قدم براه اطاعت نمي گذارد - بي حصول مطلب برخاسته بحضور آمد - و پادشاه از راه مزود احتياط باوجود تعيين امرای نامدار صاحب فوج پادشاه زاده محمد اورنگ زيب را که براي دکهن مستعد ساخته بودند بسرداري تمام فوج بهم آن کافر فاجر مقرر فرموده بتايدن مرخص ساختند و هزار سوار اضافه مع ديگر عنايات عطا فرمودند و شايسته خان و رستم خان دکهني و ديگر امرا همراة پادشاه زاده تعيين شدند - دوازده لک روپيه نقد و جنس پيشکش زمينداران بنگال فرستاده صوبه دار آن ضلع از نظر گذشت - حکيم مسيم الزمان عرف حکيم مظفر که از کعبه الله معاودت نموده بود متصدي بندر سورت به نيابت بيگم صاحب که بندر سورت مع مال و سائر دار جاگير و انعام بواب قدسيه عطا فرموده بودند مقرر فرمودند و سه هزار بي پانصد سوار منصب سابق بحال نمودند - وسط شهر ربيع الثاني سنه هزار و چهل و پنج هجری متوجه دکهن گرديدند - ميرک حسين

[illegible]

بعرضه داشتگاهی سراپا غدر گذرانده دام و درم دیگر نرساند و کار و عرصه بر مردم مرتبه تنگ گردید که گردن نان بقوص آفتاب ابام بر شکل و زمستان دم همپششی میزد - و شب و روز باران فرصت چشم و نمودن نمی داد - و از هر طرف سیلاب دوان برای وبال جانوران و آدمهای فاقه کشیده میرسید و هر جا که تهنه بادشاهی گذاشته شده بود مخدولان گاه بیدار چون بلای ناگهان ریخته دمار از دماغ روزگار آن جماعه برمی آوردند - تا آنکه نجابت خان باهم مصلحتان جان خود بسلامت از انجا برآوردن غایمت دانسته بفکرتدبیر برآمدن ازان تهلکه افتاد - درین ضمن خبر رسید که گوجر نام را که در قلعه گذاشته پیش آمده بود با جمع کثیر کشته گردید و سوار و پیاده بیشمار همه جا سر راهها را بند نموده اند - حاصل کلام ملالت انجام نجابت خان تمام لشکر و توپخانه و اسباب تزک و کارخانجات بیداد فغا داده خود هزار دشواری و تغییر وضع یا معدود چند جان بر گردیده از انجا نجات یافته - و عیال و ناموس مردم که از ملاحظه تیغ خونفشان مفسدان رو بغار و انبوهی اشجار گذاشته بودند بدست تبه کاران آن دیار افتادند - بعد از عرض نجابت خان را بی منصب نمودند و از تغیر او میرزا خان بن شاه نواز خان مقرر گردید و حکم شد که وجه پیشکش مقرری را از نجابت خان باز یافت نمایند •

ذکر مهم چهار سنگه بندیده

چون چهار سنگه بندیده را بعد وقوع تصدیرات قلم عقوبر جرائم او کشیده همراه خان خانان روانه دکن نموده بودند و آن بد بنیان بعد از چند ماه از خان خانان رخصت وطن در خواسته بکرماجیت نام

تألیف: سید علی بن ابی طالب

تألیف: سید علی بن ابی طالب

تألیف: سید علی بن ابی طالب

تألیف: سید علی بن ابی طالب

تألیف: سید علی بن ابی طالب

تألیف: سید علی بن ابی طالب

تألیف: سید علی بن ابی طالب

تألیف: سید علی بن ابی طالب

تألیف: سید علی بن ابی طالب

تألیف: سید علی بن ابی طالب

تألیف: سید علی بن ابی طالب

تألیف: سید علی بن ابی طالب

تألیف: سید علی بن ابی طالب

تألیف: سید علی بن ابی طالب

تألیف: سید علی بن ابی طالب

تألیف: سید علی بن ابی طالب

تألیف: سید علی بن ابی طالب

تألیف: سید علی بن ابی طالب

تألیف: سید علی بن ابی طالب

تألیف: سید علی بن ابی طالب

تألیف: سید علی بن ابی طالب

تألیف: سید علی بن ابی طالب

تألیف: سید علی بن ابی طالب

تألیف: سید علی بن ابی طالب

رساند گرفتار خود را بپایش • دهد خورشید و مه را رو نمایش
 دهد شاه جهان را بوسه برپای • ازان شد پاینده قدرش فلک سای
 چو تازیشش زبان پرسید از دل • بگفت (اوزنگ شاهنشاه عادل)
 چون بادشاه خورشید منزلت بران تخت فلک رفعت جلوس نمود
 از اطراف نغمه پردازان حوز مثل و رامشگران پری تمثال باصول
 گوناگون برقص در آمدند و سلاطین و امرا بهزاران زبان شکر گویان
 تسلیمات تهنیت بتقدیم رساندند و جیب و دامن مراد عالمی
 مالا مال گردید شعرا و صلحا و ارباب طرب خرمن خرمن زر ذخیره
 اندوختند و مهر و ماه برای نظاره جشن آن خسرو خورشید کلاه
 سراز در بچه مشرق بر آورده در مجمر فلک سپند اختران سوختند
 و بدین ترانه مترنم گردیدند • بیت •

جشنی بهز دل فروزی • اختر همه در سپند موزی

ایام بدل نشاط افروز • همچون شب عید و صبح نور

و فلک بهزاران زبان میگفت • بیت •

همین بس بهشت ای فرخنده آئین • که باشد جلوه گاه خسرو دین

بذوق جشن نو روزی نقاره • گلو از صوت بلبل گشت پاره

نفیر و کرنا گشتند دمساز • سرود زیر و بم شد هر طرف ساز

آنچه بپادشاه زدها و میمن الدوله و دیگر اسرا مانعام درآمد و هرآنچه

نقد و نثار از نظر گشت در تحریر تفصیل آن قلم را رنج نهاده

بدین اکتفا می نماید که از ساعت تحویل تا روز شرف نورده روز

دست و دل آن پادشاه دریا دل در ایثار زد و گوهر حکم بسترگان

داشت و فقیری نماند که صاحب نصاب نگردید و غنی نبود که

موانع پایه و نصیبه خود بقیض رسید - پنجم جمادی الاخری داخل
دار السلطنت ظهور شدند سرکار بیجاگده و ندر بار و بعضی مسائل
سرکار هاندیه که متصل سرحد مالوا و احمد آباد کنار آب نرپدا و
تپتی بود حکم شد که داخل صوبه خاندیس نمایند و سابق برای
صوبه خاندیس و برار یلک صوبه دار مقرر می شد فرمودند دو صوبه دار
نمایند و صوبه بالا گهاٹ نظام الملکی تازه مفتوح گشته را که تا
سرحد کنار دریا و ساحل کوکن بیجمع یک ارب و بیست کرور دام
بود برخان زمان پسر خان خانان مقرر فرمودند و صوبه برهان
پور را که بعضی از محال پایان گهاٹ برار داخل نمودند بعده
خان درزان مقرر ساختند پادشاه زاده محمد شجاع از دکن آمده
ملازمت نمود پادشاه زاده محمد اورنگ زیب را که پانصد روپیه
پرمیه داشت بمنصب ده هزاری چهار هزار سوار مع لزمه منصب
عزایت فرمودند - چون فساد ساعو در ملک تازه مفتوح گشته دکن
متواتر بعرض میرسید تجویز فرستادن پادشاه زاده محمد اورنگ زیب
بدکن به میان آوردند بخان درزان و خان زمان احکام صادر شد که
خود را تا رسیدن پادشاه زاده بصوبه دکن رسانده در تذبیه و
استیصال نظام شاعیه گوشه چنانچه بعد از عرض رسیدن استیلای
دکنیان بلا فاعله خبر رسیدن خان درزان از مالوا به برهانپور و تعیین
نمودن افواج برای گوشمال نظام شاعیه و بعد محاربات صعب مغلوب
و مغلوب ساختن و از پای قلعه برخیزانند آن گره معروض گردیده
هفتم شعبان المعظم از ظهور کوچ سمت دارالملک دهلی فرمودند
و سرسرای بدیدن زنده حق آگاهان روشن ضمیر میان محمد میر

را آتش زده خود معتقد گاززار گشتند و بعد رسیدن فوجها جنگ
 صعب بمیان آمد اگرچه از طرفین مردم بسیار کشته شدند اما از
 طرف مخالفان جمع کثیر اسیر و قتل گردیدند و مراری پندت زخمی
 شده از اسیر افتاد باز دکنیها از معرکه بدر بردند بادشاهزاده به
 بنگاه خود مراجعت نمود از آنکه میان خان خاتان و خان دوران که
 هر دو سردار صاحب داعیه بودند نفاق بمیان آمده بود و خان دوران
 اکثر حرفهای سبک اینکه من خان خاتان را از جنگ اجل
 رهایی داده جان و آبروی بیک رفقه اورا بخشیدم بر زبان می آورد
 و روز بروز زیاده ماده نزاع میکردید و سپاه نیز از سختی سرگ
 خان خاتان شاکي بودند هر تدبیر و منصوبه که خان خاتان می نمود
 خبر بمخالفان می رسید و آنها در مدافعه میکوشیدند و معین
 در تسخیر قلعه نایده نمی بخشید هر چند کوچه سلامت و نقب
 پیش می بردند محصوران بران اطلاع یافته از اندرون در خراسی آن
 میکوشیدند با وجود پراندن یک طرف بازو برج که بار باروت از
 اندرون قلعه دزدیده بودند نایده مترتب شد و از کسی کا و هیمة کار
 بر لشکر تنگ گردید چار پای سواری و بار بردار از بی علفی
 و تاخت غنیم بسیار تلف شدند لهذا پادشاه زاده بمصلحت
 خان خاتان از پای قلعه برخاسته متوجه برهان پور شد - در مدت
 محاصره هفت ماه که اوانل ماه ذی حجه دست از محاصره
 برداشتند آدم و جانور بیشمار ضائع گشتند و تا نزدیک رسیدن
 برهان پور دو بار غنیم نزدیک قصبه بیر نمودار گردید و دست و
 پای نمایان زده بعده که جمع کثیر از هر دو طرف کشته شدند

بر داشته بر اسپان بسته بمده خان خاتان عزان قافوت و خان خاتان
تقریب یافته ازان تهلکه جان مر گردید و از دست برد مبارزان
صف شکن و حمله شیردان فیل افکن خصم رو بقوار آورد درین
ضمن که پادشاه زاده از شنیدن آن جنگ متلونه سوار فیل شده
رو بمعرکه آورده بود خان دوران و خان خاتان رسیده خبر هزیمت
مخالفان رسانده مانع آمدند و پادشاه زاده بر حقیقت اطلاع یافته
زبان بآفرین خان دوران کشاد و هر روز فوج دکهنی بشوخی تمام
پیش آمده بر موچال و کهی پیریشند و مردم پادشاهی بکار می
آمدند و کهی گاه سالم و گاه نصف بلشکر میرسید روزی از روزها که کهی
بار کرده رو بلشکر روانه شده بودند و فوج غنیم اطراف کهی را محاصره
نموده از هر دو طرف جنگ گزان می آمدند یکبار بان آتش بار
بر شتر پراز گاه رسیده بمدد باد رو برو در گرفت و از شعله آن بشترا
دیگر رسید تا خبردار شدن اکثر از فیلان و شتران سراپا شعله آتش
گشته سوختند و شور و غلغله عظیم برخواست غنیم فرصت غنیمت
دانسته بر باقی جانور و آدم کهی دست یافت و غالب آمده
نگذشتند که پرگاه به لشکر برسد خان خاتان خبر شنیده سوار گردید
و کار بجائی رسید که پادشاه زاده نیز سوار شد خان خاتان شنیده
منصل هم مردم دوانده مانع آمده پیغام داد که هر جا رسیده از
فیل سواره استاده باشند تا خبر مابند عای جان نشان برسد غنیم
از شنیدن سوار پادشاه زاده و خان خاتان و نمودار شدن نشانها
پراز شتران را گشته و بعضی را ریمهاتهای بار آنها بریده با خود
گرفته فرار نمود چند فیل و شترهای عیمه و جانوران نیم سوختند را

بدست آورده با جمعی از واقعه طلبان ماده فساد ساخته نواح ظفر
نگر را تاخته خواص خان را با سه هزار سوار برای تنبیه او تعیین نموده
فرمودند که بعد از اخراج از ملک چمار کردند را که وطن بهر سله
گفته می شود تاخت و غارت نماید درین اوان شهرت یافت که
زندانه خان بامراری و غیره چهار سردار عمده و فوج سنگین از طرف
شاه بمدد قلعه پریزده رسیدند و خان زمان که نزدیک قلعه رسیده
بود از شنیدن خبر فوج دکنیها یک گروهی قلعه کنار ناله کم آب
لنگر اقامت نموده به ستن مور چال و کندن نقب مردم تعیین
فرموده خود بفرج بندی برای مقابله پرداخت و قبل از رسیدن
کومک بیجاپوری مردم قلعه گاه بیگاه برآمده بر مور چال بسته دست
برد نمایان می نمودند درین ضمن رزوی گولی تفنگ بر چشم
سیدی فرجام بد سر انجام قلعه دار در وقت نگاه کردن از سوراخهایی
حصار رسید کار او را تمام ساخت و قلعه دار لاحق دیگر فرستاده عادل
شاه نارسیده بقلعه دار سابق پیوست - بعده که پادشاهزاده بدرگنه بدر
رسید خان دوزان از مالوا مدد رسیده با جمعیت شایسته رفیق و هم
مصلحت کار گردید اوائل رمضان پادشاهزاده سه گروهی قلعه رسیده
دائره نمود هنوز خیمها برپا نه نموده بودند که فوج غنیم از
اطراف نمودار شده بشوخی و رش کبی پیش آمدند و نیز دیگر
که غلبه فوج خصم بر کبی رسید خان خاتان از شنیدن مغلوب
گردیدن لهراسپ پسر خود با حکیم خوشحال که همراه کبی بودند
مع خان زمان مستعد کار زار گردیده چون میدان رسید جمعیت
غنیم بمقابل آمد و بعد ترده سرداران فوج پادشاهی دکنیها جنگ

میر بخشی نمودند - بشان دوران حکم صادر شد که نائب در صوبه
مالوه گذاشته خود در رکاب پادشاهزاده محمد شجاع رفاعت نماید
و بنام زمینداران برار و بالاگیاست حکم رساندن مصالح قلعه گیری
صادر فرمودند *

ذکر سال هفتم از جلوس مطابق

سنه هزار و چهل و دو هجری

جشن آغاز سال هفتم بدستور هر سال ترتیب یافت محکدار
خان دهکشی نظر بر حسن تردد او چنانچه گذشت بمنصب چهار
هزاری دوهزار سوار و عطای اسپ و قیل و شمشیر مرصع و بیست
هزار روپیه سرفرازی یافت اول ماه شعبان مطابق وسط بهمن ماه
الهی متوجه کشمیر بهشت نظیر گردیدند و هر منزل سیرکنان و
شکار امکنان و داد دهان نزول نموده قدغن چنان مقرر کردند که اگر
بوته زراعت بدست تاراجیان یابند دست آنها راقطع نمایند و صاحب
مال از وجه قیمت او مضاعف بدهند و برای تحقیق و جریب نمودن
زراعت که بحسب ضرورت بحسب عبور لُسُکُرو افواج و بهیر از تنگی
راهها پایمال واقع شود امین خدا ترس جزرس ضابط مقرر کردند
که اراضی پیموده وجه نقصان از سرکار برعایا عائد سازند و دران
عهد مطابق حکم بعمل می آمد بحرف و صوت نمی گذشت
بیست و سوم شهر مذکور بدارالملک دهلی رسیده بعد زیارت
بزرگان بلا توقف طرف لاهور مرحله پدما گشتند چون ششم رجب
بدارالسلطنه لاهور شرف نزول فرمودند و بمین الدوله آصفخان که
بخرج بیست لک روپیه عمارت عالی طیار ساخته بود بالنهاس

ذخیره کاری توانند ساخت و هنوز که مردم پادشاهی از راه و بیراهه واقف نشده اند تروت تزییر آمیز آنها پیش رود جلو ریز تا نظام پور رسیدند و مورچالها بسته بمحاصره پرداختند خان خان از شنیدن این خبر با رسد غله باستعجال تمام طرف قلعیان مرحله پیمای گردید و خان دوران انتظار کومک خان خانان نکشیده و نظر بر قلت جمعیت خود نه نموده از قلعه برآمده مقابله نمود و حملهای رستمانه و تردهای مردانه بکار برده خصم را از گرد قلعه برداشت اما دکنیها باز اطراف قلعه انتشار نموده گاهگاه شوخی می نمودند تا آنکه خان خانان بارسد غله رسید و ده هزار گاو ذخیره همه اشیا باذی قلعه فرستاده خود متوجه برهان پور گردید و خان دوران نیز بموجب رسیدن حکم مرتضی خان را قلعه دار مستقل ساخته خود را بصورت داری خویش بمالوا رساند - درین ایام بعرض رسید که بعضی قلاع تعلقه بگلانه و کنار ساحل که فرنگیان داشتند از ملاحظه آمد آمد قلعه کشایان دست و پا باخته قلعه را خالی نمودند و سیدی فولاد و سیدی مفتاح نظام الملکی که با سه هزار سوار و پیاده در آن ضلع بودند راه قرار اختیار نمودند و راجه بهاری که حارس نواح بگلانه از طرف بادشاهی بود تعاقب نموده فیل و عیدل سیدی فولاد را با چهار صد زن و مرد فرنگی با تصویرهای اصنام که در کلیسهای نصائی می باشد بدست آورده بحضور ارسال داشت و فرنگیان بعضی بشرف اسلام درآمدند و باقی علف تیغ گردیدند فتح خان مع نظام الملک و اموال و انیال که از قلعه دولت آباد همراه محبوسان رسیده بود حکم شد که اموال در سرکار بضبط درآرند و

فتح خان بود مع دیگر وابسته‌ها بتیّد بندشاهی پادشاهی در آمد -
 گویند از جمله نه قلعه دولت آباد پنج قلعه بر روی زمین نمودار
 و چهار دیگر مدور از سنگ مصفا بر سر کوه است پنج هزار و پانصد
 دره شاه جهانی که مراد از یلک کوه و عشر جریبی باشد دوره
 دارد و ارتفاع آن مد و چهل دزعه است - در ایام سابق بنام ده‌اراکیر
 و دیوگیر زبان زد بود بعده که سلطان محمد تغلق چنانچه بذکر
 در آمده قلعه را با اکثر توابع آن ضلع و دهکن به تسخیر در آورد
 ساکنان دهلی آباد کرده خود را ویران مطلق نموده به پای این
 قلعه آورده آباد ساخته مسمی بدولت آباد ساخت - از آنکه شهر
 و عمارتی که سبب و ظلم آباد و تیار شود عاقبت بخیر نمی باشد
 و از زود ویران و خراب میگردد در اندک مدت رخنه و نسله در
 ملک نو بتسخیر آمده سلطان محمد تغلق افتد - بلکه شهر و ملک‌هایی
 قدیم موروثی از ظلم و سفاکی او از دست رفت جمعی را که
 از دهلی به تکلیف و جور آورده آباد ساخته بود همه بچاذبه
 حب وطن مألوف برخاسته رفتند سلطان علاءالدین بهمنی نیز
 بعد از جلوس خود آن مکن آباد شده تظلم را قابل سکناي خود
 ندانسته گلبرگه را موسوم باحسن آباد ساخته پای تخت خود نمود
 و شهر دولت آباد ویرانه مکن گردید و سوای قصبه کهرکی آبادی
 نماند و دولت آباد اسم قلعه بزبانها جاری گشت و بهمان نام
 در دفت‌ر سلاطین دهکن موسوم گردید - تا آنکه در عهد سلطنت
 حضرت اعلی بعد تسخیر در آمدن در ایام موده داری پادشاه زاده
 میمد اوزنگ زیب باعتمام زمین العابدین خوانی بقفلات مسانت

بهادران رزم پرست سامعت افروز مبارزان آن دشت و بوم بود بعده.
از هم جدا شده لشکر پادشاهی از ملاحظه غدر فوج دکن جلوی
اسپان بدست گرفته باقی شب را بصبح امید آخر نمودند - چون
خسرو زمین کلاه غلغله افکن انهدام فوج اختران گردید آن بد اختران
باز از هر طرف نمودار گشته دست و پا زده راه فرار اختیار نمودند -
و خان زمان پاره تعاقب نموده اسب و آدم و اسلحه بسیار بدست
آورد و خان خانان بفتح و فیروزی داخل حصار مفتوحه گردید - چون
فتحا بر حصار قلعه دریم تیار و پیرار بازت شده بود می خواستند
آتش دهند بارجود بعضی مردم احشام که بدام عبرت گرفتار
بودند باتفاق فتح خان پیرام اسان جان بمهلت یک شب بمیان
آوردند - خان خانان قبول نموده نقب را آتش داد یک برج مع
پانزده درعه دیوار پرید فدویان جان نثار پروانه وار خود را مقابل
بارش گوله توپ و تفنگ و حقه بان که از بالای مهاوت میزدند زده
ببصار درآمدند - و خان خانان نیز با بهادران دیگر داخل احاطه قلعه
دریم شده حکم بسن مورچال و تردد تسخیر قلعه سیوم همان روز
نمود - از انتشار خبر وحشت افزای فتح حصار دوم مراری پنذت
و دیگر سرداران عادل شاه و نظام الملکی را دیگر بقصد پیکار سوار شده
فوج نمودار گشتند همیشه خان زمان با بهادران خون آشام برای مغالطه
آنها - عریکه آرا گردید حرکت مذخوج برای دفع بدنامی نموده
یاده که دانستند که کار قلعه از دست رفته بدل افسردگی تمام لحام
اسپان برگردانیدند - درین ضمن محل دار خان قلعه دار ترمک نظام
الملکی که از بیدار فتح خان دل آزرده می بود پیغام سپردن قلعه

مبگردید - و از هر دو طرف مردم بسیار بکار می آمدند - بعده که خان زمان بخزانة و ذخیره نزدیک رسید از اتفاقات همان روز قریب پانزده هزار سوار سیجا پوری و نظام الملکی دیگر با فوج دکن ملحق گردیدند و از هر طرف مدد برای غنیمت می رسید و لشکر عظیم مثل مور و ملخ که تعداد آن نزدیک یک سوار و پیکه می شد فراهم آمدند و اطراف فوج پادشاهی را فرو گرفتند و بکار زار در آمده صدای دار و گیر بفلک برین رساندند و ولولۀ دستخیز عجیب بر پا گردید - خان خاتان از شنیدن غلبۀ دکنیها فوج دیگر برای مدد تعیین نمود و از هر طرف عرصۀ کارزار بر یکدیگر تنگ ساختند و سرهای بیشمار بر زمین غلطان گردید و زمینهای آن دشت از خون مبارزان رزم پرست لاله زار گشت

• بیت •
در لشکر بهم در خورش آمدند • دو دریای خونی بپوش آمدند
تو گفتی هوا لاله بارد همی • ز پولاد ها ژاله بارد همی
اگرچه بمده اقبال شاهنشاهی خزانة و ذخیره بلا اُفت بلشکر رسید
اما نقصان مالی و ضرر جانی بسیار بمردم تاند گردید •

درین اران خبر رساندند که مرزای پندت که از نوکران عمده و وزیر صاحب السیف و القلم عامل خان است با فوج سنگین رسیده با لشکر سابق ملحق گردیده چند گروه زمین را سوار و پیاده زیر بار آورده متقابل رسیده - خان زمان با فوج گران و قویخانه دشمن سوز در برابر فوج دکن برآمده از سردادن بان و تفنگ و انداختن تیر بازار کارزار گرم ساختند - و دکنیها با هیئت مجبوتی از هر طرف با بهاییهای جان ستان فوج فوج نعره زنان جلوانه رسیده چپقلشهای مردانه و

دیگر بمرتبه استقام مرج و باز داشت که کمند و هم بر اطراف او
بزد گردد خیال میال می نمود اما چون از عدم ذخیره خوردنی و
مستحتاج دیگر بمرتبه کار بر قلعه نشینان تنگ بود که اکثری پوست
بی گوشت و استخوان چار پایان حلال و حرام را قوت لا یموت خود
می ساختند - خان خندان بمده اقبال پادشاه کمر همت بر تسخیر آن
بسته بود القصه درین هنگامه دار و گیر سیاهی سه چهار هزار
سوار غنیم برای شورش انداختن و فوج پاشاهی را بخود مشغول
ساختن نمودار گردید - و هزار سرباز (106) غله مع دوسه هزار پیاده
برقنداز و تیرانداز با لباس سیاه در شب تار بر شیر حاجی رسیده
غله را نزدیک در پیچ متصل خندق انداخته چون برق و باد رو
بگریز آوردند و مردم قلعه هجوم آورده جمعی را حائل آب و آتش
و تیروسنل ساخته و بعضی را مقابل فوج اندرون حصار داشته خود
را برای آردن غله رساندند - و خان خندان که پیشتر مرین تدبیر و اراده
دکهنیها مطلع شده جمعی از سوار و پیاده را بیرون خندق تعیین
نموده در کمین داشته بود میدان شرد و گروه فائز قتل و بیکار شعله ور
گردید و مردم پادشاهی غائب آمده ذخیره مفت بدست آوردند -
و بعد که بهادران جان نثار از سرنو بفکر واندن نقب و فراهم آوردن
اسبها قلعه گیری پرداختند و از عسرت و کسالت فاته حل بر
احشامیان قلعه تنگ گردید رعب و هراس تمام در دل فتح خان
راه یانت و اعل و عیش خود را با احمی و انقل بالای قلعه سیم

بهرلر رو بفرار آورد و شادیانه نصرت طرف خان خانان بنوازش درآمد و اسب و آرم بسیار دکنیها قتل و اسیر گردیدند و فوج پادشاهی بلا فرصت بر سرمدیه و محققان تاختند و در آنجا نیز مسایره صعب بمیان آمد و غنیمت وافر مع انبار غله که برای رساندن بالای قلعه فراهم آورده بودند بدست لشکریان افتاد و آنچه نتوانستند برداشت آتشها زدند - درین وقت فتح خان که مورچال لشکر را از فوج خالی شنیده فرصت وقت را از دست نداده از قلعه برآمده بر مورچالی که نقب آن تا پای حصار قلعه رسانده بودند روخت و شور و غلغله عظیم پریدم بلند گردید و خان خانان از شنیدن آن مع بهادران جان بازیگه تار خود را رساند و از هر جانب مبارزان رزم جوی آتش خوی جلوریز رسیدند و از صدای بغیر و گریای رهرو گذار و آواز سم ستوران تیز رفتار و های و هوی جرانان جان نثار انسون فرار بران دکنیهای حیل ساز دمیدند و فتح خان افغان و خیزان خود را بقلعه توانست رساند و پاره اسباب مورچال بغارت رفت - چون چند روز کهی بر لشکر فرسوده بود بل از جنگ شب و روز لشکریان را فرصت زیر از پشت اسب فرود آوردن میدادند تا بآوردن کاه و عود چه رسد خان خانان خان زمان را با توج گران بجهت آوردن کهی روانه ساخت و دو هزار سوار برای قهرایی مابین راه که از رسیدن فوج ناگهان خبردار باشند براه داشت - لشکر بیجا پوز از شنیدن این خبر چون گرد باد بر فوج پادشاهی تاختند و با فوج قهران جنگ در گرفت و بعد رسیدن مدد و کشتن چندی از هر طرف کهی بلشکر رسید چون نقب طرف خان زمان از

خان خانان نیز با فوج برای بند نمودن راه رسد غله و ذخیره قلعه مقرر کرده خان زمان را با پنج هزار سوار برای مقابله فوج پنجابور تعیین نمود و دیگر سرداران را برای دواندن نقب و پیش بردن مورچال جایجا قرار داده به سرانجام دیگر مصالح قلعه گیری کار فرما گردید اگرچه قلعه گردون اساس دولت آباد که نه قلعه پایه پدایه از سنگ خارا مدور یک لنت تراشیده و سر بر فلک برین کشیده نه آنچنان قلعه ایست که وصف او بزبان خامه و بیان درآید با از تودن مصالح محاصره قلعه و زینه و یورش و نقب رساندن تسخیر آن باحاطه قبول عقل در آید اما از آنکه خالی شدن قلعه از ذخیره بمدد طائع و اقبال پادشاه عدد مال قلعه کسا باعث امید مغرور گردیدن و تقویت دلپای بهادران قلعه گیر گردیده بود امرای جان نثار دژان محاصره مصدر تودن نمایان گردیدند و علی الرغم شدیدگر کوشیده در تسخیر آن می خواستند که بر معارفت چرخ خونسوار سبقت جویند و یاقوت حبشی که اول غلام نظام الملک بود نوده مقصد نوکری پادشاهی رجوع آورده در زمره بندمای این دژگاه در آمده خدمت می نمود خواست که سیاه روی خود را بر عایت بازگشت جانب حق نمک قدیم بعرخ رویی مبدل گرداند اول بفکر رساندن ذخیره بقلعه از طرف مورچال خود امتداد و نتیجه او بر روی کار آمد از آنکه گفته اند که سیاهی روز ازل بشتن آب تدبیر زائل نگردد از شهرت اینکه باعث مزید سیاه رویی او گردید ثبوت قدم نتوانست وزید و مثل غلامان گردن با از لشکر برآمده خود را نزد مالکان خویش رسانید و جنگهای

ساخت حضرت اعلیٰ بعضی مصالح نظام الملک را که بسامو نظر
بر تقاضای وقت عطا فرموده بودند باز بار بدستور سابق مرحمت
و بصل نمودند - و سامو راژ گون بشت آزاده خاطر گشته نزد
عادل خان به بیجا پور رفته باعث فتنه و فساد تازه گردیده درخواست
مدد برای تسخیر دولت آباد نمود و لشکر گران و مصالح قلعه گیری
از عادل شاه گرفته روانه دولت آباد گردید - از آنکه در آن ایام بسبب
انقضای سالهای قسط و اختلاف وضع روزگار تدبیر در قلعه نمائده
بود و فتح خان میدانست که امرای نظام الملک بسبب خونریزی
و سختی سلوک او با او وقت مسامحه و الفت بلانفاق نخواهند نمود
از شنیدن خبر رسیدن لشکر بیجا پور متوهم خاطر گشته عریضه بخدمت
خان خانان مهلبت خان مشتمل بر خبر روانه شدن فوج بیجا پور
بمسلسله جنبانی سامو سیاه رو و اراده سپردن قلعه دولت آباد
به مذدهای پادشاهی و طلب نمودن خان خانان نوشته روانه نمود -
خان خانان برین مرده خاطر خواه خود مطلع گشته اول خان زمان را
با جمعی از مذدهای درگاه روانه دولت آباد ساخت و از عقب
خود نیز مرحله پیدا گردید - خان زمان چون در منزل دولت آباد
رسید خبر رسیدن فوج سامو بر سر راه ناراده باطل حائل گردیدن
شنید لهراسب مراد خوره خود را با دلیر همت و دیگر همراهان
برای مقابل شدن سرداران بیجا پور تعیین نمود - و خود هم ترتیب فوج
نموده برای پیگیر آن فوج مستعد گردید بقصبه پنوامری (105) نرسیده

زاده فیل افکن و شیرشکار مسند اورنگ زیب اسپ خود را
 نزد یکتربغیان آورده از محنتی باده جوانی و شجاعت از هردو فیل
 مست که باهم آمیخته بودند اعلا توعم و اندیشه بخاطر راه نداده هر
 ساعت اسپ را بیشتر میبرد تا آنکه یکی از آن هردو فیل کوه ربا
 بر پادشاه زاده حمله آور گردید چون نزدیک رسید آن کوه وقار
 با حوصله از جای خود گنجبید و به مقابل آن بلای سیاه استاد
 • بیت •

بمردی ز جایک سرمو نشد • ز پیش چنان بیل یک سو نشد
 ز تمکین سرشته زبس پیکرش • نه جنبید جز نبض از پیکرش
 با وجود آنکه هنوز مرحله عمر او بعد تکلیف شرعی نرسیده بود
 بتایید فضل حافظ حقیقی باترکی جلات موزوئی را کار فرموده
 بضرب مچهی فیل شکار به پیکار آن کوه تمثال پرداخته پیشانی آن
 دیو زاده فلک عیقل را مجروح ساخت • بیت •

تکلیف فطرت دلیری نمود • به سنی که تکلیف بر روی نبود
 درین سن اگر بودی انرا سیاه • همی گشتی از دیدن فیل آب
 از مشاهده آن حال نظار گدای ملکوت مهر از لب سکوت برداشته
 بهزاران آفرین زبان کشدند و از چهار طرف چهار قل برای دفع چشم
 زخم او خوانده بر دمیدند - و آن عفریت نژاد ددنها از خوردن
 زخم زبانه خشمناک گشته با وجود سرداشن چرخي و دیگر آتشبازی
 و انداختن گرز و زدن کجک و دیگر اقسام حره پادشاه زاده را مع
 اسپ بیدریغ زیر دندان در آورد و آن فونهل گلشن کامرانی بمده
 همت تهریزی و شجاعت موزوئی از اسپ جدا شده مار همان لفظه

در آمد هفت لک روپيه چهار آورد و از آرایش بزم نشاط و چراغان و آتش بازی و جوش و خروش اهل نغمه و رامشگران حور تمثال چه شرح دهد - اعتماد خان ترکمان از عادل شاه رنجیده خاطر گشته بمشور رسیده بعطای منصب و خطاب قزلباش خان و بیست هزار روپيه نقد سرافرازی یافت - محمد معصوم کابلی بمنصب هزار و پانصدی و خطاب اسد خان مفتخر گردید *

از واقعه صوبه بهار بعرض رسید که هفتاد و شش بتخانه نواحداً معمار و مصالح بناء مساجد شد *

چون در ایام تشویش انتقال سلطنت جنت مکانی نذر محمد خان چغاچه بذکر درآمده با از بکن بیدک بتاخذت و تاراج کابل و اطراف آمده در استیصال و خرابی ملک و مال و رعایا تقصیر نموده بود حضرت اعلی باوجود قادر بودن بر تلافی و انتقام سواي لطف و مدارا و تدارک برعکس بعمل نیارزاند - بعده که نذر محمد خان وقاص حاجی را مع نامه عذر آمیز بامید عفو ارسال داشته بود وقت رخصت او تربیت خان را با نامه سراپا لطف و یاد بود لک روپيه و تحفه هندوستان همراه دادند - کدخدائی پادشاه زاده محمد شجاع با صبیحه رستم میرزا محفوی بمیان آمد و لکها بار بار طرب و مستحسان بی بضاعت رسید - و از خروج مبلغها که بصرف چراغان و آرایش بذمی تمام شهر و آتش بازی در آمد چه شرح دهد که تحصیل حاصل است *

درین سالی محمد علی بیگ که از نزد غفران پناه شاه عباس با سوغات قیمتی سه لک روپيه آمده بود رخصت فرموده جمله ملک

بی اعتدالی آن جماعه بعرض رسید قاسم خان را صوبه دار بنفاله مقرر فرمودند - وقت بخصت خفیه برای استیصال آن قوم و تسخیر آن قلعه مامور فرموده بودند قاسم خان بعد رسیدن آنجا بمردر ایام و تدبیرات صائب بمصاهره و تسخیر آن پرداخته بعد سعی بسیار که بتسیر تفصیل آن قلم را رنجه داشتن بطول کلام منجر میگردد بدست یازی نواره و لشکر کشی از راه خشکی و دریا به پیکار آن مدبران پرداخته در مصاهره سه ماه بنای هستی غرور آن جماعه را با قلعه از پا در آورده و قریب پنجاه هزار نفر از رعایای آنجا پناه بقاسم خان آورده از آفت هر دو طرف مامون گردیدند - و ده هزار نفر از فرنگیها و رعایا بمعرض تلف در آمدند - هزار و چهار صد فرنگی اصیل و جمعی که بجبر نصرانی گردیده بودند به اسیری در آمدند - و قریب ده هزار کس از رعایای بیگناه و محبوسان آن جماعه آزاد گردیدند - و زیاده از هزار مسلمانان از لشکر پادشاهی دران مصاهره و کارزار درجه شهادت رسیدند *

لشکر پشان از صوبه کابل آمده ملازمت نمود - چهار هزار اشرفی و لک روپیه مع چند اسب پیشکش گذراند - و صوبه داری دهلی متره گردید *

دیگر از فتوحات غیبی عهد آن شهنشاه کشور کشا تسخیر قلعه کاند است که ما هفت برگنه نظام الملکی که شش لک روپیه بمصول آنوقت داشت و الحال بحراره کافه صوبه خاندیس در دوتر نوشته می شود بتدریج و سنان بتصرف در آمد - مملکتی از تفصیل آن می نگارد که بعد ظهور ظلم و تعدی فتح خان

الدوله مقرر نمودند - چون بسبب اختیار نمودن جدائی از رکاب قبول نمود مهابت خان را طلب حضور و بصره داری دکن مامور فرمودند - و بنام آصف خان حکم رفت که خان زمان را در دکن بر سرکار گذاشته خود را قبل از رسیدن مهابت خان بحضور رساند - نصیر خان را صوبه مالوا مقرر نمودند و به پنجاب کوچ و هشت مقام کنار اکبر باد رسیدند - بعین الدوله از دکن آنجا رسیده با پسران و همراهان ملازمت نمود - برای ساعت هشت مدام نموده غره فی الحجه داخل دارالخلافه شدند - عبد الله خان ولد خان جهان را که بسبب کبر سن القماس صوبه داری بهار نموده بود مقرر فرمودند - مهابت خان از دهلی رسیده بعد ملازمت روانه دکن گردید - در مجلس فائده انقضای سال مهمل تلیا لک ریبه بمسئقان ذکور و اناث بطریق بالمذاعفه رساندند و هر سال همین مبلغ را برای ارباب استغاثه بنام آن مقرر فرمودند *

درینولا مرده فتح هوگلی بندر شرقی که از تصرف فرنگیان مضبوط بندهای پادشاهی در آمد بعرض رسید - تفصیل این اجمال بطریق اختصار آنکه فرنگیان در هوگلی که از راج محل بهنگاله بیست کره واقع است بسبیل تجارت مسکنی داشتند - در ایام سابق پارچه زمین برای تعدادی اقمشه و برون خود القماس نمود - در آنجا حصار بنه با برج و باره ساخته آلات توپخانه فراهم آورده معبد ختنه که کلیسا گویند بنا نهاده بمروزیام قدم از جانا اطاعت بدین گذشته بمصرت حال مسلمانان آن دیار و ایذای مستقران برداختند - و روز بروز در استیقام آن مکان میگرشیدند - از جمله

ناثرو قتل و جدال و تروند يورش روز بروز زياده مي گرديد و ايام
معاصره مامتداد كشيده و در مدت ايام تروند چهار جنگ نمايان كه
دكهنياها از اندرون و بيرون قلعه هجوم آورده گاه غافل و گاه خبردار
ساخته برسر لشكر ريخته داد شجاعت مي دادند رو داد - چون
رسد غله نمي رسيد و اثر گراني باقي بود و هر جا كه در آن نواح
غله و خرمن گاه سركار عاقل شاه و فرديختني بود هر چه توانستند
بقلعه برده بودند - باقي را پاك سوخته اتري از آذوقه جان دار
نگذاشته بودند و گاه گاه مشمت گاه كه براي اسپان مي سر مي آمد
اسپان از ملاحظه آنكه اگر تمام شود باز مي سر نخواهد آمد بنگاه آن
قانع مي شدند همه اسپان از لاغري قادر بر حركت يلك قدم
اگر همه براه عدم باشد نبودند - لهذا دستور اعظم صلاح دران ديد كه
دران سال خود را طرف ضلع آباك بيجا پور رسانده هم چارپا و
آدميان را از عذاب برآرد و هم بخواني و غارت ملك پرداخته
در تلافي حيله ناري دكهنياها پردازد - لهذا از انجا كوچ نموده راه كدار
دريا اختيار نمود - و طرف راي باغ كه محل بمنزلي آباك موسوم
گشته و بسيار سبز و خرم آبد بود خراف و قاراج كنان مرحله پيدا
گشتند - هر جا زمين كشته و نزاعست بنظر مي آمد در چشم برهم
زدن صورت نا كشته مي ساختند و بسم اسپان از سرفو بتلقبه
راني آن مي پرداخته و خاتبا و قصبه و بازار آباد را بمنزله ويران
مي نمودند كه قابل تكشت و كار مي گرديد - و در اسير نمودن زن
و مرد صفيرو گييرو عايبا و روانه ساختن آنها بدشت عدم و ناكامي
تصدير نمي نمودند - بهر حال بدين حال محل آبد تعلقه بيجا پور را

دادند - چون آصف خان بیای قلعۀ بیجاپور رسید و بقرآن قلعہ گیری پرداخت احوال عائل شاعی از اطراف بطریق قزاقان گریز پا نمودار شده خود را بر فوج پادشاهی می زدند - هرگاه بهادران قلعہ کشا بر آنها حمله می آوردند رو بقرار می نهادند .

درین ضمن مصطفی خان ولد ملا محمد لاری که از امرای معتبر محیل بیجاپور بود خفیه پیغام اظهار اخلاص و فدایت خود نسبت به بندهای پادشاهی و تسلی آنکه درین زودی قابوی یافته یکی از دروازه ها را نموده لشکر اندرون خواهم گزمت بمیان آورد بعد از چند روز محمد رضا نام فرزند خود را شب جریده فرستاد که نزد یمن الدوله آمده قسم های مغالطه حورده عهد موافقت و وانمودن دروازه بر قابوی وقت نموده رفت و هر روز هفته بعدرهای مختلف می گذاردند و بوی صدق ان مقال و راستی آن پیام بمشام منتظران موعود نمی رسید - و سواي آن مصحوب شیخ دبیرنام که از دبیران رازدار عادل شاه بود پیغام صلح بمیان آمد و مدت دردمیۀ گذشت آخر معلوم شد که همه تدبیر و تزویر عادل شاه است و آصف خان در تنگ آوردن محصوران و دراندن نقب ها و مورچال بیشتر از سابق کوشیده - بعده مصطفی خان علانیه نزد یمن الدوله آمده پیغام اظهار زدامت و قبول پیشکش بقدر استطاعت نظر بر خورانی و برانی ملک که از دست اندازی و پایمالی و غارت لشکر ظفر پیکر بتی در ملک و مال رعایا نمانده نمود - آصف خان باتفاق بی نفق همه امرا کنکایش بمیان آورد بقبول چهل لک روپیه که

ادرا دخیل مصلحت ساخته و سید خلیفه قلعه دار و سادات خان و سیدی بلال مخاطب بشمشیرخان و اعتماد راو و دیانت راو و غیره دوازده نفر را همراه آن مظلوم هم سفر ساخت و جمعی را محبوس نمود و حقیقت را به تمهید آنکه ارتکاب اختیار این عذاب برای رعا جرئی آن چنان بامید نتیجه آن نموده ام بحضور معروض داشت و درج نمود که پسر ده ساله ادرا برای مصلحت قائم مقام پدر تا رسیدن حکم ساخته ام بعد عرض اگرچه در باطن از نمک حرامی آن ظالم بد مال بسیار بخاطر نگرانی نموده اما بتقاضای امور ملکی که از نظام الملک نیز اخیره بیدماغی داشتند در جواب نوشتند که ما هم باقی ملک نزدیک تفسیر رسیده را نظر بریتیمی و مظلومی پسر او بحال داشتیم اما جواهریش قیمت و نیلان نامی نظام الملک را با پسر خود روانه حضور سازد و خلعت معه که بود مرصع که اسلحه مخصوص کهنی داشت و یازده اسب برای او روانه نمودند و مکرر احکام معه سزاوارن شدید رو شناس برای اوزن جواهر و نیلان نظام الملک تعیین فرمودند •

ذکر تعیین افواج برای خرابی ملک بیجا پورو فتوح قلعبات

چون عاقل شاه از راه ناعاقبت اندیشی با نظام الملک بر ملعه شره پور مصائبه نموده خلاف مرضی پادشاه عهد و پیمان را یکسر گذشته بود آصف خان را با امرا و راجهای نامدار که به تدریج تفصیل آن برناختن تحصیل حاصل است برای تنبیه او مرخص ساختند • خبر ارتحال اسد خان در کشور و جهنگیر

بر نم همانوقت مراجعت مینمودند و میفرمودند که دیدن زری
 احدی خوش نمی آید - زهی سعادتمند زنی و خوشحال مردی
 که در ایام حیات با عم چنان نرد مسبت بازند که ایام فراق وجدائی
 بر آنها چنین کار نماید - فی الواقع هیچ نعمت دنیا به از همدم و
 رفیق صاحب غم مخصوص چنان غمگساری که در آخرت نیز مسرت
 افزای همدیگر خواهند بود نیست - در خانه داری بیست و یکسل
 چهارده فرزند تولد شد از انجمله هفت گل گلشن سلطنت باقی
 ماندند چهار پسر و سه دختر یک کرور روبه در خزانه مغفوره برآمد
 آنها با اجناس دیگر دو حصه کرده نصف به پادشاه بیگم و نصف
 بچهار پادشاه زاده تقسیم نمودند •

اعظم خان و تقرب خان از باا گهات آمده شرف اندوز ملازمت
 گردیدند - درینوقت بعرض رسید که فتح خان پسر عنبر بعد از خلاص
 شدن و سپه سالار نظام الملک گشتن در تلانی مجبوس گردیدن
 خود موافق دستور ملک حرامان دکن نظام الملک را غافل ساخته
 از روی دغا و تدبیر گرفته مجبوس خود ساخت و حقیقت این
 حسن خدمت بخدمت حضرت اعلیٰ معروض داشت و خود
 را یکی از بزرگانی مطیع عقیدت کیش و غلامان خیراندیش
 آن درگاه وانمود - درین اوان معروض گردید که خواجه ابوالحسن
 با لشکر پادشاهی برای انقضای ایام برشکل در دامن کوهی
 نزدیک ناله که آب بمیدار کم داشت چنانچه بشوچ لشکرها
 نمی نمود فرزند آمده بود - فهم شهر یوز ماه الهی از بارش سه روزه
 که بهم واقع شد بمرتبه آب ناله طغیان نمود که لشکر را مرمت

همه در خور پایه منصب و خلعت یافتند - بعده که اعظم خان بقصد
 بحر بردن ایام برسات طرف بدر و دریافت اراده عادلخان روانه گردید
 با وجود پیغام مصالحه بمیان آمدن از طرف رندوله خان و دیگر امرای
 اینجا پور همینکه سه چهار منزل قطع نموده شد روزی بر سر کوهی که
 بر سر دیهی رفته بودند میان راجپوتان و مقدمان دبد جنگ در گرفت
 و هر ساعت شعله آتش فساد بلند شدن گومت و کومک از هر دو
 طرف میرسید و نایب جدال و قتل افروخته تر میکردند جمع کثیر
 از طرفین کشته و زخمی گردیدند درین ضمن قریب هفت هزار سوار غنیم
 سرداری رندوله خان و غیره سه چهار امیر نامی ناگهانی رسیدند
 و مردم بقیه السیف کهی را در میان گرفته نزد و خورد پرداختند و
 بموتبه غلبه دکنی ها ظاهر شد که شهباز خان با پسر خود از اسپان
 پیاده شده داد مردانگی داده نقد جان را با شصت نفر دیگر در راه
 ولینعمت فثار نمودند و رشید خان و بهادر خان و یوسف خان
 با جمعی از راجپوتان بعد جنگهای رستمانه زخم کاری برداشته علم
 جان انسانی در معرکه کارزار برافراشته بیهوش گشته افتادند - و جمع
 کثیر دیگر از منصبداران و اعدیان و برقی اندازان کشته و زخمی
 گردیدند حامل کلام احدی ازان و رطه سالم نجات نیاست و اکثر مردم
 زخمی دمی را که دکنی ها می شفاختند برداشته دست بدست
 بطریق تحفه و هدیه نزد سرداران خود بردند - اعظم خان از شنیدن
 این عذمانه جلوریز خود را رساند و فوج دکنی ها راه خود گرفتند
 اعظم خان را که نظر بر کشتن و زخمیدن افتاد انوس کنان برای
 تیمار داری و مراقبت زخمیان دمی مانده امر نموده مراجعت کرد -

تزلزل عظیم در لشکر افتاد • بیت •

ز تیر دلیران پیکار تیز • زمین لاله خیز آسمان لاله ریز
 نصیر خان دل از دست نداده و دست از کارزار برنداشته باوجود
 هجوم چنان خصم و بازیدن ترک گولۀ آتش که از بالا و
 پائین میرسید حملهای صف ربا و نبرد های مرد ازما نموده
 مخالفان را از پیش رو بر داشته و مصیبت کار دران دید
 که دران گرمی هنگامه کارزار که غرش رعد توپ و بارش گولۀ
 آتشین هوش تهمتان روز کار میبرد از جمله نقب های مارت
 فروش شده که سه نقب مصالح آتش زمین آن موجود شده بود
 آتش دهده - درین ضمن اعظم خان که از شنیدن خبر رسیدن فوج
 زندولۀ خان یلمار نموده بود رسید و حضور اعظم خان نقب هارا
 آتش زد و جمعی زیر دیوار آمدند و برخی همراه برج
 با مصالح آن پریدند - باوجود تزلزل پراندن یک برج و دیوار و تیر
 یوزش بهادران لشکر نصیر خان باتفاق فوج تازه رسیده اعظم خان
 محصوران بمرتبۀ سد راه گردیدند و ممانعت دفع حملۀ یوزش
 پیش آمده چنان شرط قلعداری بجا آوردند که جای تحسین
 و آفرین خویش و میخانه داشت و آن روز قلعه مفتوح نگردید و
 در تردد طرفین ظلمت شب حایل یوزش گردیده و تمام شب مردم
 قلعه در برداشتن دیوار از مصالح چونه و سنگ که موجود داشتند
 و مردم پادشاهی در بر نمودن نقب های دیگر از بازت بروز آوردند
 صبح که تیغ دودمه آفتاب جهان تاب برای تحسین ربع مسکون
 نور افشان گردیده سرازیر مشرق بر آورد و مردم قلعه باهم

چنان تازه بهر رسیدن گرفت - محمد علی رسول ایران با نامه شاه صفی ملازمت نموده حلافت و تاج قزلباشی و جیفه مرصع و خنجر الماس و درخشان طلا و پاندان مرصع معه نه پیداله ارگجه که قیمت جمله بیست هزار روبیه باشد عطا فرمودند و از مغان شاه ایران سه تفوز اسب معه دیگر تحفه آن بلد بقیمت سه لک روبیه از نظر گذشت - و همان روز پنج لک روبیه با جواهر و انزو و نیلان کوه پیکر فرستاده قطب الملت بعرض رسید .

از وقایع صریحه اله باد معروض گردید که ابدال نام کانربند فرجام که قلعه و حصار متعدد در جنگل پراز اشجار احداث نموده علم طفیان بر افراشته مردم آزاری و قطاع الطریق می نمود بسعی و تردد قلیچ خان بعد امتداد کشیدن محاصره و بدرجه شهادت رسیدن جمعی از مندعای پادشاهی قلعه مفتوح گردیدند و قریب هزار کافر زیر تیغ غاریان اسلام درآمده راه دارالبوار پیمودند - و زیاده از هزار نفر صغیر و کبیر زن و مرد را آن شقی جوهر نموده خود قاسم پاتنه آواره دشت ناکامی گردید - و مال و اسباب زیاد متاراج لشکر اسلام درآمد و جا عالی قلب تواضع آن را آتش زدند و آن کفر آبک را باسلام آبک موسوم گردانند و بنکته را مسجد ساختند .

دیگر از فتوحات آن سلی تسخیر قلعه ستونده است که از سعی سپه دار خان بعد تردد نمایان مفتوح گردید و مقدم مغسد پیشه آنجا خود را سید میگرفت امان خواسته بتجویز سپه دار خان بمنصب سه هزار و سوز سرافرازی یافت - نشیمن خان

برای مدافعه لشکر پادشاهی هم عهد و پیمان گردیدند - بعده که بر مقرب خان و مهلول خان نظام شاهی از خدمات افواج قاهره عرصه تنگ گردید بقصد مرار خطی بودند که خان مشتمل بر اظهار اتحاد سابق و لاحق بچاپلوسی نوشتند - درین ضمن نوشته اعظم خان نیز رسید مبنی برین که مخالفان اراده آوارگی به بالاگهات دارند طریق هواخواهی درین است که مطابق قرار سر راه بر آنها گرفته امید وار نقایح باشند - زندگانه خان که از سیب صلح و صلاح هر دو عده دکن بر قرار خود بجال بود در جواب عذر دفعیه آمیز نوشت و در معارفت نظام الملک کوشیدن گرفت عازم خان حقیقت را بحضور معروض داشت - بعد عرض سردار خان را با سه هزار سوار سید دلیر خان را با سائر احدیان که همراه خواجه ابوالحسن بودند و خواص خان و رشید خان نزد اعظم خان روانه ساختند و اعظم خان بعد رسیدن کومک بتاخت و بازار قصبه پریندند و تعلقه عادل شاه پرداخت و بازارها را آتش داده عمارت ها را سوخته بتسخیر قلعه متوجه گردید و در اندک فرصت دیوار حصار از ضرب گوله و صدمه فیلان کوه هیکل بتزلزل در آورده کار بر محصوران تنگ آورد و احاطه اول قلعه را مفتوح ساخت درین ضمن محصوران توب کلانرا بر آرز آهن باره و پل سیاه نموده جانب لشکر آتش دادند و چند نفر کار آمدنی و چارپا ازان هلاک شدند و برای باقی مردم لشکر که از گرسنگی فانه و لاغری چارپایان بجان آمده بودند و فی الحقیقت قوه حرکت و ترقی در آنها نموده بود و از کهی سوازی دم و شانی بیدار بود دستاویز پس پا شدن بدست آمد و محصوران

بنصف قیمت به بیع و شری رسید. بعده که خبر تاراج شدن و بدست مردم آمدن از جواهر واقرباعظم خان رساندند فرمود که از جنس جواهر و مصالح ثوب خانه و چارپای قیمتی و چاهای غله هر جا که باشد بضبط سرکار در آورند باقی را به سپاه و تزاراجیان واگذارند و جدا مادی نظام الملک با جمعی از خویشان آن خاندان و جمع کثیر اسیر گردیدند از آن جمله چند مرد و زن با نام و نشان را نداشتند با عریضه فتح نامه بحضور روانه ساخت باقی اسیران را ازاد نمود بعد عرض اعظم خان با همراهان بعنایات پادشاهی معزز و مفتخر گشته برای تنبیه دیگر مخالفان و امداد لشکر پادشاهی که قلعه قندهارک را محاصره داشتند روانه گردید.

درین ضمن خبر رسید که زندوله خان که از امرای با نام و نشانت باشاره عادل شاه برای رسالت و پیغام مصالحت و درخواست قلعه قندهارک نزدیک رسیده اعظم خان مقام نموده خلف صدق خود ملقفت خان را با یاقوت خان حبشی باستقبال او فرستاده باعزاز فرز خود طلبیده بعد ملاقات و ادای پیمان محبت التیام از کلمه و کلام او ظاهر شد که چون زندوله خان داده هزار سوار همراه فرستاد خان پدر خود برای حراست ملک عادل شاعیه مقیم است و سابق با عادل شاه صلح مابین شرط شده بود که بعد اعانت قوچ پادشاهی که در استیصال نظام الملک گروید از جمله قلاع نظام الملک پنج قلعه با بعضی تعلقه طرف کوکن باو عنایت نمایند مع هذا عادل شاعیه در بطن نمی خواستند که استیصال نظام الملک متکمل شود و در معزیت قوچ

مرد خشک شده آدمی بدست شرک افک با آب تر نموده بروغن
 بیه چشم و شعله آتش دل خود کباب ساخته تناول می نمود - اهل
 بازار با خادمان مزار و قبرستان همداستان شده بر سریع و شراه
 گوشت مرده تازه و سال خورده گفتگو بکوتول و ارباب عدالت
 می رساندند و تنبیه می یافتند گویند - روزی ضعیفه مرده کفان و
 موکفان قضیه نزد قاضی آورد که فرزند و جگر پاره خویش را از
 غلبه آتش جوع خود بملاحظه شدت اضطراب همسایه که همیشه
 همکاسه بودیم خود بذبح و اکل آن راضی نشده بهمسایه تواضع
 نموده امذبح ساختن و پختن آن ماذون ساخته گفتم مرا هم بقدر
 فرو نشاندن آتش جوع لقمه خواهی داد ان بدمروت دور از انصاف
 مرا از پارچه استخوان و ریزه گوشت جگر گریه ام متمنع نساخت
 و از ملت کم بینی گاه انساں چه فریسم که اگر بوی خلال ریزه گاه
 مطلوب میگردد بوزن شمع طلا بتلاش بهم می رسید - چنانچه
 شاعری گرانی و کمینای علف زدن حسن ادا بیان نموده بیت -
 بهوش باش که زندان که فروش ترا بجای گاه مبادا که زعفرانست دهند
 و از جنس بقولات چه شرح نمایم که غم وزن زمرد و زبرجد بجد و
 که تمام دست بهم میداد - شهرها از بدو رفتن متوطنان مورثی
 و بهلاک شدن هزارها که هر روز از هر سکه و بازار خانی میگردد
 بربرانه منجر گردیدند - و در هر کوچه و میله بجای اب نارنج غم
 می نارد - و بسال غم چندینچه تاریخ قسط آن سال بذكر نه آمده
 موسم گردید - پادشاه حق ادا برای جایی نمودن لنگر در هر شهر
 و قصد های مشهور خصوص در تپه مامور فرمودند که چه از سرکار

دکان خبثان و طبله عطاران بجز گازران از خوردنی و درآ که گاه گاه
اصل دهل را میسر می آمد دیگر چیزی که آرایش تخته نان بایان
تواند شد دیده و شنیده نمی شد . • بیت •

نشان از ابرو باران آنچنان رفت • که گفتی برج آبی ز آسمان رفت
شوا گر قطره ابری جلوه میداد • بدی بی آب همچون کاغذی باد
اگر يك قطره آبی آتشین بود • چو آب آبله پرده نشین بود
بجز زبان خشك که بکام گرسنه چشمان چسبیده بود سوخته نانی
در تئوریافت نمیگردید و غیر از چشمه چشم گرسنه چشمان که از
آتش جوع در جوش بود یکی در باز نمودار نبود - الحاصل آفت
قسط سالی بکمال شدت منجر گردید . و در یاد و فغان بی نوایان و
جوش و خروش بی بضاعتان بفلک برین رسید و شمار موتی از
احاطه حصر و عدد در گذشت - و طریقه کفن و دفن از انکه دکن
مرفوع القلم گردید . و عزا و نوحه بمزده نجات یافتن از بلیه جوع
بشدی و مبارک باد مبدل گشت و ساکنان آن دیار را عزم غربت
چون احرام کعبه بستن واجب شد - و فرج فرج از مستمندان بی
بضاعت و جوق جوق از صاحب ثروتان حوصله باخته روبره دیار
شرقی و شمالی گذاشتند اما از کم قوتی و بی مایگی سوابی کسکول
گدائی ترش را در و راحله بر نمیداشتند و اکثری از ضعف و ناتوانی
بمنزل ازل نا رسیده بخدا میرسیدند - و در هر گوشه و کنار شهر و عسرا
سرای کله و استخوان آدم بجای قشم غله و دیگر حبوبات کاشته
نمی یافتند •

ز بس در کوچه فرش مرده افتاد • نشان از کوچه نابوت میداد

پدیم. و تفاوت سهل از نظر گذشت طالبا این قطعه تهنیت
بدیهه گفته بنظر گذراند

این مرده فتح از پی هم زیبا بود

این کیف دوبالا چه نشاط افزا بود

از رفتن دریا سر پیرا هم رفت

گویا سر او حباب دریا بود

و پسند طبع دشوار پسند افتاد فاعقب و ابا اولی الابصار ورد زبان
و سامعه امروز صاحب سروران پند نیوش گردد *

ذکر قسط سال دکن که بمال غم موسوم گردید

چون رزاق عباد بعد از ظهور کمال بی اعتدالی در و نور عصیان ورزین
و لقسم قبایح که انسان صورتان ابلیس صفت در درگاه خطایش
جرم نیوش می نمایند و هر لحظه در عالم جوانی بعد از
ایام جهالت آنچه ازین عاصیان نامه سیاه افعال قبیه بظهور می آید
و از بیسرن سیاه نامه هر چه نافرمانی و زشتی اعمال سر می زند
اگر مشغولات روی زمین را روزی ده بار با انواع سیداست و بلیات
مبتلا ساخته باتش جلالت بسوزاند و احیا سازد و بار جزای
کردار او را درین دیر مکافات بگزارد او گذارد از حد یکی تلافی بظهور
آمدن سیال سیال سیال - اما هرگاه نافرمانی از حد گذشت چنانکه
قهر الهی بوسیله نازل بلا قسط و وبا و دیگر عقوبات خبردار می
سازد چنانچه ابتدا در سال هزار و سی و نه از و نور رحمت که
بزحمت روان نعمت بند های عامی مبادل گردید آفت آب
زدگی برگ سبز زراعت و بیخ نباتات را چنان تباد ساخت که

دیگر که بیابایی رسید باز بعد از افتادن خود داری نموده نشسته تا دم واپسین از دوست و دشمن آفرین شنیده در جواب مبارزه حریف کوتاهی و پهلوی خالی نموده تا رسیدن سید مظفرخان بدست یاری حریف جان ستان بعدم بقا شفاعت - گویند شاه قلبی نام گز بردار سر او را از تن جدا ساخت - از جمله افغانان که همراهی او از اکبر آباد کرده بودند دیگر جمعی که آمده باو ملتحق شدند سوای چند افغانان که در راه بسبب رفقت عیال دستگیر شدند سی نفر دیگر زنده مانده بعد فراغ کار او جان سلامت بدر بردند دیگر همه طمع تیغ و تیرو سنان و گول و تفنگ سوزان گردیدند و تا دم واپسین بلکه بعد از ارتحال و انتقال خان جهان از تنگنای سرای بیونا بتقدیم وفاداری شرط جان سپاری بجا آوردند • بیت •

نیا سود لشکر زخون ریختن • ز دشمن بدشمن در او ریختن

سر سربازان زیر گرز گران • چو سندان نزدیک اعدگران

و دران روز نبیره سید مظفر خان با بیست و هفت نفر جان باز شرط جان نثاری بجا آوردند و چندی از سادات و راجپوتان بهال و خط زخم میان گلگونه غیرت آرایش چهره ساخته علم شهرت بر افراشتند - عبدالله خان که بعد از اتمام کار گفتگومر سر تقسیم سرها و تصرف نمودن اسپان و یراق مقتولان میان گرز برداران و بعضی سادات کشیده بود رسید - و لشکر فراغ این هرج و کساله زبان را آشنا ساخت و سرخان جهان با همراعان و پسر او همراه گرز برداران و خواجه کاملاً مؤلف جهانگیر نامه بدانه بارگاه آسمان جاد ساخت و جان جهان نام پسرخان جهان که زنده خود را گذار کشیده نزد زن

چو برق از رگ ابر بهر مصاف • برون گشت شمشیر خود از غلاف
چنان گشت دست و بغل کارزار • که شد تیغ ها جفت مقراض و ار
شیراز خوش خان عالم دران گرمی هنگامه رسیده تفسه جانرا نثار
راه کار ولی نعمت نمود و دبا داس راجپوت نیز بهم چشمی او
بعد دست و پا ردن بهادرانه رخت هستی بباک فنا دان بعده که
خانجهان اکثر همراهان را زخمی و پای برکات سفر آخرت دید خصرص
محمود خان پسر او که بمردن غیرت افغانی و جانبازی حرکت
مذبح می نمود نفس او چون دم آه ستر خیزان چشم بر راه دم
واپسین اجل بود طعمه تیغ سادات گردید - پسر دریم خانجهان ار
گویی تفنگ زخمی شد و از تردد کارزار متاده و خود و خانجهان
نیز زخم نمایان برداشت ناچار ثبات قدم ورزیده برعایت پاس
ناموس اصلا بهیچ چیز مقید نگشته فیلان و اسبان و همراهان زخمی
که تاب سواری نداشتند در آنجا گذاشته مرحله پیمایی بادیه حیرانی
گردید بلکه بعضی اسباب کار آمدنی و چارپایه معیوب عمدا
میکذاشت که بهادران غنیمت درست برای بدست آوردن آن
دمی و نفسی مشغول گردند - و افغانان اجل رسیده آن تفرقه را
غنیمت و فضل الهی میدانستند که جان سالم بدر توانند برد - دست
زنجیر فیل بدست شیران فیل گیر و باقی فیلان و اسبان خوب و
قرب و تلم بتصرف امر سنگ زمیندار بهاندون آمده با فیلان دیگر
بتشور رسیدند - خانجهان که با مردم بقیه السیف و شوممان چند
بتصد کالنجیر رسیده قلعه داران آنجا سر راه بود گرفته اکثر رفتاری او را
بر تیغ آزد - و حسن خان پسر خانجهان با جمعی اسیر گردید و

عزیمت خان جهان از حضور بدکهن عبور بتعلقه بکرماجیت پسر
 چهار بندیده واقع شد بکرماجیت شرط حیانت و امانت و بدرقه
 همراه دادن بپا آورده مغضوب بارگاه آسمان جاهد گشته بود - این
 دفعه که باز بامید دستور سابق بآن سرحد رسید بکرماجیت که در
 تلاقی تقصیر گذشته انتظار مید جستة سابق میکشید بعد شنیدی
 خبر نزدیک رسیدن آن سرگشته وادی حیرانی که هیچکس را چاین
 روز مداومت نصیب مباد با فوج خود سوار شده بقصد شکار تاخت
 و تاراج و دستگیر ساختن آن امید افکار خود را نزدیک آن برگشته
 روزگار رساند قضا را خان جهان از شنیدن اراده او از آن سرحد تند و
 جلد معه عیدل که پانده و بل جان او بود گذشت و دریا خان که
 نیم کوه عقب خان جهان بطریق چنداول میرفت مقابل بهم شدند
 و هر دو گرم دار و گیر گردیدند بعد کشته شدن افغانان و راجپوت
 طرفین گولۀ تفنگ قضا بر پیشانی دریا خان خورد و کشتی حیات
 دریا را حباب وار غرق بحر فنا ساخت - راجپوتان که از پیش رفتن
 سردار خبر نیافته بودند دریا خان را خانبهان تصور نموده بودند سر
 او را بریده بناراج مل و عیدل و قتل همراهان او پرداختند - خانبهان
 آبریز فرست یافته جان بسلامت بلا ترده آفت بدر برد - همراهان
 دریا خان شرط غیرت و جانبازی را کار فرموده بعضی ناموس خود
 کشته قریب چهار صد افغان با پسر دریا خان غرق دریای خون و
 خاک گردیدند و قریب دو صد بندیده کشته شدند و بکرماجیت سر
 دریا خان را با پسر او بحضور ارسال داشت و در جلدوی آن بعطای
 خلعت و جامه و شمشیر مرصع و نقاره بلند آوازه گردیده - و خانبهان

نتوانستند ورزید و باز بدولت آباد بامید پناه نظام الملک اروزانه
 گردیدند اعظم خان از شنیدن آن که سابق اراده تسخیر و تصرف ملک
 نظام الملک در خاطر او بود باوجود گرانی غله و کم یابی که از
 کمی باران آن سال که تفصیل قصه پر ملال آن بزبان خامه
 سوخته زبان داده خواهد شد متوجه دولت آباد گردیدند - نظام الملک
 مال و عیال خود و سپاه و رعایا را اندرون قلعه دولت آباد جا داده
 فوج سنگین برای مقابله فوج پادشاهی تعیین نمود و بر سر کتل
 که جای قلب و برای دکنی ها مورچال خاطر خواه بود مقابله و
 مقاتله رو داد بعد از زد و خورد بسیار و کشته شدن آدم بیشمار
 هر دو طرف دکنی ها هزینه مت خوردند و جمعی قتل و اسیر
 گردیدند - بعده که فوج پادشاهی داخل ملوک نظام الملک شد
 اعظم خان شروع به تفتوح نمودن پیرگنات و محلات بامرا نموده
 گماشتهای جاگیرداران و منصوبان دکنی را از هر جا خارج نمود
 فرمود - و قلعه منصور گده که احداث کرده منصور نام یکی از غلامان
 نظام الملک بود و دیگر قلاع را که اگر بذکر تفصیل میامرد و تردد
 قلعه کشانی و جانبازی بندهای پادشاهی باوجود ظهور آمدن
 شرط قلعداری مسطوران مفتوح گردیدند پردازد از سر رشته انتظام
 اختصار نویسی گسسته می گردد - و بضرب گوله توپ و تفنگ و
 قوت سر پنجه اقبال تیموریه بتسخیر در آوردند و مسطوران بعضی
 مقتول و مغلول جمعی بقول امان خواستن و قلعه سپردن مامون
 کردند - خانجهان لودی از ملاحظه مغلوب گردیدن نظام الملک
 و مدمات فوج دریا موج پادشاهی و اثر بلاي قسط و ناکه

کرده راه اسپان نعل انداختند و سم ستوران فرسودند و سواران را از بیشوزی و بی خوانی و کسل شب و روز راه رفتن طاقت حرکت نمادند برای آرام گرفتن فرود آمدند - خان جهان این توقف فوج بادشاهی را غنیمت و از مدد طالع خود دانسته معه عیال و ناموس پیشتر مرحله پیمای گردید قریب سه صد نفر افغانان درین مابین مقتول و زخمی گردیده از خان جهان جدا شدند و اعظم خان درویش محمد نام را با جمعی برای تعاقب خان جهان تعیین نموده خود هم بلا فاصله از عقب روانه گردید و کار بر خان جهان بدین مرتبه تنگ شد که فیلی که بران عیال او سوار بود راه نمی رفت عوارض را فرود آورده برقع پوش نموده بر اسپان نشانده فیل سواری ناموس او با عیال و ناموس دیگر افغانان و جمعی از افغانان که پابند قبیلۀ عقب ماندند بدست مردم پادشاهی افتادند و اسیر گشتند و بعد حایل شدن شب تا روز و آوردن افغانان بجایای قلب و تندی غار هر دو لشکر مانده و عاجز گردیده گرسنه و تشنه هرجا که رسیدند مثل بیپوشان افتادند - گویند اگرچه اعظم خان را کنار رود خانه برای فرود آمدن جا میسر آمد اما چندان ماندگی و کسل آورد بر سپاه اثر کرده بود که بعضی دور تر آب لنگر اقامت انداختند از تعب کوفت راه تا کنار آب رفتن و دم آبی آشامیدن بر آنها شق گردید و تشنه شب را بصبح آوردند و چندی از تشنگی هلاک شدند - و بعد عجب دست از تعاقب برداشته طرف مدینه مراجعت نموده به بهیر رسیدند - چون همه حقیقت بعرض پادشاه حق شناس رسید نصبت بمال همه وثایت و عفاست انعامه و

چینل‌سهای رستم‌انه و ترددات بهادرانه نمودن خان جهان دید که سیلاب
 بلای آسمانی از سر کوه نیزگدشت فیل سوازی عیال خود را از روی
 اضطراب باجمعی از افغانان طرف سیرکانو که فراز کوه در راه واقع
 است روانه ساخت و خود در غول ایستاد بهادر خان برادر زاده
 خود را که اشجع روزگار گفته می شد و در شجاعت با بهادر خان
 همسنگ زور بود بمقابل او فرستاد و بهادر خان که افغانان همراهی
 و بغارت پرداخته بودند و با معدود چند رسیده بود نظر بر قلات
 جمعیت از اسب پیاده شده بدستور مبارزان جان باز بهم نبردنی
 هم اسم کمر همت بست و بکار آتش بار پرداخت و زد و خوردی
 که در آن هنگامه از بهادر خان و دیگر همراهان او بظهور آمد اگر
 بتدریج تفصیل آن پردازد محضر ابطال داستان رستم داستان
 می تواند گردید - آخر بکوشش بسیار که چندین راکب و مرکوب را
 از همدیگر جدا نمودند دو زخم تیر و یک زخم شمشیر بر رو و پهلو
 خورده محضر سرخروئی را بهم رساند و نر هرسنگ جهاله و غیره
 بلا ماعله رسیده داد مبارزت داد با جمعی از راجپوتان نند جانرا
 نثار کار ولی نعمت نمود گوی نیکنامی از میدان جلالت ربودند و بعد
 کشته شدن راجپوتان که عجب آشوبی در عرصه کارزار بظهور آمد
 بر سر دیگر بهادران رزم جو افغانان هجوم و زور آورده حشر و شریکات
 آشکار ساختند

• بیت •

بسا زهره شیر میدان گذاخت • مدد بر لب کوهساران نواخت
 عرصه کارزار برامیدان پادشاهی تنگ آمد سپه دار خان و خواص خان
 و مرحمت خان پشتگروه را بناد ساخته بضرب تیر بمقتضای خصم

کرده سی کرده رفته در گرد اوری غله کوشند - درین تردد غله فراوان
 با دیگر ماکولات و اجناس بدست مردم لشکر افتاد - درین ضمن
 خبر رسیدن فوج نظام الملک انتشار یافت - خواجه ابوالحسن
 با بهادران یکه تاز و مبارزان جاتبار مقابل فوج دکنیان که محل دار
 خان و غیره هفت هزار سوار بودند رفته کارزار صعب نموده بعد
 بکار آمدن و کشته شدن جمع کثیر از هر دو طرف فوج دکن را
 هزیمت داده غنیمت بسیار آوردند - چون خبر ناموافق سرداران
 که هر کدام نظر بر پایه مراتب و اعتبار بهم دیگر سر فرود نمی
 آوردند بآتش برهم خوردن انتظام لشکر و شوخی خصم می گردید
 بعرض رسید - یمین الدوله آصف خان را سر لشکری هر سه فوج دکن
 فرمودند و عبد الله خان را که سابق سر فوج مقرر نموده مرخص
 ساخته بودند بفرمانپور نا رسیده بسبب عارضه بدنی با اتفاق سید
 مظفر خان بحضور مراجعت نمود - درین ضمن بعرض رسید که از
 اعظم خان و دیگر امرا تردد نمایان در تنبیه خان جهان لودی
 بظهور آمد مچملی از تفصیل آن بتکریر می آرد - گریزد اعظم خان
 که در ایام برشکلی در پرگنه بیرو مقرب خان دکنی در جالنه بسر
 برده در انتظار قابو و فرصت وقت بودند از شنیدن مقرر شدن سر
 فرجی یمین الدوله رک غیرت اعظم خان بترکت آمده و از جای
 خود با فوج دریا مرج بقصد گوشمال عدو بد سکال روانه شده
 بطریق ایلغار شب و روز طی مسافت نموده وقت صبح غافل
 در حالتی که خان جهان لودی و دریا خان در موضع راجوزی
 اسباب تجارت غارت کرده آورده بسپاه قسمت می نمودند رسید

گذاشتند و آتش داده باستقلال تمام نقاره زنان روانه سند کهپر که
 وطن و جاگیر قدیم و جدید پدر و شوهر او بود گردید و هرچند متصل
 تسلی نامه نظام الملک برای مهردت او رسید اعتماد بران نموده
 از سر نو سرانجام در جاگیر نموده روانه درگاه والا گردید و بواسطت
 اعظم خان جگدیو بمقصب چهار هزاره سی هزار سوار و پتنگ راو
 نبیره او سه هزاره هزار و پانصد سوار و عطای یک لک و سی هزار
 روپیه و بتالی جاگیر وطن سرافراری یافت - خان جهان لودی
 از راه تدبیر سرا پا خطا بامید نجات خود که پادشاه را سراسیمه اخبار
 موحش اطراف نماید نوشتجات فساد افزا بافغانان و راس الروس آن
 جماعه که در کوهستان و جبال کابل و حسن ابدال همیشه سرکشی می
 نمودند فرستاده اشاره بر بر افراشتن علم بغی نمود و ندانست کوه از
 وزیدن تند باد بمرکت نیاید و نهنگ از تموج موج ترک دریا
 نغذاید - چون نوشتجات فساد آمیز او بسرگروغان آن قوم رسید افغانان
 خلیلی و مهندی و داوود زئی و یوسف زئی و لودی و رهیل و غیره
 از عرطرف چون مور و ملخ فراغ آمده ما بین پیشاور و اطراف آن
 شیوه بغی و سرکشی و طریقه غارت و آدم کشی که جوهر ذاتی آن
 بد نهادان دوزخ است اختیار نموده بقصد تسخیر قلاع پیشاور و
 دیگر بلاد فساد گردیدند - بندهای عقیدت سرشت پادشاهی
 کمر همت بردن آن قوم فتنه پزوه بسته چند گاه بسبب غلبه آن
 تبه کاران مستعوز گردیده در دفعیه مضرت آنها کرشیده آخر نظر بر
 شوخی زیاد آن ستم کاران تیره روزگار ناچار بقصد پیکار و مقابله آن
 ستمناز صردان بد مال برآمده از میمنت اقبال لایزال پادشاه عدو

عطا فرمودند - خواجه ابوالحسن را با شاه نواز خان و غیره برای تسخیر قلعه و اطراف خاسک قریب مرخص نمودند و بنام شیرخان ناظم احمد آباد حکم رفت که نایب در احمد آباد گذاشته خود را بدین ابوالحسن برساند - و راجه بکلانه نیز مامور برفاقت لشکر بتسخیر آن ضلع گردید - عبد الله خان بهادر از کابل رسیده شرف اندوز ملازمت گشت چون اعظم خان را با شایسته خان صحبت موافق نیفتاد عبد الله خان بجای شایسته خان بسرداري مقرر گردید و شایسته خان طلب حضور شد - درین آوان بعرض رسید که قریب دوازده هزار سوار دکنی ها با فوج شایسته خان و خان اعظم بطریق قزاقی یک دو بار مقابل شده شوخی نمودند بعضی مردم کار طلب بنار آمدند و بیشتر زخمی گردیدند چون بهادران لشکر پادشاهی نیز تردد نمایان بظهور آورده جمع کثیر آنها را زیر تیغ آوردند آخر کار ره فرار اختیار نمودند و از مردم نامی پادشاهی امام قلی خان پسر جان سپار خان و پسر شجاعت خان و راجه سترسل [100] برادر زاده راجه مان سنگه با دو پسر او و جمعی منصبداران و خانه زادان کم منصب بعد تردد مریدانه داخل پیش قدمان جان نثار گردیدند و راجه گرد هراس و غیره پنجم نفر را چپوت زخم کاری برداشته از خانه زمین به زمین میل نموده صفحه کارزار را گلگون ساختند بعد عرض مراتب بندهای جان نثار را طلبیده فرزندان و خویشان آنها را امانت و خلعت و اسب عنایت فرمودند و زخمهایی فدویان کار طلب

آن بدعتهای بدنام از میان آن اقام کم شد اما کم نشد - چنانچه تا حل آثار آن بدعتهای مذموم دران فرم بقیست •

چون بعرض مقدس رسید که خان جهان لودی خود را نزد نظام الملک بدولت آباد رسانده و خواجه ابوالحسن و دیگر امرا که تعاقب او نموده بودند بسرحد بگلانه رسیده باعانت زمینداران آنجا استقامت ورزیده هرچند بنامه و پیام نصایح آمیز خود و احکام جهان مطاع دکهنی های معذورالعقل که همیشه تیشه ندامت و بد مالی پریای فتل خیال محل اندیشی خویش زده نمره ناکامی چیده اند برای بدر ساختن آن مغضوب بارگاه سلطانی آگاهی میدهند فائده مترتب نمیکردند - و با وجود ذخیره سرکشیهایی سابق از گوشمال روزگار حریف آزار که همه وقت نقش مراد نمی آید غافل گردیده ذخیره چند روز قلع مغرور اند و اطاعت امر و نهی چنانچه باید نمی نمایند - از شنیدن آن آتش غضب سلطانی شعله افروز گردید و در ساعت محمود و طالع مسعود یعنی غره ربیع الاخری سنه هزار و سی و نه با عالم عالم سپاه رایت ظفر آیت جانب سرزمین جنوبی برافراشتند و کوچ کوچ از آب نرندا گذشته همینکه داخل سرحد خاندیس شدند سه فوج بسودازی ارادت خان و شایسته خان معه اعظم خان و راجه گچسنگه که مجموع باهر سه سردار پنجده هزار سوار می شد تعیین فرمودند و باز ارادت خان را بر کل لشکر و امیران هر سه فوج حاکم ساختند - و اوایل ماه جمادی الاخری داخل برهانپور گردیده آن شهر را بدو السور مرسوم کردند خواجه ابوالحسن که بدست آوردن خانبهان لودی مامور بود

و حضرت سکندر شوکت جنت مکانی بمنزل برادر میدانستند
 این نیازمند درگاه الهی آن رضوان دستگاه را عم بزرگوار
 میشود بمقتضای این نسبتها آن نور حدیقه دودمان صفوی را
 بمنزل فرزند ارجمند دانسته آن مراتب دوستی را که در خاطر
 دوستی گزین مرکز داشت که در ایام سلطنت و خلافت نسبت
 بآن عم سلیمان جاه از قوه بفعل آورد انشاء الله تعالی نسبت بآن
 فرزند کامکار نامدار بظهور خواهد آمد - چون عم غفران مآل
 بگری بیگ را از روی استعجال بجهت اطلاع اوضاع و استعلام
 احوال فرستاده بودند او را بزودی رخصت نموده ما نیز سید
 صمیم النسب و معتمد پسندیده حسب میربرکه را بر سبیل
 استعجال برای استفسار احوال خیر مآل آن صفوه دودمان صفوی
 باتفاق روانه آن صوب فرمودیم که بعد از ادای مراسم تهنیت
 و تعزیت و اظهار مراتب محبت و مودت آن معتمد را از احوال
 خجسته مال خود کماینی آگاه سازند و هر گونه امری که باعث
 مزید اقبال و هرنوع کاری که بموجب زیادتیا استقرار شاه را
 جاه در امور سلطنت آن دیار باشد این نیازمند را اشاره نمایند
 که از قوه بفعل آورده بعالمیان نسبت دوستی بآن فرزند ظاهر
 سازند - آن معتمد را زود مرخص نموده بازجاء مهمات و اعلام
 مرغوبات که درین بلاد بهم میرسند گلشن محبت و چمن مودت
 را نصرت و حضرت بخشند ایام سلطنت قرین کامرانی و موجب
 سعادت درجهائی باد •

از واقعه صوبه کلل و عرغداشت لشکرخان ناظم بعرض رسید

این نعمت عظمی الهی زبید هیچ زبانی و عنوانی بیان نمیتوان نمود - که بعد از غروب آفتاب عمر و دولت و انقضای ایام حیات و سلطنت عم جم جاه خلد آرام گاه جعل الجنة مثواه مثل آن کرمکب عالم افروزی از افق دولت طالع و لایم گشته و مانند آن سزوار تاج و تخت و سرور دولت صفوت فاشسته امید از کرم واجب بی منت آن است که این جلوس میمنت لزوم را بران صفوت دودمان صفوی و ثمره شجره مصطفوی و درستان آن دودمان رفیع الشان مبارک گرداناد - چون از قدیم الایام الی الان بمقتضای تعارف ازلی که مدد و معارف رابطه کمپزلیست میان خواقین این دودمان خلافت نشان و سلاطین آن خانواده عظیم الشان پیوسته رابطه مودت مستحکم و همواره علاقه محبت محکم بوده بمودای السب بتوارث از سلف بخلف این عطیه گرایی از سابق بلاحق این موانست عظمی بارث می رسید لهذا میانه اعلی حضرت سلیمان حشمت جنت مکانی انارالله برهانه و آن شاه جمجاء رابطه دوستی بعد برادری بود - و میدان این نیازمند هرگاه اله و آن پادشاه والا جاه خلد آرمگاه در ایام خجسته فرجام پادشاه زادگی نسبت محبت بمرتبه انجامیده بود که آن جنت بازگاه را بمفرقه عم بزرگوار خود می دانست و آثار محبت و علامات مودت موزنی که رشک علاقه اخوت و ابوت تواند شد از طررین متاعده عالیمان می گشت - و پیوسته در خاطر دوستی گزین مهر آگین این معنی مرکوز بود که هرگاه واجب العطا یا نوبت این خلافت کبری و سلطنت عظمی را باین نیازمند درگاه الهی دستند بآن زغوان دستگاه دقیقه از دقایق

چنبیل عبور نموده تخته هئی کشتی را که قبل از رسیدن لشکر
پادشاهی آن طرف آب برده بودند شکسته راه راست گذاشته
مرحله پیمای دشت حیرانی گردید باقی همه بهیر صغیر و کبیر
معه مال و عیال بزرال و بال تاراج و اسیر گشتن و کشته گردیدن
در آمدند - بعد اتمام جنگ و کشته شدن جوانان با نام و ننگ و
گذشتن خان جهان از آب فدائی خان و خواجه ابوالحسن و معتقد
خان و رای راز و خان زمان و راجه جی سنگه و غیره امرا و فوج
عقب مانده پیهم رسیده باهم ملیتی شدند چون بیدار خوابی شب
و ماندگی راه و ضرور گردیدن فکر تکفین و تدفین بندهای پیش
قدم جان نثار و خبر گرفتن راهی که خان جهان اختیار نمود و
موحود نیاتن کشتی همه علاوه سبب توقف و زبیدن کنار آب گردید
و جمعی که زخمهای کاری داشتند نیز مانع قصد عبور گردیدند
ناچار باقی روز و تمام شب کنار آب مصد هراس و دل پرتاب بسر
برده در تلاش کشتیها و مدفون ساختن کشته ها و تداری زخم
سپاه نیم جان شب را بیایان رساندند روز دیگر بعد دو بهر عبور میسر
آمد و میان خان جهان و امیران پادشاهی که از آب گذشته
تعاقب نمودند هفت بهر تفارت حایل گردید و همه جا سراغ
جریان از راه گرایان و چندیری تعاقب کفان مرحله پیمای گردیدند
تا آنکه از گوندوانه هزار و دو فوج سرور آوردند چون خان جهان از
راه بندیل کهنه گذشته بود راجه و راجپوتان آنجا در همه باب
شرط خدمت و وفات روز یکمی بجا آورده تا گوندوانه رساندند
و بعد رسیدن سرحد گوندوانه راه تعلقه نظام الملک که خان جهان

و مرحمت خان بیشی احدیان و سید مظفر خان باره ابتدا دست و بارو به تیراندازی کشودند و از هر دو طرف باران نیدان تیر ببارش درآمد و دوازده جنگ جو و مبارزان رزم خویکه تازیهای مردم مردانه و جانبازی رستمانه بهم چشمی همدیگر بعرضه ظهور آوردند و خدمت پرستخان که تیرروی ترکش و از بندهای جان نثار مشرب بود، بزخم تیری که بر پیشانی او رسید باوجود سرخوئی حاصل نمودن از جوی خونی که بر چهره عقیدت آئین اردوان گردید و زخم کاری بود تا دم واپسین توده های نمایان بظهور آورده نقد جان را نثار راه مرشد و قبله برحق نمود چون شعله پیکار دران بزم کارزار بلند گردید و از افغانان رزم جو چپقلشهای مرد را بر روی کار آمد و هریکی از مبارزان هر دو طرف مرگ را بپشم خود مشاهده نمودند بلکه سر را بید فنا دادن مطاع بی اعتبار زبر پا افتاده دیدند راجه بیتلداس و پرتیراج با جمعی از راجپوتان و دیگر تهور پیشان بدستور فدویت کیشان هندوستان از اسپان فرود آمده بران کوه اندیشان شجاعت نشان حملهای نمایان آورده زخمی گشتند و خواص خان بهمنی و مرحمت خان شرط تهوری بجا آورده باعث قطع شجر حیات چند نفر افغانان با نام و نشان گردیدند آخر کار زخمهای کاری برداشته در معرکه افتاده صفیه زمین را گلزار ساختند و سید محمد نبیرا سید مظفر خان باره که جوان نرنگ گلشن شجاعت بود بانورده سید باره که هریکی خود را از بهادران جلالت نشان میگرفت در نظر جد نامدار بند شستی در راه ولینعمت بیداندستی در داد و اظهار شجاعت

نمود فرمودند که تعیین چوکی بدون تحقیق و ثبوت تنصیر باعث خفت اوست درین ضمن آنچه که فیلق و اسپان و جواهر داشت فرشته بطریق نذر و پیشکش که در سرکار ضبط نمایند فرستاده و چند فیل و جواهر قبول نموده باقی را معذف فرمودند اما آخر از توهم غضب سلطانی که نمونه قهر الهی است و خطاهای او زیاده از اندازه قبول عقل در عالم خطا بخشی و جرم پرشی بود شبی از شبها بعد انقضای دو ساعت نجومی با سایر متعلقان صغیر و کبیر که بعضی را برفیلق و برخی را بر اسپان برقع پوش سوار نموده جریده خانه بدوش گشته معه دوهزار سوار افغان جرار که اکثر آن از خویش و قبار و یکجان و دو قالب بودند و دوازده نفر فرزندان و داماد و دوصد سه صد پیداده و شاگرد پدیده هوا خواہ قدیمی از آگرا نذاره و طبیل زنان برآمده مرحله پیدای تیه حیرانی گردید پهر شب بعرض اعلیٰ حضرت رسید پادشاه همان ساعت خواجه ابوالحسن و خدمت پرست خان عرف رضا بهادر و سید مظفر خان باره و نصیر خان و غیره قریب بیست امیرنای و راجهای دامتار برای تعاقب او خلعت داده مرخص فرموده سزاولهای شدید برای برآوردن تعیین نموده از دیوان برخواستند بعد که عمل یازده گهی شب که مراد از فرصت چهار گهری از ابتدای وقت عرض رسیدن تا رساندن خبر و برآمدن امیران از دروازه شهر باشد برآمدن محمد رضا بهادر میرانش و غیره هفت هشت امیر و دوسه راجه معروض گردید و برای برآمدن دیگران تاکید و تهدید و وعده وعید آمیز نموده اندرون میل تشریف بردند •

دکهن بدار الخلافه که فرمان طالب مشتمل بر اظهار غیایات و عفو
 تقصیرات مضروب جان نثار خان بدستخط خاص صادر گردید و
 تکلیف وفات از روی لطف نمودند در جواب کلمات لا یعنی و لغو
 بر زبان آورد و در تقدیم آداب فرمان گرفتن نیز مقصر گردید و علاوه
 آن تنگ ظرفی دیگر کار فرموده از برهانپور بمالوه آمده بعضی
 محاسن را تاخذت و تازاج نموده بمحاصره مانده پرداخت بعد
 رسیدن خبر و مرده جلوس حضرت اعلی بر تخت دار الخلافه که
 بهلول و غیره امرا همراه او نظر بر مال اندیشی متفرق شدند دست
 از محاصره برداشته به برهانپور شتافت و بعد این همه تقصیرات
 عریضه متضمن بر تهنیت جلوس و ندامت افعال ایام گذشته که
 از راه تیره بختی و ضلالت او صادر شده بود بحضور ارسال داشت
 هرچند که حضرت صاحب قرانی می دانستند که از راه ناچارایی
 که زبان و دل او با هم اتفاق ندارند عذر خواه گردیده باز از راه خطا
 بخشی و جرم پوشی صوبه برهانپور و برار بر او چندگاه بسمال داشته
 بعد از آنکه مهابت خان را بصوبه دکهن مامور فرمودند او را بصوداری
 مالوا سرفرازی بخشیدند چون بکوملک مهم چهار سنگه بنذیل مامور
 گردید بعد از فراغ فتح حضور رسید اصلا حرف کم التفافی بر زبان
 نیارزدند بلکه چندان لطف بر حال او مبذول فرمودند که نزد ظاهر
 بینان کینه خواه این معنی بسیار غریب نموده اما از آنکه گفته اند
 الشاين خایف مدام نظر بر تقصیرات زیاده از اندازه تحمل سابق
 ترسان و لرزان می بود و لشکری نام بر سر مخلص خان که با پسران
 آن بد سرانجام همدم و هم بزم گردیده گاه تا بطریق مطایبه بل

ذکر جشن سال سیوم از جلوس مطابق سنه هزار و سی و نه
جشن آغاز جلوس سال بهجت افروز عالمی از خاص و عام
ارباب حاجت کامیاب مقاصد گردیدند و در عیش و نشاط بر روی
صفیر و کبیر آن سرزمین گشودند • • بیت •

دهان شیشه می باز کردند • بغلقل عیش را آغاز کردند
چون مهابت خان خان خاتان که صوبه دکن باو مقرر فرمودند بصوبه داری
دارالملک دهلی مامور گردید - ارادت خان وزیر را بصوبه داری
دکن مقرر فرمودند و قلمدان مرصع وزارت را بافضل خان خانسامان
مرحمت نمودند و خانسامانی بمیر جمله مقرر شد چنگیز ولد عنبر
حبشی که بحضور رسیده بود بمنصب دو هزار و پانصدی هزار سوار
و خطاب منصورخان سرفرازی یافت •

از سوانح کابل بعرض رسید که بامیان نام قلعه که میان بلخ و
کابل واقع است و بتصرف ازبکن درآمده بود بنده های
پادشاهی آن سرزمین از تصرف آنها بر آورده بتقاضای مصلحت
مسمار نمودند - بحری بیگ ایلیچی ایران که با نامه تهنیت
جلوس بطریق استعجال از نزد شاه ایران بدین هدیه رسیده بود بعد
ملازمت بسمت هزار روبه و جیفه و خلعت مرحمت نمودند - چون
اکثر پادشاهان سلف هند خصوص محمد اکبر پادشاه غازی که
تأشش هزار فیل فراهم آورده بود در آرزوی بهمرستادن فیل سپید
که از آن بجز نام نشان نمی دادند عمر بپایان رساندند و قیامتند در بن
ایام بدد طالع صاحب قرانی خواجه نظام نام تاجر که طرف بذار
بیکو و آچی رفته بود آنجا چهار فیل که هنوز رنگ آن مایل

آبروی دوبلا بنشیند • • نظم •

از دولت وزن شاه فرخنده سیر • زر گشت عزیز و آبرو یافت گهر
در پله میزان چو در آمد گویی • خورشید نشست در افق تابکمر
آنچه از زینت و آرایش محفل فردوس مشاغل و پیرایش بزم داد
و دهش در ماده امرا و ارباب استیقات و اعل طرب بظهور آمده
خامه مقطوع اللسان در تشریر تفصیل آن قاصر است - بعد فراغ
متوجه سیر و شکار سمت قلعه گوالیار گشته چون حوالی قلعه شرف
نزول رایات ظفر آیات گردید اندرون قلعه تشریف برده تفرج
مکانهای آنجا نمودند همین که بر مکان محبوسان عبور واقع شد بر احوال
زندانیان ترحم نموده چند نفری که حبس دائمی آنها شرعا و عرفا
واجب و لازم بود نگاهداشته باقی جمع کثیر که از مدت مدید
دران عذاب شدید گرفتار بودند حکم خلاص آن جماعه فرموده آزاد
ساختند •

از واقعه کشمیر بعرض رسید که از جمله غرائب مخلوقات
لیل و نهار روزگار بحکم خالق ارض و سما در خانه حسن محمد نام
محبیه تولد یافت روز هفتم بزبان آمده مفصاحت بیان نوالدین
خود بطریق پند و اندرز گفت که بلیه عظیم بر مردم این شهر
نازل شدنی است مردم شهر را از روی تاکید بگویند که برای خدا خیر
و تصدق بمیدر نمایند - دویم آنکه در خانه باقر نام کشمیری فرزندی
متولد شده که اعمال را به میل و غایت ندارد •

و فوجهای صحرا نوزد شیر نبود که برای استیصال جبابه
مد سگال تعیین شده بودند بعد رسیدن نزدیک قلعه احداث

محمد صادق (97) پسر خواجه عبد الرحيم مغفور روانه ساختند و
بيست هزار روپيه براي مجاوران روضه حضرت صاحبقران فرستادند •
ذکر فراري شدن و بغي ورزي دن نرسنگه ديو

بنديله از حضور و مهم فرمودن بر او

چون نرسنگه ديو پدر چهار سكه (98) بنديله از ايام شاهزادگي
حضرت جنت مكاني تا زمان حال در جرگه ملازمان ركاب سعادت
اندوز بود و چهار سكه در آواخر عهد جنت مكاني بسبب برهم
خوردن بعضي نسق سلطنت رويه بغي اختيار نموده در ملك
پادشاهي دست درازي كرده بقااخت و تاراج مسافران اقدام
مي نمود و خزانه و افراد درخته و عايالي خود را نيز پايمال ظلم و
تعدبي مي ساخت درين ايام كه در فكر استيصال آن بدمال بودند
خبر بجهنم واصل گرديدن او رسيد - نرسنگه ديو از شنيدن اين خبر
بكم آنكه •

بد كهر با كسي وفا نكند • اصل بد در خطا خطا نكند
نظر بر رويه بزرگان بد كردار خود و ملجا و ماواي پراز اشجار
خاردار و جنگلهلي دشوار گذار و پشت گرمي خزانه بيشمار در آواخر
سال جلوس بيستم شب معه همراهان دستل از دار الخلافت اكبر آباد
بر آمده راه ديار اختيار نمود - و بمسيرت فرار نمودن طريقه مفسدان
مردم آزار را شعار نكبت دنار خود ساخته بدست اندازي ملك

(97) در پادشاهنامه محمد عديق نوشته •

(98) ن - ن - چهار •

اند - و بعد آن لغایت زمان حال که عهد مبارک محمد شاه پادشاه باشد قریب سه ارب دام از صوبه بیجاپور و حیدر آباد بضبط درآمد - و جزیه که جمع کمال او به پنجاه و دولک روپیه رسیده بود باز در عهد خلد منزل رو به تغزل گذاشته مزید بران شده - اگر در دناقر که مطابق آن تنخواه می شود و دیگر هم بر دامهایی سیر حاصل و برگذات ویران صوبه احمد آباد و دیگر صوبیات افزوده شده اما آنچه بسبب ویران و خراب شدن ملک برصول در می آید بتقریر آن زبان خامه را آشنا نمودن اولی - مگر انشا الله تعالی در ذکر سلطنت خلد منزل شاه عالم بتقریب بعضی یزداد شمه از احوال ملک و مال و حال رعایا و سپاه و تجار ناچار بزبان قلم خواهد داد • چون در ازمنه سابق که پادشاهان سلف دیوان عام می نمودند برای استائن بندهای پادشاهی سایه سر که مانع آفتاب و باران تواند شد نبود حکم شد که عمارت عالی مشتمل بر چهل ستون که وقت نشستن دیوان عام برای تابش آفتاب و رحمت نزول رحمت بکار امیران آید در قلعه دار الخلافت آگه و در دارالسلطنت لاهور و دار السرور برهتپور بسازند و موسوم بخاص و عام گردانیدند - بعد تیار شدن چتر کراس عرش اساس خاص و عوام حضور طالبای کلیم در صفت آن گفته • بیت •

این تازه بنا که عرش همایه اوست

رفعت حرفی ز زین (95) پایه اوست

جماعه كوشیده گاه غالب و گاه مغلوب می گردیدند - آنچه از تعدی آن جماعه بر مسلمانان رو داده اگر بتفصیل آن پردازد باعث ملال مطالعه کنندگان خواهد گردید بعده که حضرت اعلیٰ به تعدی آن جفاکاران اطلاع یافته خواجه ابوالحسن مشهدی مخاطب بلشکر خان را برای تنبیه آن جماعه روانه کابل فرمودند - و از عقب خان خاان مهابت خان را با دیگر امرا نامزد نمودند - بسرهند نارسیده خبر فرار ازبکن مردم آزار رسید حکم شد که در سرهند توقف نموده با باقی منصوبان پادشاه زاده ها و خدمه مکمل که از لاهور بحضور طلب گشته اند همراه شده مراجعت نمایند •

بر دانشمندان نکته سنج ظاهر بآب که سهند را سابق سرهند می نوشتند در فی الواقع تا سهند در سلطنت غزنویه بود یعنی بتصرف سلاطین غزنوی بود اسم سرهند اسم با مسمی گفته می شد بعده که فرما درایان ممالک محروسه هندوستان سر اطاعت و فرمان بری درگاه آسمان توأمان نهادند بلکه نام و نشان دیگر فرمان فرما نمادند و تا آن طرف کابل و قندهار در قلمرو لا یزال سلطنت هند درآمد حضرت اعلیٰ فرمودند که سهند می نوشته باشند - و لشکر خان که بعد رخصت هیچ جا توقف نورزیده شاترند هم محرم بکابل رسید بعد عرض رسیدن لشکر خان و خبر فتح و فرار ازبکن یک لک روبیه مصحوب قاضی زاهد روانه کابل ساختند که بمصادات و شرفا و صلیبای غارت زده برحانند - و باوجود مزده فتح و فرار ازبکن ناغیبار اترشیدند تعدی که بر محملات آن دیار رفته بود بحیار اثر مثل برجهره پادشاه حق آگاه ظاهر گردید - گویند دوسه برابر

کشدند - و رامشگران ماه سیما از صدای چنگ و مردنگ بهم آوازی
بزم بربط و تال و بهم آهنگی و باب و موسیقار گوش زهره چنگی را
چون تار طنبور گوشمال دادند

• بیت •
ز رقص شاعدان لاله رخسار • نم از بهر اصول آمد بگلزار

ز آتش گاه میفا شعله سرزد • خرد چون دود از مسفل بدرزد

از بیستی تا هفت هزاری بعطای خلعت و امانه و اسب و فیل
و جواهر سرائازی یافتند - و فضلا و فقرا و شعرا و ارباب طرب درخور
قسمت کامیاب گشتند و لشکرخان را صوبه دار کابل فرمودند -
پنجاه لک روپیه بدهد علیا و بیست لک روپیه نقد و جواهر و
زبور به بیگم صاحب یعنی جهان آرا بیگم و پنج لک روپیه بشاه
زاده مرحمت شد - جمله درین جشن عالم افروز یک کرور و شصت
لک روپیه ازان جمله سی لک بامرا باقی بخدمه محل و شاه زاده
بعطا در آمد - خواجه عبد الرحیم که از سادات و خاندان مشهور
گفته می شد از جانب امام قلی خان والی توران آمده پنجاه هزار
روپیه سواي عنایات دیگر یافت - چون عبد الله خان فیروز جنگ
در مکاتبات اعمال نکرهیده آخر کار از مدت گرفتار زندان کم عنایتی
گشته بود خواجه مذکور شفیع جرائم او گردید و از سرفرو مورد عنایات
سی پادشاه گشت و منصب پنج هزار و پنج هزار سوار و پنجاه
هزار روپیه نقد مرحمت فرمودند - یاقوت حبشی دکن که خود را
شم چشم غیر بد مال می گرفت چون رو بدین دیگاه آورده شرف
اندوز ملازمت گردید بعطای منصب سه هزار و خلعت و
اسب و فیل و تازی سرائازی یافت - مهلت خان خان خابان از

سخن بطول کلام منجر میگردد لهذا هر جا ضرورت داند بتحریر و اظهار اسم امرای ذو اقتدار خامه را رطب اللسان خواهد گردانید - و نام نامی را به اعلیٰ حضرت و صاحب قران ثانی و آنچه بزران خامه فصاحت بیان بی اختیار جاری گردد بتسطیر آن قلم را شاداب رقم خواهد ساخت - قاسم خان بصوبه داری بنکاله مقرر گردید و صوبه بهار از تغییر میرزا رستم صفوی بخان عالم و صوبه کابل بشکر خان مفوض فرمودند - و صوبه پنجاب و ملتان بزام منصوبان یمین الدوله آصف خان مسلم داشتند و صوبه برهانپور بتقاضای مصلحت بخان جهان لودی مغضوب بحال فرمودند و صوبه مالوا بمظفر خان و کشمیر باعتماد خان و صوبه اوده به باقر خان و اله باد بیجهانگیر قلی خان بدستور سابق برقرار داشته تغییر و تبدیل راه ندادند و دیگر خدمات صوبه داری و قلعه داری و فوجداری و عمل جا بجا هر که بودند برای بحالی و استقلال او حکم صادر گردید - هر سه پادشاه زاده که در لاهور بودند بموجب حکم با یمین الدوله بحضور رسیدند و محمد مراد بخشش مع بیگمان و پردگیان حرم باستقبال رفته بخدمت حضرت اعلیٰ آوردند - و اعلیٰ حضرت از راه شفقت بی اختیار برخاسته هر یکی را در بغل مرحمت گرفتند و تا مدت در آغوش لطف داشتند و هر کدام نذر و نثار گذراندند - و یمین الدوله که بدن از گذراندن بیعت هزار اشرفی و یک خوان جواهر و در هزار روبیه قدمبوس حاصل نمود - سر او را برداشته بهرد دست به سینه مبارک ضم ساخته باغوش نوازش در برگرفتند و بعطای خلعت و اسب و فیل و جواهر آلات که ازان جمله یک پرتله

زهره منال و نغمه پردازی مغنیان حور تمثال که چون طاووسان
بهشت عنبور سرشت بجایزه خرامیدن در آمدند زمین و زمان
لبریز عیش و نشاط گردید *

وزان جشن فرح بخش و طرب خیز
همانان شد زمین از عیش لب ریز
نه تپها ساز عشرت شد طرب ساز
که برگ عیش عالم شد خدا ساز
جهان امروز داد خور می داد
ز مادر گوئی آن دم خور می زاد

بعد تقدیم اداب تسلیم و نثار امیران بشیستان محل خورمی
تشریف بردند - ابتداء نواب قدسیه ارجمند بانو بیگم مخاطب به
ممتاز محل خوانهای سیم و زر و طبقهای پراز لعل و گوهر برسم
مبارک باد بفرقی همایون افشاده عالمی را از نزول و نثار آن کامیاب
ساخت - بعده جهان آرا بیگم و همه پردگیان سرادقات سلطنت شرط
نثار و تهنیت بجا آورده صفحه ایوان فلک وسعت را ببحر و کان زر و
گوهر ساختند دولک اشرفی و دو (شش) لک روپیه بیهک علیا ممتاز
محل و یک لک روپیه بفراب قدسیه جهان آرا بیگم و بررشن آرا
بیگم و ثریا بانو بیگم مرحمت فرمودند - و سالیانه مهد علیا دو (ده)
لک روپیه و در ماه جهان آرا بیگم صبیح کلاں هفتاد هزار روپیه حکم نموده
مخاطب به پادشاه بیگم ساختند و دیگر حجله آرایان گلشن سلطنت
را پنجاه پنجاه هزار روپیه مقرر فرمودند - و چهار (چهار و نیم) لک
روپیه برای پادشاه زادشاهی جوان بخت دانا شکوه و شجاع و ارزنگ

و سلطنت خواهد بود فرستادند •

• بیت •

سروارت ملک قاهر تن اسف • تن ملک را فتنه بر آهش است
بعد رسیدن فرمان قضا جریان بلاغور آصف خان مطابق حکم بعمل
آورده به بیست و دریم جمادی الاولی نام بردن را آواره صحرای عدم
ساخته ریشه حیات مخالفان دولت را بر انداخته خطبه نام نامی
صاحب قران ثانی شاه جهان زینت بخش مذابر ساخت - بعده
که رایت ظفر ثوام نزدیک سرحد رانا رسید رانا کرن که در ایام شاه
زادگی در رکاب عالی شرط جان فشانیها بجا آورده بود به سعادت
زمین بوس رسیده مورد عنایات گردید و بعد رسیدن مرکب جاه
و جلال ظفر اقبال باجمیر پیاده بر مزار حضرت خواجه معین الدین
چشتی قدس الله سره العزیز تشریف آرزائی فرموده مبلغ خطیر
بخشادمان و مستحقان آن درگاه رسانده فرمودند که مسجد سنگین
آنجا بنا نمایند و مکر پردازان امر شد که بنایان چابک دست و
معماران نازقرف مع مصالح حاضر و موجود سازند و محلات
مربوطه اجمیر بموجب درخواست مهلبت خان بجا گیرار مرحمت
و مقرر فرمودند و جا بجا برای محافظت و نگاهبانی نزاعث و
حفظ مال و ناموس رعایا و زبردستان و تنبیه زبردستان قدغن
خدا ترس حق شناس تعیین فرمودند •

و اخر جمادی الاخری سنه مذکور بدار الخلافت اگره بغرخی
و فیروزی شرف نزل واقع شد و عالمی از مشاهد جمال کامیاب
گردید •

رهیله و آقا افضل دیوان دکن که برادر او دیوان شهریار بود و بر
احول شهریار برگشته طاع و نور جهان بیگم اطلاع نیافته بود بجواب
ناصواب پرداخته در جواب فرمان عرضه داشت نیز ناتموده جان
نثار خان را آزوده خاطر ساخته رفته نمود .

چو تیره شود مرد را روزگار

همان او کند کش نیاید بکار

و بدان نامرمانی و عدم اطاعت فرمان اکتفا نذموده فرزندان خود را
در برهان پور همراه سکندر خان لوحانی گذاشته با جمعیت خود
و بندگان پادشاهی مثل راجه گج سنگه و غیره که در رفاقت آن بی
سعادت مجبور و معذور بودند طرف ماند و آمده اکثر قصبه و محلات
مالوا را بداخت و تاج آورده بعضی جا عاملان و منصوبان خود
گذاشته طبل مخالفت و بغی را بلند آوازه ساخته به برهانپور
مراجعت نمود - و حضرت صاحب قران چون بمنزل و معبر گذر بابا
پداری رسیدند عرضه داشت شیر خان عرف ناهرخان مشتمل بر
اظهار اطاعت و فدویت خود و اراده ناسد سیف خان بنابر ملاحظه
تقصیر سابق و از راه خجالت سلوکی که با عبد الله خان نموده
بود رسید لهذا فرمان سعادت عنوان مشتمل بر تفریض صریح داری
احمد آباد بنام او که بعد نائب گذاشتن و بنسق آنجا پرداختن
سیف خان را نظر مند ساخته، بتصور بیاراد صادر فرمودند - و خود
بگنر بابا پداری از آب نربدا عبور نموده در منزل سنور شرف نزل
فرمود، برای جشن وزن مبارک حکم مقام نمودند و چون همشیره
کلان نواب قدسیه معتز میل درخته سیف خان بود و خاطر

در خانه صادق خان بود شهر او نیز با نوز جهان همراز گفته می شد امشب
 خان چوکی بدر خانه هردو همشیره فرستاده راه آمد و رفت امر را نامه
 و قاصد بنده نموده بود - شهریار غافل از نازی روزگار بوده در لاهور بعد
 از شنیدن خبر واقعه جنت مکانی خود را چون سلطنت باری
 میر و وزیر اطفال پادشاه موسوم ساخته از نامرافقت تقدیر غافل
 گردیده بقصر خزانه لاهور دست سخاوت و بخشش دراز نموده
 از جمله نوک رو پیه که موجود بود هفتاد لک رو پیه برای جذب
 قلوب امرای بصفه انعام و علوفه پیدگی نوملازمان و مساعد در هفته اول که
 بدو هفته ایام فرمانروائی او نکشید بخشید - پسر دانیال را که با او بود
 برای مقابل فوج دار بخش و آصف خان سرفوج ساخته تعیین نمود - و
 از آن طرف آصف خان دار بخش را با کوکبه و دبدبه شاهی و تاج
 پادشاهی برقیل نشاند خواجه ابوالحسن را و مخلص خان را با
 سادات بازه هراول نمود و از آب لاهور گذشته مقابل و مقابل رو داد -
 هنوز صدای دار و گیر بلند نگردد که موج شهر بار فرار اختیار نمود - بعضی
 خود را بقلعه لاهور رساندند و جمعی بفوج دار بخش پیوستند و
 شهریار نزدیک در قلعه ایستاده چشم بر راه مرده فتح بود هر خبر
 برگشتگی طالع خود مطلع شد - از سراسیمگی سر از پای خویش
 نشناخته راه قلعه ارك اختیار نموده محصور گردید - و فوج دار بخش
 بگرد حصار آمده بمحاصره پرداختند و روز دیگر همین که علم زرافشان
 خوار از مطلع مشرق با تیغ فتح و نصرت نمایان گردید اکثر مردم درون
 و بیرون قلعه از دور و نزدیک امان طلبیده نزد آصف خان آمده
 ملحق شدند - اختصار کلام آنکه شهریار را چون مرغ پرو بل کند

ده لک روپيه پيشکش و نذر که هرسال در سرکار پادشاه و نور محل
مي رسانده باشد صوبه دار بنگاله مقرر فرمودند - بعد رسيدن بکشمير
مرض دائمي رو بشدت آورد و صحت بدن بانحراف مزاج مبدل
گرديد روز بروز برکسل طبع مي افزود و علاج حکمي حاذق سردنمي
بخشيد و مرض بامتداد کشيد و از سوارې قيل و اسب که بسيار
رغبت داشتند ماندند و اثر رجوع در هر بن مظاهر گرديد - همچون
که خود را بسير سبزه و گل مشغول مي نمودند دل رغبت نمي
نمود - و از همه ماکولات و مشروبات حتي انيرون که رفيق - الها بود
طبع نفرت کشيد و سواي چند پياله شراب هيچ چيز خواهش نمي
شد - و علامات سفر آخرت ظاهر گرديد - درين ضمن شهر ياري عيار
که بدو سه مرض مبتلا گرديده صوبي ريش و بروت بباد داده بود
بتقاضاي مصلحت ظاهر هوا خواهان بدخواه باوجود منع نور جهان
بيگم براي رفتن لاهور بقصد علاج سماجت زياده نموده مرخص
گرديد - و داور بخش پسر خسرو را که نور محل حواله شهر يار نموده
بود و از بي رشي و بي جوهر ي بار سنگين دانسته از خود جدا
نموده در حضور گذشت باز دت خان سپردند - و از کشمير کوچ طرف
لاهور فرمودند - بمنزل راجور که نزول واقع شد در راه پياله شراب
خواستند بر لب نهاده که از گلو فرو نرفته برگردانند - تا رسيدن
بدولت خانه کار بنزع کشيد - وقت چاشت اواخر ماه صفر
سنه هزار و سي و هفت [۱۰۳۷] هجري بسفر آخرت پرداختند

چرخ را جام نگون دان کز مي عشرت تهي ست

ياده از جام نگون جستن نشان ابلهي ست

بکازاز و آراستن صفوف نموده هر ساعت با امرای یمن و یسار
 دلبری و ترغیب نموده تهوری می نمود و از هرکه اثر شجاعت و
 جلالت و ترس ظاهر می گردید کز او مرصع و طلا فواخور زیاده از رتبه
 بدو رسانده موقوف بر امید نسیمه نمی گذاشت و همراه از شیرینیا
 اسبدها پر کرده داشت که باکوهای نقره موافق دستور دکن
 برای جذب قلوب پیدان های توپ خانه پیغم می رساند و باعث
 دلگرمی سپاه میگردید تا آنکه فوج عادل شاه را از پیش رو برداشت
 و بمحملهای مردانه آن زن مرد امکن چند هزار مرد مقتول
 و اسیر گردیدند. و زن صف شکن بقتل و نصرت بخدمت
 نظام الملک رسیده بیشتر از پیشتر معزز و محبوب گشت. الحامل
 نخان جهان لودی از زنی بازی می خورده چنان ملکی را
 بتقلیل که بخرچ انعام یکروزه پادشاهان هندوستان ونا ننماید
 از دست داده خود را نزد ولی نعمت و عالمی مطعون ساخت و
 درین آوان ابر طالب پسر آصف خان را بخطاب شایسته خان
 مخاطب ساختند. درین سال خان خانان ولد بیوم خان که از
 نامداران بی همتای روزگار بود بعد انقضای هفتاد و دو سال
 از مرحله عمر و دیعت حیات نمود و باعث ملال خاطر عاظر گردید و
 ساق مقور بود که پادشاه صورت خود را بر پارچه طلائی مدور بوزن
 یک توله مسکوک ساخته طرف دیگر شبیه شیری که بران آفتاب
 سوار باشد سکه زده با امرای مقرب خاص می بخشیدند که بر
 چیره بسته باعث افتخار خود و زیب دستار می داشتند و
 بعضی در کمرین انداخته بر روی سینه بجای حوز جان نگاه میداشتند.

بود بعد رسیدن مقابل حمید خان حبشی که یکی از نوکران عمده
 نظام الملکی بود و زنی داشت مکاره که بعاشقی بعقد درآورد،
 در استرهای او بمرتبه می گرشید که کار او بدبوسی کشید - و آن
 فاجره بانظام الملک بمرتبه رشته الفت را استحکام داده بود که
 بیرون شوهر او و اندرون خود صاحب اختیار گردید - و باقی ذکر
 رشادت او بزبان خامه خواجه داد - آن ملعونه باخان جهان برفات
 شوهر ساخته دراز سال عداوت و تحف و نامه و پیام مودت التیام چنان
 بنای دوستی و پدرخواندگی قائم نمود که از اثر افسانه و افسون
 بازار رزم و فوج کشی به بزم و بجهتی تبدیل یافت - و چهارپنج لک
 هون و دوسه لک روبیه جواهر بخان جهان داده ملک از دست
 رفته نظام الملکی که بعد از کشته شدن چندین هزار آدم و خرچ گروها
 بتصرف عرش آشیدانی و جنت مگانی آمده بود خورد - و آن انان نمک
 حرام نظر بر فساد ایام طمع نموده فروخت - و عوض محصول یک در محل
 محنت چندین سال دو بادشاه و دوسه شاعران هائے نامدار و
 امرای ذوالاقتدار و گروها که در تسخیر آن دیار صرف گشته بود
 را بکل از دست داد - همه حکام حکم خان جهان را در سپردن ملک
 بفرستدغای نظام الملک قبول نمودند و اطاعت ورزیدند الا خنجر
 خان قلعه دار احمد نگر حکم و نوشته خان جهان را رد نموده جواب
 داد که بدین حکم بادشاه کلید قلعه بحرمن وابسته است اما برگذات
 تعلقه مال محل نواح احمد نگر بتصرف منصوبان نظام الملک
 درآمده - گویند آن مکاره تباہ کارچمن زفهای مردم عمده را که بحسن
 صورت و زشتی سیرت شهرت داشتند برنی تسخیر دل نظام الملک

نگاربان بعرض رسید - بعد داخل شدن لامور خلعت صوفه داری لامور
 بآصف خان و وزارت بدستور سابق بخواجه ابوالحسن عنایت
 فرمودند - و افضل خان را خانسامان مقرر نمودند - و میرجمک را
 بخدمت میربخشی سرائانی بخشیدند درین ضمن بعرض رسید
 که مهابت خان از طرف شرقی متوجه جنوبی گشته تا از کجا
 مر بر آرد - چون خبر رساندند که بیست لک روپیه از محصول
 جاگیر مع فیضان و دیگر اموال مهابت خان از طرف بنکالا می آید
 نزدیک دهلی رسیده صفدر خان را با دیگر جمعی از امرا و هزار
 احدی برای آوردن زر مذکور تعیین فرمودند - در منزل شاه آباد مردم
 پادشاهی بخزانہ رسیدند - مردم مهابت خان خزانہ را بشاه آباد در
 آوردند - و بجنگ استقبال نمودند - صفدر خان سرای را سوخته جمعی
 را کشته و زخمی ساخته خزانہ را بدست آورده روانہ حضور نمود
 بعد عرض صفدر خان را با عثمان قوج و جمعی دیگر برای تنبیه
 و تادیب مهابت خان مامور و تعیین فرمودند •

درین سال مثل مآل بعرض رسید که سلطان پرویز که تعاقب
 شاه جهان می نمود ازین کلفت سرای فانی بدارالقرار جاردانی
 رحلت نمود - و عرصہ داشت خان خانان مشتمل بر قبول
 تعاقب و تنبیه مهابت خان رسید و بعرض پذیرائی درآمد -
 درین ضمن عرصہ داشت مهابت خان مبنی بر التماس عفو
 تقصیرات و تعاقب نمودن شاه جهان بعرض رسید - از واقعہ
 دکن نیز معروض گردید که یاقوت حبشی که بعد از واقعہ عنبر
 علم شهرت برافراخته بود بامنصوبان پادشاهی شرط اطاعت و دولت

[illegible]

رسانده بتلافی گوشه درین حین دیگر مؤتم پادشاهی جوق جوق و فوج
فوج خود را بکومک احدیان و قراران رساندند و افاغنه هنگامه جو
زیاده از شمار فراهم آمده رفیق ملازمان پادشاهی گردیدند - بعضی
از هراخوانان مهابت خان نظر بر آنکه قابوی وقت از دست رفته
و منصوبه بازي برگشته جلوی اسپ مهابت خان را گرفته باظهار
خیبر خواهی مانع آمدند - مهابت سخا نیز نیرنگ باری روز کار و روی
گرمی بازار کارزار قسم دیگر دیده از شنیدن خبرهای موحدش رنگ
رو باختد. صرعه در مقابل شدن از دحام ندانسته تقاضای وقت را از
دست نداده مراجعت نمود - و خود را به پناه دولت خانه پادشاهی
رساند و کوتوال خان و خلیل الله خان و جمال محمد خواص را با
جمعی از مردم بیگم برای دفع و دفع نائره فساد تعیین نمود - و روز
دیگر سردیوان ظاهر ساخت که ماده فساد قاسم خان برادر خواجه
ابوالحسن و بدیع الزمان خویش او بوده اند و وقت اشتعل نائره
جدال مردم خود را بکومک فرستاده اند هر دو را بشفقت تمام
سروپا برهنه از خانه طلبیده متعید ساخته خانهای آنها ضبط و تاراج
در آورد اما در تسلط او خلل پذیرفت و هر چند خواست از
احدیان تلافی و تدارك آن واکشد بعمل نتوانست آورد - مگر آنکه
در يك در ماه رساله آنها را بر طرف فرمودند •

درین روز از واقعه دکن بعرض رسید که عفر صاحب اختیار
نظام الملك در سن هشتاد سالگی درگذشت - شاه جهان از شنیدن
واقعه او و فساد مهابت خان و غلبه سلطان پریز به حضور از
بی تقصیری خود و التماس عفو جرم کرده ناکرده ممرض

پیش و عقب حوضه که از بوی عرق انگور و گندادهاں کافران مزاج
عنبر سرشت جنت مکانی منقص میگردد که گاه برای تبدیل و
تشیف بودن هردو بدسرسشت می فرمودند - تا آنکه بیک نفر
راجپوت که عقب حوضه بنشیند منجر گردید و کوچ بکوچ متوجه
کابل گردیدند و بشکار و مزار بزرگان گاه کاهی تشریف می بردند و همه جا
و همه وقت ساینه وار از قدم آن ظل الله جدائی اختیار نمی نمود
تا آنکه اوائل خورداد داخل حویلی کابل شدند و همراه آن بدامل
بفاتیله فردوس مکانی و بنی اعمام و تفرج باغات و عمارات و
شکار سواری می فرمودند - درین اوان ایلچی توران با نامه و
هدایای نذر محمد خان رسید و قیمت تحفه که آورده بود پنجاه
هزار روبیه بعرض رساندند •

درین ضمن بمدد روح پرفروغ صاحب قرانی و تمهید
نور محل عجب اختلال در استقلال مهابت خان رو داد - تفصیل
این اجمال آنکه چون در همان نزدیکی ایام رساله نواحداث احدیان
بتجربوز نور جهان بعرض آمده بود مردم جلالت پیشه انتخانی
تازه نگاه داشته ازان جمله جمعی را تعینات قراولن برای مستظمت
شکارگاه از دست اندازی افغانان بدسگال نموده بودند - روزی بعضی
از راجپوتان ناموار که از غرور مهابت خان احدی را وجود نمی
دانستند در چارگاه شکار اسپان و جاربایان بار بردار خون سرداده
بودند - احدیان و قراولن مانع آمدند - آنها مذبذغ نگردیدند - گفتگو
بنزاع فساد آمیز منجر گردید - یک دو احدی کشته و زخمی گردیدند
و همه احدیان و قراولن انخاف نموده بر دیوان استغاثه نمودند -

فوج راجپوتیه برای محاصره بطریق ایلغار روانه ساخته بعده خود از بندر بست حضور که نور محل را بموجب خواهش پادشاه همدم و رفیق شبعلی الم ساخت نصف جمعیت را در خدمت جنت مکانی نکاه داشته با باقی فوج خود را بآصف خان رساند و باندک تردیدی جمعی که آصف خان با اعتماد آنها پناه بدانجا برده بود با مهابت خان رفیق گشتند - و آصف خان را با ابرطالاب پسر او و خلیل الله پسر میر میران بدست آورده به بیستمی تمام پیش آمده مقید ساخته با خود بحضور آورد و در همان اوان عبدالخالق خوانی را با محمد تقی بخشی شاه جهان که در برهان پور بدست آورده با خود داشت و خواجه عبدالصمد و ملا محمد که هر دو ناضل و مصاحب آصف خان و صلاح شعار بودند حواله راجپوتان نمود که بتبع بیدریغ شهید ساختند - از انجمله ملا محمد که از فضلا و صلاحی مشهور و حافظ قرآن بود و اگر بدر میرفت کسی را بار کاری نبود اما از آنکه او را مظلوم از جهان رفتن و آن ظالم را شریک خون او گشتن سرنوشت بود بگمان آنکه مهابت خان را بآن مرد ملا چه کار قرار اختیار ننموده گرفتار پنجه اجل گردید - گویند اول در فکر کشتن او نبود فرمود که زنجیر دریایی او اندازند و وقت زنجیر نمودن طوق و زنجیر دوبار خود بشود بار جوید خرب قائم نمودن از پای او برآمد و چون مدام آن بزرگ در نلالت قران و خواندن اوراق مشغول بود و در آن حالت نیز لبهای او در حرکت بابت آخوند را بدعوت و دعای سحر و افسون خواندن معاتب ساخته حکم قتل نمود - هر چند قاضی و کاتب و بعضی

عمیق افتاد و چند غوطه خورده بزور شفاوری از آب برآمد و ازان
 تهلکد نجات یافت و از عمارتی صدا و فریاد و اویلا بلند گردید - و خواجه
 ابوالحسن که اسیر از تیر ماران رو برو در آب بختابی می نمود و
 دو سه زخم بدو رسیده بود بآب عمیق افتاد و اختیار عفن از دست او
 رفت از زمین سرنگون گردید چون دران حالت قاش زین را گرفته
 بود آفت بدو فرسید و از مدد ملاح نوز میل ازان گرداد بلا بر
 آمده بساحل نجات رسید - و فدائی خان بفقرات دو تیر برتات از
 آصف خان و خواجه ابوالحسن بفرود و پامردی تمام برآمد - و
 ابو طالب پسر آصف خان و اله یار و شیر خواجه و بهیاری از جان
 بازان پائین تر از فدائی خان عبور نمودند - و فدائی خان با جمعی
 دلاوران و ملازمان پادشاهی و نوکران جلالت پیشه خود مقابل
 فوج خصم برداشته چندی را بضرب شمشیر و تیر و سنان انداخته
 زخمی ساخته بقی را جبهتان را از پیش رو برداشته تردد بستانه نگار
 برده جنگ کنان خود را تاخیمه بادشاه رساند - فوج مهابت خان
 بمقابل و مقاتله پیش آمدند و صدای دار و گیر بلند گردید - همراهان
 فدائی خان دست و بازو به تیراندازی کشادند و چپشلها در
 دنع اعدا بکار بردند - چون تیرهای فدائی خان اندرین خیمه بر روی
 نشین پادشاه می رسید مشامر خان خود را حائل مقابل و بلا گردان
 جنت مکانی ساخته بود - درینوا مهابت خان بعرض رساند که
 جرأت و بی ادبی پاجی را مشاهده نمایند که رو بر روی نعمت
 تیر میزند و ملاحظه مال اندیشی او ندارد - بعده پادشاه مکرر بیخام
 سعی جنگ نکردن بفدائی خان فرستادند و او ناشنیده انداخته

فدویانه شناری کرده مقابل دولخانه برآمدند - و جمعی که اجل آنها دامن گیر گردید بآب فرود رفتند - و بعضی را که صدمه نلاطم دریا بپایان برد با نیم جان برآمده بفوج نترانستند پیوست - از جمله فوج قریب هفتاد نفر جلالت پیشه پیش قدمی نموده خود را مقابل فوج مهابت خان رسانده چندی را انداخته ازان میان بعضی کشته و زخمی گردیده باوجود بکار بردن حمله پستمانه استقامت نترانستند ورزید - و تا پیوستن فدائی خان برگردیدند فدائی خان هم چون دانست که کاری پیش نمی رود - رفتن همان بود و برگشتن همان روز دیگر که اواخر جمادی الاخری آن سال باشد آصف خان باتفاق همه امیران مهد علیا را بر نیل سوار نموده و نور جهان دو ترکش و دو کمان و بندوق با نقیله روشن نزد خود گذاشته بدلاسا و رغبت همراهان پرداخته از راه پایابی که تحقیق نموده بودند و بعضی جا کودالها داشت داخل دریا شدند - و همه جان نثاران مستعد کارزار گردیده نقد های جان را بر کف اخلاص گذاشته از سروجان گذشته در رکاب بیلم خود را بآب زدند - وقت عبور بسبب آنکه راه قلب بود و دوسه غار و آب عمیق داشت عجب حرج و مرج بر لشکر گذشت و سلسله انتظام فوج از هم گسیخت - و هر فرجی طرفی و هر امیری جایی بود تصدیقه صدمات زیاد از آب سر بر آوردند - آصف خان و خواجه ابو الحسن و ارادت خان که از عمارت نور محل جدا شدند همین که گذر دریا رسیدند فوج مهابت خان و راجپوتان جهالت نشان با نیلان جنگی مقابل آمده سد راه گردیده بآب درآمده شروع بتیر باران و

مصلحت و سراسیمگی که نمی داشت چه کند و مال کار بجای
منبر خواهد گردید بادشاه را باز سوار نموده از آنکه خیمه پادشاهی
بتاراج برده بودند و خیمه شهر یار برپا بود همان جا برده باعزاز
فروغ آورد به تسلی و دلبری تمام کوشیده دست بسته استاد - و
مردم او اطراف مرد گرفتند - درین وقت شباع خان که از راه اندریت
با عدم تعلقه به چپقلش و سعی تمام خود را نزد جناب مکانی
رسانده بود باشاره آن مست باد فاکامی از دست کافران شهید
گردید - اگرچه آن خدار مکار بآن همه کاردانی و کامیابی سرشته
هوش از دست داده بود و چون حوصله باختلک مردم و هر لحظه
همدم فکر و خیال تازه می گردید - اما جناب مکانی را چندان دل و حوصله
تدبیر بجای بود که هرچه می گفتند و می فرمودند خالی از رای
صواب نبود - و بالهام غیبی و فکر صائب خود را موافق کردار و اطوار
آن بد کردار و قانعی روزگار را می نمودند - و فرمودند که خوب گردید
مرا از دست آن رافضی بد کیش باختیار خویش گرفتنی - و دست
آن بد خواه دولت را کوتاه ساختنی - و او هم مردم باظهار عقیدت و
ندویت دم میزد و معذرت می خواست و تخت طلبیده بدستور
مقرری بران نشاند شراب معتاد حاضر آورده خود سرم بند های
تثبیت نیش خدمت می نمود - نور محل بعد رسیدن نزد برادر
و امیران بعد از آنکه قیل و قل و سرزنش بعین آمد قرار مصلحت
چندان یافت که فردا همین که خورشید از افق برآرد مهد دنیا
نوز جهان بیگم را برنیل سوار نموده همه اتفاق کرده شمشیر انتقام از
نیم بر آورده بران بدنام ناکام تاخته ولی نعمت را خلاص نمایم -

پرداختند - چون راجپوتان اندرون و بیرون فرورگرفته بودند و هر ساعت می انزودند دست خواصان و عهده داران از تردد خدمتانی که بدان مامور بودند کشیده می گردید - و آن غدار به چارپاوسی و تملق زبانی باظهار رسوخیت زیاد می پرداخت - و عرض نمود که وقت سواری و شکار شده - طشت و آفتابه برای روی شستن بیاورند و پوشاک خاص حاضر سازند - بعد فراغ روشستن قصد نمودند که خود را بوسیله تبدیل رخت خواب تزیین نور محل رسانند و با او مشورت تدبیرکار نمایند - آن بی سعادت مانع آمده التماس نمود که بیرون رخت عوض نمایند و زود سوار شده غلام را در رکاب بگیرند که بمردم واقعه طلب قسم دیگر ظاهر نشود - ناچار بتکلیف و ساجت او رخت و جواهر پوشیده متوجه سواری گردیدند - و نور محل از نیرنگی روزگار خبردار گشته رنگ رو و هوش باخته افوس گنان دست حیرت بر سر و زانو زنان تردد دیگر بخاطر او فرسیده سوای آنکه به تغییر وضع و تبدیل رخت و سواری که جواهر خان ناظر و دیگر خواجه سربان را فرمود همراه سواری نباشند بهر وجه خود را آن طرف بل که بموجب ارشاد باتی نساک راجپوتان مانع رفتن آن روی آب باحدی نمی شدند رساند - و بآصف خان و دیگر امرای هوش و عقل بباد داده شروع به تشنیع و تعدی و زجر نمود - هرگز بی خبر از زیاده سرزنش نمود و گفت - روی بر عقل و نمک خورتن شما که چنان روی نعمت را چنین تنها و غافل گذاشته و بدشمن سپرده ببايید - و بفکر تذلل و تدبیر کار افتد - بعده که مهلت خان دست پادشاه گرفته تسلی

خدمت پادشاه سولی نورمحل و صدیق خان بخشی و میر منصور بدخشی و شجاع خان و مقرب خان و معدود چند از عده داران و خواجه سربان و خواصان مثل خدمت پرست خان و جواهر خان و عرب دست غیب و نصیح خان دیگری نماند - و آصف خان که با همه دانائی با چنان مار زهر دار پنجه گرفته با زهر مار را تکر نمود مار باری را باز پیچ سرسری دانسته ولی نعمت را تنها گذاشته از آب گذشته در عالم آب به شرت مسجونان پرداخت غرائب داشت - مهابت خان که چشم بر راه و گوش بر آواز چنین قابو بود بر بی خبری میر وزیر و خطای تدبیر مطلع گشته لشکر را خفیه آخر شب اشاره فرمود که بی صدا و ندائی شهرت مسلح و آماده شوند و جمع باشند با عفت هشت هزار سوار که با خود داشت سوار شده قریب دو هزار سوار بر پل تعیین نموده فرمود که از آن طرف نگذارند که سوار و پیاده بیايد - و ازین طرف هر که رود مانع نگردند و خود با چهار پنج هزار سوار بشیعه پادشاه روانه گردید و نشان اسباب تجمل را همراه فوجی که بر سر پل تعیین نموده بود به شهرت عبور از آب روانه ساخت - و بجماعه داران تاکید نمود که در صورت یورش فوج ازان طرف پل را آتش دهند و نگذارند که کومک تواند رسید - و خود نزدیک دولتخانه رسیده فرمود که اطراف خیمه را فرو گیرند - و خود با جمعی از خواصان قدم جرأت اندرون بازگاه گذاشت - خواصان و خواجه سربان باری دار خبردار گشته سرا سیمه دار رو بشوابع پادشاهی آرند - و جنت مکانی را که اکثر از خمار شب اول روز در آرام خواب می بودند بمائش با بیرون ساختن -

رسیدن مهابت خان با فیلان بحضور رسیده حقیقت را آنچه در یافته آمده بود بعرض رساند - بتفاوت یک دو ماه مهابت خان نیز با لشکر آراسته بازو رسید - درین ضمن چندین هزار داد خواه از ستم رسیدگان آن دیار و ولای جاگیر داران و امرای نامدار گروه گروه و فوج فوج بحضور رسیده باغرای آصف خان بفریاد دادداد وقت سواری و معتاد آرام پادشاه را بی آرام می ساختند - بعد عرض رسیدن بمهابت خان حکم شد که اول بداسای و ادای حق ستم رسیدگان و مظلومان پرداخته و ادای مطالبه پادشاهی نموده بعد ازان ملازمت نماید - اگرچه نور محل که همه آتش اندوخته او بود میخواست در همواری و اصلاح مقدمه گوشه اما چون جنت مکانی بمرتبه در عدالت گسری و غور فریاد ستم رسیدگان تقید داشتند که با همه تعلق سرشار که با نور محل هم رسیده بود و هیچ مقدمه امور ملکی و مالی بی صلاح او صورت نمی گرفت همین که ذکر استغاثه ستم رسید بمان می آمد نور جهان را یزایی طرف داری احدی نبود - و مکرر فرموده بودند که تمام مدار سلطنت از تو او در مقدمه غور مظلومان مرا معذور دار - و در میان اوان خواجه برخیز دار نقشبندی داماد مهابت خان که دختر خود را خلاف ضابطه آن عهد بی عرض و اذن پادشاه بدو نحبست نموده بود آصف خان تبع شریز او را درین ماده بعرض رسانده بدان تقصیر برخوردار نا برخوردار را گرفته بحضور آورده گروه خاردار فرموده بخت و خواری تمام با برهنه زندان فرستادند و فرمودند - که از جواهر و قیل و دیگر اسباب چهار سرچه باو داد تحقیق نموده بضبط در آرند - و محصلان شدید

درین روز شاه میرزا دکنی پسر میرزا رستم صفوی را مخاطب بشاه
نواز خان ساخته بر مراتب منصب افزوده عنایات دیگر پادشاهی
مبذیل حال او فرمودند - درین اوان طهمورث و هوشنگ پسران شاه
زاده دانیال از شاه جهان جدا شده بتصور رسیدند - بعد ظهور عنایات
دیگر نسبت همسری بهار بانو بیگم صبیح خود به طهمورث و هوشمند
بانو صبیح خسرو با هرشنگ مقرر نموده سر بلندی بخشیدند - چون
فساد انگیزان طرف کابل مخصوص سرکشی و مفسدی حداد بد
نهاد مکرر بعرض می رسید و خراش دریاقت آب و هوای آن طرف
داشتند در وسط اسفندار بقصد سیر و شکار و گوشمال مفسدان آن
کوه سار عنان توجه بآن طرف معطوف فرمودند - در کوچ دریم و سیوم
افتخار خان با احمد بیک پسر حداد بد نهاد که سرمایه فساد و
شرش کابل گشته بود و اگر بالتفصیل ابتدای بغی ورزیدن و انتهای
قتل رسیدن او که مآل کار باغی پستان بد عاقبت است پردازد
از سر رشته سخن دور می افتد رسید - و شکر ابن عطیه آلهی بجا
آوردند و سر او را با کوه فرسنگه حکم فرمودند که همه جا تشهیر کنان
برند بر سر درازا شهر بیاروند *

ذکر سوانح سال بیست و یکم از جلوس جهانگیری مطابق

بیست و دوم جمادی الاخری سنه هزار و سی و پنج هجری

سید کمیت خامه تیز رفتار بتذکار فتنه تازه که درین سال

بعرض ظهور آمده و در قریبای مدید چنان ماجرای شگرف بر

سلطین سلف نگذشته بچگونگی می آرد - چون بعرض رسید که

مهربت خان از سلطان پور بفرار جدا شده صاحب صوبه بنه گشته

القصة بعد تفرج سیر و شکار و فیض رساندن به مردم مستحق و
 بصاحب کمال آنجا عنان مراجعت طرف پنجاب معطوف
 داشتند - چون بمنزل بهمبر رسیدند آدم بسیار از برف و سرمای
 بی هنگام و وزیدن باد گزنده که حکم زمهریر بهم رسانده بود تلف
 شدند - از اختلاف هوای بالای کوه و پائین آن مکن منزل بهمبر
 عجیب نقل می نمایند - که در عین تیر ماه الهی که زمین و
 آسمان کورا آلودگی می گردد و پائین کوه گرمی و شدت حدت هوا
 موافق موسم تابستان است که مسافرا برهنه خوابیدن در عذاب
 گرما میدارند و همین که بالای کوه برآمدند از سرمای لحاف خواب
 نمی توان نمود - چنانچه در تعریف آن منزل طفرای می نویسد - تا
 بمنزل بهمبر نرسیده معنی آیت لا یستوی اصحاب النار و اصحاب الجنة
 نفهیده - بعد وزود رایت ظفر آیات به لامور از نوشته واقعه نگار
 برهانپور بظهور پیوست که از انتشار خبر مراجعت شاه جهان از
 سمت بنگاله بعد عزیمت و نزدیک رسیدن بمرحد برار باقوت
 حبشی و ملک عنبر بتصد اعانت شاه جهان با لشکر گران رسیدند
 و برهانپور را محاصره نمود - و سر بلند زای بقتل و جدال و
 دفع شر آن جماعه بدستل پرداخت - و بعد رسیدن شاه جهان که
 جاو ریز رسیده باتفاق فوج نظام الملکی سه دفعه بتصد تسخیر قلعه
 ارگ برهانپور یرزش نمود و هربار با صوبدار و دیگر مردم پادشاهی
 مقابل و متاتله عظیم بیی داد - و بعده که نزدیک میدان قلعه
 ارگ عدای دار و گیر بلند گردید از شاه قلی خان و سرایند
 زای و غیره تردد نمایان بظهور آمد و شیر انداز خان و شاه بیگ

گردید و باقی سپاه دل بکار زار میداد بلکه سرداران عمده نیز تن بطرح جنگ انداختن نداده می خواستند بصلح و مدارات پیش آیند - راجه بهیم و شیرخان تهریزی را کار فرموده مقابل فوج شاه زاده پیروز برآمده خود را به توپ خانه آتش بار پروانه وار زده جنگ مردانه و تودک رستمانه که بشرح و بیان نیاید نمودند - خلاصه راجه بهیم بدست خود شمشیر زنان مع همراهان جانباز یک تاز صف فوج را از هم دریده خود را تاغول سلطان پیروز رساند - و درین مابین هر که مقابل او آمد به شمشیر و سندان از پا در آورده تار سیدن مقابل سلطان پیروز چندین امیر و مبارز نامی را از خانه زمین بزمین سرنگون ساخت - و نزدیک بود که فوج چهل هزار سوار بادشاهی درهم خورد - مهابت خان فرمود که فیل مست مقابل او آورند راجه بهیم و شیرخان با جمعی از راجپوتان بران بلای - یاه حمله آوردند بضرب شای شمشیر و برجی خرطوم او را انداختند و فیل را خوابتدند - و هر بار که بر قلب گاه لشکر حمله رستمانه می آورد بی اختیار صدای آفرین از هر دو لشکر بلند آوازه می گردید - تا آخر کار مهابت خان خود با چندی از بهادران نامدار مقابل او آمد - راجه بهیم با وجود برداشتن زخمهای کاری هم نبود مهابت خان گردیده بعدتردد بهادرانه از اسب افتاد - بعده که بقصد بریدن سر او نزدیک او رسیدند بار بعدد جوهر شجاعت برخاسته حریف خود را در پشته کار او ساخته تدم وایسین شمشیر از دست نیعداخت - و شیرخان نیز با جمعی از راجپوتان دیگر شرط قدوست و جان با بی بقدم رساند - بار بار از کارزار چغان گرم گردید که دو سه تیر سبیل

زین آوردند شاعری بود لطیفه گو پانصدی منصب داشت همین
که خواستند او را کبره زنند بفریاد آمده گفت که شنیده بودم ملک
عبر عدالت پیشه و منصف است اما غلط بوده والا کجا شرط
عدالت است جمعی که دولت دوهزاری سه هزاره داشته باشند
جرماته آنها صد کبره باشد منکه پانصدی باشم بهمان جرماته
معاتب گروم - عبور را این سخن خوش آمد و کبره زن موافق نمود -
بعده مناخت و تازاج ملک عادل خان پرداخته قلعه شعله پور
(شو پور) که از ابتدا همان قلعه مایه نزاع ملکی گردیده بود تازاج نموده
احشام آنجا را زیر تیغ آورده از بندرست آن طرف خاطر جمعی حاصل
کرده متوجه ناخت ملک پادشاهی گشته و تا ملکه پور و نواح پره پور
آثار آبادی نگذاشت - چون این خبر ملال اثر بعرض خدیو زمان رسید
باءت کمال کدورت خاطر عاظر گردید - بعد از فراغ سیرالک زار
کشیر عنان توجه طرف لغور معطوف فرمودند -

باز بدو سلطان پرویز و مهبت خان عنان خامه را معطوف
میسازد - بعده که شاعرزاده پرویز روانه بفکاله می شد چون
از طرف خان خانان مسبب بودن فرزندان او در خدمت
شاه جهان خاطر جمع نبود و صبیحه بیرو او که در عقد شاه زاده
دانیل آمده بود و در مقدمات مالی و ملکی از جمله نسای
مباحب آزایی و ما تدبیر گفته می شد فرمود که خان خندان را
با همه تبعه و لحقه فرستاد از او نزدیک خیمه خاص نظر بند
نگه دارند - از آن میان میان فهم غلام صاحب مدار خان خندان که
در شپامت و زنی عیادت و اخذ کار و بار زین زن خاص و عام بود

بدست ازان جا هم بستانه تاراج رفت چنانچه عنقریب بلحاظ
تحریر خواهد در آمد - و نیز معروض گردید که داراب خان پسر
خان ختنان که لغایت آن روز در قید بود شاه جهان اوزا از قید
بر آورده بعد قسمهای شدید که اوزا گرفت صوبه دار بنگاله ساخت
زن و فرزندان اوزا و خان خابان را نزد خود نگاه داشت - و راجه
بهیم را طرف پهنه برای بند و بست روانه ساخت و خود نیز
بعد از فراغ نسق اطراف مترجه پهنه شد - مخلصان و غیره
از طرف سلطان پرویز در پهنه بودند قبل از رسیدن راجه
استقامت نورزیده بی آنکه کار بکارزار افتد ملک و خزانه را حواله
راجه بهیم نمودند - بعده که شاه جهان وارد پهنه گردید
منصبداران و حکام آنطرف رجوع آورده مطیع و منقاد گردیدند
و سید مبارک قلعه دار رهناس هراس خورده کلید قلعه را با خود
گرفته آمد ملازمت نمود .

کلمه چند از وسعت و خصوصیات قلعه مذکور موافق نگاشته
میر محمد امین عرف میرزا امینا مولف ده ساله شاه جهان
نامه بزبان قلم می دهد - قلعه رعتاس سمت غربی بهار پد
بر فراز کوهی که سر به بنگاله کشیده واقع شده درش از پائین
شازده گره و محیط قلعه درازده گره جریبی است چهارده دروا
دارد که بعد تسخیر شیر شاه چهار دروازه مفتوح می باشد و مابقی
در دروازه قوت آباد است و سه چشمه سرشار دران قلعه مدام جاری
و سه تاق چشمه خیز دارد که همیشه ماکمل از آب زلال سر
- از کشته - و ذاعت ممانع اندوز قلعه حندان غله حام

رسانده عادل خان را زیاده از سابق مطیع و منقاد ساخت - و قرار یافت که ملا محمد لاری که مدار علیه و فهمیده کار و شجاع نامدار بیجا پور گفته می شد با پنج هزار سوار آمده مهابت خان را دیده تا خاطر جمعی از فساد شاه جهان در برهاتپور مقرری بماند - و نوشته ملک عنبر مصحوب علی شیر نام مشتمل برین مضمون رسید که اگر تا رفع فساد بند و بست دکن حواله غلام نمایند تعهد میدهم که اگر فتور در مقدمه ملکی رو دهد جواب آن بعهده خود لازم دانم - مهابت خان نعت دکن با اختیار ملک عنبر گذاشتن صلاح کار ندانست و به بند و بست اطراف پرداخته جا بجا تهانه نشاند - چون سلطان پرویز از شنیدن رسیدن ملا محمد لاری بیرونها مقام نموده بود بعد آمدن ملا محمد که مبلغها از نقد و جواهر و جنس اقمشه و غیره بملا محمد از طرف مهابت خان رعایه بعمل آمد همراه برده ملازمت شاه زاده پرویز فرموده پنجاه هزار روبیه و فیل و شمشیر و خلعت از طرف شاه زاده دهان و حکومت برهاتپور به پسر مکندرایی مقرر نموده جادو رای را با آدی رام و جمعی دیگر کومک همراه پسر مکندرایی تعیین نموده بعد همراه گرفتن پسر ملا محمد لاری و پسر جادو رای و برادر آدی رام را بطریق یرغمال که به هندوی اول گویند پسر مکندرایی را به تبیعت ملا محمد شفافش نمود - نام بردها را در برهاتپور گذاشته حقیقت بمصنوع معروض داشته مرحله پیمایی سمت ملک شرقی گردید - بالجمله بعد ریزه مرکب شاه جهان بملک بنگاله جنگهایی که با ابراهیم خان صوبه دار که خالوی نور محل می شد و مرد معتبر

سده ۱۰۳۳

(۳۶۳)

محمد جهانگیر بادشاه

گنجداده رسید قطب المملک خدمتکاری در فرستادن هدایا و تحف و
گزارندن از سرحد خود بجا آورد - و نیز معروض گردید که از جمله
مرگ عمده که ترک رفاقت شاه جهان نموده بودند محمد جعفر
پسر افضل خان دیوان بعد رسیدن نزدیک تعلقه تلنگانه مع فرزندان
جدا شد و برای تسلی نمودن و برگرداندن او سید جعفر نام را با
جمعی تعیین نمود بعده که هر دو بهم دیگر رسیدند و افسون سید
جعفر برای برگرداندن محمد جعفر موثر نگردید میان هر دو کار
بقتل انجامید و از هر کدام تودن بهادرانه بظهور آمد و هر دو از دست
همدیگر کشته گردیدند *

ذکر سال نوزدهم از جلوس جهانگیری مطابق بیست
و نهم جمادی الاولی سده هزار و سی و سه هجری
بعده که خبر رفتن شاه جهان بنگاله بتحقیق پیوست
بنام پرویز حکم صادر فرمودند که بعد فراغ بند و بست دکن خود را
بتعاقب شاه جهان به بنگاله رساند و خان جهان لودی را در آگره
گذاشتند و فرمودند هر طرف که کار افتد گوش بر آواز و چشم بر راه
حکم باشد - سلطان پرویز بعد رسیدن فرمان بتعاقب شاه جهان به
تهیه روانه شدن سمت شرقی پرداخته وقت کوچ مقرر نمودند که
مهابت خان چند روز برای نسق دکن در برهان پور مانده زود
خود را در مقامات مابین سرحد حیدر آباد برساند - مهابت خان
قاضی عبدالعزیز شاهي را که در قید داشت مردکار دانسته از قید
برآورده مستمال ساخته نزد عادل خان روانه نمود - و قاضی حجابیت
را بسیار بآئین شایسته بجا آورده پیغامهای عنایت آمیز مشفقانه

را بآن طرف کسند و از جانب دیگر چهار پنج هزار سوار جانباز بر
اسپان دریا تاز موار شده از دوسه جا که آب کم تحقیق کرده بود
خود را بآب زنند و تا مردم بیرم بیگ بر خود جنبیدن و بقصد
مقابل و سد راه گردیدن فراهم آمدن دوسه فوج مهابت خان از
آب گذشته خود را بخان خاتان رساندند - و سر رشته اختیار تردد
بدست بیرم بیگ نهادند - و راه برهان پور اختیار نمود - و خان خاتان
نظر بر قاپوی وقت قسم کلام الله را از خوردنی هر روزه تصور
نموده ناخورده انکاشته با فوج مهابت خان ملحق گشت - شاه دریا
دل ازین خبر اکاهی یافته در توقف برهان پور مصلحت ندانسته
سراسیمه وار راه گلکنده بقصد ملک بنگاله اختیار نموده از شدت
باران و طغیان آبها کوچ بکوچ روانه شد - اکثر ار نوکران شاهی و
پادشاهی ترک رفقت نموده به مهابت خان و لسكر سلطان پرویز
پیوستند - و سلطان پرویز خبر شنیده بطریق استعجال از آب گذشته
کارخانجات را گذاشته خود را برهان پور رسانده چند منزل دیگر تا
سرحد برار تعاقب نموده به برهانپور مراجعت نمود - جنّت ملکی
برهزیمت شاه جهان اطلاع یافته پاره مطمئن خاطر گشته چون از
گرمای دار الخلافت و نا موافقت هوای اطراف دهلی خاطر
نفرت داشت و بمزاج آب و هوای کشمیر موافقت نموده بود با وجود
تفرقه خاطر اوائل آذر ماه الهی عزان توجه اطراف کشمیر
بهشت نظیر معطوف داشتند - و درین وقت بودن آصف خان
سبب هوا خواهی شاه جهان در بنگاله خلاف مصلحت دانسته
طلب حضور نمودند - و بعرض رسید که شاه جهان بعده که بسرحد

سده ۱۰۳۳

(۳۴۳)

محمد جهانگیر بادشاه

گلکنده رسید قطب الملک خدمتکاری در فرستادن هدایا و تحف و
گزارانیدن از سرحد خود بجا آورد - و نیز معروض گردید که از جمله
سرزم عملده که ترک رفاقت شاه جهان نموده بودند محمد جعفر
پسر افضل خان دیوان بعد رسیدن نزدیک تعلقه تلنگانه مع فرزندان
جدا شد و برای تسلی نمودن و برگرداندن او سید جعفر نام را با
جمعی تعیین نمود بعده که هر دو بهم دیگر رسیدند و افسون سید
جعفر برای برگرداندن محمد جعفر موثر نگردید میان هر دو کار
بقتال انجامید و از هر کدام تروید بهادرانه بظهور آمد و هر دو از دست
همدیگر کشته گردیدند *

ذکر سال نوزدهم از جلوس جهانگیری مطابق بیست
ونهم جمادی الاولی سنه هزار و سی و سه هجری
بعده که خبر رفتن شاه جهان بسمت بنگاله بتحقیق پیوست
بنام پرویز حکم صادر فرمودند که بعد فراغ بند و بست دکن خود را
بتعاقب شاه جهان به بنگاله رساند و خان جهان لودی را در آگه
گذاشتند و فرمودند هر طرف که کار افتد گوش بر آواز و چشم بر راه
حکم باشد - سلطان پرویز بعد رسیدن فرمان بتعاقب شاه جهان به
تهید روانه شدن سمت شرقی پرداخته وقت کوچ مقرر نمودند که
مهابت خان چند روز برای نسق دکن در برهان پور مانده زود
خود را در مقامات مابین سرحد حیدر آباد برساند - مهابت خان
قاضی عبدالعزیز شاهي را که در قید داشت مردکار دانسته از قید
برآورده مستمال ساخته نزد عادل خان روانه نمود - و قاضی حجابت
را بسیار باتین شایسته بجا آورده پیغامهای عنایت آمیز مشفقانه

را بآن طرف کشند و از جانب دیگر چهار پنج هزار سوار جانباز بر
اسپان دریا تاز حوار شده از دوسه جا که آب کم تحقیق کرده بود
خود را بآب زنند و تا مردم بیرم بیگ بر خود جنبدین و بقصد
مقابل و سد راه گردیدن فراهم آمدن دوسه فوج مهابت خان از
آب گذشته خود را بخان خاتان رساندند - و سر رشته اختیار تردد
بدست بیرم بیگ نهادند - و راه برهان پرور اختیار نمود - و خان خاتان
نظر بر تابی وقت قسم کلام الله را از خوردنی هر روزه تصور
نموده ناخورده انگاشته با فوج مهابت خان ملحق گشت - شاه دریا
دل ازین خبر آگاهی یافته در توقف برهان پرور مصلحت ندانسته
سراسیمه وار راه گلگنده بقصد ملک بنگاله اختیار نموده از شدت
بازان و طغیان آبها کوچ بکوچ روانه شد - اکثر از نوکران شاهی و
پادشاهی ترک رفقت نموده به مهابت خان و لشکر سلطان پرویز
پیوستند - و سلطان پرویز خبر شنیده بطریق استعجال از آب گذشته
کارخانجات را گذاشته خود را ببرهان پرور رسانده چند منزل دیگر تا
سرحد برار تعاقب نموده به برهانپور مراجعت نمود - جنّت مکنی
بر هزیمت شاه جهان اطلاع یافته پاره مطمئن خاطر گشته چون از
گرمای دار الخلافت و نا موافقت هوای اطراف دهلی خاطر
نفرت داشت و بمزاج آب و هوای کشمیر موافقت نموده بود با جرد
تفرقه خاطر اوائل آذر ماه الهی عنان توجه اطراف کشمیر
بهشت نظیر معطوف داشتند - و درین وقت بودن آصف خان
بسبب هوا خواهی شاه جهان در بنگاله خلاف مصلحت دانسته
طلب حضور نمودند - و بعرض رسید که شاه جهان بعد از که بسرحد

سنه ۱۰۳۲

(۳۴۱)

محمد جهانگیر بادشاه

باعث امنیت خلق الله باشد کوشیدن بر خود و همه مسلمانان
واجب میدانم - اگر خاطر نشان شاهزاده بلند اقبال نموده یکی از
معتقدان هواخواه معامله فهم را بفرستند که بعضی مذکورات
بایم در میان آورده در دفع نائز و فساد و عناد که پای قتال و جدال
از میان برخیزد فیما بین پدر و پسر زیاده از سابق آمیزش بمیان
آید و نور محل هم نادم گشته راضی گردد و جاگیرات شاه جوان
بخش باضافه آن بحال نمایند بهتر خواهد بود - و ازین معنی کلمات
صلح آمیز بکفالت قسم و پیمان کلام ایند معان بسیار دران بذکر
در آورد - و چنان تدبیر و تدویر بکار برد که آن خط بدست شاه جهان
افتاد و بمطالعۀ خاص در آمد - شاه جهان که خواهان اصلاح کار و رفع
فتنه بود ادعای مهابت خان را موافق خواهش خود دانسته
برای حجابت و وکالت این کار به از خان خانان دیگری را ندانسته
او را استمالت نموده قسم کلام الهی را کفیل بمیان آورده هر دو پسر
او را نزد خود نگهداشته نزد مهابت خان روانه نموده مقرر فرمودند
که خان خانان این طرف آب مانده بنای عهد و قرار استوار سازد - بعده
که خان خانان نزدیک بآب گذر اکبر پور رسید و میان مردم خبر صلح
انتشار یافت مردم بیرم بیگ که بر معبرها برای محافظت مقرر
بودند از شنیدن خبر مصالح خاطر جمعی حاصل نموده در بند و بست
گذرها سهل انگاری نمودند - و بعد فرود آمدن خان خانان و بمیان
آمدن رسل و رسائل صلح مهابت خان وقت آخر شب فرمود که
یک طرف آب جمعی از مردم بازار و سواران ناکه بامشعل و صدای
تفنگ و آواز دار و گیسو آواز تردد عبور بظهور آرند - و فوج بیرم بیگ

راجه گوبال سنگه را بقلعه داري آنجا مقرر ساختند - درينولا نوشته
خان خانان که بمهابت خان نوشته در آن اين بيت درج
نموده بود

• بيت •
مد کس بنظر نگاه ميدارندم • و نه پيريدمي زني آرامي
بدست يکي از ملازمان شاهي افتاده از نظر شاهان گذشت -
بعد مطالعه خان خانان را طلبیده بدست او دادند - چون سواي عرق
خجالت که بر چهره حال او پيدا گشت جواب ديگر نداشت
فرمودند که با پسران متصل دولتخانه نظربند باشند و موافق قال
قال او که گفته اند

مزن قال بد کارد حال بد

همان مد نفر برو نگهبان مقرر ساختند - و بعضي خدمه ميل
را با سباب زيادتي در قلعه آسیر گذاشته در سد حوالي برهان پور
دائرة فرمودند - چون سلطان پرويز و مهابت خان گزار آب رسیده
کشتي موجود نيافتند و دريا در طغيان و گذرها بند بنظر آمدند
مهابت خان به بحر فکر و تدبير فرو رفته از راه منصوبه بازي
بخان خانان با وجود اطلاع بدنام و نظربند گشتن او خطي نوشت
که ازان سوي ساختگي نيابد - و منجر بظن بد نسبت بخان خانان
نگردد - و دران درج نموده که بر عالمي ظاهر و هويداست که
شاهزاده جهان و جهانيان را سواي اطاعت پدر و رفع فساد مطلب
ديگر منظور نيست و مدعيان دولت که بر همکار گشته گرمي هنگامه
بازار خود درين در هم اندازي دانسته اند بجزاي اعمال خواهند
رسيد من اگرچه در آمدن مجبورم اما در اصلاح حال ملک که

سنه ۱۰۳۲

(۳۳۹)

محمد جهانگیر بادشاه

خان حقیقت بحضور معروض داشت - بعد عرض صفی خان را
که هفت صدی بود سه هزاری نموده مخاطب بسیف خان
فرمودند - و ناهر خان را نیز از نهصدی سه هزاری نمودند - زهی
خواهش الهی که عبدالله خان بآن شهرت شجاعت که از آوزة
نام او شیر در بیشه آرام نمی گرفت - از صفی خان که چندان
سرو سامان نداشت و عدم وجود او نزد عبدالله خان مساوی
بود چنان هزیمت فاحش یابد و باعث مزید آبرو و ترقی
صفی خان گردد - و اغلب که این اثر شامت آن باشد که
بارجود از نمک پروردها و پیش آوردهای جنت مکانی بودن و
بر وقت کارزار بفوج شاه جهان پیوستن چنین نتیجه بخشید -
القصد بعده که شاه جهان از ماند و گذشته خبر تعیین شدن و روانه
گردیدن سلطان پرویز و کشته شدن بکرماجیت شنید رستم خان را
که از نمک پروردهای قدیم شاه جهان گفته می شد - و از سه
بیستی بپایه پنجهزاری رسانده بود با جمعی از امرا سد راه
هراول فوج پاکدهی تعیین نمود - رستم خان قبل از رسیدن افواج
سلطان پرویز در نامه و پیام با مهابت خان ساخته بدو پیوست -
باقی فوج و سرداران خود را نزد شاه جهان رساندند - و شاه جهان
از گذر اکبر پور عبور نموده کشتیها جمع ساخته پرازگاه و همیشه
نموده سوخت - و سرداران ملاح را مقید ساخته با خود گرفت - و
بیرم بیگ بخشی را بر سر آب که ایام برشکال رسیده بود با جمعی
از فوج نگاه داشت - و خود را به برهان پور رساند - نزدیک برهان پور
که رسیدند قلعه آسیر را بتدبیر و منصوبه سلطانی بتصرف آورده

خود در خدمت ولی نعمت نادر خان نام و دیگر مردم نامی
متعینه احمد آباد خفیه با خود رفیق و همراه ساخته بشهرت روانه
شدن نزد شاه زاده از احمد آباد برآمده بفراهم آوردن جمیعت
پرداخت مسند صالح نام که صاحب فوج و از فدویان شاه جهان
بود برین اراده مطاع گشته کهتر داس را اطلاع داده با هم اتفاق
نموده خزانه ده لک روپیه اشرفی و پرتله مرصع با خود گرفته قادر
بر همراه گرفتن تخت نگشته ناخبر یافتن صفی خان نزد شاه جهان
روانه گردید - صفی خان بمدد تدبیر و دیگر امرا غافل بشهر درآمده
وفادار نائب عبد الله خان را بدست آورده تخت مرصع را شکسته
طلاي آن را با زر خزانه که داشت و توانست بهم رسانده بسپاه
داده به نسق شهر از طرف پادشاه پرداخت عبد الله خان خبر
یافته از شاه جهان رخصت خواسته از غرور شجاعت و بنظر نیازدن
صفی خان محتاج بکومک و فراهم آوردن لشکر نگشته بطریق
ایلغار تاخته خود را تا بروده چهل گروهی احمد آباد رساند و
ندانست که خمار غرور ندامت است و گفته اند • ع •

دشمن نتوان حقیر و بیچاره شمرد

صفی خان باتفاق نادر خان با جمعی که داشت از احمد آباد
برآمده تا بروده باستقبال عبد الله خان شتافت - و بعد
شدست که مرفوج عبد الله خان افتاد و دو دفعه باهم کارزار
نمودند و هر بار عبد الله خان هزیمت یافت - صفی خان تا
سلطان پور تعاقب نموده بتخت تمام لشکر خصم را بقاراج در آورد -
و عبد الله خان خود را بحال تباه نزد شاه جهان رساند - و صفی

در احمد آباد بر سر جاگیر بود برادران غافل بزو تاخته بقتل رسانیدند - فرمودند قاتلان را بی جاگیر ساخته محبوس سازند - و حکم نمودند که شاه زاده پرویز را به هراولی و اتالیقی مهابت خان و جمعی دیگر از امرا بتعاقب شاه جهان تعیین نمایند بدست لک روپیه برای سپاه مع عنایات دیگر مرحمت نموده مرخص ساختند - داور بخش پسر خسرو را از تغییر شاه جهان صوبه احمد آباد باتالیقی خان اعظم مقرر و مرخص فرمودند - و آصف خان را صوبه دار بنگاله نمودند - اعتبار خان که در اهتمام برج و باره قلعه آگره پرداخته بود بوسیله نور محل از اصل و اضافه شش هزاره نمودند - درین سال والده ماجده جنت مکانی ازین تنگنای سرای فانی بروضة جاودانی شتافت - درینولا بعرض رسید که میان عبدالله خان و صفی خان دیوان احمد آباد محاربه غریب روداد و عبد الله خان هزیمت یافت تفصیل این اجمال آنکه چون شاه جهان نیابت صوبه داری احمد آباد از انتقال راجه بکرماجیت بنام عبد الله خان مقرر نمود بعد رسیدن وفادار نام خواجه سرا نائب عبد الله خان با احمد آباد که حکم روانه نمودن کهتر داس منصوب کرده بکرماجیت مع خزانة احمد آباد و تخت مرصع و پرتله الماس که حسب فرموده شاه جهان برای ارسال حضور تیار نموده بودند نزد شاه جهان با خود آورده بود و صفی خان دیوان احمد آباد منصوب کرده پادشاه که همزلف شاه جهان می شد و بنام او بر شاه جهان در باب روانه نمودن تخت و پرتله مع خزانة حکم فرستاده بودند نظر بر بغی ورزیدن شاه جهان و فدویت

پیوست - بکرماجیت که هراول بود بشوشوختی آنکه این مرده را
خود بداراب خان رساند عفا را معطوف داشته عبد الله خان را
بجای خود قائم نمود - درین آن گوی تفنگ از غیب بدر رسید و
از اسب افتاد - باوجود آنکه بسبب کشته شدن راجه بکرماجیت
و پیوستن عبد الله خان بشکر شاه جهان انتظام هر دو فوج از هم
کسبیت باز از سرداران طرف شاه جهان ترون نمایان در حمله اول
بظهور آمد - و از مردم لشکر پادشاهی زبردست خان شیر حمله
باجمعی از سادات بکار آمدند - و سید هاشم باره زخم برداشته دستگیر
گردید - و زود هر دو لشکر از هم جدا گشته متفرق گردیدند - چون
مهابت خان قبل از رسیدن خبر مراجعت شاه جهان از راه تدبیر
و تدبیر از قاضی عبد العزیز بشاه جهان نویسانیده - بود مشتمل
برینکه پادشاه می فرمودند که مهابت خان را مقرر نموده همین که
خبر معارفت شاه زاده بدکهن برسد محال جاگیر دستور سابق
بمحال می نمائیم - و شقه مهر خاص فرمان دستور نیز بدین مضمون
صادر گردید - شاه جهان که اصلا دل نهاد فساد نبود و پیش از ورود
نوشتهات متوجه دکهن گردیده بود - هر چند اعتماد بر گفته و نوشته
مدعیان دولت نداشت و مقابله و مقاتله با پدر کفر می دانست
برای اثبات حجت بطریق استعجال در طی مسافت مراجعت
کوشیده در جواب اظهار اطاعت امر معروض داشت - و بموجب
تکلیف نور محال و هنگامه طلبان دیگر پادشاه بعد رسیدن دهلی
متوجه اجمیر گردیدند - و درین اوان شاه زاده پرویز بحضور رسید -
درینوقت معروض گردید که میرزا بدیع الزمان پسر میرزا شاه رخ که

سنه ۱۰۳۲

و این عهد تغییر نموده بشهر یاز و دیگران تنخواه نمایند - و عبدالله خان
 نیز با جمعی از سادات بارهه از نزد شاه زاده برخاسته بموجب حکم
 بحضور رسید - و فوج برای مقابله شاه باغی بسرداری عبدالله خان
 بطریق هراول سلطان پرویز تعیین فرمودند - و تا رسیدن پادشاه
 بدلهلی آصف خان و نوازش خان پسر سعید خان با راجه‌های
 نامدار و امرای ذو الاقدار دیگر از اطراف رسیده ملازمت نمودند -
 بعده خبر تعیین فوج به شاه جهان رسید خواست از فوج جدا شده
 جریده خود را بخدمت پدر رسانده عذر تهمت خواسته پرد و حجاب
 از میان بردارد - باز بسبب برخاستن غبار فساد زیاد چند هزار
 سوار بسرداری داراب خان و راجه بکرماجیت و راجه بهیم برای
 احتیاط سر راه عبدالله خان گذاشته خود متوجه دکن گردیدند •
 ذکر سال هیجدهم از جلوس و جشن نوروز جهان افروز
 مطابق بیستم جمادی الاولی سنه هزار سی و دو هجری
 چون تمیّه بزم جشن سال هیجدهم جلوس سنه هزار و سی و
 دو [۱۰۳۲] هجری بزم مبدل گشت و بعرض رسید که شاه جهان
 از شنیدن مقید گردیدن قاضی عبد العزیز و تعیین افواج فوج برای
 مقابل عبدالله خان گذاشته خود براه غیر شارع روانه دکن گردید -
 به تجويز بیگم عبد الله خان را با خواجه ابو الحسن و لشکر خان و
 و نوازش خان و دیگر امرا که مجموع بیست و پنج هزار سوار طومار
 فوج بندی شد تعیین فرمودند - بعده که فوجها در سرحد مالوا مقابل
 بهم رسیدند همین که صف کارزار بپاراست هنوز صدای داروگیر بلند
 نشده بود که عبد الله خان با فوج خود برآمده بلسکر شاه جهان

گذشته و نوشته آصف خان نیز با عریضه داروغه خزان و دیوان
معروض گردیده - که درین هنگامه اخبار فساد افزا برآوردن خزانه
از قلعه آگره مصلحت نیست - و ذکر بغی وزیرین شاه جهان که
در گوشه و کنار بایما و اشاره بود در هر کجایه و بازار و محافل
آشکارا انتشار یافت - و بعد رسیدن موسوی خان نزد شاه جهان
باتفاق قاضی عبدالعزیز در جواب آورد و زبانی التماس نمود
مضمون آنکه آرزوی غلام بی تقصیر همین است که غیار ملای
که بسعی واقع طلبان فتنه جو و کم توجهی بیگم برخاطر عاطر
جا گرفته بآب اظهار عقیدت شسته گردد - و پرده ادب و آرم از میان
برداشته نگردد - و جاگیرهای مرا بحال فرمایند - و الا یکبار بحضور
رسیده بعد حصول سعادت قدمبوس عرض حال و بی تقصیری
بخود نمایم مطلب دیگر ندارم - فائده نه بخشید - و قاضی عبدالعزیز
فرستاده شاه جهان را بار عرض نداده حواله مهابت خان نمودند -
درین هنگامه ارباب غرض بوساطت مهابت خان بعرض رساندند
که محرم خواجه سرا و خلیل بیگ و فدائی خان میرتزک و
ذوالقدر خان معروف معتقد خان وکیل با شاه جهان مراسلات
درمیان دارند - اگرچه مهابت خان برای قتل هر پنج نفر مصلحت
داد اما فدائی خان و ذوالقدر خان قسم کلام الله را شفیع
بی تقصیری خرد ساخته از قتل نجات یافته محبوس گردیدند -
دیگران را حکم کشتن فرمودند - و جنت مکانی کوچ بکوچ متوجه
دار الخلافت گردیدند - و خان جهان و دیگر امیر از جا بجا بموجب
طلب بحضور رسیدند - حکم شد که باقی محال جاگیر از شاه زاده

ساختگی برای استیصال من باشد در قبول این مهم دور از عقل تعمل
می نمود - و در جواب نوشت که اگر برای برشم زدن دولت و آبروی
شاه جهان که احتمال خال عظیم در سلطنت میبرد کمربسته اند
باید که آصف خان را از حضور خود جدا نمایند تا من جرات
در آمدن نه ایم - این معنی را نیز قبول نموده آصف خان را فرمودند
که باگرو رفته آنچه از خزانه طلا و نقره غیر مسکوک باشد و جنس
جواهر تفریق نموده بحضور بیاورد - و بمهابت خان حکم ناطق بنماید
پیام صادر شد که پسر را در کابل گذاشته بحضور بیاورد - و سلطان
پرویز را بسزای محمد شریف وکیل برای مقابله شاه جهان فرستادن
طلب حضور نمودند - و درین ایام که مزاج پادشاه از غلبه آزار
ضیق النفس بحال نبود مکرر حکم برای مراجعت شاه جهان
بدکهن رفت - بعد از التماس آنکه بدون رسیدن حضور و دیدن قدم
مبارک خفتی که مدعیان صاحب غرض بمن رسانده اند برخورد گوار
نمی توانم نمود معاودت نهی نمود - و نور محل باتفاق واقعه طلبان
هنگامه جو دلیل اثبات بغی و سرکشی شاه جهان بعرض می رساند -
و ملال بر ملال خاطر پادشاه می افزود - لهذا موسوی خان را که در سخن
شناسی و زبان فهمی بی نظیر بود نزد آن گوهر درج سلطنت
روانه ساختند و پیغامهای مشفقانه نصیحت آمیز نمودند و فرمودند -
اراده ظاهری و باطنی شاه زاده را واقف گشته زود مراجعت نماید -
درین ضمن مهابت خان بحضور رسیده ملازمت نمود - در همین
اوان عرضه داشت اعتبار خان که از منصوبان نور محل در آگرو
بود رسید - مشتعل برینکه شاه جهان با مصالح بغی از ماندن

شهریار بی عیار و بیگم بودند اینکه در پیش آوردن زبنة جاه و اعتبار
 شهریار در ارتفاع غبار ملال و نزاع کوشند - چون آصف خان را
 بسبب دامادی شاهزاده ذوالقادر طرفدار شاه جهان پنداشتند
 در افروختن فائز از آتش زنة عناد اهل غرض میان خواهر
 و برادر نیز ماده ملال خاطر بهم رسید - و آصف خان از راه عقل و
 دانائی مهر سکوت بر لب و زبان زده گوش بحرف هرزه درایان
 نداده وقت تذکار این کلمات خود را کنار می کشید - و افضل خان
 بعد رسیدن حضور و رساندن عرضه داشت و پیغام هر چند سعی نمود
 فائده مرتب نگردید - و بدون نیل مقصود برگردید - و ازینکه حکم
 مراجعت نکهن بنام شاهزاده صادر شده بود او در جواب التماس
 نمود که یک بار بحضور رسیده تعرض حال و بی تقصیری خود
 پرداخته بار بدانچه مامور گردد بعمل خواهد آورد - این معنی نیز
 بر بغی و عدم اطاعت خاطر نشان پادشاه نمودند - و بعضی مفسدان
 هنگامه طلب مصلحت کار درین دانستند که چون مهابت خان
 و آصف خان را با هم سویی مزاج است و دشمن دانا و سپاهی
 مزاج گرفته صاحب فوج است بحضور طلبیده همراه شاه زاده پروریز
 مقرر نموده برای مقابله شاه جهان تعیین باید نمود - و فرمان و نشان
 بیگم بجهت طلب مهابت خان پدیم صادر گردید - و مهابت خان را
 پایه عناد از عقل و دانائی نور محل تعجب بر تعجب می افزود که
 چگونه با این همه جوهر شعور و غور در امور ملکی سرشته عاقبت
 اندیشی را از دست داده باعث انتشار فساد در سواد هند گردیده
 میشود عالمی را بشورش آرد - بلکه بگمان آنکه شاید این همه تمهید و

خود خلاف دستور ادب به اندرز نوشتن خویش را خسرا الدنیا
 و الآخرة سازد اما بران پادشاه جهان و جهانیان و همه عقلا و حکما
 ظاهر است که پای غرض و حسه که بمیان آمد پای مردان افلاطون
 منس میلغزد تا بزنان که بحکم خدا از حلیه عقل معری و بزیور
 رشک و غرض آراسته اند چه رسد * * بیت *
 چراغ کذب را کافروزدش زن * بجز اشک دروغش نیست دروغ
 ازان روغن چراغی چون فرزند * بیک ساعت جهانی را بسوزد
 خصوص در مقدمات ملکی و مالی جزئی و کلی بر زای زنان
 عمل نمودن نزد عقلا مذموم و شوم است خاصه در حق غلام که
 ملوک رفته پرفتنه دکهن را دو بار بشمشیر اقبال جهانگیری بتسخیر
 در آورده خود را گوسفند قربانی تصور نموده در هیچ کار سر از
 فرمان نه پیچیده ام و باز سواي فدویت و اطاعت منظور نیست
 در پاداش چنان خدمات و جانفشانی که چشم انواع عنایت
 داشت سرگزانی فرمودن و باعث شتمات دشمنان گشتن و بگفته
 منافقان و اهل عناد جاگیرهای نیازمند را تغییر نمودن و بدان
 نا خلف دادن و از سود و از نقصان خود فرق نمودن و غور و تأمل
 را کار نفرمودن بجز ناموافقت ایام خود حمل بر چه توان نمود -
 اگر چه شاه ولی عهد را سواي آن مطلب غرضی نبود که بهر وجه
 غبار ملالی که بسعی و واقعه طلبان فتنه جو و کم توجهی نور محل
 بر خاطر پدر جا گرفته بآب اظهار عقیدت شسته گردد و پرده ادب
 و آزر از میان برداشته نگردد و کار ببدنامی بغی و زیدن و
 نمج کشیها نکشد اما اراده بعضی کوته اندیشان برهمکار که متوسل

ساختن خلاف رای صواب است - و تجویز این مهم را بنام شهریار
بنیان آورد - از آنکه می دانست که جنت مکانی شهریار بی اختیار
را قابل آن کار نمی داند مقرر نمود که میرزا رستم صفوی که مدت
در قندهار کامرانی نموده واقف آن سرزمین است اتالیق و صاحب
اختیار شهریار و آن مهم باشد - ازینکه بیگم صاحب خزانه بود و
اموال اعتماد الدوله نیز مبلغ کلی بدو بخشیده بودند خود متکفل
خرج و سامان یورش و تسخیر قندهار گردید - و جاگیر پنجاب و
دیگر اقطاع سیر حاصل شاه جهان را تغییر نموده در تلخواه شهریار
مقرر کردند - و فرمان بنام شاهزاده صادر فرمودند که هرچا رسد
همان جا توقف نمایند - و کومکین همراه را زود روانه حضور
که همراه شهریار مقرر ساخته آید - و برای آوردن متعینه دکن سزا
تعیین شدند و شهریار را بمنصب دوازده هزاره هشت هزار
سرافرازی داده و باتالیقی و هزارلی میرزا رستم صفوی مر
ساختند - و میرزا رستم پیشتر برای تهیه بعضی سرانجام روانه
گردید - و جنت مکانی اعتقاد (94) خان را در کشمیر گذاشته و
کشتوار را از قید خلاص نموده وطن او بدو بخشیده محال زعفران
شکارگاه در سرکار ضبط کرده متوجه لاهور شدند - بعد که فرمان واحد
فساد افزا بشاه جهان رسید نهایت آشفتگی خاطر و مگر گشته افضا
خان دیوان خود را با عرصه داشت مشتمل برین مضمون روانه
نمود که اگر چه فرزند مرید را چه یارا که در خدمت مرشد و قبل

خود خلاف دستور ادب به اندرز نوشتن خویش را خسروالدنیا
والآخرة سازد اما بران پادشاه جهان و جهانیان و همه عقلا و حکما
ظاهر است که پای غرض و حسد که بمیان آمد پای مردان افلاطون
منش میلغزد تا بزنان که بحکم خدا از حلیه عقل معری و بزبور
رشف و غرض آراسته اند چه رسد * * بیت *

چراغ کذب را کافروزدش زن * بجزاشک دروغش نیست روغن
ازان روغن چراغی چون فروزد * بیک ساعت جهانی را بسوزد

خصوص در مقدمات ملکی و مالی جزئی و کلی بر رای زنان
عمل نمودن نزد عقلا مذموم و شوم است خاصه در حق غلام که
ملک رفته پرفتنه دکن را دو بار بشمشیر اقبال جهانگیری بتسخیر
در آورده خود را گوسفند قربانی تصور نموده در هیچ کار سر از
فرمان نه پیچیده ام و باز سوای فدویت و اطاعت منظور نیست
در پاداش چنان خدمات و جانفشانی که چشم انواع عنایت
داشت سرگرانی فرمودن و باعث شمائت دشمنان گشتن و بگفته
منافقان و اهل عناد جاگیرهای نیازمند را تغییر نمودن و بدان
نا خلف دادن و از سود و از نقصان خود فرق نمودن و غور و تامل
را کار نفرمودن بجز ناموافقت ایام خود حمل بر چه توان نمود -

اگرچه شاه ولی عهد را سوای آن مطلب غرضی نبود که بهر وجه
غبار مالی که بسعی واقعه طلبان فتنه جو و کم توجهی نور محمل
بر خاطر پدر جا گرفته بآب اظهار عقیدت شسته گردد و پرده ادب
و آزر از میان برداشته نگردد و کار بیدنامی بغی و زید و
نمچ کشیها نکشد اما اراده بعضی کوه اندیشان برهمکار که متوسل

ساختن خلعت رای موافق است - و تجویز این مهم را بنام شهریار
 بمیان آورد - از آنکه می دانست که جنت مکانی شهریار بی اختیار
 را قابل آن کار نمی داند مقرر نمود که میروا رستم صفوی که مدت
 در قندهار کامرانی نموده و اقامت آن سرزمین است اقبالیق و صاحب
 اختیار شهریار و آن مهم باشد - ازینکه بیگم صاحب بخوانه بود و
 اموال اعتماد الدوله نیز مبلغ کلی بدو بخشیده بودند خود متکفل
 خرج و سامان یورش و تسخیر قندهار گردید - و جایگزین پنجاب و
 دیگر اقطاع سیر حاصل شاه جهان را تغییر نموده در قندهار شهریار
 مقرر کردند - و فرمان بنام شاهزاده صادر فرمودند که هر جا رسید
 همان جا توقف نمایند - و کومکیان همراه را زود روانه حضور سازند
 که همراه شهریار مقرر ساخته آید - و برای آوردن متعین دکن سزاولان
 تعیین شدند و شهریار را بمنصب دوازه هزاره هزاری هشت هزار سوار
 سرافرازی داده و باتالیقی و هزاره میروا رستم صفوی مرخص
 ساختند - و میروا رستم پیشتر برای تهیه بعضی سرانجام روانه لاهور
 گردید - و جنت مکانی اعتقاد (۹۴) خان را در کشمیر گذاشته و راجه
 کشتوار را از قید خلاص نموده وطن او بدو بخشیده محال زعفران زار و
 شکارگاه در سرکار ضبط کرده متوجه لاهور شدند - بعده که فرمان و احکام
 فساد افزا بشاه جهان رسید نهایت آشفتگی خاطر و مگر گشته افضل
 خان دیوان خود را با عرصه داشت مستعمل برین مضمون روانه حضور
 نمود که اگر چه فرزند مرید را چه یارا که در خدمت مرشد و قبله

نظر بر حسن خدمت و اختیار خود و عنایات پادشاه پیش از
رسیدن خبر پذیرائی دریا نام افغان را برای ضبط این محال
تعیین نموده بود و همان برگنه قبل از رسیدن عرضه داشت شاه زاده
بموجب تجویز نور جهان بیگم به تیول شهریار داماد بیگم مقرر
گردیده - و شریف الملک نام از طرف شهریار بآن دیار رفته
بآنصرف خود آورده بعد رسیدن دریا بر سر داخل و عمل محال
گشت و گویبدال و قتال آنچه امید - و تیری از کمان فتنه جوی روزگار
بر چشم شریف الملک رسید - بعد رسیدن خبر خمیر مایه فساد
باءری و نبش بیگم پیش از پیش گردید - ماده اصل نزاع آنکه چون
در حضور حل و عقد امور خلافت با اختیار نور محال بود از آنکه
حب ریاست بای میشتور مردان را چنان از جاسی برد که پدر
و بر سر بر قطع شیر حیات هم دیگر سعی می نمایند و در صورت
وای عهد بودن و روز بروز بر استقلال شاه زاده بلند اقبال افزون
یتمین نور مستل بود که بعد واقعه ناگزیر پادشاه در اساس دولت او
اختلال تمام بهم خواهد رسید - و نسا را در باره داماد محبت خاص
می باشد - بدین فکر فاسد افتاد که شهریار را پیش آورده در تربیت
و استقلال او کوشد - و تا مدت و چنان سعی بکار بود که آشکار سلطنت
در قوای گیرد و دامن دولت کامروانی از چنگ او بیرون نرود - درین
باب جمعی از هواخواهان خود را بوعده رفیق و معارف خود ساخته
در باب مهم قندشار قسمی خاطر نشان جنت مکانی نمود که
در وجود بودن دیگر فرزندان شاه جهان را از راه در که آنجا نیز مدام
مهم غریب در پیش است طلبیدن و بدین خدمت مامور

از زمینداران این ملک جرمانه گرفته و خس و خاشاک رجود مخالفان را در اندک مدتی رفت و روبا واقعی داده - الحال که این مرید خیرخواه را برای مهم قندهار طلب فرموده اند نظر بر استرضای خاطر عاظم بلا توقف از برهاتپور آمده عازم حضور گردید از آنکه لشکر هنوز از یورشهایی پیدایی دکن نیاسوده و ایام بر شکل رسیده و عبور لشکر از گل مالوا درین ایام خالی از کساله نیست در فواج ماند و تا انقضای شدت بارش توقف نموده همینکه ستاره سهیل طلوع نمود کوچ کوچ خود را میرساند - اما التماس دارد که چون این مهم عمده پیش آمده و با همپوشاه عباس که از شجاعان یکه تاز مشهور است سروکار افتاده کارهای که ازو در تسخیر بعضی بلاد روم و توران و دیگر اطراف بظهور آمده بران شاه جم جاهد پوشیده نیست برای مقابله چنان نهنگ دریای غیرت که همه قشون او جان در رکاب و راه ولی نعمت فدا نمودن سرمایه عبادت می دانند و سر و سامان لائق و سرانجام شایسته و استقلال و اختیار تمام مطلوب است - امید وار است که صوبه پنجاب که سر راه قندهار واقع شده و برای اذوقه ما یحتاج لشکر که پیهم روانه نمایند بودن کسان عقیدت کیش دران ضلع ضرور بجاگیر این نیازمند عنایت فرمایند - رسیده بعد عرض حکم شد که از صوبه پنجاب بیشتر مثال در اقطاع شاه ولی عهد مقرر نمایند *

درین زمان بدستگیری فلک شعبده باز و روزگار فتنه پرداز رنگ فساد تازه ریخته شد تفصیل این اجمال آنکه چون قبل از بن شاه جهان برگشته دخول پور را در جاگیر خود در خواست نموده

سنه ۱۰۳۱ (۳۲۷) محمد جهانگیر بادشاه

ذکر سال هفدهم از جلوس مطابق نهم

جمای الاولی سنه هزار و سی و یک هجری

در آغاز جشن این سال که ماده شورش و فساد بود آصف خان را
از اصل و اضافه شش هزاری شش هزار سوار فرمودند - چهل هزار روپیه
بزیل خان ایلچی ایران مرحمت نمودند - مهابت خان را که از کابل
بخصر رسیده بود باز بکابل مرخص فرمودند - اول اردی بهشت داخل
کشمیر همیشه بهار گردیدند - درین اوان بعرض رسید که شاه ایران
بقصد تسخیر قندهار روانه گشته با قشون مقرری و لشکر کوهکی
خراسان و دیگر اطراف ایران فراهم می آیند - از شنیدن این خبر
فرمان طلب شاه زاده والا نژاد شاه جهان مصحوب زین العابدین
نام بتاکید تمام روانه نمودند - و خبر نزدیک رسیدن شاه عباس
بخراسان و قندهار برای تسخیر پیهم می رسید و قلعه دار قندهار
برای طلب کمک معروض میداشت - تا آنکه خبر ورود شاه
به قندهار و به تسخیر در آوردن قلعه بی آنکه ایام محاصره بامتداد
کشد بعرض رسید - و عرضه داشت شاه جهان در جواب فرمان
مصحوب زین العابدین نیز مشتمل بر اینکه این نیازمند مطابق حکم
و مرضی از کشمیر به برهانپور بطریق یلغار قریب هزار کوه راه در
اندک فرصت طی کرده رسیده با کمی جمعیت با چنان فوجهای
دکهن مقابله و مقاتله نموده در مدت فرصت کم مخالفان را گوشمال
داده ملک یکصد و بیست و پنج کرور دام رفته را بضرب تیغ
جهان ستان و اقبال جهانگیری تصرف آورده و پنجاه لک روپیه
از نظام الملک بطریق پیشکش سابق بوصول آورده و ده لک روپیه

پادشاه بعد رفتی ایران از قندهار مرادان و افغانان و ظهور آمدن کمال خدمت گذاری و مهمانداری از شاه و وقت رخصت همراه دادن قزلباش بسرداری شاهزاده محمد مراد چنانچه بگزارش آمده با پادشاه ایران عهد نموده بودند که بعد مفتوح گردیدن قندهار را تواضع شاه زاده محمد مراد نمایند و با وجود بعد فتح موافق عهد و قرار سپردن قلعه قندهار بمقتولان شاهزاده بعمل آمد باز بعد از نا همواری قزلباش که برای نگاهداشتن بعضی وابستههای همراهان جانت آشیانی در قلعه تا تسخیر کابل مضایقه نمودند - و درین ضمن شاه زاده محمد مراد نیز ودیعت حیات نموده بود امرای هندوستان بدغا و تزویر باز قلعه را از تصرف قزلباش بر آوردند و بغض تلانی آن در دل سپه داران ایران جا گرفته بود تکلیف می نمودند - و شاه میخواست تا مقدور برای پارچه کوه درستیها برنجش فوج کشی مبدل نگردد مصحوب ایلمچی موافق قول مشهور کهن سالن ثقه آن عهد کچکول مرمع از مروراید و فیروزه نزد جنت مکانی فرستاده باظهار ابرام امرای خود درخواست قلعه قندهار که ماده نزاع در میان نباشد نمود - آصف خان و نور جهان در استرضای شاه مصلحت دفع مایه فساد دادند - بعده که جنت مکانی این معنی را بشاه جهان نوشته کفکاش بمیان آورد شاهزاده از راه عقبت بینی آنکه اگر باز دیگر چنین تکلیف بمیان آید تا چند پاس محبت و خاطر داری میتوان نمود جواب نوشت - و مهابت خان نیز درین مشورت پادشاه زاده هم داستان گردید - در جواب شاه معدرت پاس آمیز نوشته روانه ساختند *

عدم آباد گردید. بعوض او جادو راو از سرداران عمده دکن بمدد
توفیق بخدمت شاه زاده بلند اقبال ملحق گردیده در زمرة ملازمان
سرکار در آمد - اعتماد الدوله پدر نور جهان که از مدت بمرض مرگ
مبتلا بود معروض گردید که در حالت نزع است و نور جهان بیگم
بی تابى مى نماید - جنت مکانى براى عیادت او قدم رنجه
فرمودند - بعد از برخاستن پادشاه آن قدیم الخدمت بی توقف
جان شیرین را نثار و پای انداز ولى نعمت نمود - جنت مکانى
آب دیده گشته در تسلى نور جهان و دیگر فرزندان او کوشیده تمام
متروکه خان مغفور را از خزانه و اسباب تجملى حتى نوبت
نواختن حضور به نور جهان بیگم عنایت فرمودند - درین صورت نوبت
نور جهان بفاصله نیم ساعت نواخته میشد - جنت مکانى براى سیر
و تفرج قلعه مفتوحه کانکوه عنان توجه معطوف داشتند و سیرکنان
بریتخانه نظر افتاد که شعله آتش از سر آن بت سر میزد و مسلمان
و هندو ضلالت نشان آن مکان از خرق عادت آن بت دانسته فوج فوج
بتمشای او مى آمدند - بموجب رهنمائی و خاطر داشت بعضی
گمراهان فرمودند که چتر طلا ساخته بر سر او مرتفع سازند - خواجه
ابو الحسن از همراة شاه جهان بحضور رسیده بعد ملازمت از انتقال
اعتماد الدوله بعطای قلمدان مرصع مفتخر گردید و خطاب قبول
نه نمود - خسرو را که همراة شاه زاده شاه جهان داده بودند بقرل
عزت خان مولف جهانگیر نامه مسموم نمودند - چون فرمان رواى
ایران نظر بر اخلاص و رابطه خاص که با جنت مکانى داشت و
امرای شاه براى مهم قندهار باظهار آنکه جنت آشیانی همایون

محمد جهانگیر بادشاه (۳۲۴) سنه ۱۰۳۰

مغنی پیشکن دم ساز گشتند • بهار شعله آواز گشتند
بکهارچ هم "نواي تال گرديد • صدا در گنبد افلاک پیچید
ز بس رنگین بقل رنگین ادا شد • سرا سر دستها گلدستها شد
چنان نالید هر مطرب ز بیداد • که آمد بند بند نی بفریاد
و جهانی در جوش و خروش آمده لشکر غم و هم را بسزاولی گلبانگ
چنگ و رباب از کوچه و بازار اخراج نمودند • و طرب مستانه وار
بهر محله و خانه در آمده خانه بخانه اسباب شادی و پیغمی آماده
ساخت • • بیت •

طرب می خورد و در کوچه ها گرد • زبد مستی در هر خانه واکرد
چندین هزار خلعت به بی نوایان بی سرو پا رسید و طبق طبق
ز و گوهر بنل اهل طرب گردید تا با امیران و مقرران بازگاه چه رسد
و از شنیدن آواز بزم روح بخش و آواز سرود دلکش حوران روضه
رضوان بنماشا خرامیدند • چون جنت مکانی در ایام انحراف مزاج
با خود عهد نموده بودند که چنانچه در باطن از معتقدان شیخ سلیم
چشتی اند در ظاهر نیز از حلقه بگوشان آن جناب باشند حلقه مروارید
در هر دو گوش انداختند • اکثر امرای حلقه بگوش تبعیت نموده
گوشه های خود را از آویز مروارید مزین ساختند • • نظم •

اگر شه روز را گوید شب است این

بباید گفت اینک ماه و پروین

سلطان پروین را رخصت بر تعلقه عرو و جایگز او فرمودند • و در
وسط ماه ابلان مقوجه کشمیر بهشت نظیر گردیدند • درینوقت بعض
رسید که زوجه جنت سکه کچراجه از متعینه دکن محقرانکه

درین ضمن قاسم بیگ فرستاده دارای ایران با نامه محبت افزا و تحف و هدایا که ازان جمله اسپ سر طویل بابت فتح روم بود رسید و آن اسپ را با اسپان دیگر نیز برای شاه ولی عهد حواله افضل خان نمودند - چون در همین سال در مزاج پادشاه بسبب عارضه کوتاهی دم که بعد از برآمدن کشمیر ظاهر شد بعد معاینه کم گردیده بود باز بمرتبه عود و شدت نموده اختلال احوال بهم رساند که حکمای مزاج دان یونان و تجربه کاران هند در علاج آن عاجز آمدند - و سلطان پرویز از شنیدن آن خود را بی حکم بحضور رسانده مورد اعتراض گردیده بود درین ازل صحت کلی ضمیمه خوشفتمی فتح دکن گشت - و جشن وزن شمسی هرسال که مقرر است در همین ایام اتفاق افتاد - نور جهان بیگ التماس نمود که سرانجام هر سه جشن بعهده این پرستار باشد - بوکلا و متصدیان خود امر نمود که اسباب عیش و شادی چنان موجود نمایند که نزد نکته گیران بزم عشرت هیچ وجه دران نقص راه نیابد و از اثر محبت باطنی و سعی کار پردازان با هوش چنین می عشرت از خمخانه نشاط جوش زد که ازان نشئه فرحت بخش همه ارباب طرب و اهل حاجت و نظارگیان کامیاب و سرمست گشتند و زاهد و فاسق دوش بدوش مدهوش و هم آغوش گردیده رقص مستانه می نمودند

* بیت *

جلاجهای زرین و خوش آهنگ * بپا بستند رقاص گل رنگ
 اصول تال با رقص آشنا شد * زهر سوچنگ و بربط در نوا شد
 رباب و عود و برب آمد با آهنگ * جهان از نغمه شد بر مطربان تنگ

بد سرانجام از شکستهای پی در پی لسكر خود شکسته نال شده و بر
 خبر عزیمت افواج بحر امواج بجانب ناسك و ترمك اطلاع یافته
 و كلای معتبر نزد مقصديان شاه زاده جهان ستان فرستاده باطهار
 عجز و انكسار از روي خجالت و ندامت پيش آمده عذر و شكوه
 اين معني را كه دفعه اول آن حضرت بهمم دكهن توجه فرمودند
 عادل خان را مشمول عواطف و مورد عنايات ساختند و ناصيه اعتبار
 ابن غلام بي اعتبار و بنده خاكسار را قابل جبهه سائي شكر
 عنايات بنده پروري والطاق پادشاهانه ندانستند شفيح جرائم ساخته
 طلب عفو و مرحمت بميان آوردن - و التماس نمود كه اگر قلم عفو بر جرائم
 اين غلام كشیده شود تعهد مي نمايم كه من بعد سر از اطاعت نه
 بپيچم و جريمه گذشته و پيشكش حال و آينده سال بصال بحضور
 ارسال دارم بنجاه لك روزبه عجله حواله مندهاي پادشاهی
 مي نمايم و نيز مقرر مي نمايم كه محال چهارده پانزده لك روپيه
 جديد سواي ملك مفتوحه سابق متصل سرحد پادشاهی بمقصديان
 سركار وا گذارم و بدرقه همراه داده ذخيره بقلعه احمد آباد رسانم -
 شاه زاده خطا بخش جرم پذير نظر بر خرابي ملك كه گراني غله
 و آفت كاه علاوه آن گشته بود التماسات عنبر بدرجه قبول آوردند -
 افضل خان را با عرضه داشت نفق و عرائض عنبر بحضور روانه
 ساختند - جنت مكاني از مطالعه عرضه داشت گل گل شكفته خاطر
 گشته افضل خان را مع فرمان سراپا عنايت و كلگي بابت شاه
 عباس مرخص فرمودند - وقت رخصت افضل خان را خلعت
 مع قلعه دان مرصع به نسبت ديواني سركار شاه زاده عنايت نمودند •

و از نظام الملک را که آقای مجبور او بود با خود گرفته اسباب و ائقال کار آمدنی برداشته پناه بزیر قلعه دولت آباد برده لشکر را برای مقابله که بطریق قزاقان اطراف لشکر شوخی نمایند و رسد و کپی نگذارند تعیین نموده و لشکر پادشاهی کهرگی را تاخته عمارات حاکم نسین را سوخته بعد سه روز متوجه محاصره دولت آباد گردید آن روز نیز جنگ عظیم با سرداران غنیم رودان و دران رستخیز از عبدالله خان که با سردار های نامی مقابله افتاد تردد نمایان بر روی کار آمد و دکنی بی شمار علف تیغ بهادران گشتند چون قلعه احمد نگر بهامردی خنجر خان قلعه دار با وجود امتداد ایام محاصره بتصرف دکنیها نیامده بود و درین ایام شوخی زیاد نموده نظر بر آخر شدن ذخیره عرصه بر قلعه دار تنگ ساخته بودند مصلحت چنان قرار یافت که فوجهای ظفر انتساب متوجه احمد نگر شده جوهر حبشی داماد عنبر را که بمحاصره احمد نگر پرداخته بود تنبیه نموده از حوالی آن ضلع برداشته از ذخیره خاطر جمع کرده عنان توجه طرف ناسک و مسکنیر که ملک سیر حاصل آباد است معطوف دارند همین که فوجهای دامین نوزد روانه احمد نگر شدند خنجر خان قلعه دار خبر یافته تقویت بهم رسانده باستعداد تمام از قلعه برآمده بر جوهر حبشی تاخت آورده قریب درسد و پنجاه نفر را کشته و زخمی نموده دکنیها را حریمت داده از نزاع قلعه برخیزاند - انراج پادشاهی نزدیک مرثی پتی گذران گنگا نصف راه رسیده بر این خبر آگاهی یافتند و چنانچه درین آوان غنیم از اطراف قریب رومی جیو رحشی نیز بتوابع خود همراه

یکی قلزم آهن آمد به موج * نهنگان دران جلوه گر فوج فوج
 بعده که از هر دو طرف تهور بها بر روی کار آمد و پتنگ (؟) را که دکنی
 نامی بود با جمع کثیر کشته گردید و سید علی بارهه و جمشید خان
 حبشی از طرف پادشاهی بکار آمدند و سید مظفر بارهه که آخر بسید
 خان جهان مخاطب گشته میان سادات بارهه علم شهرت برافراخت
 بعد بکار آمدن دو برادر زاده چهار زخم کاری برداشته از اسب
 افتاده عرصه کارزار را گلگون ساخت بعد ازان که مردم بسیار بکار
 آمدند و زخمی شدند دکنیها رو بفرار آوردند یا قوت خان چنانچه
 دستور آن جماعه است در عین فرار باز برگشته از طرف دیگر
 بر عقب فوج پادشاهی تاخت آورده از سرنو تزلزل در فوج
 انداخت و بعد ترود نمایان که پنج نوکر عمده پادشاهی و مردم
 شاه زاده با جمعی از جان بازان دیگر شرط فدویت بتقدیم رساندند
 و از طرف غنیم فیروز خان حبشی که سردار نامی عنبه بود با قریب
 هفت صد نفر کشته گردید و خیمه و خرگاه بسیار بتاراج رفت
 و دکنیان هزیمت یافتند همچنان هر روز قتال و جدال در میان بود
 تا آنکه اواخر اردی بهشت بشش گروهی که وکی که بشهر خجسته
 بنیاد اورنگ آباد موسوم گشته رسیدند تمام شب غنیم اطراف لشکر
 شوخی نموده صبحی که سوار شد از هر طرف چندین هزار سوار با سرداران
 نامدار نمودار گشتند و بدستور قزاقان اطراف لشکر حمله آور گشته
 دست برد نموده رو بفرار آورده باز مقابل می شدند - و سر لشکران
 فوج ظفر موج از هر جانب بر آنها تاخته هدف تیر و سنان و علف
 بیع ساخته سر از تن و تن از زمین جدا می ساختند عنبه سراسیمه

تعیین نموده بار باب طلب واصل سازند و محصلان گمارند که اسب و بار بردار و یراق هر که ندارد خرید و موجود نماید - و خود بدوالت تا ادای نماز عشا متوجه پرداخت حال سپاه بودند چنانچه در سه روز چهل لک روپیه بامشکر عائد گردید و سی هزار سوار بسرداری پنج امیر نامدار تجربه کار کارزار دیده مقرر نمودند - سه فوج بسرکردگی عبد الله خان و داراب خان و خواجه ابوالحسن امرای پادشاهی و دو فوج بسرداری راجه بکرماجیت و راجه بهیم نوکران عمده خود قرار دادند و اختیار هفت هزار سوار سرکار شاهزاده و اهتمام تمام فوج بر راجه بکرماجیت فرمودند باز همه را محکوم داراب خان ساختند - و چون در جنگ دکن تمام شورش و یورش بر چنداول عقب فوج می باشد قرار دادند که هر روز سرداری ازان پنج فوج بنوبت چنداولی نمایند و همه سرداران را بعنایت اسب و فیل و جواهر و خلعت فاخره خوشدل ساخته برای تنبیه و تادیب دکنیان مرخص ساختند بعده که فوجهای ظفر موج از آب تپتی به فاصله چهار پنج کوه ز بهرانپور عبور نمودند در کوچ دویم و سویم یاقوت خان حبشی که سپه سالار نامدار عنبر گرفته می شد با فوج جنگی سنگین ناگهانی بر چنداول که نوبت خواجه ابوالحسن بود تاخت آورده بمرتبه بشوخی قدم جرات پیش گذاشت که تنزل تام در تمام لشکر انداخت - بارجو سه چند بودن فوج مخالف خواجه ابوالحسن با ملازمان رزم جو استقامت ورزیده چنان داد تهوری داد که قریب پانصد نفر دکنی کشته شدند و بسیاری زخمی و اسیر گردیدند و یاقوت خان رو به نوبت آرد و غنیمت

سنه ۱۰۳۰

(۳۱۵)

محمد جهانگیر بادشاه

گذرانند و غنیمت و اسیر زیاده بدست مردم پادشاهی افتاد چون
شاه والاقدار را جنت مکانی در جشن وزن سال گره سال بیست و چهار
بتکلف تمام شراب خورانده بود بعده که درین سال که سی و یک
سال نهال عمر شریف در گلشن جهانبنانی نشو و نما پذیرفته بود کنار
آب چنبل شرف نزول واقع شد بسنت جد خود فردوس مکانی بابر
پادشاه که روز مقابله رانا سانکا از شراب و دیگر منهیات توبه نموده بود
شاه بلند اقبال نیز بصدق باطن بقصد فتح دکن با خدا عهد نمودند
که دیگر لب بشراب نیالایند و ظرف طلای مرصع کارخانه را شکستن
فرمودند و حکم شد که بمستحقاق رسانند و شرابها را در آب چنبل
* بیت *

بریزند *

حبذا شاهي که در عهد شباب * شد ز توبه همچو پیران کامیاب
الحق اگر ملاحظه احوال سلاطین سلف نمایند نهایت توفیق بود که
با نشئه جوانی و چنان ریاست و کامرانی و دستگاه عیش از خمار
روز جزا اندیشیده از سرمایه نقد نشاط بگذرد *

القصة که مضرب خیام نصرت انجام نزدیک آباد قلعه
ماندو شد عرضه داشت خان خانان و داراب خان و سپه سالاران
دکن رسید که فوج دکن زیاده از شصت هزار سوار با سرداران
عمده حوالی برهان پور بطریق محاصره انتشار دارد بعضی مقریان
رکاب التماس نمودند که اکثر کومکیان و جمعیت پادشاهی و مردم
سرکار برای سرانجام سفر عقب مانده اند چند روز این طرف آب
جوالی قلعه توقف نمودن تا فراهم آوردن لشکر صلاح دولت است -
آن شاه ذوی الاقبال نا شنیده انگاشته یا شانزده هزار سوار که در رکاب

دعوی عاشق بیچاره بجائی نرسد

بلا امهال خود را میان همان آب انداخته چنان مفقود الاثر گردید که بعده وارثان او چند نفر دریا نور را اجوره داده دوسه کروزه دریا را جست جو نمودند هر دو طالب و مطلوب که جان براه جانان داده بودند دست در بغل همدیگر برآمدند •

دیگر در جهانگیر نامه درج است که یکی از قوم آهنگر نزد جنت مکانی آمده بظهار عاشقی لریکی از هم قوم خود و تن ندادن او استغاثه نمود فرمودند که آن زن را حاضر نمایند بعده بعاشق او گفتند اگر در دعوی عشق ثانی خود را ازین بلندی که ارتفاع زیاده از جرأت جستن آدم است بیفند از آن عقل باخته بلا تعلل خود را انداخته جان عزیز بباد داد •

دیگر آنکه شیرینی را با گوسفند یلک قفس ساخته نزد پادشاه آوردند که آن را نخورده بود فرمودند که بصورت آن دیگر گوسفند در قفس اندازند شیر او را بلا فرصت پاره پاره نموده بخور آن آشامید - ازین مقوله در جهانگیر نامه تالیف خود بسیار نوشته اند که قلم را از گزارش آن باز داشته تحریر دیگر سوانح می پردازد •

از وقائع مالوا بعرض رسید که فوج دکهنیهایی بد عاقبت از آب نرودا عبور نموده داخل ملک مالوا شده خرابی تاخت و تاراج می نمودند - از شنیدن خبر نزدیک رسیدن لشکر شاهزاده جهان و جهانیان که خواجه ابوالحسن را با پنجم هزار سوار برای تنبیه آنها بطریق هراول تعیین نموده بودند چون بخت خویش برگشته دند و ابوالحسن پاشنه کوب تعاقب نموده از آب

گذراند و غنیمت و اسیر زیاده بدست مردم پادشاهی افتاد چون
شاه والا قدر را جنت مکانی در جشن وزن سال گره سال بیست و چهار
بتکلف تمام شراب خورانده بود بعده که درین سال که سی و یک
سال نهال عمر شریف در گلشن جهانبنایی نشو و نما پذیرفته بود کنار
آب چنبل شرف نزول واقع شد بسنت جد خود فردوس مکانی بابر
پادشاه که روز مقابله رانا سانکا از شراب و دیگر منهیات توبه نموده بود
شاه بلند اقبال نیز بصدق باطن بقصد فتح دکن با خدا عهد نمودند
که دیگر لب بشراب نیالایند و ظروف طلای مرصع کارخانه را شکستن
نرموندند و حکم شد که بمستحقاق رسانند و شرابها را در آب چنبل
فرمودند و حکم شد که * بیت *

بریزند *
حبذا شاهي که در عهد شباب * شد ز توبه همچو پیران کامیاب
الحق اگر ملاحظه احوال سلاطین سلف نمایند نهایت توفیق بود که
با نشئه جوانی و چنان ریاست و کامرانی و دستگاه عیش از خمار
روز جزا اندیشیده از سرعایه نقد نشاط بگذرد *

القصه که مضرب خیام نصرت انجام نزدیک شادی آباد قلعه
ماند و شد عرضه داشت خان خانان و داراب خان و سپه سالاران
دکن رسید که فوج دکن زیاده از شصت هزار سوار با سرداران
عمده حوالی برهان پور بطریق محاصره انتشار دارند بعضی مقریان
رکاب التماس نمودند که اکثر کومیان و جمعیت پادشاهی و مردم
سرکار برای سرانجام سفر عقب مانده اند چند روز این طرف آب
حوالی قلعه توقف نمودن تا فراهم آوردن لشکر صلاح دولت است -
آن شاه ذوی الإقبال نا شنیده انگاشته با شانزده هزار سوار که در رکاب

دعوی عاشق بیچاره بجائی نرسد

بلا امهال خود را میان همان آب انداخته چنان مفقود الاثر گردید که بعده وارثان او چند نفر دریا نورث را اجوره داده دوسه کوزه دریا را جست جو نمودند هر دو طالب و مطلوب که جان براه جانان داده بودند دست در بغل هم دیگر برآمدند •

دیگر در جهانگیر نامه درج است که یکی از قوم آهنگر نزد جنت مکانی آمده بظهار عاشقی تریکی از هم قوم خود و تن ندادن او استغاثه نمود فرمودند که آن زن را حاضر نمایند بعده بعاشق او گفتند اگر در دعوی عشق ثبتي خود را ازین بلندی که ارتفاع زیاده از جرأت جستن آدم است ییندان و آن عقل باخته بلا تعلل خود را انداخته جان عزیز بباد داد •

دیگر آنکه شیري را با گوسفند یك قفس ساخته نزد پادشاه آوردند که آن را نخورده بود فرمودند که بصورت آن دیگر گوسفند در قفس اندازند شیر او را بلا فرصت پاره پاره نموده خون آن آشامید - ازین مقوله در جهانگیر نامه تالیف خود بسیار نوشته اند که قلم را از گزارش آن باز داشته بتحریر دیگر سوانح می پردازد •

از وقائع مالوا بعرض رسید که فوج دکهنیهای بد عاقبت از آب نرودا عبور نموده داخل ملک مالوا شده خرابی تاخت و تاراج می نمودند - از شنیدن خبر نزدیک رسیدن لشکر شاهزاده جهان جهانیان که خواجه ابو الحسن را با پنج هزار سوار برای تنبیه آنها بطریق هراول تعیین نموده بودند چون بخت خویش برگشته و بنهبیمت آوردند و ابو الحسن پاشنه کوب تعاقب نموده از آب

نمود تا هفت تير پيهم دنباله دار هسديگر گشته يك جا فرود آمدند -
 ديگر درج نموده كه ازان جماعه شخصي بياضي آورده اوراق يكرنگ
 سفيد نموده بخد مت ما گذراند ما هم كه ملاحظه نموديم همه
 اوراق سفيد نا نوشته بنظر آمدند باز آن بياض از ما گرفته دست بران
 زده بدست ما داد كه تمام ورقهاي آن سرخ بودند دفع ثالث رنگ
 ديگر در نظر ما جلوه گر گرديد همچنان هفت دفع بياض از نزد ما
 گرفته هر بار كه باز بدست ما ميداد رنگ ديگر مشاهده ميكرديم *
 از غرائب سوانح يكي از معمو رهاي كنار دريائي شرقي بعرض
 رسيد كه فقيري بر زن هذرتي صاحب جمال مشهور تعلق سرشار
 بهم رساند بمرور ايام در عشق او ترك خور و خواب نموده بدستوري كه
 صبر و قرار و عقل عاشق پيشگان بحال نمي ماند انگشت نما و رسواي
 زن و مرد آن ضلع گرديد بقصد ديدن معشوقه خود مدام بكنار دريا
 كه او براي آب آوردن مي رفت خود را مي رساند تا آنكه روزي
 بكنار دريا رسیده از ديدار محبوب كامياب نگشته لمحّه در انتظار او
 توقف ورزيد دران حالت يكي با او گفت براي شخصي كه آمده
 انتظار ميكشي قبل از آمدن تو برای بردن آب آمده بود پاي
 بلغزيد و در آب فرو رفت و غرق بجزفا گرديد آن عاشق صادق
 بدون آنكه بصدق و كذب ماجرا پردازد بمجرد استفسار مكان و جای
 غرق شدن آن خود را دران دريائي خون خوار انداخته ناپديد گرديد
 و در همان حالت آن زن بر سر همان مكان رسيد و بر حقيقت ثبوت
 دعوي عاشق خود اطلاع يافته از آنكه گفته اند * بيت *

تا كه از جانب معشوق نباشد كششي

ما رسید که دست و پای ما لرزید و نزدیک بود که قالب از جان
تهی نمائیم ما خبردار شدیم و عقب نگاه کردیم آن طلسم آدم
مورات را دیدیم که با شمشیر برهنه بر سر ما رسید پدرم که از ضعف
بدری قدم از در بیرون نتوانست گذاشت زیر تیغ بیدریغ آن تمثال
مهیمن آمد و منکد یکپای خود بیرون در گذاشته بودم و پای دیگر
اندرون در بود بعد فراغ پدر بر من شمشیر برق کردار انداخت از
ترس جان عجز کفان دست بالا کردم شمشیر او دستم را پراند و
من بیرون در که حد طلسم بود خود را انداختم و آن ستمگر بملک
خود برگشت و فرنگی که میزبان ما موافق حکم پادشاه خود بود
بعد خاطر جمعی از مهمان کشی امتحان طلسم را با خود گرفته
بالاش پدرم نزد پادشاه برده مجرای انتهای طبیعت طلسمی که
نموده بود یعنی هرگاه با پدر و برادر چنان سلوک نموده دیگری را
چه مجال که درم و دینار ازان مکن بیرون تواند برد نمود و مورد عذایات
پادشاهی گردید و بر دستم دوائی مالید که زود بحال آمد و قدری
از خون بهای پدر و برادرم داده مرا بر چهار هندوستان راکب
ساخت - جهاز در مچلی بنادر حیدرآباد رسیده لنگر انداخت •
دیگر جنت مکانی در تالیف خود نوشته که روزی جمعی از
باز یگران نیرونگ سار بنگاله بحضور ما بازی می نمودند ازان میان
یکی کمان و هفت تیر در دست گرفته تیر اول که بروی هوا
انداخت تا آن تیر از بلندی سر به نشیمن آورد تیر دیگر چنان
بچستی و چالاکي بچله کمان پیوسته از عقب آن روان ساخت که
بیکن تیر درم در سوار تیر اول نشست بهمین دستور تیر دیگر روانه

بردارید هر جا که اراده دارید مرخص و روانه خواهم نمود تا آنکه
 التماس رخصت بمیان آوردم و مارا بمکانی بردند که چهار دیواری
 داشت و دو طرف آن دو دروازه مقابل هم نصب نموده بودند و
 برادرم شمشیر در دست با چشمهای خون آلوده بر یک در و پدر دیگر
 نموده در کمال هیبت استاده و اندرون حصار جابجا از اقسام جواهر
 تراشیده و تراشیده و طلا و نقره خاک آلوده و صاف نموده بی آنکه
 در صندوق و جایی محفوظ نگاهدارند افتاده آن فرنگی حکیم دست
 ما گرفته همه جا نشان میداد و ترغیب می نمود که ایستال شما
 از پسر و برادر خود رخصت حاصل نموده هر چه خواهید و توانید
 و در جیب و بغل و دامن شما گنجد از جواهر و طلا و نقره
 بردارید و سلام و اداع بجا آورده چشم جواب نداشته مرحله پیمایی
 منزل مقصود گردید ما گفته او را مقرون بصدق دانسته بخاطر آوردیم
 که چون از دیدار و ملاقات او محروم ماندیم بهتر آنست که مبلغ از
 جواهر و طلا گرفتن و خود را به وطن یا شهر دیگر رساندن و سرمایه
 تنعم همراه بردن غنیمت باید دانست ما هر دو پدر و پسر هر چه
 توانستیم از الماس و یاقوت و زمرد و دیگر جواهر و طلا برداشته دامن
 و جیب و کنار پر ساختیم پدرم در برداشتن طلا بیشتر می کوشید و من
 از فراهم آوردن سنگ ریزه جهد می نمودم بعده که گران بار شده
 مقابل برادر استاده دست بفتح رخصت برداشته از در و اداع
 بی آنکه از جواب و حرکت بوقوع آید شده روانه شدیم همیشه ما
 هر دو نزدیک دروازه رسیدیم و یک قدم درون دروازه گذاشته بودیم
 که ناگهان چنان صدای هیبت افزای هوش ربا از عقب سر بگوش

ملاحظه و تأمل بسیار ما هر سه نفر را با مال و آشنائی که داشتیم سالم از آفت برآورده دیگر مردم چهار را مرخص بتاراج نمودن ساخت و مایان را باعزاز تمام بخانه آورده از اقسام فواکه و اطعمه و اشربه حاضر ساخت هفته در مهمان داری کوشیده بعد ازان روزی برادر مرا از ماجدا نموده بدن او را شست و شوی داده فسون چند برودمیده اطراف او قنات کشیده بتفارت دو سه ساعت نجومی پرده از میان برداشته و بروی ما استاده کرده شمشیر بر گردن او زده همان لحظه سر او را بریده بجای تمام چادری میان ما و او حائل ساخت ما که بفریاد و فغان آمدیم بدلداری تمام در تسلی ما کوشیده گفت که این را نکسته ایم بلکه نسبت بشما و دیگر مردم روزگار مدتهایی مدید زنده و خزانچی پادشاه خواهد بود و بعد دو سه ساعت نجومی پرده حائل را از میان برداشته او را زنده و سالم الاعضا بمانده باز بدستور اول سر او را از تن بتیغ بیدریغ جدا ساخته و حجاب در میان گرفته بعد زمانی بهین صورت بار اول در نظر ما نمودار ساخت همچنان سه بار بعمل آورد و هر دفعه آنچه در هیبت و صورت اصلی او تغییر بهم میرسید سرخی بود بسیار باثر هیبت و خشم که در چشملهای او شرباب ظاهر میگردد و از مشاهده آن زهره آب میشد بعد ازان او را از پیش منبیه در تسلی ما مبالغه زیاده نمود و بار نزد ما نیارزدند شریک تحریر او می پرسیدم می گفتند او را خزانچی پادشاه کرده ایم دیگر ملاقات شد با او دست نشاهد داد مگر روز رخصت که شد از فتنه و خشم برود که عروجه از جنس و جواهر و طلا خواهید

در جنگ آفت نرسیده جنت مگانی فرمودند پس بعلت دزدی
بریده اند التماس نمود که دستم ازین عیب نیز بری است حکم
نمودند که آنچه بر تو ماجرا گذشت مفصل عرض نما بعد مانده
گردیدن بعرض رساند که اگرچه هرآنچه از نیرنگی روزگار بر من رو
داده قابل آن نیست که در پیشگاه سلاطین مقرون بصدق گردد
مگر آنکه افسانه محض تصور فرمایند اما اطاعت حکم لازم دانسته
بعرض سرگذشت خود مبادرت مینمایم ما سه نفر دو برادر با پدر
بعد از فراغ طواف بیت الله بارادۀ هندوستان راکب جهاز گشتیم
جهاز ما طوفانی شد و چند روز در جهاز بوده به بیم هلاک گرفتار
بودیم در آن حال در بارود خانه آتش افتاد و جمعی از عملۀ جهاز و
راکبان و همه اسباب و چادرهای کشتی سوختند و چند روز جهاز
بصورت کچول بی نوایان بروی دریا می گردید و اختیار ناخدا و
معلم سوای آنکه بخدا نالند نماند و امید نجات از آن بلیه نداشتیم تا
آنکه جهاز معیوب در جزیرۀ فرنگ افتاد از آنکه جهاز شکسته شکار
پرتگال می باشد و بتاراج می آرند جمعی از فرنگی بقصد غارت
نمودن بالائی جهاز آمدند درین ضمن فرنگی با لباس فاخره و مردم
اهتمامی بر جهاز آمده دیگران را از دست اندازی و تاراج
نمودن مانع آمده از مردم جهاز باظهار لطف و امید نجات
استفسار نمود که میان شما سه چهار نفر از یک قبیله که باهم قرابت
قریبه داشته باشند نشان دهید که می خواهم رعایت درباره آنها
بعمل آریم پدرم ازین نوید مشغوف گشته گفت که ما سه نفرانیم
پدر با دو پسر بعهده نبض ما هر سه را حکیمانه بدست گرفته بعد

سوار سرافرازی یافت درین اوان بعرض رسید که در سواد قصبه جالندهر چنان برق بصدای مهیب افتاده که دوارده ذرعه اطراف او اثر سوختگی و حرارت گرمی ظاهر بود و اثر گیاه و سبزه نماند بعد از که زمین را شکافتند پارچه آهنی برآمد آنرا حکام سر بهر روانه حضور ساختند - بعد عرض فرمودند که آنرا کار و شمشیر بسازند اما بمرتبه صلب و سخت بود که بعد داخل نمودن سیوم حصه آهن آهنگران باستعمال آوردند و شمشیر که همه آثار و علامت (۹۳) جنوبی ظاهر بود ساخته شد داخل شمشیرهای خامه نمودند * چون ذکر مقدمه غرائب روزگار بمیان آمده فقره چند از نگاشته جنت مکایی که در جهانگیر نامه تالیف خود بزبان قلم داده اند و خالی از غرائب و شیرینی کلام نیست بقذکار آن می پردازد از آن جمله نقلی از طلسمات فرنگ دران درج فرموده اند که مغلی عراقی تازه از ولایت آمده سرگذشت خود بعرض رسانده بود و همان نقل را میرزا اوراق زبانی استاد خود میرسید محمد نام که از فضایی مشهور و مجموعه کمالات صوری و معنوی و ریاضی دان بی مثل و هم تبحر جنت مکایی بود مسموع نموده که از زبانی همان مغل بدستش شقیده بلا تفاوت نقل می نمودند بلکه در نظم بسته بودند حاصل عشمش آنکه عراقی یک دست بریده آمده ملازمت نمود از بریدند که دست تو در کدام جنگ افتاده عرض نمود که بدستم

بودند و مفتوح نگردیده بود اطاعت امر شاه دین پرور و جنت مکانی
را بر رعایت ملت و کیش خویش مقدم داشته تردادات نمایان بر روی
کار آورده بتخانه را خراب و قلعه را مفتوح ساخت - بعرض رسید -
و راجه را سرور عنایات بی پایان ساختند - زینل خان ایلچی ایران
بحضور رسیده ملازمت نموده اسپان و مرورید و تحف دیگر فرستاده
شاه مع محبت نامه از نظر گذراند - و متصل آن لعلی بوزن دوازده
مثقال که بر کلگی نصب بود و اسم میرزا الغ و اسم شاه ایران کنده
بودند از نزد شاه که نظر بر رابطه اخلاص فرستاده بود رسید - فرمودند
که بران لعل اسم جهانگیر شاه بر کنند - و چون لعل از پیش میرزا
الغ بر آمد داخل پوشاک خاصه نمودند و پنجاه هزار روپیه به
ایلچی مع خلعت و اسب و مرمع آلات عنایت فرمودند - درین سال
نسبت ضبیة نور جهان بیگم که از شیر افکن خان داشت با شاه زاده
شهریار که آخر ماده فساد روزگار گردید بمیان آمد و شاه زاده بلند
اقبال شاه جهان را برای گوشمال سرکشان دکن مرخص فرموده یک
کرور روپیه برای خرچ سپاه نقدی و کرور دام انعام با دیگر انعامات
جواهر و فیل عنایت نمودند و حکم شد که خسرو خسروان مال را
همراه برده قسمی که خاطر ازو جمع باشد نگاهدارند - و خان جهان
لودی را صوبه دار ملتان نموده خود متوجه آگره شده عبد العزیز
خان را قلعه دار قندهار نمودند و وسط اسفندار داخل آگره شدند *

ذکر سال شانزدهم جلوس مطابق بیست و
ششم ربیع الثانی سنه هزار و سی و هجری
درین جشن نیز شاه زاده شهریار بمنصب هشت هزار و چهار هزار

دار الخلافت آگره فرمودند و برای تیاری عمارات سر راه که سابق بگزارش آمده حکم بعام بیوتات لاهور و سرکارداران صادر شد که زر و مصالح جا بجا برسانند - و بنایان چابک دست و معماران با وقوف بر سرکار تعیین نمایند - درین ضمن خبر رسید که زینل خان ایلیچی ایران نزدیک (سیده حسام الدین خان را برای مهمانداری مع خلعت و سی هزار روپیه نقد باستقبال او روانه نمودند - بعد از کوچ در منزل دریم و سویم آن قدر برف و باران بسدت متواتر دو سه روز بارید که آدم و اسب و چارپایان بار بردار زیاده از شمار تلف شدند - ازان جمله بابا شیخ نام ابن یمین خدمتکار که افیون خاصه و آبدار خانه باو تعلق داشت ضائع و تلف گردید - از آنجا که کوچ فرمودند مابین راه مکانی که در ایام شاهزادگی مرغوب طبع گشته بود و شکار بسیار در آنجا نموده بودند حکم ساختن عمارات عالی نموده مبلغ یک لک و پنجاه هزار روپیه علی الحساب برای تیاری آن فرجخواه نمودند و آن معموره آباد ساخته مسمی بجهانگیر آباد فرمودند - بعد نزول لاهور خبر فرحت اثر فتح قلعه کانگره که سورجمل پسر راجه باسو که خود را راجه باستقلال آن ضلع دانسته باتفاق زمینداران مفسد پیشه پنجاب طریقه سرکشی بدستور آبای خود پیش گرفته برگنات اطراف لاهور را متصرف شده بود و در سال سیزدهم جلوس از احمد آباد شاه ظفر اقبال شاه جهان و راجه بکرماجیت را چنانچه گذشت بدان مهم تسخیر قلعه مذکور مامور نموده بود و راجه بکرماجیت با وجود بودن بتخانه عظیم و شهرت استحکام برج و باره آن که پادشاهان سلف مثل فیروز شاه و عرش آشیانی سعیدها برای تسخیر آن نموده

سنه ۱۰۲۹

(۳۰۵)

مسجد جهانگیر بادشاه

نموده تاخت آورده دست تعدی و غارت بمرتبه دراز ساخته
که تا حوالی برهانپور آبادی نگذاشته و تاراج کنان فوج دکه‌نیا
از آب نربدا عبور نمودند و قلعه احمد نگر را محاصره دارند و شهر
برهانپور در معرض خطر است و داراب خان مع همراهان که مکرر
بر سر مخالفان تاخته بنگاه آنها را تاخت و تاراج نموده منصور
نام حبشی را زخمی نموده دستگیر ساخته بود باز از غلبه آن
تیره بختان که از مور و ملخ زیاده هجوم آورده اند صرفه در مقابله
ندانسته از گهات رونکهره فرود آمده بمقتضای وقت و صلاح
دوات خواهان در نواح بالا پور توقف نموده در دفع ضرر اعدا
می‌کوشد و عرضه داشت صوبه دار برهانپور و غیره نیز رسید که عرصه
بر بندهای پادشاهی نهایت تنگ گشته اگر بدستور ایلغار عرش
آشیانی که در نه روز بمدد امرای احمد آباد خود را رسانده سایه
لطف پادشاه یا شاه زاده بلند اقبال عدو مال شاه جهان بر سر
مایان پرتو افکن گردد جان و آبروی بندها محفوظ خواهد ماند والا
فدویان را برسم راجپوتان کار فرمودن و بعد قتل ناموس خود ها را
بدم شمشیر مخالفان دادن ضرور خواهد گردید و بسبب خرابی
ملک از کمی خزانه و عسرت حال سپاه نیز معروض داشته بودند -
بعد عرض همان روز تفریق بیست لک روپیه برخزانده احمد آباد
و مالوا بسبب قرب جوار نموده مصحوب سزاولان شدید تیز گام
احکام بنام متصدیان هر دو صوبه صادر فرمودند و شاه والا قدر شاه
جهان مامور بسر انجام رخصت و روانه شدن دکن بطریق استعجال
گردید - و خود بادشاه اواخر مهر ماه از کشمیر کوچ بطرف لاهور و

همیشه بهار و طراوت سبزه کنار و دیگر خصوصیات آن سرزمین که
پنداری قطعه ایست از بهشت برین و در اکثر ایام در بام و دشت
و خانه آن مکن جنت نشان پر از اقسام گل و ریحان و انهار روان
و تالابهای روح پرده که اطراف آن تا نظر کار بکند انواع گل هر فصل
جلوه گر است چنانچه عرفی گفته

• بیت •

هر سوخته جانی که به شمع در آید

گر مرغ کباب است که با بال و پر آید

• طغرا گوید •

دشت سبز و کوه سبز و بام سبز و خانه سبز

باز از نوش کدوی باده در میخانه سبز

آتش این سرزمین از بس بهار آلوده است

از هوای شعله میگردن پر پر اوانه سبز

و عده گاه جوش ریحان است اینجا دوزخ است

گر نماید در نظر پشت لب پدمانه سبز

در همان ایام گشت لاله زار و سیر سبزه شاهزاده شجاع در چهار سالگی
از بلندی که نه درع ارتفاع داشت افتاد از آنکه حافظ حقیقی همه
جا و در همه وقت نگهبان اطفال معصوم و کلان می باشد بالایی
بالست و ندهای فراش خانه رسیده از آفت صدمه محفوظ ماند
لکه صدقه بفقرا رساندند و هموزن شاهزاده اشرقی و رو به تصدق
نمودند - درین اوان از واقعه کهین بعرض رسید که سیدی عنبر
به اختر از شنیدن توجه پادشاه سمت کشمیر قرار و عهد اطاعت
را فراموش ساخته بر ملک قدیم و جدید پادشاهی لاسگر کسی

فیل سواری پادشاه استاده دست بدعا و ثنا برداشته بودند اثر
بوی رخت بدن آنها بمشام جنت مکانی رسید و نفرت تمام نموده
فرمودند این چه بوست درانوقت یکی از امرای گستاخ که عقب
نشسته مکس میزد عرض نمود که بوی حوران بهشت روی
زمین حضرت است - اگرچه مردم آن گل زمین به حدت فهم و ذکا
و جوهر رشادت آراسته اند اما خهیر سرشت آن جماعه چنان از روز
ازل از شرارت مخمر گردیده که برالسنة خاص و عام ضرب المثل
گشته و هرکه بر احوال سکنه آنجا که در زمان سابق نسبت
بخاندان سلاطین و همدیگر چه شعلهای فساد و عناد افروخته اند
از روی توازیخ اطلاع حاصل نموده در زمان حال مشاهده مینماید
و هرکرا بدین طائفه سروکار افتاده میداند که درین گروه شرارت و
غیرت و مروت بچه مرتبت است مگر بطریق قدرت که نیک و بد
در همه قوم یافتنه می شود - و در اقبال نامه درج است میرزا حیدر
که در عهد عرش آشیدانی حاکم کشمیر بود سواری اسپ کلان و بنای
عبارات دلنشین و اکثر وضع معقول دران شهر رواج داده و پیوند دادن
اشجار میوه دار در کشمیر و تمام هندوستان نبود محمد قلی افشار
داروغه باغات کشمیر در عهد عرش آشیدانی اول نهال شاه آلو از کابل
طلبیده پیوند نموده بآب و هوای آنجا موافق آمد از ان ایام رواج یافت
و سال بسال در همه بلاد هندوستان ازین پیوند میوه های شاداب و
شیرین بالیده گردیدند الا درخت انبه را پیوند نتوانستند نمود اگرچه
کشمیرند مردم واقع شده و در مذمت راه دشوار گذار سراپا نشیب و
فرار او نیز بسیار مبالغه نموده اند اما آنچه از خوبیهای آب و هوای

از هر دو طرف کشته و زخمی گردیدند چکها را مغلوب و اخراج ساخته راجه را مقید نموده بحضور آورده محبوس ساختند و جذت مکانی بعد رسیدن کشمیر سیر سبزه گلزار آنجا نموده بر سر تالاب تل نزول فرمودند - در اقبال نامه درج است که طول صوبه کشمیر پنجاه و شش کوه و عرض بیست و هفت کوه جریبی است محصول بدستر آنجا برنج و زعفران است غذای بیشتر مردم آنجا برنج گنده است نخود اول سال خوب می شود و سال دیگر که همان نخود را بکارند ریزه و کم حاصل میگردد و سال سیوم بصورت مرنک بر می آید و در زمان سابق در آنجا اسپ کلان و گاو و گاو میش که یاب بود و طعام تازه در آنجا خوردن کم رواج دارد صبح که می پزند شام بخرچ می آرند و آخر روز که پخته می شود صبح بصرف می آید و نمک در طعام انداختن بمرتبه کم رواج یافته که در چهره زنان و مردان آنها نیز اثر نمک پیدا نیست و زن و مرد گرفته پشمین می پوشند خصوص زنان آنجا که سالها کتفه را بدستور زنار برهمنان ارخود جدا نمی سازند و غریب حکایت نمایند بارجود وفور آب که در هر محله نهر آب جاریست زن و مرد آنجا کم اتفاق می افتد که غسل جنابت هم نمایند و از بعضی رخت بدن عورت کثیف وضع و شریف آنجا از هر جا بگذرند کسی که تازه از پهلوئی آنها بگذرد نفرت تمام حاصل می نماید گویند چون جنت مکانی اکثر میفرمودند که کشمیر در فلرو سلطنت ما بهشت روی زمین است و هر سال اکثر برای سیر کشمیر تشریف می بردند روزی وقت گذشتی از رسته بازار کشمیر که زنهای آنجا هر دو طرف

فیل سواری پادشاه استاده دست بدعا و ثنا برداشته بودند اثر
بوی رخت بدن آنها بمشام جنت مکانی رسید و نفرت تمام نموده
فرمودند این چه بوست درانوقت یکی از امرای گستاخ که عقب
نشسته مکس میزد عرض نمود که بوی حوران بهشت روی
زمین حضرت است . اگرچه مردم آن گل زمین به حدت فهم و ذکا
و جوهر رشادت آراسته اند اما خیر سرشت آن جماعه چنان از روز
ازل از شرارت مخمر گردیده که برالسنه خاص و عام ضرب المثل
گشته و هرکه بر احوال سکنه آنجا که در زمان سابق نسبت
بخاندان سلاطین و همدیگر چه شعلهای فساد و عناد افروخته اند
از روی توازیخ اطلاع حاصل نموده در زمان حال مشاهده مینمایند
و هرکرا بدین طائفه سرور کار افتاده میداند که درین گروه شرارت و
غیرت و مروت بچه مرتبت است مگر بطریق قدرت که نیک و بد
در همه قوم یاقته می شود - و در اقبال نامه درج است میرزا حیدر
که در عهد عرش آشیانی حاکم کشمیر بود سواری اسب کلان و بنای
عمارات دلنشین و اکثر وضع معقول دران شهر رواج داده و پیوند دادن
اشجار میوه دار در کشمیر و تمام هندوستان نبود محمد قلی افشار
داروغه باغات کشمیر در عهد عرش آشیانی اول نهال شاه آلو از کابل
طلبیده پیوند نموده بآب و هوای آنجا موافق آمد از ان ایام رواج یافت
و سال بسال در همه بلاد هندوستان ازین پیوند میوه های شاداب و
شیرین بالیده گردیدند الا درخت انبه را پیوند نتوانستند نمود اگرچه
کشمیر بد مردم واقع شده و در مذمت راه دشوار گذار سراپا نشیب و
فراز او نیز بسیار مبالغه نموده اند اما آنچه از خوبیهای آب و هوای

از هر دو طرف گشته و زخمی گردیدند چکها را مغلوب و اخراج
 ساخته راجه را مقید نموده بحضور آورده مجبوس ساختند و جنت
 مکانی بعد رسیدن کشمیر سیر سبزگ گلزار آنجا نموده بر سر تلاب دل
 نزول فرمودند - در اقبال نامه درج است که طول صوبه کشمیر پنجاه
 و شش کوه و عرض بیست و هفت کوه جریبی است محصول
 بیشتر آنجا برنج و زعفران است و غذای بیشتر مردم آنجا برنج گند
 است نخود اول سال خوب می شود و سال دیگر که همان نخود را
 بکارند ریزه و کم حاصل میگردد و سال سیوم بصورت مرنگ بر
 می آید و در زمان سابق در آنجا اسب گلان و گاو و گاو میش
 کدایب بود و طعام تازه در آنجا خوردن کم رواج دارد صبح که می
 بزدند شام بخرچ می آرند و آخر روز که پخته می شود صبح
 بصرف می آید و نمک در طعام انداختن بمرتبه کم رواج یافته که
 در چهره زنان و مردان آنها نیز اثر نمک پیدا نیست و زن و مرد
 کتفه پشمین می پوشند خصوص زنان آنجا که سالها کتفه را بدستور
 زنا برهمنان ابرخود جدا نمی سازند و غریب حکایت نمایند بارجود
 وفور آب که در هر محله نهر آب جاریست زن و مرد آنها کم اتفاق
 می افتد که غسل جنابت هم نمایند و از بعضی رخت بدن
 عورت کثیف وضع و شریف آنجا از هر جا بگذرند کسی که تازه از
 پهلوی آنها بگذرد نفرت تمام حاصل می نماید گویند چون جنت
 مکانی اکثر میفرمودند که کشمیر در فلامو سلطنت ما بهشت روی
 زمین است و هر سال اکثر برای سیر کشمیر تسریف می بردند
 روزی وقت گذشتن از رسته بازار کشمیر که زنهای آنجا هر دو طرف

بغیر از آصف خان که بامعروف چند بیاید دیگران را نگذازد - معتمد
خان آدم جلد برای منع برداشتن خیمه خود از منزل روانه نموده
گفت که اگر روانه شده باشند هر جا در راه آدم در خورد همانجا خیمه
نصب نمایند چون خیمه را مردم او بار نموده روانه شده بودند
مابین منزل بر بلندی استاده نمودند و پادشاه که بانور جهان متوجه
منزل گشتند برف و باران گنده بهار و وزیدن باد گزنده شروع شد و
رعد و صاعقه بشدت تمام بصدا آمده جنت مکانی را نیز بق ساخت -
درین ضمن بمرد طالع معتمد خان خیمه او نمایان گردید پادشاه
غنیمت دانسته با محل خاص دران خیمه فرود آمدند معتمد خان
رسیده تسلیمات عنایات و آداب نثار بتقدیم رسانده ماحضری که
توانست حاضر ساخت - شب آنجا بسر برده وقت کوچ خلعت
خاصه که در بدن مبارک بود باضافه پانصدی مرحمت فرمودند -
و حکم نمودند که مابین راه کشمیر در هر منزل عمارت مختصر که
در وقت ضروری بکار آید بسازند - معماران چابک دست و کارداران
با وقوف بگرد آوری مصالح و تیاری آن پرداختند - درینولا بعرض
رسید که جمعی از قوم چکان کشمیر که خود را وارث ملک و از
وزیرزادهای آن سرزمین می گیرند و همیشه ماده فساد و آشوب
بوده اند باتفاق راجه کشتوار سر از اطاعت مال گذاری پیچیده
طریقه سرکشی و مفسدي اختیار نموده با منصوبان پادشاهی
شوخی زیاده بکار بردند - دلاور خان را با ده هزار سوار برای تنبیه و
گوشمال آن فرقه بد سگال تعیین فرمودند و بعد محاربات که تردد
مردانه و جنگ رستمانه از مردم پادشاهی بظهور آمد و جمع کثیر

نداده آمده ملازمت نمود اگر بتحریر تقدیم حسن خدمت خان عالم که در سفارت ایران بعمل آورده و عنایات شاه ایران که در حق او بظهور آمده مفصل پردازم بطول کلام متجری می گردد حاصل سخن بمنوبه شاه ایران را فریفته گردانی و جوهر رشادت و حسن خدمت خود ساخته بود که در خلا و ملا شاه بدون او آرام نداشت و اگر او بمجرای شاه برای موانع ضروری نمیتوانست رسید خود بدیدن خان عالم قدم رنجه می نمود و وقت برآمدن و رخصت از اصفهان شاه بمشایعت برآمد بعد ملازمت مرود عنایات گردید از اهل و افسانه تسایم پنج هزاری فرمودند - بعد ازان که بمنزل بابا حسن ابدال رسیدند بسبب تنگی و نشیب راه حکم فرمودند که سولی نورجهان بیگم باقی خدمه محل باتمام بهیر درانجا چندروز توقف نمایند - درینوقت مهابت خان بخدمت مرجوعه مرخص گردید - چون خبر رفتن رانای چنور بدار البوار رسید خلعت ماتمی مع خطاب رانائی برای پسر رانا مرحمت فرمودند - برای جشن کنار آب (۹۲) مرحمت افزای مقام شد *

ذکر سوانح سال پانزدهم از جلوس مطابق پانزدهم

ربیع الثانی سنه هزار و بیست و نه هجری

چون آغاز سال جلوس جشن موافق سرانجام سفر نموده بعد دو سه مقام کوچ فرمودند نظر بر راهای قلب و کم عرض بودن راه بمعتمد خان مولف اقبال نامه اهتمام راه فرموده حکم نمودند که

خیر و برکت بود برخلاف زمان حال که کار ابنای روزگار بجائی رسیده که همگی همت بر انهدام بنای دولت و بیداد دادن آبروی همدیگر می گمارند و از باب مکنت و ثروت ابواب خیر و احسان بر روی از باب حاجت بمرتبه مسدود ساخته اند که برای کشیدن تمام نعمتهای الهی طرف خود و خراشیدن دلهای مستاجان حکم تیشه بهم رسانده - لهذا اشجار میوه دار باغات و درختان سایه انگن راه که از سعی نیک فرجامان ساف پرورش یافته و باعث آرام مسافری و متددین و زینت قصبات و دیهات و حوالی معمورها بوده از شر ظلم حکام بد عاقبت و از ستم لشکریان همه را بشرح عمارت و مطبخ و چهار پا درآوردند - نام و نشان درخت در اکثر راه و اطراف آبادی نمانده همپنان سنگ و خشت سرا و مقبرها و مساجدیکه تعمیر طلبند برای نیکنامی و استحکام بنای سرای آخرت خود تیمنا و تبرکا برده بشرح حمام و عمارات نواحداث که از زاندرخته ظلم و رشوت رو باتمام نیاورده خراب میگردد آورده صرف مینمایند - درین سال برای سیر و تفرج کشمیر بهشت نظیر رایت توجه بر افراشتند بهمهرا که رسیدند شاه زاده پرویز را بصوبه اله آباد رخصت فرمودند - بالتماس خان اعظم خسرو را از حبس برآورده بطریق نظر بند برای آمدن به میرا ماذون ساختند بعده که بلاهور شرف نزول واقع شد بسبب نزدیک رسیدن موسم بهار و سیر گلزار کشیر بدین آنکه تفرج باغات و عمارات لاهور نمایند در اواخر همین ماه الهی از لاهور کوچ فرمودند درین اوان خان عالم که با یلچی گری ایران رفته بود و به ازو هیچ یلچی خدمت مامور را سرانجام

داده لك روپيه جواهر سواي نقد و جنس ديگر پيشکش نمود .
 و درين ايام خبر واقعه شهنواز خان که در شروع بهار جواني از
 مرمر اجل خزاني و سموم تموز ناگهاني نهل حیات او از پا در
 آمد بعرض رسيد بر جواني و شجاعت و کارواني او افسوس
 فرموده بجاي او داراب خان برادر خورد او را از اصل و اضافۀ
 پنجهزاري نموده بصوبه داري خانديس و برار سرافرازي بخشيدند .
 درين ولا شاهزاده پرويز از اله آباد آمده شرف قدمبوس دريانت
 هشتاد فيل و يك لك روپيه گذراند و خان دوزان از کبر سن
 استعفای منصب و خدمت نموده هفتاد و پنجهزار روپيه برگشته
 خوش آب در وجه خرچ ساليانۀ او مقرر فرمودند - و در همين
 سال که مراد از سنه هزار و بيست و هشت [۱۰۲۸] باشد حکم
 فرمودند که مابين راه از لاهور تا تعاقه سرحد مالوا بقاصه یک کوره
 جريدني يك ميل و مابين دو ميل یک چاه بسازند و همه جا
 دو رسنه درختان سایه دار بکارند و به زمينداران و حکام احکام
 تربيت اشجار صادر فرمودند - هر جا محال خالصه بود برای ساختن
 سرا حکم نمودند و بامرا حکم فرمودند که در تعلقۀ محال جاگیر خود
 هر مکاني که قابل سرا ساختن باشد برای نزول مسافرين و مقرردين
 سراي بنه و مسجد و چاه بسازند که برای آرام مسافران و سياحان
 ریح مسکون بکار آید - و اکثر جاگیر داران عمده بموجب اشاره پادشاه
 و هم چشمی یکديگر بنای خير احداث سرا مابين هر چهار پنج کوره
 گذاشتند - بدیده قامل غور باید نمود که چون دران ايام فرخنده انجام
 نیت انام بر لجرای امور اخروي متصرف ميگردید موافق همان

زمینداران مفسده پیشه آن ضلع و متمدنان آن ملک که کراس و
 سوس خوانند و گولیان کنار دریای مہی و سامرمتی که همیشه
 قطاع الطریق شیعہ آن گروه ضال بندسگال بودہ تعیین و مرخص
 فرمودند و راجہ بکرماجیت کارفرمای شاهزادہ بلند اقبال را مع
 شہباز لودی و جمعی از امرا برای تسخیر قلعہ کانکرہ کہ ذکر آن
 بگزارش خواهد آمد تعیین نمودند و خود جنت مکتبی اواخر
 شهریور کہ فوج پنجاب از قطرہ فشانی رو بکمی آورد متوجہ
 دارالخلافہ آگرہ شدند - درین سال ستارہ دنبالہ دار کہ سر او بصورت
 عمود می نمود در آسمان قریب دو سہ ہفتہ نمودار بود - و در ہمین
 ایام راجہ سورجمل پسر راجہ باسو کہ ذکر آن مفصل قابل تخریر
 نمیداند بغی و زیدہ چند گاہ مادہ شورش و فساد بود بعد لشکر کشیها
 و شہادت سید صفی بارہہ با جمعی از سادات دفع آن فتنہ
 گردید چون مابین راہ خبر امتداد شدت و با در آگرہ بعرض رسید
 رایت توجہ طرف فتح پور معطوف داشتہ چند گاہ دران مکان
 میمنت نشان توقف نمودند - درین اوان خان خانان سپہ سالار از
 دکن آمدہ شرف اندوز ملازمت گردید و تسلیم منصب ہفت
 ہزاری کہ لغایت آن سال بہ ہیچ امیر این مراتب در تیمور بہ عطا
 نشدہ بود فرمودند از جملہ چہار لک روپیہ نقد و جنس پیشکش
 یک لک و پنجاہ ہزار روپیہ جواہر و غیرہ قبول نمودند •
 ذکر سوانح سال چہارہم از جارس مطابق چہارم
 ربیع الثانی سنہ ہزار و بیست و ہشت ہجری
 سرانجام جشن این سال شاہ بلند اقبال شاہ جهان ترتیب

زیاد بهم رسانده صاحب مدار دولت او گردیده بود بعده که سلطنت
بسلطان محمد برادر زاده او انتقال نمود نقس میر جمله در
عهد او مرافقت نمود و نزد عاتل خان بیجاپور رفت آنجا نیز
بمسب مراد او صحبت گرم نشد بعده بایران رفته ملازمت
شاه عباس نمود باوجود گذراندن جواهر و دیگر تحف هندوستان
که از لک روپیه قیمت آن زیاده بود از طرف شاه نفعی که آبروی
او ازان حاصل گردد عائد حل او نشد بنابراین بامید تمام رو بدین
درگاه که ملجای بزرگان هفت اعلیم است آورده بمشور رسیده
شرف اندوز ملازمت گردید - نه راس اسب عراقی و نه نفوز زربفت
و دو انگشتری یاقوت مع تحف دیگر مجموع قیمت پنجاه هزار
روپیه گذرانده مورد عنایات بی پایان گردید - درین اوان نزد ملک دهو
که اصل دروحد است یعنی از آنجا راه مالوا و گجرات جدا میشود
رسیده چند مقام نموده بشکار فیلان حکم فرمودند - درین ایام خجسته
فرجام در مقام مبارک منزل ولادت با سعادت گوهر افسر خلافت
محمد اونگ زیب پانزدهم ذی قعدة یازدهم دی ماه الهی سنه
هزار بیست و هفت هجری در طالع میزان اتفاق افتاد - و در صد
و بیست و هفت فیل قراولان پادشاهی و شاه باند اقبال شکار
نموده آورده از نظر گذرانده - و از رسیدن خبر حداثت و با و شدت طاعون
که در آگره هنوز تخفیف نیافته بار با احمد آباد مراجعت فرمودند -
و صوبه گجرات که در عهد عرش آشیدای در تیول جنت مکانی
مقرر بود در جاگیر شاه جهان مقرر گردید و شاه کشور ستان سه فوج
بسر داری دلاوران رزم جو و بهادران آتش خو برای تنبیه و گوشمال

سنه ۱۰۲۷

(۲۹۵)

محمد جهانگیر پادشاه

مقابل آن معموره نیست - خصوص از وفور آرزائی اکثر اشیای
ماکولات و فواکه و بهم رسیدن انواع و اقسام اقمشه نفیسه و تحف
غریبه بر بلاد ایران و توران و امصار جهان فخر تمام دارد و هر سال
تجار لکها خرید از هر یک جنس ادنی و اعلی آنجا نموده باطراف
و اکناف هفت افلیم می برند - خر برزۀ گرمه هفت ماه دران شهر
می باشد در شیرینی و شادابی چهار قسم گرمه بهم میرسد که هر قسم
آن یک دو ماه بوفور می ماند ازان جمله نزدیک شروع بر شکل قسمی
از گرمه بی بازار می آید که نذاشپاتی نامند بیشتر بترکیب امروزی میان
سبز می باشد در شیرینی و شادابی و لطافت مثل آن در هیچ شهر
دیگر شنیده و دیده نشده بلکه جمعی که انصاف دارند و طرفداری
وطن نمی نمایند از زبان آنها مسموع گردید که در ولایت ایران و
توران نیز به ازان گرمه بهم نمی رسد - القصه جنت مکانی باوجود
رسیدن موسم بهار و لاله زار که در احمد آباد لاله و کوکنار هزاره بسیار
بوفور و کلان و بالیده می شود از احمد آباد متوجه مالوا گردیدند
و راجه جام که از سرکشان آن ضلع گفته می شد از سعی و هیبت
شمشیر منصوبان شاه زاده بلند اقبال بعد کوچ سر راه رسیده مع
پیشکش ملازمت نمود *

ذکر سال سیزدهم از جلوس مطابق بیست و سوم
ربیع الاول سنه هزار و بیست و هفت هجری
در جشن آغاز این سال آصف خان را هزار سوار اضافه عنایت
فرمودند - و در همین اوان میر جمله عرف میر محمد امین که در
اول سفر از عراق آمده نزد قطب الملک گلکنده ملازم گشته اعتبار

درآمد - فیلی بود از فیلهای سر حلقه عادل شاه ممی به سرپاک
 که در حضور مبصران لک روپیه قیمت نمودند و چنان فیل
 در فیلهخانه سرکار نبود بسیار پسند و مرغوب طبع افتاد - خود بدولت
 برو سوار شده اندرون غسلیخانه برده در همان مکان رو برو چند روز بستی
 فرمودند - و دولت روپیه از نقد و جواهر برای نور جهان و دوسه لک
 روپیه برای دیگر بیکمان رسمیات ارمغان از طرف شاه جهان به بیان
 آمد - و نور جهان بیگم جشن فتح دکن بآئین بندی که بایست نموده
 قریب سه لک روپیه جواهر و دیگر اشیای نفیس مع توره خلعت
 بشاهنشاه شاه جهان از طرف خود رعایت و تواضع نمود - و صوبه
 داری کابل بهادت خان مرحمت فرمودند - بعده عنان توجه
 طرف سیرو شکار فیان احمد آباد معطوف داشتند و تفرج کنان و
 صید افکنان تا بندر کهنبایت رسیده بر چهار سوار شده سیر دریا
 نمودند ده روز در کهنبایت تشریف داشته متوجه احمد آباد شده
 زیارت بزرگان نمودند - چون بعرض رسید که قوم سیوره که قوم بقال
 معتقد آنها اند بیشتر با زنان مردان خود بدفعای می نمایند
 فرمودند که از شهر اخراج نمایند بعد یک و نیم ماه که در حوالی
 احمد آباد توقف واقع شد بسبب ناموافقت آب و هوا که چندی
 روز انحراف مزاج پادشاه رو داد خاطر اشرف از هوای احمد آباد
 نفرت گرفت و بطبع مبارک پسند نیفتاد - و چنانچه مولف اقبال
 نامه از راه مزاج گوئی مکرر مذمت شهر احمد آباد زیاده از حد
 نوشت - و الا شهر احمد آباد شهر است که نزد مردم صاحب طبع
 با سلیقه بعد شاه جهان آباد در تمام ممالک محروسه هندوستان

پدر بزرگوار مراجعت فرمودند - و در ماندو شرف اندوز قدم بوس
 گردیدند - وقت ملاقات جنت مکانی بلا اختیار از جای خودش
 برخاسته چند قدم پیش گذاشته آن حاصل حیات خودش را
 تنگ در آغوش کشیده نزدیک خود حکم نشستن فرمودند و خوان
 جواهر و اشرفی بدست خود بر فرق شاه زاده والا نژاد تصدق نموده
 برای مستحقین افشاندند - و از آن روز کرسی بجهت نشستن شاه بلند
 اتبال که لغایت آن سال در دودمان صاحب قران بهیچ یک از فرزندان
 این تفقد مبدول نگردیده مقرر ساختند - و لعل قیمت لك روپیه که
 وقت ولادت جنت مکانی والدۀ عرش آشدائی رونما داده بود و
 مدت مدید از فرق جد و پدر بزرگوار آن شاه زاده ذو الانداز اعتبار
 آن می افزود بدست خود با دو سرورید کلان آبدار بر سر شاه زاده
 گذاشته تسایم سی هزاره و خطاب شاهنشاهی شاه جهان ولیعهد
 فرمودند - و شاه زاده نامدار بیست لك روپیه نقد و جواهر و دیگر
 تحف نذر و نیاز و پیشکش از طرف خود گذرانید - بعد از آن
 پیشکشهای عادل شاه و قطب الملک از نظر گذشت - بعد از آن
 بهرحی زمیندار بکلانۀ که از سعی فرستادهای شاه جهان در رکاب
 عالی آمده بود با مبلغ نقد و جنس ملازمت نمود - خلعت و
 جواهر و فیل عنایت نمودند - بعده پیشکش زمینداران چاذۀ و
 گوزنانه که تعلقه صوبۀ برار بود فیل و سه لك روپیه بعرض رسید - از
 جمله پیشکشهای والیان بیجاپور و حیدرآباد مع آنچیز بفرستادهای
 شاه جهان رعایت نموده بودند و برای شاه زادهای جوان بخت ارسال
 گشته بود مجموع قریب پنجاه لك روپیه نقد و جنس بقیمت

نمودند و فرمانی که بنام عادل خان صادر شد این بیت از زاده
طبع خود فرشتند •

شده از التماس شاه خرم • بفرزندی ما مشهور عالم
بعد رسیدن فرمان به عادل خان یک لک و پنجاه هزار هون و دولک
روپیه را جواهر و پنجاه قیل و پنجاه اسب عراقی و عربی که
مجموع پانزده لک روپیه نقد و جنس باشد همراه افضل خان و
راجه بکرماجیت روانه حضور نمود - و سواي نقد و جنسی که خفیه
و آشکارا در ایام مهماندایی تراض فرستاد های شاه زاده نموده بود
بهر یک دولک روپیه وقت رخصت به افضل خان و راجه
بکرماجیت رعایت نمود - و راجه بکرماجیت آن دولک روپیه را
یک لعل بوزن سی و هفت مثقال که در بندر گوهه نزد فرنگی بود
خریده از طرف خود برای شاهزاده خرم آورد - و افضل خان نیز از جمله
زرکه بار رعایت نمودند مبلغی را جواهر و تحف آن دیار برای سرکار
خرید نمود - و از نزد قطب الملک نیز بهمین دستور و بهمین کمیت
نقد و جنس که بقیعت پانزده لک روپیه میسرند رسیدند - و چون
بکرماجیت وقت آمدن از بیجاپور به بندر بست قلعه احمد نگر
پرداخته تار رسیدن قلعه دار از حضور کسان معتمد خود در قلعه گذاشته
بود جانشین خان را بضبط فواج و قلعه داری احمد نگر تعیین فرمودند -
بعد از فراغ و خاطر جمعی از بندر بست دکن که جا بجا حکام
معامله فهم جز رس تعیین کردند خان خانان را صوبه دار برهان پور
و برار مقرر کرده شاه نواز خان را با دو هزار سوار برای ضبط ملک
مفتوحه بالا گهاٹ نظام الملکی منصوب ساخته خود بقصد ملازمت

آورده بعد تقدیم مهمان داری قبول. اطاعت امر و واپس سپردن
بعضی محال که بخطا کاری از تصرف ملازمان بی جوهر پادشاهی
برآورده بود نمود و بعنبر نیز در باب انقیاد حکم آنچه باید نوشت و از
در سرانجام روانه ساختن پیشکش نقد و جواهر و قیل و اسب
و دیگر تحف فراخور حال خود و درگاه است - و نیز معروض گردید
که صبیحه میرزا شاه نواز خان بن خان خانان را شاه والا قدر بموجب
حکم بعقد خود در آوردند - از رسیدن هر دو مزد فرحت افزا
جنت مکانی را سرور تمام رودان •

ذکر سال دوازدهم جلوس مطابق دوازدهم

ربیع الاول سنه هزار و بیست و شش هجری

در آغاز این سال سید عبد الله خان بارهه مع عرضه داشت
شاه خرم مشتمل بر مزد آنکه از اقبال عدو مال بی زوال جهانگیری
عادل خان و عنبر و دیگر سرکشان دکن حلقه عبودیت و اطاعت
درگوش پند نیرش انداخته بر قبول عذر تقصیرات گذشته التماس
دارند و کلید قلعه احمد نگر و قلعهایی دیگر که عنبر متصرف
شده بود فرستاده بتصرف بند های والا وا گذاشتند و ولایت از
دست رفته باز بتصرف اولیای دولت روز افزون درآمد و مفسدانی
که دم استکبار میزدند از روی عجز و نیاز باظهار انکسار باج سپار
و خراج گذار گشتند شرف اندرز ملازمت گردید - جنت مکانی را
نهایت فرح و انبساط روی داد و حکم نواختن نقاره شادیانه فرمودند -
و سید عبد الله خان را مخاطب به سیف خان نموده برای شاهزاده
تعل بيش بها که مدتها زینت افزای افسر فرق مبارک بود عنایت

بخوش وقتی اسفاده دیدند و نور محل را دور لرزان و ترسان و گریزان
در یانند بر رانی کلان آفرین گویان تنگ در آغوش شفقت گرفته
ازان روز بر مهریانی او افزوده و نور جهان بیگم را تشنیه نموده در باره
او کم توجه گردیدند - والده نور جهان که در فراست و عقل میان زنان
ممتاز بود به تدبیر و تمهید و سعی بسیار تقریبی به میان آورده قول
حضرت امیر المومنین مرتضی علی علیه السلام را که از جمله
صفات حمیده برای مردان نیک شمرده بدان ستایش نمایند و در
ماده زنان عیب شمارند شجاعت و سخاوت است خاطر نشان
جذبات مکانی نموده باز بدستور سابق بر نور جهان مهربان ساخت -
و ازان روز نور جهان بیگم از راه جوهر غیرت بفکر استعمال بندرق
افتاده در الدک مدت مشق آن را بجائی رساند که چهار شیر قوی
هیكل را از پا در آورد - و در همین اوان از عرضه داشت شاه خرم و
واقع دکن معرض رسید که شاه بلند اقبال شاه خرم قبل از رسیدن
بآب نرود؛ علامی افضل خان را و راجه بکرماجیت را همراه وکلای
نظام الملکی و عادل خانی که بحضور رسیده همراه شاه خرم همراه
بودند بطریق سفارت با نشان فرمان نوید نزول کوکبه کواکب شمار
ظفر اقبال و تهدید و وعده و وعید نزد ملک عنبر و عادل خان روانه
نموده دران درج فرمودند •

• بیت •

در شعله ز یلک شمع دارم بچنگ • یکی نور صلح و یکی نار جنگ
بود نور صلح شبستان فروز • وکی نار جنگم بو، خانه سوز
و فرمودند که هر دو اول نزد عادل خان روند عادل خان بعد نزدیک
رسیدن افضل خان و راجه بکرماجیت استقبال نموده بآزار تمام بشهر

مجبور ساخت باوجودیکه پدر از شفقت پدری پسر را در تقصیر که از بی سعادت‌ی ازو سرزد وقت خوردن معاف نموده قلم عفو بوجرائم او کشیده بود - پادشاه حق آگاه فرمود قبر آن ملعون را شکافته استخوان او برآورده در دریا بیندازند قدری ریزه استخوان برآمد - درین ایام برای شکار مع محل تشریف بردند چهار شیر در باره بعرض رسید نور جهان التماس نمود که شکار هر چهار شیر بمن وا گذارند و هر چهار شیر را بگوله تفنگ بی خطا پیهم زد در انعام آن پونچپی الماس قیمت یک روبیه عطا فرمودند - گویند قبل ازین شکار بیک دو سال روزی در شکارگاه که محل قدیم و نور محل را همراه داشتند و شیر قوی جمه را قراولان در احاطه باره در آورده بودند قبل از آنکه متوجه زدن شیر شوند بر پادشاه خواب معتاد غلبه نمود و بااستراحت پرداختند بندوق خامه بافتیله روشن نزدیک مسند خاص گذاشته بودند و هر دو محل با دوسه خواص برسم پرستاران اطراف پادشاه نگاه میداشتند درین ضمن شیر از میان باره غریو کزان بر آمد از آنکه در زمان قدیم تقید تمام بود که پردگیان حرم و پرستاران خاص سلاطین هندوستان استعمال سواری اسپ و انداختن تیر و تفنگ می نمودند و نور جهان بیگم درین فن عاری بود همینکه شیر از دور در نظر محل کلان در آمد بندوق را همچنان با جامکی روشن برداشته بر روی سینه گذاشته ماشه خوابانده چنان بر پیشادی شیر زد که شیر ابر صفت بغرش آمده یک نیزه بالا جسته بر زمین غلطید و از آواز تفنگ و غریدن شیر پادشاه از خواب بیدار گشته شیر را بدان حال افتاده و رانی را با بندوق

یا در چشم معیوب و کور میشد یا شل و لنگ میگردد و الا گنگ
 میگشت یا عقل زائل می گردید - درین سال شاه زاده خرم را
 بیست هزاری نموده ملقب بشاه خرم ساخته مامور بهم دکن
 فرمودند و وقت رخصت دولک روپیه را مرمغ آلات سرای عنایات
 دیگر عطا نمودند از آن جمله پرتله الماس و شمشیر از غنائم فتح
 احمد نگر که بتصرف عرش آشیانی آمده بود و بجلت مکانی
 بخشیده بودند تیمنا بدست خود بر کمر شاه زاده خرم بستند و
 عبد الله خاں فیروز جنگ را با جمعی از امرای دیگر در رکاب شاه
 زاده مقرر و تعیین فرمودند و شاه زاده پرویز را از دکن بحضور نارسیده
 صوبه دار اله آباد ساختند - درین اوان رای صواب نما برین قرار
 گرفت که برای پشت گرمی و تقویت شاه زاده خود متوجه
 مالوا شدند و در ماه ذی قعدة رأیت توجه بدان طرف برافراشتند
 چون بتعلقه رانا رسیدند رانا شرف اندوز ملازمت گردیده پنج زنجیر
 فیلی و بیست و پنج اسپ با تحف دیگر بیدشکش گذراند از آنجمله
 سه اسپ قبول نموده باقی بدر بخشیدند و بعد عطای فیل و
 اسپ ر خلعت مرخص ساختند نبیره او در رکاب معادت مع
 هزار سوار همراه گردید بعد که رأیت ظفر آیت به چاندور افتاد
 از زبانی کهن سالن آنجا بعرض رسید که پسر ناخلف غیاث الدین
 نصیر الدین نام که از کوتاهی سخن بتحریر بر احوال او نپرداخت
 از فرما رایان مالوا پدر هشتاد ساله خود را بسبب کبر سن و امتداد
 انتظار مردن سه بار عمدا مسموم ساخت بعد علاج کارگر نیفتاد
 دفعه چهارم صریح پدر را اطلاع داده در خوردن زهر و علاج نمودن

از میان برخاست و تا هفت سال کم و زیاد که گاه شدت مینمود
و بعضی سال تخفیف می یافت اثر در با ماند و در خانه که اثر
این بلیه آسمانی و علامت غضب ربانی ظاهر می شد اول موشهای
نیم مرده از بالای گوشه و کنار بام یا از سوراخ آن خانه برآمده
رو بروی صاحب خانه چرخ زده می مردند و مقرر است که در
هر شهری که مردم آنجا از شامت افعال خود بدین بلا مبتلا شدند
جنس موش خورک و کلان دران شهر اصلا نمی ماند و اقل مدت
این مرض هفت هشت پهر و بیشتر در سه چهار روز فارغ می سازد
و کم اتفاق می افتد که زیاده از سیزده روز بکشد هر که این سیزده
روز منگوسه میگذراند امید نجات ازین بلا بهم می رسد و تا مردن
موش در خانه آشکارا نمی شد و اثر طاعون ظاهر نمی گردید و پیشتر
این آفت جان ستان بر هند و کنیز و غلام و مردم نامراد رو می داد
شاید سبب این از غذایی ثقیل که هند و بیچاره نامرادان بی
بضاعت میخورند دران قوم زیاده رو میداده است آنچه از علامت
و سبب امتداد ایام این قهر الهی مولف اقبال ناصه زبان داده
بلا تفاوت کم و زیاد مخور اوراق در ایامیکه خلد مکان بدکن نزل میفرمودند
مشاهده نمود که از سنه هزار و نود و هفت در آنگه دکن هرگز
اثر وبا دران دیار شنیده نشده بود شروع نمود تا هشت سال در برهانپور
و خجسته بنیاد و بیجاپور و بندر سورت عالمی باین آفت بباد فنا
رفت عجب حکمت آلهی مشاهده می شد هر چند کمتر کسی بعد
از بر آوردن طاعون جانبر می گردید اما از هزار یک دوزنده مینماند
می بایست که عضوی از اعضای بدن او ناقص گردد مثلا یک چشم

عرض شد نواز خان و یاقوت خان مع هفده امیران امروند عنایات
بادشاهی گردیدند .

ذکر سال یازدهم جلوس مطابق غره

ربیع الاول سنه هزار و بیست و پنج هجری

در جشن آغاز این سال آصف خان که چهار هزار و دو هزار
سوار بود باضافه هزار و هزار سوار و عطای نقاره سرافرازی
یانت و شاهزاده خرم بمزده تولد تازه نهالی گلش سلطنت
سلطان شجاع سرسبزی و خرمی پذیرفت - درین روزها از
عرضه داشت واقعه نگار احمد آباد بعرض رسید که عبد الله خان
صوبه دار برای نوشتن روزی داد واقعی خانه زاد را بخفت از
خانه پیاده طلبیده اهانت تمام رسانده حکم شد که دیانت خان
رفته عبد الله خان را پیاده از شهر برآورده بعده بر اسپ سوار
ساخته بحضور بیارد و از صوبه داری معزول نمودند عبد الله خان
از شنیدن خبر و هیبت جهانگیری قبل از رسیدن حکم و سزاوار
پیاده از احمد آباد برآمده روانه حضور گردید و همه جا پیاده طی
منازل می نمود تا دیانت خان در راه بار رسید و بزور سوار نمود و
بعد رسیدن حضور بی منصب ساخته از مجرا ممنوع فرمودند
بعد از چند روز بالتماس شاهزاده خرم تقصیر معاف نمودند - درین
سال مرض وبا و طاعون که از پنجاب شروع شده تا دهلی و آگره
انتشار یافت هر روز در هر شهری بل در هر محله چندین هزار قالب
از جان تهی می گردید و کار بجائی رسید که فرصت کفن و دفن
نماد و از آنکه گفته اند که مرکب انبوه جشنی است پرسیه و ماتم

اسپی که به دلیل فرو میرفت زاکب آن خلاصی خود را که میسر
می آمد از عطیة آلهی میدانست و هرتیری که با اسپان کچی
و تازی میرسید برقصد درآمده از چهارپا شدن سوار خود را زیر دریا
می مالید و هرفوجی که از عقب بمدد دکنیها میرسید از
ملاحظه پامال گشتن فوج پیش آهنگ چون بخت خویش بر
میگشت و ازین طرف بهادران اسپ برداشته از بالای سر و سینه و
مرد و زنده نیم جان که بالای هم افتاده بودند میگذاشتند تا همه فوج
پادشاهی شمشیرها علم کرده نعره زنان برتباعی زدهای ناله برآمد
عنبر برگشته اختر مضطر گشته باوجود گشته و زخمی شدن بیشتر از
همراهان و دلاوران فوج با جلالت ذاتی که داشت خود را با جمعی
از همدان جانباز مقابل فوج فیروزی اثر رساند و عجب زد و خورد
و غریب رستخیز بمیان آمد و چون کوه بالای سپاه ثبات قدم ورزیده
داد تهوری و دلاوری داده بمرتبه کرشش نمود که تزلزل تمام در لشکر
مغلان راه یافت و نزدیک بود که چنان فتح نمایان به هزیمت مبدل
گردد شب نواز خان و یاقوت خان چون سیل روان خود را مقابل
عنبر رسانده بحملهای رستمانه آن بالای سیاه را از پیش رو برداشتند
و عنبر ناچار فرار اختیار نموده تا دولت آباد بند نگردید و اسپ و
فیل بمسیر با سه صد شتر پرازبان و بار و کارخانجات او با غنیمت
بیشمار بدست بهادران افتاد و صدای کوس و کرنای فتح در فوج
شه نواز خان بلند گردید و لشکر پادشاهی تعاقب و تاراج کنان
تاکوکی که الحال به خجسته بنیاد اورنگ آباد موسوم گشته رسیده
بعد از سه روز از تاخت و غارت نمودن مامون ساختند و بعد

هلی جان ستان آتش چشم لشکر حریف توانند گرفت جایجا
نصب کرده علم مقابله بر افراشت و دکه‌نیاں بدروز دو روز در تدبیر
آرایش فوج و توپخانه و آراستن فیلان مصمت و پیراستن و استمالت
جوانان جنگ پرست گذرانده روز سیوم همین که تیغ دودمه افتاد
از غلاف مشرق بر آمده شعله افروز کوه و دشت گردید سپاه سرخ و
سیاه زیاده از شمار مور و ملخ که اکثر غرق آهن باحر بهای فیل
افکن بودند از دامن صحرائی خونبار نمودار گشتند بعده که جلو ریز
نزدیک ناله خون خوار رسیدند ازین طرف جوانان شیر نبرد یا تیر
و کمان و هتان جان ستان مقابل حبشیهای تیره روز استقامت
ورزیده شروع به تیر باران جگدوز و زدن بانهای جان سوز نمودند و
به پشت گرمی آنها برقندازان بی خطا بانداختن تفنگ شعله
افروز پرداختند و ازین طرف نیز بان زیاده از شمار در هوا بغرش
در آمد و از بسیاری غبار سم اسپان و دود توپ خانه مابین آسمان
و زمین حجاب و پرده حائل چشم مبارزان جنگ جو و بهادران
شعله خوگردید *

دولشکر بهم در کشیدند کوس * چو شطرنج از عاج و از آبنوس
و بمدد باد هر تیری که از کمان قضا از طرف مغلیه جدا میشد نصیب
جان حبشی و دکه‌نیا می گردید و از ضرب گوله و تفنگ و دودمه
بان بسیاری از سران سرو پا می باختند و در نشیب و فراز و تنگی
راه چنان کار بران اهل فیلان تفک گردید که سوار و پیاده بی شمار
بالای هم قطار بر قطار افتاد و هر که از آب جدا نمی گردید سواي آنکه
اجل دستگیری او می نمود فریاد رس دیگر بداد او نمی رسید و پای

شادیا نه نمود و بتهیه سواری پی کار آن سینه روی اجل گرفته با لشکر
و توپخانه که با خود موجود داشت پا برکاب قلع و نصرت در آورد
و محل دارخان و یاقوت خان و دانش خان و دلاور خان را با
جمعی دیگر از امرای نظام الملکی و خانه زادان کارطلب رزم افز
و توپخانه دشمن سوز بطریق هراول مقابل افواجی که از طرف
عنبر در محالات چون مور و ملخ پراکنده بودند و تحصیل زراز
پرگنات پادشاهی می نمودند تعیین فرمودند و دکنیان از هر طرف
فراهم آمده باستقبال فوج پادشاهی پرداختند بمجرد مقابله و
و مقاتله هزیمت در فوج دکن افتاد از شنیدن این خبر اخگر غیرت
در سینه و جان عنبر بد اختر شعله در گردید و خود با دبدبه و شان
تمام با لشکر آراسته و فیلان جنگی و توپخانه آتش بار و پیاده
بیشمار بقصد مقابل فوج ظفر موج شه نواز خان از دولت آباد
برآمد و هر دو طرف با سپاه رزم پرست دامن همّت بر کمر عزیمت
بسته مقابل هم دیگر چون سیلاب دامن کوه می شتافتند تا آنکه
همه فوج ملوک عنبر باهم پیوسته بفاصله شش کوه که ناله قلب
در میان حائل بود فوجها مقابل هم رسیدند یاقوت خان که از
شیردلان آن بیسه و واقف کار آن ضلع بود و بر اطوار پیکار دکنیان
اطلاع داشت پیش آهنگی نموده میدان جنگ جائی قرارداد که
سراة ناله پر گل ولای کم عرض بر غنیم گرفت و جمعی بر قندازان حکم
انداز و تیراندازان قدر انداز و بهادران جانباز و دلاوران یکه تاز اطراف
روبروی ناله مقرر نمود و عقب آن جماعه فوج کومک که به پشت
گرمی هم دیگر از گولهای سوزان و بانهای آتش فشان و شمشیر

مقتول بقتل رساند سورج سنگه که با وکیل محبت وافر داشت
 دنعیه مینمود تا آنکه کشن سنگه با کرون نام برادرزاده خود و جمعی
 از راجپوتان بر سر خانه گویند داس که در پناه سورج سنگه می بود
 آمد بعد بلند شدن شور و هنگامه دار و گیر که هنوز کشن در جست و
 جوی گویند داس بود گویند داس در آن غلبه هجوم غیر معلوم کشته
 گردید سورج سنگه از آن غوغا خبردار گشته از خانه شمشیر گرفته برآمد
 و باتفاق جمعی راجپوتان بر سر کشن سنگه که پیاده شده بودند و جست و
 جوی مقتول نا معلوم می نمود ریخت و کشن سنگه و رانا کرون و
 جمعی کثیر را کشت و بقیه السیف کشن سنگه جنگ کنان
 اراک مکن برآمده بطریق استغاثیان روانه بارگاه شدند و راجه
 سورج سنگه تعاقب آن جماعه نموده تا بدر دولتخانه رساند و فتنه و
 غوغای عظیم پیش روی جهور که برخاست و چند راجپوت در آن
 میدان مقابل پادشاه کشته شدند بعد سعی بسیار دفع فساد گردید .
 در اواخر این سال مرده فتح خان خانان که شه نواز خان پسر او
 عنبر را شکست عظیم داد بمسامع عالی رسید مجملی از آن بزرگان
 خامه شیرین بیان میدهد در ایامی که شه نواز خان در بالا پور
 برادر از طرف خان خانان بسر فوجی قیام داشت یاتوت خان و
 جمعی از امرای دکن از عنبر که در آن ایام تسلط فساد و غلبه او
 زیاده از حد بود رنجیده و برگشته نزد شه نواز خان آمدند و راهنمای
 مقابله عنبر گردیدند و شه نواز خان از آمدن آنها نهایت مسرور و
 مشغوف گشته برای مزید اعتبار آن بی همتان و رساندن صدای
 مرده تقویت بگوش فدویان دور و نزدیک درگاه والا حکم نواختن

در تیموریه مخصوص باعتماد الدوله واقع شد و اعتقاد خان پسر
 اعتماد الدوله سه لک روپیه را جواهر و دیگر جنس نذر گذراند
 لک روپیه جواهر قبول افتاد و بخطاب آصف خان سربلندی داده
 تسلیم چهارهزاری در هزار سوار فرمودند - کزن پسرانا را پنج هزار
 نمودند درین سال در گلشن نونهال سلطنت شاه زاده خرم از صیبه
 آصف خان فرزندی بعرضه وجود آمد مسمی بدارا شکوه ساختند -
 در همین ایام از واقعه کشمیر بعرض رسید که حافظ نام را از منزویان
 کشمیر که از چهل سال در عبادت خانه بتلاوت کلام الله و ادای صوم
 و صلوة بسر برده بود چون روز موعود سفر آخرت او نزدیک رسید
 بقاضی زاده آنجا که از مریدان عقیدتمند او بود خبر نمود که فردا
 بعد از نماز جعه لبیک حق را اجابت خواهم نمود باید که شما
 بدر حجره حاضر شده تاحجره خود را نشود قدم جرأت در خانقاه
 نگذارانید و کلام الله که تلاوت مینمایم هدیه نموده با هرچه در کلبه من
 بیابید فروخته خرج کفن و دفن نموده و آنچه بماند در راه
 خدا تصدق نمایید روز جمعه که قاضی زاده بموجب وعده رسید
 حجره را بسته یافت بعد از ساعتی خود را شد و آن مسافرا را
 طریقت را بر سجاده نشسته تکیه نموده بخدا وصل شده یافتند
 آری دنیا از مردان خدا خالی نیست - از غرائب آن سال آنکه
 کشته شدن کشن سنگه خالوی شاه زاده خرم است تفصیل این
 این اجمال آنکه گویند داس نام وکیل صاحب مدار راجه سورج سنگه
 گربال داس نام برادر زاده راجه را بسبب نزاع دنیای دون کشته
 بود کشن سنگه برادر زاده میخواست گویند داس وکیل را عوض قصاص

و ادا های نفاق آمیز از سر زده که مغضوب گردید و مقید نموده
 بحضور نوشت بعد رسیدن حکم طلب او همراه مهابت خان روانه
 ساختند و بحضور که رسید در قلعه گوالیار متحبوس فرمودند : حاصل
 کلام شاه زاده خرم با وجود عدم موافقت آب و هوا که بسیاری از
 مردم لشکر و نوکران نامی تلف و بیمار گشتند چنان عرصه زندگانی
 بر رانا و کارپردازان و سرداران او تنگ نمود که پیغام عجز و التماس
 امان بمیان آورده اول خالوی خود را فرستاده شفیع جرائم ساخت
 بعده خود آمده برخلاف طریقه جد و آبا که هرگز ملازمت پادشاه
 و پادشاه زاده ها نه نموده اند ملازمت نموده هفت فیل با پیشکش
 دیگر گذراند - شاه زاده خلعت و شمشیر مرصع و دو فیل و پنجاه
 اسب و صد و بیست خلعت بهمرهان او عطا نموده مرخص بخانه
 او ساختند - بعد ازان او رانا کرن پسر کلان صاحب تیکه را با تحف و
 پیشکش در رکاب شاه زاده بوالا خدمت پادشاه روانه نمود بعد
 رسیدن حضور شاه زاده را که دو ازده هزاری بود شش هزاری چهار
 هزار سوار اضافه مرحمت فرمودند - و همه همراهان از عطای اضافه
 معزز گشتند و کرن نیز مورد عنایات بی پایان پادشاهی گردید •
 ذکر سال دهم شمسی از جلوس و جشن نوروز جهان افروز مطابق
 نوزدهم (۹۱) صفر المظفر سنه هزار و بیست و چار هجری .
 اعتماد الدوله را درین جشن شش هزاری نموده بعطای نقاره که
 در حضور می نواخته باشد - بلند آوازه ساختند این عنایت

و بعد هزینت پسر او میان دره و مکان قلبی که سه طرف آن کوه واقع شده شهر آباد نموده و دو تالاب با صفا و وسعت متصل آن آبادی ساخته و ازان سال تا زمان حال سلسله رانا ترک ماندن قلعه چتور نموده در اینجا سکونت ورزیده بود گذاشته رو بکوهستان دشوار گذار پیر از اشجار دیگر بطریق فرار آورده شاه زاده خود را بادینور رسانده چهار فوج اطراف ملک او تعیین نمودند و شش تپانه برای بند و بست ملک و رسیدن رسد مقرر ساختند و محمد تقی بخشی را مکرر با سرداران رانا کارزار صعب بمیان آمد مخصوص بر سر مسمار ساختن بتخانها که ازان گروه داد دلیری و تهری بظهور آمد بمرتبه پای ضلالت قائم نمودند که جمع کثیر از هر دو طرف کشته و شهید گردیدند - و پیهم پسر ارشد رانا شبی با فوج کوه نورد جهان آشوب بطریق شب خون بر فوج هراول تاخت آورد و دران شب نیز از محمد تقی و همراهان او تردد نمایان بظهور آمد و بمرتبه قدم همت استوار نموده جوهر سردی و پردلی بروی کار آوردند که بیشتر از راجپوتان کشته و زخمی گردیدند و در همین هنگامه عبد الله خان فیروز جنگ و دلاور خان کاکر کومکي احمد آباد رسیدند و تقویت بر لشکر اسلام افزود و خان اعظم عرف میرزا عزیز را که نظر بر قدیم خدمت و حقوق سابق و رسوخیت او نموده صاحب حل و عقد کنکاش شاه زاده مقرر فرموده بودند بعده که کار از فوج کشی بصلح و رجوع رانا منجر گردید با رجوع قرب مسافت با جمعیت قلیل رسید و روز ملازمت قانون عقیدت و بندگی را خارج آهنگ ساخته بمرتبه بد نواخت

هزار سوار نمودند و بموجب التماس همشیره و بیگمان خسرو را ماذون
 بمجرا ساخته بودند و بطریق نظر بند آمد و رفت می نمود از
 ملاحظه بعضی اطوار مذموم او که اکثر مغموم بخدمت پدر می آمد
 باز مجبور ساختند - درین سال همایون خان نو نهال زهره خصال
 گلشن شاهزاده خرم از صبیحه آصف خان در چمن نشات بجلوه درآمد
 و مسمی بجهان آرا بیگم گردید میرزا قندهاری را که صوبه دار پتنه
 نموده بودند جمع کثیر از مردم تعلقه صوبه او بحضور آمده استغاثه
 ظلم و تعدی او نمودند از پتنه معزول ساخته طلب حضور فرمودند
 بعد رسیدن حضور حکم شد که اول بدلائی دادخواهان پروازد
 بعده ملازمت نمایند - عبد الله خان صوبه دار احمد آباد را بتاکید
 فرمان صادر شد که خود را نزد شاهزاده خرم بکومک برساند و
 بعضی کومکیان دکن نیز مامور گشتند که با فوج شایسته با لشکر
 شاهزاده ملحق گردند جمله بیست هزار سوار همراه شاهزاده
 نامدار عالی قدر تعیین گشتند و شاهزاده بعد داخل شدن بحد
 تعلقه رانا محمده تقی بخشی خود را که آخر بشاه قلی خان
 مخاطب گردید با پنج هزار سوار بطریق هراول مرخص فرمودند که
 هر جا قصبه و معمره ملک رانا باشد بتاخت و تاراج آرد و بت
 خانه هر جا یابد مسمار سازد و خود همه جا در استیصال منصوبان
 رانا کوشیده مردم خود نشاند کوهلی فلک رفعت را که ملجای
 کفار بود بزیر سم مرکب نصرت اعتصام درآورد - از آنکه رانا جایی حاکم
 نشین خرد را که مراد از ادیپور باشد و بنا کرد ادیسنگه پسر رانا
 سانگا بود که با فردوس مکانی بابر پادشاه با لک سوار مقابله نموده بود

است این بیت بدو نسبت میدهند

کاکلت را من زمستی رشته جان گفته ام

مست بودم زمین سبب حرف پریشان گفته ام

ازین مقوله لالی آبدار بسیار سفته *

ذکر سال هشتم شمسی از جلوس مطابق بیست

و هشتم محرم الحرام سنه هزار و بیست و دو هجری

درین جشن جهان افروز حکم شد که دو صحرانقره بوزن

صد و بیست من که مراد از هر من سی آثار شاه جهانی باشد

تیار ساخته یکی را مطلا نموده هریکی را برای ایستادن امیران

در دیوان خاص و عام موافق پایه و اعتبار نصب و مقرر نمایند -

درین سال از غرائب روزگار جفت شدن شیر و یوز نو و ماده

یهمدیگر و بچه آوردن که هرگز شیر و یوز خانگی بچه نیارده بعرض

رسید - درین اوقات چنت مکانی متوجه مهم رانا گشته بعد نزدیک

رسیدن بنسرخ رانا رایت ظفر آیت جانب اجمیر برافراشته

شاهزاده بلند اقبال سلطان خرم را که هشت هزار بود از اصل

واضافه دوازده هزار شش هزار سوار نموده خان اعظم را که در

مالوا منوبه دار بود با تالیقی مقرر کرده با امرای دیگر و مبارز پیشگن

کار طلب برای گوشمال راندی چطور مرخص ساختند *

ذکر سال نهم شمسی از جلوس مطابق نهم

صفر المظفر سنه هزار و بیست و سه هجری

در جشن آغاز این سال اعتماد الدوله را از اصل اضافه پنجهزاری

دو هزار سوار فرمودند و اعتماد خان پسر اعتماد الدوله را سه هزار

عزیز بردند و در دولت آباد مقید گشته بعد چند روز درگذشت -
و مخالفان تا سرحد بکلانه تعاتب لشکر بشوخی تمام نموده برگشتند
و سرداران براهانپور اگرچه بموجب حکم از شنیدن خبر روانه شدن
عبد الله خان از راه برار عازم دولت آباد گردیده بودند اما از حسد
آنکه آنها نیز دران مهم برفاقت عبد الله خان راضی نبودند و
عبد الله خان چنانچه بایست در خبر کردن نپرداخته بود لنگروار
کوچ مقام کفان می رفتند از شنیدن این خبر مراجعت نموده
خود را بخدست شاه زاده پرویز رساندند *

برعلا ظاهر است که هرچند رای پادشاه صائب بود اگر
سرداران هر دو طرف اتفاق بی نفاق را کار می فرمودند اغلب
که کار پیش می بردند اما از رشک و عدم اتفاق نوکران نتیجه
برعکس بخشید - چون این خبر ملالت اثر بحضور رسید باز
انفصال استیصال عزیز بد خصال منحصر در فرستادن خان خانان
دانسته اوزا با خواجه ابوالحسن برای مهم دکن تعیین و مقرر
فرمودند - درین ضمن خبر فوت آصف خان جعفر (بیگ) و میر
غازی قلعه دار قندهار بعرض رسید و میوزا رستم بصوبه داری تهنه
مامور گردید - و در همین اوان شادی طوبی پادشاه زاده خرم که
با صبیح اعتماد خان پسر اعتماد الدوله منعقد گشت بمیان آمد -
و در همین سال واقعه سلطان سلیم بیگ که احوال او مکرر بزبان
قلم آمده روداد و باعث ملال خاطر جنت مکانی گردید - گویند
سلطان سلیم بیگ که باتواع صفات آراسته بود طبع موزون نیز
داشت از جمله اشعار آبدار که قابل درج سفینه های صاحب طبعان

آن جماعه مي افتاد و گوش و بيني زن و مرد لشکر پادشاهي بریده
 سر مي دادند و روز بروز غلبه لشکر ملک غنبر مي افزود و مثل مور
 و ملخ فراهم آمده قوت مي گرفتند و چیره مي گشتند - و کار بنجائي
 رسيد که نصف لشکر عبد الله خان بمعرض تلف آمد - و بني آنکه کار
 لجنک صف کشد بيشتر مردم از گوشه و کنار فرار اختيار نمودند و
 روزي تبود که کومک ملک غنبر نميرسد - و چشم زخم تازه بفوج پادشاهی
 نرسانند تا آنکه عبد الله خان عاجز آمده از همراهان صلاح کار پرسيد
 هواخواهان مصلحت دادند که طرف احمد آباد مراجعت نموده
 بار ديگر با لشکر مستعد و توپخانه سگنين و فيلان جنگي ببايد آمد
 و تلافی برزوی کار بايد آورد - لهذا ناچار قرار بمراجعت دادند و
 لشکر هزارل نزديک بدوات آباد رسیده برگرديد - چون ملاحظه
 تعاقب نمودن دکهنيها که شهرت تمام دارد در دلها راه یافته بود
 علي مردان نام را که از صف آرايان مشهور گفته مي شد با فوج
 شايسته چندال نمودند - و دکهنيهای بد سگال از هر طرف فوج
 فوج نمايان گردیده زور مي آوردند همين که فوج علي مردان
 بمقابل آنها مي پرداختند فرار مي نمودند - و باز غافل
 از طرف ديگر نمودار می گشتند - و گاه بيگاه غافل و ناگاه
 بر بهير تاخته بغارت مي بردند - و در مقابل کار بر لشکر
 تنگ مي آوردند و در شبهای تاربان پيشمار از يمين و يسار
 فوج می انداختند - آخر کار روزي ده دوازده هزار سوار بر علي
 مردان تاخته از چهار طرف اورا بميان گرفتند - و علي مردان بنجد
 نزد نمايان زخمهاي کاري برداشته دستگیر گردید - نزد ملک

امی چون میان امر و نوکران اتفاقی که اتفاق را دران رکار فرمایند
خیال محال و فکر باطل بود بوده که عبد الله خان بموجب حکم
خود را بطریق استعجال بتعلقه حد ناسک و گلشن آباد رساند و
از راه فرور شجاعت که مال آن خفت و ندامت است خواست
که بلا رفانت و شراکت خان جهان فتح آن مهم بنام او باشد و صرفه
در خبر نمودن و طلب فوج و سرداران برهان پور ندید خلاف حکم
و تدبیر پادشاه قصد آن نمود که فقط بنام او کوس شهرت تسخیر
ملک نظام المکی بلند آوازه گردد با یارده هزار سوار که اکثر از بهادران
رزم آزما و دلاران فبرود دیده بودند و هریکی از جماعه داران خود
را از شیر ژیان روزگار می شمرد جلو ریز متوجه استیصال عنبر
بد خصال گردید - ملک عنبر خبر یافته از عبد الله خان که
فی الواقع از سپه سالاران فتح نصیب نامدار گفته می شد - حساب
برداشته لشکر بحساب با توپخانه عظیم که بسبب قوت و جوار کله
پوشان فرنگ دران دیار زیاده از هندوستان مصالح توپ و تفنگ رواج
یافته بود چندین هزار بان آتش نشان مقابلۀ عبد الله خان تعیین
نمود - و دکنیهایی قزاق پدیده یکۀ تۀ خوش اسپه باستقبال فوج
بادشاهی شتافته غافل چهار پنجم کروهی لشکر رسیده شروع بزدن کهی
و تاخترن اطراف فوج عبد الله خان نمودند و موافق دستور دکنیان
که تن بچنگ صف نداده جنگ بگیریز و قزاقی می نمایند اکثر
ارقات از میمن و یسار لشکر در آمده دست برد نمایان می نمودند -
و از چهار بانی کهی هرچه می یافتند بتاراج می بردند - و آدم
بسبار بقتل می رساندند و شتران پراز بار قطار قطار وقت کوچ بدست

مسجد جهانگیر پادشاه (۲۷۳)

۱۰۲۱ هـ

جن وانس معطر میگردد قیمت عطر خوب جهانگیری تا اوائل
په خلد مکانی عالمگیر محرر اوراق تا هشتاد روپیه توله یاد دارد
که الحال بهشت و نو روپیه توله رسیده - درین سال عرضه داشت
اسلام خان صوبه دار بنگاله و نوشته واقعه نثار که با سر عثمان مقتول
مفسد مشهور فرستاده بود رسید که اسلام خان و شجاع خان بر سر
عثمان باغی پیشه که چندین امیر عمده ازو هزینهت یافته بودند
شنافته بعد چند دفعه جنگ و مقابله که شجاع خان را با فیل
مست مقابل شدن و کارزار نمودن و زخم کاری برداشتن اتفاق
افتاد و بیشتر از ملازمان عمده پادشاهی بکار آمدند و لشکر هزینهت
یافته بود بمدد طالع و اقبال بی زوال جهانگیری غالب آمده
بذات واحد هر دو بهادر صفدر او را بقتل رسانده سر او را با سرهای
جمعی از همراهان او بحضور ارسال داشته اند - ازین خبر جنت
مکانی مشغوف خاطر گشته اسلام خان را که پنجهزاری بود
شش هزاری ساخته بر مراتب دیگر امرا افزودند و شجاع خان
بخطاب رستم خان معزز گردید و بهمراهان اضافها مرحمت فرمودند
و بنام عبد الله خان بتجدید حکم بقاکید رفت که از راه کنار کوکن و
وناسک داخل دکن شده باتفاق راجه رامداس بروز و تاریخ
معین که در همان روز و تاریخ بامیر الامرا خان جهان و میرزا رستم و
راجه مانسنگه که سابق صوبه دار باستقلال دکن و بمهم عنبر
حبشی نظام المکی مامور بودند رسیده که با توپخانه و مصالح
خود ها را مقابل عنبر رسانند و باتفاق بلانفاق به تنبیه دکنیهایی
بد سرشت پردازند و از هر دو طرف با لشکر عظیم بر سر خصم تازند

حلقه نقره در انداخته در همان شکارگاه سر دادند. درین سال فرمودند که شبیه پادشاه را بر پارچه طلا بوزن یک توله مسکوک ساخته طرف دیگر صورت شیر که مرکب آفتاب باشد نمایان نموده با سرای مقرب و فدویان خاص دهند که باغزار بر سر دستار یا روی سینه بجای حوز جان نگاه می داشته باشند. و بصوبه داران اطراف احکام صادر شد که امرا در جهز که نه نشینند و وقت نشستن دیوان فیل و اسب از نظر نگذارند و فیل بجنگ نیندازند و بنوکران پادشاهی تکلیف چوکی ننمایند و ملازمان خود را خطاب ندهند و بنیاست بریدن گوش و بینی و کور نمودن چشم اقدام ننمایند و هرگاه بنوکران خود و ملازمان پادشاهی فیل و اسب انعام نمایند کجک برگردن و جلو بردوش نگذارند و حکمی و سندی که بنام پندهای پادشاه نویسند بر روی کاغذ مهر ننمایند و وقت بر آمدن و نشستن نقاره نزنند و جلای اسب از پارچه سرخ نسازند و اسبها را بوته نقاشی ننمایند این همه نصیحت گفت مکیست که از آن بعضی تا حال بحال مانده *

ذکر سال هفتم از جلوس و جشن نوروز جهان افروز مطابق شانزدهم محرم الحرام سنه هزار و بیست و یک هجری در شروع جشن نکبت افروز این نوروز و سال جلوس والد لورجهان عطرگلاب بتصرف طبع خود کشیده گذراند پسند نموده بنام نامی خود مستمن بعطرجهانگیری ساخته مائه ضرارید بقیمت سی هزار روپیه انعام فرمودند. فی الواقع عجب تصرف بجا نموده که هیچ بوی خوش بدان نمی رسد و از شمیم روح پرور آن مشام ملک

هول هجران گذراندیم قیامت معلوم

اما مد حیف بآن همه عقل و دانائی بعد از آنکه دختر خود را که از شیر افکن داشت بعقد شهریار پسر جهانگیر بادشاه در آورده نظم بر محبتی که زنان را بسبب دختران با داماد می باشد و حسد غرض آلود آنها که پایی شیر مردان ازان می لغزد برای پدش آوردن شهریار بی عیار مقابل اختیار شاهزاده ولی عهد ذوالاقتدار چنانچه مفصل بگزارش خواهد آمد در افتادگی و در هم اندازی نموده نظر بر مال کار بر هم خوردن سلطنت و خلل ملک و مال و حال بادشاه و رعایا نکرده زنبور خانه هندوستان را بشورش در آورد و مثل مهابت خان را که با او و برادر او نزاع دینی و ملکی داشت آن قدر قوت بخشید که آنچه ازو نسبت بجنت مکانی و خود او رسید بر محل باحاطه بیان خواهد در آمد *

سر رشته سخن را باز بدست آورده بتحریر اهل مطلب می پردازد که درین سال از رسیدن اخبار فساد افزای دکن عبد الله خان را که بصوبه داری احمد آباد سر افزای یافته حکم شد که او خود را از راه ناسک و ترمک برای کومک خان جهان و تنبیه سرکشان دکن رساند و رامدهاس کچهواکه را از روی عنایت خاص قلعه رنتهنپور و خلعت مرحمت نموده برفاقت عبد الله خان کومک مهم دکن بطریق یلغار مرخص فرمودند - درین ایام همراه خادمان محل بشکار قمرغه برآمده شش صد و چهل آهو زنده گرفته ازان جمله چهار صد آهو بفتح پور فرستادند که در میدان چوگان بازی سر دهند و از آب و دانه آنها خبر بگیرند و صد آهو را

می نمود در نظر بادشاه در آمد و بسیار مرغوب طبع گردید و
پسند نموده از خان سامان استفسار فرمودند که چند زربفت
بخرج در آمده و هر جل بچه مبلغ تیار شده خانسامان بعرض
رساند که جلها تیار از محل خاص بر آمده از نور جهان پرسیدند که
شما چندین زربفتهای تحفه برای جل فیلان بریده اید در جواب
گفت خیر اصلا زربفت برای این کار بقطع در نیامده خوبطهایی
عرائض امرا که میرسید و جمع شده بود متفرقه ازان بهره بخشیده
می شد ازان چندان تمتع حاصل نمی نمود در اینجا بصرف در آوردم -
و با این همه تعلقی که پادشاه باو داشت چنان خود را در دل
او روز بروز جا میداد و مزاج شوهر را در اطاعت و فرمان برداری
و تبعیت امرو نهی می آورد که هرگز خلاف مرضی جنت
مکانی بظهور نیامده و کاری که باعث بدنامی پادشاه باشد
از و سر نزد - گویند طبع موزن داشت - در زیاتها شهرت دارد که
روزی پادشاه جامه که تکه لعل بی بها داشت پوشیده بود
نور جهان بدیده این شعر از زاده طبع خواند • بیت •

ترا نه تکه لعل است بر قبای حریر

شده است قطره خون منت گریبان گیر

نور جهان بیگم مخفی تخلص میکرد این دو بیت نیز به بیگم
نسبت میدهند • بیت •

دل بصورت ندهم تا شده سیرت معلوم

بند عشق و هفتاد و دو ملت معلوم

زاهدان هول قیامت مقن در دل ما

هول هجران گذراندیم قیامت معلوم
اما مد حیف بآن همه عقل و دانائی بعد از آنکه دختر خود را که
از شیر افکن داشت بعقد شهریار پسر جهانگیر بادشاه در آورده نظر
بر محبتی که زنان را بسبب دختران با داماد می باشد و حسد
غرض آلود آنها که پای شیر مردان ازان می لغزد برای پدش آوردن
شهریار بی عیار مقابل اختیار شاهزاده ولی عهد ذوالاقتدار چنانچه
مفصل بگزارش خواهد آمد در افتادگی و در هم اندازی نموده
نظر بر مال کار برهم خوردن سلطنت و خلل ملک و مال و حال
بادشاه و رعایا نکرده زنبور خانه هندوستان را بشویش در آورد و
مثل مهابت خان را که با او و برادر او نزع دینی و ملکی داشت
آن قدر قوت بخشید که آنچه ازو نسبت بجنّت مکانی و خود او
رسید بر محل باحاطه بیان خواهد در آمد *

سر رشته سخن را باز بدست آورده بتحریر اصل مطلب
می پردازد که درین سال از رسیدن اخبار فساد افزای دکهن عبد الله
خان را که بصوبه داری احمد آباد سر افزای یافته حکم شد که او
خود را از راه ناسک و ترمک برای کومک خان جهان و تنبیه
سرکشان دکهن رساند و رامداس کچهواکه را از روی عنایت
خاص قلعه رنتهنپور و خلعت مرحمت نموده برفاقت عبد الله
خان کومک مهم دکهن بطریق یلغار مرخص فرمودند - درین ایام
همراه خادمان محل بشکار قمرغه برآمده شش صد و چهل آهو
زنده گرفته ازان جمله چهار صد آهو بفتح پور فرستادند که در میدان
چوگان بازی سر دهند و از آب و دانه آنها خبر بگیرند و صد آهو را

می نمود در نظر بادشاه درآمد و بسیار معروف طبع گردید و پسند نموده از خان سامان استفسار فرمودند که چند زربفت بخرج درآمده و هر جل بچه مبلغ تیار شده خانسامان بعرض رساند که جلها تیار از محل خاص برآمده از نورجهان پرسیدند که شما چندین زربفتهای تحفه برای جل نیاوریده اید در جواب گفت خیر اصلا زربفت برای این کار بقطع در نیامده خربطهایی عرائض امرا که میرسید و جمع شده بود متفرقه ازان بهره بخشیده می شد ازان چندان تمتع حاصل نمی نمود درینجا بصرف درآوردیم و با این همه تعلقی که پادشاه بار داشت چنان خود را در دل او روز بروز جا میداد و مزاج شوهر را در اطاعت و فرمان برداری و تبعیت امر و نهی می آورد که هرگز خلاف مرضی جنت مکانی بظهور نیامده و کاری که باعث بدنامی پادشاه باشد از و سر نرزد - گویند طبع موزن داشت - در زبانها شهرت دارد که روزی پادشاه جامه که تکه لعل بی بها داشت پوشیده بود نورجهان بدیده این شعر از زاده طبع خواند • بیت •

ترا نه تکه لعل است بر قبای حریر

شده است قطره خون منت گریبان گیر

نورجهان بیگم مخفی تخلص میکرد این دو بیت نیز به بیگم نسبت میدهند • بیت •

دل بصورت ندهم تا شده سیرت معلوم

بند عشقم و هفتاد و دو ملت معلوم

زاهدان هزل قیامت ممکن در دل ما

جوهر زشد و صاحب تصرف بود اقسام زیور و لباس زنان هند که در محل بادشاهی و امرای مغلیه تا حال رواج دارد همه وضع کرده است زیور و پیرایه سابق که بسیار کلفت و بد نما بود منسوخ ساخت مگر در بعضی بلاد دور دست میان شیخ زاده ها و افغانه مانده - چاندنی که نفس الامر عجیب فرش عیب پوش خانه نامرادان و گرد پوش فرش دولتمندان است و در شبهای مهتاب نمودن خاص دارد وضع کرده و دیگر بعضی عطرها کم بها که برای بعطر جهانگیری بگردیده و دیگر بعضی - اقسام جنس بادله مردم نامرد بر آورد قصر او و مادر اوست - اقسام جنس بادله که قسم سنگین آنرا بنام پادشاه و کارخانه موسوم ساخت و جنس سبک که ازان تمام خلعت عروس و داماد مردم نامرد به پانزده بیست روپیه تمام شود از راه دانیائی بنام خود نور محلی وضع نمود و دیگر تصرفهای بجای او که برای او و برای شاه و گدا بکار آید زیاده از آنست که بتفصیل آن توان پرداخت - حاصل کلام اکثر لذات هندوستان را او بعرضه نمود آورده و بمرتبه فیض رسان بود که هر سال جمع کثیر از مغلان بی سروسامان را روانه ولایت و مکه معظمه و کربلا و نجف اشرف می ساخت و چندین هزار دختر بی پدر و بیوهای بیکیس را چهار و دیگر اخراجات از سرکار خود داده کندها می نمود بآن همه فیض رسانی و همتی که داشت بمرتبه کد بانو بود که روزی وقت گذشتن فیلان از نظر جاهای فیلان از تربتهای ولایتی بسیار تحفه خوش بوته که همه دال و گل بریده بودند و هر گل ازان غیر مکرر بنظر جلوه میداد و از دیدن آن چشم خیرگی

طلب نورجهان بحضور نمودند بعد رسیدن نورجهان بحضور که قبل
از ورود حکم مقصدیان بنگاله مجبور ساخته روانه نموده بودند جنت
مکانی خواهش مواصلت و مفاسدت او بمیان آوردند نورجهان
بظاهر شکوه و دعوی خرد شوهر استادگی زیاده نمود و پادشاه
بغضب گشته بدعوی گشته شدن کوکه نورجهان را در جرگه کنیزان
مغضوبه در آورده محبت را بغضب مبدل ساخته در خدمت
سلطان سلیمه بیگم مادر نسبتي خود سپردند بعد یک دو سال
که میان طالب و مطلوب بغا خوشی و ناکامی گذشت باز بمرد
طالع نورجهان در ریاض محبت جانان نسیم مودت وزید و از سرتو
روزی در نظر مهر اثر جنت مکانی جلوه گر گردید و نهال پژمرده
عشق کهنه سرسبزی و خرمی تازه پذیرفت و اختر اوج طالع از
مشرق تا امید سرزد و موافق حکم شرع بعقد در آورده جشن ملوکه
نموده اول بنور محل ملقب ساختند باز بنورجهان پادشاه بیگم
مخاطب نموده بر همه حجله نشینان سراچه عصمت و پردگیان
حجله عفت امتیاز بخشیدند و رفته رفته تمام مهمان سلطنت
بدست و اختیار او داده شریک سکه مدین سجع ساختند

• بیت •

بحکم شاه جهانگیر یاقوت صد زیور • بغام نورجهان پادشاه بیگم زر
و سواي احکام شرع و عدالت در همه کار و بار و امور ملکی و مالی
بدون مصلحت از کار فرما نمی گردیدند و دمی و لکۀ از خود
جدانۀ نموده وقت دیوان و سرای قیل بعقب پرده بلافاصله باخود
می نشاندند و فی الواقع عجب زن عالمه و فیض رسان و مجموعه

کلمه و کلام ملالت انجام نگشته دانست که سوای کشتن و کشته شدن جان بآبرو و بدر بردن محال است نیمچه که زیر آستین حمائل داشت کشیده بر شکم قطب الدین خان زد که با ردهای شکم از اسپ بهائین انداخت خوراست که بدر رود کشمیری از همراهان مقتول خود را برسانده زخم شمشیر بر او رساند شیر افکن خان بعد برداشتن زخم کاری کار او را بساخت و ملازمان دیگر قطب الدین خان برو هجوم آورده بزخمهای پیاپی کار او ساختند - و برایت دیگر شیر افکن خان هرچند زخمهای کاری جان ستان بار رسیده بود با نیم نفسی که آن شیر باقی داشت بتقویت غیرت بقصد کشتن زن و خوشدامن از آن انبوه اسپ تاخته بدر رفته تا بدر خانه زنده رسید مادر نورجان که عاقله باهوش بود نظر برینکه شیر افکن خان مظلوم از جهان رود و آلوده خون ناحق زن و مادر زن نگردد درخانه بر روی او بست و فریاد و شیون آغاز نمود که نور جهان از شنیدن کشته شدن شوهر خود را بجای انداخته جان داد ترا اندرون آمدن مصلحت نیست بیرون بجای زخمها باید پرداخت شیر افکن خان از شنیدن حادثه زن بر رفته جاودانی شنافت - برعلا ظاهر است که اگر این حکایت تدبیر مادر نور جهان مقرون بصدق است هرچند بحسب ظاهر بینان نظریرو فاداری خلاف پاس غیرت واقع شده اما از زاغه عقل و شرع که هیچ وجه ریختن خون زن جائز نبود و رفتن شیر افکن خان مظلوم از جهان بمراتب به از ظالم رفتن در دم واپسین بسیار تدبیر بجای بود که بکار برد - بعده بعرض جنت مکانی رسید برگشته شدن کرکه که یادگار حضرت شیخ سلیم نیز بود بسیار متالم گشتند و حکم

احوال ارگشته تفقد زیاده باحوال او نموده غائبانه در زمرة ملازمان پادشاهی در آورد و بعد رسیدن حضور منظور نظر عرش آشیانی گردید و نسبت صبیحة غیاث بیگ بحکم پادشاه عدالت اساس در همان نودی باو مقرر نموده مخاطب بشیرافکن خان ساخته جاگیر صوبه بنگاله باتعلقه خدمت آن طرف عطا فرمودند - و در مهم رانا چند گاه در رکاب جنت مکانی بوده بجایگزین مرخص گردید - بعد از آنکه جنت مکانی سریر آرای هند گردیدند قطب الدین خان کولکناش کوکه را صوبه دار بنگاله نموده وقت رخصت در خلوت چند کلمه درماده شیرافکن خان ارشاد فرمودند - شیرافکن خان از نوشته وکیل بر مضمون حکم از روی قیاس آنکه بوی عشق و مشق پنهان نمی ماند اطلاع یافته از راه غیرت همان روز بواقعه نگار گفت من از امروز نوکر پادشاه نیستم و بحسب ظاهر ترک یراق بستن نمود بعد از آنکه قطب الدین خان به بنگاله رسید و مکرر مردم و نوشته برای طلب شیرافکن خان فرستاد او در آمدن تعلل و تجاهر ورزید تا آنکه قطب الدین خان خود را بتقریب ضرور طرف جاگیر و تعلقه شیرافکن خان رساند و پیغام ملاقات نمود شیرافکن خان جریده با بکتر و شمشیر زر نیمه آستین حمل کرده با معذور چند نزد قطب الدین خان رسید بعد ملاقات و احوال پرسید قطب الدین خان هر چند خواست پیغامهایی فاضل طبع شیرافکن خان را بزبان ملائم ادا نماید ملائم خاطر او نیفتاد و گفت و شنید کنایه آمیز و پند و نصائح فساد انگیز مشتمل بر اطاعت امر پادشاهان بمیان آمد که بتوضیح آن قلم را رنجه نداشتن اولی آن بهادر شیر دل متحمل

او ملازمت فرموده در زمرد ملازمان پادشاه فلک جاهد در آورد و روز
 بنروز از مده طالع و جوهر ذاتی رشد ایشان بر مراتب منصب و عزت و جاهد
 آنها موافق رتبه و پایه آن ایام می افزودند و زن قافله باشی که مبادون
 بآمدن درون محل گشته بود همراه والدۀ حقیقی نور جهان در محل
 آمد و رفت می نمود و روزهای جشن و نوروز از مجرای بیگمان و
 دیگر خدمۀ محل کامیاب مزید عزت و آبرو و عطای نقد و
 جنس زیور می گردید - بعده که نور جهان بحد رشد و بلوغ رسید
 و آثار جوهر عقل و فهم ضمیمه حسن روز افزون ظاهر گردیدگاه گاه نگاه
 مهر افزای دلربا میان جنت مکانی و آن حجله آرای عزو ناز
 مشاطگی می نمود میل خاطر مبارک طرف او زیاده می گشت
 و تخم محبت نور جهان در دل آن خدیو جهان می کاشت تا روزی
 در گوشه و کنار محل وقت خلوت یافته بطریق ملاحظه دست آن
 سرمایه رعنائی گرفته بکنار لطف کشیدند نور جهان خود را کنار
 کشیده نزد بیگمان شکوه نمود و منہیان محل بعرض عرش آشیانی
 که در عدالت گستری بی همتای عصر بود رساندند از راه حزم و
 پاس ناموس زیردستان بر جنت مکانی بیدمانی نموده بوالیان
 نور جهان فرمودند که آن گوهر ناسفته بی بها را بعقد ازدواج احدي
 در آرند غیاث بیگت بعرض رساند که ما بندها را دربارۀ خانه
 زادن چه اختیار است تا آنکه علی قلی نام ترک استجلو که سفره
 چي شاه طهماسب صفوی بود و از حسب آب خورد بهندوستان
 رسیده در ملتان بخدمت خان خانان پیوسته خدمت می نمود
 چون جوان سپاهی کار طلب صاحب جوهر بود خان خانان متوجه

طفل بگوش یکی از ملازمان ملک مسعود نام قافله باشی رسید
و برداشته نزد قافله سالار آورد بمجرب دیدن روی آن طفل حق سبحانه
تعالی مهر او در دل قافله باشی انداخت و رغبت تمام به پرورش
او نمود از آنکه فرزند نداشته بفرزندی خود برداشت و از اینکه
خلاف قافله هندوستان در قافله ایران بودن تن کم اتفاق می افتد
برای مرضعه او که جست و جو نمودند سوای مادر او نیافتند چون
بعد طلوع اختر با سعادت او از مطلع امید وصال حال والدین بفرخ
و شادی مبدل گردید و نحوست هبوط بسعادت شرف تبدیل
یافت والدۀ او را باعزاز طلبا داشته برای هر یکی مدد سواری
و رخت نموده در احترام آنها کوشیده بوعدهای نیک انجام خورشقت
ساختند و بدستور دایه خانۀ بزرگان طفل نیک اختر را بجهت شیر
خوراندن بکنار او سپرده اطعمه و اشربه فراخور حال آنها مقرر نمودند
بعده ملک مسعود که در خدمت عرش آشیانی (روشناسی و آمو
داشت همیشه از ایران تحف و هدایا آورده شرف اندوز ملازمت
میگردید بدستور همیشه بعد رسیدن دارالخلافه سعادت جنبه
سانی آن آستان ابد بنیاد حاصل کرده ارمغان راه آورد را گذراند
عرش آشیانی فرمودند که این دفعه خلاف سالهای دیگر تحفه
قابل سرکار ما نیارند در جواب القماس نمود که کدام تحفه نزد ما
کریاس فرشان لائق این درگاه آسمان بارگاه میتواند بود اما درین
سفر دوازه خواهر بی بهای خاندان آورده ام اگر نظر تربیت
بر آنها افتد تا حال چنان ارمغان از ایران و توران به هندوستان
برای پادشاهان سلف نیامده بعده غیث بیگ را با ابرو الحسن پسر

درین ایام عشرت انجام خواستگاری نورجهان بیگم بمیان آمد اگرچه
 شرح ابتدا و انتهای آن در گزارش بعضی مقدمات بتقاضای ایام و
 پاس ادب و رعایت هر دو طرف چون مولف جهانگیرنامه را کوتاهی
 قلم کار فرمودن ضرور بود ترانه این نغمه در پرده مختلف بقانون دیگر
 نواخته اما بر مسود اوراق آنچه بعد تحقیق قریب بصدق ظاهر گشته
 و آنچه در تاریخ منهج الصادقین که مولف او محمد صادق تبریزی
 نوکر شجاع بود و بدستور سیر تالیف نموده بمطالعه در آمده باحاطه
 تحریر می آرد - گویند غیاث بیگ ولد خواجه محمد طهرانی که از
 اعیان آن دیار بود و در عهد شاه طهماسب حکومت خراسان داشته
 ثانیاً باقی دار سرکار شاه گشته بود و از صدمات دیگر حوادث لیل و نهار
 کار او بکمال عسرت کشید و دل از وطن برداشته با دو دختر و یک
 پسر همراه قافله هند در عهد عرش آشیانی عازم هندوستان گردید
 مابین راه بار دیگر بروز حادثه رداد که آنچه داشت و نداشت
 بناد فدا رفت و تفرقه بحال او بجائی رسید که میان پنجه و شش نفر
 دو اشتر سواری و بار بردارد داشتند که به نوبت سوار می شدند چون زن غیاث
 بیگ حامله بود رعایت او در سوار نمودن زیاد می نمودند چون نزدیک
 قلندهار رسیدند نورجهان در چنان ساعت محمود و طالع مسعود مولود
 گردید که همان روز رنج عسرت والدین براحت عیش مبدل گشت یعنی
 چون بعد تولد قادر بر غم خواری او نبودند و از کمال عسرت و تعب
 و مشقت راه شیر در پستان مادر او آنقدر که برای غذایی او کفایت
 نماید بهم رسیدن متعذر می نمود دختر را در پارچه پیچیده بحفاظت
 برحق سپرده وقت شب در قافله انداختند هنگام کوچ آواز گریه

مشمک جهانگیر بادشاه (۲۶۲۰) سنه ۱۰۲۰ هـ

همراهان از خان خانان عورت انفصال یافتن متعذر می نمایند
و افواج بادشاهی مکرر از لشکر ملک عنبرهزیمت یافته و خان
خانان بمسال تباہ ببرهانپور خود را رسانده و احمد نگر که در عهد
عرش آشیدانی بعد لشکر کشیها بتسخیر در آمده بود باز بتصرف
دکنیها رفت - درین ضمن عرضداشت خان جهان لودی که در
خدمت جنت مکانی از ایام شاه زادگی قرب و اعتبار زیاده داشت
مستعمل بر التماس و درخواست سر لشکران مهم دکن بتعهد آنکه
در مدت دو سال در اتصال سرداران بد سگل دکن سعی جمیده
بظهور آرد بعرض رسید خان خانان را طلب حضور نموده خان جهان
لودی را بجای او مقرر فرمودند باز خان اعظم را برفاقت خان عالم
و نرد خان مع سی هزار سوار بطریق کومک بمهم دکن مامور
نمودند *

ذکر سال ششم جلوس مطابق پنجم

محرم سنه هزار و بهشت هجری

در آغاز این سال یادگار علی ایلچی ایران با اسپان و تحف و نامه
محبت آمیز مشتمل بر پرستش عرش آشیدانی و تهنیت سلطنت
و عذر تاخیر تحریر نامه بسبب پیش آمدن مهم آذر بایجان و
شروان رسید و یک روبیه نقد و پنجاه هزار روبیه را جواهر آلات و طلا آلات
مع اسب با ساز مرصع و خلعت عنایت فرمودند - درین حال خبر
حادثه که از طرف تاختر حداد بد نهای با جمعی از افغانه بر کابل
و تردد صوبه دار که بتحریر تفصیل ان نمی پردازد بظهور آمد
معروض گردید - قلیچ خان را بصوبه داری کابل مقرر نمودند *

لتجا برد و بعد عنایات و مهمان نوازی شاه که خاصه آن برگزیده
 خاندان رسالت است بمدد سپاه برای تصرف ملک رفته موروثی
 او تکلیف فرمود درین ضمن نوشتجات بعضی امرای منافق و
 سرکرده از بیکان مشتمل بر طایب او و اظهار اطاعت و وفایت خود نزد
 اوسید ولی محمد خان فریفته نوشته های غدر آمیز آنها گردیده محتاج
 بکوفتن و بردن کومک نگشته بلکه لشکر قزلباش را مصل دانسته باز
 بمقابل امام قلی خان به کشش شاهباز تقدیر شرافت و باندک
 زرد و خورد که بپیمان آمد گرفتار سرپیچ اجل گردید - درین سال از نوشته
 اخبار نویسان پتینه معروض گردید که در ایام حکومت افضل خان
 قطب نام مجهول فقیری در پتینه خود را به سلطان خسرو شهرت
 داده علم فساد بر افراخته جمعی را از واقعه طالبان سرکار و او باشان
 مادر آراز پدر بیزار فراهم آورده در فرصتی که افضل خان از پتینه
 طرف جاگیر رفته بود و بنارسی نام نائب افضل خان و غیاث بیگ
 دیوان در شهر بودند غافل با جمعی انبوه خود را بقلعه رسانده
 در آنان را با قلعه دار کشته قلعه را بتصرف در آورد بنارسی و غیاث
 بیگ تاب مقاومت نیاورده خود را بافضل خان رساندند بعده مع
 فوج بمقابل خسرو جعلی رسیده بعد محاربات و مقابله که بمیان
 آمد آن فقیر دستگیر گردید و بجزای اعمال رسید حکم فرمودند که
 بنارسی و غیاث بیگ را مسلسل نموده لباس عورات پوشانیده
 سر و ریش تراشیده بر خر سوار کرده از پتینه تا حضور تشهیر کنان
 بیاورند و افضل خان را بعطای اضافه سر بلندی بخشیدند - درین ایام
 از واقعه دیگر بغرض رسید که مهم دکن بسبب نفاق و حسد

معاف فرموده بصوبه احمد آباد مرخص فرمودند *

ذکر سال چهارم شمسی از جلوس مطابق

چهاردهم ذی الحجه سنه هزار و هفده هجری

شاه زاده پرویز را بصوبه داری و مهم دکن باتالیقی سیف خان و فوج شایسته مامور و مرخص فرمودند خان خاتان را و سیف خان باره را همراه او مقبر ساختند و بیست لک روپیه مدد خرج داده فیل و در صد اسب و دیگر جواهر آلات مرحمت نمودند و چون مهابت خان در مهم رانای کاری نداشت طلب حضور نموده عبد الله خان را بران مهم مامور فرموده مورد عنایات بی پایان ساختند - میرزا برخوردار، خالف میرزا عبد الرحیم که از خانه زادان موروثی بود بخطاب خان عالم سرافرازی یافت - اسلام خان را بصوبه بنکاله مرخص فرمودند - درین ایام صبیح میرزا مظفر حسین که بواسطه چهارم نبیره زاده شاه اسمعیل صفوی می شد بعقد شاه زاده خرم در آوردند و ازان سال رابطه نسبت و خویشی صوبی ضمیمه خلعت و مواصبت معنوی پادشاه ایران گردید اما ثمر نتایج بعرض ظهور نیامد *

ذکر سال پنجم شمسی از جلوس مطابق

چهارم ذی الحجه سنه هزار و هجده هجری

در شروع این سال حکم شد که نقاره بر سر پایتخت هزار و پانصدی مرحمت می شده باشد - درین اوان بعرض رسید که ولی محمد خان والی توران از جور امام فلی خان که فی الواقع از اثر ظلم خود او بر عایا بود بخدمت زبده دودمان مصطفوی شاه عباس صفوی

ذکر سوانح سال سیوم شمسی از جلوس

مطابق دویم ذیحجه سنة هزار شانزده هجری

در آغاز جشن سال سیوم جلوس که شرف نزل در حوالی
اگره واقع شد امرای دور و نزدیک شرف اندوز ملازمت گشتند بعد
داخل شدن حکم شد که جشن شروع سال سیوم جلوس و نوروز که بنای
جشن سوم سال غره فروردی روز نوروز عالم افروز که ابتدای سال شمسی
و سرمایۀ بهار عیش و کامرانی است باشادی طوی مبارک خود
که با صالحه بانوبخت قاسم خان عرب مقرر شده بود ضمیمه هم سازند
آنچه عطای اضافه و نقد و جنس به شاه زاده و امرا و صلحا و فضلا
و شعرا و اهل نشاط دران بزم بخرج آمد و خرمن خرمن و دامن
دامن زر سرخ و سفید بار باب حاجت رسید اگر خواهد بتحریر
تفصیل آن پردازد از سر رشته اختصار باز می ماند - آن نوعروس سراجۀ
عفت را بیادشاه محل ملقب ساخته بر دیگر پرورگیان حرم امتیاز
بخشیدند و خان خانان عرف میرزا عبد الرحیم را بیایۀ پنج هزار
پنج هزار سوار رسانده بمهم دکن مامور و مرخص فرمودند - و جمعی
از امرای دیگر را باد و زده هزار سوار همراه او تعیین نمودند و ده لک
روپیۀ با فیل و عنایات دیگر عطا فرمودند - و مهابت خان را سه
هزاری دو هزار سوار و نقاره مرحمت نموده بمهم رانای چتور
برنات دیگر امرا رخصت نمودند - و دختر راجه جگت سنگه
پسر راجه مانسنگه را بعقد ازدواج در آوردند - از جمله آنچه راجه در
جهان دختر خود داد سه لک روپیۀ مرورید و شصت فیل بود -
و تقصیر خان اعظم کوکۀ عرش آشیانی را بالتماس شاه زاده خرم

دار الخلافت آگره گردیدند - درین ضمن خبر واقعه میرزا شاه رخ صوبه دار مالوا که از بنی اعمام جنت مکانی می شد رسید - در اثنای راه عجب بلیه ناگهانی بر جمعی از هواخواهان خسرو از شامت نفس او گذشت تفصیل ابن اجمال آنکه نورالدین محمد و حکیم ابر الفتح و میرزا محمد ازبک و بداع بیگ ترکمان با هندوین صاحب مدار اعتبار خان که خسرو در قید و اختیار او بود همدم و همراه گشته با هم عهد و پیمان بسته اتفاق نمودند که خسرو را از قید بر آرند و قریب چهار صد نفر اجل رسیده دیگر را که داخل جلوی رکاب بودند و با هندوی مذکور توسل داشتند با خود همدستان نمودند و قرار دادند که وقت سواری قاپورا کار فرموده قصد پادشاه نموده خسرو را بسطنت بردارند و ندانستند

• ع •

نهان کی ماند آن رازی کزو سازند محفلها
از اتفاقات یکی از آن جماعه را رنجشی با همدمان بمیان آمد و نزد شاه زاده خرم آمده بر حقیقت کار آگاهی داد و شاه زاده بعرض رساند و در همان ساعت آصف خان نیز اطلاع یافته معروض داشت و مقوی قول و اظهار شاه زاده گردید حکم طلب غندهلی آن جماعه نمودند ازان جمله میرزا محمد ازبک و بداع بیگ را بوعده و وعید تهدید آمیز تسلی عهد امان جان داده بر تعداد اسامی آن بدمالان واقف گشته همه را بردار جزا کشیدند - و شاه بیگ خان قلعه دار معزول قندهار آمده ملازمت نمود - بخطاب خاندوران و صوبه داری کابل و تنبیه افغانان سرکش اطراف آن حدود سرافوازی داده مریخص فرمودند •

در آورده از روی غضب بدست خان اعظم دادند - و فرمودند که با آواز بلند بخواند - از شنیدن آن امرای یمین و بسار لعن و طعن بسیار برو فرمودند - هر چند از ظهور این تقصیر قابل سیاست بود اما نظر بر حقوق او و مادر او که الطاف عرش آشیانی درباره آن بی ادب مبذول می گردید و زیاده از فرزندان می خواستند و ناز و هرزه گویی او را شنیده ناشنیده می انگاشتند بعزل منصب و جایگزین معاتب ساخته در قلعه حبس فرموده جان بخشی نمودند *

ذکر سوانح سال دوم شمسی از جلوس مطابق

بیست دوم ذیقعدة سنه هزار و پانزده هجری

در جشن آغاز سال دوم از جلوس شاه زاده خرم بلند اقبال را به تسلیم عطای منصب هشت هزار و علم و نقاره و دیگر لوازم آن سرسبز و خرم ساختند و آصف خان را خلعت و زرات و قلمدان مرصع مرحمت فرمودند و خواجه ابوالحسن را بموجب التماس آصف خان به پیشکشی وزارت مقرر فرمودند و رأیت توجه طرف کابل برافراشتند و تفرج کذان و شکار افغان وسط ماه صفر المظفر سنه هزار و پانزده [۱۰۱۵] در باغ متصل کابل شرف نزل فرمودند بعد سیر و انقضای چند روز باغی باسم جهان آرا در آن مکان فیض نشان احداث نمودند - درین ایام خبر کشته شدن قطب الدین خان کولتاش و شیر افغان از دست یکدیگر در بنگاله که مجمعی از تفصیل آن در اوراق آینده بر محل در ذکر نور محل بزبان خامه صدق بیان خواهد داد رسید و باعث ملال خاطر گردید - در شروع سال هزار و شانزده [۱۰۱۶] از کابل متوجه

خانانی برای مردم نامی صاحب پایت و مکنت رواج زیاد یافت
 اما باز تا سنه بیست و پنج جلوس خلد مکانی محمد اورنگ
 زبیب مطابق سال هزار و نود و یک [۱۰۹۱] که اعتبار منصب
 و خطاب و عطای توبت و طوغ و علم و دیگر لوازم جهانبنانی
 فی الجمله مانده بود و بدین مرتبه خانی از رتبه نیفتاده بود که
 بدون قرب روشناسی و استعداد کمال صوری و معنوی بخطاب
 سرافرازی یابند - بعده که خلد مکانی بمهم استیصال کفار بد کردار
 دکن متوجه گردیده بخجسته بنیاد تشریف آوردند برای جذب قلوب
 مرهغه و دکنیان چنانچه انشاء الله تعالی مفصل بزبان خامه تیز
 رفتار داده خواهد شد در همه مراتب و اعتبار دولت هندوستان
 خلل پذیرفت - خصوص نسقی که در پیش نیارودن افغانان و
 راجپوت و کشمیری از نفرویدن خدمات عمده و نیفزودن برپایه
 منصب داشتن نماند - و در ایام سلطنت خلد منزل بهادر شاه کار
 بجائی رسید که درین محل بتحریر تفصیل آن نیرداختن اولی -
 و بآئی این داستان بر مکان خود گزارش خواهد یافت - سر رشته
 سخن را باز بزبان قلم میدهد که درین ایام بعرض رسید که حسن
 خان شاملو حاکم هرات از شنیدن واقعه عرش آشیانی و آشوب
 خسرو بی حکم شاه عباس بلا توقف خود را ببلااد گرم سیر رسانده
 بعضی جاها را تاخته بقندهار رسیده محاصره نموده - و شاه بیگ
 خان قلعدار بمذافع (۹۰) پرداخته - از شنیدن این خبر میر غازی را

بود درین اران رسیده ملازمت نمود - و دران مکن که خسرو از مقابل شیخ فرید هزیمت یافته بود فرمودند که قصبه آباد نموده معینی فرید آباد سازند - اگرچه شیخ فرید را قبل از مهم خسرو بختاب مرتضی خان سربلندی داده بودند اما چون از قبول آن بعد آنکه از من خدمت قابل عنایت خطاب بظهور نیامده ابا مینمود بعد از فتح که مرود عنایات دیگر نیز گردیده آداب تسلیمات خطاب بنده یم میرساند •

برارباب هوش مخفی نمائند که در زمان سلاطین سلف هندوستان اوائل عهد عرش آشیتی خطابی خانی و تبدیل اسم با لفظ خان بسیار کم اتفاق می افتاد مگر جمعی که از اولاد و احفاد سلاطین بودند بکلمه میوزا که بر سر اسم یا آخر اسم در دفاتر ثبت میکردید بر دیگر امرا فخر می نمودند - بعد بر هم رسانیدن تسلط افغانان که با وجود بر افتادن دولت آنها و بعضی بحسب خانی قومیت که عطای منصب پادشاهی با آن هم میکردید بر دیگران تفاخر مینمودند - عرش آشیتی بهشتی از عدد نوکران مقرب را بعطای خانی بر دیگران امتیاز بخشیده فرمودند که افغانان را بدون آنکه از طرف پادشاه محتسب به خای گیرند خای نه نوشته باشند - و اکثر مثل شیخ فیضی و شیخ ابو فضل و میر شیری و دیگر از اهل فضل و کمال را بکمال رتبه انتیاد و مقرب محتسب بستان نگردیدند - و بعضی با وجود رسیدن به پادشاهی دولت بدین آمده از آنها کردند نمایان در ... زل اسم بر ... لفظ خان کنی دادند - بمورد ... زل ... شاه جهان پادشاه خطاب

نام توشکچی خبر دستگیر شدن آن بد فرجام بعرض رسید بنشیند *

خوش خبر خان و دیگر عنایات سرافرازی بنشیند *
سلخ محرم سنه هزار و پانزده [۱۰۱۵] امیر الامرا عرف محمد

شریف پسر خواجه عبد الصمد شرین قلم برای آوردن خسرو مامور
گرفته بطریق استعجال رفته اورا با همراهان بحضور آورد - بعده که آن
سرگشتگان بادیه ناکامی مسلسل با طوق و زنجیر از نظر گذشتند -

فرمودند که عبد الرحیم را در پوست خرو حسن بیگ را در پوست
گاو کشیده هر دو را با دیگر متابعان بر خرو واژگون سوار نمایند
و در نظر تماشاگران تشهیر دهند - حسن بیگ در پوست گاو چهار

پهرنگدشته قالب از جان تهی نمود - و عبد الرحیم هشت پهر
زنده مانده وقت گرداندن از راه غلبه جوع و بیغیرنی خیار از

بازاریان گدائی نموده گرفته میخورد - و فرمودند که از دروازه باغ
میرزا کامران تا در قلعه لاهور دو رسته نخل دار نشانده از وجود

همراهان خسرو بارور سازند - بعده که دارها نصب نموده آن جماعه
بد انجام را بر سردارها جلوه گرا ساختند حکم شد که خسرو را بر فیل

با طوق نشانده از میان دارهای سرسرخ بگذرانند - و نقیدان دست
راست و چپ فریاد می زدند که امرا مجرا می نمایند *

بعد این فتح چون خواهش سیرکابل در خاطر جا گرفته بود وجدائی
شاهزاده والا کهر محمد خرم ناگوار می نمود حکم طلب شاهزاده بلذ

اقبال همراه خدمت الهمانی سلطان سلیمه بیگم که شاهزاده عالی نژاد
را بفرزند بی برداشته بود فرمودند - و سلطان پرویز را که بمهم رانای

چطور مرخص فرموده بودند و بعد قتل خسرو طلب حضور گشته

از اطلاع هزیمت آن خسران مآل بطریق یلغار جریده خود را به مرتضی خان رسانده مورد عنایات ساخته شب در خیمه او گذراندند و راجه باسور را که از زمینداران عمده آن طرف بود بتعاقب خسرو مامور فرمودند - و خسرو بعد کنگش از همراهان که افغانان مصلحت مراجعت آگره و بهار میدادند و حسن بیگ صلاح رفتن طرف شرقی خلاف رای صائب دانسته تکلیف روانه شدن سمت کابل نموده امیدوارها میداد و میگفت چهار لک رویه در قلعه رهتاس بادپگر سرانجام ضروری موجود دارم پیشکش مینمایم - خسرو آن خزانه را دم نقه دانسته بمصلحت حسن بیگ همدانستان گردید و ازین معنی افغانان که ماده فساد این کار بودند در ظهور خلاف خواهش آنها ترک رفاعت نمودند و تفرقه تمام بحال خسرو راه یافت - بعده که باب چناب رسید چون حکم سر راه گرفتن بر خسرو بحکم همه طرف و معبرها رسیده بود وقت گذشتن از آب زمینداران آنجا مانع ملاحان گردیدند و ملاحان بن باطاعت خسرو نداده گریختند - همراهان خسرو بعد تگ و دو بسیار کشتی که ملاحان آن غافل بودند بهرسانده ملاحان را مجبور ساخته خسرو را باجمعی از خاصان بران سوار نمودند - ملاحان کشتی را عمدا بر سر تاپوی ریگ برده خود را بدریا انداخته بدر رفتند - خسرو خسران مآل سراسیمه و حیران گشته در گرداب تفکر افتاد چون خبز بمیز ابوالقاسم تمکین و هلال خان خواجه سرا که در گجرات لاهور بودند رسید بلا توقف شتافته خسرو را با حسن بیگ و عبد الرحیم و دیگر همراهان مقید ساخته بحضور معروض داشتند - زبانی شمسی

رفاقت نمود هر جا می رسیدند از مال تجار و مسافران و متروکین و از محصول و خزانة محال پادشاهی و زراعت رعایا تاراج نموده متصرف شده و از تیر آه مظلومان اصلا اندیشه ننموده دیهات را می سوختند

• بیت •

آتش سوزان نکند باسپند • آنچه کند دود دل دردمند

دلایر خان صوبه دار لاهور که روانه درگاه والاشده بود از شنیدن بغی خسرو مراجعت نموده بمحافظت برج و باره پرداخت - و عبد الرحیم

دیوان لاهور که او نیز قصد حضور نموده روانه شده بود در راه به خسرو در خورد و او را بافسون از راه برده رفیق طریق گمراهی ساخت

و او از شومی طالع یا خسرو رفاقت نموده مخاطب بملک الوزرا گشته دیوان آن برگشته ایام بد فرجام گردید - چون مرتضی خان پاشنه کوب می آمد خسرو بعد رسیدن نزدیک لاهور که دروازه قلعه

بر روی خود بسته یافت باوجود فراهم آمدن ده دوازده هزار سوار که واقعه طلبان هرزه کار و فتنه جویان اطراف روزگار با او ملحق شده بودند

دست و پا باخته دوسه روز دست و پای لا حاصل زده از ملاحظه مال کار نائده در محاصره ندیده بمقابله مرتضی خان پرداخت

و باندک زده و خوردی پای ثباتش از جا رفت - و دران معرکه از سادات باره سید جلال و غیره هفتاد نفر لشکر پادشاهی بکار

آمدند - و قریب و چهار صد نفر از فوج خسرو کشته و زخمی گردیدند - و بعد هزیمت یافتن خسرو پاکلی سوانی او با صندوقچه

جواهر که زاد راحله او همان بود بدست مرتضی خان افتاد و بخود مت جنت مکانی باعرضه فتح ارسال داشت پادشاه بعد

جهانبانی داشته بود درینولا هشتم فی الحجه سنه احدی جلوس
اول شب باتفاق و رفاقت جمعی از قلعه ارک اگره برآمده متوجه
سمت پنجاب و لاهور گردید - بعد عرض نظر بر پیش بینی که زود
شعله این فتنه را فرو باید نشانند خود بدولت رایت ظفر اثر بتعاقب
او برداشتند - شیخ فرید بخاری منیر بخشی را که مخاطب به مرتضی
خان ساخته بودند همان ساعت بطریق هراول مرخص فرمودند -
و شاهزاده بلند اقبال سلطان خرم را با شیخ علاء الدین نبیرا شیخ
سلیم که کرکه پادشاه می شد و بخطاب کرکتنش خانی سرائری
یافته بود و اعتماد الدوله عرف غیاث بیگ طهرانی را که ذکر او
مفصل بزبان قلم بخواهد داد و جمعی دیگر را در دار الخلافت گذاشته
لهم شهر مذکور بقصد تعاقب حسن کوچ فرمودند - و در همان روز
میرزا حسن (۸۷) پسر میرزا شاه رخ که شریک مصلحت و رفیق او
گشته بود بسبب عقب ماندن گرفتار پنجه اجل گردید - حضرت
بشکون خرب گرفتند - و حسن بیگ بدخشی که خمیر این جماعه
از بیرونائی سر رشته اند (۸۸) بموجب حکم از لاهور عازم حضور بود
با خسرو در خورده به بمحض تکلیف سمرقندی با سه صد (۸۹) سوار

(۸۷) در دو نسخه اصل و تاریخ تذکره السلاطین چغتای حسن

و در دیگر نسخ حسین نوشته •

(۸۸) این عبارت فقط در یک نسخه است •

(۸۹) در تذکره السلاطین چغتای نوشته که حسن بیگ با چهار صد

پانصد کس بدخشیان از کابل عازم ملازمت بود الخ

پرویز را با تالیفی آصف خان بهم رانای چتر که در عهد عرش
آشیانی خود باین خدمت مامور گشته بسبب بعضی موانع در
عقد تعویق افتاده بود مامور ساختند - و شمشیر و خنجر مرصع و اسب
و فیل و خلعت انعام نموده فرمودند که محمد اکبر بادشاه غازی را
عرش آشیانی مینورشته باشند - و حکم شد که جا بجا در بلاد و مجال
عمده تعلقه حکام احکام و فرامین منع شراب و میزبوری و راهداری
و دیگر ابوابی که حکام در دست بتعدی می گرفتند و قطع شجر حیات
دزدان و قطاع الطريق و غور رسی مظلومان و زیرستان صادر فرمودند -
و حکم شد هر جا که مسافرتاجر و مقیم مالدان قوت شود و وارث او حاضر
نباشد مال او را امانت نگاهدارند و در صورت مفقود الاثر بودن وارث
مال ترکه یت را صرف تعمیر و احداث مساجد و پل و مدرسه و
سرای نمایند - در جهانگیر نامه که جنت مکانی خود تالیف نموده
بزبان قلم داده که اگرچه طبع ما رغبت و میل بشراب دارد و خود
هم میخوریم اما در منع آن تاکید زیاد نموده ایم و بدین تقریب
کیف شراب را بر دیگر کیفیات ترجیح داده چند فقره نوشته اند *

آغاز سال اول جلوس مطابق غره فروردی موافق
یازدهم ذی قعدة سنه یکهزار و چهارده هجری
در اول سال جلوس و جشن نوروز عالم افروز نذر و پیشکش امرا
معاف فرمودند - و خرمن خرمن زر و جواهر و انعام و بخشش در آمد -
و در شروع این سال خسرو بدمال که از بدو حال در خدمت
پدر بزرگوار چنانچه بگذاشت آمده بی ادبیا ازو سوزده و در ایام
عارضه سفر آخرت عرش آشیانی بخیال و آرزوی خام ادعای

میرزا امینا که از ابتدای ولادت تا ده سال از جلوس تالیف نموده و تقریباً در آن اکثر بذکر جهانگیر پادشاه نیز پرداخته بخاطر آورده موافق عقل ناقص خویش بطریق اختصار خروشه چینی نموده باحاطه نذکار می آرد - امید که اگر اختلافی بنظر مطالعه کنندگان در آید بعد عیب پوشی حصه رسد زبان طعن دراز ننمایند •

اول حکمی که از عدالت پروری نمودند این بود که بعد جلوس فرمودن از چهار من طلا زنجیر عدالت بسازند و در آن شصت زنگ نصب نمایند یک سراو به شاه برج قلعه اکبر آباد و سردیگر بر میلی که کنار دریا برای همین کار نصب نموده بودند قائم کنند و ندا نمودند که هر مظلومی که دست او بدامن طرفداران ظالمان نرسد بلا واسطه دست دادخواهی بران زنجیر زده هدای ناله و فریاد مسم بدستداری زنگ بگوش آن پادشاه عدالت پزوه رساند - و در ابتدای سلطنت میرزا خان را که در ایام شاهزادگی دیوان بود خطاب وزیر الملک عزایت فرمودند و غیاث بیگ را مخاطب با اعتماد الدوله ساختند - و آصف خان عرف محمد جعفر برادر زاده غیاث الدین که در ابتدا از ایران آمده در عهد محمد اکبر پادشاه دویستی شده قبول نفوذ به بنگالارفته باز بامداد طالع و یادری بخت و رشادت ذاتی بیایه وزارت رسیده مخاطب با آصف خان گردیده بود از صوبه بهار آمده شرف اندوز ملازمت گردید - و شیخ فرید بخشی را که اصل از سادات بود نیز بخشی نمودند - و راجه مان سنگه را صوبه داری بنگاله فرمودند - و دلاور خان افغان را حکومت لاهور آرزائی داشتند و سلطان

جوان شد بار دیگر عالم پیر * بعهد شاه نورالدین جهان گیر
 بگیتی فتنها در خواب ازو شد * گل باغ بقا سیراب ازو شد
 بر ضمیر منیر دانشوران نکته سنج خورده گیر ظاهر باد که چون
 موافق اقبال نامه معتمد خان و میرزا کامگار مخاطب به عزت خان
 برادر زاده عبد الله خان که هر دو بزرگوار بتذکار احوال آن شهریار
 سمند تیز رفتار خامه را بر صفحه بیان بجولان در آورده اند و آنچه
 حضرت شاهنشاهی جهانگیر واقعات سلطنت خود را قلم بند
 نموده اند در چندین مقدمه در هر سه تالیف مختلف بنظر مسود
 اوراق در آمده و باهم موافقت نمی نمود و سواي آن میرزا عابد نام
 درویش صاحب کمال منزوی معمر که در اکثر صفات اسم با مسمی
 مشاهده شد بموجب اظهار او که همراه والدۀ خود در صغرس با اعتماد
 الدوله پدر نورجهان بیگم وقت آمدن از ایران هم سفر بوده و ایام
 شباب در رکاب ظفر انتساب صرف نموده و بعد از انتقال سلطنت دل
 از آرایش روزگار کنده در بندر سورت انزوا اختیار کرده بود در سنه هزار
 و صد و هفت [۱۱۰۷] هجری که باوجود زیاده از صد و پنج سال از مرحله
 عمر او طی شده بود تفاوت چندان در هواس خمسۀ او ظاهر نمی
 گردید و بر صدق اقوال و راستی کلام افعال و اطوار آن پیر و حق شهادت
 میدادند - با جامع این اوراق رابطۀ و داد بهمرسانده بود اکثر سرگذشت
 عهد آن پادشاه عادل باذل خصوص از مادۀ نزاع صاحب مدار
 آن سلطنت و منجر گردیدن به بی ادبی که از نوکر ناحق شناس
 مهابت خان بظهور آمد آنچه ازو مسموع نموده راوی ثقۀ دانسته
 بصندوق حافظه سپرده با مضمون هر سه جهانگیر نامه و شاهجهان نامه

ساختند - و در همین سال خجسته مآل دختر خواجه حسن ولد زین خان برای آن شاهزاده عالی نژاد خواستند - و او اخر سال بفرخی و فیروزی ازان حبله نشین سراچه عز و ناز پشروی مولود گشت سلطان پرویز موسوم گردید - و در سنه هزار [۱۰۰۰] هجری بتاریخ سلخ شهر ربیع الثانی بعد انقضای پنج ساعت شب پنجشنبه بطالع مبارک میزان که بحساب اختر شناسان هند سنبه بود در دار الخلافت لاهور اختر سعادت اثر برج سلطنت و کامرانی از بطن صبیغه راجه اودی سنگه عرصه زمین را منور ساخت - حضرت عرش آشیانی آن تاره نهال گلشن سلطنت را سلطان خرم مسمی ساخته بفرزندی خود نسبت بدیگر فرزندان امتیاز بخشیدند •

نغمه سرایان بزم اخبار جهانگیری چنین روایت کنند که ابوالمظفر نورالدین محمد جهانگیر پادشاه عرف شاهزاده محمد سلیم که (در شهوار لجه اکبر) تاریخ ولادت او سابق (۸۶) بزبان قلم داده در سال هزار و چهارده [۱۰۱۴] روز پنجشنبه بیستم جمادی الثانی که سی و هشت سال از نشود نمای نهال عمر شریف او در گلشن کامرانی و جهانبنایی گذشته بود در دار الخلافت آگره بر اورنگ جهانبنایی جلوس نمود - و خطبه جهانگیری بر منابر قلمرو سواد اعظم هند بنام نامی او خواندند - و ز سرخ و سفید از میمنت اسم آن زبده دودمان صاحبقران سرخ روئی تاره بهمرساند و ملقب بنورالدین جهانگیر گردید •

• بیت •

محمد جهانگیر بادشاه

خواجه معین الدین چشتی باجمیر تشریف بردند - و سیکری را مسمی
بفتح پور ساخته شهر عظیم آباد نمودند - و مسجد عالی آسمان رفعت
در آن مکان میمنت نشان بنا نهادند - چنانچه سابق نیز بدکرد آمده -
بعد سپردن آن نو باوه جاه و جلال بمکتب مولانا میرکلان هراتی را
بمعلمی و قطب الدین خان آتکه را باتالیقی مقرر فرمودند - بعد از
چند گاه میرزا جان پسر بیدم خان باین خدمت سعادت اندرز
گردید - و چون شاهزاده قدم مبارک بسال هشتم گذاشت منصب
ده هزاری پنج هزار سوار عنایت فرمودند - و بعده که پانزده سال از نشو
ونمای نهال عمر شریف در گلشن جاه و جلال گذشت صبیغه راجه
بهگوان داس را که از راجهای نامدار دیار هند گفته میشد برای
شاهزاده جوان بخت خواستگاری نمودند - و خود بدولت و اقبال
شاهزاده جوان طوی بخانه راجه تشریف آرزانی فرموده آن بانوی حجله
در جشن طوی بخانه راجه تشریف آردند - و در هفده
عصمت را بعقد درآورده بدولت خانه ابد پیوند درآوردند - و در هفده
سالگی که سنه نهصد و نود و چهار [۹۹۴] باشد دختر فرخنده
اختر راجه اودی سنگه پسر راجه مالدیو که در حسب و نسب و
دولت مورثی بر همه راجهای عالی تبار افتخار داشت بعقد آن
گور بجر سلطنت و جهان بانی نیز در آورده خود بذات شریف
و همه حجله نشینان سراچه عصمت رونق افزای خانه و کاشانه
راجه گردیدند - و بخور رتبه و دستور سریر آریان هند لوازم شادی
بتقدیم رساندند - و همدرین سال فرخنده فال از دختر راجه بهگوانداس
صبیه بوجود آمد موسوم بسطان بیگم گشت - و در سنه نهصد و نود
و هفت [۹۹۷] از همان محل پسری متولد گردید موسوم بخسرو

ذکر سلطنت جنت مکانی ابوالمظفر نور الدین
محمد جهانگیر پادشاه که بواسطهٔ بهم بامیر تیمور
صاحبقران غازی میرسد

مورخان مذاقت بیان ساف در ذکر سلطنت جهانگیر پادشاه
چنان روایت نمایند که چون عمر محمد اکبر پادشاه به بیست و
شش سال رسید حق تعالی فرزندی کرامت نمود در خدمت حقائق
و معارف آگاه حضرت شیخ سلیم ساکن سیکری که از درویشان
صاحب حال بود رفته بعد التماس فائده درخواست فرزند نموده بودند
بعد از آنکه آثار حمل بیکی از حجله نشینان سراچه عصمت ظاهر
گردید او را در سیکری بخانه شیخ فرستاده چشم براه عطیة الهی
بودند - بعد که نور صبح ولادت آن فو نهال گلشن اقبال هفدهم ربیع الاول
سنه نهصد و هفتاد و هفت [۹۷۷] بطالع بیست درجه میزان از
مطلع فضل ایزد منان بر ساخت جهان جهانگیر گردید - عرش آشیانی
در آگرو بدین نوید روح پرور مبشر گشته خود را بسیکری بخدمت
شیخ رسانده بعد تقدیم شکر توجهات باطنی آن برگزیده زمان و زمین
و رساندن خرمن خرمن زر بمستحقان و خادمان درگاه مولود مسعود
را موافق قراری که در خدمت شیخ نموده بودند بهم اسمی شیخ
بسلطان محمد سلیم موسوم ساختند - و تاریخ ولادت با سعادت او (گوهر
درج اکبر شاهی) یافتند - و موافق نذری که نموده بودند پداده بزیارت درگاه

میر حیدر معنائی در فن شعر و تاریخ موشگافی مینمود از
جمله اشعار اوست * رباعی *

زاهد نکند گنه که قهاری تو * ما غرق گناهیم که غفاری تو

او قهارت خواند و ما غفارت * یارب بکدام نام خوشداری تو

در وقت وفات محمد اکبر پادشاه زیاده از پنجم هزار فیل که گاه قریب
شش هزار میرسید در فیل خانه او موجود بود و دوازده هزار اسب
در طوبله و هزار یوز در چیتة خانه داشت اما گویند هر چند
خواست هزار چیتة شود میسر نمی آمد یک دو یوز را
آفت میرسید. و بعد وفات او که عرض خزانه گرفتند ده کروور روپیه را
اشرفی یازده ماشه و سیزده ماشه و چهارده ماشه سوای اشرفیهای
کلان که از صد توله تا پانصد توله هزار اشرفی در خزانه موجود بود
و دو صد و هفتاد و دو من طلای غیر مسکوک و سه صد و هفتاد من
نقره و یک من جواهر خاصه که قیمت آن از سه کروور روپیه تجاوز
نموده بود برآمد. ذالک میوزة جابجا نشانندن. تصرف اوست *

مور را مغز سلیمان رسد از حشمت ما

میر فتح الله شیرازی از وطن بخدمت پادشاه رسیده بسبب
رشد کمالات صوری و معنوی کار او بجائی رسید که بتفقیح معاملات
دیوانی مامور گردیده از جمله مشاهیر گشت •

ملا عراقی مشهدی از مستعدان و شعرای مشهور گفته میشود
قریب یک لک و بیست هزار بیت مثنوی دارد از جمله اشعار
اوست •

نوری شد و از خواب عدم دیده کشودیم

دیدیم که باقی است شب فتنه غنودیم

قاسم کاهی که صد و بیست سال عمر بود این بیت از جمله
دیوان مشهور اوست •

چون سایه همرهیم بهر سو روان شوی • باشد که رفته رفته بکار آشناشوی
خواجه حسن هروی که از صاحب کمالن و مقران پادشاه بود
از زاده طبع اوست •

مجبئی که مرا با تو هست میخوام

همین تو دانی و من دانم و خدا داند

سید محمد جامه باف از سادات ستوده صفات و صاحب طبع
بود در رباعی شهرت داشت •

آن روز که آتش محبت افروخت

عاشق روش سوز ز معشوق آمرخت

از جانب دوست سرزد این سوز و گداز

تا در نگرخت شمع پروانه نسوخت

در فراهم آوردن مال دنیا کار او بجائی رسید که بعد واقعه اوسه کرور روپیه نقد سوانی املاک و اقسام جنس از خانه او برآمد *

الحال بذکر شعرائی آن عهد زبان قلم را شاداب می سازد *

عرفی شیرازی آن قدر طبع رسا داشت که در شروع ایام شباب از تحصیل علم و درس اکثر کتب متداوله فارغ شده قبل از آنکه بحد تکلیف شرعی رسد اشعار رنگین و قصیده های برجسته میگفت تا آنکه ابنای زمان بروحسد بردند و در پی خفت او شدند لهذا ترک وطن مالوف نموده عازم هندوستان گردیده سعادت ملازمت پادشاه حاصل نمود و در اندک مدت چنان مقرب و معزز گردید که آنچه مشهور است فیضی و ابو الفضل در عالم هم چشمی حسد برده او را مسموم ساختند از جمله اشعار او که در حمد گفته * بیت *

ای نه فلک زخوشه صنع تو دانه * در قصر کبریای تو عرش آشیانه
در تنگنای کوچه شهر جلال تو * وسعت گه زمانه کمین گاه خانه
نه توسن سپهر سراسیمه در درت * تا حکمتت گرفته بکف تازیانه
ذات تو قادر است بایجاد هر محال * الا بآفریدن چون خود یگانه

شیخ مبارک ناگوری و هردو فرزند ارشد او که از صاحب کمالان آن عهد بودند ذکر آنها مکرر بزبان قلم جاری گشته خصوص فیضی که خطاب ملک الشعرا یافته بود در اکثر علم کتاب تالیف نموده و تفسیر کلام الله بی نقط نوشته و در اخلاق هم نسخه بی نقط یادگار گذاشته از اشعار اوست *

* بیت *

نظر فیض چو بر خاک نشینان فکنم

محدثان مشهور بود بکعبه الله رفته بعد ادای حج واجب مدت مدید مخض برای تحقیق صحت احادیث در آن مکان بسر برده صد کتاب از همه علوم ثقلی و نقلی تالیف فرموده خصوص شرح مشکوٰۃ و تاریخ مدینه که در آن ذکر حضرت اینه طاهرین و ظلم و تعدی مخالفین باظهار کمال حسن ثقیبت نموده و تکمیل الایمان که مشتمل است بر ذکر عقائد از تالیفهای مشهور آن واصل بالک زیاده از صد سال مرحله عمر طی نموده تا اواخر عهد جهانگیر پادشاه بود - در صلاح و تقوی که لازمه علم با عمل است ممتاز بوده در ادای فرغ و سنی تا دم واپسین دقیقه فرو گذاشت نمود گویند بعد مراجعت از کعبه الله اکثر بر زبان صداقت بیان او جاری میگردد که تا به بیت الله رفته مدتی مقیم گشته صرف اوقات برای تحقیقات احادیث نمود ندانستم که بیشتر احادیث مشهور وضعی است - مقبره ایشان در دهلی نزدیک مزار حضرت خواجه قطب الدین واقع شده *

دیگر از واصلان حضرت خواجه باقی بالله در آن عهد از مقتدای زمان بود صفات ذاتی و کسبی و خوارق ایشان زیاده ازان است که بزبان قلم داده شود - اکثر درانرا گذرانده با مخلوق کم میچو شیدند و از اکثر علوم عقلی و نقلی بهره تام داشتند نزدیک کهنه شاه جهان آباد متصل قدم حضرت رسول که سابق در آنجا آبادی نبود خانقاه همانجا بود آسوده اند *

ما عبد الله سلطان پوری که از فضلی مشهور بود بخطاب مخدم الملکی در لباس سرخ پوشی میان دیگر مشایخ امتیاز یافته

از ارسال تحف و هدایای گران بها باو سلوک مرعی می داشتند -
و تا حرم سرا در خلوت و وقت آرام در خلوتخانه راه داشت و از
امرای باره که در عهد محمد اکبر پادشاه بامارت رسیدند سید محمود
خان است که به پایتخت چهار هزار می رسید و سید احمد برادر او
بمنصب سه هزار می سرفرازی یافت *

اگر خواهد بذکر اولیا و مشایخ واصل بالله و فضلا و مستعدان
و شاعران ایران و توران که در آن عهد از شهرت کمال دوستی و گنج
بخشی آن پادشاه دریا دل جمع آمده بودند پردازد نسخه علیحدّه
رتب گردد اما بتذکار اسم بعضی از مشایخ و صاحب کمال
و شعری مشهور می پردازد *

حضرت شیخ سلیم سیکری قدس الله سره که از مشایخ صاحب
ریاضت آن وقت بود کرامات و خوارق بسیار پادشاه مشاهده
نموده بودند مدت در مکه معظمه و مدینه منوره بسر بزرگ بیست
و چهار حج گزارده اکثر ملجای دردمندان و مستمندان محتاج بوده -
ذکر سپردن والده ماجده جهانگیر بعد ظاهر شدن اثر حمل که ثمر
شجر دعای شیخ بود در خدمت و خانه آن برگزیده حضرت حق
سابق مجمل بزبان قلم جاری گشته باز بتقریب باحاطه بیان خواهد
نزد آمد - چنانچه اسم پادشاهزاده محمد سلیم تیمنا بهم اسمی شیخ
گذاشته شده و شهر فتح پور بسبب ارادت پادشاه در خدمت شیخ
آباد گشته - در سنه نهصد و هفتاد و نه [۹۷۹] برحمت حق
بدوست *

شیخ عبدالحق دهلوی از افضل الفضلای آن عهد و از

- [۷] هفتم شجاع خان •
- [۸] هشتم رسول خان که اول نوکر بیرم خان بود بعده در جرگه
بند های پادشاهی در آمده بدین پایه ارجمنفی یافت •
- [۹] نهم شهاب الدین احمد خان •
- [۱۰] دهم مهدی قاسم خان •
- [۱۱] یازدهم راجه بهکوان داس ولد بهارمل •
- [۱۲] دوازدهم راجه مان سنگه که صبیحه او بجهانگیر منسوب
گردیده بود •

سوائی امرای چهار هزار که تعداد آن بپهارده پانزده می رسید
عبد المجید آصف خان را که ابتدا داخل اهل قلم بود اگرچه
بلا قید منصب در جرگه امرای عظام نوشته اما صاحب بیست
هزار سوار بزبان قلم داده - دیگر شیخ ابوالفضل و شیخ فیضی که
از مستعدان نادر العصر آن عهد بودند و سکندر خان از یک
و عبد الله خان از یک و محمد مراد خان و شاه بدایع خان و مظفر
خان که بپایه وزارت رسید و پیر محمد خان را که اول نوکر بیرم
خان بود بعده در زمره امرای مقرب در آمد بلا قید مراتب
و منصب از جمله امرای کبار و مقربان گستاخ بتعداد در آورده -
و راجه بیدر بل هر چند پایه او از دو هزار تجاوز ننمود اما از آنکه
در لطیفه گوئی و عقل و فراست و خاضر جوابی و موزونی طبع
نسبت بر شعرا و مستعدان هند گوی سبقت می ربود بمرتبه
در دل بادشاه جانی گرفته بود که در ماه و سال لکها از نقد و جواهر
در وجه انعام بدو رعایت می فرمودند - و همه امرای در و نزدیک

محمد اکبر پادشاه

محمد اکبر پادشاه

نظام الدین هروی که در جرگه بخشیان مشتمل بر ذکر تعداد سلاطین بیست و یک در آمده بود تاریخی مسمی بتاریخ نظامی ساخته - در آن تا سنه صوبه دکن تالیف نموده مسمی بتاریخ نظامی ساخته - اکثر در ذکر سلاطین دکن سی و هفت بذكر محمد اکبر پرداخته - و سواي قول محمد قاسم فرشته هیچ کلام او محل اعتماد را ننشاید - و در صحت کلام اعتبار داشته مورخی بذكر سلاطین دکن پرداخته که در صحت کلام اعتبار داشته باشد - اما چون نظام الدین عمر در رکاب و بندگي محمد اکبر پادشاه صرف نموده قول او در ذکر سوانح سلطنت عرش آشیانی اعتبار تمام دارد - آنچه بتعداد امرای پنجهزاری که معراج دولت آن عهد بود پرداخته تا سال سی و هشت دوازده نفر بشمار آورده چنانچه بتفصیل ذیل بنکارش می آید *

[۱] اول میرزا شاه رخ بن میرزا ابراهیم که از بنی اعمام

پادشاه میشد *

[۲] دوم میرزا رستم قندهاری که از جمله برادران پادشاه صفوی ایران می شود بسبب مخالفت برادر و تسلط ازبکان در قندهار استقامت نتوانست ورزید و رو بدین درگاه عالم پناه آورده در جرگه

امرای پنجهزاری منسلک گردید *

[۳] سوم بیرم خان وکیل السلطنت مخاطب بخان خانان

و عمو جان گردیده باز مغضوب گشته بدرجه شهادت رسید *

[۴] چهارم سعید خان برادرزاده جهانگیر قلی خان *

[۵] پنجم خان جهان خواهرزاده بیرم خان *

[۶] ششم امین خان گنوک *

نفرموده شفقت مله رحم از دست نداد - و از مفاتیح شمشیر آن
 گیتی ستان که بر قلعه های آسمان رفعت هندوستان صدای اذان بگوش
 پدروان دین رسیده - و اکثر بلاد شرقی و جنوبی و شمالی و صوبه
 مالوه و احمد آباد و کشمیر و غیره از ترددات نمایان او که از صدیقی
 باحاطه تحریر آمده مفتوح گشته و بتسخیر در آمده - و راجه های سرکش
 و رایه های خود رای چتور و جوده پور را در رتبه بندگی و اطاعت
 خود در آورده مطیع و منقاد ساخته - و چندین افغانان جهالت کیش
 بداندیش که بدعوی ارث ملک ماده فتنه و فساد گشته از هر طرف
 علم سرکشی بر افراشته بودند و دم استقلال میزدند همه را بزور
 بازوی اقبال بخاک ادبار انگذده خرمن همتی شان را بباد فنا در
 داد - و از جمله بناهای عالی که در بلاد هندوستان یادگار گذاشته یکی
 قلعه اکبر آباد است که با عمارات و بناوات دیگر آن شهر را از سر نو
 رونق بخشیده - دریم قلعه اله آباد که با گردون ابد بنیاد هم اساس
 است - دیگر مسجد عالی فتحپور است که عمارت های دیگر بنا
 گذاشته است - و در بنام سواد اعظم هندوستان عمارات عالی و
 لباسهای فاخره و منازل خوش و بساتین دلکش و دیگر مایحتاج
 لذت زندگانی در عهد آن واقع آئین دولت و بانی نسق سلطنت
 رواج گرفت - و چندان مردم صاحب کمال و مستعد از شعرا و فضلا
 و حکمای ذوفنون از ترک و تاجیک و عرب و عجم بآوازه وسعت
 خلق و کرم و صیت غریب نوازی و هنر پروری آن خسرو انجم چشم
 در پای تخت هندوستان فراهم بودند که در هیچ وقتی از
 واقعات پادشاهان سلف هند شنیده نشد *

در حالت احتضار پدر بزرگوار سعادت همدمی دم واپسین دریافتند -
و بر سر دروازه‌های قلعه و مداخل و مخارج شهر مردم معتمد خود
تعیین نمودند - و شاه زاده خرم را که چهارده سال از عمر شریفش آن
نونهال سلطنت در گلشن جهانبانی نشو و نما پذیرفته بود از طرف
استقلال و ثبات قدم در خدمتگاری جد و الاقدر آفرین گفتند - در نیم
شب چهارشنبه دوازدهم جمادی الاخری سنه هزار و چهارده هجری
روح پر فتوح عرش آشیانی از قفس تنگ فزایی عالم فانی
بدار القراز پرواز نمود • بیت •

جهان چیست بگذر ز نیرنگ او • رهائی بچنگ آر از چنگ او
مقیمی نه بیند درین باغ کس • تماشا کند هر یکی یک نفس
پنجاه و یک سال و دو ماه سلطنت نمود •

پادشاهی بود با دان و عدل در کمال هوشیاری و تهوری فتح
نصیب که چندین بار با صد و صد سوار بطریق یلغار چنانچه
بنگارش آمده مسافت بعیده را طی نموده بر صف بیست هزار
وسی هزار (۸۵) زده فتح یافته و دانائی و حوصله و بردباری
از آن معلوم می توان نمود که با چنان فرزند تند مزاج بعد بغی
ورزیدن چنین سلوکهای با تدبیر بکار برد که مکرر مرغ رمیده
قفس شکسته را بازی تروند لشکر کشی و آدم کشی بدام
خود آرد - و باوجود از میرزایان بنی اعمام آن همه شوخی و نمک
حرامی در بغی ورزیدن بظهور آمد باز طریقه جلالت را کار

از طرف پدر عالیقدر و خود هر چند مرغیب برآمدن از قلعه نمود
و الحاح و مبالغه بسیار بدستوری که مادران را مهر در حق فرزندان
می باشد فرمود موثر نیفتاد - و بخدومت والدین جواب صریح داد
که تا اثر حیات شاه بابا باقی است دست از قدم جد والا قدر
برنخواهم داشت - آن حجله نشین پرده عصمت ناچار فرزند را در
کنف حافظ حقیقی گذاشته مراجعت نمود - و آخر ظاهر شد که بر
نیامدن شاهزاده بلند اقبال از قلعه - محض حکمت الهی بود چرا
که کسان خان اعظم و مانسنگه مسامح و مکمل بطریق جاسوس متفرق
بر سردروازه های قلعه انتظار برآمدن نوبهال سلطنت می کشیدند
که هر وجه بدست آرند - تا آنکه مرتضی خان بخاری که بنشی پادشاه
و از خیر اندیشان شاهنشاهی بود امرای بسیار باو گردیدگی داشتند
با جمعی از دلدار پیشگان بمدد رفاقت آن شاه زاده رای عهد کمر
بستند - و میان نوکران خان اعظم نیز تفرقه اختلاف و نفاق افتاد و
طرف داری آن طرف منجر بر ارجه مانسنگه گردید - و خسرو بدمال
که از ابتدا با پدر نزاع ورزیده گستاخانه سلوک می نمود لغایت
آنروز هزار روپیه یومیه که سال سه لک و شصت هزار روپیه باشد
می یانت - و لشکر خانگی که مصالح آن فکر فاسد او تواند شد
نداشت و بعضی بندهای خیر خواه صلاح دولت درین دانستند که
راجه مانسنگه را به پیغامهای وعده و وعید فهمانیده فی الحال صوبه
داری بنگاله بدستور سابق بر او مقرر و مسلم داشته همان روز خلعت
داده رخصت نمودند - و شاهنشاهی بعد خاطر جمعی از شر اعدا
روزی که شب دیگر آن روز وداع عرش آشیانی بود بقلعه آمده

سنه ۱۰۱۴

(۲۳۳)

محمد اکبر بادشاه

مي افزود و معالجات سود نمي بخشيد تا اثر زوال آفتاب حيات
هويدا گرديد - چون خسرو که دخترخان اعظم کوکلتاش باو منصوب بود
و همشيره زاده راجه مان سنگه مي شد و هر دو امير که صاحب
فرج بودند مرغي او گفته مي شدند بخيال محال باطل آنکه چون
شاهنشاهي شاه زاده سليم چند روز پا از جاده اطاعت بيرون گذاشته
طريقه بغی اختيار نموده بود خسرو را بسلطنت بايد برداشت و
وارث تاج و تخت را بدست آورده مکهول و محبوس بايد ساخت -
اقتادند - چون جمعيت شاهنشاهي دران روزها طرف احمد آباد و
ديگر اقطاع متفرق گشته بودند نظر برينکه هر دو مدعي دولت از
اعظم امرا و ارباب حل عقد امور جهان ستاني بودند از راه احتياط
و تقاضای وقت شاهزاده ولي عهد از بيمار داری و خدمتگاري پدر
والا قدر دست کشيده ترک آمد و شد نموده بيرون قلعه در حويلي خود
خانه نشين شدند و در همه باب شرط هوشياري در دفع شر اعدا بکار
می بردند - و شاه زاده خرم با دل قوي کمر خدمتگاري جد والا مقام
بسته اصلا از کيد بد اندیشان نفاق کيش وسواس بخاطر راه نميداد -
و شاهنشاهی از راه مهر پدري درين ماده دغدغه تمام بخاطر آورده
بفرزند دلبد پيغام ميدادند که بودن آن نور حدقه ميان اهل نفاق
خلاف رأي صائب است - صلاح حال درين است که خود را از ان
بهر خطر بکنار کشيده نزد اين جانب رساند - آن نونهال حديقۀ
جهانباني در جواب پيام ميدادند که تا دم واپسين از پرستاری و
تيمار داری جد بزرگوار دست نخواهم برداشت تا آنکه والده ماجده
سلطان خرم براي فهمانيدن و بر آوردن فرزند کامگار از ان تهلكه رفت

خود ساخت - عرش آشیانی که اثر خون نیز از دور مشاهده نموده بودند برهم خاطر گشته سلطان خرم را نزد شاهزاده محمد سلیم فرستادند و فرمودند نزد شاه بهائی خود رفته بگویند که شاه بابا می فرماید که هر دو قیل و فیلبانان از شما اند این همه طرفداری جانور برپاس ادب ما و آدم سرکار رجحان دان از چه راه است - شاه زاده بلند اقبال بخندست پدر عالیقدر رفته پیغام جد والا مقام و کلمات التیام آمیز باکین خردمندان گزارش نمود - و شاهنشاهی نیز در جواب باادب تمام عذر خواسته باظهار قسم سر مبارک گفتند که مرا ازین ادای پوج خبر نبود و راضی برین جرأت بیجای آنها نبودم - شاه زاده خرم به بشاشت و خرمی و شگفته روی تمام بخندست جد والا مقام رفته در دفع ماده ملال فساد انگیز کوشیده باصلاح گفت و گو از طرف پدر عالیقدر و از جانب خود بی تقصیری شاهنشاهی را بزبان عذر بیان بعرض رساندند •

درین ایام از واقعه دکن معروض گردید که شاه زاده دانیال که تازه نهال جویدار سلطنت بود زیاده از یک سال با عروس عیش و کامرانی که تازه بعقد در آورده بود هم آغوش نبوده از سرمر باد اجل هروقت جار دانی شتافت عرش آشیانی را از شنیدن این حادثه جانکاه ناگاه و واقعه غم فزایی ناگهانی که در اندک ایام چنان دور و روان گلشن جهانبنایی از پا در آمدند و در عین شباب و جوانی ازین دار فانی بصد حسرت و ناکامی رخت هستی بر بستند غم و الم زیاد رو داد و عارضه جسمانی علاوه آلام روحانی گردید و روز بروز بر شدت حرارت تب و مرض مرگ که انبیا و اولیا و شاه و گدا ازان ناگزیرند

فیللی که اثر مغلوب گردیدن او ظاهر شود کومک او نماید - و این
فیل کومکی و چرخي و لوهه لنگر وضع کرده و اختراع محمد اکبر پادشاه
است - وقت رو برو بر آمدن فیلان خود در جهرو که نشسته سلطان
خرم را که بسبب بزد داشتن بفرزندی و مشاهده کمال شعور و عقل
خدا داد از مغرس کمتر از خود جدا می نمودند نزد خویش
جا دادند و شاهنشاهی شاهزاده سلیم و خسرو اذن خواسته برای
تماشای فیلان بر اسپان باد پیمای برق کردار سوار شده استاند چون
فیلان گردون شکوه کوه پیکر بحرکت آمده آهنگ جنگ نمودند در
نظر تماشاگران از جنبش هر دو کوه آسمان شکوه زمین به تزلزل
* بیت *

در آمد *
در کوه آهني از جاي جنبید * زمین گفتي ز سر تا پای لرزید
بعده از چند کله که بر همدیگر زدند اثر غلبه فیل شاهنشاهی ظاهر
گردید فیلبان پادشاهی فیل خاصه رن تهمن را بموجب ضابطه
مقرری خواست بمدد فیل خسرو رساند جمعی از نوکران هوا خواه
هرزه خوانان و شاگرد پیشه فیل خانه شاهنشاهی آواز ممانعت
بلند کرده شروع بزدن سنگ و کلوخ طرف فیلبان پادشاهی نمودند
و سنگی بر پیشانی فیلبان رسید و قطرات خون بر پیشانی او ظاهر
گردید خسرو بدمال که مدام در بدخواهی پدر میکوشید باتفاق
و اشاره فتنه جوین بدسگال از میان آن همه کثرت هجوم و ازدحام عام
خود را بخندمت عرش آشیانی رسانده زبان بشکوه نیمز فساد آمیز
گستاخی مردم پدر نسبت فیلان پادشاهی کشود و گله زیاده
نمود و مجروح گردیدن مهارت پادشاه را بآب و تاب شاهد مقال

آغوش شفق گرفتہ رقت بهیار نمودند - و الماس قیمت لک روپہ با پیشکشہای دیگر قبول افتادہ دست شہزادہ گرفتہ متوجہ حرم سرا شدہ کلمات عذاب شفقت آمیز بمیان آوردند - و فرمودند کہ از افراط بادہ پیمائی و اثر رهنمونی ہمراہان بد عاقبت خلل در دماغ و مزاج شما راہ یافتہ بہتر آنست کہ چند گاہ در خلوت خانہ بآرام بسر برند تا حکما بعلاج مزاج برہم خوردہ آن فرزند پردازند - بعد منزوی فرمودن والد ہا و ہم شیر ہا آمدہ بصیقل دلبری و پنہ و نصائح مشفقانہ و امیدوار زود مطلق العنان گردانیدن زنگ ملال آن شہزادہ ذوالاقبال میزدودند - تا آنکہ باز شفقت پدری و شفاعت و کفالت والدہ ماجدہ باعث زود بر آمدن بذروہ اوج جہ و جلال از ہالہ کدورت انزوا گردید - و روز بروز بر عنایات و الطاف بالمشانہ و غائبانہ افزودہ غبار ملال از چہرہ حال فرزند کامگار پاک نمودند - و خاطر وحشت گرفتہ و دل رمیدہ بی آرام جگر گوشہ را بتداری انواع تدبیر حکیمانہ باصلاح آوردند - روزی بتنصیب التماس و آرزوی سلاطین نامدار قرار جنگ فیلان عفریت نژاد بمیان آمد - شاہ زادہ محمد سلیم کہ بعد ولی عہدی ملقب بہ شاہنشاهی گسستہ بود فیلی داشت گران بار نام کہ در فتو و تنومندی و جنگ ضرب المثل شدہ بود و خسرو را نیز فیل کوہ پیکر آپروب نام قوی ہیکل بود کہ در روز مقابلہ خصم و معرکہ جنگ ہم سنک او ہیخ فیل نمی توانست شد فرمودند کہ آن ہر دو فیل کوہ شکوہ را با ہم در جنگ اندازند - و رن تہمن نام فیل خاصہ سرکار را کہ از فیلان نامی گفتہ میشد و ہیخ فیل ہم تہنہ او نمی شد مقرر کردند کہ ہر

مریم مکاني که از چندگاه بغراضه جسماني مبتلا بودند و اخبار ناملائم شاهزاده نامدار علاوه مکرره روحاني گشته بود و راضي بحرکت پادشاه بآن موافق نبودند بعرض رسید - اول تمارض دانسته شاهزاده بلند اقبال سلطان خرم را که در استرضاي جد بزرگوار و همواری دفع بدنامي پدر ذوالاقتدار همواره مي کوشيد مامور فرمودند که نزد جدۀ ماجده رفته بعد حصول سعادت عیادت بر احوال کم و زیاد گردیدن مرض واقعي مطلع گردیده آمده بعرض رساند - سلطان خرم بخدمت مریم مکاني رفته بعد دریافت احوال موافق مرضي جدۀ مکرمه آمده بعرض رساند که اگر خواهند ثواب دیدار واپسين دریابند و خوشنودي حضرت مریم مکاني حاصل نمایند صلاح نیک عاقبتی دارین دارین است که بر سر بالین آن سرمایه سعادت هر دو جهان حاضر شوند - عرش آشیانی بقصد طواف کعبه مرادات مراجعت فرمودند و دیدار دم آخرین والدۀ ماجده دریافتند - و همان روز واقعه مغفورۀ مرحومه شد - ملول خاطر گشته سر و ریش و بروت تراشیده تغییر لباس داده دو روز در ماتم مانده روز سوم تبدیل زخمت نمودند - و امرانی که در ریش تراشي و تغییر لباس رفاقت نموده بودند بهمه خلعت عنایت فرمودند - بعده که این خبر ملال اثر بشاهزاده سلیم رسید از شنیدن خبر هولناک و قصد پدر و غم واقعه جدۀ که برای ولي نعمت علاوه الم جدائی آن نوریده گردیده براهنمائی هدایت ازلي باراده و شهرت پرسۀ جدۀ و التماس عفو جرائم مترجه حضور شدند - بعد رسیدن بخدمت پدر عالیقدر و حصول سعادت قدمبرس عرش آشیانی فرزند ذلکند بجان پیوند را در

مقید ساخته آوردند - فرمودند که هر روز را بروی شاهزاده پوست بکشند
ازین ماجرا در حالت بعرض عرش آشیانی رسید - علاوه اینکه هر روز از
زبانی جاگیر داران آن نواح نالش تعدی شاه زاده معروض میگردد
بغایت بخاطر پادشاه که املا طبع مبارک برچنان سیاست
و ظلم راضی نبود نهایت گرانی نمود و فرمودند سبحان الله ما هرگز
بهوست کردن گوسفند مذبح بخضور خود راضی نشدیم نمیدانیم فرزند
ما بدین مرتبه سختی قلب از چه راه بهمرساند - درین ضمن واسوختهایی
بیداد تاراج و تغییر نمودن جاگیر بعرض رساندند که در عالم افراط
شراب خانه خراب که افیون با او ضم ساخته اند و مداومت می
نمایند چنین افعال از نتایج آنست و در وقت حکم احدی را مجال و
یاری عرض نمی باشد بعده بخاطر عاظر خطور نمود که خود بدولت
متوجه اله آباد گشته فرزند دلبد خود را بوسیله پند و دلجوئی
باعزاز همراه گرفته بیازند بدین قصد در سنه هزار و دوازده [۱۰۱۲]
از دارالخلافه اکبر آباد برآمده برکشتی سوار شدند - از اتفاقات کشتی
بالای تبه ریگ آمده نشست چندانکه ملاحان تردد و سعی نمودند
فائده نداد تا آنکه کشتی دیگر آوردند و بران راکب گشته در منزل
پیش خانه تشریف آورده نزول فرمودند و این معنی نزد اهل
شکر میمون نمود و در همان شب و روز دیگر تا هشت نه بهر مرتبه
باران بشدت نازل گردید که خیمهائی نصب شده بر روی آب حباب دار
نمودار گشتند و سوائی خیمهائی دولتخانه و پیشخانه امرا دیگر
هیچ جا در خورد و کلان استوار نماند و جمعی که از شهر بر نیامده
بودند قادر بر برآمدن نگردیدند - درین ضمن خبر رویشدت آوردن مرض

محمد اکبر پادشاه

و فتنه جوینان واقعه طلب در عرض رساندن و شعله افروزی هنگامه
فساد تقصیر نمی نمودند - و پادشاه شنیده ناشنیده می انگاشتند -

و عبد الله خان که نواخته و پیش آورد شاهزاده والا نژاد بود چون
گاه گاه در خلوت کلمات نصیحت آمیز بر زبان از راه عقیدت خاص

می آورد مفید نمی افتاد - وقت یافته برخاسته بخدمت پادشاه
زوانه گردید - در همین آوان چون والده خسرو که همشیره راجه مانسنگه

می شد سودای مزاج بهم رسانده بود و از اداهای خارج و اطوار ناهموار
خسرو ناخاف که سه سال از شاهزاده عالی نژاد بلند اقبال محمد

خسرو ناخاف که سه سال از شاهزاده عالی نژاد بلند اقبال محمد
خسرو ناخاف که سه سال از شاهزاده عالی نژاد بلند اقبال محمد

خسرو ناخاف که سه سال از شاهزاده عالی نژاد بلند اقبال محمد
خسرو ناخاف که سه سال از شاهزاده عالی نژاد بلند اقبال محمد

خسرو ناخاف که سه سال از شاهزاده عالی نژاد بلند اقبال محمد
خسرو ناخاف که سه سال از شاهزاده عالی نژاد بلند اقبال محمد

خسرو ناخاف که سه سال از شاهزاده عالی نژاد بلند اقبال محمد
خسرو ناخاف که سه سال از شاهزاده عالی نژاد بلند اقبال محمد

خسرو ناخاف که سه سال از شاهزاده عالی نژاد بلند اقبال محمد
خسرو ناخاف که سه سال از شاهزاده عالی نژاد بلند اقبال محمد

خسرو ناخاف که سه سال از شاهزاده عالی نژاد بلند اقبال محمد
خسرو ناخاف که سه سال از شاهزاده عالی نژاد بلند اقبال محمد

خسرو ناخاف که سه سال از شاهزاده عالی نژاد بلند اقبال محمد
خسرو ناخاف که سه سال از شاهزاده عالی نژاد بلند اقبال محمد

خسرو ناخاف که سه سال از شاهزاده عالی نژاد بلند اقبال محمد
خسرو ناخاف که سه سال از شاهزاده عالی نژاد بلند اقبال محمد

است - و بو عالمی ظاهر و هویدا است که مهم رانا بآن وسعت ملک و جبال قلب بدون زر و لشکر و سرانجام توپخانه خاطرخواه که در چهار طرف مارای اومحاصره نمایند صورت گرفتن متعذر - و هر بار ساجت و لجاجت بکار بردن باعث ملال - خاطر اشرف و خفت خود گردیدنست لهذا اراده و التماس دارد که این مرید را چندگاه بجایگزین مرخص فرمایند که در آنجا رفته بمصالح و سرانجام فراهم آوردن آن کوشیده بخاطر جمع در تقدیم خدمت ماموره پردازد - بعد عرض بخت النساء بیکم عه شاهزاده بلند اقبال را با یک در امیر محرم مامور فرمودند که رفته بتسلی آن دره التاج پردازد - فائده مرتب نشد - و هر چند آن حجله نشین سراق جاه و جلال در دلاسا و فهمانیدن برادر زاده بهانه جو کوشید بجای نرسید - ناچار آن پادشاه افلاطون منش نظر برپاس خاطر آن گوهر بحر سلطنت طوعا و کرها بر رفتن اله آباد مرخص ساختند و از فتح پور کوچ نموده کوچ بکوچ بکوچه و شان خسروانه متوجه اله آباد شدند - هر چند بعضی هواخواهان ظاهر بین مصلحت خام عدم تقاضای وقت بمیان آوردند عرش آشیانی گوش بحرف بر همکاران نداده بلکه از راه اظهار کمال عنایات و شفقت موافق ایام زمستان و تقاضای سال برای آن تازه نهال گلشن عزو ناز نیمه آستین پوست روانه سفید که خالی از ندرت و تحفگی نبود با تحف دیگر پیهم برای دفع توهم شاهزاده جوان بخت روانه فرمودند - در جواب عرضداشت متضمن برشکر عنایات عطیه مرشد و قباء بفروشتند - و بعد رسیدن بمسرحد اله آباد بهمان رویه سابق بتغییر نمودن جایگزیداران عهده حضور پرداختند -

گرفته دیده هجران دیده را از دیدار فرزند روشن ساختند - و رقت زیاده نمودند - از جمله پیشکش و نثار هزار مهر و هفت فیل قبول فرمودند و بعطای فیل و اقسام جواهر و مرصع آلات معزز ساختند - و دستار از فرق مبارک برداشته بر سر فرزند جگر پیوند گذاشته فرق اعتبار آن دیده را بر آسمان برین رساندند - و از سرنویند وای عهدی بالاستقلال و دان را سامعه افروز عالمیان ساخته حکم بلند نمودن آواز شاد یانه رموده از صدای کوس عشرت افزا گوش بوهنگاران میناق و هوا خواهان موافق پر ساختند - و بعد جشن و بزم بهجت افروز بانقضای چند روز مهم رانا بدستور سابق بنام آن زبده دودمان سلطنت مقرر فرمودند - و روز دهم مرخص نموده جمعی از امرای نامدار تعیین کردند - بعده که در فتح پور نزول واقع شد برای رسیدن خزانه و لشکری که همراه حکم شده بود چند روز مقام ضرور گردید و از تعادل متصدیان در سرانجام مطالب تاخیر رو داد و این معنی باز از سرنو ماده برهم خوردن مزاج و آشفتگی خاطر آن درة التاج گشت - و بخندمت بادشاه معروض داشتند که هرگاه متصدیان سرکار در سربراه نمودن و سرانجام دادن مصالح ضروری مهم تکامل ورزیدند و این مرید که حکم آن مرشد و قبله را بجای حکم خدا میداند بموجب فرموده برآمده چند روز در انتظار بگذراند و اثری از سرانجام دام و درم برری کار نیامد تقصیر غلام چیست - و بتجقیق فدوی عقیدت آئین رسید که مکرر بسماحت درخواست مطالب ضروری و شکوه متصدیان دولت مدار و کار پردازان کفایت شعار بمیان آوردن خود اسبک و بی اعتبار ساختن و بر سر چاه زبان هرزه در ایان انداختن

برای تسلی و هدایت و دلجوئی فرزند ارجمند مع فیل خاصه
فتح لشکر نام مشهور و خلعت و جواهر و دیگر تحف روانه ساختند
و بهم از ارسال انواع اقمشه و ماکولات و ملبوسات بطریق هدیه آن
نور حدیقه سلطنت را یاد و شاد می فرمودند و بمرهم لطف و
عزایت و درای اقسام تدبیر دل رسیده فرزند را حکیمانه تداوی
می نمودند - چون بیگم نزدیک رسید آن دره القاج بکوبه و دبدبه
تمام برآمده آداب فرزند را بجا آورد - و بیگم به پیغام التیام آمیز و
افسانه و افسون منجبت انگیز از زبان پادشاه بنوازش خطا بخشی
و جرم پوشی امیدوار ساخته زنگ کدورت و سواس از دل پرهراش
آن سلطنت اساس بصیقل بند و وعظ زدودند - و آن نیر سپهر جاه
را با خود گرفته عازم حضور گشتند - از تکلیف شاه زاده والا مقام قرار
چنان دادند که روز ملازمت حضرت مریم مکانی جدّه ماجده
باتفاق خدیجه الزمانی سلیمه سلطان بیگم که دستگیری هر دو جدّه
و مادر مهربان عذر خواه عصیان و جبرائم باشد در پای عرش
آشیانی اندازند - و در باب عفو نقصیرات که عرضه داشت نمودند درجه
پذیرائی یافت - و بعد رسیدن نزدیک دار الخلافت حضرت مریم
مکانی والدّه عرش آشیانی یک منزل زفته آن گوهر درج صاحبقرانی
را تنگ در آغوس شفقت گرفته بهزاران اعزاز برفاقت مهد علیا
بخانه خود آوردند - و بعد آن عرش آشیانی همانجا تشریف بردند
و جدّه ماجده برخاسته برفاقت خدیجه الزمانی سر شاهزاده والا
گهر عالی در بر قدم مبارک پدر بزرگوار انداختند - پادشاه بکمال لطف
و شفقت سر فرزند عزیز تر از دل و جان را برداشته تا مدت در بغل

محالات امرای حضور بعمل می آوردند *

درین اوان خبر روانه شدن شیخ ابوالفضل از دکن بموجب حکم عرش آشیانی بقصد حضور از ربانی منہیان ظاهر گردید - از آنکه از مدت آن شاهزاده ذوالاقتدار را از بعضی اطوار ناهموار

آن صاحب مدار اکثره و ناخوشی تمام در خاطر راه یافته بود - و گاه گاه در خلوت می فرمودند که هر دو برادر پدرم را از راه برده اند و میدانست که بعد رسیدن حضور در ماده آن سزاوار افسر و تاج

طریقہ بد خواہی بظہور خواہد آورد راجہ نرسنگ راو کہ وطن نزدیک گوالیار داشت بشہرت رخصت وطن مرخص فرمودہ

نفیہ اشارہ نمودند کہ خود را قبل از رسیدن او رساندہ سر راہ برو گزینہ

ببخبر برو تا ختہ در قطع شجر حیات آن دہر پرست کوشد و راجہ موافق ارشاد و حکم بعمل آورده بطریق ایلغار بوطن قبل از نزدیک

رسیدن او رسیدہ بر قابوی وقت خود را غافل بر سر او رساندہ کار او رسیدن نام او از صفحہ دہر و جماعہ دہر پرستان برداشت - جنت

را ساختہ نام او از صفحہ دہر و جماعہ دہر پرستان برداشت - جنت مکانی در جہانگیر نامہ کہ خود بتحریر سوانح ایام فرمانروائی

خویش پرداختہ اند بزبان خامہ دادہ اند کہ چون آن مقتدای ملحدان باعث بدنامی نام نامی عرش آشیانی گشتہ بود کار او را

بدان تدبیر ساختم *

القصہ بعد عرض ہرچند در خدمت عرش آشیانی گرانی

نمود اتسوس زیادہ نمودند - اما در ظاہر تحمل را کار فرمودہ

برہمنی رای عقدہ کشا خدیجۃ الزمانی مہد علیا سلیمہ سلطان

بیگم را کہ در داناتی و کاروانی و سخن سنجی سحر آفرین بود

طرف اله آباد معطوف ساخته و سوسه دیگر بالکل بخاطر نیارده هرگاه نقش توهم از دل آن فرزند شسته و رفته گردد بملازمت نشاند - چون شاهزاده بعد نزول فرمان سرا پا لطف و شفقت بر مضمون اطلاع یافتند و باقی متردد خاطر گشته بآن شان و دبدبه بخدمت ولی نعمت رفتن و با آن همه لطف فرزند نوازی که در چنان حالت از هیچ پادشاهی و هیچ پدری در حق فرزند بظهور نیامده خلاف حکم بعمل آوردن نشان بی سعادت بی دانسته در اتاوه توقف نمودند - و عرضداشتی مشتمل بر عذر آنکه مرا بجز اراده قدیم بوسی و آرزوی ملازمت اندیشه دیگر که بر دل و زبان بدگویان واقع طلب گذشته نبود الحال که چنان حکم رسیده اطاعت امر نمودن واجب دانسته چند روز از خدمت خداوند و مرشد و قبله خود جدا ماندن ضرور لازم گردید - و کوس مراجعت بطرف اله آباد بلند آوازه ساخت - و دران زودی از روی کمال لطف و رای صائب و فرزند نوازی برخلاف دیگر سلاطین فرمان عطای صوبه بنگاله و آدیسه بطریق اقطاع و صوبه داری بالاستقلال بنام شاهزاده والا قدر صادر فرموده برفق و مدارا دران درج نمودند که همه جا مردم خود را تعیین نموده بضبط و نسق ملک بخاطر جمعی پردازد - و سوسه و دغدغه خلاف مرضی از دل بر آرد - شاهزاده شکر آن عنایات و عنبر عدم قبول تعیین مردم خود بحضور معروض داشته سرداران و جمعیت از خود جدا نمودن مصلحت کار ندانستند - و در اله آباد چند گاه توقف فرموده آنچه دستور سلاطین و فرمان روایان می باشد در عطا نمودن بمنصب و اضافه و خطاب و نقاره و جاگیر مقرر نمودن

که باشاره عرش آشیانی فرستاده بود گذراند معینا مبلغی کلی
از جاگیر او بوصول آوردند - و بهر هفته بیل هر روز خبرهای ناخوش
و عرضه داشتہای فتنه افزای اطراف بعرض عرش آشیانی
می رسید و امرای حضور که جاگیر در صوبه بهار داشتند خصوص
آصف خان نالاش زیاده می نمودند و سخنان هرزه و کلمات فساد
افزا بعرض می رساندند - و عرش آشیانی در جواب آنها سوای
کلمه لطف آمیز و محبت و شفقت افزا در ماده فرزند
رحمند بر زبان نمی آوردند - بعد از آنکه فریاد از حد در
گذشت و خبر قصد کوچ از اتاوه بعرض رسید خلل عظیم
در بند و بست سلطنت بهم رسید و عالمی در رجا و بیم
سرگردان کار و بار خود گردید - و عرش آشیانی را خوشوقتی دیدار
راحت آثار نور الابصار بوحشت و سوسه چگونگی مآل کار خود و
آن سرمایه عمر و زندگانی مبدل گشت - فرمان قضا جریان بدین
مضمون بنام آن قرۃ العین صادر فرمودند که اگرچه اشتیاق دیدار آن
فرزند کامگار زیاده ازان ست که بتحریر آرد اما آمدن فرزند بدیدن
پدر مشتاق بدین حشمت و شکوه بر خاطر محبت اثر شاق و ناگوار
می نماید اگر مطلب از نمودن تجمل و غرض از عرض لشکر و سپاه
است مجرای آن فرزند ارجمند بظهور آمد - مناسب آن ست که
مردم زیاده را بجایگزین مرخص ساخته بدستور مقرری جریده رسیده
دیدہ رمد دیده و دل جرمان کشیده پدر را منور و خورسند سازد - و اگر
از هرزه درائی بدخواهان و سواسی و توهمی که ازان اصلا بنسبت
آن فرزند سعادت مند در دل ماراہ نیافته بخاطر رسیده عنان مراجعت

و سرور موافق مضمون فرمان ارشاد و پیغام نمودند - بعد رسیدن محمد شریف شرط استقبال و تعظیم بجا آورده فرمان را گرفتند و بمطالعه مضمون قصد احرام حضور و قدمبوس بخاطر آورده با همدمان هموار مصلحت بمیان آوردند - آخر از بد مدعی و مشورت برهمگاران ظاهر بین جرأت بر اقدام و رفتن حضور نمودند - و محمد شریف را آخر مرخص نساخته نزد خود نگاهداشته وکیل السلطنت خود ساختند - باز که بتازگی حقیقت سلوک آن نوباره گلسن سلطنت با محمد شریف بعرض رسید عرش آشیانی با رجوع نزدیک اتمام رسیدن مهم دکن که اگر چندگاه دیگر در آن ضلع رأیت ظفرائو می افراشتند اکثر قلاع و بلاد نظام الملکی و عادلشاهی بتسخیر می آمد خان خانان و شیخ ابو الفضل را در برهانپور گذاشته کوچ بکوچ متوجه دارالخلافه آگره گشتند - از شنیدن توجه عرش آشیانی باگره زیاده از سابق بغرام آوردن فوج و ترتیب لشکر پرداخته خواجه عبد الله را خطاب عبد الله خان مع اضافه نمایان عطا فرمودند - همچنان اکثر از نوکران خود را که آثار شجاعت و کارطلبی آنها بود اضافه خطاب و جایگزین عطا نموده برهمدیگر امتیاز بخشیدند - بعد که عرش آشیانی اواخر سنه هزار و ده هجری [۱۰۱۰] در دارالخلافه نزل فرمودند شاهزاده باسی چهل هزار سوار و مصالح کارزار باشتهار ملازمت پدر بزرگوار عنان توجه طرف دارالخلافه معطوف داشتند - و در راه جایگزین بسیاری از امرای حضور بتاراج در آوردند - چون بجایگزین آصف خان رسیده در آثاء شرف نزل فرمودند وکیل آصف خان لعل گران بها فرستاده آصف خان مع عرضه داشت

بملازمان سرکار خود مع اضافه و خطاب عطا فرمودند - و همه جا حکام خود مقرر و منصوب نمودند - و صوبه بهار را بشیخ جیون کوکه خود با خطاب قطب الدین خان مرحمت فرمودند - و سرکار جنابور بلعل بیگ (۸۳) عنایت فرموده سرکار کالپی را بتم بهادر (۸۴) مرحمت نمودند - و سی لک روپیه نقد از خزانه پادشاهی که موجود بود بتصرف خود در آوردند - چون این خبر از نوشته اخبار نویسان و زبانی منبیهان بعرض عرش آشیانی رسید و در تمام اردو خیمه بخیمه انتشار یافت و زبان زد خاص و عام گردید و متواتر بعرض عالی رسید - درین ضمن خبر انتقال پادشاه زاده دانیال که با عروس جهان بکام دل همبستر نگشته بصد حسرت ازین جهان فانی رحلت نمود نیز بعرض رسید - پادشاه از راه فرط محبت که از ابتدا نسبت بهمم فرزندان بآن ثمر شجر خلافت زیاده داشتند بخصوص از داغ فرزندان دیگر بانواع غم و الم مبتلا گردیده بودند براهنمائی عقل حوصله بردباری کار فرموده گوش بر حرف بر همکاران واقعه طلب و هرزه درایان سراپا مطلب نه نموده از جا در نیامده از راه لطف و شفقت پدرانه فرمان عنایت آمیز نوشته مصحوب محمد شریف پسر خواجه عبد الصمد شیرین قلم که با پادشاه زاده همدرس بود و باهم همبازی بودند روانه نموده زبانی نیز کلمات لطف آمیز و نصیحت مملو از اظهار شفقت و محبت و اشتیاق دیدار و طلب حضور بکمال شفقت

بتصرف خود در آورده بفراهم آوردن خزانة پردازند کردن موقع
خواهد بود. بتقاضای ایام شیباب. ومصلحت خام احباب راجه مانسنگه
را خلعت و اسب عطا فرموده طرف تعلقه او مرخص ساخته مهم
رانا را موقوف داشته عازم آگره گردیدند. همه جا محال پادشاهی و
جاگیر داران را بتصرف آورده نزدیک قلعه آگره رسیده شرف نزول
فرمودند. قلیچ خان حارس قلعه که در تدبیر و منصوبه مشهور بود از
قلعه برآمده مع نذرو پیشکش و اظهار عقیدت و اطاعت و فدویت
ملازمت نمود. و آنچه شرط رایی صائب بود بکار برده خود را چنان
خیر خواه پادشاهزاده را نمود و برهنائی دفع بد نامی شاهنشاهی
پرداخت که هر چند بدخواهان هر دو دولت در مقید ساختن قلیچ
خان و تعیین نمودن قلعه دار دیگر بجهت شدند شاهزاده بدان مصلحت
هم داستان نشده او را خلعت بحال داشتن قلعه داری از طرف
خود عطا فرموده بقلعه باز مرخص ساختند. و فرمودند که از
هر طرف به بند و بست قلعه پردازد. و مریم مکائی والدۀ ماجدۀ
عرش آشیانی که پادشاهزاده را زیاده از فرزند ارجمند خود دوست
می داشتند از شنیدن اغوای برهمکاران و بحال ماندن مزاج
پادشاه زاده بقصد بند و نصیحت آن زیبنده سرور و انسر از قلعه
برآمدند. شاهنشاهی برین معنی اطلاع یافته از راه خجالت و ادب
بر کشتی نشسته با جمعی از مردم خاص راه اله آباد اختیار نموده
لشکر را براه خشکی روانه فرموده ملاحان را بعطای انعام سرگرم کشتی
راندن ساختند. و مریم مکائی آزرده خاطر گشته بقلعه مراجعت
نمودند. و شاهنشاهی باله آباد رسیده همه محال پادشاهی را

فرمودند - و صوبه بنگاله را که از راجه مانسنگه تغییر نموده بودند بدستور سابق بحال فرموده چنان مقرر فرمودند که راجه خود در خدمت شاهنشاهی بتقدیم خدمت پادشاهی نکوشد - و چگت سنگه پسر کلان خود را یا هر کرا مناسب داند به نیابت بنگاله روانه سازد - و بعد رسیدن بحوالی اجمیر خود شاهنشاهی بسیر و شکار آن دیار مشغول گشته فوج دریا موج را برای تنبیه و گوشمال رانای بدسگال روانه فرمودند - و رانا از وصول موکب و دیدن لشکر فیروزی اثر مکن خود را گذاشته چند محال پادشاهی را تاخت و تاراج نمود - چون از هر چهار طرف فوج هامون نورد نبرد آزما باطراف آن تبه کار درآمدند عقل و هوش باخته سراسیمه کار خود گشته بحال دشوار گذار خود پناه برد - و بهادران یکه تاز داخل ملک او گشته هر جا اثر آبادی یافتند زیر سم اسبان پایمال ساختند - و در گردآوری و اسیری مال و عیال کفار پرداختند - و چندین هزار برده هند و نژاد آن بد مال در تصرف غازیان درآمدند - درین حال خبر شورش و فتنه زمینداران طرف بنگاله و غلبه مفسدان آن ضلع و شکست یافتن نائب راجه مانسنگه بعرض شاهنشاهی رسید - شاهزاده کنکاش قصد توجه بنگاله با امیران همراه در میان آوردند - بعضی امیران فتنه جو و واقعه طلبان هرزه گو مصلحت دادند که درین وقت که پادشاه بمهم دکن پرداخته اند و مسافت بعید و چند صوبه عقب گذاشته منصوبه عظیم در پیش دارند اگر راجه مانسنگه را برای نسق بنگاله مرخص ساخته خود بدو جوهر غیرت و برش تیغ شجاعت متوجه سمت آگزه شده برگزانت و محال سیر حاصل خالصه و جاگیر داران آن ضلع را

عروس مامور نموده روانه فرمودند *

درین ضمن خبر شورش پادشاهزاده محمد سلیم بعرض رسید - انتظار آمدن دختر عادل شاه نکشیده نظر بردفع فساد سلطنت عروس و ملک فو بتصرف درآمده جنوبي را به شاهزاده دانیال با تالیقی خان خانان سپرده در دکن گذاشته رایت مراجعت بفتح و نصرت طرف اگره برافراشتند *

برارباب خرد پوشیده نمانه که ذکر بنی در زیدن جنت مکانی جهانگیر پادشاه در ایام شاهزادگی محمد قاسم فرشته و دیگر مورخان که هم عهد جنت مکانی بودند در رعایت ملاحظه آن پادشاه با اشاره اکتفا نموده مفصل بزبان قلم نداده اند - اما میرزا کامگار مخاطب بغیرت خان برادرزاده حمید الله خان که بتحریر احوال جنت مکانی کیفیت خامه بچولان در آورده و نسبت بمعتمد خان در راست نویسی کوتاهی قلم را کمتر کار فرموده شمه از ایام بنی نمودن شاهزاده محمد سلیم باحاطه بیان آورده است - مجمل ازان می نگار - که بعده که در سنه هزار و هشت هجری [۱۰۰۸] رایت ظفر اثر عرش آشیانی برای تسخیر دکن برافراشتند پادشاهزاده محمد سلیم را مخاطب به شاهنشاهی ساخته تسلیم ولی عهد فرموده صوبه اجمیر را در قبول آن پادشاهزاده والا کهر عطا نموده بمهم استیصال رانای چنور نامزد فرموده راجه مانسنگه خسر پور پادشاهزاده و شاه قلنی خان که از امرای کار طلب نامدار بودند با امرای رزم آزمای دیگر در رکاب پادشاهزاده تعیین نموده بعزایت فیل و جواهر و لک اشرافی مفتخر ساخته رخصت

بصورت فیل ساختند - و این معنی نظر بر حسن عقیدت که در باره
 پیز خود داشتند باعث حوصله باختن سلطان بهادر گردید - و در دخیل
 غله که باقی مانده بود دواب کرم افتاد - و تعفن بمرتبه گرفت
 که خوردن آن بر چار پایان دشوار گردید تا بآدمها چه رسد - و خبر
 نزدیک رسیدن تسخیر قلعه احمد نگر بسعی و تردد خان خانان
 نیز انتشار یافت - بهادر دل باخته سراسیمه کار و بار گشته بعد عهد
 امان قلعه را بتصرف اولیای دولت قاهره در آورد - و خزائن و دفائن
 بسیار سواي دولت فاروقیه بابت عهد آسا اهیبر که بانی قلعه
 آسیر بود و ذکر او در سلطنت فاروقیان بگزارش در آمده زیر خاک
 مدفون بر آمد - و اقمشه و تحف بی شمار بضبط سرکار در آمد - و
 شاهزاده دانیال و خان خانان که بعد ترددات نمایان و کوشش
 و کشش بسیار کار بر چاند بی بی تنگ ساختند در اکبر نامه و
 تاریخ فرشته بشرح و بسط درج است - و بروایتی چاند بی بی
 بعد از ملاحظه آنکه کار از دست رفته بتدبیری در هلاک خود
 کوشید که احدي واقعی بر احوال او مطلع نگردید - و اقوال مختلف
 درین باب زبان زد کهن سالن دکن گردیده بود - قلعه بتصرف
 پادشاهی در آوردند و بحضور سراپا سرور رسیده بعطای اضافه وفیل
 و جواهر مفتخر گردیدند - و از انتشار اخبار وزیدن نسیم فتح و فیروزی
 چغنه در اطراف قلمرو هندوستان خصوص دکن ابراهیم عادل شاه
 والی بیجاپور عریضه تهنیت و پیشکش مع التماس قبول بیگم
 سلطان دختر برای شاه زاده دانیال با فراوان مال بحضور ارسال
 داشت بشرف قبول در آمد و جمال الدین حسین را برای آوردن

بزدن کپی و شوخی نمودن بر بهر لشکر شروع نمودند و چاند
بی بی به بندر بست برج و باره و گرد آوری آلات جنگ و جذب
قلوب سپاه و فراهم آوردن ذخیره آنچه شرط تردد و سرداری است
بعمل می آورد - و عرش آشیانی بعد نزدیک رسیدن به برهان پور
امرای قلعه کشای کار طلب را برای محاصره و پیش بردن مورچال
جا بجا مقرر فرمودند - و آنچه تردد در تسخیر قلعه از بهادران جان نثار
بظهور آمده و لشکر فاروقی هر آنچه در محافظت قلعه و از تاختهای
بهادرانه بر افواج پادشاهی چنانچه طریق دلاوران بانام و ننگ است
کوشیدند درین اوراق بتذکار آن مفصل پرداختن از سر رشته اختصار
بیرون افتادن است - اگرچه درالسنه شهرت تمام دارد که چهار پنج
سال ایام محاصره بامتداد کشید اما آنچه از تواریخ بتحقیق پیوسته
در اوائل سنه هزار و هشت [۱۰۰۸] بمحاصره پرداختند و در
آغاز سال هزار و دوازده [۱۰۱۲] قلعه بتسخیر در آمد - گویند که
در دریای تبئی متصل شهر برهانپور پارچه سنگ کلان بود بعده
که بفرموده حضرت شیخ برهان الدین که از بزرگان دین آن عهد بودند
بزرگان فاروقی بنای آبادی شهر برهان پور بنام آن پیر دین گذاشتند
شیخ فرمودند که تا این پارچه سنگ بصورت اصل خواهد بود
ملک بتصرف شما خواهد ماند همین که این سنگ بصورت فیل
تبدیل خواهد یافت قلعه و سلطنت این ولایت از سلطنت شما بیرون
خواهد رفت - عرش آشیانی بعد امتداد ایام محاصره که شهر بتصرف
آمده و قلعه مانده بود برگرفته مقتدای فاروقیها مطلع شده فرمودند تا
سنگ تراشان چابک دست دست بدست آن پارچه سنگ را تراشیده

در بندوبست مردم پادشاهی انداختند - و شیر خواجه که جاگیردار
 عمده گفته میشد بعد محاربه شکست فاحش یافته بحدائق تاراج
 رفت - و متواتر خبرهای آشوب دکن بعرض می رسید - و باعث ملال
 خاطر عرش آشیانی میگردد - تا آنکه باز خان خانان را باضافه خلعت
 و دیگر عنایات سرفرازی بخشیده جانان بیگم دختر او را بعقد شاهزاده
 دانیال در آورده هر دو را باتفاق بی نقاق رفیق ساخته صاحب اختیار
 نسق ملک و مهم دکن نموده روانه فرمودند - و سال دیگر که سال هزار
 و هفت هجری [۱۰۰۷] باشد انتظام مهام اطراف آگره و دهلی و
 پنجاب و مهم با رانای چتور بشاهزاده محمد سلیم مقرر و منصوب
 نموده خود با هشتاد هزار سوار رایت ظفر پیکر برای تسخیر دکن
 برافراشتند - و چون بعد کشته شدن راجی علی خان فاروقی والی
 برهان پور از بهادر دل (۸۳) پسر او نسبت بخد متگاری و اطاعت که از
 پدر او بظهور آمد کوتاهی ظاهر گردید بخاطر رسید که تا قلعه آسیر و
 ملای خان دیس باحاطه تسخیر نیاید و بدون آنکه این پارچه سنگ را
 از میان برداریم بر صوبجات دیگر کمر بستن خلاف رای سلیم است -
 لهذا بشاهزاده دانیال و خان خانان فرمان صادر شد که خود را زود
 باحمد نگر رسانده بتسخیر آن پردازند - که ما بدولت متوجه تسخیر
 قلعه آسیر میگردیم - خان خانان در رکاب شاهزاده بموجب حکم بیای
 قلعه احمد نگر رسیده به پیش بردن مورچال و کندن نقب و بستن
 دمدمه پرداخت و دکنیان از اطراف مثل مور و ملخ فراهم آمده

چشم دکهنیان است و سهیل خان نیز بر کمیت فوج مغلان اطلاع
 نیافته - بر خصم تیره روز در تاخت سبقت باید ورزید - و فرمود که
 صدای کوس رزم با نعره‌هایی جانگداز جوانان تبره جو بلند سازند -
 تکبیر گویان جلو ریز بر سر خصم تاخته در حمله اول فوج سهیل
 خان را از پیش برداشته بقعاقب پرداختند - و بزخمهای بدیم که
 به سهیل خان رسید از اسب سرنگون افتاد - و هوا خواهان آن
 بد خواه سپر اجل او گشته نیم مرده او را برداشته از معرکه بدر بردند -
 و مغلیه دست از تعاقب برنداشتند - و از کشتها پستها ساختند -
 و دکهنیان آنچه بتاراج متصرف شده بودند از راه نیک معاملگی
 مضاعف آن واپس داده حتی بجان مضایقه روانداشتند - و خان خادان
 با آواز فتح و نصرت بکمال سرخروئی خود را بخدمت شاهزاده
 محمد مراد رساند - و مورد آفرین و عنایات گردید - بعد از چند روز از
 شعله افروزی آتش حسد محمد صادق خان شاهزاده را با خان خادان
 ملال خاطر بهم رسید - بحضور معروض داشت - بجای خان خادان
 سید یوسف خان مشهدی و شیخ ابو الفضل تعیین گردیدند -
 خان خادان بحضور رسیده بسبب رعایت خاطر شاهزاده چند روز
 مصلحت مغضوب بود - و سید یوسف خان و شیخ ابو الفضل باظهار
 حسن تردد قلعه پرفال و کبیرله و کلید تعلقه نظام الملک بتسخیر
 در آوردند - و مورد تحسین و آفرین گردیدند - و در همان اوان بتقاضای
 مهمان کشی چرچ نیکون سرونو نهال شاهزاده محمد مراد بباد مرصر
 اجل از پا در آمد - و دکهنیان از اطراف زور و هجوم آورده اکثر برگذات
 و فلجیات تازه بتصرف آورده را باز متصرف شدند - و خلل تمام

بدستور شادپایان فتح بلند سازند - بعده که شروع بنواختن
 شادپایان نمودند صدای فرحت افزای آن بگوش مغلان و دیگر
 همراهان فوج پادشاهی که در گوشه و کنار غار و مغاک برای
 بسر بردن شب تار بامید صبح نجات پناه برده بودند رسیده جان
 تازه در قالب آن دل و جان باختگان دمید - و جمعی که بنات
 النعش وار متفرق بودند مانند خورشید پروین فراهم آمده بهوای
 صدای نقاره جوق جوق روانه شده بخدمت خان خانان رسیدند -
 بعد رسیدن آن جماعه باز خان خانان اشاره ببلند ساختن آواز
 کوس و کرنای شادی نمود بار دیگر دسته از سواران برهنمونی آن
 صدای روح پرور فرحت افزا خود را در خدمت آن سپه سالار
 رساندند - همچنان هر بار جمعی که میرسیدند غرش کوس و نفیر بلند
 آوازه گشته در گوش دکهنیان حکم هزار پا بهم رساند و عذاب روح آن
 جماعت میگردد - و برای مغلیه سرمایه سرور و شادی گشته رهبری
 بخدمت خان خانان می نمود - چنانچه تا بنزدیک رسیدن اثر صبح
 یازده دفعه تفسیر آیه *نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ* بگوش دل باختگان آن
 تیه سرگردانی رسید - و نقیبان سپهیل خان نیز بفراخ نعره و بانگ
 رحشت افزا فوج ابرتر متفرقه خود را می خواندند و دکهنیان از
 شنیدن آواز دهل فتح مغلان و صدای توهم افزای مردم خود متوهم
 گردیده تا مقدور گوشه و کنار اشجار پناه خود قرار میدادند معتمد
 قریب دوازده هزار سوار نزد سپهیل خان فراهم آمدند - و نزدیک
 خان خانان قریب چهار هزار سوار مغلیه جمع شدند - خان خانان
 مصلحت در آن دانست که هنوز تاریکی همرنگ حبشیان حائل

آوردن صندوقهاي سقرات گرفته سرخ و سبز پراز اشرفی بتعاقب
مغلان و شتران کارخانجات شتافتند- و سهیل خان با جمعی که با او
بودند بمخاطر جمعی فتح نمایان خود را پرباده غرور نخوت ساخته
بعد غروب آفتاب در کنار رود خانه که مقابل توپخانه گوله رس بود
بی اطلاع حال خانجنان برای پایان رساندن شب و فراهم نیامدن
فوج در تاریکی بدرون مشعل فروز آمد و خان خانان نظر بر توکل
حق از انجا حرکت نمودن مصلحت ندانسته آن شب را شب یلداي
نا امید دانسته در انتظار صبح امید بی آنکه بر احوال خصم اطلاع
داشته باشد لنگر اقامت انداخته اربابی توپخانه را برای احتیاط
بجای مورچال قرار داد از اتفاقات مدد طالع اکبری چند مشعل
روشن نموده نزد سهیل خان آوردند خان خانان از روشنائی
مشعلها و بنظر آمدن کثرت ازدحام دانست که سهیل زحل سیرت
در مقابل آن شیر معرکه شجاعت جا گرفته چون اکثر توپ و
و زنبورک پراز باروت و گوله بود فرمود که دو دهکله را طرف آن
سید اختر مائل ساخته مجرا بسته آتش دهند هنرمندان آن فن
بعلامت روشنائی که نشان غروب کوکب سهیل بود با آتش دادن
توپها شروع نمودند همینکه چند گوله جان ستان ناگهان بی در پی
در مجمع دکهنیان عقل و هوش باخته رسید یک در نفر را
قالب تهی و بی سرو پا ساخت تزلزل تمام در جمیعت آنها
راه یافت - و یکنو تبدیل مکان روشنائی صبح امید را بتاریکی
شام مایوسی مبدل ساختند - خان خانان از اثر راه یافتن
توهم در دل مخالفان بنقارچیان فرمود که صدای نقاره و کرنا

مع فوج شصت هزار سوار و توپخانه عظیم که از ابتدای بنای رواج توپخانه دکن زیاده بر بلاد دیگر هندوستان بود از احمد نگر گذشته می آید. خان خانان باتفاق راجی علیخان و راجه رامچند و دیگر امیرای رزم آزمای کار طلب و بیست هزار سوار برای مقابله فوج دکن از شاه زاده مرخص گشته متوجه پیکار و کارزار با سپهیل خان گردید. و از آب گنگ که بزبان هندی گنگا زبان زد مردم دکن است گذشته نزدیک ناندیر کار بمقابله و مقاتله افتاد. و زن و خورن غریب بمیان آمد. و محاربه صعب روداد. و مکرر هراول هر دو طرف غالب و مغلوب گشته از آنکه راجی علی خان و رام چند در ابتدای یورش فرصت خالی نمودن توپخانه نداده فوج سپهیل خان را بزداشته بودند. و دکنیان فوج پادشاهی را بطریق فرار طرف خود بمکان دشوار گذار گذاشته باز برگشته از اطراف در آمده تا آخر روز جنگ را قائم داشتند. تا آنکه راجی علیخان و راجه رامچند با دوسه ار سوار بکار آمدند. و مغلان بسیار کشته و زخمی گردیدند. و دکنیان باده نیز سینه را سپر بلا ساخته بدایه عدم شتافتند. آخر هزیمت بلشکر خان خانان افتاد و کار بجائی رسید که خان خانان با چند سوار معدود و نقارچیان نزدیک توپخانه خصم که در یورش اول بتصرف خود آورده بودند استقامت ورزیده قریب غروب آفتاب فرود آمد. بآتی فوج مغلیه باهتمام فرار اختیار نمود و سرکشان قطار قطار شتر و استرو گاو پر از بار پیش انداخته راه پرگنات اطراف که خانهای اینها دران بود پیش گرفتند. و اکثری بسبب انتشار خبر کشته شدن خان خانان ترک رفاقت سردار نموده بطمع بدست

رسید - بفاوران قلمت گاه و غله در لشکر بمقتضای شد که اسپان و بار بردار
 بسیار تلف شدند - و امرای چاند بی بی نیز تنگ آمده صلاح صلح
 میدادند - لهذا طرفین بمصالحه راضی گشته پیغام الصلح خیر به میان
 آوردند - و قرار یافت که شاهزاده دست از مزاحمت و محاصره قلعه
 احمد نگر و دولت آباد و نواح آن بردارد و بتصرف چاند بی بی
 و بهادر شاه نبیره برهان نظام شاه وا گذارد - و صوبه برار با بعضی
 پرگنات احمد آباد بیدر تعلق بیاد شاهزاده محمد مراد پذیرد - و نظر
 بر دفعه وقت انجام و قبول طرفین منعقد گردید - و شاهزاده محمد
 مراد و خان خانان رایت توجه طرف برار برافراشته بدانجا رسیده
 قصبه شاه پور آباد نموده عجالة پای تخت خود ساخته پرگنات بجایگز
 امرای تنخواه کرده جهت آرام گرفتن بسپاه و چهار پا فرستادن اطراف
 بمقامه نزدیک پرداختند - و مصلحت نمودند که دختر راجی علیخان
 برهانپوری بمعه شاهزاده محمد مراد درآوردند - از آنکه از طرف صلح
 دکنیان خاطر جمعی که باید حاصل نموده بود بلکه خبر رسیدن
 سهیل خان حبشی با لشکر گران شهرت تمام داشت در استمال
 و خاطر جوئی راجی علی خان نهایت می کشیدند - و با سه
 چهار هزار سوار نزد خود طلبیده در همه باب رعایت خاطر او مرعی
 میداشتند - و چون پادشاه زاده را با شهباز خان کمبو نائب صوبه دار
 مالوا که بطریق کومک با خود آورده بودند بر سر منع تاراج شهر
 احمد نگر در ایام پیغام صلح رجش بمیان آمده بود - او بی رخصت
 شاهزاده بر سر تعلقه خود برخاسته رفت - و در همین آوان بتحقیق
 پیوست که سهیل خان باتفاق امرای بیجا پور و چاند بی بی

و ریش زر و عنده و وعید از زن و مرد کار گرفته بجلدی و چابکی
تمام رخنه حصار را بند نموده توپهای خورک بران گذاشته سد راه آمد
و شد و حائل آمدن لشکر گردید - و مغلان و بهادران رخنه جو با وجود
حملهای پیاپی و یورشهای بی صرفه که آدم بسیار بکار آمدند و راه
در آمدن و دخول نیافتند بعد ترون تمام روز بمکانهای خود شتافتند
و همین که خسرو انجم سپاه پناه بحصار نیلگون گردون برو چاند بی بی
بللکاران و بیلداران جلد دست پا مزبور بسیار در پای دیوار بر سرکار
آورده خود بر اسب سوار شده مشعل بسیار روشن ساخته از خشت
و گل و چونه و سنگ و لاش مرد ها هر چه بدست می آمد تا اثر
ظاهر شدن سفیده صبح در برداشتن دیوار و استحکام آن می کوشید و
زر در دست و دامن مزدوران بطریق انعام می پاشید - و همان شب
دیوار پنجاه درعه که از سه و چهار درعه عرض کم نخواهد بود و سه
درعه بلند نمود - و بهمین دستور ترون داتی که از آن زن سرا پا تدبیر
در محافظت قلعه و دفع شر خصمان بظهور آمده درین اوراق مختصر
بتحریر آن نمیتوان پرداخت - گویند چند روز که برو عرصه امید نجات
تنگ گردید و اثر رسیدن کومک اطراف ظاهر نشد و غله و دیگر ذخیره
قلعه رو با تمام آورد فرمود که گولهای نقره در توپ پر نموده بلشکر

پادشاهی اندازند *

درین ضمن خبر روانه شدن سهیل خان حبشی نائب
عادل شاه با هفتاد هزار سوار از بیجاپور انتشار یافت - و راه رسیدن
رسد لشکر پادشاهی بند گردید - و گاه و هیمة دران نواح نماند -
و کهی دور دست از آفت دست اندازی زمینداران و دکنیان نمی

توپهای پیاپی و شبها فرستادن لشکر برای شبخون و خراب نمودن دمدمه و نقب کمی نمی نمود - و آخر کار بسعی بسیار مور چال و نقب باروت زیر دیوار و برج قلعه رسید و مبلغ خطیر بران خرج گردید - آن شیرزن با تدبیر بظیروی عقل خبر داری بتلاش جاسوسان با هوش از مکان اندرون و بیرون نقب خبر یافته قبل از روز یورش مردان کاری متلاشی را فرمود که از اندرون بقیاس مقابل تا جایی رساندن باروت شکافته خریطهای باروت در نقب بدست آوردند و برای احتیاط آن قدر مسک و کوزههای آب ریخته که بجای شراره آتش آب ازان طرف جوشید - و در تلاش سراغ دیگر نقب و سوراخها بودند - درین ضمن شاهزاده و خان خانان بقصد پرانیدن برج و یورش نمودن باقوام و مبارزان قلعه کشا سوار شده فرمودند که در نقبها آتش زنند زیر مرجی که باروت بقدر پنجاه گز در طول دیوار برید دران هنگامه دارو گیر بلند شدن دود و برخاستن صدای زلزله افزا و باریدن سنگ و آدم مرده که مثل کبوتر با آسمان رفته معلق زنان فرود می آمدند دلاوران کار طلب در انتظار پریدن برج و دیوار دیگر مستعد یورش بودند و از درنگرفتن آتش بنقبهای دیگر بصیرت افتاده در یورش چستی و چابکی که بایست بکار نتوانستند برد - درین فرصت آن زن مرگ سیوت بدستور مردان نبرد دید که تجربه کار برقه پوشیده شمسیر حمائل نموده و شمشیر دیگر بدست گرفته برق کردار با مصالح تخته و چوب و بانس و سبدهای پراز گل و خریطهای کلان که همه را در عالم احتیاط موجود نموده چشم بزرراه وقت بود بپای دیوار از پا در آمده رسیده بزبان خوش

دولت آباد رسیده بود بشده مت شاهزاده رسیده ملتق گردید - و منجی
و بعضی رفقای او که عرائض مشتمل بر طلب شاهزاده و خان خانان
فرستاده بودند بتسلی و استمالت چاند بی بی دختر نظام الملک
که فی الحقیقت دران ایام همان وارث ملک بود و در تدبیر و رای
صائب و سخاوت و شجاعت و عصمت در میان زنان نادره زمان
گفته می شد پشیمان از نفاق ورزیدن و طلبیدن شاهزاده گشته
باتفاق چاند بی بی بگره آوری مصالح جنگ و فراهم آوردن ذخیره
قلعه و تسخیر قلوب امرا و زمینداران نواح پرداختند - و باز مصلحت
کار قرار بران یافت که چاند بی بی در احمد نگر استقامت ورزیده
در محافظت قلعه دولت آباد و احمد نگر کمر سعی بندد - و باتفاق
امرای عقیدت کیش در استحکام برج و باره پردازد - و منجی احمد
نام مجهول النسب را که برای نام وارث ملک قرار نموده بود
برداشته بسرحد بیجاپور رفته با میجاپوری اتفاق نموده بعد گره آوری
لشکر برای مقابله فوج پادشاهی تردد زیاده نمود - ازین خبر
خان خانان با قول (۸۲) خود آمده بمحاصره قلعه احمد نگر پرداخت -
و چاند بی بی مردانه وار کمر همت بسته مصور گردیده چنانچه
باید در دفع ضرر قلعه و در سرانجام و اهتمام کارزار می کوشید - و هر
تدبیری که لشکر پادشاهی در پیش بردن مور چال و کندن نقب
و بستن دمدمه بخرج مبلغهای گلی می نمودند چاند بی بی
در مقابل و برابر آن چنان تردد بروی کار می آورد که از زن

و درین سال سنه هزار و چهار [۱۰۰۴] (81) مرده رسیدن میرزا
 رستم بن سلطان حسین نبیره شاه اسمعیل صفوی حاکم قندهار که
 بسبب هجوم و فساد مخالفان اطراف و اعتراض شاه ایران تنگ
 آمده بود با کلید قلعه معروض گردید - و بعد رسیدن حضور و
 دریافت سعادت ملازمت بمنصب پنجهزاری که معراج پایه دولت
 آن عهد بود و عطای حکومت ملتان و دیگر عنایات معزز و
 مفتخر ساختند *

و در همان سال خان خانان را مع فوج شاهزاده دانیال و
 دیگر امیران کار طلب نامی برای تسخیر دکن مرخص فرمودند -
 بعده که خان خانان بماتو رسید خبر مردن برهان شاه نظام الملک
 و لشکر کشی عادل شاه بیجا پور باحمد نگر و کشته شدن پسر
 برهان شاه و سر بر آردن میان منجو نام که امیر صاحب مدار
 نظام الملک گشته بود و رسیدن عریضه او بخدمت شاهزاده
 محمد مراد در احمد آباد مشتمل بر التماس طلب برای تسخیر
 دکن و روانه شدن شاهزاده محمد مراد از احمد آباد بطریق استعجال
 بدکن در لشکر خان خانان انتشار یافت - و متصل آن نوشتجات
 میان منجو و دیگر حکام برهان پور و درار متضمن بر تاکید زود رسیدن
 بتمام خان خانان نیز رسید - و خان خانان خود را بسرعت تمام
 به برهان پور رسانیده راجی خان والی اسیر را با خود رفیق ساخته
 تا رسیدن شاهزاده محمد مراد که با بیست هزار سوار نزدیک

چنان گستاخانه بزبان قلم داده افتراي محض خواهد بود اما از مضمون خطي که آن بي سعادت از احمد آباد بوالی برهان پور در ماده عرش آشياني نوشته بود و بعد تسخير قلعه امير (اسير) کتبخانه حاکم برهان پور باموال ديگر بضبط در آمده - و در سنه اول جلوس جنت مکاني جهانگیر بادشاه آن نوشته همچنان بهر و خط خان مردود از میان کتبخانه مذکور بر آمده از نظر جهانگیر بادشاه گذشت - بعد مطالعه که همه مضمون مملو از کلمات لغو و فقرات لا يعنني نسبت بعرش آشياني بود بدست خان اعظم دادند و فرمودند که بلند بخواند - و آن کم سعادت بي حجابانه با آواز بلند خواند و سامعان حضور بر لعن و طعن نمودند - جنت مکاني فرمودند که اگر نسبت حق شیر با عرش آشياني در میان نمي بود سزاور قتل بودي - و اکتفا بعزل منصب او نموده حکم فرستادن قلعه نمودند - در جهانگیر نامه تالیف کامگار بیگ مخاطب بغیرت خان مفصل بدین ذکر پرداخته *

القصة بعد رفتن خان اعظم به بیت الله شاهزاده محمد مراد را با تالیقی صادق محمد خان صاحب مدار صوبه احمد آباد فرمودند - و مالوا را بشاه رخ میرزا عنایت نمودند - و شهباز خان را به نیابت او روانه ساختند - درین اوان باز خبر فساد و غلبه افغانان روشنائی بعرض رسید و آصف خان عرف میرزا محمد جعفر را برای تنبیه آن جماعت بد عاقبت مرخص فرمودند - و از ترده آصف خان که محاربات صعب در میان آمد در اندک فرصت چهار صد پانصد سر و اسیران آن قوم بحضور رسیدند *

و اطفال ببندد که بنیادیت که از اینجا چهارات بهمه نثار تردد مینمایند
آمده راکب جهاز گشته روانه کعبه الله گردید - بعده که بعرض عرش
آشیتانی رسید فرمان استمالت نصیحت آمیز باین مضمون
نوشتند که بی حصول رضای دو کعبه دل بکعبه سنگ و گل رفتن
خلاف شرط عقل و رای اسلام است - خان اعظم در جواب گستاخانه
معروض داشته و اصلا پاس ادب و حق نمک را منظور نداشته پادشاه
را متهم بدعوی نبوت نموده فقرات لغو دران درج نموده که بتکریر
و تفصیل آن نپرداختن اولی - و مبالغه بدین مرتبه نموده که چون
شما را بدخواهان دین و دولت از راه راست برده بدنام راه بدعائبتنی
ساخته اند و نمیدانند که کدام پادشاه دعوی نبوت نموده مگر مثل
کلام الله برای شما نازل گشته یا معجزه مثل شق القمر از شما واقع
شده یا مثل چهار یار باصفا دارید که خود را متهم بدین بدنامی
ساخته اید - بنابراین که عزیز کوکه نسبت بهمه خبر خواهان دیگر که
فی الحقیقه بدخواه آن جنابند فدویت دارد روبرو بیت الله آورده
بدین قصد که آنجا مقیم گشته برای شما دعای رجعت نراه راست
نماید - امیدوارم که مناجات این عاصی بدرگاه قاضی الحاجات اثر
بخشیده شما را براه مستقیم بار آورد - و نیز در تاریخ بدوانی نوشته که
خان اعظم بعد رفتن بکعبه متبرکه که ارسلوک شریف بآنجای استقامت
نقوانست ورزید باز او بدین جناب خطا بخشش و جرم پذیر رجوع
آورده در ریش تراشی و سجده و در همه باب متابعت نموده - اگرچه
بر عقلا ظاهر و هریدا است که مقدمه دعوی نبوت در همه صورت
خواه در ماده از عرش آشیتانی و خواه نسبت بخان اعظم که آن

پادشاه گردیده مطیع و منقاد خود ساختند - و مزاج عرش آشنایانی
را نیز در بعضی مقدمات چنان از راه برون بودند که در زبانها
بمرتبه اتم متهم می ساختند - و چون خان اعظم کوکلتاش آنکه که
اصل اسم او میرزا عزیز بود - و در نظم و نشر و اکثر علم از دانشوران و
صاحب کمالن مشهور آن عهد گفته می شد و در خدمت عرش
آشنایانی از راه قرب مادر که مریضه پادشاه بود نهایت کستخانه
سلوک می نمود - و در ریش تراشیدن و سجده نمودن خلاف
امرای دیگر که اطاعت امر می نمودند بعمل نیارده ریش را
دراز گذاشته بود - و مدام با مقرران حضور خصوص با شیخ ابوالفضل
و شیخ فیضی درین ماده نزاع دینی داشت - لهذا هر دو برادر و
مقرران دیگر مانند او در حضور مصلحت ندانسته تجویز صوبه
داری احمد آباک بعد تسخیر آن بمیان آورده او را از پادشاه جدا ساخته
بودند - بعد انقضای چند سال بموجب درخواست والد او فرمان
طلب او از راه کمال لطف بدین مضمون صادر شد که چون والد شما
خواهش ملاقات شما زیاده از حد دارد باید که نائب در احمد آباک
گذاشته روز خود را بحضور سراپا سرور رسانند - خان اعظم چون سر
از اطاعت امر پیچیده بود در رفتن حضور دفعیه می نمود - باز فرمان
اعتراض آمیز بدین مضمون صادر فرمودند که مگر ریش شما
سنگین مینماید که در آمدن بخدمت هر دو قبله خود تعلل می ورزید
بعد ورز فرمان ثانی خان اعظم که از مدت بهانه طلب بود بعضی
پرگنه و مکانهای مفسد پیشه را تاخت و تاراج نموده مبلغی کلی
از نقد و جنس بدست آورده طلب سپاه را مغرور ساخته با عیال

قرری که شیخ ابو الفضل و شبح فیضی در خدمت پادشاه داشتند سرکار همبزمی واقع می شد - و شیخ مبارک جوایی صحبت دانشوران بوده ارانها گرمی بازار خود میدانست از اثر صحبت که با فضایی ایران سوای ملا عرفی که در همان ایام از شیراز رسیده با وجود آغاز بهار شباب در فن شعر و مداحی پادشاه و گفتن فصائد و اشعار رنگین و دیگر همه کمالات مرتبه تمام شهرت یافت و نزد پادشاه معزز گردید و باعث رشک هر دو برادر گشت و میان همدیگر سوء مزاج بهمرسید - گویند روزی عرفی وارد خانه ابو الفضل گردید و ابو الفضل فلم در دست گرفته در تحریر دیباجه قرآن که می خواست بلا نقط تصنیف نماید ببحر فکر فرو رفته بود عرفی پرسید که مخدوم در چه فکری در جواب گفت میخوانم که اسم پدر خود بی نقط ظاهر نمایم عرفی گفت حاجت فکر نیست بزبان اصل خود مبارک بنویسید - این معنی بر طبع ابو الفضل نهایت گرایی نمود - باز روزی عرفی برای عیادت فیضی رفته بود نزدیک خوابگاه او سگ بچه چذد دید که فادهای زربفت با زنجیر طلا در گردن داشتند پرسید که مخدوم زانها بچه اسم موسومند فیضی گفت باسم عرفی در جواب از زبان عرفی برآمد مبارک باشد - گویند عرفی در عین شباب بهار جوانی که سال عمر او از بیست تجاوز نذوده بود مسموم گردید که با او موافقت نبفتاد میداشت - مبل بمنزله تسلیع بهمرساند - و با آنها اظهار همرنگی می نمود بعد چذد گاه رغبت تمام بمطالعه کتب حکما بهمرسانده رفته رفته از مجتهدان و پیش قدمان دهریه گردید و پسران او راهنمای اکثر مقربان

از گفته حرف آنها نباید رنجید - و از آنکه از طرف نجابت ما گفتگو دارند دل بتشویش نباید نمود - در ایامی که والد من ودیعت حیات نمود من بحد تمییز نرسیده بودم والدۀ من مرا در سایه عواطف یکی از سادات ذوالاحترام در کمال عسرت پرورش میداد - و در تربیت من از طرف درس علمی و دیگر تادیب کمال سعی بکار میبرد - از آنکه پدرم مرا حسب فرمودۀ بزرگی موسوم بمبارک ساخته بود روزی یکی از همسایهای حسد پیشۀ آن سید والا نژاد که غمخواری و تیمارداری می نمود مادرم را بکلمات درشت رنجانیده مرا بعدم نجابت مطعون نمود - والدۀ ام گریه کنان نزد آن سید والا مقام که از حسب و نسب پدرم اطلاع داشت رفته نالاش تعدی او نمود - و آن (سید) او را زجر و توبیخ تمام فرمود - الحال الحمد لله که حق سبحانه تعالی ما و شمارا از فضل بی پایان خویش در سایه لطف و کرم پادشاه عادل و باذل فخر زمین و زمین بدین رتبه و پایه رسانده که فضایی عصر از راه همچشمی حسد میدارند و رشک میبرند - بعد اتمام این مضمون از ابتدای احوال شیخ مبارک می نویسد که در ابتدا بمرتبه از متکلمین صلاح شعار بود و از وجه و سماع انکار داشت از خانه که دران می ماند در صورت شنیدن صوت سرود و نغمۀ خانه همسایه اجتناب می نمود - و دران خانه ادای صلوة و توقف جائز نمی دانست - بعد چند گاه میل بتصوف بهم رسانده دم از وحدت وجود میزد - و کار بجائی رسید که لمحۀ بی غنا نبود - و چون دران ایام ابتدای آمد آمد فضلا و دانشمندان و سخن وران ایران و عروج دولت صاحب کمالن هر دیار بود - و آنها را باهم بسبب

مقربان خلوت و امام عرش آشیانی و فاضل مقرری بود .
 ظاهراً در عقائده دینی باتفاق دیگر فضایی آن عهد با شیخ فیضی و
 شیخ ابو الفضل پسران شیخ مبارک که از مقربان و محرمان خاص
 عرش آشیانی گفته می شدند اختلاف بهم رسانده بود . لهذا درباره
 هر دو برادر و جمعی که از جمله پیش آورد های آنها بودند و نزد
 پادشاه قرب و راه حرف زدن داشتند بعضی مذكرات خلاف
 عقیده اسلام بزبان داده - همچنان نسبت به بندگان عرش آشیانی
 نیز در چندین مقدمات کلمات نا گفتنی و نا نوشتنی دور از قبول
 عقل نوشته خواهد عشر عشیر آنها بتذکار در آورد از پاس ادب
 دور میداند اما از آنکه نقل کفر کفر نمی باشد چندین فقرات از
 نکاشته عبد القادر بزبان خامه میدهد - اولاً چون عقلی آن عهد
 همیشه در مجالس و مخاطب فیضی و ابو الفضل را مطعون
 خلاف طریقه متشرعین و پیروان دین می ساختند و بسبب اسم
 پدر آنها که مبارک نام داشت طعن عدم نجابت نیز می نمودند
 مضمون خطی که مبارک به پسران خود نوشته و از روی نصیحت
 کلمه چند دران درج نموده چون نقل آن خالی از طول کلام نیست
 خلاصه آنها می نگارد - بابای من از فضلی این عهد که همه جو
 فروش گندم نما اند و دین را بدینا فروخته تهمت آن بر ما بسته اند

ندارد بعد تجسس و تفحص بسیار آنچه از انتخاب تواریخ بدآورنی
 و غیره بر آورده بطریق آنکه نقل کفر کفر نمی باشد فقره چند بزبان
 خامه صدق بیان میدهد •

محمد اکبر پادشاه

بر محاربه خان خابان و خان اعظم می نمود آخر اسیر سر پنجه
خان اعظم گردید و چون دانست که بخواری زاری پا مال مکافات
کردار خواهد گردید حربۀ پنهانی بهم رسانده وقت رفتن جای ضرور
بدست خویش خود را هلاک ساخت - بعرض رسید - و معاً مزۀ
فتح اوآیسه و دیگر بعضی نواح بنگاله که مانده بود از روی عرضه
داشت راجه مان سنگه با صد و بیست زنجیر فیل فرستاده او معروض
گردیده باعث تفریح طبع عرش آشیانی گشت *

(۸۰) اگر چه عبد القادر مولف تاریخ بداونی که مدتی از

(۸۰) در یک نسخه بعرض این عبارت این چنین نوشته که -

شیخ عبد القادر بداونی که امام محمد اکبر پادشاه گفته می شد
در تاریخ بداونی تالیف خود چندین جا فقرات چند در حق محمد
اکبر پادشاه نوشته که از آن صریح بوی تعصب و غرض نفسانی بمشام
اهل خرد می رسد چنانچه بعد فوت او مضمون تاریخ بداونی
بعرض جنت مکانی جهانگیر پادشاه رسید و حکم مقید ساختن
پسر او و تاراج نمودن خانه فرمودند و با وجود از صحافان مچلکی
این معنی گرفتند که خرید و فروخت تاریخ بداونی نمایند
زیاده از همه بداونی در دار الخلافه نزد صحافان یافته می شود
و از شهرت این غضب سلطان قاسم فرشته و شیخ نور الحق دهلوی
مولف تاریخ زبده و غیره که سه مولف در شروع عهد جهانگیر
شم عهد بوده اند اصلاً قلم را بذكر این مقدمه آشنا نساخته اند
اما مسود اوراق که سوای حق گوئی کار برضا جوئی میر و وزیر

مرخصی فرمودند و خود بدولت بلاهور تشریف آوردند .
 بعد از آنکه عرش آشيانی از تسخير بنگاله و مالوا و احمد آباد و کشمير و بهکرو سند و اکثر زمينداران و راجهائي نامدار هند خاطر جمعی حاصل نمودند از سر نو بفکر تسخير دکن افتادند - اول چهار ایلچی با وقار فهمیده کار همه زبان آشنا نزد والي برهانپور و برار و بیدر و احمد نگر روانه ساخته کلمات چند از روی نصیحت وعده و وعید آمیز نوشته پیغام نمودند - از آن جمله شبخ فیضی که علامه دیران عهد بود هر چند آنچه شرط تبلیغ رسالت بود بتقدیم رساند مفید نیفتاد - و بار دیگر فرستادهها جواب ناکامی شنیده مراجعت نمودند *

درین ضمن ظهور پیوست که یادگار میرزا که دختری یکی از زمینداران کشمیر را که صاحب فتن و ماده فساد بود بعقد خود در آورده علم بغی بر افراشت - و امرای که بر وفات او تن ندادند با قاضی آنجا فتیل و اسیر ساخته - شیخ فرید بخسني که از اولاد جعفر کذاب و بسادات رضوی زبان زد و از شجاعان مشهور بود برای تادیب او رخصت فرمودند - و او رفته بعد قتال و جدال غالب آمده یادگار میرزا را مقتول ساخته - سر او را بحضور فرستاد عرش آشيانی بار دیگر برای سیرگل و لاله بهار کشمیر بهشت نظیر تشریف برده حکومت آنجا را از سر نو بسید یوسف خان مسهدی مرحمت نموده بعد فراغ تنبیه بعضی مقصدان و بند و بست اطراف طرف قلعه رهناس تعلقه پنجاب رایت ظفر آیت بر افراشتند *

درین آوان خبر کشته شدن مظفر خان عرف سلطان مظفر گجراتی که بعد چندین مقابله و کارزار که هر بار قوار اختیار نموده باز اقدام

کابل مرخص نمودند - و بعد رسیدن خبر بندگان و بست کشمیر در سینه
نهم و نود و هفت [۹۹۷] خود بدولت برای سیر و تفرج لاله زار
و شکار آن سرزمین همیشه بهار متوجه شدند *

و درین سال خبر فوت راجه تودرمل که مدارالامهام ملکی و
مالی بود و کاردانی و بندوبستی که او در هندوستان نموده بر صفحه
روزگار و دفاتر لیل و نهار یادگار مانده و سابق بگزارش آمده بعرض
رسید - باعث ملال خاطر مبارک گردید * (۷۹)

چون بسبب مراجعت خان اعظم از برار و دکن بی نیل
مقصود او را از احمد آباد معزول فرموده بودند درینو باز بحکومت
احمد آباد مقرر فرمودند و مخاطب بکولتاش خان نمودند - و

کابل را بمحمد قاسم خان ارزانی داشتند - و شهاب الدین خان را
حاکم مالوا ساختند - و خان اعظم با فرج شایسته برای تسخیر و
تادیب راجه جونه گده که مکرر بروج رفته بود و سر باطاعت فرو
نمی آورد و دم از اباالملکی میزد رفته بعد محاربات صعب و کارزار
رستمانه و کوشش و کشش بسیار مغلوب و منکوب ساخته آن ملک

را که کنار دریای شور واقع است بتصرف پادشاهی در آورد *

چون مردم کشمیر را که مدام مادی شورش بوده اند با سید
یوسف خان موافقت نیفتاد میرزا یانگار را بحکومت آنجا

(۷۹) عبارتی که از صفحه ۱۵۵ سطر ۴ تا صفحه ۱۵۸ سطر ۱۰
چاپ شده آن عبارت در نسخه سوم اینجا نوشته است *

و مغضوب پادشاه گردیدند (و از مقولات راجه بیدر بل است که روزی محمد اکبر پادشاه تار یکی قبر یاد نموده اندیشه می نمود - راجه مزبور با وجود بودن قوم برهمن گفت در زمینی که جسد مبارک پرنور سرور کائنات مدفون باشد دران زمین تار یکی چرا خواهد بود) (78) •

بعده راجه تودرمل را با لشکر گران برای تدارک و تلافی آن و تنبیه مفسدان مرخص فرمودند - و راجه تودرمل بعد رسیدن آنجا تدبیرات بکار برده و قلعهها ساخته بمروز ایام از اتمام مهم سرخ روئی بروی کار آورد - عرش آشیتانی خواستند که بقصد تسخیر کشمیر خود بدولت متوجه شوند - محمد قاسم خان کابلی را با فوج شایسته بطریق هراول مرخص فرمودند - بعد رسیدن محمد قاسم خان طالع او یاری نمود که قبل از رسیدن او میان سلطان زادهای کشمیر و زمینداران آن دیار که همیشه آن ملک ماده شورش و نزاع بوده نفاق و نزاع تمام بمیان آمد و بیشتر از زمینداران تن دار بمحمد قاسم خان رجوع آورده مع فوج خود بدو پیوسته بی قتال و جدال کشمیر را بتصرف ملازمان پادشاهی در آوردند - و اقبال اکبری باستقبال شتافته کار خود ساخت - اما بسبب نزاع اعیان کشمیر بعد تسخیر با محمد قاسم خان موافقت نیفتاد و بند و بست نتوانست نمود و بیشتری از مردم کشمیر بحضور باستغاثه آمدند - بنابران حکومت آنجا را بسید یوسف خان مشهدی که دختر میرزا

از امرای تجربه کار مع فوج ده هزار سوار و پیاده کارزار دیدند
 نبرد آزما بطریق سرشار مستقل علاوه بمدد زیر خان و شیخ
 فیضی مرخص ساختند - از آنکه بیربل در فن شعر هندی و لطیفه
 گوئی و مشیر بودن در امور ملکی و دانی در خدمت عرش
 آشیانی بسیار معزز بود و کمتر بر جدائی او از رکاب راضی می شدند
 و سرانجام آن مهم را موقوف بر رفتن او دانسته بودند وقت رخصت
 از راه کمال لطف دست بردوش او گذاشته تاکید بزرگ مراجعت نمودن
 بعد فراغ تئبیه آن جماعه بدسکال فرمودند - بعده که بیربل بدان مکان
 رسید در ابتدا ترددات نمایان و سعی جمیل او در تئبیه و تادیب
 آن جماعه بد عافیت بظهور آمد و جمع کثیر از آن مفسدان را قتل و
 اسیر ساخت و مکتبهای فلک آنها را بتاخت و تاراج درآورد - اما از آنکه
 مقابل غرور او نظر بردانائی خود داشت در تقدیر چنان رفته بود که
 چشم زخمی که در تمام ایام سلطنت عرش آشیانی فرسیده بود بلکه
 کمتر در محاربات رو داده که از جمله چهل پنجاه هزار نفر سوار و
 پیاده یک متنفس جابرنگردیدند بر او گذشت - یعنی در عین
 ایام کوشش در بای کوتل کوهی که در دوشوار گذار پر از سنگهای
 رنا هموار نزدیک آن واقع شده بود جاسوسان خبر آوردند که اعدایان
 جمعیت فراهم آورده قصد شب خون بر مروج پادشاهی دارند -
 بیربل بعد شنیدن این خبر می آنکه همراهان دور و نزدیک خبر کنند
 و پای مشورت بمیان آرد بقصد آنکه این سه چهار گروه در دوشوار
 را طی نموده از آن مکان که ملاحظه شب خون زدن بود برآید آخر
 روز با لشکر و بهیر کوچ نمود - از اتفاقات یکی از افغانان جلد رو که

محمد اکبر پادشاه

فن چار دانگ میدانستند مبتلا ساخته هم آغوش مرگ نموده
 چنانچه افلاطون و دیگر حکمای کامل عیار باآوار اسهال و هر مرضی
 که در علاج آن خود را سر آمد روزگار می شمرند در گذشتند -
 و راجه بیربل (۷۶) که از جمله مقربان عمده محمد اکبر پادشاه
 صاحب السیف و القلم گفته می شد و در فهم و فراست و دانائی
 و رای صائب و بزله گوئی و حاضر جوابی نادر العصر آن عهد خود
 را میگرفت و عمری در پست و بلند تجارب روزگار بسر برده بود -
 در سنه هزار و یک [۱۰۰۱] (۷۷) مطابق آغاز سال سی و یک
 جلوس غریب حادثه و چشم زخم برفوج عرش آشیانی که
 بمرداری راجه بیربل تعیین گشته بود رسید - مجمل از تفصیل آن
 در گزارش می آرد که بعده که زین خان و شیخ فیضی برای تنبیه
 افغانان روشنائی تعیین گردیدند هر چند شرط سعی و تردد بتقدیم
 رساندند بسبب کثرت افغانان که از مرور و ملخ زیاده بودند فائده
 مرتب نشد - بعده کنور مان سنگه را با لشکر تازه بدان مهم
 مرخص ساختند و روز بروز مقدمه فساد آن قوم زیاد میگردد -
 تا آنکه راجه بیربل همراه سعید خان کهکر و فتح الله مخاطب
 بحکیم ابو الفتح که او هم از دانشمندان روزگار گفته می شد و جمعی

(۷۶) در نسخ موجوده بیربل و بیربر هر دو نوشته و در تاریخ

فرشته و اکبرنامه بیربل و در منتخب التواریخ بداونی و بعض نسخ

آئین اکبر بیربر نوشته *

(۷۷) بداونی و فرشته تاریخ قتل بیربل ماه صفر سنه ۹۹۴ گفته *

متوجه سمت جنوب گردند - درین ضمن خبر شورش افغانان
 روشنائی که نزدیک کوه‌های پشاور با حکام پادشاهی به شوخی پیش
 آمده قطاع الطریق و راهزنی اختیار نموده بودند - و خبر فساد
 کشمیر که در ذکر صوبه و سلاطین کشمیر مفصل درج گشته بعرض
 رسید - و معا بظهور پیوست که والیان توران بقصد تسخیر کابل کمر
 بسته لشکر کشی نموده اند بسبب تواتر رسیدن اخبار ناملائم متوجه
 پنجاب شدند - و میرزا شاه رخ را با امرای عقیدت کیش دیگر
 برای تسخیر کشمیر که بیشتر ماده فساد اطراف همان بود
 مرخص فرمودند - و زین خان کوکه را با شیخ فیضی که از مقربان
 خاص بود برای تنبیه افغانان مرخص نمودند - میرزا شاه رخ
 که بکشمیر رسید محاصره و محاربه آنجا بامتداد کشید و ایام برف
 و شدت سرما رسید و لشکر هندوستان تاب شداوند ایام یخ و برف
 نیاورده بسیاری تلف شدند - لهذا میرزا شاه رخ بدون حکم صلاح دولت
 و رفاه حال مسلمانان دران دانست که قرار صلح بدین شرط بمیان
 آورد که محصول دار الضرب و زعفران که عمده حاصل آن سرزمین
 است در سرکار پادشاهی بضبط درآید و لشکر دست از محاصره
 بر دارد - بعد عرض خلاف مرضی بظهور آمد و میرزا شاه رخ مورد
 اعتراض گردید - درین ضمن میرزا سلیمان جد میرزا شاه رخ بحضور
 رسیده در جرگه مصاحبان و مقربان گشته شفیع نا کرده کاری میرزا
 شاه رخ گردید *

و از آنکه حکیم علی الاطلاق در هر عهده از حکمای مشهور
 کمالان مغرور آن عصر را بهمان بلا که خون را دران

سلیمان بنی عم عرش آشیانی که در بدخشان فرمانروائی می نمود
از تسلط اوزبکان و رفتن بدخشان بتصرف عبد الله خان اوزبک
بخدمت عرش آشیانی رسیده در جرگه امرای ذوالاقدار در آمد *

و در همان سال (۷۵) جشن طوی شاهزاده محمد سلیم
با دختر راجه بیگوان داس ضمیمه جشن نوروزی عالم افروز گردیده
بود که خبر واقعه میرزا محمد حکیم از کابل رسید و کنور مان سنگه
ولد راجه بیگوان داس بحکومت کابل سر بلندی یافت *

بر طالبان اخبار دیر کهن ظاهر و هویداست که تمام نسق و
تسخیر هندوستان عشرت نشان یعنی بعضی بلاد دکن و
صوبه احمد آباد و مالوا و بهار و کشمیر و بیشتر ولایت شرقی و
قلعجات تعلقه زمینداران با نام و نشان خصوص اطاعت راجهای
نامدار که حلقه اخلاص بگوش نمودن و بندگی و سر افکندگی
بدین مرتبه اختیار کردن که با وجود کمال تعصب که هر قومی را
با مخالفان ملت خود می باشد دختران خود را مسلمان نموده
داخل پرستاران خاندان دودمان صاحب قران ساختن و بدان
مفتخر گردیدن و بخدمات مامور گشتن و رسیدن صاحب کمالان
ایران و توران و دم و در جرگه جان نثاران این سلسله عالیه داخل
گردیدن و هندوستان را زینت تغییر و تبدیل از وضع سابق دادن
مخصوص عهد سلطنت عرش آشیانی بود *

القصد میخواستند که خود عرش آشیانی بقصد تسخیر دکن

آخر ظفر خان بی پروال گردیده چند بار آواره دشت ادبار بود -
 و میرزا خان بحضور رسیده مورد عنایات بی پایان و مخاطب
 بشان خاتمان گشته باز برای ده فتحه و استیصال ظفر خان مرخص
 گردید - و در سنه نهصد و نود و سه [۱۹۳] امیران عمده دکن مثل
 برهان الملك و شاه فتح الله شیرازی بحضور رسیده سعادت اندوز ملازمت
 گردیده در جرگه بلدهای پادشاهی در آمدند - و ره نهونی تسخیر
 دکن نمودند - شاه فتح الله مخاطب نه عضد الدوله گشته مامور گردید
 که باحمد آباد نزد خان اعظم اتکه رفته باتفاق بتسخیر برهانبور
 و برار پردازند و برهان الملك را نیز بمنصب عمده و عطای فیل و
 جواهر مفتخر ساخته با عضد الدوله و خان اعظم رفیق ساختند - بعد
 رسیدن هر دو امیر باحمد آباد خان اعظم بتهیه و سرانجام مهم دکن
 پرداخته مصلحت دران دانستند که اول به تسخیر برار که دران
 ایام بتصرف نظام الملك بود پردازند - بعد که به ایرج پور که حاکم
 نشین آن صوبه است رسیدند - هنوز به بندوبست آن ملک پرداخته
 بودند و چند روز توقف درانجا واقع شده بود که فوج نظام الملك
 بسرداری راجی خان و دیگر امرای برار و برهان پور از دو طرف
 رسیده چون مور و ملخ هجوم آوردند - و خان اعظم تاب مقاومت
 دران ملک نیارده صرفه در مقابله و مقاتله با آنها ندانسته بدار و مدار
 پای اقامت ازانجا کشیده قسمی که انتشار فرار ظاهر کار بمیان
 نیاید بشهرت رسیدن خبر فساد احمد آباد براه سلطان پور ندر بار خود
 را باز بر سر تعلقه خویش برساند •

در سال نهصد و نود و چهار [۹۹۴] میرزا شاه رخ نبیره مبرزا

عظیم در صوبه احمد آباد برپا گردید - آخر میرزا عبد الرحیم ولد
 بیوم خان مخاطب بمیرزا خان را بدان مهم مامور فرمودند - و در سینه
 نهد و نود و دو [۹۹۲] با گجراتیان و ظفر خان محاربات
 معیب و کارزار صف بمیان آمد و چندین هزار سرو و سردار بزیارت
 آمدند - و بعد کوشش و کشش بسیار که از طرفین بطور آمد نسیم
 نصرت بر لشکر میرزا خان وزید - و ظفر خان خود را طرف جونه گز
 و جام رسانده بفکر خام فراهم آوردن لشکر از سر نو افتاده فساد تازه
 دران ضلع برپا نمود - میرزا خان با فوج شایسته بآن صوب شتافته بعد
 نرد نمایان ظفر خان را از انجا بدر ساخت - و بار دیگر آن سرمایه فساد
 با لشکر زیاد سر از بهرونج بر آورده با قطب الدین خان جاگیردار
 حاکم بروده و بهرونج مقابله نموده غالب آمده قطب الدین خان را
 کشته فوج او را غارت نموده خزانه که دران هر دو محال موجود بود
 بدست آورده و مبلغی از تجار و صرافان نقد و جنس بطریق قرض
 بزور گرفته سی هزار سوار فراهم آورده بقصد مقابله میرزا خان
 متوجه احمد آباد گردید - میرزا خان ده گروهی احمد آباد برآمده
 با او محاربه نمود - و دوازده و گیر غریب زد و خورد عجیب رو داد -
 و سه هزار آدم از هر دو طرف دران کارزار کشته و زخمی گردیدند - آخر
 فتح نصیب میرزا خان گردید - ظفر خان باز طرف جام شتافت و میرزا
 خان همچنان خود را به بروده و بهرونج رسانده منصوبان ظفر خان را
 اخراج و تاراج نموده عمال پادشاهی دران محل مقرر کرده با احمد
 آباد مراجعت نمود - و بار سیوم و چهارم نیز میان ظفر خان و میرزا
 خان مقابله و مقاتله رو داد - و هر بار ظفر نصیب میرزا خان گردید -

سهو و خطای بنده گرش نیست اعتبار

معنی لطف و رحمت پروردگار چیست

قبول افتاد - وقت ملازمت نظر ترحم و عنایات بحال او دریغ نداشته متوجه هند و سده گردیدند - بعد از آنکه نزدیک آب نیلاب مضرب خیام گردید فرمودند - که قلعه در آنجا بنا نمایند و مسمی به انگ سارند - بعده که در سده نهصد و نود و یک [۹۹۱] آن قلعه مرتب گردید و پادشاه بلاهور شرف نزل فرموده بودند قلعه داری آنجا بر اجه بهکوان داس عنایت فرمودند و متوجه فتح پور گردیدند - بعد داخل شدن فتح پور در مزاج عرش آشیانی انحراف تمام رو داد - و ماده فتنه و فساد واقع طلبان گردید - و برای تسلی و رفع گفت و گوی بیحاصلان باوجود اثر تفسر و نقاضت اکثر دیوان میفرمودند - و چون خرد بسبب عارضه بدنی مهم بنگاله نتوانستند نمود و دیگری را سزاوار این کار عمده ندانستند شهباز خان کنبو را که در قید بود نظر بر جوهر ذاتی او از قید بر آورده بعد عنایات سلطانی برای دفع فساد بلاد شرقی روانه بنگاله ساختند *

چون ظفر خان گجراتی در ابتدای سال فتح احمد آباد شرف اندوز ملازمت گشته بعطای منصب عمده و جاگیر لائق سرافرازی یافته بود آخر باغوازی فتنه جوین بدعاقت گریخته طرف احمد آباد رفته علم بغی برافراشت - و روز بروز ماده خلل ملک و خرابی حال رعایا میگراید - و بامداد نفاق حکام معزول و منصوب که بتحریر و تفصیل آن نمی پردازد مهم او بامتداد کشید - و آشوب

پادشاه سمت بنگاله و مهم ولایت شرقی برهنمائی بعضی
گمراهان واقع طالب بگرد آوری لشکر پرداخته خود را برای تسخیر
لاهور طرف پنجاب رسانده و بسیاری از زمینداران و هنگامه طلبان
بد عاقبت با او رفیق گشته خلل عظیم در اطراف لاهور انداخته
اند - لهذا رایت ظفر آیت بدان سو برافراشتند - همین که خبر
رسیدن پیش خانۀ پادشاه گیتی ستان بیانی پت بمیرزا محمد حکیم
رسید - سراسیمه وار بدستور سابق راه کابل اختیار نمود - بعده که
سرهند مضرب خیام گردید شاه منصور حاکم سرهند را که در طلبیدن
میرزا محمد حکیم هم داستان بود مقید ساخته فرمودند که منصور
وار بر سردار عبرت جلوۀ گرسازند - و شاه زاده محمد مراد را هراول
ساخته بقصد گوشمال میرزا محمد حکیم متوجه کابل شدند - نزدیک
کابل که رسیدند فریدون خان ناگهان بر سر اردوی شاهزاده تاخته
تفرقه تمام بحال سپاه و مردم بازار که ازین حادثه غافل بودند
رساند و مال و متاع بسیار بغارت رفت - و در همان گرمی شاه زاده
بزر محمد حکیم خود را رسانده معرکه قتال و جدال بیاراست - و آدم
بسیار از طرفین کشته و زخمی شدند - آخر نسیم فتح بر لشکر شاهزاده
محمد مراد وزید - و میرزا محمد حکیم فرار نموده پناه بکوهستان کابل
برد - و عرش آشیانی بعد شنیدن مرده فتح بکابل تشریف برده
اعیان و بزرگان شهر را اعزاز و اکرام تمام فرمودند و رعایتها نمودند -
میرزا محمد حکیم عریضۀ مشتمل بر اظهار ندامت و التماس عفو
جرائم مصحوب ایلچی فهمیده بنخدمت عرش آشیانی فرستاده
مضمون این بیت بعرض رساند

* بیت *

و جمعی را مطیع و منقاد ساختند و بیشتر از توابع ملک شرقی را بتسخیر و تصرف اولیای دولت در آوردند - و بامداد تدبیر و طالع اکبری خطبه و سکه بغام نامی خود نموده خان جهان را بحکومت بنگاله مقرر فرموده بفتح پور مراجعت نمودند *

درین آوان والی برهان پور مظفر میرزا را با گلرخ بیگم والدۀ او مقید ساخته مع تحف و هدایای دیگر همراه ایلچی زبان دان قاعده فهم بحضور فرستاد - پادشاه از راه فضل و عنایت مظفر میرزا را بانواع رعایت نوازش فرموده بهمسری شاهراده خانم دختر خود معزز و مفتخر ساختند *

درین سال از غیب در فراش خانه فتح پور آتش افتاد و چنان شعله ور گردید که هرچند سقایان و عملۀ کارخانجات برای فرو نشاندن آن دست و پا زدند - فائده نه بخشید - و تا دوسه روز میسوخت - و اموال چندین لک روپیه تلف گردید - و بحکم تلف المال خلف العمر شکر سلامتی خود بجا آوردند *

و درسنه نهصد و هشتاد و هشت [۹۸۸] خبر فوت خان جهان بعرض رسید و متواتر بظهور پیوست که بعد واقعه خان جهان فساد عظیم در ملک نو تسخیر در آمدۀ بنگاله برخاسته - خواستند که متوجه بلاد شرقی و دفع فساد ینگاله گردند - درین ضمن خبر فرحت اثر تسخیر قلعه بهکر در سنه هفده جلوس بعرض رسید - و بشکون نیک گرفتند *

و در همین آوان از نوشتجات کابل و اخبار نویسان شمالی بوضوح پیوست که میرزا محمد حکیم از شنیدن تشریف بردن

پادشاه سمت بنگاله و مهم ولایت شرقی برهنمائی بعضی
گمراهان واقع طالب بگرد آوری لشکر پرداخته خود را برای تسخیر
لاهور طرف پنجاب رسانده و بسیاری از زمینداران و هنگامه طلبان
بد عاقبت با اورزریق گشته خلل عظیم در اطراف لاهور انداخته
اند - لهذا رایت ظفر آیت بدان سو برافراشتند - همین که خبر
رسیدن پیش خانه پادشاه گیتی ستان بیانی پت بمیرزا محمد حکیم
رسید - سراسیمه وار بدستور سابق راه کابل اختیار نمود - بعد که
سرهند مضرب خیام گردید شاه منصور حاکم سرهند را که در طلبیدن
میرزا محمد حکیم هم داستان بود مقید ساخته فرمودند که منصور
وار بر سردار عبرت جلوه گر سازند - و شاه زاده محمد مراد را هراول
ساخته بقصد گوشمال میرزا محمد حکیم متوجه کابل شدند - نزدیک
کابل که رسیدند فریدون خان ناگهان بر سر اردوی شاهزاده تاخته
تفرقه تمام بحال سپاه و مردم بازار که ازین حادثه غافل بودند
رساند و مال و متاع بسیار بغارت رفت - و در همان گرمی شاه زاده
بر محمد حکیم خود را رسانده معرکه قتال و جدال بیاراست - و آدم
بسیار از طرفین کشته و زخمی شدند - آخر نسیم فتح بر لشکر شاهزاده
محمد مراد وزید - و میرزا محمد حکیم فرار نموده پناه بکوهستان کابل
برد - و عرش آشیانی بعد شنیدن مژده فتح بکابل تشریف برده
اعیان و بزرگان شهر را اعزاز و اکرام تمام فرمودند و رعایتها نمودند -
میرزا محمد حکیم عریضه مشتمل بر اظهار ندامت و التماس عفو
جرائم مصحوب ایلمچی فهمیده بخدمت عرش آشیانی فرستاده
مضمون این بیت بعرض رساند

* بیت *

و جمعی را مطیع و منقاد ساختند و بیشتر از توابع ملاک شرقی را بتسخیر و تصرف اولیای دولت در آوردند - و بامداد تدبیر و طالع اکبری خطبه و سکه بنام نامی خود نموده خان جهان را بحکومت بنگاله مقرر فرموده بفتح پور مراجعت نمودند *

درین آوان والی برهان پور مظفر میرزا را با گلرخ بیگم والدۀ او مقید ساخته مع تحف و هدایای دیگر همراه ایلچی زبان دان قاعدۀ فهم بحضور فرستاد - پادشاه از راه قصل و عنایت مظفر میرزا را بانواع رعایت نوازش فرموده بهمسری شاهزاده خانم دختر خود معزز و مفتخر ساختند *

درین سال از غیب در فراش خانۀ فتح پور آتش افتاد و چنان شعله ور گردید که هرچند سقایان و عبله کارخانجات برای فرو نشاندن آن دست و پا زدند - فائده نه بخشید - و تا دوسه روز میسوزخت - و اموال چندین لک روپیه تلف گردید - و بحکم تلف المال خلف العمر شکر سلامتی خود بجا آوردند *

و درسنه نهصد و هشتاد و هشت [۹۸۸] خبر فوت خان جهان بعرض رسید و متواتر بظهور پیوست که بعد واقعۀ خان جهان فساد عظیم در ملک نو تسخیر در آمدۀ بنگاله برخاسته - خواستند که متوجه بلاد شرقی و دفع فساد بنگاله گردند - درین ضمن خبر فرحت اثر تسخیر قلعه بهکر در سنه هفده جلوس بعرض رسید - و بشگون نیک گرفتند *

و در همین آوان از نوشتجات کابل و اخبار نورسان شمالی بوضوح پیوست که میرزا محمد حکیم از شنیدن تشریف بردن

عرش آشیانی پرداخت - درین گرمی دار و گیر راجه جی سنگ که خود را بمدد عرش آشیانی رسانده بود باندک دار و گیر که بمیان آمد راجه نامی با چند نفر رکاب بکار آمد و اختیار الملك گرفتار چنگ اجل گردید و تمام فوج و بهیر گجراتیان و میرزا بغارت تاراجیان و بهادران پادشاهی درآمدند - و خان اعظم بملازمت عرش آشیانی رسید - و سعادت قدمبوس حاصل نموده شکر چنان فتح که کمتری از پادشاهان را روداده باشد بجا آورده بتقدیم آداب تهنیت پرداخت - و دیگر امرای عظام رکاب تسلیمات مبارک باد بجا آوردند و نثار گزاندند - اگرچه عرش آشیانی بر قطع شجر حیات میرزا راضی نبودند اما راجه رام سنگ راضی بنگاه داشتن ماده فساد نگردیده بقتل او مبادرت نمود - و خان اعظم را بدستور سابق در احمد آباد گذاشته متوجه آگره شدند *

بعد آرام گرفتن چند روز رایت ظفر پیکر طرف ملک شرقی برافراشتند - و بعد رسیدن بنواح حاجی پور پهنه ترددات فوج کشی و کارزار و محاربات رستمانه آنچه در تسخیر آن ولایت ازان پادشاه گیتی ستان که قلم ابطال برد استان رستم و اسفندیار می کشید بظهور آمد - و افغانان سور و لودی و نیازی بسیار را علف تیغ ساختند - اگر خواهد مجمل از تفصیل آن بگزارش آرد از سر رشته اختصار نویسی بیرون می افتد - هرکه خواهد که اطلاع یابد باکبر نامه و تاریخ فرشته رجوع نماید *

حاصل کلام در سنه نهصد و هشتاد و چهار [۹۸۴] بعد قلع ریشه فساد مدعیان خاندان این دودمان بعضی را بجزا و سزا برساندند

جلوه گر گردید - دل باختن هراس گشته عنان از معرکه گردانیده
 با فوج خود رو بفرار گذاشت - و ببادران فوج پادشاهی بتعاقب
 پرداختند - در اثنای آن حال که گرم گریختن بود - اسب محمد حسین
 میرزا سکندری خورده افتاد - و بدست مردم پادشاهی مقید گردید -
 و بخدست عرش آشیانی حاضر آوردند - چند نامداری که در گرفتن
 و آوردن او باهم دعوی سبقت می نمودند - میان آنها گفتگو بنزاع
 انجامید - پادشاه از پرسیدن که راست بگو ترا که گرفته میرزا در جواب
 گفت راست این است هیچ کدام مرد آن نبودند که مرا بگیرند
 مگر کفران نعمت ورزیدن من و اقبال پادشاهی مرا دستگیر ساخت -
 و دران حالت که غلبه فوج میرزا ظاهر گردیده بود و پادشاه از فوج
 برآمده بمیرزا تاخته هزیمت داده بود تا گرفتار شده آمدن او
 عرش آشبانی برای دفع کسل یلغار و ترونده روز در زهر سایه
 درخت آرام گرفتند - در لشکر اختیار الملک خبر مغلوب گشتن
 فوج پادشاه انتشار یافت - اختیار الملک بسغب تمام مکان خود را
 گذاشته بقصد مقابله و غارت فوج پادشاه و مدد لشکر خود، معذنی اجل
 خویش و اقبال پادشاه جلو ریز وقتی خود را رساند که تمام فوج
 عقب میرزا تاخته بود - و عرش آشیانی با دو صد و سه صد سوار
 زیر درخت سایه دار با دل بیدار در راحت بودند - از رسیدن اختیار
 الملک پادشاه خبردار گردیده مستعد مقابله گشته نقارچیان را
 که دل و دست آنها را کار رفته بود - بنواختن شادیاده فتح مأمور
 ساختند - و خان اعظم که با فوج خود در شهر محصور بود -
 باستیصال تمام برآمده از عقب اختیار الملک رسیده بکارزار و مدد

بیای او گرفتار گردید - چنانچه انشاء الله تعالی مفصل
خرامه در آمد * ع * بین تفاوت از کیا ست تا بکیا
نصه محمد حسین میرزا و امیران گجرات از چنین ایلغار نمودن
مدار انگشت حیرت بنددان گزیده حوصله باختند - و چنان
گردید که اختیار الملك بطریق فوج یلتمش با پنج هزار
نزدیک بدر از شهر که خان اعظم از احمد آباد بر آمده بدمه
تفراند رسید مستعد باشد باز هر طرف که ضرورت اند خود را
و محمد حسین میرزا با هفده هیزده هزار سوار خود و اختیار
ت و ده هزار پدانه تیر انداز و برقدار حکم انداز بمقابل پادشاه
و فوجها بحرکت آمده باستقبال پادشاه شتافته اطراف فوج
نمی فرو گرفتند - و کوس و کرنای زرم و هلی و هوی دلیران
آواز گزید - و زن و خورک غریب بمیان آمد - و بهادران جانباز
باز یک تاز با وجود چنان ممانگی و کمال مسامت بعیده از
نی لشکر خصم اندیشه بدل راه نداده ناک تهری میدادند * نظم *
سنگ جنگ را تنگ بسته میان * بگردن برآورده گرز و سنان
خون آب داده همه تیغ را * سنان بر جگر دوخته میخ را
که اثر غلبه فوج مخالفان ظاهر گردید - و چندین از امیران
سایه شرط جان قتاری بتقدیم رساندند - و بسیاری گلگونه
نرمی زخمی نمایان حاصل نموده - و نزدیک بود که چشم
بفرج پادشاه دو استقبال رسد - عرش آشیانی یا خلعان جان نثار
وزیر از قلب فوج ظفر موج بر آمده چون فیل کوه بنا بر محمد حسین
و ...

دروغ - خبرداران ما میست روز است که پادشاه را در فتح پور به خد
اراده کوچ گذاشته آمده اند - سوار خان اعظم در جواب گفت آری
چنانست که می گویند - اما امروز نه روز است که پادشاه شتر
سوار از فتح پور بدین سمت ایلغار نموده با شتر سواران یک
تاز بهادر انتخابی خود را رسانده *

بر منصف پیشگان باهوش ظاهر است که هیچ پادشاه
بدین جرأت و این یاری طالع و مدد اقبال عدو مال نبود
که باوجود تحقیق خبر فوجهای سنگین مخالف و میسر داشت
آنکه اگر خواهد با لک سوار و چهار پنج هزار فیل که همیشه
در فیلیخانه سوار موجود می بودند متوجه کارزار گردد - این
همه جرأت نماید - که هر جا با چهل پنجاه هزار سوار کارزار باید
نمود با جمعیت معدود که آنها نیز بسبب یلغار شب و روز
و بیدار خوابی با کلفت و کسل تمام خمار آلود بیداری رسیده
باشند که ادنی فوجدار پرگه از عهد مقبله و پیکار او تواند
برآمد چنان تهوری را کار فرماید - و بر عالمی ظاهر است که
وقت اراده توجه پادشاهان ار شهر بشهر دوسه ماه خبر کوچ
و برآمدن پیشخان و تیاری کارخانجات شهر بشهر انتشار می یابد
و آن خسرو گیتی ستان بدان چستی و چالاکي خویش را رساند
که قبل از رسیدن خبر خود را با دوسه صد سوار برساند - برخلاف
فرخ سیر پادشاه که باوجود فراهم آوردن هفتاد و هشتاد هزار سوار
و جمع نمودن همه امیران ایران و توران و راجهای نامدار و سالار
بکار بردن منصوبه و تدبیر از عهد یک نوکر نتوانست برآمد

شما پیشتر خواهیم رسید اما تا مقدور شما هم خود را زود تر برسانید -
 از عقب بعد چند روز خود بدوالت از فتح پور با چهار صد پانصد سوار
 انتخابی یک تاز بهادر که پیشتر از امرای جان نثار و خانه زادان
 تجربه کار کارزار دیده بودند بر شتران ماده سوار نموده و خود
 پاره راه بر اسب و پیشتر بر بهل و شتر سواری فرموده شب و روز
 طی مسافت نموده چهل روزه راه را که پادشاهان در سه ماه و
 چهار ماه قطع نتوانند نمود در نه روز طی فرموده بحوالی احمد آباد
 رسیدند - مابین راه هرجا که با امرا و لشکری که سابق مرخص
 فرموده بودند ملاقات می شد آنها باظهار خجالت غرق عرق
 انفعال گردیده برکاب می پیوستند - و باز تا احمد آباد در ایلغار
 بهم رکابی آن پادشاه در افتد از نتوانستند رسید - و روزی که کار بمقابله
 و مقاتله افتاد زیاده از سه هزار سوار در رکاب نبودند چون در همان
 دو سه روز جاسوسان اختیار الملک پادشاه را در فتح پور گذاشته بی اثر
 خبر حرکت کوچ آمده بودند بعد که آثار گرد فوج همراگان
 عرش آشیانی و غلغلۀ رسیدن لشکر تازه بگوشها رسید یکی از سواران
 فوج مخالف که برای آب دادن اسب خود کنار آب متصل
 دروازه شهر آمده بود و در همان آن از سواران خان اعظم صوبه دار
 محصور برای آب خوراندن اسب کنار آب آمد سوار اختیار الملک
 ازین سوار استفسار نمود که کدام سردار تعیین کرده پادشاه شما تازه
 رسیده - آن سوار در جواب گفت که جلال الدین محمد اکبر پادشاه
 غازی خود بدوالت و اقبال رسیده اند - سوار آن طرف که بروایت
 بعضی مورخین محمد حسین میرزا خود بود بدو گفت زهی لاف

اقبال اکبري پسر خود را همراه گرفته از راه بکلانه طرف دکن فرار نمود -
 قلعه بندر مذکور بتصرف پادشاه گيتي ستان در آمد - (عجب قلعه
 گرفت) تاريخ آن يافتند درين ضمن ميرزا يان فرصت يافته پتن را
 محاصره نموده حال بر سيد احمد خان تنگ آوردند - و همين که تيغ
 آفتاب گيتي ستان از افق مشرق سر بر آورده بود آرازه رسيدن پادشاه
 ذو الاقبال انتشار يافت - دست از محاصره برداشته سايه وار از گرد
 احاطه آن ديار معدوم الوجود گشته آوازه دکن گشتند - و عرش آشياني
 خان اعظم را بصوبه داري احمد آباد با ديگر حکام تجربه کار کار دیده
 رعيت پرور در احمد آباد گذاشته در سنه نهضت و هشتاد و يك
 [۹۸۱] متوجه آگره گرديدند - و فوج برای تسخير بهکرتعين
 فرمودند - و ابراهيم حسين (۷۴) ميرزا خود را به پنجاب رسانده
 چند روز ماده فساد گرديده بزودي از دست بلوچان گشته شد -
 و سر او بحضور رسيد - فرمودند بر دروازه آگره آویزند - و در همان روزها
 مسعود ميرزا گرفتار شده آمده در قلعه گواليار مقيد گرديد *
 در بين اوان که پادشاه در فتحپور تشریف داشتند بعرض رسيد که
 اختيار الملک گجراتي باتفاق محمد حسين (ميرزا) لشکر فراهم آورده آمده
 احمد آباد را محاصره نموده است - عرش آشياني ابتداء چند هزار
 سوار انتحابي همراه امراي عقيدت نشان رزم آزما پيشتر بطريق
 هزارل رخصت فرموده بتا کيد اکيد بهريک فرمودند که اگر چه ما از

(۷۴) در دو نسخه ابراهيم بيگ ميرزا نوشته ليکن ان صحيح

مورد عنایات بی پایان و مخاطب بظفر خان گردید - بعده دیگر برادران سلطان مظفر که همه از سلاطین زادهای احمد آباد بودند سعادت قدمبوس حاصل کردند و سجادات شکر نزول قدم میمنت لزوم بآن سمت بجا آوردند - و بی آنکه کار بخون ریزی و فوج کشی انجامد ملک بتصرف آن گیتی ستان در آمده امیران عقیدت آئین جبین سای تهنیت گردیدند - و از جمله میرزایان هنگامه طالب بغی پیشه که آواره سمت بهرونچ و کهنایت بودند از شنیدن آواره فتح اقبال اکبری سراسیمه کاروبار گشته میخواستند که فرار نمایند - عرش آشیانی مطابق رویه یکه تازی بطریق ایلغار بر سر میرزایان که قریب هزار و پانصد سوار داشتند از آنکه همراه عرش آشیانی زیاده از دو صد سوار فرسیده بود میرزایان بشوخی و جرأت تمام اقدام بر مقابله نمودند و در مکان قلب سر راه پادشاه گرفتند و کارزار سخت و دار و گیر غریب بمیان آمد و بمرتبه جنگ مغالبه گردید که از سیف و سنان کار بمشت و گریبان رسید - و هیچ نمانده بود که چشم زخم بدشمنان آن جناب رسد - و مکرر حملهای مخالفان را بشجاعت ذاتی رد فرمودند - و راجه بهگوان داس که از عقب رسیده رفیق جانفشانی گشته بود بعد تردد بهادرانه با چنده راجپوت بکار آمد - و پادشاه خود دو ترکش تیر بدست مبارک خالی نمودند - آخر کار نسیم فتح و فیروزی باقبال اکبری همعنان گردیده بر فوج پادشاه وزید - و ابراهیم میرزا و محمد حسین میرزا رو بفرار گذاشتند - چون قلعه بندر سورت در تعلقه گل رخ بیگم دختر میرزا کامران بود عنان توجه طرف بندر سورت معطوف داشتند - گلرخ بیگم از شنیدن خبر دبدبه

برهم خورده ملک صاحب ندارد و هر دو میرزای باغی پدیده که از صدمات فوج پادشاهی این طرف آواره شده اند در بهرونج و اطراف احمد آباد باتفاق بعضی مفسدان واقعه طلب علم بغی برافراشته اند مانندک توجه و تعین فوج این ملک بتصرف اولیای دولت خواهد آمد بعد عرض پیر محمد خان اتکه را بانوج شایسته پیشتر مقدمه الجیش مرخص فرمودند - چون بر سرحد راجه سرههی رسید راجه آنجا یکی از راجپوتان چرب زبان قهوج نشان را بطریق رساندن پیغام و اظهار بعضی مطالب ضروری و عجز حال خود فرستاد - و او در وقت ادای پیغام جمدهر از نیام کشیده بر شکم خان مذکور رساند همزمان پیر محمد خان بر سر او ریخته دست بدست بسزای کردار او رساندند - و پیر محمد خان اگرچه باوجود رسیدن زخم کاری جابر گردید اما از الم زخم که بعد مدت التیام پذیرفت جرأت بر رفتن احمد آباد ننموده بخدمت پادشاه مراجعت نمود - و عرش آشیانی خود بدولت و اقبال عدو مال عنان عزیمت طرف گجرات معطوف داشتند - دو سه منزل طی نموده بودند که بمزده ولادت نونهال گلشن سلطنت پادشاه زاده دانیال مبشر گردیده بغال نیک گرفتند - و در سنه نهصد و هفتاد و نه [۹۷۹] بقصبه پتن احمد آباد رسیده حاکم آنجا را مستمال ساخته بی تردد تیرو سنان از تصرف گجراتیان بر آورده سید احمد خان را که از سادات باره بود فوجداری آنجا داده رایت ظفر آیت طرف احمد آباد برداشتند و نزدیک احمد آباد رسیدند - سلطان مظفر باستقبال شتافته شرف اندوز ملازمت گشته

تحتی که حضرت فردوس مکانی را با رانا سانکا دران مکان میمنت
 نشان رو داده بود مسمی بفتح پور ساخته مشتبّه برونق خلد برین
 آباد نمودند - و عمارات عالی گذاشتند - چون قلعه کالینجر که شیر شاه
 در هوای تسخیر آن سوخته در حالت نزاع بمراک دل رسیده مفتوح
 ساخته بود - و باز کفار بدعوی ارث بتصرف خود آورده بودند -
 عرش آشیانی همین که اراده تسخیر آن قلعه در دل راه دادند - راجه
 رامچند که دران قلعه حاکم مستقل بود کلید قلعه را مع دیگر
 هدایا پیشکش فرستاده مبارک باد ولادت پادشاهزاده معروض
 داشت - و در همان زودی از مژده روح پرور تولد فرزند دیگر که
 مسمی بسطان محمد - مراک ساختند کل عیش و نشاط در چمن
 مراک شگفته گردید - و باز از سر صدق و صفا باجمیر تشریف برده
 زیارت نموده زر وافر بخادمان وضعیفان و ارباب حاجت رساندند -
 و فرمودند که حصاری از گچ و سنگ گرد آن مزار سازند - راجه کلیان مل
 حاکم بیکانیر و چندر سین والد مالدیو آمده مع انواع تحف
 ملازمت نمودند - و دختر کلیان مل از جمله پیشکش داخل
 پرستاران خاص سراق جاه و جلال گردید - درین اوان از نوشته
 اعتماد خان وزیر سلطان مظفر گجراتی که اکثر نظر بند (؟) و امیر
 صاحب مدار می بود و آخر با یکی ازان هر دو ساخته در دفع
 امیر دویم کوشیده فی الجملة در سلطنت اختیار بهمرساند معین
 در سلطنت و ملک خلل باقی ست و در حقیقت ملک گجرات
 بتصرف امرا در آمده چنانچه در ذکر حاکمان احمد آباد مفصل
 بگزارش در آمده و نسق سلطنت احمد آباد بسبب نفاق امرا

رسیدن فوج طرف مالوا میرزایان دست و پای الحاصل زده هزیمت
یافته راه خاندیس اختیار نمودند - و عرش آشیانی بعد فراغ
زیارت حضرت خواجه معین الدین چشتی قدس سره و رساندن
فیض بساکنان و خادمان آن مکان فیض نشان و تقدیم فاتحه
و التماس فرزند طرف آگره متوجه شده و بسیکری هفده هیزنه
کروهی آگره که رسیدند بخدمت حضرت شیخ محمد سلیم
چشتی که از مردمان والا مقام آنجا بود رفته درخواست فاتحه
برای طلب فرزند نموده ذبح نمودند که اگر خدا بدین امید
کامیاب سازد هم اسم شیخ نمایند - و در همان زودی بمزده حمل و
بارور گشتن نخل مراد مبشر گردیدند - و آن حجله نشین سراچه
عصمت را که اثر ثمر آرزو در بطن او ظاهر گشته بود ارزاء مزید حسن
عقیدت همراه پرد گیان حضرت شیخ نگاه داشتند - بعده که بمزده
ولادت با سعادت آن نور حدیقه سلطنت و نور حدیقه خلافت
که هفدهم ربیع الاول سنه نهصد و هفتاد و هفت [۹۷۷] بطالع
میزان از مطلع فضل یزد منان بر ساحت زمین جهانگیر گردیده کامروا
گشتند بطریق استعجال خود را بخدمت شیخ سلیم رسانده بعد تقدیم
شکر توجهات باطنی آن قدوس زمان خرمن خرمن و دامن دامن
زربمستحقان و خادمان آن سرزمین رسانده مولود مسعود را سلطان
سلیم مرسوم ساختند - و تاریخ ولادت آن فونهل گلشن جهانبانی
و گوهر درج اکبرشاهی (در شهوار لجه اکبر) یافتند - و پیاده زیارت
درگاه حضرت خواجه معین الدین چشتی باجمیر که صد و بیست
دارد تشریف بردند - و قصبه سیکری را بسبب

اصل ندارد - بهر حال از زمیندار عمده در هندوستان نیست - از جمله نوکران موروثی رانا که وطن در همان سرزمین از قدیم الایام دارند سید علی و سید ولی نام بسیاری دارند که خود را سید میدانند - و قتیکه از آنها ارکان دین و مذاهب پرسند سواي نام رانا و ملت رانا نمی دانند - و هرگاه رانا ازین جهان انتقال نموده بمکان اصل خود شتاب و خواهد که پسر او بجای او قائم مقام گردد - یکی از جماعه کوه نشینان سر و پا برهنه که گویند خزانه رانا از قرنهای کرسی بکری حواله آن جماعه است که در جنگل مدفون دارند و هیچ احدی را بران مکان اطلاع نمی دهند و هر سال و ماه و بروایتی هر روز بران خزانه مدفون می افزایند او آمده سر انگشت خود را بکاره شگاف می نماید و قطره خون آن انگشت بر پیشانی آن وارث ملک می مالند - بعد ازان ارکان دولت آداب مبارک باد بجا می آرند - و آنها با پادشاهان نسبت دختر نمی نمایند *

القصة بعد فراغ تسخیر قلعه چتور در سنه سیزده جلوس متوجه تسخیر قلعه رنتهپور تعلقه سورجن حاکم آنجا گردیدند - بعد که بمحاصره رنتهپور پرداختند باوجود در همین اوان خبر رسید که میرزایان باغی پیشه از احمد آباد باز برگشته طرف مالوا آمده تاخت و تاراج می نمایند اصلاً متوجه دفع فساد مالوا نگشته دست از محاصره برداشتند - و راجه سورجن حاکم قلعه مغلوب هراس گشته فرار نمود - بعده قلیچ خان اندجانی و غیاث الدین علی نخشبی را مع فوج شایسته برای تنبیه و دفع فتنه میرزایان باغی تعیین فرمودند و خود متوجه اجمیر شدند - بعده

گویند در آن روز آنچه بشمار آمدند ده هزار آدم از زن و مرد هند و مسلمین. علف تیغ گشتند - و حکومت آنجا را باصف خان مقرر نمودند - و بعد آن لغایت حال آن قلعه ویران مطلق مانده و رانا و دیگران وطن خود در همان کوهستان قرار داده آبادی بیاسم آدیپور آباد ساخته می بود - مسود اوراق در ایامی که همراه خلیفه سلطان شاهزاده ایران بطریق مهمان وار رفیق بود وارد ملک او گردید و بحسب تکلیف رانا برای ضیافت چند مقام نمودن اتفاق افتاد و با نوکران عمده رانا که برای استقبال و رساندن تا سرحد بانسلف و هدایای مرسوله رانا آمده بودند از روی غور بحقیقت را رسیده و از اطوار مذمومه آنها واقف گشته - ملک وسیع پر حاصل که در طول از هشتاد گزیه زیاده و در عرض کم از هفتاد گزیه جریبی نشواهد بود - و جمع آن سواهی مداخل سائر و راهداری و ابواب فروری موجوداری و غیره که این هم مبلغ کلی می شود از محصول مال نقد فقط از کرور روپیه تجاوز مداخل دارد - و نوکران عمده او که در سال بیست هزار و سی هزار تا پنجاه هزار روپیه مقرری دارند آنها را باصلاح آن جماعه بیست هزار و سی هزار موافق همان مراجب می یابند - سده و چهار صد سوار همراه هر یک از آنها تعیناتند - و در همان پرگنات که تنخواه نموده اند می باشند - در سال یکبار دو بار روز دسره یا شادی برای سلام رانا میروند - یا باستقبال و مشایعت پادشاهزاده یا امیرنای که از آن راه عبور نمایند تعین می گردیدند - گویند رانا خود را از اولاد نوشیروان میگیرد که بمزور ایام آتش پرستی آنها به بت پرستی مبدل گردیده اما

رانا گردیدند - همین که رایت ظفر اثر نزدیک سرحد تعلقه رانا رسید رانا که بعد هزیمت دو لک سوار و پیاده از مقابل ده دوازده هزار سوار چغته هزیمت یافته مغلوب هراس گشته بر فرزندانش خود قسم گذاشته بود که بر روی دردمان صاحبقران شمشیر نکشند خود بعیال و اطفال خویش برآمده طرف کوشستان قلب که الحال بآبادی آدیپور موسوم گشته و مسکن اولاد آن رانا قرار یافته پناه برده - و جیپال (73) نام برادر صاحب مدار خود را با دیپال نام برادر او و هشت هزار سوار جراز و ذخیره بسیار و آلات حرب مع کارخانجات در قلعه گذاشت - و کار محاصره و پیش بردن مورچال و بستن دمدمه انجامید - و ایام محاصره بامتداد کشید و چندین دفعه در یورش و بر آمدن راجپوتان بقصد شب خون بر مورچال پایی جدال و قتال میان آمد و آدم بی شمار از هر دو طرف کشته و شهید گردیدند و از ابتدای محاصره تا روز پرانیدن دیوار و برج یک طرف قلعه پانزده امیر نامی با جمع کثیر بدرجه شهادت رسیدند - در آخر یورش جیپال از گولہ بندی پادشاه بقول مشهور کشته گردید - و برادر او دیپال نام ناچار گشته دست از جان و مال و عیال شسته باتفاق همه راجپوتان شروع بجوهر نمودن زنان و فرزندان نموده چهار پنج هزار بل زیاده زن و مرد زیر تیغ آورده از قلعه برآمده بمقابلہ و مقاتله پرداخت - و جنگ عظیم در پیوست - و از راجپوتان همراه او بیشتری طعمه تیغ و تیرو سنان سنان دلازان چغته گردیدند •

قصبجات صوبه مالوا را بتاخت و تصرف آورده در میان هم قسمت برادرانه نمودند - عرش آشیانی از شنیدن خبر این فساد تازه فسخ اراده توقف پنجاب نموده اول بفکر دفع فتنه و آشوب خان زمان بد پیمان پرداختن اعم دیگر مهم دانسته مساوت بعیده را بطریق ایلغار طی نمودند - که قبل از انتشار یافتن خبر حرکت آن پادشاه گیتی ستان بر سر آن خفتگان بادیه غفلت رسید و خان زمان اجل ناگهان بچشم عبرت بین مشاهده نمود - از آنکه راه فرار و در التماس عفو تقصیر بر روی خود مسدود یافت بجز آنکه در مکافات نعل بحرامی خود را بدم تیغ و سنان دهد چاره کار دیگر ندانست - و بعد کوشش حاصل طعمه شمشیر و هدف تیر بهادران رکاب گردید - و بهادر خان که زنده دستگیر شده بود به برادر خود پیوست - آری که کرد که نیامت - و که کاشت که ندرید - سرهای باغی پیشگان مقتول را بطریق هدیه برای میوزایان که تازه بعرضه بغی آمده بودند روانه فرمودند - و اکثر همراهان هردو بردار را که بقید در آمده بودند حکم فرمودند - که بر پای فیل بسته تشهیر نمایند تا بسرداران خود واصل گردند و تاریخ این فتح (مبارک فتح اکبر) یافته اند •

بعد فراغ استیصال مدعیان دولت سمت شرقی متوجه تنبیه میرزایان باغی گردیدند - در همان زودی از هیبت اقبال اکبری میرزا الخ بیگ که در بغی ورزیدن پیش قدم دیگر میرزایان بود بساط حیات در نورید - و دیگران تاب صدمات بهادران رکاب نیارنده آواره طرف احمد آباد و گجرات و خاندیس گشتند - و عرش آشیانی در سنه دوازده جلوس متوجه تسخیر چتور و تنبیه

را مخاطب به منعم خان ساخته و بر مراتب منصب او افزوده
جمعی از مردم کار طلب تجربه کار همراه او داده برای بند و بست
آگه مقرر و مرخص نمودند - و مهم خان زمان را موقوف بر وقت
دیگر داشته متوجه پنجاب شدند - و بطریق ایلغار همینکه نزدیک
سرهند رسیدند میرزا محمد حکیم بمجرد آواز و ورود رایات ظفر آیات
تاب مقاومت نیاورده سراسیمه کار و بار نا کرده کاری خود گشته
ناچار راه فرار طرف کابل اختیار نمود - از اتفاقات از مردمان بدخشان
هیچ کدام در کابل نبودند و جمیعت هم موافق مقابله و محصور
گردیدن در قلعه نبود - میرزا محمد حکیم بلا تردد تیغ و سنان ملک
از دست زفته خود را متصرف گردید *

عرش آشیانی از شنیدن خبر مراجعت میرزا محمد حکیم
میخواستند چند روز به بند و بست پنجاب و تسلی دل الم خورده مردم
آنجا پرداخته متوجه تنبیه خان زمان گردند درین ضمن خبر آشوب
تازه طرف مالوا بعرض رسید مجمل از تفصیل آن بزبان خامه
میده که محمد حسین میرز و مسعود میرزا که با محمد سلطان
و میرزا محمد زمان چهار برادر می شدند و با خاندان صاحبقران
رشته بنی اعمام ذوی الارحام میروسانند چنانچه بغی ورزیدن محمد
سلطان و میرزا محمد زمان در ذکر سلطنت فردوس مکانی و جنت
آشیانی باحاطه تحریر آمده و مکرر قلم عفو بر جریده اعمال آنها
کشیده شده بود درین ایام از شنیدن هنگامه اطراف شرقی و کابل
با الغ بیگ میرزا و شاه میرزا که آنها نیز از همان سلسله صاحب
داعیه بودند همدستان گشته مع پسران بغی ورزیده فتنه عظیم برپا نموده

جان بسلامت از دست او بدر بردن غنیمت دانسته خود را بکوهستان آن سرزمین رساند - بعده بگرد آوری لشکر پرداخته بر سر میرزا سلطان آمده کابل را متصرف گردید - میرزا سلطان خود را نزد میرزا سلیمان رساند فوج همراه گرفته برای تسخیر کابل باردیگر کمر همت بست و نزدیک رسیده بمحاصره کابل پرداخت - و میرزا محمد حکیم از استحکام مورچاں و برج و باره و گرد آوری ذخیره خاطر جمع نموده محصور گردید - و در دفع فتنه میرزایان بدخشان می کوشید - و حقیقت بهم محصور معروض داشت - و بعد رسیدن خبرهای ملال اثر عرش آشیانی فریدون خان کابلی را که خالوی میرزا محمد حکیم می شد باموج حاکم پنجاب و امیران دیگر را بمردن میرزا محمد حکیم روانه ساخته بودند - و تا رسیدن فریدون خان میرزا محمد حکیم تاب مقاومت در کابل نیارده خود را قبل از رسیدن فریدون خان بنیلاب رساند - بعده که فوج کومکي بدو پیوستند فریدون خان مصلحت داد که پادشاه بهم خان زمان در اطراف بهار پابند گردید و شما هم وارث ملکید تقاضای وقت و غیرت آنست که باتفاق کمر همت بسته ملک پنجاب را متصرف شویم و سرهند را حد خود ساریم و آینده چشم بر راه عطیه الهی باشیم - کابل که ملک مورثی شماست کجا می رود - و میرزا محمد حکیم بازی و فریب آن الله فریب خورده روانه لاهور گردید - حاکم پنجاب باتفاق کومکیان محصور گردیده سراز اطاعت بپجید - و اکثر همراهان فریدون خان ازو جدا شده رفاقت حاکم پنجاب اختیار نمودند - و فساد عظیم علاوه شورش شرقی گردید - بعده که مجددا خبر ایر، واقعات بعرض آشیانی رسید عبد الرحیم بن یبرم خان

اقبال اکبري با جمعيت قليل که قابل ذکر نيست غافل بر سر آن
 مدھوشان بادۀ غفلت رسيدند - و آن تيره بختان که مست نشاي
 غرور بودند بي ادبانه بمقابله شتافتند - بعد زد و خورد که بميان آمد
 از مدۀ مدد طالع آن خسرو سکندر فرچنان مغلوب هراس گرديدند
 که التماس عفو تقصير را ميانجي قرار صلح ساخته والدۀ خود را
 برای شفاعت بخدمت پادشاه فرستاده شعلۀ آتش غضب را فرو
 نشاندند - و بتقاضای وقت خطا بخشي را که خاصۀ خاندان صاحبقران
 است کار فرموده تقصير هر دو برادر را مع آن ملک بطريق اقطاع
 به مادر خان زمان بخشيدند - و مقرر شد که مادر او در حضور
 باشد - وقت مراجعت عرش آشياني هنوز به جونیور نرسيدۀ بودند
 که خبر فساد هر دو بدنهاد رسيد فرمودند که والدۀ او را محبوس وار
 حوالۀ حاکم جونیور نمايند - چون درين ايام خبرهاي ناخوش از کابل
 و اطراف پنجاب ميرسيد تنبيه آنها را موقوف بروقت ديگر داشته
 متوجه آگرۀ گشتند - خان زمان خود را بجونیور رسانده با حاکم
 آنجا محاربه نموده غالب آمده جونیور را با والدۀ خود بتصرف
 آورده حاکم آنجا را عرض والدۀ خود مقيد ساخت - عرش آشياني
 از شنيدن جرأت و شوخي آن خيره چشمان بد عاقبت باز متوجه
 جونیور گشتند - درين اوان خبرهاي موخش کابل پيهم رسيد *
 حاکم کلام ملالت انجام سوانح اينکه بعده که ميرزا سليمان از
 شنيدن استيلاي ابوالمعالي خود را به کابل رسانده ابوالمعالي را
 کشت و کابل را بتصرف خود آورده سکه و خطبه بنام خود نموده
 ميرزا سلطان را در کابل گذاشت و ميرزا محمد حکيم بتقاضاي وقت

بزنان خامه داده هرچند که هردو برادر درهمه باب وضع امیران
 اختیار نموده بودند اما از آنکه پادشاه در حق امرای ازبکيه
 بدگمان و کم توجه شده بودند و از بعضی اطوار سابق خان زمان که
 بگزارش آمده شاکي بودند و مکرر میفرمودند که این از نسل
 شیبانی خان ازبک که مخرب خود مینمایند آنچه از شیبانی خان
 و دیگر از بکن مفردوس مکایی الم و تصدیعات رسیده باید که اصل
 قوم ازبک را از قلم رو خود اخراج نمایم و این معنی روز بروز ماده
 نزاع و فساد هردو برادر که در مهم شرقی مامور بودند میگردید
 تا آتش فتنه بالا گردید و باتفاق سکندر خان و ابراهیم خان ازبک
 چندی دیگر از نملک بحرمان او باش وضع را با خود متفق ساخته
 سی هزار سوار توران و افغان فراهم آورده حق احسان و نمک و لني
 نعمت را فراموش ساخته طرف بلاد شرقی علم بغی برافراشته
 صریح طبل مخالفت نواخته خلل تمام در ملک انداختند - و پادشاه
 بسبب موانع چند که ذکر آن منافی اختصار نویسی میگرد
 اخبار موحدس را شنیده نا شنیده می انگاشتند - و تا خاطر جمعی
 از دفع بعضی ماده فساد دیگر اغماص میفرمودند تا آنکه قابوی
 وقت را از دست نداده بعدم شهرت مهم که گوشمال آن فتنه پرور
 را قابل فوج کشتی و گرد آوری لشکر ندانستند بشهرت شکار فرمودند
 که سرانجام چند روزه بردارند - و با جمعی از امرای مخصوص و ندریان
 جان نثار که در رکاب سیر و شکار می بودند طرف رخنه شرقی
 متوجه شدند - و تفرج کنان و صید امکنان عنان توجه جانب صوبه
 بهار معطوف داشته یکبار بدستور مقرری ایلغار نموده بهمعنائی

پادشاه گردید و حکومت مالوا را بقرا بهادر داده باکرة تشریف آوردند *
چون قلعه آگره ساخته سکندر لودی که از عهد او بر آبادی
آگره افزوده پای تخت خود گردانید بعده تا تیاری قلعه شاه جهان
آباد تخت گاه پادشاه دهلی گردیده بود از سنگ و خشت و آهک تیار
کرده بودند - عرش آشیانی در سال یازده جلوس که سنه نهصد و هفتاد
و سه [۹۷۳] (۷۲) هجری باشد شروع به بنای قلعه از سنگ سرخ
و مسجد عالی از سنگ مرمر و عمارت دلنشین دیگر نمودند و در سنه
نهصد و هشتاد [۹۸۰] رو باتمام آورد و یانگار خود گذاشتند بیست
لک روپیه بخرج آن در آمده و سه هزار درعه دوره قلعه و ارتفاع
سی درعه و عرض دیوار حصار ده درعه و عرض خندق سی درعه و
عمق دوازده درعه سکندری واقع شده اگرچه در السنه کهن سالن
شهرت تمام دارد که اکبر آباد موسوم از عهد عرش آشیانی گشته اما
آنچه از تاریخ شاه جهان نامه تالیف میرزا امینا ظاهر گشت تا
عهد جلوس اعلی حضرت باکرة زبان زد بود صاحب قران ثانی
مسنی باکبر آباد ساختند - درین ایام عبد الله خان اوزبک در مالوا
ماده فساد و بغی گردید بعده که فوجها برو تعیین فرمودند تمام شهر
و قصبات را که لکها مال تجارت درانجا موجود بود و تیار می شد
تاخت و تاراج نموده طرف احمد آباد فرار نمود از انتشار این
خبر بعضی واقعه طلبان حرام خوار دیگر سرسایه شورش گشتند
خصوص خان زمان و بهادر خان که حسب و نسب هر دو سابق

همشیره خود را بجمع او در آورد - و آن بی سعادت مادر زن خود را که
 دخیل امور ملک رانی بود بتدبیر بد عاقبتی بکشت و زمام
 اختیار سلطنت آنجا را از طرف میرزا محمد حکیم بدست خود آورد
 و در فکر و منصوبه بر انداختن میرزا محمد حکیم نیز بود میرزا
 سلیمان برین قصه اطلاع یافته خود را از بدخشان بکابل رسانده
 ابو الدعالی را بعد از جنگ بدست آورده در مکافات اعمال او بقتل
 رساند - عرش آشیانی برین خبر اطلاع یافته شکر دفع شر او بجا آورده
 فرمودند - که کرد که نیافت - درین ایام فولاد (۷۱) نام غلام میرزا
 شرف الدین حسین وقت سواری پادشاه که از شکار گاه مراجعت
 نموده بودند از میان کمین گاه از دحام عام تیری بر کمان بهاده به پادشاه
 رساند که ثلث تیر در شانه مبارک جا گرفت و قبل از برآوردن تیر
 آن تیر انداز خطا کار گرفتار آمد و بجزای کردار رسید گویند بعد
 دستگیر شدن او بعضی هواخواهان بعرض رساندند که اول ازو تحقیق
 باید کرد که این فعل شنیع ازو بگفته و راهنمایی که بعمل آمده
 در جواب فرمودند که در صورت تحقیق و استفسار مبادا از راه عداوت
 بدروغ نام یکی از خانه زادان عقیدت گیش ما گرفته مارا در حق او
 بد مظنه سازد حکم نمودند که فرصت حرف زدن نداده بقتل رسانند -
 و پادشاه بعد حصول صحت از آن زخم خود بدولت متوجه تسخیر
 بلاد جنوبی گردیدند و بعد رسیدن سرحد برهانپور میران مبارک شاه
 دختر خود را مع دیگر تحف و هدایا پیشکش گفزانیده مورد مرحمت

بي فائده بهر يك دم آب و دوانان

بر پيوسته جدل گشتند با هم دونان

با آنکه کسی ز خوان او سير نخورد

يك کس نگرفت عبرت از وضع جهان

و در اندک فرصتي مدعيان بيرم خان بميران دل فرسيده بدو رسيدند *

درين اوان خبر فساد شاه ابوالمعالي رسيد اگر خواهد سوانح او را

مفصل برنگارد از ادعائي اختصار نويسي باز می ماند مجمل

بتحریر می آرد که شاه ابوالمعالي از سلسله سلاطين صاحب داعيه

بود و نزد جنت آشياني آمده بپايه امارت رسیده فکر فساد داشت

بيرم خان از اراده او که بزشت کرداري مرکوز خاطر داشت او را

آماده شورش دانسته مقيد ساخته در محافظت او مي کوشيد

تا قابو يافته از حبس گريخته بعد فتنه انگيزي و فساد زياد باظهار

ندامت رخصت کعبه الله گرفته رفته باز به هندوستان آمده متوسل

ببعضی مقربان خصوص شرف الدين حسين گشته در جرگه امرا

درآمده بار ديگر سرمايه فساد گرديد - با وجود مکرر از سر تقصير او

گذشتند هر بار شرف ملازمت حاصل کرده از سرنو هنگامه فساد

می ورزید تا آخر کار کار بجائي رساند که دوسه امير نامي را بحيله

و غدار گشته خود را به پنجاب رسانده چند گاه ماده شورش بود - بعده

که افواج برو تعين گشتند از انجا فرار نموده خود را به کابل بخدمت

ميرزا محمد حکيم برادر عرش آشياني رسانده قسمي جوهر ذاتي

ضميمه اخلاص بظهور آورد که شاهزاده را فريخته رشادت و حسن

عقيدت خود ساخت و ميرزا محمد حکيم بپيچم عرش آشياني

رشته اخوت می افزود که فکر بر انداختن نخل حیات او بدستور
 بیرم خان افتاد - هر چند بآتش زنه حقد و حسد سعی و تدبیرها
 بکار برد مفید نیفتاد - روزی در خلوت وقتی که خان اعظم تلاوت قرآن
 می نمود قامو یافته فرصت وقت را غنیمت دانسته به بهانه
 تعظیم نه نمودن اول زبان بپرخاش کشاد بعد غافل بضرب شمشیر
 کار او تمام ساخت چون خانه که خان اعظم در آن کشته شد نزدیک
 محل و خوانگاه خاص واقع شده بود و قاتل بغرور مستی و قرب و
 جوانی اصلا متنبه ازان فعل شنیع نگشته همانجا استاده ماند و
 چهار طرف اندرون و بیرون محل آواز گریه و صدای فتنه آمیز بلند گردید
 وقت آرام عرش آشیانی خبر بگوش مبارک رسید بر قصه اطلاع
 یافته شمشیر در دست گرفته غضب آلود بر آمدند خان اعظم را
 کشته افتاده مشاهده نموده ادهم خان را مخاطب بعتاب ساخته
 شمشیر از غلاف نیمکش بر آورده اشاره بقاتل نموده سبب این فعل
 شنیع استفسار فرمودند آن اجل رسیده خون گرفته ندانست که
 چه عذر گوید و بی ادبانه هردو دست پادشاه باظهار رسوخیت
 گرفته شروع بقصه پر غصه گریه آلود نمود - عرش آشیانی دستهای
 خود را از دست آن بدمنیت جدا ساخته دو سیلی فائم چنان بر روی
 او زدند که بیخورد شده افتاد بعد فرمودند که او را بسته بالای بام
 برده دو باره پائین انداختند و بجزای اعمال او رساندند - و بمکانات
 حسد سابق و لاحق کار او ساخت و ماهم آنکه نیز از غصه هردو
 قاتل و مقتول زنجور گشته چهل روز ازان واقع نگذشته که ازین جهان
 انتقال نمود *

بادشاه را برهم می ساختند - بعده که پیر محمد خان قدم در آب نرید
داشته از خدمات غلبه فوج باز بهادر در سنه هفت جلوس غرق
خزفنا گردید و کمتر کسی از همراهان او نجات یافت و باز بهادر با استقلال
تمام آمده بمکان حاکم نشین خود رسیده از سرنوبه بند و بست ملک
رفته خود پرداخت - عرش آشیانی بعد از شنیدن این خبر بیدماغ
گشته عبد الله خان اوزبک را برای تنبیه باز بهادر مع بهادران دیگر
و فوج و سرانجام شایسته مرخص فرمودند - و بعد رسیدن عبد الله
خان باز بهادر بگرد آوری فوج و تهیه جنگ پرداخته حرکت
مذبوحی نموده آخر جنگ فرار اختیار نموده خود را بهمان کوهستان
بیجاگیر رساند (70) و عبد الله خان تا ماند و تعاقب نموده قلعه
ماند و را نیز بعد محاصره چند روز بدست آورده قلعه دار تعیین نموده
بر زمین مراجعت فرموده عرضه داشت فتح مع کلید قلعه ماند و
بخصوص ارسال داشت و مورد آفرین و عنایات بی پایان گردید *

درین اوان ایلیچی طهماس صفوی شاه ایران با نامه نامی
بر اظهار محبت موردی و عذر کدورت قندهار که بسبب نوکران
نا دولت خواهه طرفین بمیان آمده بود و تحفه های ایران رسید روز
ملازمت دولت رویه نقد مع جواهر و خلعت و اسب با ساز
میر مع ایلیچی عنایت نمودند *

بعد ازان که شمس الدین کوکه دروگالت و امور ملکی صاحب
اقدار گردید رشک و حسد آن روز بروز چنان در ادهم خان با وجود

(70) در تاریخ فرشته نوشته که بکوهستان کمبل میر گریخت *

باز کار به پیکار کشید برادر مالدیوزن و اطفال را زیر تیغ آورده با پانصد سوار برآمده جنگ بهادرانه نموده علف تیغ و هدب تیرو سنان دلاوران چغته گردید و سر مقتولان با فتح نامه بحضور رسید و شرف الدین حسین مورد عنایات بی پایان گردید *

باز بهادر که از مالوا فرار نموده خود را به پناه کوهستان بیجاگیر که سابق از توابع مالوا بود و الحال از عهد اعلی حضرت شاهجهان تعلق بصوبه خاندیس گرفته رسانده چندگاه مانده بعضی از عیال و قدری مال که با خود برده بود دران کوه جایی قلب گذاشته خود را نزد حاکم برهانپور برای درخواست کمک و فراهم آوردن جمعیت رساند - پیر محمد خان خبر یافته با فوج خود شتافته بعد سعی بسیار مال و عیال باز بهادر را بدست آورده همچنان به برهانپور تاخت آورد - بار بهادر باتفاق فوج فرمان رومی برهانپور که مدد حاکم برار نیز رسیده بود مقابل پیر محمد خان برآمد و هفت هشت گروهی برهانپور جنگ در پیوست - ارانکه از عدم سلوک و سختی پیر محمد خان همراهان او بدل و جان رنجیده خاطر بودند بکنج دل ندادند - و باز بهادر از هر طرف که باز صفت حمله می نمود سوار و پیاده فوج خصم را کنجشک واری می نمود - تا آنکه شکست فاحش در لشکر پیر محمد خان راه یافت - و تمام کار خانجانات پادشاهی که همراه او بود بتاراج رفت - و مردم بسیار کشته و زخمی گردیدند و پیر محمد خان دست و پا باخته رو بهزیست آورده تا کنار آب نربدا غنای نکشید و از اطراف بهیلان و مقصدان آن سر زمین بمدد باز بهادر رسیده بر فوج مغلوب تاخته سوار را پیاده و

که بر راجه بهاریمل (68) که از راجه‌های نامدار و صاحب فوج بود و جد و آبی او سر اطاعت پادشاهان سلف هند فرود نیارده بودند افواج ظفر امواج تعیین نماید راجه از شنیدن دبدبه اقبال عدو مال اکثری وکیل معتبر صاحب اختیار را بخدمت ارکان دولت فرستاده و حلقه اطاعت بگوش پند نبوش کشیده دختر خود را منع پیشکشهای لائق گذراند و از قبول آمدن بر آبروی او افزود - بعده شرف الدین حسین را برای گوشمال راجه مالدیو و تسخیر ملک او که مراد از جد و آبی جسونت باشند و از قدیم الایام منجمله راجه‌ای با نام و نشان هندوستان گفته می شدند و بسلاطین دهلی رجوع نمی آوردند و باستظهار سه قلعه جود پور و میرته (69) و سامان از سرکشان مغرور مشهور بودند مرخص فرمودند - شرف الدین حسین بعد رسیدن نزدیک بقلعه جود پور که بالای دامن کوه واقع است و محصور گردیدن راجه به پیش بردن مورچال و دواندن نقب پرداخت در محاصره چند روز راجه مالدیو امان خواست و قرار یافت که برادر خورد او برای برآوردن فرزندان و عیال بوعده هفته در قلعه مانده فیلان و آلات حرب و ذخیره بتصرف مردم پادشاه واگذارند - و تا خالی شدن قلعه جود پور راجه بقلعه سامان که در دامن کوه قلب واقع شده رفته بماند بعد بر آمدن راجه میان برادر راجه و شرف الدین حسین بر سر بعضی تکلیفات گفتگو بمیان آمد و

(68) در تاریخ فرشته نامش یورنمل نوشته *

(69) این میرته قلعه ایست میان ناگور و اجمیر *

گردند جاگیر داران گرفتار و مال آه عیال مزارعان مظلوم گردند اما ظلم و تعدی و بیداد حاکمان از خدای بی خبر بجائی رسیده که اگر خواهد عشر عشیر آن را باحاطه بیان آرد از سر رشته کلام دور می افتد - در صورتیکه یکی از عمال که فی الجمله اندیشه روز جزا داشته باشد و خواهد برخلاف دیگر ظلم پیدگان سختی و تعدی را جزو اعظم شیوه عاملی نداند و ترحمی بر حال رعایا نماید و در پرداخت حال رعیت مل گذار و افزونی محصول سال بسال و نیک عاقبت مال کار خود و فرزندان خود داند - مردم روزگار اودا مطعون ساخته از جمله بیوقوفان نا کرده کار محسوب مینمایند - و اگر خدا نکرده سال را تمام نرساند و تغییر گردید خراب و پامال - خرج سه بندی و غیر ذلک گشته بوبال نقصان مایه و شماتت همسایه گرفتار میگردد - چنانچه مکرر بر مسود اوراق گذشته - حق سبحانه و تعالی همه بددهای عاصی را ازین آفت در پناه خود نگاه دارد بسبق محمد و آله - دیگر ببايد دانست که کروری که آن نیز وضع کرده تودر مل است مراد از انست که هرگاه مال یک کرور دام که بقرار دواړه ماه در ضبط خالصه آمد برای تحصیل و گرد آوری مال آن هرکرا مقرر می نمودند به کروری موسوم می کردند - و کروریهای آن عهد همه صاحب فیل و فوج بودند و جمع کثیر را بقیض می رساندند - سر رشته سخن از کجا بکجا انجامید .

الفصل عرش آشیانی که روز بروز آوارگی گیتی ستایی او در ممالک محروسه هندوستان زبان زد هر برنا و بدرگودیده بود میشود استند

فناده باشد که در آن نیز دهارة و دستور العمل مقرر کرده زر نقد
 پیشگی برای خرج قلعه رانی که آنرا تقاضی نامند دهانیدن موضوع
 اوست - که یادگار گذاشته - اما بر عقلی باهوش تجربه کار ظاهر است
 که الحال موافق تقاضای وضع روزگار طریقه غور امور ملکی و رعیت
 پروری و آبادی ملک و افزونی محصول از میان برخاسته و عمل
 اجازه دار که مبلغها خرج دربار داده بر سر محاللات میروند و باعث
 وبال حال رعایای مال گذار میگردند و آنها را اصلاً نظر بر آبادی
 ملک و خرابی حال رعایا نیست و ازانکه اعتماد بر بحال ماندن
 سال دیگر بلکه تمام سال ندارند هر دو حصه محصول را فروخته
 میگیرند - و زهی خداترسی که بر همین ظلم اکتفا نموده کار بفروختن کاو
 و اراکه که مدار قلعه رانی برانست نرساند - و باز بخرچ دربار و سه بندی
 و نقصان تعهدی که نموده وفا ننماید بهیاط باقی مانده رعایا را
 حتی اشجار میوه دار و زمین ملکی و موروثی آنها را بفروش
 نیارند و تاخت و تاراج مفسدان آن نواح علاوه ویرانی ملک
 و خرابی حال رعایا میگردند - ازانست که ده کروه بیست کروه زمین
 نامزروع افتاده بجای زراعت اشجار خار دار دامنگیر مسافران و
 نشتر جگر جاگیر داران بی سرو پایه است بسیار پرگنه و قصبجات
 سیر حاصل بمرتبه خراب و ویران از تعدی حکام بد انجام گردیده
 که بیشه شیر و مسکن سباع گشته - و آنقدر دیهات خرابه محض و
 بی چراغ شد که نام آبادی راهها برخاسته - اگرچه از شامت
 نفس و رعایا و تقاضای ایام بد فرجام که روز بروز ملک
 زیاده ازین خراب شود و رعایا پامال جور و جفای عمال بد مال

چهل دام موافق نرخ مس آن وقت و اجوره سکه پل سیاه که مراد از یلک فلوس باشد مقرر کرده در تنخواه ملازمان پادشاهی جاری ساخت - و موافق همان جمع کل دیهات و قصبجات و پرگانات در دفتر ثبت نمود - این را عمل نقد جمعبندی نامید و بنای وصول محصول رضع دیگر برپای گذاشت - یعنی جنس حبوبات خربق و ربیع که از آب باران بعمل آید آن را بالمناصفه نصف سالم برای صاحب زراعت و نصف باقی در سرکار پادشاهی بضبط درآید مقرر نمود و هر جنسی که از حبوبات و بقولات و نیشکرو افیون و زرد چوب و غیره محتاج بآب چاه گردد که دران خرچ رعیت زیاده می شود ربع هر یک قطعه بر اخراجات و خرید و فروخت آن گرفته جنس غله را سیوم حصه و باقی جنس نیشکرو غیره که آنرا جنس اعلی نامند و خرچ آب چاه و نگاهبانی زراعت و درو نمودن نسبت بغله زیاد دارد بتفاوت چهارم و پنجم و ششم و هفتم حصه برای سرکار قرار داده باقی بخصه مزارعان مقرر نمود - و همچنین اگر خواهند محصول هر جنس واحد نیشکرو غیره نقد بگیرند موافق بهر مع هر جنسی را فی تنکه (بیگه) که مراد از سه هزار و شش صد درعه شاه جهانی مطابق حاصل زمان حال است که آن نیز موافق درع آن عهد وضع کرده اوست زر نقد در دستور العمل ثبت نموده که آن را دهاره و دستور العمل راجه تودرمل نامند و لغایت حال در دفاتر قانون گویان همه صوبجات ثبت و جاریست - و رعایای سقیم حال را برای برداشتن زمین بلیخیر که مراد از اراضی نامزروع باشد و زمینیه که بعد مزوم گشتن از ظلم مفسدان اطراف و حکام ظلم پیشه بدنام

راهان مقتول خود مجسوب نمود - چون این خبر از زبان منہیان
رض رسید دانستند که خلاف داب ازو بظہور آمده - بشہرت قصد
کار سمت کالپی برآمده بہمان طریق ایلغار خود را نزدیک لشکر
خان زمان رساندند - خان زمان اطلاع یافته ناچار باستقبال شتافته
از نیلان و دیگر غنیمت آنچه دران جنگ یافته بود پیشکش نمود - و
وکالت بہ خان اعظم مرحمت فرمودند - (۶۷) و تودر ملکہ در پیشکاری
وزارت مامور بود بندوبست و پرداخت ملکی کہ در مقدمات
مالی ازو بظہور آمده بر السنہ خاص و عام ہندوستان تا آخر زمان
ضرب المثل و مشیر کار و بار دیوانیان و امنای بیست و دو صوبہ
خواہد بود چند کلمہ ازان بزبان خامہ صدق بیان میدہد - در سواد
اعظم ہند مدار کار و بار و خرید و فروخت و جمع بندی مجال و
تحصیل مال و علوفہ نوکران راجہا و پادشاہان بر پل سیاہ بحساب
تنگہ بود اگرچہ زر سفید مسکوک می شد کہ آنرا تنگہ نقرہ می
نامیدند اما مخصوص انعام ایلچیان و مطربان بود و رائج عام
نبود و بجای نقرہ فروختہ می شد - تودر ملکہ کہ از قوم کہتریان
بخطاب راجہ میان همقومان سربلندی و امتیاز یافت بنای
منصب و نوکری پادشاہی برین گذاشت کہ موافق وصول تنگہ
از دیہات و مواضع سکہ روپیہ بمقدار یازدہ ماشہ قرار داد فی روپیہ

(۶۷) عبارتہ کہ ازین جا تا آخر سطر ۲۰ صفحہ ۱۵۸ مرقوم
است سیوای دو نسخہ اصل در دیگر هیچ نسخہ اصل یا دیگر
تواریخ مذکور نیست و نہ مناسبتی بمقام دارد *

متصرف شدن آن همه زر و مال و جنس و اقوا اطلاع یافته خود متوجه تسخیر همان قلعه که ادهم خان روانه گردیده بود گشتند و بطریق ایلغار با چهار صد پانصد سوار مسافت یکماهه پادشاهان که اول ایلغار عرش آشیانی همان بود در کمتر از هفته طی نموده نزدیک قلعه کاکرون رسیدند - قلعه دار مع کلید برآمده ملازمت نمود و لیسکه در اینجا توقف ورزیده ماحضری که قلعه دار حاضر ساخت تذاول نموده بعظامی منصب و خلعت اورا سربلندی داده همچنان جلو ریز خود را بادهم خان که هنوز در راه بود رساندند - و ادهم خان نظر بر بحال ماندن آبرو همه غنائم از نظر گذراند و ترسان و لرزان به معذرت پرداخت و قلم عفو بر جرائم او کشیده خلعت عطا نموده پیر محمد خانرا حکومت مالوا عنایت کرده باگروه مراجعت فرمودند *

درین ضمن خبر رسید که شیرخان پسر عدلی شاه که درین مدت مفقود الاثر بود سی هزار سوار فراهم آورده بملک شرقی درآمده ماده فساد و آشوب آن ضاع گردید - خان زمان و بهادر خان برادر او برای دفع آن فتنه مامور و مرخص گردیدند - بعد رسیدن بمقابل فوج افغانان که جنگ عظیم در پیوست دران مصاف ترددات نمایان از هر دو برادر بظهور آمد و جمعی کثیر با مردم نامی از هر دو طرف کشته و زخمی گردیدند - شیرخان هزیمت یافت و فیلان پراز خزانه مال و اقمشه وافر از هر جنس بدست خان زمان آمد - و وقت ارسال داشتن عرضه داشت فتح اصلا از ذکر غنائم دران دریغ نه نمود و همه را عوض خون بهایی

نام که به طبیعت پدمنی بزبان خاص و عام موصوف بود و اشعار هندي بمضمون نازك ادا خوب میگفت و معشوقه او گفته مي شد مشغول بود - وقتي از خواب غفلت بيدار گردید که کار از دست رفته بود - و با چندي از ناموس و جواهر بحالیکه قادر بر همراه بردن روپ متي نگردید طرف جنگل سرکار بیجاگیر (66) که کوهها و مکانهای قلب دارد و دران ایام داخل سرحد مالوا بود فرار نمود - و ادهم خان بی آنکه کار بکارزار افتد تمام خزانه و فیلان و اسبان و اسباب تجمل و مغنیهای حور لقا بدست آورد و بر احوال روپ متي اطلاع یافته رغبت ملاقات او بهم رساند و تکلیف وصال آن صاحب جمال بهیان آورد و روپ متي که عفت ضمیمه صفات دیگر داشت در ابتدا تا مقدور بعذر و جواب ملائم و نا ملائم پیش آمده میخواست که دفعیه نماید آخر کار دانست که بدون اطاعت امر چاره نیست باظهار عجز و سلوک مهلت یک روز خواسته غسل نموده بتجدید رخت و زیب و زینت و بانواع عطریات خود را معطر ساخته بشهرت ملاقات ادهم خان پرداخت - باختلاف روایات حاصل کلام آنکه قبل از آنکه دست تصرف احدی بدامن او رسد خود را مسموم ساخت - و ادهم خان از جمله اموال چند فیل برای پادشاه روانه ساخته باقی در تصرف خود داشته بقصد تسخیر باقی قلاع آن حدود روانه گردید - عرش آشیانی بر

(66) در یک نسخه اصل بیجاگیر و در منتخب التواریخ بداری

بیجاگیره و در تاریخ فرشته بیجاگیر نوشته •

داشت و از اکثر علم با خبر بود خصوص در علم موسیقی موشکافی می نمود اگرچه بیروم خان بسبب رشک حاسدان که روز بروز بعات مزید اختیار سلطنت در چشم همپسمن تنگ چشم خار حسد می خلید و کار به تعصب و نزاع می آنجامید و خونهای ناحق که لازم ملزوم مکنت و ثروت می باشد علوه مکافات اعمال او گردید و پنداشت که در مقابل پاداش سیاست از اثر آه مظلومان قرب سلاطین آخر کار خود می سازد متهم به بغی ورزیدن گردید - اما بر عقلای ناموس خصوص که تاریخ طبقات اکبری از روی غور بمطالعه در آورده و از حسن عقیدت و ارادت که نرکان در حق ولی نعمت دارند واقف است میداند که ازین سلسله نمک حرامی کم بظهور آمده - ظاهر است که خلاف عقیده بعضی که ارزا از اهل بغی می شمارند ازین تهمت ببری و پاک بود و از طرف پادشاه نیز در ماده او قصوری راه نیافته آری معاندان کار خود ساختند و در اندک فرصت همه بمکافات اعمال رسیدند چنانچه عنقریب باحاطه تحریر می آید •

القصه در سنه نهصد و هفتاد و شش [۹۷۶] (۶۵) ادهم خان را برفاقت پیر محمد خان برای تسخیر مالوا تعیین فرمودند و باز بهادر فرمان روي مالوا که در عیاشی و فراهم آوردن اسباب عشرت شهرت تمام دارد و از خبر آمد آمد فوج پادشاه گیتی ستان باوجود آگاهی یافتن چنانچه در خلوت نشاط با روپ مزی

متوجه آگره گشتند و بیرم خان در سنه نهصد و هفتاد و چهار [۹۷۴] (۶۴) مع فرزندان و معدود چند که همداران رفاقت نمودند متوجه کعبه مقصود گردیده بعده که به بندر کهنابایت تعلقه احمد آباد رسید و در آنجا چند مقام اتفاق افتاد مبارک خان نام افغان که در جنگ هیمون پدر او از دست بیرم خان کشته گشته بود بر همنوئی معاندان خود را رسانده رفیق راه گردیده انتظار فرصت می کشید غافل خود را بر بیرم خان رسانده بیک زخم کار او ساخت و افغانان دیگر که در گوشه و کنار مددگار او بودند بر سر خیمه و خانه او ریخته آنچه یافتند بغارت بردند و در وقت دم واپسین همین کلمه بعد ادای کلمه شهادت بر زبان او جاری گشت که صد شکر در راه وای نعمت در سفر بیت الله بدرجه شهادت رسیدم - تاریخ کشته شدن او (شهید شد محمد بیرم) یافته اند و میرزا عبد الرحیم پسر چهار ساله بیرم خان و سلیمه سلطان بیگم و دیگر متعلقان با احمد آباد آمده بمدد بدرقه حاکم آنجا بحضور رسیدند و سلیمه سلطان بیگم را که شمه از اوصاف او بر زبان قلم جاری گشته عرش آشیانی در حباله نکاح خود در آوردند *

بیرم خان از اولاد علی شیر ترکمان بهار لوئی مشهور بود جد و آباء او پرورده نمک خاندان امیر تیمور بودند و خود خدمت سه پادشاه ازان دودمان نموده در شجاعت و سخاوت و اجرای امور ریاست ضرب المثل آن عهد گفته می شد و طبع موزون

درد آلود بگریست - آن زنده دودمان صاحب قران نیز برقت سر
 او را از راه لطف بدست مبارک برداشته دست شفقت به پشت
 او گذاشته خلعت خاصه مرحمت فرموده بزبان دربار گفتند که
 حق خدمت موزنی تو برماست اگر باز اراده نوکری داری سرکار
 کالپی و چندیری در اقطاع تو مقرر می نمایم و در صورتیکه در حضور
 باشی در همه باب از احوال تو غافل نخواهم بود و غم خواری
 خواهم نمود و اگر اراده بیت الله داری يعزت و آبروی تمام روانه
 خواهم ساخت - بیرم خان در جواب التماس نمود که الحمد لله
 آنچه انتهایی آرزوی انسان میباشد در بندگی حضرت فردوس
 مکانی و جنت آشیانی و در رکاب سعادت بعرضه ظهور آمده و
 درین تازگی همین مراد دل و مرکوز خاطر بود که بعد در بیاض
 تجدید سعادت قدس بموس در حصول عفو جرائم رخصت کعبه الله
 حاصل نمایم نمیدانم که شکر این نعمت که بخواهش دل رسیدم
 بچه زبان و چه سان بجا آرم و مضمون این بیت بعرض رساند

• بیت •

ز انجا که لطف شامل خلق کریم تست

جرم نکرده عفو کن و ماحوا میبرس

امیدوارم که محض از فضل بی پایان قلم عفو جرائم و صفحه
 اعمال این سیه نامه تبه کار کسینده مدد بدرقه فاتحه رخصت
 بیت الله مرحمت فرمایند - و پنجاه هزار روبیه مدد خرج راه مع
 دیگر لوازم سفر از روی لطف عنایت فرموده مرخص ساختند - عرش
 اغ بند و بست اطراف و تنبیه بعضی مفسدان

هر جانب که بتوقع ملاقات و استفسار مصلحت روی آورد از وی یافتند شمس الدین خان نیز به تبعیت همدان حضور سوای آنکه با بیرم خان پرخاش نماید و بزبان شمشیر حرف زند صرقت کار ندانست

بهر خدا چون کسی افتاد * همه عالمش پای بر سر نهند
چوبیند که اقبال دستش گرفت * ستایش کزان دست بر نهند
تا آنکه با فوج خان اعظم در ظاهر قصبه ماحی بجواره مقابل نمودن ضرور افتاد با وجودیکه جمعی از همردان که بر آنها وقت کار اعتماد بود جدائی اختیار نمودند دولت بیگ که آنقدر تیر روی ترکش فوج بیرم خان بود با بعضی مردم مشهور دیگر کشته گردید خان اعظم را هزیمت داد و بیرم خان باز با فوج ولی نعمت مقابله و محاربه نمودن صلاح کار ندانسته طرف کوه سواک روانه گردید عرش آشیانی بعد از شنیدن هزیمت اعظم خان بتحریک بعضی مقربان متوجه لاهور گردیدند - درین اوان منعم خان از کابل بحضور رسیده بمراتب و خطاب خان خانان سرافرازی یافت و بقصد تنبیه بیرم خان متوجه لکھی جنگل گشتند - چون داخل کوهستان شدند زمینداران آن زمین بید بیرم خان فراهم آمده با فوج هرول پادشاه طرح جنگ دادااختند - بیرم خان چون دید که در هر صورت با ولی نعمت سوای اطاعت مزدود هر دو جهان گردیدن است زمینداران را ازان قصد فاسد مانع آمده و امان خواسته هر دو دست خود بسته دستار ندامت در گردن انداخته در خدمت پادشاه حاضر آمده سر بیای عرش آشیانی گذاشت و بهای و هوی

گر قبول افتد زهی عزو شرف

و الاسرداري فوج سواى ملاى خارجي که از نمک پروردهاى نمک
بسترام و اخراجي فدويست بدیگریکی از بندهای درگاه والا مقرر
شود - از رسیدن عرضه داشت و اطلاع بر مضمون رقت فرموده
پیر محمد خان را طلب حضور فرمودند و شمس الدین خان را
بخان اعظم مخاطب ساخته بودند حاکم لاهور مقرر کرده وقت
رخصت خفیه فرمودند که اگر اثر نافرمانی در بیرم خان مشاهده
نمایند دنع فتنه او نیز بعهده خود داند اما چون ایام برگشتگی
طالع و انتهای دولت بیرم خان که هرکمال را زوال است رسیده
بود هر طرف که روی می آورد اگر همه برادر حقیقی و فرزند
صلبی او بود از روزی تاقت چندان مکروه خاطر و غبار ملال
از طرف همدان و مسرمان و هم زمان قدیم بار می رسید و
بد مددی چندان از دوستان نامی مشاهده می نمود که اگر خواهد
موافق قول مورخین سلف عسری اران بر صفحه بیان آرد باعث
ملال طبع مطالعه کنندگان میگردد - آنچه اسباب زیاده نژد درویش
محمد خواجه و شیر محمد خواجه فرستاده بود که بروقت بکار آید تا
وقت حادثه بقاراج تاراجیان در نیاید و برای همان یاران قدیم
بماند کار بآئینا برساندند که بآنها تواضع نموده خود را و آنها را
از بدنامی زبانها نجات دهد بلکه نزد هر کدام که برای طلب
بعضی اشیای ضروری یکی از مسرمان را فرستاد در جرگه مسرمان
آورده مقید ساختند و انکار امانت نمودند و عهده داران اسباب
را از میان برداشتند که نام و نشان اران در میان نمانده

جان و آبرو شروع بنگاه داشت سپاه نموده بقراهم آوردن جمعیت
پرداخت و بقصد راه قندهار راه پنجاب اختیار نمود و بعد رسیدن
پیر محمد خان نزدیک سرهند آنقدر شکوه پیرم خان و اراده بغی
او بخدمت عرش آشیانی نوشت که آزرنگی خاطر اشرف یکی
بده منجر گردید بعده که عرصه بر پیرم خان تنگ گردید بخدمت
پادشاه معروض داشت متضمن براینکه چون بموجب اظهار و
آرزوی حاسدان حقوق خدمت دیرینه سه واسطه آن دودمان
پامال تهمت کفران نعمت در خدمت ولی نعمت گردیده و
و معاندان در حلال دانستن خون رافضی فتوی داده اند برای
محافظت جان که در همه مذهب واجب است می خواهم
یمن و وفات چندی خود را ازین بلیه نجات دهم و هم بدین
هیئت که باظهار اهل غرض اسباب بغی آماده میدانند در خدمت
آن خداوند هرچند نفس الامراراده بیست الله باشد آمدن کفر
میدانم و بر عالمی ظاهر است که در خاندان ما ترکان نمک
بحرامی بظهور نیامده و لهذا راه مشهد اختیار نموده ام که بعد
طواف روضه امام رضا علیه السلام و عتبات نجف اشرف و کربلا و
خواندن فاتحه دران مکانهای شریف برای بقای عمر و سلطنت
ولی نعمت از سزنا احرام کعبه الله بخدمت التماس آنست که اگر
بده را در جرگه نمک بحرامان واجب القتل میدانند یکی از
بدهای بی نام و نشان را تعیین فرمایند که سر پیرم را بریده بر سر
سنان جلوه دهان برای تنبیه و عبرت دیگر بدخواهان دولت
بحضور بیازد

نمایید - خان خاتان از شنیدن آن پیغام و استماع احکام اطاعت امر
 نموده علم و نقاره و فیلان و اسبان زیاده مع اسباب تجمل و امارت
 مصحوب حسین قلی بیگ نوکر معتمد خود روانه درگاه معلی
 نمود و خود بسرانجام بیت الله پرداخت و بعضی اسباب زیادتیه
 نزد درویش محمد اوزمک که از خویشان خان زمان و دست گرفته
 بیرم خان بود و شیر محمد خواجه که او نیز دم از پرورش احسان
 خان معزی الیه میزد فرستاده راه کعبه الله اختیار نمود هر منزلی که
 میرسید از تاخت زمینداران و حکام که متوسل بمعاندان آن
 خان نیک فرجام بودند تصدیع و هرج زیاده میکشید تا آنکه متواتر
 خبر رسید که مخالفان باشاره مدعیان کمر بر اراده هلاک او بسته اند
 و اکثر همراهان نیز ترک وفات او نمودند - ازین وسواس که دامن
 گیر او گردید از منزل سانگیر می گروهي دار الخلافت مراجعت
 نمود و بدین بدناسمی که بحسب دل بستگی دنیا نسخ اراده حم
 نموده زیاده مطعون زبان هرزه درایان گشته نمی دانست که مآل کار
 بکجا منجر خواهد گشت - درین فرصت ملا پیر محمد بموجب نوشته
 همدان خود را برکات عرش آشیانی رسانده از سر نو عطای خطاب
 و اضافه منصب و فیل و نقاره سرامواری یافت و وفات دیگر
 امیران برای تنبیه بیرم خان نامزد فرمودند بیرم خان که
 مکرر اراده سفر بیت الله نموده راه نیافته بقدم برگشتگی ایام
 مراجعت نموده متوجه پنجاب گشته بود که از راه قندهار و مشهد
 مقدس بعد زیارت مرقد حضرت امام رضا و نجف اشرف عازم
 بیت الله گردد از شنیدن تعیین ملا پیر محمد ناچار برای محافظت

خان خانان بمعنی دشمنان چنان از بام افتاد که بگوش خاص و نام رسید - و ذکر این مقال در السنه دوست و بیگانه بگفتگو درآمد و سرگوشیها بذکر علانیه منجر گردید - و ایام کامرانی بدشمن کامی مبدل گشت - و توجهات و عنایات پادشاه رو بتنزل گذاشت - و بعد تشریف آوردن عرش آشیانی باکره خان خانان برای دفع غبار ملال ولی نعمت تسخیر مالوا را پیش نهاد خاطر بلا مدد و رفاعت دیگری نموده از پادشاه رخصت حاصل کرده بآن سمت لشکرکشی نمود و مبلغ کلی بخرج در آورد اما از بد مددی ایام و معاندان بد فرجام که بزمینداران اطراف آن مرز و بوم از زبان پادشاه خفیه احکام نوشته برهم کار گشتند فائده بظهور نیامد - باز بقصد تسخیر ماک شرقی مهم بنگاله بعهده خود گرفت باوجود سعی و تردد نمایان از ناموافقت امیران دور و نزدیک کاری ساخته نشد بلکه بدنامی دیگر که هرجا میبود عمدا کار سرکار را برهم میسازد عائد و علاوه گفتگویی سابق گردید و بهر کاری که اقدام می نمود بهیچ وجه روی بهبود بنظر نمی آمد تا آنکه اراده بیت الله را وسیله رستگاری از زبان بد گوین ساختن التماس رخصت بمیان آورد درجه قبول افتاد و مرخص ساخته میر عبد اللطیف قزوینی استاذ خود را نزد خان خانان فرستاده پیغام دادند که اولاً تقاضای ایام سن و ذوق سیر و شکار و عدم تجربه کار رجوع مدار سلطنت بآن خان بابا واکذاشته بودیم الحال می خواهیم که خود بدولت متوجه کارهای خلق و سلطنت گردیم دوم شمارا هم که احرام کعبه الله بسته اید ادای حج بجهات واجب و لازم گردیده باید که دست از علائق دنیا کوتاه

آن حضرت عارضه بدنی بهم رسانده اند اگر بطریق عیادت عنان
توجه بدان طرف معطوف دارند بجاست پادشاه متوجه دهلی
گردیدند شهاب الدین خان خوش ماهم آنکه که در دهلی حاکم بود
باستقبال برآمده بعد ملازمت و ایثار و نیاز بجا آوردن ترسان و لرزان
باتفاق دیگر همدمان اشک و بزاق بعرض رساندند که خان خانان توجه
حضرت بدلی بالتماس ما دانسته مثل مصاحب خان و دیگران
کار ما را خواهد ساخت - لهذا التماس رخصت کعبه الله داریم و در
مزاج عرش آشیانی اگرچه ازین کلمات خاتمه برانداز نگرانی بهم رسید
اما باز از راه لطف فرمودند بخان بابا بنویسند که ما بقلعه دهلی
بعیادت مریم مکانی باختیار و اراده خود آمدیم ظن تکلیف این
معنی بر دیگران نبرند - بعده در خلوت شهاب الدین خان برفاقت
دم کشان بعضی مقدمات ساخته و پرداخته خود را با دیگر مذکورات
وقوعی و غیر وقوعی درهم بافته باقسام قسم در ماده خان خانان
مع تمهیدات چند که ازان بوی نفاق و مخالفت او بمسام اهل خرد
رسد بگذراندن شهادت دوسه رفیق همدم قسمی خاطر نشان عرش
آشیانی نمودند که خاطر پادشاه را بالکل از طرف خان خانان منصرف
ساختند - و کار بجائی رساندند که بعد ورود فرمان خان خانان در جواب
عرش آشیانی بعنوان معذرت بیاد نمودن قسم مغلظه و همراه دادن
کلام الله مصحوب حاجی محمد خان و دو نفر معتمد دیگر و زبانی
آنها بیغام دادن که ارین مقوله که بعرض رسانده اند اصلاً بخاطر عاجز
راه نیافته عرض داشت نمود - قبول نیفتاد بلکه حاملان عریضه
و مصحف مقید و مستبوس گردیدند - و صدای طشت بدناسی

نمود - خان زمان بنامید خطا بخشي بذات خود فوج کشي براي
 تنبيه آن سرکشان نمود و جنگهاي صعب رو داد باوجود افغانان
 زياده مثل مور و ملخ بدعوي ارث سلطنت سور فراهم آمدند
 هر طرف که می تاخت از کشتهها پشتها ميساخت - تا آنکه چند
 افغان نامي را از پا در آورد و تا کنار گنگ باب ضرب شمشير
 گريزي مخالفان را شست و شوداده بتصرف قلمرو عرش آشياني
 در آورد - و هم چنان در تنبيه و تاديب ميواتيان که هميشه مفسدي
 و سرکشي پيشه آنها بود و استيصال ديگر سرکشان نواح دهلي و آگره
 کوشيده در سعي و تروند جانفشاني خود را معاف نميداشت - تا آنکه
 از سرفرو خان خانان مورخ عنايات بي پايان گرديد - اما معاندان و
 حاسدان شب و روز در فکر برانداختن اعتبار و دولت خان خانان و
 ريختن آبروي او بودند و هر هفته و ماه تهديد تازه بروي کار مي
 آوردند - و آمد و رفت رسائل شاه ايران مصحوب تجار مع تحف و
 هدايا گوش زد پادشاه مي نمودند - تا آنکه ماهم اتکه و ادهم خان
 کوکه و احمد خان داماد اتکه باهم همدم و همراز گشته بخدمت حضرت
 شاه غوث رجوع آورده او را نيز بر بعضي قبائج خان خانان که ساخته
 و پرداخته آنها بود اطلاع داده شريك و معاون خود ساختند -
 درين اوان چنان مقرر شد که خان خانان را براي انتظام امور
 ملكي و مالي در آگره گذاشته عرش آشياني تهيه شكار چند روزه
 گرفته جانب سکنده برآمدند - و صيد افغانان و تفرج کنان کنار آب
 جمنامه رفتند - تا بسکندر آباد از توابع دهلي رسيدند - درين ضمن
 ادهم خان و ماهم اتکه بعرض رساندند که حضرت مريم مکاني والده

پیر محمد خان که بمرض بغض و حسد قائم گرفتار بود و کمتر کسی را بی آبرو ریختن بخانه او راه بود اتفاقاً مریض گردید خان خانان برای عیادت بشانه او رفت از دربانان باظهار خبر نمودن ادایی خلاف داب بظهور آمد خان خانان آزرده خاطر گردیده خواست که برگردد پیر محمد خان خبر یافته برآمده بمعدرت پیش آمده گفت که دربانان نواب را نشناخته خان خانان در جواب گفت تا حال که شما مرا نشناخته اید بر چویداران شما چه تقصیر لازم توان نمود - معذرا زیاده از یک در آدم همراه خان خانان اندرون رفتن نتوانست و این ناخوشی علاوه غبار خاطر سابق و لاحق گردید - و کار بجائی کشید که ملا پیر محمد را بی منصب ساخته چند گاه در قلعه بیانه محبوس نمود آخر بالتماس بعضی روانه کعبه الله ساخت - و بجای ملا پیر محمد حاجی محمد خان سیستانی را مورد عنایات پادشاهی گردانیده استاد عرش آشیانی مقرر نمود *

درین ایام چون مهم تسخیر قلعه گوالیار که بعد از تصرف حضرت فردوس مکنی از دست افغانه بار بتصرف راجه موروثی آن قلعه درآمده بود پیش آمد و مکرر فوجها تعین گردید کاری نداشتند خلی خاتان برلی رفع مثل خاطر پادشاه اهتمام تسخیر قلعه مذکور بی آنکه دیگری دقیق گردد و خزانه پادشاهی بخارج آید بعد از خیر گرفته بیلی قلعه رفته تردد و سعی نمایان بکار برده بپامردی میرش و عزت شمیر آن قلعه را بتصرف اولیای دولت در آورد - در چندین درمک شرقی که از تعداد فوج کشی افغانان قلعه

نست به و هیچ میر یقین آنصوب اقدام نمی توانست

برای وفات و رساندن شاهم بیگ همراه آمده بودند دران فضا
 رفیق گردیدند - و بفرموده شاهم بیگ عبد الرحمن را گرفته بسته
 بیحرمت ساختند - و موید بیگ که بقولی پدر عبد الرحمن و
 برزائی برادر کلان او بود خبر یافته با جمع کثیر از اوباشان بر سر
 شاهم بیگ آمد و جنگ در گرفت و بزخم تیر اجل شاهم بیگ
 کشته گردید و عبد الرحمن و موید بیگ جان سلامت بدر برده
 خود را به پناه ملا پیر محمد که بخطاب پیر محمد خان سرافرازی
 یافته بود برسانند خان زمان که سوخته آتش فراق یار مقتول
 گردید سرشته عقل و دور اندیشی از دست داده بقصد کشتن هر دو
 برادر روانه گشت - موید بیگ از شنیدن آن باستصواب پیر محمد خان
 که قبائح خان زمان را از خان خانان جدا نمی دانست بآب و تاب
 تمام بعرض پادشاه رساند و خان زمان را خان خانان نزد خود طلبیده
 در دفع کوشید و در همان ایام از درهم اندازی غمازان فتنه جواز
 صاحب بیگ خان ولد خواجه کلان که بمسبب قرب موروثی
 خود در خدمت پادشاه و ادعای حقوق سابق سرطاعت بنحان خانان
 فرو نمی آورد نسبت با خان خانان ادا های خارج سرزد و
 خان خانان متحمل آن نتوانست گردید و به پیروی نفس اماره
 بر قتل مصاحب بیگ خان مبادرت نمود این همه اسباب علاوه
 بر بیذمائی و سرمایه نزاع امرای دیگر گردید و بر خاطر عرش آشیانی
 نیز گرانی نمود
 خطرهاست در قرب شاهان بسی * که باشاه خویشی ندارد کسی
 بعده که از دهلی با گره تشریف آورده به نسق اطراف پراختند

لولي نیز الفت بنهائیت بهم رسید - از آنکه بوی عشق و مشک پنهان نمی توان نمود و عشق این طائفه که خانه برانداز چندین هزار خانه اند سواي ندامت و بدنامي و پشیماني ثمره دیگر بار نمی آرد خان زمان بر ناز و نیاز هر دو معشوق بی باک اطلاع یافته از آنکه در خاطر داری شاهم بیگ نهایت می کشید آن آرام دل را بدل و جان تواضع این آرام دل خورد نمود - شاهم بیگ بعد وصال چند روزه بدعوی معشوقی شیوه عاشقی را موافق حوصله خود و حال و جمال خویش ندیده بعد الرحمن که او را نیز نظر رغبت بآن آرام دلها بوده بخشید - و عبد الرحمن آرام دل را نکاح خود در آورده بعد ان شاهم بیگ مربی او گشته حکومت جاگیر او گرفته روانه ساخته بود - درینوقت که شاهم بیگ مهمان او وارد گردید آن ملعونه که آخر کار چنین الفتها آماده انواع فساد دینی و جانی میگردد از گوشه در و بام باشا را حاجب و ابرو و گوشه چشم پیام محبت دیرینه بمیان آورده خود را آراسته بعشوه و دلربائی جلوه داد - چون بی حکم عبد الرحمن بمجلس حاضر شدن او متعذر بود باشا و راهنمائی آن یار قدیم شاهم بیگ باظهار محبت زنجیره باف و بی تکلفی که میان یاران همدم فارغ از رعایت شریعت و غیرت می باشد تکلیف طلبیدن آرام دل دران بزم بمیان آورد - عبد الرحمن از قبول ابا نمود - شاهم بیگ بر سماجت برافزود - چون سر خوشی شراب خانه خراب نیز سزاول آن تکلیف بود بگفتگوی ناملایم انجا مید و زبانها بر طعن بیوفائی مقابل چندان احسانهای ابله فریب دراز گردید و کار به برآمدن شمشیر از غلاف کشید - چون سواران خان زمان

زمان عقل از دست رفت و او بمرتبه مفتون و واله او گشت که اکثر
تواضع و سلوک که مخصوص سلاطین است نسبت او بجا می آورد
و در خلوت او را بر میسند نشانده خود دست بسته ایستاده شده
شاهم می گفت - محرم این راز بواسطت ملا پیر محمد که
مدام رخنه جوی زشتی افعال خان خانان و متوسلان او بود به پادشاه
رساندند - و حکم طلب و اخراج شاهم بیگ شرف نفاق یافت - و
بر خان زمان دل بداغ فراق او مبتلا ساختن دشوار گردید و بدفعیه
و رفع آن گفت و گو می کشید - و نصیحت خان خانان درین ماده
نفع نمی بخشید - تا آنکه بتحریرک ملا پیر محمد لشکر بر خان زمان
تعیین گردید و خان زمان براه زمائی خان خانان نظر بر مال کار آن
تنبه کار را از خانه بر آورده برج علی نوکر عمده خود را برای رفع
آن قساد و رسوائی و التماس عفو تقصیر در خدمت پادشاه نزد
ملا پیر محمد فرستاده شفیع خود ساخت - ملا پیر محمد بدون عرض
حققت زیاده بحال برج علی رسانده از بالای برج عمارت خود بزریر
انداخت - و شاهم بیگ از خان زمان رخصت حاصل نموده خود را
بجایگیر و تعلق حکومت غبد الرحمن نام که از جمله همدان و هم زبان
و دست گرفته شاهم بیگ بود رساند - و او باستقبال و تهیه ضیافت
و مهمان داری که بسته سرگرم تردد گردیده شاهم بیگ را باعزاز
تمام در خانه فرو آورده - و در ایامی که شاهم بیگ با خان زمان نزد
محبت می باخت با عبد الرحمن نیز سرگرم نشاط و الفت بود -
بخان زمان لولئی داشت آرام دل نام که با او هم محبت تمام بهم
رسانده لمحله بی او دل او آرام نمی گرفت - میان شاهم بیگ و آن

جلاوطن شده و بر اوایت بعضی مورخین ملا پیر محمد شروانی نیست بهر حال ابتداء آمده مزد خان خانان نوکر گشته داروغه کتابخانه گردید و در سفر ایران وفات نموده بدستگیری خان خانان در جرگه پندهای پادشاهی بپایه امارت رسیده بود با مدعیان خان خانان همدم و شریک شعله افروزی گشته ازین نسبت تازه که با وجود اختلاف مذهب بمیان آمد کلمات نامناسب بهم زبانی دیگران بر زبان می آورد *

درین حل گل تازه دیگر شگفت چون خالی از غرائب نیست به تفصیل آن قلم را رنجه میدارد شاهم بیگ نام جوان ساده روی بود که خالی از ملاحظت نبود چند روز در آغاز خوبی و جوانی منظور نظر جنت آشیانی گشته در ملک خواصان در آمده مورد عنایات گردیده بود - بعده که حسن صورت او بزشتی سیرت زبان زن خاص و عام گردید حکم اخراج او فرموده بودند - درینولا خان رمان که با وجود از طرف پدر به شیبانی خان از بلک پادشاه توران میرسید از طرف مادر نسبت او بشروانی عراق منسوب میگردد که در وقت تاخت خراسان بقید یکی از اولاد شیبانی خان در آمده بود و در شجاعت سر آمد تهور پیشگان آن عهد گفته می شد خانخانان متوجه تربیت و پیش آوردن او گردیده به پایه امیرالامرا رسانیده بود برخلاف رویه خان خانان که در همه مذهب میجوئید چندان طرفداری مذهب امامیه داشت که در مجلس او اصلا تقیه نبود - بدام عشق شاهم بیگ گرفتار گردید و روز بروز محبت و الفت او بر او زیاده می گشت تا اختیار

هنود و مسلمانان گردیدند - و نزدیک بود که تزلزل در خیمه ناموس
این بنده بی تقصیر راه یابد - بعد عرض رسیدن بعضی مقربان
فتنه جو شعله افروزی عداوت بدین مضمون نمودند که در مقابل
آن همه بذل و فضل پادشاه بدین مرتبه سوی ظن بردن نه شرط
عقیدت و نمک خواری است - عرش آشیانی اصلا بخاطر نیارده
شمس الدین خان نام امیر نامی را برای تسلی خان خانان باظهار
تکرار قسم که اتفاقی قیل بآن طرف آمده مع قیل بانان هرچه
خواهند بدان سزا رسانند فرستادند - و بعد نزول رایات بدلهای که
اکثر از روی لطف و دلبری و خاطر جوئی و خوشی خان خانان توجه
مبدول می فرمودند برای مزید تسلی و رفع ماده ملال نسبت (63)
سلیمه سلطان بیگم که خواهرزاده حضرت جنت آشیانی می شد و
بحسن صورت و سیرت و صفات حمیده چند که از احاطه تحریر بیرون
است و موزونی طبع موصوف بود با خان خانان مقرر کرده بعقد
ازدواج او در آوردند - این معنی زیاده از سابق بر خویشان و امرای
چغته ناگوار نمود و مزید ماده رشک گردید - خصوص ملا پیر محمد
نام شروانی که از فضایی کهن سال دکنی بود و ذکر او در سلطنت
نظام شاهي بگزارش آمده و در عهد حضرت فردوس مکانی بسبب
اراج مذهب تشیع میان نظام شاهیه براه نمائی شاه مظاهر دکنی

(63) در تاریخ فرشته نوشته که در موضع جالندر ازدواج سلیمه
سلطان بیگم دختر میزبان نور الدین محمد خواهرزاده همایون پادشاه
به پیرم خان بجکم اکبر پادشاه واقع شد *

آشیانی اصلا گوش بحرف آنها نمی نمودند - هم چنان در مجالس و محافل هرجا جمعی فراهم می آمدند مضمون همین شکره را مجلس می ساختند - تا آنکه خیمه بخیمه و قهوه خانها این حکایت شکایت آمیز لبریز دوست و بیگانه گردید - و شجره مغلونه حمد و غیبت را بآبیاری غمازی و نعمی که گل سرسبد شیطان رجیم است پرورش میدادند - آخر بوسیله هنگامه طلبان هرزه درای بگوش خان خانان رسید و باعث عالم عالم کدورت خاطر عقیدت اثر او گردید - از اتفاقات در همان ایام عارضه بدنی علاوه الم روحانی او گشت و چند روز بخدمت پادشاه حاضر نتوانست شد - و در همین اوان حکم فیل بجنگ انداختن فرمودند - بعده که فیلان کوه پیکر صفریت هیکل چند کله بر یکدیگر زدند فیل مغلوب که باختیار فیلبان نموده بود هزیمت یافته روبره بازار و خیسهایی خان خانان شد - و از صدمه گریختن آن فیل و دیدن فیل غالب بقصد تعاقب او و هجوم تماشاگران بجان و مال مردم بازار آفت پامال و دست برد تازاجیان رسید - و غلغله و هنگامه غریب برپا گردید - و نزدیک بود که آسیب بخیمه خوابگاه خان خانان رسد ازین معنی گرانی تمام بشمار ختن خانان روداد - و بگمان ظن بد که آن نیز از فتوح توهم حمد و وسوسه ابلیس پرفتن ویران کن خان و مان کهن است بکم پنداشت و اشتباه و مصلحت معاندان دانست - و بماهیم آتش پیغام داد که تعی دتم در عقیدت و سوختیت و قدریت من چه خلل زنی و عقده که یساح به خواجگان دولت پادشاه اشاره و حکم میخشدن قیسی شرف بخت تو میانه باعث آزار و حیرانی چندین

درین ضمن خبر مضاف نمودن خضر خواجه خان حاکم
 لاهور که با حضرت جنت آشیانی خویشی وصلت نیز داشت
 با سکندر شاه و هزیمت یافتن بعرض رسید و علاوه بیدماغی قندهار
 گردید - پادشاه خود بقصد گوشمال آن افغانان بدمال عنان توجه
 طرف لاهور معطوف داشتند - سکندر شاه سراسیمه کار و بار خود گشته
 پناه بقلعه مال [مان] کورت احداث کرده سلیم شاه برده محصور
 گردید - و فوجهای منصور رسیده بر محاصره قلعه پرداختند - امتداد
 محاصره بشش ماه کشید و مردم بسیار از طرفین کشته و زخمی
 گردیدند و ذخیره قلعه رو باتمام آورد - بعده سکندر شاه بعجز آمده
 التماس صلح و عفو تقصیر بدین شرط بمیان آورد که عبد الرحمن
 پسر کلان او با فیلان و آلات حرب و دیگر آنچه قابل نذر و ایثار باشد
 در رکاب آمده نوکری و جان فشانی نماید - و سکندر امان جان یافته
 رخصت بنگاله یابد - التماس او بدرجه قبول افتاد - بعده که روز بروز
 اختیار نظم و نسق سلطنت بقبضه اقتدار خان خانان میگردد
 و آن قدر در مزاج عرش آشیانی جا کرده بود که بشکار رفتن و در شکار
 گاه بودن و اندرون محل تشریف بردن بی صلاح و استمزاج
 خانانان صورت نمی گرفت - این معنی ماده مزید عناد و حسد
 معاندان و هم چشمان تنگ چشم می گشت - و شهاب الدین خان
 و احمد خان نیشاپوری و ادهم خان که پسر و خویشان ماهم آغا
 می شدند باتفاق بعضی امرای مقرب چغته همدم و همراز گشته هرگاه
 پادشاه را که ایام شروع شباب بود تنها می یافتند کلمات عداوت
 آمیز و فتنه انگیز بانواع دلائل گوش زد می نمودند - و عرش

رسیده بود و هیمون با جمعی از بهادران همدم و دلارزان همقدم از
فوج خود برآمده خواست یکه تاز تا قلب گاه فوج منصور بتابد - و
علم شهرت این فتح برافرازد - و غلغله عظیم در فوج مغلان برخاست -
خان خانان مقابل حمله او تاخت - و زد و خورد غریب بمیان آمد -
ناگهان از خانه کمان اقبال تیموریه تیر جان ستان بحدقه چشم آن
خیره چشم رسید همان لحظه اسیر سر پنجه نبرد گاه چغته گردید - و
افغانان و راجپوتان و میواتیان رو بقرار گذاشتند - و تمام فیلان و خزانه
و جواهرخانه و دیگر اقسام مال و عیال بدست مغلان افتاد - و فیلان
و توپ خانه بضبط سرکار در آمد باقی بغازیان معاف فرمودند - و
خان خانان هیمون را دست بسته آورده نزد عرش آشپانی حاضر
ساخته التماس نمود که بدست مبارک بقصد اجر غزا شمشیری
بر فرق نجس آن کافر زنند - بعد خان خانان کار آن اجل رسیده را
باتمام رساند - و فرمودند که سر او را بریده به کابل روانه نمایند - و جسد
پلید او بدروازه دهلی برده آویزند بعد این فتح نمایان صدای کوس
شادی بلند آوازه ساخته در پائی پست مقام نموده به تداوی مرهم
لطف زخمیها پرداخته اکثر بندها را بعطای اضافه و خلعت و خطاب
نواخته جایجا فوجها را برای ضبط ملک و مال و استیصال افغانان
بدستگال تعیین فرمودند •

درین اوان خبر رسید که لشکر شاه اسمعیل بر سر قندهار آمده
بدعوی تلافی آنکه امرای همایون قلعه را بموجب قرار و عهد تراض
نموده باز گرفته بودند در محاصره چند روز بتصرف خود آوردند -
این نزاع اول است که بر سر قندهار میان شاه ایران و پادشاه هند رو داد • !

ت آشیانی با جمعیت یک سوار و هزار و پانصد فیل باستقبال
 از پنجاب بود از شنیدن توجه پادشاه سمت دهلی چند سردار
 می کارزار دیده رزم آزمای را با بیست هزار سوار بطریق هراول
 قابل فوج پادشاه گیتی ستان مرخص ساخت - هر دو فوج نزدیک
 آبی پست مقابل بهم رسیدند و جنگ عظیم در پیوست - بعد
 و کشش طرفین فتح نصیب خان زمان گردید - و فوج
 لغغان هزیمت یافته بغارت رفتند - و فیل و اسب بی شمار بدست
 مغلان افتاد همین که خبر بهیمون رسید هراس تمام در دل او و فوج
 از راه یافت و به آراستگی تمام که قریب پانصد فیل مست جنگی
 انتخابی را پیش رو داده با توپخانه جهان آشوب که عقب آن هر
 طرف که نظر کار میکرد جوق بر جوق فوج مسلح زره پوش دوش
 بدوش زینت افزای فوج بودند ترتیب لشکر نموده متوجه مقابله
 خان خانان که هراول لشکر عرش آشیانی بود گردید - و از آن طرف
 بهادران ایران و توران و نام آوران با حربهای جان ستان بهیمین و
 بنار و یلتهش و قول جابجا مقرر گشته از روی صدق و صفا نقدهای
 جان را برای نثار راه ولی نعمت بر کف اخلاص گذاشته تکبیر گویان
 از هر طرف حمله آور گردیدند - و مبارزان صف ربا و دلواران نبرد آرما
 اسپان بجولان در آوردند و افغانان جلالت نشان نیز خود نمایندهای
 مزد ربا بروی کار آوردند و نائره قتال و جدال اشتعال گرفت * نظم *
 و ز غریب زنده پیلان مست * گره در گلوی هژیران شکست
 در آمد بغزیدن آراز کوسن * فلک بر دهان دهن داد بوس
 بعد کوشش و بسیار و کشش بی شمار که کار به هزیمت لشکر چغته

گشته بود روزی که پادشاه بشکار رفته بودند بخدمت خان خانان رسید - خان خانان بحضور خود راه نداده بی آنکه پادشاه اطلاع دهد و استمزاج حاصل نماید فرمود تردی بیگ را گردن زنید * نظم *

کسی را که دیدی تو در جنگ پشت

بکش گر عذر در مصافش نکست

و این معنی باعث کمال نسق و توهم خاطر چخته و دیگر امرای هند و عجم گردید - اگرچه بعد مزاجعت پادشاه خان خانان عذر خواه این جرأت گشته التماس نمود که نظر بر حلم و خداترسی آن حضرت که اغلب چنین تقصیر عمد او خواهند بخشید درین آشوب که کار سلطنت به سیاست رونق میگیرد صلاح دولت درین دانستم که او را بسزا رسام - عرش آشیانی خان خانان را در بغل شفقت گرفته آفرین گفته و تحسین نموده فرمودند که مکرر گفته ایم اختیار اختیار شماست - از هیچ طرف و هیچ ممراندیشه در دل راه ندهید و گفته و اظهار جاسدان صاحب غرض را بخاطر نیارید و این مصراع خواندند = ع *
دوست کودوست شود هردو جهان دشمن گیر

اما ازین جرأت خان خانان بر دیگر امرا و مقربان پادشاهی خصوص ماهم آغا که اتکه و مزرعه (؟) پادشاه بود گوارا نه نمود و تنم حسد این در مزرعه دل پرنفاق کاشتنده - بعده خضر خواجه را که از اولاد سلاطین کاشغر بود حاکم پنجاب نموده متوجه بمقابله هیمن گسندند و بعد رسیدن سرهند خان زمان را که بخطاب امیر الامرا سرافرازی یافته بود با فوج خان خانان و دیگر امرا هراول نموده پیشتر رخصت فرمودند - و هیمن که بعد تسخیر دهلی و هزیمت دادن منصوبان

درین ضمن از نوشتجات کابل بوضوح بدوست که میرزا
 سلیمان بنی عم عرش آشیانی از بدخشان با لشکر گران برای
 فتح کابل رسیده بود منعم خان حاکم کابل بعد از امتداد
 محاصره که مکرر از قلعه کابل برآمده دست برد نمایان بر فوج
 خصم نموده تسلط خود ظاهر ساخت - آخر کار نظر بر تقاضای
 وقت بلطائف الحیل با میرزا سلیمان پیش آمده اورا راضی بدین
 ساخت که سکه و خطبه بنام او باشد و او به بدخشان مراجعت
 نماید - عرش آشیانی با وجود هنوز بهمن حد بلوغ نرسیده بود
 ازین هجوم آلام اخبار ناخوش ذره الم بشاطر نیارزده بسیر و شکار و
 بیکار خصم مشغول بودند - و باز روزی از سرفروخان خاتان را در خلوت
 طلبیده فرمودند که ما شما را بجای عموی مهربان میدانیم - و در
 سلطنت اختیار اختیار شماست - و قسم بروج پدر بزرگوار و سو
 بیاز خود داده فرمودند که در همه امور جزئی و کلی متضمن بر
 صلاح دولت و سلطنت در بخشیدن زرو ملک و اجرای سیاست
 محتاج به پرسیدن ما و اذن حامل نمودن نگشته در اجرای کار
 ملکی و مالی بکوشید - و در همان اوان که امرا سر رشته کار از دست
 داده از ملاحظه وضع روزگار و بدبیم رسیدن اخبار کدورت افزا بفکرهای
 دور از انداز کار افتاده بودند و صلاح کار و مصلحت نیک درین
 می دانستند که بدستور عرش [فر دوس] مکانی طرف کابل رفته بعد
 مراجع گرفتن سلطنت و فراهم آوردن لشکر متوجه تسخیر هند باید گردید
 و خان خاتان بدین مصلحت تن نمیداد - درین حال تردید بیگ
 که از دهم هجریست یافته باعث استقلال هیومن گشته روانه حضور

و نردی بیگ خان حاکم دهلی نیز از شنیدن خبر هیمنون بفرز
گردد آردی کومکي که در اطراف بودند پرداخت و در قلعه دهلی
هم اگر محصور گردیده در پناه شهر پناه رعایا را بمداغه آسیب خصم
مامور می نمود و بحضور عرضه داشت ارسال میداشت تا رسیدن
جواب با کومک استقامت می توانست ورزید - اضطراب نموده
بمقابله هیمنون برآمده جنگ می صرفه نمود - و باندک زد و خوردی
که بمیان آمد هزیمت یافته راه اردوی معلی پیش گرفت - و هیمنون
دهلی را بتصرف در آورده در قلعه و اطراف حکام و عمال تعیین
نمود - و روزی که باگه رسید پنجاه هزار سوار با او بودند - بعد تسخیر
دهلی قریب لک سوار فراهم آمدند و بقصد مقابله محمد اکبر
پادشاه که بعد ازین بعرش آشیانی بذکر خواهد در آمد روانه سمت
پنجاب گردید - و در همان حالت که خبر هیمنون در لشکر عرش آشیانی
افتشار یافت معا خبر رسید که خان زمان حاکم میرنده که از امرای
عمده و متوسلان خان خاتان بابا بود از شنیدن هزیمت حکام هر دو
پای تخت و تسلط هیمنون تاب استقامت نیاورده روانه حضور گردید -
بارجود پیهم رسیدن اخبار موحش اول به تنبیه افواج سکندر شاه
که اطراف پنجاب سربفساد برداشته بودند پرداخته خواستند
باستیصال راجه رامچند نگر کوٹ که از سرکشان مشهور آن صوبه بود
متوجه شوند - راجه مذکور نظر بر بهبود کار و عاقبت بینی خود و
ملک و رعایای خویش نموده رجوع بخان خاتان آورده بحضور رسیده
ملازمت نمود - و بعنایات همان ملک و قلعه موروثی خود و دیگر
نوازشات سربلندی یافت •

نرسداده دران برای منع بعضی محصولات نامشروع که در ایام سابق میگرفتند درج نمود - چون هنوز سلطنت جنت آشیانی که از سر نو بتصرف ملازمان چغته در آمد مزاج نگرفته بود و مردم هنگامه طلب و زمینداران افساد پیشه گفت و گو داشتند که ازین سرای بی ثبات بعالم بقا شتافتند - افغانان خاندان لودی و سوری نیازی که میان هم مخالفت داشتند و از هر گوشه و کنار اطراف شرقی طبل سرکشی بلند آوازه ساخته علم سلطنت برافراخته خود را فرمان فرمای مستقل می دانستند - و سواي صوبه پنجاب منصوبان جنت آشیانی استقلال بهم نرسانده بودند از هر طرف هنگامه فوج کشی و شورش و حرکت افواج انتشار یافت - ابو المعالی که از سادات مشهور ترمذ و از مقربان چغته بود از مشاهده اختلال انتقال سلطنت بفکر فاسد افتاد - خان خانان براراده او اطلاع یافته او را مقید ساخته حواله کوتوال نمود - ابو المعالی قابو یافته گریخت - کوتوال از ملاحظه باز پرس آن خود را هلاک ساخت *

و قبل از آنکه از استیصال سکندر شاه خاطر جمعی حاصل شود خبر رسید که هیمنون بقال وزیر و صاحب مدار عدلی شاه باگره رسیده آگه را بی محاصره و جنگ متصرف گردید - و سکندر خان حاکم آگه از خبر آمد آمد هیمنون تاب مقاومت نیارده از قلعه برآمد و بعده که فوج هیمنون تعاقب نمود برگشته بمقابله و مقاتله پرداخت و قریب دوسه هزار کس از جمله فوج و بهیر و دیگر همراهان بقتل رسیدند و زخمی گشتند و در دریا وقت فرار غرق شدند - سکندر خان با معدود چند خود را بدلهای رساند

صاحب طالع و دیگر نظرات سعد سعدین و نیرین از خانه دهم ریاست و یازدهم زینت افزای وقت بودند سریر آرای هند گردیدند و منابر عرش پایه مساجد از اسم نامی شریف سرفخر بر اوج برین رسانیدند

• بیت •

خطیب چرخ را گونا بخواند خطبه بر منبر

بنام خسرو غازی جلال الدین شه اکبر

و امرای ذوالاقتدار آداب تهنیت و ایثار بجا آورده بعنایات افاضیه نمایان و خطابات مفتخر و معزز گردیدند - اگر خواهد سوانح پنجاه و یک سال آن پادشاه سکندر اقبال مفصل بزبان خامه دهد در جلد کامل علیحدّه نگنجد هر که خواهد بر احوال آن خسرو گیتی ستان اطلاع واقعی یابد رجوع بکبرنامه و تاریخ بداری عبد القادر نماید - اما از واقعات عمده ملکی و مالی فقره چند بطریق انتخاب از تاریخ فرشته و تواریخ معتبر دیگر بتحریر می آرد - خان خانان بیبرم خان که حقوق خدمت سه واسطه آن دودمان خصوص رفاهت سفر ایران و مقابله و مقاتله در حربهای معرب بر حضرت جنت آشیانی ثابت گشته بود بموجب وصیت والد بزرگوار منصب و کالت ضمیمه اتالیقی و سپه سالاری عطا فرموده خطاب خان ببا را بر القاب و عنایات دیگر افزودند و فرمودند که اختیار سلطنت و بندوبست عزل و نصب حکومت و ایالت و امارت بلاد و کشتن و بستن و بخشیدن خیر خواهان و بدخواهان این دولت ابد پیوند بعهده خود شناخته از احدی وسواس در دل خود راه ندهند - خان خانان در ابتدای سلطنت فرامین انتظام و نسق سلطنت بدعوی و اگره و هر جا

قائم بود اما از آنکه میرزا کامران با جنت آشیانی نزاع ملکی داشت و حضرت را میل محبت اهل بیت رسول الله نسبت جد و آباء بزرگوار خصوص امیر تیمور صاحبقران موافق عقیدت مشایخ سلف و واصلان حق بافراط بود و میرزا کامران طرف داری اعتقاد بعضی متکلمین متاخرین متعصب می نمود و خلاف مرضی حضرت بظهور می آمد برفاقت بیرم خان کلمات مطایبه آمیز در مقابل مکالمه میرزا کامران گفته می شد چنانچه در ایام اواخر شورش شیر شاه که جنت آشیانی به پنجاه تشریف آورده بودند وقت سواری همراه میرزا کامران بر قبرستانی عبور افتاد سگی را دیدند که بر سر قبر بول می نمود میرزا کامران را نظر بر آن سگ افتاد متوجه طرف جنت آشیانی شده گفت که ظاهر این ست که قبر انصاری بود حضرت در جواب تبسم کنان فرمودند که آری آن سگ سنی است - و سوای آن اختیار زمام سلطنت بیشتر به بیرم خان و دیگر مردم ایران که همیشه در ایام سلف پادشاهان هند و دکن دخیل امور سلطنت بوده اند داده بودند - و نسبت خاندان این دودمان عالی نسب با سادات مشهد مقدس و دیگر مردم آن مرز و بوم می رسید این معنی نیز بر اکثر چغته و میرزا کامران گوارا نمی گردید حضرت را بطرف داری امامیه نسبت می دادند - و مجموعه ایام سلطنت بیست و پنج سال و عمر شریفش پنجاه و یک سال بود •

• بیت •

بدنیا دل نه بختد هر که مرد است • که دنیا سر بسراوده و در است

عمرش بمغرب زوال فرورفت و طائر همایون بال روحش از قفس
تن باشیانه جنت پرواز نموده بمکان اصل پیوست و تاریخ وفاتش
(همایون پادشاه از بام افتاد) یافتند - در دهلي مدفون نمودند *

گویند بمرتبهٔ بصلاح و تقدیم اوامرو مناهي الهي مي پرداخت

که بی رضو نام خدای عزوجل بر زبان جاری نمی ساخت - و در صوم
و صلوٰه و فرض و سنن و تلاوت قرآن تقید تمام داشت - با علما و شعرا

صحبت داشتن و مباحثه نمودن دوست داشته فراخور حال هریک
رعایت می نمودند - و طبع موزون داشت که در ایامی که بیرم خان

را در قلعهٔ قندهار نگاه داشته کابل را مکرر گرفته و استیصال برادران
بدمال کوشیده چند بیتی که از راه توجه باطنی به بیرم خان نوشت

بطریق یادگار آن پادشاه عالی تبار بزبان قلم میدهد * بیت *

باز فتی ز غیب روی نمود * که دل دوستان ازان بکشد
شکر الله که باز شادانیم * برخ یار و دوست خندانیم

دوستان را بکام دل دیدیم * میوهٔ باغ فتح را چیدیم

روز نو روز بیرم است امروز * دل احباب بیغم است امروز

شاد بادا همیشه خاطر یار * غم نگردد بگرد یار و دیار

همه اسباب عیش آماده است * دل بفکر وصال افتاده است

گوش خرم شود ز گفتارت * دیده روشن شود ز دیدارت

در حریم حضور شاد بهم * به نشینیم خرم و بیغم

بعد ازین فکر کار هند کنیم * عزم تسخیر ملک سند کنیم

در تاریخ فرشته مذکور است که هر چند بر عالمیان ظاهر است که

حضرت جنت آشیانی بر رویهٔ مذهب برحق امام اعظم رحمه الله

فرمودند - بعد مقابله و مقاتله که از امرای نبرد آزمای چفته جانفشانیها
بظهور آمد و چندین هزار سربى سرگردیدند نسیم فتح و فیروزی بر لشکر
جنت آشیانی وزید و افغان بیشمار گرفتار پنجته اجل گردیدند - و
سکندر شاه هزیمت یافته با بقية السیف بکوهستان سواک گریخته
و همیون از شنیدن آوازه فتح چفته عنان عزیمت طرف شرفی
تافت - و بیرم خان تاریخ این فتح را (شمشیر همایون) یافت - و
جنت آشیانی شاهزاده محمد اکبر را باتالیقی خان خانان یار وفادار
برای تعاتب سکندر بد اختر و دیگر افغانان طرف لکبی جنگل
تعیین فرموده خود بهمرگبی فتح و نصرت متوجه دهلی گردیدند -
و در ماه رمضان المبارک سنه نهصد و شصت و سه [۱۹۳] (61)
داخل دهلی گردیده به نعت ملک برهم خورده پرداختند - و
ابوالمعالی را حکومت پنجاب و سکندر خان [اوزبک] را ایالت
آگره عنایت فرموده روانه ساختند - و علی قلی را برای بند و بست
سنبهل و میرقیه مقرر فرمودند - و به قردی بیگ خان خلعت
حکومت دهلی مرحمت فرموده می خواستند که خود بدولت
متوجه آگره شوند - از بد مددی فلک ناپایدار بقاریخ پنجم ربیع الاول
سنه مذکور (62) از بائی بام کیوتر خانه که وقت فرود آمدن متوجه
شنیدن اذان گردیده بودند پا بدر رفت و از بائی زینهای بلند
افتادند و یازدهم ماه مزبور وقت غروب آفتاب جهانداب آفتاب

(61) الصمیم شصت و دو .

(62) سنه نهصد و شصت و سه .

روانه شدن همیون صاحب مدار عدلی با لک سوار و دو هزار فیل
 می رسید اصلاً اندیشه از بسیاری لشکر خصم بخاطر راه نداده مابین
 راه ملتان و پنجاب قلعه رهناس بنا کرد شیر شاه را با دیپال پور
 و دیگر بلاد که امرای افغانان با لشکر زیاده سد راه گردیده بودند
 مفتوح ساخته افغانان بسیار را بقتل آوردند - و لاهور که نزول رانیات
 ظفر آیات گردید خبر رسید که تاتار خان و هیبت خان با سی و چهل
 هزار سوار تعیین کرده سکندر شاه باستقبال می آیند - بحسب التماس
 بیرم خان خود در لاهور توقف فرموده دفع آنها را به بیرم خان
 فرمودند - و بیرم خان نزدیک باب بجواره (60) بان تیره
 بختان که از شجاعان نامی بودند مقابل شده با وجود کمال قلت
 لشکر چنان تدبیر و شجاعت را کار فرمود که از اقبال و طالع همایون
 بمحض شب خون زدند که دیگر امیران را خبر ندموده با نوکران خود
 بر سر آن جماعه تاخته تردهای نمایان بر روی کار آورد هزیمت
 فاحش در لشکر افغانه افتاد و فیل و اسب و اسباب بسیار بدست
 چنگه آمد - بعد فتح و نصرت مراجعت نموده بخطاب خان خانان
 یار وفادار سرفرازی یافت - باز خبر رسیدن سکندر شاه با هشتاد هزار
 سوار و فیلان بیدمار انتشار گرفت حضرت جنت آشیانی خود
 بدوالت از لاهور برآمده شاهزاده اکبر را که دوازده سال از عمر آن
 نوزدهال گلشن عز و اقبال نشو و نما پذیرفته با تالیقی و هراولی بیرم خان
 بمقابل سکندر شاه که به سهند رسیده سد سکندر گردیده بود تعیین

کعبه خواست - میرزا همدال که بتعاقب میرزا کامران مأمور گشته باز برگشته بر حضرت شهبخت زده بود مقید [مقتول] گردید - و میرزا عسکری قبل از محلول گردیدن میرزا کامران برخصت جنت آشیانی روانه بیت الله گردیده مابین راه شام و مدینه فوت گشت - و میرزا کامران نیز بعد از طواف بدو پیوست - و از میرزا کامران ابوالقاسم نام پسر و سه دختر ماندند که از آن یکی را به فخرالدین مشهدی و دو دختر دیگر را به بنی اعمام خود دادند - و از میرزا عسکری دختری مانده بود که بعقد سید یوسف مشهدی در آمد *

حاصل کلام بعد از دفع برادران و بند و بست ملک موروثی سمت کابل اگرچه متواتر خبر فوت سلیم شاه و اختلاف سلطنت میان افغانه و برهم خوردن نسق هندوستان و تسلط عیمون بر همه افغانه رسید اما جنت آشیانی دو دفعه طرف بلخ و سیستان و کشمیر تشریف فرموده جنگهایی رستمانه که مکرر بدست مبارک شمسیر بر مخالفان زدند نمودند و خود زخم برداشته باز طرف کابل توجه نمودند - و بسبب تمامی حاسدان نسبت به بیرم خان بطریق دریافتن صدق مقال غمازان طرف قندهار تشریف برده او را ازین تهمت بری یافته بموجب درخواست بیرم خان را در رکاب آوردند *

چون بتفصیل آن پرداختن از سر رشته اختصار باز می ماند بر سر مدعای اصل می پردازد - که در سنه نهصد و شصت و دو [۹۹۲] شاهزاده محمد حکیم میرزا را با منعم خان در کابل گذاشته متوجه تسخیر دهایی گردیدند - چون نزدیک پنجاب رسیدند از پانزده هزار سوار زیاده در رکاب همایون نبود - باوجودیکه خبر سکندر شاه و خبر

جنت آشیانی در سنه نهصد و پنجاه و سه [۹۵۳] (۵۸) بفتح و
فیروزیه داخل قلعه کابل گشته بعد حصول نعمت دیدار شاهزاده محمد
اکبر و تقدیم شکر الهی بکند و بسات قلعه نموده محله علی خان (۵۹)
را در خدمت شاهزاده گذاشته در همان سال بقصد تسخیر بدخشان
و دیگر بلاد موزونی در آمدند - میرزا کامران که اول پناه باغغانان
برده به بی آبرویی از آنجا برگشته به بیکر نزد شاه حسین بنی عم
رفته بود - از شنیدن متوجه شدن جنت آشیانی طرف بدخشان
باز لشکر فراهم آورده بطریق یلغار آخر شب های تار خود را بیای
حصار کابل رسانده انتظار صبح می کشید وقت را نمودن دروازه
قابری فرصت یافته داخل قلعه گردید و چند امیران جنت
آشیانی را بقتل رساند و باریگر جنت آشیانی تشریف آورده در
محاصره چند روز قلعه را از تصرف او برآوردند همین دستور سه دفعه دیگر
بدستاری و مدد میرزا عسکری و دیگر میرزایان در غیبت جنت
آشیانی به تسخیر کابل پرداخته فرار می نمود باوجود مکرر از راه صلح
وندامت مطیع گشته بعد عفو جرائم جاگیر و آبرو یافته باز بتمرد پیش
آمده فرار نموده بقاراج زمینداران رفته ریش تراشیده گریخته بود آخر
نرفتار گردیده محمول گردید و در سنه نهصد و شصت [۹۶۰] رخصت

(۵۸) در تاریخ فرشته نوشته که قلعه کابل دهم رمضان المبارک
سنه ۹۵۲ فتح شده و ماده تاریخ درین مصرعه آورده
بی جنگ گرفت ملک کابل از وی
(۵۹) در تاریخ فرشته محمد علی طغانی نوشته *

محمد همایون بادشاه (۱۲۰) سنه ۹۵۳ ثانیاً

با کوبه و دبدبه بتواع گرم سیر رسیده قلاع آنجا را بتصرف آوردند و قندهار را بعد محاصره شش ماه که میرزا عسکری آنجا بود اوائل ماه رمضان سنه نهصد و پنجاه و دو [۹۵۲] فتح نموده موافق قرار داد بمردم شاهزاده محمد مراد سپردند - بعد از روانه شدن از آنجا خبر واقعه شاهزاده محمد مراد که دوساله بود انتشار یافت - بعضی مردم فتنه جو مصلحت چنان دادند که تا فتح کابل مال و عیال ما در قندهار باشد و سردار و قلعه دار قزلباش باظهار آنکه الحال که قلعه حواله ما شده بدون حکم شاه احدی را در قلعه جا نمیدهم راضی بنگاه داشتن اطفال و اطفال همراهان رکاب نشدند - و این معنی بر مزاج اشرف و امیران همراه گرانی نمود - و بیروم خان و دیگر امرای رکاب با هم مصلحت نموده چنان قرار دادند که بهر وجهی که دانند قلعه را باز بتصرف خود در آرند - آخر کار قرار مصلحت بران یامت که جمعی از مردم هند و مغلیه همراه شتران گاه و هیمة داخل قلعه شدند - و پشتارهایی گاه بر سر گرفته چند روز آمد و شد نمودند - بعده روزی اسلحه در میان پشتارها پنهان ساخته داخل قلعه شدند - غافل دست اسلحه برده دروازه بانان را بقتل آورده دروازه بر روی لشکر که نزدیک قلعه بود را نمودند - قلعه دار هم ازین تمهید جان بازان خبردار گشته صرفه در جنگ ندیده از قلعه بر آمده راه عراق پیش گرفت - و جنت آشیانی قندهار را به بیروم خان سپرده متوجه کابل شدند بعد نزول رایات حوالی قلعه میرزا کامران جان بسلامت بردن غنیمت دانسته بغزنین گریخت و میرزا هندال که بمساعات قد میبوس رسیده بوه یقاعائب او مامور گردید -

غازی این پناهی طبع زاک همایون بادشاه را نزد شاه خواندند * بیت *

مائیم ز جان بنده اولاد علی

هستیم همیشه شاد با یاک علی

چون سروایت ز علی ظاهر شد

کردیم همیشه ورن خود ناد علی

و نیز تقریباً مذکور نمودند که ابتداء بظاهر علت غائی ماده عناد

بعضی امرای چغته و نفاق برادران خصوصاً میرزا کامران همین

بود که بادشاه اختیار سلطنت باهل ایران داده در اظهار محبت

اهل بیت افراط می نمودند - و باعث تقویت مذهب تشیع

میگردیدند - و بعد از تقدیم ضیافت در خور حالت سلاطین

وشاهان که در اکبر نامه بشرح وبسط مذکور است شاهزاده

محمد مراد را باتابگی بداغ خان قاچار و سرداران نامدار دیگر

وده هزار سوار قزلباش سوای کومکي خراسان و صحرا نشینان

که موافق رویه ایران چون خدمتکار و عهده دار منازل آنجا را

پیدا می نمود همراه اکثر سوار فرا خور حالت عوض

پیدا می باشد - قریب به سی هزار سوار جمعیت فراهم

آورده - بود و دیگر سرانجامی که لازم سفر در خور حالت و شان

هر دو طرف بود موجود نموده خود مشایعت بجا آورده مرخص

ساختند - جنت آشیانی وقت رخصت قرار چنان دادند که بعد

فتح قندهار را بشاهزاده محمد مراد تواضع نمایند - و از راه تبریز و

مشهد مقدس شده زیارت مزار شاه صفوی نموده وسعادت طواف روضه

امام علی موسی رضا علیه السلام و دیگر اولاد امجاد نبوی حاصل کرد

[۹۵۱] با شاه ملاقات فرمودند و بکمال گرمی و تپاک ظاهری و باطنی فراخور حال مهمان شرائط میزبانی بعمل آمد - گویند در مدت ملاقات از ملاحظه اثر انفعال از احوال افغانان بد مال حرفی بزبان شاه نگذشت هرگاه خود جنت آشیانی ذکر سرگذشت یمیان می آوردند شاه بانواع تسلی پیش آمده نمیگذاشت که ازان ذکر کلام و کلمه ملال اثر بر زبان جاری گردد - مگر روزی شاه بتقریب استفسار سبب برهمزدگی ملک نمود - جنت آشیانی در جواب گفتند که نفاق برادران علاوه همه سرگردانی و قوت دشمن گردیده - در انوقت بهرام میرزا برادر شاه بدستور بزرگان ایران که برادر خور و پسر خدمت والدین و مهمان سعادت دو جهان میدانند طشت و آفتابه گرفته خدمت می نمود - بعد فراغ برخلاف دستور هند دست بسته می ایستاد - شاه اشاره به بهرام میرزا نموده گفت که طریقه و آداب سلوک ما برادران و فرزندان نه چنانست که شما می نمایید - جنت آشیانی تصدیق قول شاه نمودند - این معنی بخاطر بهرام میرزا پاره گرانی نمود و در وقت مصلحت سرانجام مدد کلمه و کلام حرف بی مددی باظهار مخالفت مذهب نسبت بجنت آشیانی بزبان می آورد - نزدیک بود که ماه انحراف مزاج شاه گردد اما جنت آشیانی طریقه ملایمت و فروتنی با همه اعیان شاه از دست نمیداد - و سلطان بیگم خواهر شاه و قاضی جهان و حکیم نورالدین در تسلی و تقدیم خیرخواهی جنت آشیانی و رفع و سوسه بغایت میکوشیدند و روزی در خلوت بتقریب اظهار فرط محبت اهل بیت نسبت بهمه خاندان امیر تیمور صاحبقران

بسرحد سیستان که داخل گرم سیر خراسان است رسیده از آنجا
 در قطعه نمیکه محبت اثر باظهار کمال شوق و اشاره از احوال پرمال
 و اراده خود بخط خویش نوشته پیهم مصحوب قاصد و همراه بیرم
 خان نزد شاه طهاس صفوی روانه ساختند - احمد سلطان شاملو
 حاکم سیستان خبر یافته بی آنکه حکم شاه باو برسد برادر خود
 را با بازخانه و دیگر سرانجام شکار و فواکه آن فصل باستقبال
 فرستاده خود نیز با تهیه ضیافت بخدمت محمد همایون پادشاه
 شناخت - و شاه مهمان نواز بعد از رسیدن بیرم خان و بمطالعه در
 آردن خط آب دیده گشته بمهمان داری بیرم خان پرداخته باظهار
 * بیت *

شوق تمام بدین مضمون جواب نامه نوشت
 همای اوج سعادت بدام ما افتد * اگر ترا گذری بر مقام ما افتد
 و اظهار شوق زیاده نوشته از حضور امرای قاعده دان برای مهمان
 داری تعیین نموده فرمود که در هر منزلی سر راه از ماکولات و فواکه
 و ملبوسات و اهل نغمه و اسباب عیش و آنچه ما بحتاج بنرم
 سلاطین میباشد با اسپان عراقی و جواهر سرانجام ضیافت و پیشکش
 موجود نمایند - حتی که سوی نغمه سریان خوش آواز از امر و اناس
 ایران سازنده و مغنیان هند باهتمام تمام در هر منزلی حاضر و
 مهیا و تیار نمودند - چون بهرات رسیدند سلطان محمد میرزا پسر کلان
 شاه طهاس با شرف الدین اتالیق و دیگر امرای استقبال رسیده در
 لوازم تعظیم و تکریم و سرانجام لازم و ملزوم سلطنت کمی نه نمود -
 و جنت آشنایی سیر باغات و تفرج آب و هوای آن دیار که بر
 طبع اشرف بسیار مزائق آمده نموده در سنه نهصد و پنجاه و یک

نکرم توجه شدن محمد همایون پادشاه بعد از
هزیمت یافتن از افغانان از نفاق انگیزی
برادران و رفتن طرف ایران نزد زبدۀ دودمان
مصطفوی شاه طهماسب (57) صفوی

چون جنت آشدانی محمد همایون پادشاه را از ناموائتت ایام و
شرعی نفاق برادران بد فرجام چشم زخمی عظیم در ایام تساط
شیر شاه چنانچه بزبان خامه داده رسید - با جمعیت معدود
که همه جا شیر شاه تعاقب کنان می آمد متوجه پنجاب شده
طرف کپکرفته ماکر محمد اکبر را که از خاندان احمد جام
قدس سره بود بعقد در آورده عازم پنجاب گردید - بعد رسیدن لاهور
بصلحت نفاق آمیز میوزا کامران از راه سند و کپکرتوجه
ایران و سمت قندهار گشتند و قصد داشتند که چون میوزا عسکری
قندهار است اگر برخلاف آنچه گذشته نفاق را بهمدی
کامران باتفاق مبدل سازد باز لشکر فراهم آورده فکر استیصال
بدسگال نموده آید - بعد که نزدیک قندهار شرف نزول

اتطاع و منصب و خطاب گفتگوی عقاب آمیز میان آمد - رویه عناد و نفاق منجر گردید - و خبر رسیدن محمد همایون پادشاه به معنایی ظفر و نصرت به پنجاب و گریختن تاتار خان از قلعه رهناس و حرکت نمودن هیمن از طرف عدلی برای تسخیر دهلی چنانچه باحاطه بیان می آید زبان زد هر بنا و پیر گردید - و معا عرائض امرای پنجاب مشتمل بر رسیدن فوج مغلان و متصرف شدن تا سهرند و گریختن افغانان به پناه زمینداران لکبی جنگل رسید - و سکندر شاه با چهل هزار سوار تاتار خان را و هیبت خان را برای سد راه چفته تعیین نمود و بعده بمقابل شدن فوجها تاتار خان شکست فاحش یافته فیل و اسب و آبرو باخته تا دهلی بند نگردید - و سکندر شاه با وجود علم غلبه محمد همایون و نفاق قوم خود هشتاد هزار سوار را همراه گرفته با فیلان و توپخانه بی شمار متوجه مغلان گردید باقی احوال بر محل بذکر خواهد در آمد •

ذکر سلطنت سکندر شاه سوز در سلطنت شیر شاه

سکندر شاه سوز بعد فتح و غنای بکمال سرور سوز بجا آورد -
و امرای سوز مشغول را فراخم آوردند گفت که بزرگان گفته اند
دولت از اتفاق خیزد و بی دولتی از اتفاق - سلطان بهلول لودی
و شیر شاه با اتفاق برادران به سلطنت دهلوی رسیدند * بدت *

مورچگان را چوبه اتفاق * شیر ژدن را بشو آوردن پوست
سلطان ابراهیم لودی و عدلی بر خلاف رویه بزرگان به مذاکات بد سلوکی
و نفاق ورزیدن با برادران ملک و سلطنت را از دست دادند - این
من خود را قابل سلطنت ندانسته التماس دارم که هرگز شما
قبل این کار ندانسته باشید اختیار نمائید - مرا رفیق اطاعت دانید -
والا درین وقت که همایون پادشاه با لشکر جوار خونخوار و قزلباش
رسیده ملک از دست رفته خود را متصرف شده تا کابل از سرنو
به تسخیر در آورده - بعد فراخ استیصال برادران متوجه دهلوی خواهد
گردید - سلطنت به نفاق مانده خرابی خاندان لودی و سوز خواهد
گشت - و بیخ و بنیاد افانده ازین دیار کنده خواهد شد - همه امرا
باتفاق قسماً بمیان آورده باظهار رضامندی و اطاعت عهد و پیمان
نموده سکندر شاه را که پسر عموی شیر شاه می شد بر تخت نشانده
لوازم تهنیت و نثار بجا آوردند - اما در همان هفته بر سر مقرر شدن

بکناری کشیده چشم بر راه عطیه الهی بود - سلطان ابراهیم بعد
 محاربه بر لشکر سکندر شاه غالب آمده هزیمت داد و لشکر
 بر سر بهیر و خیمه هزیمت یافتها رسیده بقاراج و غارت پرداختند -
 و سکندر شاه غافل از جای خود حرکت نموده از یک جانب بابر ابراهیم
 خان در آمد و لشکر هزیمت خورده نیز خبر یافته خود را از طرف
 دیگر مخالف رسانده تا خبردار شدن ابراهیم خان ائانه سلطنت
 او را با سپاه او برهم زدند و مردم بهیاز را بقتل آورده هزیمت دادند -
 ابراهیم خان طرف سنبهل گریخت و سلطان سکندر متوجه دهلی
 و آگره گردید و با فتح و نصرت علم فرمان دهلی برافراشت *

درین اوان خبر آمدن همایون پادشاه از طرف ایران و محاصره
 کابل و تنبیه برادران که بمدد خامه تیز رفتار به تسطیر آن خواهد
 پرداخت زبان زد خواص و عوام گردید - و هر طرف فتنه تازه برپا شد
 و سلطان ابراهیم از هیمنون که درین وقت با لشکر فراوان متوجه دهلی
 از طرف عدلی گشته بود اول دفع سلطان ابراهیم را اهم دانسته محاربه
 نموده هزیمت یافته خود را به بیانه رساند - و هیمنون آمده سه ماه بیانه
 را محاصره نمود - درین ضمن محمد خان سوره حاکم بنگاله را هوس
 دعوی ملک گیری بخاطر رسید بر سر عدلی آمده به تسخیر
 آن حدود پرداخت - و هیمنون ارشیدن آن ترک محاصره کرده خود
 را بجنگ محمد خان رساند - و سلطان ابراهیم تعاقب هیمنون نموده
 هزیمت یافت بعده بر سر راجه لاسچند والی قندهار رفته بعد جنگ
 گرفتار گردیده ببادیه عدم شتامت - باقی ذکر عدلی بتحریر خواهد

امیر فهمیده کار نزد من بفرستی بعضی کلمات بآنها گفته و شنیده
 عهدها از طرفین بمیان آر و بواسطت آنها خود را بملازمت رسانده
 بالمشافهه معذرت بخواهد - عدلی بیخبر از بازی روزگار امیران نامی
 مذکور را که ارکان سلطنت او بودند نزد او فرستاد ابراهیم خان که
 نسبت بعدلی در وقار و سلوک و پرداخت حال امرا و رعایا نیکنام
 بود امرا را بزبان خوش وعدهای تلافی عهد عدلی از خود
 ساخت و استقلال سلطنت بهم رساند و عدلی برناموافقت ایام
 خود اطلاع یافته راه چنار بطریق فرار اختیار نمود - و بهمان حدود اکتفا
 کرده فروکش ساخت - و ابراهیم خان خود را به سلطان ابراهیم
 شهرت داده به فسق سلطنت پرداخت - احمد خان سور حاکم پنجاب
 که خواهر دایم عدلی در خانه او بود برین خبر اطلاع یافته خود را
 از هم زلف خود کم ندانسته باتفاق هیبت خان و تاتار خان و دیگر
 امرا خود را سکندر شاه ملقب ساخته با ده هزار سوار از لاهور متوجه
 آگره گردید - ابراهیم خان که کمال استقلال و تجمل بهم رسانده بود
 با پنجاه شصت (۵۶) امیر و هفتاد هزار سوار و دبدبه پادشاهی
 مقابل او روان شد سکندر شاه از راه صلح پیغام نمود که سمت پنجاب
 را با او گذاشته باقی دیار هند خود داشته باشد سلطان ابراهیم از
 غرور بسیاری سپاه و امرا قبول نمود و کار بمقابله و مقاتله انجامید -
 سکندر شاه علم و علامت همراه خود با امیران دیگر که سر از فوج مقابل
 ساخته بود داده خود را با جمعی از جانبازان همراه خود

پرواخت عدلی برخاسته خود را بتعم سرا رساند بعده که سکندر خان چند امیر نامدار را از پا در آورد و غوغای عظیم برخاست از دست ابراهیم خان سور شوهر خواهر عدلی مکان اصلی خود شتافت و شاه محمد خرملي را در لوت خان لوهاني (۵۵) بکشت تاج خان کراني که از امرای عمده بود ازین هنگامه بیدماغ گشته از همان میانس برآمده نقاره زنان راه بنگاله و چنار اختیار نمود باوجود تعاقب نمودن عدلی مال و متاع و خزانه وافر با غیال بسیار که در محاللات خالصه و خامه عدلی برون متصرف گردید - آخر هیمون خود را باور رسانده مغلوب ساخت *

درین ضمن ابراهیم خان یزنه عادل خان نیز اراده بغی نمود و عدلی اطلاع یافته میخواست که کار او را بسازد زن او که خواهر عدلی باشد اطلاع یافته او را خبردار ساخت و ابراهیم خان جلانیه طبل مخالفت زده لشکر فراهم آورده طرف بیانه که حکومت موروثی آنجا داشت رفته بتاخت و تاراج پرداخته جیسی خان را که بچنگ او تعین شده بود شکست داده بر سر دھلی آمده به تسخیر در آورد و سکه و خطبه بنام خود نموده متوجه تسخیر آگره گردیده اکثر بلاد آنطرف را بتصرف خود آورد - و عدلی که متوجه مقابله و دفع ابراهیم خان گردیده بود بعد نزدیک رسیدن ابراهیم خان بصلح و موافقت پیش آمده پیغام داد که اگر اعظم همايون و بهار خان سرواني و حسین خان جلواني را با چند

وکنار بحر فهای خفت آمیز زبان زد بی باکان گردید - و نسق و رونق
پادشاهی نمائند - و فتنه خوابیده از سر نو بیدار گشت - و امر سراز
اطاعت او پیچیده بطبل مخالفت نواختن پرداختند *

روزی در قلعه گوالیار دیوان نموده بعد مدت بر آمده نشسته
غیر و تبدیل جاگیرات و خدمات برهنمونی هیمون می نمود -
لارین و لا فرمود که قنوج را از شاه محمد خرملي (54) تغییر
نموده به سرمست خان سربني که از افغانان سگ فروش مشهور
شده بود بدهند سکندر خان بن شاه محمد که جوان شجاع و بی
باك بود گفت کار ما بجائی رسید که جاگیر ما را بسربنيان سگ فروش
بدهند چون گفت و گوبلند گردید پدر او که مرد هموار بیمار بود
پسر را از تندی مانع آمد او در جواب پدر زبان طعن بیغیرتی
که او را در زمان شیر شاه در قفس مقید کرده بودند دراز نمود
سرمست خان که خود را در قوی هیکلي و پرکلي از دلاوران
روزگار محسوب مینمود مستانه و از روی غرور برخاسته بازوی
سکندر خان را گرفته به نصیحت مشفقانه پدرانه پیش آمده
میخواست که او را بگیرد سکندر خان پیش دستی نموده بکاری که در
کمر داشت او را بیک زخم از پا در آورد و کار چند کس دیگر که دران
گرمی باعانت مقتول و منع او پرداختند نیز بساخت و طرف عدلی

(54) در جمله نسخ اصل خرملي نوشته اما در تاریخ داودی
و خلاصه التواریخ هند و منتخب التواریخ بداوني و طبقات اکبر
شاعبي خرملي و در تاریخ فرشته خرملي نوشته *

نفس در آینه آهنی کنده تاثیر

سخن نمی شفوی ظالم این چه سنگ دلیست

مبارز خان سنگ دل آن طفل را بکشت و خود را بمحمد شاه عادل مخاطب ساخته بر تخت دهلی جلوس نمود - عوام الناس بآثر آنکه عادل را بارتکاب آن خون بیگناه هیچ نسبت نبود به عدلی شاه زبان زد ساختند - و از آنکه بشهوت پرستی و عشرت و رغبت تمام داشت و خود هم جوهر قابل سلطنت نداشت مردم اذلال بی استعداد را پیش آورد - هیمرون (35) نام قوم بقال ساکن قصبه ریواری که شحنة بازار بود بمدد طالع و تقاضای گردون دون پرور وزیر صاحب مدار و مدار علیه مستقل عدلی گردید و خود باپری بیکران دل آرام بشرب مدام و شنیدن نغمه که همه خانه برانداز جان و ایمانند مسخرول گشته چند گاه بتقلید صاحب همتان اوباش وضع گشته دیگر همت بیجا بجوش آورده زر وافر بمغنیان و مردم بی سروپا می بخشید و تیرهای بیکان را از یک توله طلا ساخته وقت سواری بخانههای مردم انداخته حکم نموده بود هر که آنرا می آورد ثلثان قیمت آنرا بدو میداد - و ظریفان خوش طبع هند باوجود انواع رعایت که در حق مسخره پیشگان بزرگ گوی می نمود عدلی را باند دهلی که بزبان هندی کور باشد نظر بر کارهای بی موقع او که کور باطنان مینمایند مبدل ساخته می گفتند - تا آنکه در نظر افغانان و همقومان او را وقار و اعتبار و بردباری سلطنت نماند و در هر گوشه

ذکر سلطنت مبارز خان که بعدال پادشاه عرف

عدلی شاه مرسوم گردید

گرفتند سلیم شاه از پی بی بانی (52) نام منکوحه پسری داشت
فیروز خان نام - و مبارز خان نام که برادرزاده شیرشاه و برادر زن
سلیم شاه می شد صاحب داعیه بود سلیم شاه از وضع او واقف شده
اکثر در خلوت بزن خود میگفت که اگر پسر خود را دوست میداری
و حیات و سلطنت او را میخواهی رضا ده که برادر ترا از میان
بردارم و اگر محبت برادرت بر فرزندان غالب است اختیار داری - زن
برادر خود را از آن سوی ظن بری دانسته راضی نمیگردید - بعد وفات
سلیم شاه امرا بموجب ولی عهد بودن فیروز خان را بر تخت نشاندند -
بعد در روز مبارز خان با اخوان بقصد قتل فیروز خان بمحل درآمد
مادر فیروز خان اطلاع یافته نزد برادر آمده هر چند بالاحاج و زاری
شفیع پسر گشته می گفت که مرا با پسر بگذار که بدیار دور دست
رویم و الا بفرما زنده مقید ساخته نگاه دارند و آن قدر گریه نمود که از
اشک او دامن مبارز خان تر گردید اما فائده نه بخشید * شعر *

---

(52) درین نام بسیار اختلاف است در تاریخ داودی ماهی
در تاریخ فرشته بایی در طبقات اکبر شاهی و منتخب التواریخ بانی
و در یک نسخه اصل مانی و در دیگر بانی نوشته والله اعلم به *

که بعد از مراجعت جنت آشیانی از ایران تا کابل هزیمت یافته بود چنانچه انشاء الله العزیز باحاطه قلم خواهد درآمد پناه بسلیم شاه آورد و سواي آبرو باختن و خفت فائده ندیده از اینجا نیز فرار نمود - و سلیم شاه طرف دهلي روانه گردید - و خواص خان چون از طرف سلیم شاه که دران ایام بقتل و قید اکثر امرا میگوشتند متوهم بوده پناه بتاج خان حاکم سنبل برد - و تاج خان سراروا بغداد بریده نزد سلیم شاه فرستاد و خواص خان را در دهلي آورده مدفون ساختند - و از اولیا متسوب مینمایند - و بعد قتل خواص خان دنبل بسیار در نشستگاه سلیم شاه برآمد و دیگر عارضات دني علاوه آن گردید تا ازین دار فنا رخت هستي بربست - نه سال سلطنت نمود - مابین درسرا از سراهاي شیر شاه سراي دیگر ساخته بدستور پدر طعام پخته و خام مقرر نموده بود

• بیت •

درین زمانه بهار و خزان هم آغوش است

زمانه جام بدست و جنازه بردوش است

(۱۰۵) محمد همایون و سلیم شاه

خواص خان با جمعی از امرا طرف پنجاب رفته علم بغی برافراخته بود سلیم شاه بدلهای آمده قلعه تعمیر کرده محمد همایون پادشاه را از سرنو از گچ و سنگ ساخته متوجه لاهور گردید - خواص خان با اعظم همایون و لشکری که مضاعف فوج اسلام شاه بود آمده بمقابله پرداخت - آخر خواص خان جنگ نا نموده طرح داده هزیمت نمود - اما دیگر نیازیان بعد حرکت مذبح شکست یافته متفرق شدند - اعظم همایون ازان میان بشهرت صالح و ملازمت باده کس از لشکر خود جدا شده خود را بسلیم شاه رسانده قصد نمود که حربه بر سلیم شاه انداخته کار او را بسازد - آخر کاری نساخته خود زخم برداشته بدر رفت - و سلیم شاه عقب نیازیان فوج تعیین نموده باگروه مراجعت نمود - و از انجا بگوالیار آمد - و روزی عثمان نام بحضور سلیم شاه آمده شمشیری بر شجاع خان که امیر نامی بود بسبب عداوت قدیم انداخته بدر رفت - شجاع خان پاشا را سلیم شاه دانسته از گوالیار برخاسته به مالوه رفت - سلیم شاه تا ماند و تعاقب نمود و با شجاع خان و اعظم همایون و عیسی خان قریب بیست هزار سوار فراهم آورده بعد محاصره و محاربه نیازیان هزیمت یافتند - و مادر و عیال اعظم همایون اسیر گردیدند - و نیازیان طرف پنجاب آمده باز پناه به کهکران بردند - سلیم شاه بآن طرف آمده دوسال با کهکران و نیازیان مقابله داشت و نیازیان باز هزیمت یافته پناه بحاکم کشمیر بردند و اعظم همایون و سعید خان و شهباز خان بقتل رسیدند حاکم کشمیر سرهای آنها را نزد سلیم شاه فرستاد و سلیم شاه مراجعت نمود - درین اوان میرزا کامران

در اظهار تپاک اتحاد زیاد نسبت به برادر بزرگ با کلمات عن
خواهی غدر آمیز بمیان آورده تا اگر همراه بودن تکلیف نمود - و روز
داخل شدن قلعه اگر هر چند تمهید آنچنان بود که زیاده از سه چهار
نفر همراه برادر نگذارند اما امیران همراه او بزور بازو و پهلو با جمع کثیر
رفاقت نمودند - اسلام شاه چون دید که تمهید پیش نرفت برای
دفع ظن بچاپلوسی در آمده گفت بغیر ضرورت تا امروز افاضه را
با خود رام ساخته نگاهداشتن الحال تخت و لشکر را بتومی سپارم و
دست او را گرفته بزور بر تخت نشاند - عادل خان که در اصل عیاش
بی جوهر بود اراده رو به بازی برادر را دریافته قبول نکرده از تخت
برخواست - و اسلام شاه را بر تخت نشانده اول خود سلام مبارک باد
بچا آورد - و امرا از سر نو بفرموده عادل خان شروط ایثار و نثار سلطنت
بعمل آوردند - درین حین عیسی خان و خواص خان باسلام شاه
عرض نموده جایگزینی برای عادل خان مقرر کرده رخصت او
محاصل نمودند - و عیسی خان و خواص خان همراه او مقرر شدند -
بعد دو ماه غازی نام را با زنجیر طلا برای مقید ساختن عادل خان
تعیین کرد و خواص خان مطلع شده غازی را گرفته همان زنجیر در
پای او انداخته بحضور روانه نمود - بعده میان هردو برادر و امیران
نزاع ظاهری و باطنی بطول انجامید و مکرر بمبارزه و صلح منجر
گردید - و باوجود عادل خان شکست یافته طرف پتفه رفته چند گاه
مفقود الاثر گشت - میان امرای همراه او که رفاقت عادل خان
میسر نیامد و اسلام شاه جنگ و نزاع باقی بود - اگرچه تحریر
تفصیل آن بطول کلام منجر میگردد اما مجمل این ذکر آنکه چون

ذکر سلطنت اسلام شاه عرف سلیم شاه از سلسله شیر شاه

در وقتی که شیر شاه رخت هستی ازین سرای فانی بریست
عادل خان پسر کلان او که ولی عهد بود در حضور نبود - در قلعه
ننجه پور قیام داشت - امیران از ملاحظه فساد اهل عناد جلال خان
را که نزدیک توابع پنده بود بیلغار طلب داشته بر تخت نشاندند -
و مخاطب باسلام شاه که از کثرت استعمال زبان افغانان بسلیم
شاه معروف گردیده ساختند - و اسلام شاه بعد از خان برادر بزرگ
غریبه مشتمل بر تعزیت و اظهار عذر آنکه بسبب تجویز
امرا که شما در دست بودید مرا طلبیده بر تخت نشاندند
ناچار قبول نمودم - خود را زود برسانید و مرا مطیع خود دانید -
فرستاد - و خود متوجه آگره گردید - و باز خطی به برادر کلان متضمن
بر انتظار مقدم شریف نوشت - عادل خان به قطب خان و عیسی
خان نیازی امرای حضور خطی نوشت که در آمدن من چه
مصلحت میدانند و به جلال خان نیز پیغام داد که اگر سه چهار امرای
معتبر آمده مرا تسلی داده ببرند باعث رفع وسواس خواهد گردید -
اسلام شاه چهار امیر حضور را نزد عادل خان روانه نمود - آنها نزد او رسیده
قرار و عهد نمودند که بعد ملاقات روز دویم رخصت او را با جاگیر هر
مکانی که خواهد بگیرند - بعد ملاقات که سر راه واقع شد جلال خان

و ترغیب اخفای خبر خود و جهد در کار تمسیر می نمود - تا آنکه آخر روز دوازدهم ربیع الاول سنه نهصد و پنجاه و دو [۹۵۲] خبر فتح قلعه شنیده و دیعت حیات نمود . • بیت •

برو از خانه گردون بدر و فان مطالب

کین سیه کاسه بآخر بکشد مهمان را

سوی ایام خروج و سلطنت ملک شرقی پنج سال سلطنت هندوستان نمود - میان قوم خود در عقل و رای صائب و شجاعت امتیاز تمام داشت - آثار خیر بسیار گذاشته - گویند مابین راه پنگاله و تا اکبر آباد و مانند و سنیت که مسافت بعید است برای مسافران مسجد و چاه بخته ساخته و در مساجد مرقن و جاروب کش بمدد وظیفه مقرر نمود - و در سواها طعام بخته و خام برای مسافری و مقردین مسلمین و عفو قرار داده جهت بخشن آن غلامان و نوکران نگاه داشته بود - گویند آتش بزبان سوادبی هند که به بهتیاره و بهتیاربی زبان زده مردم هند گردیده آند از اولاد جماعتی عاقله آند - و مقرر نمودن اسپان سرخرو سواد بیومی زود و شنید و اعدای مختلفه و دیگر بدو بطریق ذات تر عفو است - و مریض زده و شکر میوه در و درختان سبزه در بیومی اندر مسافری نشاند شهرت زنده می خود داده بود (ز کس مرده) ز کس زنده شود زنده شد •

محمد همایون و شیر شاه
 گیسو متفرق شدن لشکر جلال خان جلوانی که بشجاعت و جلالت
 شهرت داشت از راه دور رسیده جلوریز خود را بر سر راجپوتان زده
 هزیمت داد و فتح نصیب شیر شاه گردید - چون در مازوار سوای
 باجری دیگر جنس غله کم میشود شیر شاه بعد فتح مکرر می گفت
 که برای مشت باجری ملک بدست آورده هندوستان را بباد داده
 بودیم - و راجه مازوار را که غدر شیر خان و نمک حالای امرایی
 خود یقین گردید افسوس بسیار خورد - اما باز بر تصرف ملک
 قادر نگردید *

شیر شاه بعد تسخیر مازوار و نسق آن جا بقصد تصرف قلعه
 چتر لشکر کشی نمود آخر کار بمصالحه دارومدار کرده سکه و خطبه
 بنام خود قرار داده ملک برانای آنجا واگذارشته بر سر قلعه کالنجر
 آمد - و راجه آنجا از شنیدن بدعهدی و غدر که با راجه پورنمل
 و دیگران از افغانان بعمل آمده بود محصور گردیده بجنگ پیش
 آمد و محاصره بامتداد کشید - روزی که کار بمردم قلعه تنگ گردید و
 امید فتح بصبح و شام انجامید و شیر شاه بر سر باروت خانه ایستاده
 ترکان نموده حقهای آتش بار در اندرون قلعه می انداخت از
 اتفاقات و اثر قسم کلام ربانی که مکرر با جدت آشیانی در میان
 داده مرتکب خلاف آن گردیده بود یک حقه بر دیوار قلعه خورده
 برگشته میان باروت خانه و دیگر حقهها افتاد و در چشم برهم زد
 شیر شاه از صدمه آتش با چند امیر نامی دیگر سوخته گردید - چون
 پاره از اثر حیات بی ثبات مانده بود هر نفسی که می گذشت از
 دم واپسین غنیمت دانسته خود را بمورچال رسانده لشکر را تاکید

با چهار هزار راجپوت و قبیلان مستعد جنگ شده اهل زن و اطفال را کشته خیمه و خرگاه و همه مال و اتمشه را سوخته بهیئت مجموعی خود را بر سر شیر شاه زده چنان جنگ رستمانه نمود که خرمین هم چندین هزار راجپوت و افغانان بباد فنا رفت - و مکرر کار بهزیمت شیر شاه انجامید و قبیلهای کوه پیکر از پا درآمدند آخر کار طعمه شمشیر افغانان گردیدند *

بعده شیر شاه که باگروه آمده بقصد تسخیر مازوار روانه شده چون نزدیک راجه مالدیو راجه مازوار که پنجاه هزار سوار راجپوت داشت رسید تا یک ماه در سرحد امیر جنگ و مقابله روداد - بعده از طرفین آدم بسیار بکار آمدند و فتح آن دیار دشوار می نمود باتفاق زمینداران دیگر آن حدود که با راجه مالدیو که به غصب آن ملک را از جد و آباي آنها متصرف گشته بود عداوت باطنی داشتند خطوط هندی مشتمل بر اظهار ساخت و خصوصیت بنام امرای مالدیو نوشته چنان تمهید بکار بردند که خطا بدست راجه آمد و راجه از امرای خود بدگمان شده در فکر فرار افتاد - درین ضمن گویند نام امیر نامی راجه که یک خط بنام او نیز بود و محرک پیش بودن راجه بیش از همه او میگشت و این معنی زیاده ماده وسواس راجه می گردید از راه اظهار عقیدت و اثبات تمهید شیرخان باوجود فرار اختیار نمودن راجه مقابل افغانه آمده چنان جنگ بی سردار نمود که چندین هزار تن را بی سر و سردار ساخت - و در هزیمت دادن لشکر شیر شاه که مکرر پس پا شده بار مقابل نمودند هیچ نمانده بود که دران محل گرمی دارو

محمد همایون و شیر شاه

نام را که در السنه بقاضی فضیحت زبان زد بود بجای خضر خان
منصبوب ساخته در سن نهصد و چهل و نه [۹۴۹] باگرة آمده از
بند و بست آنجا فارغ شده سکه و خطبه بنام خود نموده متوجه
تسخیر مالوه گردید و گوالیار رسید - ابو القاسم قلعه دار منصبوب کرده جنت
آشيانی و شجاع خان (51) امیر شیر شاه که بقصد تسخیر و محاصره
گوالیار پیشتر رسیده بود آمده شیر شاه را دیدند - و بعد تصرف گوالیار
چون بمرحله مالوه رسید ملو خان حاکم مالوه از راه اطاعت باستقبال
آمده بعد تسخیر مالوه فراری گردید - و شیر شاه حاجی خان را در
مالوه گذاشته خود متوجه قلعه رنجهنبور گشت - و ملو خان باز با
لشکر بر سر حاجی خان آمده مالوه را به تصرف خود در آورد - و
شیر شاه قلعه رنجهنبور را از منصوبان سلطان محمود بصلح گرفته خود را
باگرة رسانید - بعد انقضای یک سال در آگرة خبر رسید که پورنمل نام
راجپوت بدعوی ارث علم بغی در نواح قلعه رای سین برافراشته و دو
هزار دختر نارسیده و رسیده هندو و مسلمان را قاص نموده داخل محل
خود ساخته شیر شاه بقصد تنبیه او روانه گشته قلعه رای سین را محاصره
نمود - هر چند خواست بران قلعه پورنمل دست نیافت - آخر چاره
کار داران دین که بقول و عهد و آمان قلعه را ازو گرفته بفتوای فضلا
بر سر پورنمل تاخت - با وجودیکه پورنمل نظر بر عهد و پیمان غافل بود

(51) در یک نسخه اصل و تاریخ فرشته شجاعت خان و در
باقی نسخ اصل و تاریخ داودی و طبقات اکبر شاهي شجاع خان
نورشته و هو الصحیح *

بگریز نهاد و چنان قلعه به چنین غدر و حسن تدبیر سراپا ندید
بی تردید جنگ بچنگ افتاده در آمد - و بعد از چندین کارزار که با
جنت آشیانی و امرای نامدار چخته نمود دفعه حادته عظیم
بران صاحب دیهیم یعنی جنت آشیانی که ذکر آن گذشت روده
که قلم سوخته زبان را بتکرار تذکار آن آشنا نمودن خالی از اثر ملال
ندانسته بحاصل کلام حادثات آسانی می پردازد - که جنت آشیانی
بعد شکست مره اخروی اراده پنجاب و کابل پیش گرفتند و شیم
شاه بطریق مشایعت تا لاهور تعاقب نمود - بعد که حضرت جنت
آشیانی راه سند اختیار نمودند شیر شاه به بندوبست آن ملک
پرداخت و اکثر افغانان بلوچ آن نواح آمده بسیر شاه رفیق گردیدند -
و بعد ملاحظه آن سرزمین قلعه رهناس (49) را در آنجا احداث
نموده خواص خان و هیبت خان نیاری را آنجا گذاشته طرف دهلی
مراجعت نمود - می خواست که به تسخیر ونسق آگره و توابع آن
پردازد درین ضمن خبر شنید که خضر خان منصوب کرده او که در بنگاله
گذاشته بود دختر پادشاه بنگاله را بعقد خود در آورده طریقه سلوک
سلاطین اختیار نموده - دفع آن ماده فساد را براراده دیگر مقدم داشته
بآن طرف شتافت - بعد استیصال خضر خان قاضی فضیلت (50)

(49) این رهناس غیر اول است چه رهناس اول قریب سه سرام
بوده است و رهناس ثانی در پنجاب غربی دریای جیلم سی باشد •
(50) در یک نسخه اصل و تاریخ فرشته نامش قاضی فضل نوشته
اما در طبقات اکبر شاهی نامش قاضی فضیلت نوشته •

پیشہ می باشد ترتیب داده در هر دولی دو جوان امر و بلباس
 زنان و در چند دولی پیرزalan سال خورده و عمر باخته با رخت
 و زیور باشتهار مادر و جدہ و عمہ کہ در صورت تفحص پرده از
 روی کار بر نخیزد نشاندہ و زیر پای هر جوان تیغهای آبدار گذاشته
 با گاون و کهاران و مزدورهای پر از بار و خربطهای زر کہ در نظرهای
 طامعان نمایان و فی الحقیقت همه مصالح جنگ و قلعه گیری بود
 پیش و پس دولیها جلوه داده داخل قلعه نمود و خود بشهرت
 رسانیدن عورات و رخصت شدن از دروازه ها با چندی از سواران
 پیکار جوی کار آزموده بوسر دروازه رسید و بعد تجسس چند دولی
 پیرزalan و جوانان ساده رو در بانان را برعایت سابق و لاحق راضی
 ساخت کہ دیگر با دولیها کج و کاوش زیاد ننمایند و همین کہ دولیها
 داخل دروازه دویم شدند جوانان ساده پرکار با حربهای پیکار باتفاق
 کهاران کہ اکثر از افغانان یکہ بہادر بودند و حمالان بار با چوبهای
 کہ در دست داشتند بر دروازه بانان ریخته و کشته در چشم برهم زدن
 دروازه را بتصرف آورده بروی چشم براهان مژده فتح الباب
 وا نمودند - و شیرخان کہ از موافق افتادن تقدیر با تدبیر در جامعہ
 خوشوقتی نمی گنجید نقارہ زنان داخل قلعه گردید و باتفاق
 شمشیر کشان بجان راجپوتہای غافل افتاده بکشتن و بستن پرداختند
 حتی پیرزalan آنها زیادہ از بعضی مردان جوان شرط رفاقت و تردد
 بجا آوردند - راجہ بعد خرابی بصرہ از مال کار آگهی یافته سوی آنکہ
 بوسیله فرار جان بسلامت برد دیگر چارہ کار ندیده سراسیمہ وار
 اتسوس کنان از راہ غیر متعارف با چند هوا خواہ بدر رفته

نیامده بود برهنمائی تدبیر بخاطر آورده براجیه هوکشن نام که حاکم
مروئی آن قلعه فلک رفعت گفته میسند پیغام داد که بر من مغایه
زور آوردند و اگر این ملک متصرف خاندان امیر تیمور در آید قلعه
در تصرف تو ماندن محال است مرا چنان در خیال رسیده که چون
مامنی برای نگهداشتن ناموس و خزانه ندارم میخوام که اگر
تو فرزندان و عیال مرا با زرینی که همراه بردن خلاف رای صواب
است در قلعه جا دهی بخاطر جمعی بمقابل مغال رفتی شرفتنه
آنها را از تعلقه ملک خود و تو دفع نمایم در صورت غالب آمدن
قبا ئی عمر مرهون احسان تو خراهم بود و اگر قضیه قسم دیگر
رو داد مال و عیال من از دست تصرف و ملکیت و عبدیت چفته
محفوظ خواهد ماند و ناموس و مال مرا از خود تصور نموده در
ظل عطوفت خود نگاه خواهی داشت - راجه اول از قبول ابا نموده
آخر بطمع زر و مال که وصال جان و خاتمان چندین هزار خاندان
کهن سال گردیده بغیر از اطاعت شیر خان صرفه کار خود ندانسته
فریفته و در او گشته بفرستادن قبائل و اسباب و مال زیادتی ماذون
ساخت . بیت :

بدوزد طمع دیده هوشمند • در آرد طمع مرغ و ماهی به بند
شیر خان بعت تر فرستادن اقسام تحف و هدایا برای هر یکی از
کاتبه داری راجه حقی در زبان باظهار آبکه مهم صعب در پیش دارم
تمیناتم مری کار میزد بر شمشیر و ناموس مرا در حیات و بعد
مست تر خدمت خود و تهنه امیدواریهای زیاده داده هزار تدرولی به
تسبیح ... که بی بی ساری محل خاص و خواص و شایرد

محمود رساندند چون فائز قتل از هر دو طرف شعله‌آورد گردید شیرخان خدمت جنت آشیانی باظهار حق نمک و عبودیت موروثی فردوس مکانی پیغام داد که وقت جنگ بعد دست و پا زدن خود را بکنار کشیده باعث هزیمت و شکست فوج افغانه خواهم گردید و مطابق آن بعمل آرد - و سلطان محمود غارت خورده همه اسباب ریاست عاریتی برباد داده خود را به پناه زمیندار بیشه رسانده در گوشه منزوی گردید هوس سلطنت از دل بیرون نموده در اندک مدتی رخت هستی از دار فانی بر بست - و جنت آشیانی متوجه آگره شده میرزا هندی (۴۸) بیگ را که از دوستان شیرخان گفته می شد و در مصلحت جنگ و هزیمت دادن شریک بود به موجب قرار برای سپردن قلعه چنار نزد شیرخان فرستاد چنانچه در محل خود بقید تحریر آمده بعدر غدر آمیز جواب شنیده مراجعت نمود جنت آشیانی خود متوجه تسخیر قلعه چنار شدند شیرخان عرصه داشت مشتمل بر اظهار حقوق طرفین همراه قطب خان پسر خود فرستاد چنانچه بتحریر آورده چون رفتن حضرت طرف احمد آباد ضرور گردید شیرخان عرصه فرصت بهدود موافقت ایام خالی دیده از سرنو با حکام بنگاله و بهار جنگها پیاپی نموده سلطان محمود بنگالی را با دیگر سرداران آن طرف زخمی ساخته هزیمت داده اکثر اطراف شرقی را بتصرف خود در آرد - درین ضمن فتح قلعه رهتاس را که بتصرف هیچ پادشاه دهایی و بنگاله

گردید و غلبه عشق تاج خان چندان بر رشک پسران حاسد افزود، که یکی از پسران او بر سر لاد ملک رفته زخم شمشیر برو رساند اگرچه کارگر نیامد اما شور و غوغا از چهار طرف محل برخاست و تاج خان غضب آلود خود را مقابل پسر رسانید خواست که شمشیر بروی حواله نماید رحم پدری مانع آمد و پسر بد عاقبت سبقت نموده بصره پیاپی شمشیر کار پدر را تا آخر رسانید شیرخان که در آن ایام طالع او در اوج بود پسرهای تاج خان را بصلاح میرزا احمد ترکمان خالوی لاد ملک مقید ساخته آن ضیعفه را بعد انقضای عدت بعد خود در آورد و هرچه در ملک شاهر سابق او بود و آنچه در قلعه از اسباب سلطنت بدست آمد با کلیدهای قلعه چنان بتصرف و اختیار خود در آورد و درین آوان سلطان محمود پسر سلطان سکندر که همراه فوج راناسانکا بجنگ فردوس مکانی رفته هزیمت یافته مدتی سرگردان آن دیار بود بعضی افغانان علی رغم شیرخان باتفاق زمینداران عمده آن حدرد او را بمدد زر و سرانجام داعیه سلطنت و لشکر تقویت داده بیادشاهی بالاستقلال برداشته تمام صوبه بنگاله و بهار بتصرف آوردند - بعد تقسیم ولایت بنام امیران که شیرخان نیز بتقاضای قابوی وقت رفاقت سلطان محمود رفته بود بعضی مجال صوبه بهار را در اقطاع او مقرر نموده عهد نامه نوشته دادند که بعد تسخیر جونپور که در تصرف چغته آمده بود صوبه بهار بالتام تعلق بسیرخان داشته باشد - باتفاق بجونپور رفته امرای جنت آشیانی را هزیمت داده تا لکنو بتصرف در آوردند - جنت آشیانی از شنیدن غلبه افغانه طرف بهار از کالنجر خود را بمقابله سلطان

افتاد - و قوت تمام در سرانجام مهمان ملکی بهم رساند - و در شجاعت و رشادت بموافقت طالع زبان زد خاص و عام گردید - جمعی از لוחانیان که مقرب موروثی جلال خان بودند با شیرخان عداوت جنسی بهم رسانده در فکر قطع رشته حیات او افتادند - و گوش جلال خان را نیز از طرف بدبهای شیرخان پر نموده خواستند با خود رفیق نمایند - شیرخان مطلع گشته آنچه آنها در حق او اندیشیده بودند خواست در باره آنها بعمل آرد نزاع چنان بطول انجامید که درین اوراق بتحریر آن قلم را رنجه داشتن از سرشته اختصار دور افتادن است - حاصل کلام باوجودیکه در برانداختن شیرخان جلال خان و جمعی کارفرمایان و امیران بهار و بنگاله اتفاق نمودند بعد مغلوب و متعصب گشتن شیرخان در قلعه گلی که خود ساخته بود بیدگ و تمهید و تدبیر که همه جا تقدیر بآن موافقت مینمود به دشمنان غالب آمده و اکثری کشته شدند و جلال خان بکمال پریشانی و بی سامانی هزیمت یافت - و باردیگر خزانه و جواهر و فیل و اسب بی شمار بدست شیرخان افتاد و سلطنت بهار و بعضی توابع آن طرف باستقلال نصیب او گردید *

از مدد طالع او روایت می کنند که دران ایام تاج خان نامی از طرف سلطان ابراهیم قلعه دار چنار بود زنی داشت از قوم ترکمان لاد ملک (47) نام اگرچه عقیمه بود اما تاج خان را بمرتبه با او موافقت و محبت بود که باعث خسد ورنجیدن پسران

فمود (45) و ذکر آن نزد پادشاه بمیان آمد در آنوقت محمد خان و جمعی که ازو شکایت داشتند حاضر بودند این معنی را بر بی ادبی و متمدنی و او باش وضعی شیرخان با مذکورات دیگر خاطر نشان نمودند - حکم شد که از لُسکر اخراج نماید شیرخان اطلاع یافته همان شب از لُسکر فرار نموده بجایگیر خود آمده بسطان جنید مرئی خود معذرت برخاسته آمدن خود نوشته باتحف و هدایای آن مکن ارسال داشته در دفع قنده کوشید و بدست سلطان محمد باز حاضر گشته شرائط خدمت بجا آورد تا آنکه سلطان محمد فوت شد بموجب وصیت و حسن خدمت زمام اختیار دولت جلال خان بمادر او بی بی دودو (46) و شیر خان تعلق گرفت و در اندک فرصت مادر جلال خان نیز برحمت بحق پیوست و شیرخان صاحب اختیار بالاستقلال گردید - درین ضمن میان والی بنگاله و حاکم بهار نزاع بهم رسید و کار بقتال انجامید - شیرخان بعد تردد نمایان فتح یافت و فیلان و خزانه و جواهر و امرو لازمه تجمل و سلطنت که از حساب بیرون بود بدست شیرخان

(45) در جمله فسخ اصل همچنین است اما معنی مستقیم نیست لهذا آنچه که در تاریخ فرشته نوشته نوشته می شود - روزی در مجلس فردوسمکایی بر سر سفره طبق ماهیچه پیش شبر خان نهاده بودند او در خوردن آن خود را عاجز یافته ماهیچه را بر روی نان بر آورده و بکار ریزه ریزه ساخته باز در کاسه کرد و از قاشق خوردن گرفت *

(46) فرشته نام مادر جلال خان لادو ملکه نوشته *

که محبوبه حسن بود برای فرستادن پسر خود و تغییر نمودن فرید
 بجد گردید - حسن با وجود عام آنکه طالبیدن فرید از جاگیر باعث
 چندین مفسده و نقصان مالی خواهد بود خاطر داری گذیز ضرر
 دانسته بدفعیه میگرداند - فرید این معنی را دریافته مصالحت در
 استعفاي آن عهده دید - و حسن سلیمان را بران عمل مقرر نمود
 و بدلاي فرید پرداخت - فرید آزرده خاطر گشته بار دیگر از پدر
 جدا شده بخدمت دولتمدار که از امرای سلطان ابراهیم بود رفته
 نوکر شده بعد ظاهر ساختن حسن خدمت شکوه کم توجهی
 پدر بسبب مادر میان آورد و هر چند که خواست که جاگیر پدر را
 بتصرف خود در آورد در حیات حسن میسر نیامد - بعد وفات او
 دولتمدار سعی نموده جاگیر پدر او را بلا شرکت برادران در جاگیر او
 مقرر نمود - و فرید بر سر جاگیر رفته پرداخت و استمالت حال
 رعایا قیام نموده سلیمان را با توابع او از اینجا اخراج ساخت - سلیمان
 هر چند مرتبه و وسیله بهم رسانده سعی نمود بر آوردن جاگیر از تصرف
 فرید در عهد سلطان ابراهیم میسر نیامد - بعده که خبر گشورستانی
 محمد بابر پادشاه پرتو افروز عرصه اطراف هند گشت و سلطنت افغانه
 بافغان کشی مبدل گردید فرید از راه دور اندیشی و مقدمه تمهید
 کار و ملاحظه اعتبار بخدمت بهادر خان لوهانی که خود را بسلطان
 محمد مخاطب ساخته در صوبه بهار علم سلطنت بر افراشته بود
 رفته نوکر شد - و روز بروز جوهر شجاعت و کار دانی او ظاهر میگردد -
 و بغیض و رعایتها میرسید - تا روزی سلطان محمد را در شکار مقابله
 یا شیری اتفاق افتاد و هیچ نمانده بود که در پنجه قهر شیر

ساخته برگشته سهرانو و خواص پور از توابع رهناس در جاگیر او منجمله اقطاع خود مقرر نمود - چون فرید و نظام دو پسر حسن از زن اصیل افغان بودند و پنج پسر دیگر که سلیمان کلان تر آنها گفته می شد از کنیزان بودند - از آن جمله مادر سلیمان را بسیار می خواست و بسبب محبت آن کنیز که مادر سلیمان باشد فرید را به نسبت پسران کنیز کم می خواست - فرید از غیرت ذاتی که در ابتدای نشوونمای شباب داشت ترک رفاقت پدر نموده نزد جمال خان رفته پسر می برد - هر چند پدر بجمال خان و فرید خط برای طلب او نوشته فرستاد فرید فرقت و در بی خواندن و نوشتن بلا سعی پدر اوقات صرف مینمود - تا آنکه چند نسبه در صرف و نحو و فقه خوانده در قوم بی سوادان خود افضل القضای افغانان مشهور گردید - بعد جوان شدن پدر بر حسن صفات او مطلع شده خود آمده باعزاز تمام برداشته هر دو جاگیر خود را باو سپرد - فرید گفت باین شرط بر جاگیر میروم که رعایت طرف رعیت و مقدم پروری را بر طرفداری همقرمان ظالم مقدم خواهم داشت - و بجایگزینفته بانواع تدبیر و حسن انتظام پرداخت که زمین نامزروع اصلا نگذاشت - و رعایا را از ضرر شرظالمان مامون نگاه داشت و میل و حیف بدنی و مالی بر آنها روا نداشت - از کثرت زراعت و استمالت زیرستان و استیصال زبردستان چنان در آبادی قصبه و دیهات و رضامندی سکنه کوشید که محصول یکی بده رسید - و حسن از حسن تردد و کاردانی و رعیت پروری او بسیار مشغوف گردیده - اما ارانکه محبت باقرات زرو زنان رهناس ایمان و خایه بر انداز خویشان و برادران و فرزندان گفته اند مادر سلیمان

از صدمات افغانان بد عاقبت سرخجالت برابر چشم همچشمان بآب
 فرو برده باز سر بر نیار دارند - حضرت بالای فیل و پروایتی بعد تردد بر اسب
 رستمانه در دفع ضرر شر آن تیره بختان کوشیده خود را بآب رسانده
 از شدت آب و صدمه موج از اسب جدا شده باز بدست یاری یکی
 از نوکران میرزا کامران شمس الدین نام که آخر خطاب خان اعظم
 یافت از آب عبور نمودند - و جمعی از یک بهادران که بزور بازاری
 شنواری خود و اسب تعاقب پادشاه را از دست نداده بودند و
 اجل دامنگیر آنها نتوانست گردید خود را بحضرت جنت آشیانی
 رساندند - و باقی مال و عیال و خیمه و اسباب بدست آن جماعه
 افتاد و ناموس همه بقید افغانان بد مال در آمدند و قید امت روز
 محشر آشکار گردید *

ذکر خروج و سلطنت فرید خان سور که آخر

مخاطب بشیر شاه گردید و بسطه و اسطه سلطنت نمود

موافق قول مورخین سلف چند فقره از حسب و نسب و سبب
 خروج شیر شاه بزبان خامه تیز رفتار داندن لازم دانسته مجمل
 بمعرض بیان می آرد نام شیر شاه فرید و نام پدر او حسن بود از
 افغانان روه گفته می شوند و با سور همقومند - در عهد سلطان بهلول
 حسن از وطن بهند آمده چند سال در حصار فیروزه و چند گاه
 در نازول بسر برده آخر در عهد سلطان سکندر لودی در جونپور نوکو
 اجمال خان که از امرای سکندر بود گردید - و روز بروز از حسن تردد بز
 مراتب و اعتبار و علوفه او می افزود تا آنکه جماعه دار پانصد سوا

سد راه لشکر پادشاهی گردید دو ماه در آنجا توقف واقع شد -
درینوقت محمد سلطان میرزا با فرزندان جمعی را که از همراهم میرزا
کامران طوعاً و کرهاً مانده بودند با خود گرفته قدم برای بیرونائی
بدستور معمول خود گذاشته باعث رخنه اتفاق لشکر گردید - و ارانکم
حادثه اول باعث باختن دل بیدلان گردیده بود رفتن آن جماعه را
رهنمائی خود دانسته وقت یافته و غافل ساخته از هر کنج و کنار
لشکر فوج موج برخاسته می رفتند - زیاده از دو حصه لشکر خالی از
سپاه گردید - و از اتفاقات شومی ایام باران بی هنگام بمرتبه شدت تمام
باریدن گرفت که در تمام لشکر برابر کف دست جائی بی آب نماند
و برای تیمم مریضان جنس خاک بهم رسیدن اعتبار اجزای کیمیا
پیدا نمود - و بعد عرض رسیدن حکم تبدیل مکان صادر شد - لشکریان
خیمها را کندن و از آب و گل و لا کشیدن و ترو خشک اسباب فراهم
آوردن شروع نموده هر یکی بشغل کاری درماده سراسیمه وضع روزگار
بودند - درین حال خبر رسید که لشکر شیروخان ده دوازده هزار سوار
از دو طرف نمایان گردید و هیچ یک آن قدر فرصت نیافت که
دست ازان بردند کسیده بدستگیری یراق بپاس جان و آبروی خود
توان پرداخت - پدر پسر شیرخواره را در آب گذاشته خود را به پشت
اسب بی زین رساندن از عطیة الهی میدادست و مادر متحمل
طفل شیرخواره که از گهواره برآرد نتوانست گردید بدستور سابق بل
بدتر ازان وضع و شریف راه صحرا و کوه و غارها اختیار نمودند و
تا آب گنگا که سه کروزه ازان مکان مسافت داشت رسیدن بسیاری
از تیغ بیدریغ ظالمان بخدا رسیدند - از جمله بقية السیف جمعی

مصلحت بد را از دست نمیداد تا آنکه شش ماه در ایام مصلحت منقضی گردید و میرزا کامران صریح رخصت لاهور باتفاق خواجه کلان نام که از امراراده قدیم چغته و همراه فردوس مکانی مدتها بود بمیان آورد - هرچند که حضرت میگفتند این وقت اتفاق است باید که به پشت گرمی با هم باشی تا کار شیرخان را نسازیم بهیچ کار دیگر نپردازیم فائده نداد - ناچار حضرت مرخص ساختند - اگرچه قرار یافت که خواجه کلان با جمعی دیگر از امرای میرزا کامران در رکاب باشد اما میرزا کامران به بهانه مشایعت و رفتن بجاگیر و از آنجا سامان نموده مراجعت نمودن اکثر مردمان خود را بلکه بعضی از نمک بحرامان پادشاه را با خویش رفیق ساخته روانه لاهور گردید - شیرخان که نفاق برادران را در چنان وقت از مدد طالع خود میدانست باردیگر لشکر و مصالح جنگ فراهم آورده تا کنار آب گنگ رسیده قطب خان را با لشکر فراوان از آب گنگ گذرانیده برای تاخت و تاراج و تصرف ملک این طرف روانه نمود - حضرت از رسیدن خبر طغیان باغیان ناصر میرزا و سلطان سکندر را با قاسم حسین که از امرای قدیم نامدار بودند برای دفع فتنه تعیین فرمودند - بعد رسیدن فرج بمقابل همدیگر نسیم فتح بر لشکر چغته وزید و افغانان بسیار با قطب خان بقتل رسیدند - و بعد رسیدن سر قطب خان با گره فرمودند که بر سر دروازه آگره بیاویزند - جنت آشیانی خود بموجب اشاره و طلب قاسم حسین با یک سوار متوجه دفع فتنه افغانان گردیدند - چون شیرخان با پنجاه هزار سوار از افغانان جنگ جو سر راه جای قلب و غارهای تنگ گرفته

گرفته بود جنت آشیانی چارناجار قرار بولان دادند که اسب بر آب زده با باقی لشکر از آب گنگ عبور نمایند - افغانان بی رحم از عقب رسیده از غنی و فقیر هر کرامی یافتند می کشتند و غارت می نمودند و نمرته روز محشر پیدا بود چندین هزار مرد و زن از صغیر و کبیر و سوار و پیاده اکثر از پاس آبرو و ناموس خود را بآب زده غرق دریای غیرت گردیدند - ازان جمله آنچه از مردم نامی که بشمار آمدند بقرل صحیح مورخین هفت هشت هزار از مغل سرداری محمد زمان میرزا که همه از اثر شومی افعال او بود از جمله شهدای غریق محسوب گردیدند - و جنت آشیانی بمعانیت یکی از سقاییان که دو بار از شدت تشنگی آب و صدقات لشکریان هزینه خورده از اسب جدا شدند و باز برآمده بساحل نجات رسیدند و جمعی که ازان تهلکه جان بر شده بودند بحضرت پیوستند با رختی که در بدن بود متوجه آگره شدند چون نزدیک آگره رسیدند میرزا کامران باوجود آن حال و کمی جمعیت با جنت آشیانی تاب مقاومت نیارزده طرف الور که میرزا همدال را پیشتر بآن سمت روانه ساخته بود فرار نمود و آن طرفها بسبب غلبه و استیلائی شرقیان استقامت نتوانستند ورزید هر دو برادر بهزاران ندامت و شرمساری بامید شفاعت بملازمت پادشاه شتافتند و جهانگیر بیگ و دیگر امرا که در بنگاله بودند از شرافتخانه جلو ریز خود را با آگره رساندند بعده شروع در مشورت و گفتگوش نموده هر روز و هر شب مجلسی منعقد میکردند باوجودیکه میرزا کامران را داخل مصلحت ساخته ابر خود محسوب می نمودند او نفاق را از دست نداده طرف

مصلحت بد را از دست نمداد تا آنکه شش ماه در ایام مصلحت
منقضي گردید و میرزا کامران صریح رخصت لاهور بانفاق خواجه
کلان نام که از امراراده قدیم چغته و همراه فردوس مکانی مدتها بود
بمیان آورد - هرچند که حضرت میگفتند این وقت اتفاق است باید
که به پشت گرمی با هم باشی تا کار شیرخان را نسازیم بهیچ کار
دیگر نپردازیم فائده نداد - ناچار حضرت مرخص ساختند - اگرچه قرار
بانت که خواجه کلان با جمعی دیگر از امرای میرزا کامران در رکاب
باشد اما میرزا کامران به بهانه مشایعت و رفتن بجاکیر و از انجا
سامان نموده مراجعت نمودن اکثر مردمان خود را بلکه بعضی از
نمک بحرامان پادشاه را با خویش رفیق ساخته روانه لاهور گردید -
شیرخان که نفاق برادران را در چنان وقت از مدد طالع خود
میدانست باردیگر لشکر و مصالح جنگ فراهم آورده تا کنار آب
گنگ رسیده قطب خان را با لشکر فراوان از آب گنگ گذرانیده
برای تاخت و تاراج و تصرف ملک این طرف روانه نمود - حضرت
از رسیدن خبر طغیان باغیان ناصر میرزا و سلطان سکندر را با قاسم
حسین که از امرای قدیم نامدار بودند برای دفع فتنه تعیین فرمودند -
بعد رسیدن فوج بمقابل همدیگر نسیم فتح بر لشکر چغته وزید
و افغانان بسیار با قطب خان بقتل رسیدند - و بعد رسیدن سر قطب
خان با گره فرمودند که بر سر دروازه آگره بیایزند - جنت آشیانی
خود بموجب اشاره و طلب قاسم حسین با لک سوار متوجه
دفع فتنه افغانان گردیدند - چون شیرخان با پنجاه هزار سوار
از افغانان جنگ جو سر راه جای قلب و غارهای تنگ گرفته

گرفته بود جنت آشیانی چارناچار قرار بر آن دادند که اسب بر آب زده با باقی لشکر از آب گدگ عبور نمایند - افغانان بی رحم از عقب رسیده از غنی و فقیر هر کرامی یافتند می کشتند و غارت می نمودند و نمونه روز مشریددا بود چندین هزار مرد و زن از صغیر و کبیر و سوار و پیاده اکثر از پاس آبرو و ناموس خود را بآب زده غرق دریای غیرت گردیدند - ازان جمله آنچه از مردم نامی که بشمار آمدند بقول صمیم مورخین هفت هشت هزار از مغل بسرداری محمد زمان میرزا که همه از اثر شومی افعال او بود از جمله شهدای غریق محسوب گردیدند - و جنت آشیانی بمعانفت یکی از سقایان که دو بار از شدت تشنگی آب و خدمات لشکریان هزیمت خورده از اسب جدا شدند و بار بر آمده بساحل نجات رسیدند و جمعی که ازان تهلکه جان بر شده بودند بحضرت پیوستند با رختی که در بدن بود متوجه آگره شدند چون نزدیک آگره رسیدند میرزا کامران باوجود آن حال و کسی جمعیت با جنت آشیانی تاب مقاومت نیارده طرف الور که میرزا همدال را پیشتر بآن سمت روانه ساخته بود فرار نمود و آن طرفها بسبب غلبه و استیلائی شرقیان استقامت نتوانستند ورزید هر دو بوادر بهزاران ندامت و شرمساری بامید شفاعت بملازمت پادشاه شتافتند و جهانگیر بیگ و دیگر امرا که در بنگاله بودند از شرافاغنه جلو ریز خود را بآگره رساندند بعده شروع در مشورت و کفکایش نموده هر روز و هر شب مجلسی منعقد میکردند باوجودیکه میرزا کامران را داخل مصلحت ساخته از خود محسوب می نمودند او نفاق را از دست نداده طرف

مسجد همایون پادشاه

قبول افتاد و متوجه آگره گردید و آنجا رسیده طبل مخالفت را بدهائی
سلطنت بلند آوازه ساخته پرنده از روی کار برداشت حضرت جنت
آشیانی مکرر خطوط شفقت آمیز مشتمل بر طرز مشفقانه که وقت
نفاق نیست باید که اتفاق نموده شرشیر خان را از میان برداریم
بعده در آنچه رضامندی برادران باشد موافق تقدیر الهی بظهور خواهد
آمد - فرستاد - اما فائده نداد و هر دو برادر در موافقت میان هم
به مخالفت جنت آشیانی سعی بلیغ می نمودند - درین هنگامه
شیرخان شیخ خلیل نام درویشی را که مرید او بود برای مصالحه
بخدمت جنت آشیانی روانه ساخت و از راه مکر و کید التماس
نمود که ولایت شرقی تا قلعه رهناس اگر در انعام نوکر خود عنایت
فرمایند شرطی می نمایم که زیاده طلبی ننموده از اطاعت سر نه بیچم -
جنت آشیانی با وجود دانستن غدر او بتقاضای وقت قبول فرمودند
و نیز مقرر شد که خطبه و سکه ملک شرقی بنام حضرت باشد و
قسم کلام الله را در میان ضامن آورد و قرار یافت که جنت آشیانی
از کنار دریا طرف آگره کوچ فرمایند - همه چغته و مغلیه از فکر دغا بازی
آن افغانان غافل گشته در تهیه بار نمودن بودند شیرخان بهیر خود
را طرف بتکاله روانه ساخته بشهرت کوچ خود اراده قدسبوس تنها و
جریده بمیان آورد و یکبار غافل بر سر لشکر رسیده دست بقتل و غارت
دراز نموده فرصت بهلی از یکدیگر نداده تا بفکر صف آرائی و
مقابله پرداختن چه رسد و تمام فیل خانه پر از بار جواهر و خزانه و
دیگر اسباب سلطنت و خیمه و خرگاه بدست آورد چون پیش رو را
شیرخان بندداشت و گذرهای آب را نیز بانواع تدبیر و پیش بندی

برای بند و بست توقف نمودند - از ناموانقت هوا آدم و چهار پای بسیار تلف شدند - و بیماری عجب میان لشکر افتاده - درین حین خبر رسید که میرزا همدال که بهم محمد سلطان تعیین گردیده بود دست از تعاقب مخالف برداشته خود بمخالفت پرداخته باگرو رفته علم بغی افراشته شیخ بهلول را که از مقربان و هوا خواهان حضرت بود کشته خطبه بنام خود خوانده عازم تسخیر دهلی گردید - از شنیدن این خبر کلفت اثر حضرت جهانگیر بیگ را مع ابراهیم بیگ که هردو امیر سامی بودند در بنگاله مقابل مفسدان آن ضلع گذاشته خود متوجه آگرو شدند - در اثنای راه محمد زمان میرزا که رفیق و راه نمایی سلطان بهادر گردیده بود بامید عفو تقصیرات آمده شرف اندوز ملازمت گردید - و شیرخان از هنگام مخالفت میرزا همدال و بی سامی لشکر اطلاع یافته با سامان تمام خود را سر راه لشکر پادشاهی رساند - و جای قلب و تنگ حائل گردیده سه ماه حضرت را معطل نگاه داشته در ناختن اطراف فوج و زدن کهی تقصیر نمود - درین ضمن میرزا کامران خبر یافته باراد تسخیر دهلی بشهرت معاونت پادشاه از پنجاب کوچ نموده کوچ بکوچ خود را بدیلی رسانید و میرزا همدال هم با میرزا کامران هم عهد و پیمان شده باتفاق بمحاصره و تردد و تسخیر پرداختند فخرالدین کوتوال از قلعه برآمده بمخدمت میرزا کامران رسیده التماس نمود که چون پای تخت آگرو مقرر شده اول آمارا بقصر آورده اسم بنده را که خانه زاک همه آن جناب است از بدنامی نمک بحرامان برآرند و الا این تیغ و این سر - میرزا کامران را عذر او که حسابی بود

در نواح رهناس گدھے شوخي از حد گذرانده بود روانه بنگاله گشت -
 جنت آشياني فرست را غنيمت دانسته خود بدولت متوجه
 تسخير قلعه چنار گردیدند - غازي خان ضابط چنار شرط فلعناري
 چنان بظهور آورد که امتداد محاصره بشش ماه انجاميد - و جنت
 آشياني از طرف دريا و از طرف قلعه که راه تردد يافتند از کشتيها و ديگر
 مصالح و مدمه سرکوب ساخته بزرگتر و تدبير آن قلعه را بتصرف
 در آوردند - درين ضمن سلطان محمود حاکم بنگاله از دست افغانه
 زخمي گشته خود را در پناه جنت آشياني رسانده براي توجه آنطرف
 التماس عجز آميز از حد گذرانيد - حضرت متوجه بنگاله گردیدند -
 شيرخان برين معنی اطلاع يافته جلال خان نام پسر خود را براي
 محافظت و ممانعت راه و گدھي که مابين هر راه در مکن قلب که
 دوطرف آن درياي خونخوار و دوطرف پر از اشجار خاردار بود روانه
 نمود - حضرت جهانگير بيگ را با چند امير نامي براي تسخير گدھي
 و صاف نمودن راه تعيين نمودند - جهانگير بيگ آنجا نرسیده بود که
 جلال خان بر سر او رسیده لشکر او را غارت نمود - جهانگير بيگ خود
 بکمال پريشاني و زخمي بار ووي حضرت رسيد - بعده جنت
 آشياني خود را بگدھي رسانيده بتنبیه افغانه پرداختند - و جلال خان
 مقاومت نتوانست ورزید - و هزيمت يافت - حضرت بفراغ
 خاطر از اطراف جنگل و گدھي عبور فرمودند - از شنيدن اين خبر
 شيرخان مضطر گشته مع خزانه تازه که از بنگاله بتصرف در آورده
 بود طرف چهارکهند و کوهستان آن ضلع روانه شد - حضرت ولايت
 گورکھ پور که حاکم نشين بنگاله بود به تسخير آورده سه چهار ماه در آنجا

اطراف احمد آباد که از هر طرفی با غوغای عام جلوه گر گردیدند رسید - و یادگار ناصر میرزا حاکم پتن و قاسم سلطان نائب بهرونج از جاهای خود بیجا شده بمیرزا عسکری آمده پیوستند - و از نا موافقت امیران که یکی از آنها نزد سلطان بهادر بدیود من رفته ترفیب نموده برسر میرزا عسکری آورد و از میرزا عسکری هم اثر نفاق ظاهر شد - و در احمد آباد بفکر نگی و خروج افتاد چون پیش برهن منصوبه خاطر او میسر نیامد از انجا فرار نموده طرف بیاده و آگره روانه گردید - و حضرت جنت آشیانی خبر یافته بکوچه های متواتر خود را جریده باگره رساندند - و میرزا عسکری نظر بر مال کار خویش نموده باتفاق و شفاعت ناصر میرزا عذر خواه گشته ملازمت نمود - و تدریج بیگ قلعه دار چانپانیر و دیگر منصوبان احمد آباد خود را ترسان و هراسان بحضور رساندند - و چنان ملک احمد آباد و مالوه که بچندین سعی و جفا بدست آمده بود بار زیگان رفت - هر طرف خلل عظیم بهم رسید - حضرت جنت آشیانی که مزاج شریف از برهم زدگی ملک که ناموافقت آب و هوا علاوه آن گردید بحال نماد - برهنمونی بعضی بدخواهان بدیل فرمودن افیون معتاد شدند - و از اثر بیدماغی که اکثر در خلوت عشرت بسر برده دیوان نمی نمودند در فساد سلطنت افزود و ماده مزید عذاب مخالفان گردید *

درین ضمن خبر رسید که سلطان جنید بولس که در بند دست سمت شرقی و دفع شرافغانان از تردد خوب بظهور می آمد مرحله پیمایی سفر آخرت گردید - و شیرخان که قدم از ندازه ادب پیش گذاشته

وزائن واسپ بار بردار در سرکار بضبط در آمد که باشکریان تقسیم
نمودند - و در هر خیمه و خانه ازان خزانه نصیبي رسيد - و بعد از
جنگهای دیگر که متواتر با صاحب مداران ملک روز دك بر همه
فتح و نصرت یافته داخل احمد آباد شده شهر را پسند نمودند - و
فی الواقع احمد آباد شهر پست از بلاد مشهور هندوستان که اولاً
بآبادی و رنگینی شهر و فراخی رسته و بازار و زمین ریک که هر چند
دو ماه و سه ماه باران ببارد اثر گل ولا ظاهر نمی شود به ازو در هند
شهری دیگر دیده و شنیده نشده - دیگر هر سال چندین لک روپیه
از همه جنس قماش زری و آبریشمی و سوت ساده آن شهر به بنادر
و شهرهای اطراف هفت اقلیم میروند - و هفت ماه را دران شهر
خربزه گرمه چهار قسم بهم می رسد که از انجمله یک جنس آن مسمی
بناشپاتی گجرات قریب یک و نیم ماه می ماند هر که ازان خورده
از راه انصاف گفته که به ازان گرمه در هیچ ملکی از ایران و توران
خورده و دیده نشده *

بعده حضرت احمد آباد را بمیرزا عسکری سپرده و بابا بیگ
را در قلعه چانپانیر و ناصر میرزا را در پتن و قاسم بیگ را در سرکار
بهرنج با فوج شایسته گذاشته متوجه تسخیر قلعه آسیر برهان پور
که از قلعه های مشهور خاندیس و پای تخت پادشاهان آنجا بوده
شدند - سه چهار منزل کوچ نفرموده بودند که عرائض والیان دکن
برهان نظام شاه احمد نگر و عماد شاه برار مشتمل بر اظهار عبودیت و
اطاعت مع تهنیت احمد آباد و تحف رسيد - هنوز عرائض بمطالعه در
نیامده بود که خبر مراجعت سلطان بهادر و سلاطین دیگر مع افواج

لشکر پادشاهی می انداخت - لشکر چفته بعد که در مقابل تردد و جان فشانی او متردد و معطل گشت حضرت جنت آشنایی از اثر باطن بزرگان دین و طبیعت بزرگان خود بدستوری که حضرت فردوس مکانی دفعه دوم قلعه سمرقند را برور بارو تسخیر ساخته بودند از طرفی که بران قلعه غلغله ذخیره شب و روز قاسم یافته بر پسمان بالا می کشیدند راه تحقیق نموده تهری و دلوری که سر بازاران صائب رای و قوی دل آفرین گویند بکار برده میسهای کلان قابل زینه و کمند بستن ساخته در شب ماهتاب از دو سه طرف لشکر خود را مامور به یورش نمود - و خود برفاقت سه صد نفر که در فدویت و جلالت آن جماعه حرف نبود میسها را راست و چپ قائم نموده اول سی نفر جانباز که یکی از ایشان بیرم خان بود بدستباری کمد همت و سربازی اندرون قلعه غافل در آمده خلل عظیم در اندرون درازد قلعه انداخته دروازه بانان را کشته دروازه را بتصرف خود در آورد و حضرت را اندرون قلعه گرفته باتفاق تکبیر گویان لشکر خود را خبردار ساخته در فتح بروی آنها کشادند - و تا طلوع آفتاب قلعه بآن بند و بمت و خبرداری را بدین تدبیر سرداری مقرر ساختند - الحق که از پادشاهان بذات خویش چنین جرأت کمال غریبست دارد - نظربرقدر دانی و حق شناسی اختیار خیانت را با مال و عیال مامور ساخته باقی همه را بقتل آوردند •

گویند آن قدر خزانه و جواهر و اقمسه و اسلحه و ذخیره ماکولات و مصالح حرب برآمد که باوجود بتاراج رفتن چندین هزار بسته انواع اقمسه و تحف و اسباب تجمل چندان صندوق در و دفائن

از انجا هم گريزان شده از ديوك من (44) قلعه فرنگيهاي كنار دريا كه
محصول و مال آن سرزمين مع اختيار حكومت آن ضلع كه درين
ايمام كوكن نظام شاهي خوانند بآنها تعلق داشت سر بر آورد - و
حضرت از شهرت آنكه خزانه چندين پادشاه در قلعه ارگ چانپانير
موجود است خود را بار ديگر به چانپانير رسانده بمحاصره پرداخت -
اختيار خان قلعه دار چنانچه شرط جانفشاني بندهاي جان نثار مي
باشد و قابل تحرير تواريخ توان گفت بعمل آورد - وجنگهاي مردانه
نمود - و محاصره بامتداد كشيد - هر چند كه آن قلعه كاتب حروف
در اوائل عهد خلد منزل شاه عالم بهادر در انجا تعلقه مالي و
قلعه داري داشت آنچه ملاحظه نمود قابل محاصره سلاطين نبود -
اما از بسكه اختيار خان بشرف ملازمت نرسيده بي ادبانه بكمال
رشادت و اظهار پاس نمك خواري سلطان بهادر بضبط و احتياط برج
و باره پرداخته هر شب چندين هزار حقه آتشي و گوله زنبورك طرف

---

(44) بهادر شاه گجراتي آن خبر شنیده خود را بشهر كمبایست
رسانید و چون پادشاه عنان عزیمت بدان جانب نیز پیچید بهادر شاه
مضطرب شده بطرف جزیره دیو گریزان گشت - تاریخ فرشته *
سلطان بكمبایست رسیده بجانب دیپ شتافت - اكبر نامه *
سلطان بهادر چون بكمبایست رسید اسپان ماده شده را با اسپان
تازه تبدیل نموده بیندر دیو رفت - طبقات اكبر شاهي *
در مبرات اسکندری نام این جزیره دیو نوشته - و الصحيح
كنديات و دیو *

طریقه قدردانی سلاطین است فرمودند - که وقت هزیمت سلطان بهادرچه قسم خود را سپر بلای او ساخته سپرداری سلطان بهادر می نمود - و بسیار توده تدبیرآمیز دران جنگ نمود تا خود زخمهای کاری برداشته سلطان بهادر را از معرکه سرباران بسلامت برآورد *

گویند دران حرب حضرت جنت آشیانی بنفس نفیس بدو دست خود شمشیر میزد - و ازانکه بهادری ازنی و کسبی داشت اسپ خود را قدم بقدم اسپ مخالف چنان رسانیده بود که یکمزد در آمدن دشمن کار بازچه بیش نبود - دران حال آن نمک بحلال با سعادت مقابل آمده چنانچه طریقه نوکران جان نثار می باشد به تیغ و دست و زبان حائل گشته بمعذرت بزرگانه دافع بلای آقا گردید - زهی سعادت نوکری که از زبان چنان قدردانی چنین حرف انصاف در عالم عداوت جانی و ملکی و مالی بسنود *

الحاصل قلعه ماندو را ببکی از امرا سپرده عقب مدعی مغلوب روانه شدند - سلطان بهادر بعد رسیدن نزدیک احمد آباد که یک دو روز در پناه حصار محمود آباد توقف ورزید چنان عزمه برو تنگ گردید که باز وقت گریختن از حصار محمود آباد که درازده کروهی احمد آباد است رو جواهری که بر اسپان توانستند گرفت با زن و عیال که ردیف خود نمودند با خود گرفته داخل احمد آباد شد - حضرت اول اطراف چانپانیرو محمود آباد تاراج فرموده آنجا را پشواچه برلاس سپرده متوجه احمد آید شدند - و سلطان بهادر

محمد همایون بادشاه

آخر شب با چند هزار سوار و والیان برهانپور و مالوا و دیگر شریکان
آن فتنه سوار شده طرف شادی آباد ماند و گریخت - لشکر جنت
آشنیانی خبر یافته برای تاراج نمودن باقی فوج و بهیر مخالفان
بتعاقب پرداخته تا قلعه ماند و هرگز یافتند کشتند - و اسیر و یراق
اورا متصرف شدند *

گویند سلطان بهادر طوطی داشت که قفس طلا برای او
ساخته از خود جدا نمی نمود - از آنکه شکست سلطان بهادر
بسبب ساخت رومیخان با چغته شد و سلطان وقت فرار
طوطی را همراه نتوانست برد بعده که قفس طوطی را همراه اموال
ضبطی نزد همایون آوردند و پادشاه به طوطی همکلام شد - در حالتی
که رومیخان نمک حرام نیز به پادشاه پیوسته حاضر بود طوطی
بدین مقال گویا گردید - بهت پایی رومیخان نمک حرام - همایون
پادشاه تعجب نموده به رومیخان گفت اگر آدم می بود زبان او
می بریدم چه کنم که جانور است - بعده سلطان بهادر در ماند و
حصاری گردیده بعد از محاصره نمودن چند روز و بالای قلعه بر آمدن
مردان کار آزما از آنجا نیز با جمعیت قلیل که متاع کثیر در قلعه
گذاشت راه احمد آباد پای تخت خود اختیار نمود و از جمله امیران
و لشکریان مغلوب که عقب مانده بودند حیدر خان که امیر الامرای
احمد آباد مرد فاضل بود زخمی گردیده گرفتار گردید - حضرت
چون از مکرر بهادرها دیده بودند و آثار حسن عقیدت به ولی
نعمت خود بخود از مشاهده فرمودند اورا معزز و مقرب ساخته
در سلک امرای نامدار در آوردند - و مکرر بزبان در بیان چنانچه

بنده نامزد نموده - از رسیدن خبر فوج چفته لشکر افغانه جنگ
 نمانده هزینهت اختیار نمودند - و قاتار خان من سلطان علاء الدین
 که سر لشکر بود قرار نتوانست نمود - بعد مقابله مغلوب و مقتول
 گردید - و میرزا هندهال قلعه بیانه را باز بتصرف اولیای دولت
 قاهره در آورد - و سلطان بهادر یار دیگر بر سرچنور خود را رسانده
 محاصره نمود بعد مکالمه بی ادبانه غائبانه که در رسل و رسائل با
 همایون پادشاه در باب طرفداری رانا بمیان آمد ترک تحریر آن
 اولی - قلعه را مفتوح ساخته بار متوجه دهلی گردید - جنت آشیانی
 نیز باستقبال آن بدستگال بر آمده به مندسور رسیدند - علامات مقابل
 بر آمدن همدیگر ییکدیگر ظاهر گردید - و هر دو طرف بکندن خندنها
 و بستن مورچال و نصب نمودن توپخانه و تعیین نمودن فوج جاچا
 بپردازا ختنه - چون سرانجام آتشباری چنانچه انشاء الله تعالی در
 ذکر سلطان بهادر مفصل بزبان قلم تیز رفتار خواهد در آمد - طرف
 گجراتیان زیاده بود و پناه قلب داشتند - جنت آشیانی صلاح کار
 درین دیدند که طرح جنگ نینداخته با رومی خان میر آتش
 سلطان بهادر که سرفوج و هراول لشکر احمد آباد بود ساختند و رویشان
 بسطان بهادر چنان مصلحت داد که خندق کنده محصور گردیده جنگ
 نباید نمود پادشاه لشکر چفته را با چند هزار سوار و دوسه سوار فوج
 برادران مقرر کرده فرمودند که از چهار طرف بطریق قزاقان بر سر آن جماعه
 و کهی و رسد آنها تاخت آرند - و چنان عرصه بران لشکر تنگ آوردند که
 قسطنط غله و بکاه در لشکر گجراتیان پدید آمد - و آدم و چارپای بسیار
 شدند - سلطان بهادر چار ناچار قرار بر فرار داده وقت سه بهر

پیچیده اراده فاسد بخاطر آورده مکرر گرفتار قهر سلطانی گردید - باز قسم
 کلام الله را کفیل ساخته از رویه و کردار باز نیامد - آخر کار همراه محمد
 سلطان دخترزاده سلطان حسین میرزا بایقوره که باو همدم آن کار بود
 مقید گردید و بمحکول ساختن هر دو امیر امر فرمودند - شصتیکه بدین
 کار مامور بود رعایت محمد سلطان نموده وقت میل کشیدن پرده بصارت
 را بحال داشته - محمد زمان را نیز معیوب واقعی ساخت و در قلعه
 بیانه محبوس گردیدند - بعده هر دو بمردم قلعه ساخته از قلعه برآمده
 محمد زمان جانب احمد آباد گجرات و دویمی طرف قنوج سر
 برآورده لشکر فراهم ساخته علم بغی برافراشتند - و بعضی ازان حدود
 شرقی و احمد آباد را متصرف گردیدند - جنت آشیانی را طرف
 گجرات متوجه شدن ضرور شد و سلطان بهادر حاکم گجرات برهنمائی
 تدبیر محمد زمان بقصد تسخیر قلعه چتور روانه گشت - رانا بکرماجیت
 حاکم چتور از جناب حضرت کمک دفع شر خود طلبید - جنت
 آشیانی باوجود متوجه شدن آن طرف از سبب بعضی موانع بمردن
 رانا نپرداختند و بنوشتن تهدید نامه نصائح آمیز بسطان بهادر اکتفا
 نمودند - اما بمهم احمد آباد هم چندان نپرداخته مراجعت فرمودند
 و رانا بهروجه که دانست سلطان بهادر را از پای قلعه برداشت -
 و سلطان بهادر محمد زمان را و سلطان علاء الدین لودی را که او نیز
 پناه باو یرده بود مقرر ساخته با هر دو لشکر همراه داده برای
 تسخیر دهلی روانه نمود - و هر دو با چهل هزار سوار بر قلعه بیانه
 آمده بتصرف در آوردند - و تا میدان آگره جولانگاه اسپان ساختند
 حضرت میرزا هندال را با امرای نامدار و لشکر زیاد برای دفع آن

اختیار آن مملکت با دیگر عنایات مشفقانه که از راه اغماص ناشنیده بعمل آمده بود رسید مراجعت نمود اما آخر در کفران نعمت تقصیر نمود - و جنت آشیانی بقصد تسخیر قلعه کالنجر که اراده تنبیه افغانه خاندان لودی دران ضمنا بود توجه نمودند - بعد رسیدن و محاصره نمودن از شنیدن تسلط یافتن افغانان طرف جونپور بتقاضای وقت با راجه کالنجر برگرفتن بیدشکش صلح نموده عازم جونپور گشته افغانان آن ضلع را گوشمال واقعی داده آن ملک را بسطان جنید بدستور سابق بحال داشته باگرة تشریف آوردند - و جشن جلوس و طوبی قسیمی ترتیب دادند که در مقابل آرایش آن بزم که رشک افزای ارم گردیده بود زبان طعن پری رویان آن بهشت مثال بر حوران روضه رضوان درار گردید - و چندین هزار کس ارعطای بیل و اسپ و جواهر و خلعت و دیگر عنایات سلطانی بهره مند گردیدند - بعد فراغ مجلس نشاط به شیر شاه که طرف بهار طریقه سرکسان اختیار نموده باوجود صریح طبل مخالفت نواختن بحسب ظاهر دم از اطاعت چغته میزد مصلحه بیغام دست برداشتن از قلعه چنار نمودند - شیرخان بعدر نامسموع قبول نمود - لهذا متوجه آنصوب گردیدند *

چون خبر فساد سلطان بهادر گجراتی درین ضمن بسمع مبارک رسید با شیر شاه مصالحه بشرط همراه بودن پسر او قطب خان که شرف اندوز ملازمت گردیده بود نموده مراجعت فرمودند - و تا باگرة نرسیده قطب خان برخاسته رفت و محمد زمان میرزا نبیره سلطان حسین میرزا بایقرة که بنی عم گفته می شد باتفاق بعضی امرای

محمد همایون بادشاه

بخشان بود ساخته - دران شفت مجلس مختلف الملون باسم ایام
مفتحه و اختری که بآن روز منسوب باشد ترتیب داده - در موردی
که دیوان می نمود بزرگ ستاره همان روز لباس خود و سلاطین
زاده ها و امیران قرار داده و پوشیده بغرش همان رنگ زینت افزای آن
بزم بهشت سرشت میگردیدند - اگرچه بعد جلوس از راه عدل و
انصاف ملک را به برادران تقسیم نموده پنجاب را بسبب قرب جوار
کابل بمیرزا کامران مرحمت فرموده ضمیمه حکومت سابق و لاحق
ساخت - و بمیرزا همدال که در حضور بود ولایت میوات آرزانی
داشت - و طرف سنبه را با توابع و لواحق آن حدود بمیرزا
عسکری واگذاشت - اما برادران از راه ناسپاسی و کفران نعمت که
لا زن دیگر احفاد و اولاد سلسله تیموریه گردیدند سراز اطاعت
پیچیده از ابتدای سلطنت طریقه ناموافقت و مخالفت با برادر
بزرگوار و معاونت با شیرشاه که از ایام عهد حضرت فردوس مکانی
در صوبه بنگاله و بهار سراز اطاعت پیچیده بود - و ذکر آن من اوله
آلی آخره بطریق اجمال باحاطه بیان خواهد در آمد - اختیار
نمودند - اولاً میرزا کامران که از سرهند تا قندهار مع توابع او که در حیات
پدر هم در تصرف داشت و جنت آشیانی (۴۳) پیدشاور و لغمان را
بر آن اضافه تجویز باسم او نموده بودند - قبل از تیار شدن فرمان و احکام
خبر رسید که میرزا کامران بشهرت تهنیت و تعزیت بجا آوردن از
کابل برآمده متوجه سمت پنجاب و دهلی گردید - بعده که احکام

ذکر سلطنت خلاصهٔ خاندان تیموریه صاحبقران
غازی محمد همایون پادشاه که بواسطهٔ هفتم بامیر
تیمور میرسد از اول جلوس تا متوجه شدن طرف
ایران نزد شاه طهماسب (42) صفوی از تسلط
شیرخان افغان و نفاق برادران و مراجعت نمودن
از آنجا بحصول مقصود

طوطی همایون بل شیرین مقل آشیانهٔ اخبار سلاطین جنت
نشان چنین نقل می نماید - که جنت آشیانی محمد همایون پادشاه
غازی که در سنه نهصد و سی و هفت [۹۳۷] جلوه افروز نیست
هندوستان بهشت نشان گردید - پادشاهی بود بحسن اخلاق و
لطف طبع موصوف و بعیش و نشاط مشغوف - و از علم ریاضی
خاصهٔ نجوم و حساب بهرهٔ تمام داشت - صورت کرهٔ آسمان که دران
گردش فلک و سیر سبعهٔ سیاره و مکن بروج و ثوابت نمایان و

---

(42) در اکبرنامه و طبقات اکبرشاهی و تاریخ فرشت طهماسب نوشته *

صادق یک نفس ازان قافله جان برنگردید - مگر دو نفر که از
کاروان رسیده با نیم جان ماندند - و ازانها بر حقیقت ملک آن
عه مطلع گردیدند - و فردوس مکانی تا بهمرساندن و طلبیدن وارثان
را بردم و دینار ازان متصرف نشده متروکه را بتمامه بوارثان مال
اند - و ازین مقوله دیگر محمد او بسیار مسموع گردیده *

دیگر از جمله اوصاف حق شناسی و خدا پرستی آن پادشاه عدالت اساس نقل می نمایند که در ایام شروع شیباب و افراط تجرع شراب که این هژدوسگر علاوه مستی ریاست و حکم رانی بود و بسبب مزاج نگرتن سلطنت بزر احتیاج اتم داشت بخبر آوردند که از ملک خطا کاروانی از خطا نمودن راه بیادینه سر بر آورد که هیچ یکی از ذی حیات را چاشت و شام میسر نشد - و بعد انقضای شام برف باریدن و باد سرد وزیدن شروع نمود - و از صدای رعد که علاوه برودت زمین و یخ چال گردیده تا نفس زدن

را بشصت جریب قرار داده بود هر کدام شصت گز سکندری و در دهلی دیار معمول و در مالوه نود طناب شصت گزی و در گجرات کروه گاو بر گذارند یعنی مسافتی که بانگ گاو بزمان آرامش رسد و انرا کار آگاهان به پنجاه جریب قیاس کنند و در بنگاله کروه دهپده ان قدر راه که تیزگامان بیلک نفس زدن پیمایند برخی برانکه برگ سبز بر سر داشته بشتابند چندانکه خشک گردد *

و آنچه که تاریخ فرشته نوشته این است - و طناب پیمایش که در سفرها و شکارها از عقب زمین را بجموده میبرند در هندوستان از مختصرات آن شهنشاه بی نظیر است صد طناب را یلک طناب کروه است و هر طنابی چهل گز و هر گزی نه مش است مستوی الخلقه و گز سکندری که پیشتر در هند رواج داشت متروک گشته گز بابری تا اوایل عهد نور الدین محمد جهانگیر پادشاه در جمیع قلمرو

دانست که مراکز از کوه جریبی که بکوه پشته که در هند زمین نزدیک
گردیده دو صد (49) جریب است و هر جریب چهل گز است
و هرگز نه مشیت مستوی القامة - و کوه عرفی اگرچه در هندوستان
مختلف موافق هر شهر و مکان شهرت دارد چنانچه کوه
صوبه مالوه و بعضی سرحد های راجپوتان از کوه جریب کم
نمی باشد بلکه زیاده میتوان گفت - اما کوه ملک دکن
تا برهان پور و احمد آبک و اگر تا تعلقه پنجاب بلکه سرحد کابل
سه صد و چهارده (40) جریب است کسری کم و زیاده پا و کم دو کوه
عرفی یک کوه جریبی باشد (41) مسود اوراق مکرر بشمار قدم
و ریسمان پیموده *

(39) ن - یکصد *

(40) ن - شصت و دو *

(41) از اینجا که درین مقام اصل نسخ منتخب اللباب همنه باشم
مختلف اند و معنی مستقیم نمی شود لهذا آنچه که در آئین
اکبری مندرج است خلاصه آن را در ذیل می نگارم - آئین کوه -
راه پیمودن و اندازه گرفتن سرمایه آبادی روزگار گیتی خداوند فراوان
توجه بر گمارد و مسافت هارا بر سنجید و بکوه اندازه برگزید و انرا
بصد طذاب و سخت هر کدام پنجاه گز الهی و نیز بیچار صد پانس
از بر گذراند هر یک دوازده و نیم گز هر دو پنج هزار گز باز گرد
هرگاه چالش شود احیاط مندان بدان پانس پیمایش نمایند و
بدین بانی دوازده و مشرف رشته شماره دوتائی گیرند شیر خان کوه

آگره عارضه بدني بشدت تمام رو داد هر چند 'بذعا' و در ا تداری نمودند فائده نمی بخشید - تا روزی میر ابو البقا نام که از فضلاء روزگار می شمرند گفت که چون تصدق رد اجل معلق می نماید اگر از جنس گران بها که ازو عزیز تر چیزی دیگر نباشد برای فرزند تصدق نمایند اغلب که خدا تعالی شفا بخشد چنانچه قرار مصلحتها بران یافت که الماس بیش بها بابت جواهرخانه سلطان علاءالدین که روز قلم آگره بدست پادشاه زاده همایون آمده بود چنانچه در ذکر تسخیر آگره بزبان قلم داده که آن پارچه الماس را بخد مت پدر بزرگوار گذراند و پادشاه همان الماس را با دولت قلعه لقره و عنایات دیگر عطا فرموده بودند همان جواهر را بفروخت در آورده به مستحقان رساند - بابر پادشاه فرمودند آن پارچه سنگ در مقابل جان من و فرزند من عزیز تر نیست و منکه بعد از همایون جان خود را از همه چیز عزیز تر میدانم چرا عوض آن پارچه سنگ تصدق فرزند گرامی خود ننمایم که در درگاه کبرائی قبول افتد *

به پیش نقد جان گهر چه باشد * نثار دوست باشد هر چه باشد و بخلوت رفته درین ماده بخدا نالیده باز نزد فرزند ار جان عزیز تر آمده سه کرت گرد او گردیده گفتند که برداشتم برداشتم برداشتم - همان روز اثر صحت در مزاج همایون ظاهر گردید و محمد بابر پادشاه را عارضه جسمانی روداد تا شفقار گردیدند *

گویند کشیدن جزیب وقت سواری پادشاهان و امیران سلاطین نشان از اختراع فردوس مکانی است - برای تعیین کوره در سفر و شکار که کمیت مسافت معلوم گردد وضع نموده * ببايد

و مخالفت مخالفان آن نواح بتواتر می‌رسید و برای استیصال
مفسدان آنجا امرا پدیم تعیین می‌گردیدند زیاده انحراف مزاج
شریف روداد - و چون مرض باعتماد انجامید بتهیه سفر آخرت
پرواخته شاه زاده همایون میرزا را ولای عهد فرمودند - و بعد فراغ
وصیت در سنه نهصد و سی و هفت [۹۳۷] بمکان فردوس
اعلی شتافتند سی و هشت سال زینت بخش تاج و تخت بودند
و پنجاه سال از مرحله عمر گرامی طی نمودند

* بیت *

جهان ای پسر ملک جاوید نیست
ز دنیا وفاداری امید نیست

باتفاق منصفان روزگار مثل محمد بابر پادشاه غازی اَنَارَ اللّٰه بَرَهَانَه

در شجاعت و سخاوت و مروت و حمیت و حدت جوهر و خطا بخشی
و جرم پوشی در میان پادشاهان سلف کمتر در تاریخ سلاطین بنظر
آمده - با وجود چنین تقصیرات عناد آمیز و اداهای فتنه انگیز که
قصدا از امرا و خویشان دور و نزدیک سر میزد و مکرر باعث قصد
ذات مبارک گردیدند هرگاه روی انابت بآن درگاه می آوردند برخلاف
دیگر سلاطین عرب و عجم و هند جرم کرده را ناکرده و شنیده را ناشنیده
می انگاشتند - و در علم فقه و انشا و نظم فارسی و ترکی مهارت تمام
داشتند که بزبان ترکی تاریخ احوال خود نوشته یادگار گذاشته اند
نزد صاحب طبعان اعتبار تمام دارد - و در ادای صوم و صلوة و دیگر امور
الهی بسیار موافق بودند (بهشت روزی باد) ترجمه فردوس مکانی
تاریخ وفات است *

گویند چون محمد همایون را بعد از رسیدن بسنبهیل از نواح

بدولت سیر عمارات و باغات و مساجد گوالیار و دیگر مکانها نموده
بر سر مزار بزرگان و سلاطین سر راه فاتحه خوانده با گره تشریف آوردند *
در همان ایام خواند میر مورخ حبیب السیر و ملا شمس
الدین معنائی از هرات آمده شرف اندوز ملازمت گردیدند -
و در همین آوان عروحه نظام الملک بختی والی احمد نگر با تحف
و هدایا با مشتمل تهنیت فتوحات سابق و لاحق رسید - و درین
آوان خبر بغی سلطان محمود نبیرا سلطان بهلول لودی در صوبه
بهار و فساد بلوچان در ملتان معا معروض گردید - حضرت دفع فتنه
شرقی را که منبع فساد بهر ماه و حال بود بر تنبیه مفسدان ملتان
مقدم داشته عنان توجه طرف ولایت بهار معطوف داشتند - سلطان
محمود از شنیدن خبر دبدبه چغته سراسیمه گشته چند روز مفقود
الانگر گردیده باز جمعیت فراهم آورده وقت عبور فرمودن از آب گنگ
آمده شوخی زیاده نمود - عسکری میرزا را برای دفع او مامور نموده
بخود از دریا عبور فرمودند - و افغانان بعد دست و پا زدن لا حاصل
قرار نمودند - چون موسم برسات رسید و ناموافقت هوا در مزاج
پادشاه راه یامت نصرت شاه را که از عمده افغانه بود بعد تسلیمات
عفو تقصیرات خود کفیل دفع آن ملاعنه گردیده مفتخر از
عنایات ساخته خود بدولت متوجه آگره شدند - و همایون میرزا را که
بموجب حکم از کابل بقصبه سنبل رسیده عارضه بدنی بشدت
تمام که بامتداد کشید بهمرسانده بود از جاذبه مهر پدري طلب
حضور نمودند *

و درین ایام ذوقم که خبر برجم شدن نسق طرف بدخشان

هدایا و فتح نامه روانه کابل ساختند - و بعضی افغانه که مستوجب
تنبیه گشته بودند بسزای کردار خود رسیدند - و محمد سلطان را برای
بند و بست لکنو (38) مرخص نموده با گره تشریف برده باز بلا فاصله
فرست برای تنبیه راجه میدنی رای زمیدار چند پری توجه فرموده
در محاصره چند روز معدود قلعه چند پری را بعد قول جان بخشی
او بتصرف آوردند - اما چون راجپوتان وقت بر آمدن از قلعه بچنگ
اقدام نمودند سه چهار هزار نفر بقتل رسیدند - و میدنی رای پناه
بقلعه ارک برده از زن و فرزندان و وابسته های صغیر و کبیر قریب هزار
کس را بدستور راجهای سلف علف تیغ ساخته خود را نیز بهمراهان
خود رساند - و باقی زمیداران و رایان آن حدود باطاعت درآمدند -
و مساجد و خانقاه که جای پایگاه اسپان و گاوران کافران گشته بود همه
را صاف و تعمیر نموده موزن و جاروب کش مقرر فرمودند - و در
چند پری و رتنه پور و سارنگپور و رایسین قلعه دار و حکام خدا ترس
رعیت پرور منصوب ساختند (فتح دار الحرب) ماده تاریخ از نظر
گذشت چون پسند افتاد از چالاکی طبع مبارک بدیهه بنظم آوردند
بود چندی مقام چند پری * پرز کفار شوم دار الحرب
فتح کردم بحرب قلعه او * گشت تاریخ فتح دار الحرب
و حکومت و ایالت کل آن ضلع را باحمد شاه که حق اثری داشت
و در کارزارها تردد واقعی نموده بود مرحمت فرمودند - بعده خود

(38) در تاریخ فرشته نوشته - محمد سلطان میوزا بدفع فتنه
بین افغان به قنوج رفت و بین افغان بجانب خیر آباد گریخت *

گویند قومیت رانای چتور بر همه راجپوتان هند فوقیت دارد - و بقول مشهور خود را از سلسله نوشیروان عادل میشمارد - و بهمین سبب با وجودیکه همه راجپوتان نامدار هندوستان بر اجه و رای ملقبند - خاندان چتوریه به رانا و دیوان خود را مخاطب ساخته از بزرگی لفظ راجه نکت و عار می نمایند و بعد از هزیمت از فردوس مکانی باز از اولاد رانا لغایت حال که سنه هزار و یکصد و بیست و هشت [۱۱۲۸] باشد هیچکس مقابله با سلاطین تیموریه نکرده بمقابعت و مطاوعت بسر می بردند - اما مکرر اوراق که در آن ملک وارد شده از دیوان و عهدهای رانا تحقیق نموده آنها خود را از اولاد نوشیروان نمی شمارند - و در عهد پادشاه جم جاه ملانگ سپاه گردون و قار خورشید اشتها ر قمر صورت مشغری سیرت عطار د خلصت مریخ عولت کبوان رفعت ناهید منزلت محمد شاه پادشاه غازی دام سلطنته که هزاران هزاران گرامی فدای نام نامیش باد آنها بذات خود شمسیر بر روی دردمان آن خاندان نکشیده هرگاه بر ولسکر کشی شده خود دفعیه نموده طرفی از اطراف خود برخاسته میروند - بهر حال سر رشته سخن را از دست نداده بتحریر باقی ماجرای سلطنت می پردازند - که بعد فتح پادشاه اسلام از نفرت تعفی اجساد اهل غنادرانجا زود کوچ فرموده شکار گزان بقصد تغذیه میواتیان طرف میوات متوجه شدند ناهر خان میواتی پسر حسن خان با جمعی از توابعان مع پیدکش ملازمت نمود و آن ولایت را بحمین تیمور خان که بخطاب بهادری سرافرازی داشت عنایت فرمودند و شاهزاده همایون میرزا را به

شهادت رسیدند پادشاه کشورستان از قلب لشکر بترکت آمدند و بهادران چغته جلو ریز بر سر کافران تاختند - آواز تکبیر غازیان چنان دران دشت پر وحشت پیچید که پنداشتی زمین و آسمان لرزید - و در اول حمله تیر اندازان بیخطا حسن خان میواتی که از پیش قدمان آن اهل خونی و از شیر نبران آن مرز و بوم شوم بود با جمعی از سربازان شیر نبرد کشته شد و غلغلۀ هزیمت در صف برهم خوردۀ مخالفان افتاد و چندین هزار سوار لشکر کافران سرودست و پا برباد داده با دل باختگان دیگر در گریختن و بالای هم افتادن سبقت از همدیگر می بردند - و خود را هزیمت یافته بمدد همراهان هواخواه که در هردم و قدم جان خود را سپر ساخته بطریق نثار و نیاز بر قدم غازیان جانباز گذاشته بلا گردان سر و جان رانا میگردیدند تا رانا از جنگ جنگ بهادران چغته رهائی یافته با دل باخته اسپ تاخته جان سلامت بیرون بود - و جمعی از افغانان مغلوب گشته عقب پشته کشتهای خویش با تن و جان سراپا ریش ردیف و هم آغوش همقدمان سر باخته پیش گشته جانبر گردیدند - و از هر طرف علمهای درخشان چون آفتاب از کسوف برآمده برق زنان بچندین زبان ندای نصر من الله و قتل قریب در شش جهت و چهار طرف هندوستان در دادند - و شاهزادهای ثابت قدم و سلاطین بنی عم و امیران محترم تسلیمات فتح موافق داب هندوستان و آداب دانان ایران و تواران بجا آورده نثار گذراندند - و (فتح بادشاه اسلام) تاریخ این فتح یافتند و بعد این فتح حضرت خود را در خطبه بغازی ملقب ساختند *

که آفتاب در خانه سلطنت و مشرتی در بیت رجا و امید بنظرات
 مسعود پرتو نور افکنده بودند پای مبارک بوکاب فتح و نصرت
 گذاشته فوج دریا موج را مقابل بد مآلن بحرکت در آوردند - و هر دو
 فوج مانند سیلاب خون موج زنان بمقابله و مقاتله پرداخته چون
 ظلمت و نور فرقه ناری و ناجی باهم آمیخته ندای پر بشاشت
 فتح و نصرت طرف اسلام بگوش هوش خاص و عام طرفین میرساندند
 و فیلان کوه پیکر جنگی در مقابل شیر شکاران فیل افکن چنان
 تزلزل انداختند که کوئی کوهایی سیاه عالی از جا بحرکت آمدند
 ز غریدن ژنده پیلان مست
 گره در گلوی هزاران شکست

و صدای نثار خانه رومی و هندی و آواز کوس و کرنای حربی
 و نعرهای زهره شکاف اهل مصاف در زمین و آسمان پیچید -
 و چندین هزار تن بی سرگردید - و عاشقان نام و فنگ آن جنگ را
 تماشا و سیر عروسی پنداشته چشم و گوش هوش را مع جان نثار
 هر نظاره آن می نمودند - خصوص معرکه آرایان عرب و عجم و سپه
 سالاران ایران و توران آن نزم رزم را باری عرب و عجم تصور نموده چشم
 از چشم همچشان نبرد برنداشته رنگین ساختن جولان گاه را عین
 سرخ روئی خود دانسته بر همدیگر سبقت نموده سر مخالفان را بجای
 گوی میدان از یک دیگر می ربودند - بعد ملاحظه غلبه کفار که
 نزدیک بود در لشکر چغته هزیمت افتد و فوج حسن خان میواتی
 هراول که با ده دوازده هزار سوار و جمعی از راجپوتان خیره سر جوار
 بسوخی تمام حمله آور گردیدند - و جمعی از بهادران چغته بدرجه

و بزرگ اجال فرمودند - آن روز جوانان یکی تاز بهادر خوش اسبه
 رقیق تفرج و سیر لشکر مخالفان رفته هر طرف تاخته چند
 جدا ساخته بشکار بند اسپان آویخته برسم ارمغان نزد سرداران
 دادند - روز دیگر همین که تیغ دو دمه آفتاب جهانتاب از نیام افق و
 رقیق سر بر آورد کوچ فرموده یک کوه پیش رفته جای نزول رایات
 فرایات مقرر فرمودند و هنوز سایه نخلهای علم روشنی افزای چشم
 بجایان نگردیده بود و شتران و فیلان از فرود آوردن بارها آسوده نگشته
 بودند که گرد تیره سپاه مخالفان برگشته روزگار و نشان فیلان شیرشکار
 و شعله برق آتشبار تیغ نبرد آزمایان معاندان نمایان گردید - ازین طرف
 برنگار بشاهزاده محمد همایون میرزا با جمعی از بهادران قوی دل
 و امیران لشکر گسل که یمین و یسار آن نام آوران صف شکن صف
 بصف آراستند تعیین نمودند - و جرنجار بسید خواجه و جمعی از
 امیران بلند پایه که در یسار و یمینش محمد سلطان میرزا و دیگر
 نامداران زینت بخش بزم رزم گشتند مقرر فرمودند - و چند هزار
 سوار با یکی از دلاوران شیرشکار برای مدد هر طرفی که احتیاج
 افتد نامزد گردیدند - و کشور ستانی خود بدولت چون آفتاب عالم تاب
 روز شرف در قلب لشکر جا گرفته جلوه افروز معرکه کارزار گشتند و
 هر طرف چندین هزار مقربان جان فشان که بتعداد اسم آنها پرداختن
 تحصیل حاصل است نقد های جان را بر طبق کف دست نهاده
 بجهت نثار و ایثار قدم و سم مرکب همایون بطریق نذر تهنیت
 تینا زینت افزای فوج ظفر موج گردیدند - و باقی افواج را جا بجا

وچندان از کثرت و غلبه کفار اظهار ساخت که باعث مزید تشویش
 دل‌های دل باختگان گردید - حضرت فردوس مکانی همه سلاطین و
 امرای صاحب رای را برای گفتگو جمع ساخته از هر یک برای
 دریافت حوصله مصلحت کار استفسار می نمودند - رای اکثر بمراجعت
 طرف پنجاب و کابل قرار یافت و هر یکی دلیل و برهان عقلی و
 نقلی میگردانیدند - و فردوس مکانی فرمودند زهی غیرت دین
 اسلام که ملک باین سعی باز گرفته را از ترس کفار گذاشته فرار اختیار
 باید نمود دل بر حصول ثواب درجه شهادت باید بست اگر بر کفار
 غالب آمدیم غازی ایم و الا به از شهادت رتبه نمی باشد - از جمله
 شهیدان سرگذشته گفته و شمرده شویم بهتراست از آنکه در سرگذشتهای
 تواریخ سلاطین گذشته منجمه گریخته‌های دست کافران خوانده
 شویم - چون این کلمات غیوت افزا موثر دل‌های دل باختگان و ندربان
 ایران و توران گردید آن جهاد را سرمایه طاعت و اعتقاد دانسته در
 نثار نمودن جان و کشتن کامران بهزاران زبان عهد و پیمان بمیان
 آورده سهم‌های شدید با کلام الهی کفیل ساختند - پس پسر پسر
 شیخ زین الدین صدر از شرب خمر و همه منهیات الهی حتی ریش
 تراشی که برای شان شجاعت طریقه موروثی پادشاه بود توبه
 نصوح نمودند *

دهم جمادی الاولی سنه نهصد و سی و سه [۹۳۳] روز نوروز
 سلطانی فوج‌ها را آراسته بهمه پیش قدمان و سپه سالاران تهنه بپوش
 آنچه ارشاد و تعلیم فرمودن بود بتأکید اکید و وعده و وعید فرموده خدا
 بخدمت . . . یاد نموده سه کروه که خصم بود یک کروه پیش

شهرت آمدن سواری زنان وقت شب برای مفتوح ساختن دروازه که قرار داده بود بعد از انقضای نصف شب که مور و مار از خارخار تردد آسوده بودند از دروازه که آدمهای رحمن داد (۳۷) مقرر نموده بودند جمع کثیر از بهادران جان باز کار آزموده داخل قلعه شده بعضی از دریانان مخالف را کشته دروازه را بلا تردد خاطر بر روی باقی لشکر و نمودند هنوز نور نیر اعظم پرتو افکن در دیوارها نگریده بود که بر سر تاتار خان غاغل از نیرنگی فلک غدار رسیدند و لشکریان با بوق و کرنا نقره زنان چهار طرف قلعه جلوه گر گردیدند چون تاتار خان دید که قلعه از دست رفت و جان و آبرو می رود بفریاد الا مان الا مان در آمده بخوشی و ناخوشی کلید خزائن و دفائن حواله رحمن داد نموده معذرت زیاده خواسته قلعه را جدید را شفیع نافرمانی سابق ساخته خود با فتح نامه و راضی نامه روانه درگاه والا گردید - بعد رسیدن تاتار خان بحضور خبر نزدیک رسیدن رانای چتر انتشار یافت - و غلبه اتفاق آن گروه شوم بمرتبه زبان زد خاص و عام گردید که تفرقه تمام در دل بهادران کهن سال راه یافت - و کشورستانی اصلاً اندیشه را بخود راه نداده متوجه استیصال خصم بد سگال گردیده باطراف توابع بیانه پیشخانه برآورده خود هم نزول رایات فرموده قراولان برای خبر مخالفان روانه نمودند - عبد العزیز نام که با جمعی بقراولی رفته بود بیشتر از آنها کشته شدند و عبد العزیز خود زخمی گشته با چند سوار غارت شده برگشته آمد

دست از محاصره برداشته دو سه منزل دور رفته سر راه لشکر رانا نشست و تاتار خان از عهد و پیمان پشیمان گردیده اطاعت نمود و رحمن داد را تردد خاطر روی داد حقائق آگاه شیخ محمد غوث که از درویشان حقیقت نشان و دانشمندان آن زمان و متوطن گوالیار بود برحمن داد پیغام فرستاد که بهر وجه که دانی و توانی از قلعه دار بحسن سلوک رخصت آمدن قلعه حاصل کرد، خود را تا اینجا برسان رحمن داد به تاتار خان پیغام نمود که من از شب خون و شرکافران مامون نیستم و دو کلمه ضروری زبانی بالمشاهده گفتن و شنیدن لازم میدانم تا خاطر جمعی از کافران حاصل نمایم اگر مرا با چند خدمتکار بی اسلحه بطریق مهربان طلب نمایند خالی از طریقه مرورت نخواهد بود تاتار خان قبول نموده مرخص ساخت بعد از داخل شدن قلعه و دیدن تاتار خان و به بیان آوردن کلمه و کلام محبت افزا برای زیارت بزرگان مرده و زنده رخصت حاصل نموده بخدمت حضرت شیخ محمد غوث رسیده براه نمائی حضرت شیخ بتاتار خان التماس نمود که تمام لشکر و سلاح دار بیرون قلعه باشند تا دفع شرکفار بعضی از وابستگان که حکم ناموس میدارند اگر در قلعه در آیند و یک آدم من در دروازه قلعه باشد که غیری داخل مردم من نتواند شد و چند دولی را با چند خدمتکار شناخته راه بدهند الاکرام بالاتمام بعمل خواهد آمد تاتار خان غافل از بازی روزگار گشته ماذون ساخت چون در همه دروازه از معتقدان و مردان شیخ قیام داشتند و آنها را خفیه بانواع رعایت امیدوار ساخته راضی گردانیده بود بدستاورز پروانگی و احتیاط عدم

پیشه و سرگروهان و واقعه طلبان کوتاه اندیشه قریب دولک
 سوار راجپوت و افغانان و دیگر دلاوران کوه نبرد صحرا گردان دیار و دو
 هزار فیل جنگی مست کوه پیکرو توپخانه جمع ساخته از مکانهای
 خود با همه مصالح جنگ بحرکت آمدند - و آوازه اجتماع آن قوم
 باگه رسیده نقل نقل برنا و پیهره بزم و رزم گردید - قبل از افواه
 این خبر وحشت افزا بسبب اختلاف آب و تبدیل هوا که در چهار
 عنصر صغیر و کبیر خاص و عام مغلیه راه یافته بود - و بمزاج کمتر
 کسی موافقت نمود بانواع مرض مبتلا شده بودند - جمعی از سلاطین
 زاده و امرای گستاخ در خلوت بتقریبهای موجه برای مراجعت
 طرف کابل بدستور سابق التماس نمودند - فردوس مکانی جمله
 حرفهای مردم بی سر و پا لغو دانسته شنیده ناشنیده پنداشته
 قابل جواب ندانستند - و درین ضمن بعضی افغانان قابوچی و میواتیان
 بد اصل که بتقاضای وقت گردیده بودند برخاسته باوطن خود رفتند -
 و جمعی راه لشکر مخالفان اختیار نمودند درین آوان خبر رسید که
 راجه منکت رای بدعوی ارث گوالیار قابوی وقت از دست نداده
 باتفاق خان جهان نام بندیده بقصد تسخیر قلعه مذکور خود را رسانیده
 بمحاصره قلعه پرداخت و تاتار خان قلعه دار که از جمله نوکران سلطان
 ابراهیم بود باستحکام قلعه پرداخته چون در خود طاقت نگاهداشتن
 قلعه نیانت بخدمت حضرت فردوس مکانی عرضداشت نمود
 که اگر یکی از بندهای پادشاهی برسد قلعه حواله او نموده شود بعد
 عرض بر حرم دادخان حکم شد که رفته قلعه را بتصرف اولیای دولت
 در آورد همینکه راجه منکت رای خبر آمدن کرمک چغته شنیده

در اطراف سواد اعظم هند طبل سلطنت خاندان تیموریه نواخته شد
 [هندیان] دانستند که اگر این سر و بوم در قبضه اقتدار چفته ماند
 عرصه زندگی بر همه رایان و افاغنه صاحب داعیه با نام و ننگ
 تنگ خواهد گردید و در ملل و بتختهایی ایشان خلل و شکست
 راه تمام خواهد یافت راجهای اطراف و سرگروهان خاندان لودی
 که طرف شرقی پنجاب دست از سلطنت ارثی کوتاه نه نموده
 بودند و گردن کشان میواتی و دیگر زمینداران مفسد پیشه نظامه
 و بیغام التیام آمیز و پیام رقت انگیز اتفاق نموده از نزدیک و دور
 خود را رسانده نزد رانا سانگا و راجه چطور استغاثه نمودند - که اگر این
 بلاد در تصرف اولاد و احفاد امیر تیمور صاحب قران قرنهای ماند اول
 اسم و نام و نشان بتان مایان از صفحه روزگار محو خواهد گردید - و در
 بنای ملت بی مدار ما بخنها که آنرا هیچ وجه علاج نتوان نمود
 بهم خواهد رسید - دریم در ملک موروثی و ملک جد و آبائی ما
 بمرتبه دست تعدی و تصرف مغلان دراز خواهد گردید که ما را
 محکوم و مملوک خود خواهند ساخت - بلکه کار بجای خواهد کشید
 که ادنی سوغات و هدیه مغلان بی بضاعت برای مردم وطن خود
 پسران و دختران و زنان زمینداران عمده ایزدیار خواهد بود - پس
 تقاضای غیرت و پاس حمیت ملت آنست که ماهمه نفاق را
 باتفاق بدل ساخته کمر همت بر بسته تا مال داریم درین کار نثار
 نمائیم - بعده جان را تصدق آبروی خود و دودمان راجهای عالی
 تبار و سلاطین نامدار گذشته و حال سازیم - بعد از آن رانا همه
 رایان و سلاطین زادهای با اسم و نشان و سرکردگان مفسد

دویم سیر قلعه و باغات اندرون عمارات آن نموده زیارت آسودگان مقابر
و مشایخ نمودند - بعد مقام ده روز متوجه آگره شدند چون قلعه آگره
را مردم راجه بکرماجیت راجه گوالیار که روز جنگ رفاقت سلطان
ابراهیم نموده داشتند و قبل از نزول رایات حضرت در تصرف خود
شاهزاده همایون در آورده بود الماس بوزن هشت مثقال بابت
جواهر خانه سلطان علاء الدین خلجی که از تسخیر دکن بدست
او آمده بود شاهزاده محمد همایون بطریق شگون روز داخل شدن
قلعه آگره گذراند - بعد از قبول فرمودن و تحقیق نمودن وزن و قیمت
که جوهریان از تعیین قیمت آن عاجز آمدند باز بشاهزاده محمد
همایون مع سه لک و پنجاه هزار تنگه نقره رائج الوقت و یک
خزانة سر بسته شمار نیامده عنایت فرمودند - و سلطان محمد میرزا
را دولت تنگه نقره با جواهر آلات دیگر بخشیدند - و بعد عرض خزانة
حکم فرمودند که برای سادات و فضایی مکه متبرکه و مدینه منوره
و کربلا معلی و نجف اشرف و مشهد مقدس و دیگر بزرگان
اطراف اقالیم سبعة زر حصه رسد مرسول دارند - و برای هر یک از مردم
کابل از مرد و زن همقوم و بیگانه و بنده و آزاد و فقیر و غنی یک
شاه رخی که وزن یک مثقال نقره باشد بسر شمار فرستاده فدویان
دور و نزدیک و مستحقان هر مرزو بوم را از یک بود انعام و الطاف
یاد و شاد فرمودند - و به نسق و بند و بست ملک برهم خورده پر
تنگه پرداختند و هر طرف فوج تعیین نمودند - و برای آن
شرقی و دیگر بلاد دور دست افوا
آن خالی از طول کلام ندانسته

و فوج افغانه که از سور و صلح زیاده بودند بچنین حملهای جلوریز نمودند که نزدیک بود اثر زلزله عظیم بر روی زمین پدید آید و از طلوع آفتاب جهانباق تا نصف نهار چندین هزار سوار تن بهادران جدا گشته گوی و از زیر سم اسب چوگان بازان میدان کارزار غلطان مینمود آخر کار صیت فتح و فیروزی لشکر چخته مابین ارض و سما پیچیده سامعه افروز برنا و پیر نبردگاه گردید - و از سلطان ابراهیم که با راجه بکرماجیت و پنجهزار سوار افغان یک کل زمین را رنگین ساخته نقد حیات را بر باد فنا داده بودند - تا مدت خبر تحقیق نمی یافتند و جوانان نیز جلو ریز تعاقب افغانه و فوج هزیمت خورده نموده دست از جنگ برنداشته هر طرف پشتهای کشته می ساختند - تا آنکه سر سلطان ابراهیم شاه از نظر پادشاه گذشت - و بهادران دست از عنان بار داشتند - گویند پانزده و شانزده هزار افغانان و راجپوت و میواتی و دیگر قوم در آن جنگ بچنگ اجل و تیغ بیدریغ گرفتار آمدند - و بعد بلند گردیدن ندای فتح سلاطین بلند اقتدار و امیران نامدار آداب تهنیت بجا آوردند - و همان روز با وجود کوفته و مانده شدن طالبان نام و ننگ آن جنگ برای تسخیر آگره و ضبط خزانه و جواهر دهلی و اطراف دیگر تعیین گردیدند - و شاهزاده همایون میرزا بهمرکابی ظفر و نصرت خود را باگره بطریق استعجال رساند - و - حضرت فردوس مکانی بهمعنای تاییدات ربانی بفرخی و فیروزی سه شنبه دوازدهم رجب سنه نهصد و سی و دو [۹۳۲] بدلی شرف نزل فرمودند - و شیخ زین الدین صدر را امر شد که خطبه ندامت نامی کشور ستانی ظهیر الدین محمد بابر پادشاه خواند - و روز

و بعد فراغ استیصال بد مآلان و تبدیل و منصوب ساختن حکام
حق شناس عدالت اساس باستیصال سلطان ابراهیم بد سنگل
متوجه شده از سرهند کوچ فرمودند - با وجودی که بعد رسیدن
هر دو لشکر مقابل همدیگر فوج کشور ستانی از دهم حصه لشکر
عدو پیش نبود و همراهان نیک اندیش مصلحت جنگ نداده
ترغیب و التماس مراجعت بدستور سابق می نمودند - کشور ستانی
بقدرت قوت حوصله و شجاعت ذاتی و ارثی توکل را کار فرموده
فوجها را آراست - و امیران مصاف دیده نبرد آزما را همراه همایون
میرزا در میمنه مقرر نموده جمعی از دلیران نامی کارزار دیده را
بمرداری محمد سلطان میرزا بر میسر تعیین فرمودند - و بهمین دستور
باقی اطراف فوج بمردان کار آزموده جا بجا سپردند - و از هر دو طرف
افواج دریا امواج بآب تیغ نبرد آزمایان یجذبش و جوش و خروش
در آمدند - و کوس تهوری از هر طرف و شش جهت بلند آوازه
گشت - و نعرهای تیغ بازان جان باز زینت افروز بزم رزم گردید -
و هر طرفی که نظر کار میکرد سواهی فواره زدن خون جان بازان قوی
دل که باعث تقویت دل همدیگر میکردند چیزی دیگر در
مردمک دیده غدویان جلوه نمیداد و از گرد سم اسپان دلاوران و حمله
فیلان صف ربا شب از روز فرق نمی گردید
* بیت *
ز سم ستوران دران پهن دشت * زمین شش شد و آسمان گشت هشت
بدر در مقابل پسر به حائل ساختن سپر نپرداخته حربه بر پسر
* ع *
مادت نفس واپسین پنداشته رو نمی پیچید
بدر با پسر کین بر آراسته

دریافتند. دولتشان بی دولت باتفاق پسران بی سعادت باوجود مکرر فرستادن عریضه با چهل هزار سوار بر سر راه حضرت گستاخانه پیش آمده هزیمت یافته بقلعه ملوک در آمده محصور گردیده بزهار در آمد و بشفاعت مقرران بملازمت رسیده دو شمشیر که همیشه می بست هر دو را در گردن انداخته سر تسلیم بر قدم مبارک گذاشت. و قلم عفو بر جوارم او کشیده گشت. چون خلایق بر سر عیال و ناموس افغانه و تاراج مال ریخته داخل قلعه گردیده ممنوع نمی شدند حضرت از راه ترحم خود بنفس نفیس سواری فرموده بتدبیه لشکر پرداخته باعث مامون شدن ناموس آنجما و عقل و هوش باخته گردیدند. و مال و اسباب و کتاب بسیار سوای آنکه بدست تاراجیان افتاد در سرکار ضبط آمد. و پاره جواهر و کتاب برای خاصه نگاهداشته بان پی بشاهزاده همایون بخشیدند و برای میرزا کامران فرستادند. غازیخان که خود را طرف کوه رسانده بود از اینجا روانه دهلی گردید و دولتخان که از همه طرف رانده شده بود و عرضه مرگ گشته ببادیه عدم شتافت •

گردید روزی که از آب سند عبور فرمودند عرض لشکر ده هزار سوار بعرض مبارک رسید. و جاسوسان خبر روانگی سلطان ابراهیم با لک سوار و قبیلان جنگی مست بی شمار اردهلی و رسیدن به پانیپت که اردهلی چهل کوه مابین سرهند و دهلی واقع شده رساندند. و تا رسیدن کشورستانی سرهند جمعی از سرکشان در تلافی اعمال بمر پنج شاهین اجل گرفتار آمدند. و بعضی بصد پیشیمانی استغفار کنان بملازمت آمده حاضر گردیدند

تسخیر دهلی با سلطان علاء الدین اتفاق نموده اطاعت نامه بمهر
قضاات و اکابران درست ساخته امرای مغلیه را شفیع خود گردانیده
لشکر عظیم فراهم آورده همراه پسران خود در رکاب سلطان علاء الدین
داده روانه دهلی ساخت - و خود دولتخان و غازبخان در پنجاب
ماندند - و سلطان علاء الدین بر سر سلطان ابراهیم رفته بعد مکرر جنگ
نمودن و شبخون زدن شکست و هزیمت عظیم یافت - چنانچه سابق
در ذکر سلطنت لودیها و خاتمۀ جلد اول باحاطۀ تحریر در آمده - و
دولتخان از طرف فتنه انگیزی علاء الدین مایوس گردیده باز عریضه
بخدمت حضرت برای التماس توجه ریاست طرف دهلی روانه نمود *

توجه فردوس مکانی بابر پادشاه به هندوستان دفعه
پنجم و با ابراهیم لودی فرمانروای هندوستان

مصاف کردن و ریایات فتح افراشتن

مره آخری که دفعه پنجم باشد کشور ستانی در سنه نهصد و
سی [۹۳۰] (36) روز جمعه غره صفر المظفر بقصد تسخیر هندوستان
به معنائی فوج فتح و ظفر از کابل کوچ فرمودند - و در همان روزها
پادشاهزاده محمد همایون از بدخشان و خواجه کلان بیگ از غزنین
رسیده سعادت قدمبوس حاصل نموده در رکاب رفیق شدند - بعد گذشتن
از سیال کوت سلطان علاء الدین ملازمت نموده مورد عنایات گردید -
چون نزدیک لاهور نزول فرمودند اکثر منصوبان آن ضلع شرف ملازمت

فردوس مگانی از خارج نیز تحقیق صدق کلام او نموده دولت خان و غازی خان را مقید ساخته باز بتقاضای وقت و مصلحت عفو تقصیر او نموده قصبه سلطان پور را که بنا کرده او بود با دیگر توابع آن در جاگیر پدر و پسر مقرر فرمودند - و آن هر دو بی دولت خان بعد از رخصت یافتن بر سر جاگیر رفته از اینجا سرانجام سرکشی باخود برداشته باطراف کوه شتافتند - بعد عرض رسیدن آن اقطاع بدلاور خان که در رکاب مانده بود بلا شرکت مرحمت گردید - و بسبب خلل دولت خان بی دولت و موانع دیگر از سرهند بلاهور مراجعت فرمودند و از اینجا بکابل تشریف فرمودن ضرور گردید - چون دران سفر سلطان علاءالدین برادر سلطان ابراهیم شرف ملازمت حاصل کرده بود دیپالپور را به سلطان علاءالدین و بابا قش و لاهور را به میر عبد العزیز و سیال کوت را به خسرو کوکلتاش خان عنایت فرمودند - بعد مراجعت حضرت دولت خان و غازی خان بهر وجهی که توانستند دلاور خان را بدست آورده بانواع عقوبت مقید ساخته جاگیر سلطان پور را بتصرف خود آوردند - و با لشکر زیاد بر سر سلطان علاءالدین رفته بعد جنگ هزیمت دادند - سلطان علاءالدین خود را نزد حضرت بکابل رسانده حکم مدد و اعانت و رفاقت خود برای تسخیر دهلی بنام امرای مغل آورد - و دولت خان بعد هزیمت دادن سلطان علاءالدین بر سر حاکم و امرای لاهور لشکر کشیده شکست فاحش یافت - درین ضمن فوج تعیین کرده سلطان ابراهیم برای تنبیه دولت خان رسید - و دولت خان سردار فوج را بتدبیر و چاپلوسی از خود ساخته لشکر او را متفرق گردانیده از شتافتن رسیدن فرمان معارفت سلطان علاءالدین برای

پرتو را بست ظفر اثر انداخته - درین سفر بعضی بیدولتان که
بزاهدانای افغانان از جاده اطاعت انحراف ورزیده بودند بقتل
رسیدند و جمعی کثیر اسیر گردیدند - و خوابی بسیار که بملک
مال و رعایا رسیده بود به تسلی آنها پرداخته از سرنو مفتاد و مطیع
ساختند - و بقصد تسخیر قندهار ضرورت مراجعت اتفاق افتاد -
و قریباً چهار سال در امتداد مسامره قندهار و موانعات دیگر دران
سمت منقضی گردید - درین اوقات مکرر نوشته دولخان لودی
مصحوب دولت خواهان معتبر مشتمل بر اظهار برهم خوردن سلطنت
هند و التماس نزول قندوم بآن طرف می رسید *

دفعه چهارم در سنه نهصد و سی [۹۳۰] بهمرگابی فتح
ونصرت برآمده بملک کپکران عنان توجه معطوف داشتند - بعد
رسیدن نزدیک لاهور بهار خان و مبارک خان لودی با جمعی دیگر
افغانان بقدم جرأت بی ادبی استقبال نموده بجزای کردن خود
رسیده باعث تاراج و غارت رفتن و سوختن بازار و شهر لاهور گردیدند -
همچنان سرکشان دیپال پورا را بسزا رسانده قتل عام فرمودند -
درین ضمن دولخان لودی که از سلطان ابراهیم فرار اختیار نموده
باعث طلب حضرت گردیده بود با غازی خان و دلاور خان پسران
شرف اندوز ملازمت گشته بعرض رساند که طرف تهارة جمعی
از افغانه بسرگروهی اسمعیل جلوانی جمع آمده اراده فاسد دارند
اگر فوجی بر آنها تعیین گردد بهتر است - حضرت در تهیة مقرر نمودن
فوج بودند دران حین دلاور خان پسر دولخان خفیه بعرض رسانید
که پدر و برادر از راه غدر اراده متفرق ساختن لشکر حضرت دارند و

رسیده محرک عزم تسخیر دهلی گردید •
در اوراق اخبار ملوک هند و عجم چنین مرقوم تلم فرخنده
(قم گشته که فردوس مکانی کشور ستانی قبل ازین چهار دفعه
بقصد تسخیر هندوستان که تفصیل بیان آن درین مکان بطول کلام
منجر میگردد متوجه گردیدند - و چند فقره بر سبیل اجمال بزبان
خامه میدهند •

اول دفعه در سنه نهصد و بیست و پنج (۹۲۵) تا دریای
اتلک و بعضی سرحد پنجاب رسیده به تنبیه کهکرا و دیگر
مفسدان آن ضلع پرداخته - از آنکه قبل ازین هم اکثر مکان آن طرف
در تصرف امیر تیمور صاحبقران غازی در آمده بود از سر نو بنسحق
آن پرداختند و حکام منصوب ساختند - از شنیدن اخبار فساد آمیز
طرف ولایت گرم سیر بکابل مراجعت نمودند و در همین سفر خبر
بهجت اثر مرده تولد فرزند سعادت مند مبشر گردیده چون عازم
تسخیر هند بودند پغال مبارک گرفته مسمی به هندال میرزا ساختند •
باز دوم تالاهور و ملتان و سرهند متوجه شده مابین راه چندین
سرکشان افغان و دیگر مفسدان را مقتول و اسیر ساخته سی هزار
غلام و کنیز و چهار صد هزار شاه زخمی بوزن یک منقل برضامندی
زمیداران و ایام ضیاع و عقار مسالوات و پرگانات از محضول مال
بتصرف آورده بسبب رسیدن خبزه های مختلف سمت کابل و آن
دیار عنان توجه بآن طرف معطوف ساختند - و تنبیه مفسدان
انضاع و تعمیر قلعه و عمارتهای ویران و دلهای شکسته نمودند •
در سنه نهصد و بیست و شش [۹۲۶] تا سرهند

و عرصه زندگانی چنان بر پادشاه تلخ گشت که بشرح آن نپرداختن
 اولی در تاریخ رشیدی تالیف میوزا حیدر نوشته که در ابتدا مردم
 سمرقند و حصار از مرده فتح و نزول قدم فردوس مکانی مباحثات
 و خوشوقتی می نمودند بعده که بابر پادشاه در مقابل احسان شاه
 اسمعیل باظهار محبت خاندان صفوی خواست خود را و سپاه را
 بلباس شاه ایران و قزلباش ملبس و مقطع نماید حکم نمود که
 همه تاج سرخ بر سر زنند - و اعیان و شرفای سمرقند و بخارا ازین معنی
 نهایت رنجیده خاطر گشته راضی نگشتند که سپاه تاج بصورت قضیب
 الحمار بر سر زنند - و کلمات لا یعنی دیگر ازین مقوله که درج نموده
 بدگر آن نمی پردازد - و بعد آن بابر پادشاه صلاح در بودن آنجا ندیده
 دل از ملک و ملک موروثی کنده با جمعی از هوا خواهان خود را
 بکابل رساندند - سلطان ناصر میرزا که از بنی اعمام پادشاه می باشد
 و در کابل حکومت داشت باستقبال برآمده پادشاه را بکابل آورده
 باظهار کمال اخلاص و اطاعت کمر خمدگاری بر بست - و پادشاه
 از نهایت راضی گشته حکومت غزنین بدو عطا فرموده روانه
 ساختند - و به تنبیه افغانان یوسف زئی با قلت جمعیت متوجه
 شده قریب سه هزار افغان را بقتل آورده زن و مرد بسیار اسیر
 کرده آن ولایت را بتصرف آورده بخواجه کلان عنایت فرمودند *
 درین حال متواتر خبر فوت سلطان سکندر لودی و قائم مقام او گشتن
 لطان ابراهیم و برپا شدن فتنه و نفاق برادران و امیران و برهم
 خوردن بند و بست و نظام هند با نوشته دولت خان که یکی از
 امرای با وقار افغانیه بود مشتمل بر سخن سلوک سلطان ابراهیم

ساخته دست یافته همه را بقتل آوردند مولانا بیغائی (۳۵) شاعر که از مشاهیر آن عصر بود میان آن جماعه بی اطلاع احوال بزوال پنجه شهباز اجل گرفتار گردید - فردوس مکانی بعد این فتح نمایان باتفاق نجم ثانی که بعد آن ظفر خود را رستم ثانی وقت دانسته بفکر استیصال باقی ازبکیه و تعمیر بلاد دیگر بوده بقچقدوان رفته قلعه را محاصره کردند - سلاطین ازبکیه بالتعمام فراهم آمده از ملاحظه نام و ننگ بیچنگ و مقابله لشکر ایران و توران کمر انتقام بر لشکر آن زرد سلاطین انام بر بستند - که بعد دار و گیر مردانه طرفین چنین آتش در کاسه قزلباش نمودند که نجم ثانی با همه لشکر خود نقد جان را بتصدق عارفان نثار راه هردو ولی نعمت نمود - و حضرت که اکثر ازبکیه همراه رفاعت آنطرف نموده با فوج معدود خود را بحصار شادمان رساندند - درین حال پر ملال مغلان که سر آن ماده فساد یادگار میرزا و نظر میرزا و میرایوف و میر محمد بودند اتفاق نموده وقت شب با فوج عظیم غافل بر سر پادشاه تاختند - و شروع بکشتن و غارت نمودن نموده هرچه یافتند بتاراج بردند - و جمعی کثیر کشته و زخمی گردیدند - و عرصه تردد بر پادشاه چنان ننگ گردید که بارخت شب خواب فرصت کفش پوشیدن نیافته از خانه برآمده خود را اندرون ارک حصار رساندند و دیگر تدارک آن نتوانستند نمود - و روز بروز بر تسلط مغلان می افزود تا تمام حصار بتصرف آنجماعه در آمد - و بلیه قحط که نمونه عذاب الهی است علاوه آن گردید -

بتصرف در آرد و جمعیت شصت هزار سوار ظاهر ضمیمه جمعیت
باطن فردوس مکانی گردید و عازم بخارا گشتند - و ازبکان را که
بسراری و سلطنت عبد الله خان بخارا را متصرف بودند بخواری
تمام بدر و اخراج فرموده جمعی را قتل و اسیر ساخته متوجه سمرقند
گشته بخارا را نیز به تسخیر در آورده شهر و منابر آنجا را بسکه و خطبه
نام گرامی خود معزز گردانیدند - و بناصر میرزا حکومت کابل مرحمت
فرمودند - و سرداران شاه اسمعیل را فراخور حال هریک معزز
و مخالعه نموده مترخص ساختند - و هشت ماه زمستان و بهار در آن مکان
فیض نشان بعیش و شکار گذرانده کامرانی مینمودند - درین ضمن
خبر رسیدن ازبکان پیش از شمار مور و ملخ که از اطراف فراهم آمده
تیمور سلطان را که مکرر از گریختنهای خاندان امیر تیمور صاحبقران
بود بجای شیبانی خان سلطان قرار داده متوجه تسخیر بخارا شده
بودند رسید - فردوس مکانی تعاقب نموده نزدیک بخارا بایشان
رسیده علم مقابله بر افراخت - و بسبب غلبه هجوم آن قوم شرم
شکست فاحش یافته باز بسمرقند شتافته آنجا هم از انتشار مخالفان
قرار نگرفته بحصار شادمان (34) رفت - درین آوان نجم ثانی اصفهانی
منصوب کرده شاه اسمعیل با فوج سنگین قزلباش رسید و فردوس
مکانی با او ملاقات نموده بمدد قزلباش بخمال تسخیر قلعه افراس
افتاده از تصرف ازبکیه بر آورده ازبکان را که جمعیت از پانزده هزار
سوار زیاده داشتند و سرکرده آنها عبد الله خان بود مغلوب و محصور

(34) در تاریخ فرشته بحصار شادمان رفت - (اصحیح بحصار شادمان)

رسیدی باز مطلقه ساخته بعقد دیگری در آورده بخفت و بی اعتباری نگاه میداشت و بعد کشتن شییبانی خان شاه اسمعیل رسم پسه و خدمت کاری که لائق خاندان طرفین بود بعمل آورده باعزاز و اکرام مع بدرقه روانه ساخته اظهار اتحاد موروثی بجا آورده بود رسید - و آن حضرت نیز تهنیت و مبارک باد فتح که قبل ازان در تهیه فرستادن آن بودند نوشته با تحف و هدایا موافق شان شاهان همراه خان میرزا داده روانه ساخته در عالم اظهار یگانگی و دوستی اشاره برای کومک فرستادن نمودند - و خود باز متوجه حصار گشته اول کار بمبب قلت جمعیت خود و هجرم و غلبه فراهم آمدن ازبکیه صرقه در جنگ و محاصره حصار ندیده خود را بمکن قلب رسانیده باز فرصت وقت یافته بدفع مدبران پرداخته در هر طرفه از کشته پشته ساخته ازبکیه را هزیمت داده سلطان میرزا و مهدی سلطان بنی اعمام را که اسیر آن جماعه بودند خلاص ساخت - و خان میرزا با فوج فرستاده شاه اسمعیل بمردابی احمد سلطان صفوی که از خاندان سلاطین بهادر نامدار بود و علی خان استجلو که در شجاعت از ارکان مشهور بود و شاه رخ خان افشار (۳۳) که پنجه شیران روزگار از افشار دست او عاجز بودند برسیده بعزایات معزز گردیدند - و باتفاق کومکیان جان نثار حصار و قندز و بقلان

---

(۳۳) در تاریخ فرشته فرشته - درین اثنا احمد سلطان و صفوی علی و علی قلی خان استجلو و شاه رخ خان افشار از جانب شاه اسمعیل صفوی بمدد رسیدند •

سوار که اکثر از سلاطین زاده‌های نامدار و امیرای ذوالاقتدار بودند
 پناه بخار دیواری که برای چارپایان و چاروایان دهاقین و مسافری
 می سازند برده بعد محاصره به پشت گرمی همدیگر حرکت
 مذبحی نموده طعمه شمشیر قزلباشان خون آشام گردیدند و قریب
 هزار نفر از یک با زن و فرزند بسیار اسیر و دستگیر شدند *
 بعده شاه بهرات آمده چون حکم اجرای مذهب تشیع نموده
 و اکابر آنها اطاعت نمی نمودند لهذا خطیب مسجد جامع هرات
 را با شیخ الاسلام بقتل رسانید - درینوقت خان میرزا (31) بنی عم
 فردوس مکانی که در بدخشان بود بر خبر فتح شاه اسمعیل اطلاع یافته
 بخدمت فردوس مکانی نوشته مشتمل بر اشارت پر بشارت فرحت
 اثر فتح خلاصه خاندان خیرالبشر و استیصال آن عدوی بد اختر فرستاد
 و اشاره ترغیب بطلب پادشاه نمود - و فردوس مکانی خود را بخان
 میرزا رساند و خواست که باتفاق خان میرزا خود را بحصار (32) رساند -
 چون از یکن قبل از رسیدن فردوس مکانی خبر یافته به بند و بست
 حصار پرداخته بودند کاری ساخته نشد - درین ضمن محبت نامه
 فرحت افزای شاه اسمعیل مشتمل بر اشارت فتح که بر هر دو ما برادر
 خصوص بران زنده دودمان امیر تیمور صاحبقران مبارک باد مع خانه
 زک بیگم همشیره بابر پادشاه که در محاصره و فتور سمرقند بدست
 شیبانی خان افتاده بودند و بعقد خود در آورده بقول صاحب

(31) در اکبر نامه خان میرزا و در تاریخ فرشته جان میرزا نوشته *

(32) در تاریخ فرشته خضار نوشته *

جهان و فقر هر دو سرمایه فخر و متورکه آبا و اجداد ماست ترا با ما همسری نمودن نه سزااست - و اگر سلطنت بارت بودی از پیشدادیان و کیانیان و چنگیزیان بقو نمیرسید و چرخه و درگی با قدری پنبه فرستاد که یا در گوشه خمول نهسته بکاری که قابل تست - مشغول باش یا در بزم رزم آمده حاضر شو تا دو کلمه از زبان دودمه ذو الفقار حیدر کرار در معرکه کارزار گفتگو نمایم • مصرعه •
به بینیم کز ما بلندی کراست

و مارا رسیده دان و از عقب نامه بلا توقف وسعت فرصت بمخالف نداده سوار شده منصوبان غصبی شیبانی خان را از سر راه تا جنگ گاه برداشته خود را مقابل آن برگشته بخت رساند - اگرچه در تاریخ فرشته درج است که همراه شیبانی خان از لك سوار کم نبود اما صاحب رشیدی نوشته که چون گمان رسیدن شاه ایران نداشت و فوج خود را برای ضبط ملك خراسان جا بجا تعیین نموده بود و وقت مقابل پادشاه زیاده از بیست و بدج هزار سوار نمانده بود و همراهان همراز مصلحت جنگ دران روز نمیدادند - شیبانی خان از راه غرور و امید رسیدن فوج متفرقه بیست و نهم شعبان بهمرکابی اجل باستیصال شاه اسمعیل شتافت - و بی آنکه از طرفی نامداری بعرض کارزار آمده باظهار تهوری پردازد همین که از دور پرتو شعاع تیغ برق موج فوج جان نازان صفوی موج زن گردید شیبانی خان رو بفرار نهاد و آزرکیه ثبات قدم از دست داده رو بهزیمت آوردند - و قزلباش تعاقب نموده بدستیاری شمشیر آبدار هر طرف بیدین و یسار تاخته از کشته پشته ساختند - قریب پانصد

اتفاق افتاد و هر یکی را بشمشیر آبدار و نیزه مرگ گذار و تیر شیر شکار و گرز فیل افکار پی هم بطریق قطار بدار البواز فرستاد - و چون این پنج بهادران نامی که بانی فساد و باعث ثبات قدم همدمان و همزمان دیگر بودند کشته گشتند هزینهت شامل آن طبقه بدمال گردید - و عبد الرزاق بجاذبه حب ریاست پنج روزه که مکرر آماده ماده فساد گردیده بود گرفتار پنجه اجل گشت *

چون ولایت خسرو شاه بدست ازبکان افتاد و مردم بدخشان اطاعت ایشان نه نمودند در هر گوشه و کنار سرداری علم شاهی برافراخت زبیر نام مجهول النسبی در بغی ورزیدن قوی تر از اکثر سلاطین آن طرف گردید - ذکر باتمی سرکشان را سرمایه ملال طول کلام دانسته باختصار می پردازد که کار بجائی رسید که شیبانی خان خود را با فوج زیاده از قیاس که از اطراف ماوراء النهر فراهم آورده بود بسوحد قلمرو زبده دودمان مصطفوی و برگزیده خاندان مرتضوی شاه اسمعیل صفوی رساند - و ازبکان دست تطاول دراز نموده متعرض حال و مال و عیال سادات و قزلباش و رعایا گردیدند شاه اسمعیل اطلاع یافته ایلمچی زبان فهم آداب دان نزد شیبانی خان فرستاده پیغام التیام پذیر نصیحت آمیز مشتمل بر منع اراده فساد و مرثم آزاری نموده مع مکتوب محبت اسلوب ارسال داشت - شیبانی خان از غرور مستی ریاست در جواب نوشت که ادعای جهانداری ترا نمی رسد خصوصا باما که سلطنت مزوئی داریم و عصا و کچکولی فرستاد که از ارت پدرت این است - شاه اسمعیل در جواب نوشت که چون سلطنت هر د

همین سال (29) خبر شورش افغانان میمندی پیهم رسید و حضرت متوجه تنبیه آن فرقه بدسگال گردیدند درین حالت مغلیه ازبکيه فرصت هنگامه تازه یافته در غیبت پادشاه عبد الرزاق بن الخ بیگ را بدعوی ارث خسرو شاه از راه برده در کابل بسلطنت برداشته چهار پنجهزار سوار فراهم آوردند - روزی که خبر آشوب ازبکيه در لشکر پادشاه انتشار یافت چنان هنگامه تفرقه در فوج رودان که اکثر از همراهان و لشکریان و ندیمان بعدر غدر آمیز خبر گرفتن فرزندان راه کابل اختیار نمودند - و کار بجائی رسید که زیاده از باند سوار در رکاب پادشاه نماند و بازارها بتاراج رفت باوجود چنان برهم خوردن فوج و قلت جمعیت اصلا تفرقه در حوصله آن کوه تمکین و وقار راه نیافت و همت بر دفع آن مایه فساد بسته خود را به پیکار آن تیره بختان تبه کار رسانده چندان شمشیرزد که خط بطلان بر صفحه قصه کارنامه ای رستم داستان کشیدند - و بنفس نفیس خود بعد چندین حمله مرد آزما که در برابر بهادران صف ربا مقابله انداده بود یکبار بغتة و معا با پنج پهلوان نامدار که هریک را معرکه آرای رزم اسفندیار و افراسیاب توان شمرد - و تفصیل آن امرا این است علی بیگ شب کور و محمد علی شیدانی و نظر بهادر ازبک و یعقوب بیگ شیرجنگ و عبدالله صف شکی (30) مقابل شدن و کار زار نمودن

(29) (الصمیم ۹۱۴ •)

(30) در تاریخ فرشته این نامها بدین تفصیل است علی شب کور -

علی سیدستانی - نظر بهادر ازبک - یعقوب نیز چنگ - ازبک بهادر •

شمشیر بهادران کشورستانی خود را بزمین داور رساندند - فردوس مکانی بفتح و نصرت داخل قلعه شدند و اواخر سنه نهصد و

هشت [۹۰۸] (۲۸) قلعه گردون شکوه قندهار بتصرف اولیای

این دردمان در آمد و خزائن و تحف و مصالح جنگ قابل رکاب

ظفر اقتساب آنچه بود بتصرف آورده زر نقد بهمرهان جان نثار انعام و تقسیم فرمودند - و قلعه را بناصر میرزا که از غزنین برای رفاهت

خود را برکاب رسانیده بود تسلیم نمودند - شیبانی خان بعد از خبر

تسخیر قندهار بعد مراجعت حضرت شاهنشاه خبر یافته با فوج

خود شتافته بمحاصره قلعه قندهار پرداخت ناصر میرزا بسبب عدم

فخیره و نفاق همراهان و تمام شدن مصالح جنگ تنگ آمده حقیقت

بخدمت پادشاه معروض داشت و بعد دریافت مرضی که سفر

خراسان ضرور و منظور نظر بود دست از قلعه برداشته خود را بحضور

رسانید - چون شیبانی خان بعد تسخیر قندهار طرف خراسان

شتافت شاه بیگ و محمد بیگ خود را رسانیده بمحاصره قلعه

پرداخته در اندک فرصت بتصرف خود در آوردند *

در همین ایام فرخنده انجام که فردوس مکانی برای سرانجام

ضروری بکابل تشریف آورده بودند شاهزاده همایون در طالع

محمود و ساعت همایون از نهانخانه عدم بعمره و جوک قدم

گذاشت - و تاریخ ولادت با سعادت (شاه فیروز قدر) که مراد

از سنه نهصد و سیزده [۹۱۳] هجری باشد یافته اند - و در

را بجهانگیر میرزا که درین مدت شدا اند. سفر شرط رفاقت بجا آورده بود فرمودند - و بعد رسیدن جهانگیر میرزا بغزنین چون انحراف مزاج بطبع مبارک پادشاه راه یافته بود و درین ضمن خبرهای مرحش بی اصل بجهانگیر میرزا رسید - بدون تحقیق خود را از غزنین بطریق ایلغار بکابل رساند - و این معنی خلاف مرضی فردوس مکانی بظهور آمد - و باز مامور برفتن تعلقه مامور خود گردید - در همین آوان از رسیدن خبرهای مختلف فساد انگیز از طرف خراسان که بتحریر تفصیل آن پرداختن از سر رشته اختصار دور افتادن است توجه پادشاه بان بلاد با لشکری که با خود توانستند بود ضرور گردید - و در همان ایام خبر رحلت میرزا جهانگیر ازین کلفت سرای فانی بروسته جاردانی باآزار اسهال رسید - و ناصر میرزا برادر خود را که در بدخشان گذاشته بودند و دران زردی از شیبانی خان شکست یافته بخدمت حضرت رسیده بود بایالت غزنین مقرر و مرخص فرمودند - درین آوان شاه بیگ و محمد بیگ که هر دو برادر از امرا و منصوب کرده ارغون در قندهار بودند - از استیلای ازبکیه و تسلط شیبانی خان تنگ آمده بحضرت پیغام توجه آنطرف و سپردن قلعه بسایب قرب جوار نمودند - فردوس مکانی تشریف بردن سمت خراسان را بعد فراغ تسخیر قلعه قندهار قرار داده متوجه آن صوب گشتند - چون نزدیک بقندهار رسیدند آن هر دو برادر از اراده خود پشیمان شدند - کار بنزاع و محاصره انجامید - محصوران از قلعه بر آمده بعد مقابله و مقاتله که جمعی کثیر از طرفین گشته و زخمی گردیدند هر دو برادر هزیمت خورده باز خود را بقلعه رساندن نتوانستند - و از صدمه

نامرا و ارکان دولت او که از آزرده خاطر بودند و در خدمت
 رس مکانی اظهار عداوت او و ازاده جانفشانی خود می نمودند
 خند قصد مقید ساختن میزبان نمودند - و آن برگشته طالع وقتی
 بردار گشت که کار از دست رفته بود - و موای آنکه فرار نماید یا
 رفتار آید چاره کار ندانست - ناچار دست از همه خان و مان شسته
 دل از ملک و مال و عیال برداشته با چند نفر معدود آواره دشت
 ناگهی گردید - پادشاه عدومال که دران ایام در کمال بیسامانی
 بود فضل الهی را شامل حال خود دانسته آنچه از خزانه و جواهر
 و طریقه اسبان و اسباب قابل همراه برداشتن بود بتصرف آورد - و سه
 چهار هزار مغل خسرو شاهي شرف اندوز رکاب سعادت گشتند - و
 از اینجا متوجه کابل شدند - چون نزدیک بحوالی کابل مضرب خیام
 ظفر اعتصام گردید محمد مقیم نام داماد الغ بیگ میرزا عموی
 حضرت که بدعوی ارت کابل را بتصرف آورده حکومت آنجا می
 نمود - بعد شنیدن خبر نزول رایات فتح آیات حصار شده چند روز
 دست و پای لاحاصل زده باز امان خواسته بامید عفو تقصیر قلعه
 را بملازمان حضرت کشور ستانی سپرد - چون ویرانی و پریشانی زیاده
 بحال رعایا و سکنه آن ملک راه یافته بود بتعمیر شهر و دلهای شکسته
 و آبادی ملک پرداخته * و در همان ایام که سال نهصد و یازده [۹۱۱]
 هجری باشد حضرت مزیم مکانی مهرنگار خانم (۲۷) والده ماجده
 پادشاه بروغه جاردانی شتافت - و درین سال حکومت غزنین

و چندین دفعه با خصم کارزار صعب روداد - و تصدیقات زیاده که اگر بگزارش تفصیل آن پردازد بطول کلام ملالت انجام منجر میگردد کشیدند - تا آنکه سلطان محمود خان و سلطان احمد خان مقید گردیدند - و شکست فاحش بحال ملازمان پادشاه عائد گردید - و تاشکند نیز مع اسباب و ائقال هر دو برادر بتصرف شیبانی خان در آمد - و فردوس مکانی خود را به مغلستان رساند - و شیبانی خان نظر بر حقوق قدیم که وقتی نوکرو محکوم پدر هر دو برادر بود آنها را مرخص نموده ملک را نیز بآنها سپرد - و حضرت تصدیق زیاده از صدمات حوادث لیل و نهار روزگار مردم آزار - که اگر خواهند بتفصیل آن اطلاع یابند رجوع به بابر نامه نمایند - کشیدند - بعد کنکاش از هوا خواهان باراد تسخیر هندوستان متوجه کابل گردیدند - چون عبور بسرحد بدخشان که تعلق بخسرو شاه بدخواه این خاندان داشت افتاد - و چون در ایام تفرقه سابق باتفاق تقاضای ایام عبور آن خسرو عالی مقام بتعلق خسرو شاه عاقبت تباہ افتاده بود اصلاً متوجه حال خدمت گذاری و مهمانداری نگشته بلکه برخلاف داد بزرگان نیک سرشت عاقبت اندیش باراد بداندیشی و قصد فاسد کمر بست - فردوس مکانی بر مافی الضمیر او اطلاع یافته بتدبیر از چنگ او نجات یافتن فزیمت دانست - این دفعه که باز بحسب اتفاق مهمان آن مجموعه نفاق گردید - اگرچه این دفعه ضرورت و مصلحت خسرو شاه مع تابعان بحسب ظاهر باظهار امید عفو تقصیرات گذشته کمر خدمت گذاری بر بسته در خدمت حاضر گشت - امه آثار بغض باطنی او که از چهر چهرین جبین او هویدا

که فردوس مکانی برای طلب کومک باطراف نزد سلاطین خراسان و قندز و مغلستان نوشته فائده مترتب نگردید - و عرصه بمرتبه تنگ گردید که ناچار نظر بر حفظ جان با خصم بدسگل بدین صورت که خانه زان بیگم همشیره خود را بتصرف او بطریق فدیه وا گذارند صالح نمود - چون خاله خانه زان بیگم در حباله نکاح شیبانی خان بود اورا مطلقه ساخته خانه زان بیگم را بعقد در آورد که آخر اورا هم بروایت تاریخ رشیدی بعد تولد یاک فرزند از وسواس طرفداری برادر طلاق داده - بهر حال در اوائل سنه نهصد و هفت [۹۰۷] وقت نیم شب برفاقت خواجه ابوالکلام و غیره که زیاده از صد نفر رفیق نشدند از قلعه برآمدند و به امداد بدزقه توکل الهی و بقدم سعی بادیه پیمای راه تاشکند گردیدند - و همشیره حضرت با بعضی پرورگیان عصمت که حافظ حقیقی نگاهبان آنها بود همراه نتوانستند گرفت همانجا ماندند و بتصرف شیبانی خان در آمدند - و میرزا جهانگیر برین ماجرا اطلاع یافته جریده خود را بخدمت برادر رسانید - و احمد تنبل رفاقت نمود - و فردوس مکانی بتاشکند رسیده مهمان سلطان محمود خان گردیدند - و میزبان بعد تقدیم ضیافت مکان برای ماندن و موضع برای صرف خاص تا گذراندن زمستان بجهت پادشاه مقرر نمود - و حضرت بتقاضای وقت مدت درانجا بسر برده درخواست استمداد نمود - سلطان محمود خان باتفاق برادر بطریق کومکیان خدمت کنان بقصد تسخیر فرغانه که در تصرف احمد تنبل بود آمده محاصره نمودند - احمد تنبل از اطاعت سرپیچیده بمدافعه و مقابله پرداخت - درین حالت شیبانی خان خود را رساند و جنگ عظیم در پیوست -

که همیشه شامل حال دردمان امیر تیمور صاحبقران گردیده و تا
در آخر زبان زد خواهد گردید - بعده شیبانی خان در گرد آوری
سپاه و فکر تلافي هر طرف مي شتافت و قابوي تدارک نمی یافت -
فردوس مکاني نیز در تدبير بر آوردن آن مداندیش از مادر او التهر
بود تا قدری از لشکر متفرق گشته خود و جمعی از کومکیان
اطراف فراهم آورده با شیبانی خان که او هم اول زمستان با لشکر
جنگی خود را برای تسخیر و خرابی نواحی سمرقند رسانیده
بود مقابله و مقاتله نمودند - چون مردم کومکی استقامت
نورزیدند و مغلان رکاب بیشتري طریقه قدیم را کار نمرودند و تفرقه
تمام در لشکر حضرت راه یافت کار بجائی رسید که تا رسیدن
پادشاه بدروازه قلعه زیاده از پانزده شانزده نفر در رکاب نماندند و
با همان معدود چند داخل سمرقند شدند و هفت نفر امیر عمده و
و جمعی کثیر از همراهم دران کارزار بگارا آمدند - و شیبانی خان از
تعاقب دست بر نداشته با مصالح قلعه گیری خود را رسانیده
بمساعره قلعه سمرقند پرداخت و هر روز نائز قتال و جدال و یورش بمیان
آمده و راه رسد غله بقلعه محدود گردید - و چهار ماه امتداد محاصره
کشید - و آنچه ذخیره در قلعه بود باخر رسید - خصوص کاه و دانه
چهارپا که از سابق در قلعه نبوده قدری که مانده بود زود رو باتمام
آورد - تنگی ذخیره بجائی کشید که پر کاه بوزن زعفران بهمرسیدن
متعذر گردید و قرص نانی بجایی میسر نمی آمد - اکثر اسبان را مذبح
ساخته بگوشت آن قوت لایموت خود می ساختند - و گوشت حلال
و حرام فرق نا نموده بدان طعام نمودن غنیمت میدانستند - و هر چند

تفصیل برآمده بدروازه فیروز رسیده بغیروزی داخل قلعه گردیده
 قصد ترخان را که نگهبان دروازه بود با همراهان او که با خواب مرگ
 هم آغوش بودند اکثری را درجامه خواب کشتند - باقی رفتای جانسپار
 را که برق کرداری هم رسیدند و یکی را از آنها ضرر جانی و آفت بدنی
 نرسید - از راه دروازه اندرون طلبیده باتفاق بشهر درآمد بقتل اوزبکان
 اجل رسیده بیخبر پرداختند - مردم شهر ازین خبر و ازین مرده
 فرجت افزای ناگهانی مبشر گشتند - و سرش فتح غبی بگوش
 همدیگر رساندند - از هر طرف کوچه و بازار هواخاهان جان نثار که چشم
 بر راه این مرده روح پرور بودند گروه گروه و جوق جوق رسیده پادشاه
 پیوسته رفیق گشتند - و شریک فتح و کشتن مخالفان دولت گشتند -
 خان وفا میرزا (۲۶) قلعه دار ازین بلیه ناگهانی و آفت آسمانی
 خبردار گشته با جمعی از ازبکان خود را از قلعه بیرون رسانیده مرحله
 پیمایی دشت ناکامی گردیده نزد شییبانی خان که دران نزدیکی
 بود رسیده بران ماجرا اطلاع داد - او با هفت هشت هزار سوار جرار
 بقصد تسخیر و محاصره قلعه رسیده بعد که دانست که کار از دست
 رفته و مردم قلعه و شهر همه هواخواه پادشاه اند دست از محاصره
 برداشته مراجعت نمود - و اعیان و اکابران سمرقند سعادت اندوز
 ملازمت حضرت کشور ستانی گردیدند *

بر ضمیر دانشمندان انصاف پذیر ظاهر است که چنین
 تسخیر بدین تدبیر بموافقت تقدیر محض از تاییدات ربانیدست

میدرزا جهانگیر قزلبه زیاده بهمرسانیده باعث ماند فساد و عذاب
از سرفوگردید - درین ضمن از اثر باطن حضرت یاجل طبعی درگذشت -
و در همین اوان خبر رسید که شییبانی خان (۲۵) که از بنی
انعام پادشاه از فرمانروایان بعضی بلاد توران و مدغی دولت
این دردمان ابد بنیاد و وقتی در جرگه نوکران جد فردوس مکانی
بود بخارا را به تسخیر در آورده سمرقند را نیز به تحریک مادر سلطانعلی
حاکم آنجا بتصرف خود آورد - حضرت فردوس مکانی از راه قرس
جوهر خداده و تدبیر صائب که همه جا و همه وقت خاصه این
خاندان خلافت نشان است بخاطر آوردند که هنوز نسق شییبانی
بخان در سمرقند مزاج نگرفته و دل مردم آنجا باو الفت نپذیرفته
نخود را گرم و گیرا باید رسانیده - کمر همت برین عزیمت مردانه
یسته با جمعی از رفقای وفادار جان نثار که دران راز همدم و محرم
جانباز یکه تاز بودند انتخاب نموده از راه دشوار گذار غیر مشهور
براهنمایی رهبران واقف کار مرحله پیمای گردیده بطریق ایلغار بعد
ضائع گشتن اسپ و آدم بسیار که وقت نزدیک رسیدن بحصار
سمرقند از خطرات و ناهمواری راه زیاده از دویمست و چهل نفر
در رکاب ظفر انتساب نمانده بودند خود را نزدیک قلعه سمرقند
رسانیده از روی کمال احتیاط در آخر شبهای تار بدر حصار رسیده
قابری وقت یافته آخر بر فراغت هشتاد نفر شیر نبود کوه نورد بمدن
زینه و کمند و فضل ربانی جانبازی نمود از طرف غار عاشقان بالای

کوشیده اوقات و آدم ضائع ساخته مایوس گشته مراجعت نمودند -
 و بعد ازان مکرر میان احمد تنبل و فوج فردوس مکانی کارزار
 صعب روی داد و بریکدیگر غالب و مغلوب گردیدند - درین ضمن خبر
 رسیدن سلطان محمد میرزا با هفت هزار سوار جرار بکمک میرزا
 جهانگیر آمدن و قلعه کاسان (۲۴) را محاصره نمودن انتشار یافت - از
 شنیدن این خبر فردوس مکانی با وجود شدت سرما که قطرات مطرات
 زنجیره بند منجمد گردیده میبارید متوجه آنطرف شده لشکر کمکی
 را هزیمت دادند - و عالی دروست و قنبرعلی که بسوافقت وضع روزگار
 دل و زبان شان موافقت نمی نمود بمیان آمده قرار صلح بدین شرط
 درمیان آوردند که ولایت اندجان و توابع او رکند بحضرت کشورستانی
 تعلق پذیرد - و از آب خجند تا اخسی بمیرزا جهانگیر وا گذارند -
 پادشاه بدین مصالحه بشرطیکه ازین پیمان نگذرند راضی شدند - و
 میرزا جهانگیر و احمد تنبل آمده فردوس مکانی را دیدند - و اسیران
 هر دو طرف آزاد گشتند - و چون علیدوست از راه قرب و عنایات پادشاه
 خود را باخته با امرا و دیگر همپشمان خلاف قاعده سلوک مرعی
 داشت - و اکثر ازورنجیده جدا شده بودند - و نزدیک خلل عظیم
 در جمعیت ظاهر و باطن پادشاه روی دهد - و این معنی برحضرت
 پادشاه ظاهر گشت - و از راه خطا بخشی بلاضرر جانی و مالی
 علیدوست را مرخص و از خود جدا ساختند - و آن حق ناشناس
 بد اساس بقاعده اول خون را نزد احمد تنبل رسانیده در خدمت

همان فرصت به مدد اقبال تیموری و تفرقه اعدا دار الملک
 فرغانه بتصرف اولیای دولت روز افزون آورده متوجه اخسی
 گشتند - بعد محاصره چند روز اوزن حسن امان خواسته آواره
 دشت ادبار گردید - دیگر همراهان او بوسیله پذیرفتن تقصیرات مع
 اسباب و عیال شرف اندوز ملازمت گشته عرق بختالت و ندامت
 یاستین عفو پاك نمودند - و درین اوان اکثر امرا و همراهان رکاب که
 سوخته بیداد تازاج آنجماعه نمک حرام بودند بعرض رساندند - که
 اکثر اموال و اسباب دولت خواهان را بعد تسخیر قلعه اندجان و
 بقتل آوردن قاضی آنجماعه متصرف شده اند و با خود دارند - اگر
 بجان امان یافته اند در مسترد ساختن مال غصب چه عذر دارند -
 فرمودند که هر کس هر چه از اموال خود هر جا بشناسد بشرط
 اثبات شرعی و عرفی بستاند - مغلان الزم حکم اطلاع یافته از سرنو
 آورده گشته سر از اطاعت تافته نفاق ورزیده باتفاق احمد تنبل
 بجهانبگینز میروا پیوسته باز دیگر علم شورش افراشته متوجه تسخیر
 اندجان گردیدند - قاسم قزچین (۲۳) را برای تنبیه آنجماعه مقرر و
 معین فرمودند بعد جنگ که مکرر نائبر قتال بمیان آمد قاسم قزچین
 هزیمت یافت - و اکثر امرا و نزدیکان پادشاه نقد جان خود را برطبق
 اخلاص گذاشته نثار کار ولی نعمت نمودند - و بعضی زخمی گشته
 اسیر گردیدند - و احمد تنبل را تقویت تمام حاصل گردید - و سعی
 تمام در تسخیر اندجان بکار برد اما فائده نداد - و یکماه در محاصره

نموده کمر خد متگاری بسته کلید قلعه را سپرده باعزاز تمام داخل قلعه ساخت - و عذر گذشته خواست - و باتفاق بعضی از هوا خواهان قلعه جانب دیگر و حصار اطراف نیز بتصرف فردوس مکانی درآمد - و جهانگیر میرزا خبر یافته باوژن حسن و احمد تنبل و دیگر امرا خود را بقصد تسخیر قلعه مرغاب رسانید - و بعد محاصره جمعی را از افواج بطریق طلوعه برای دفع مدد فوج فردوس مکانی که از اطراف خود را نتوانند رسانید با فوج مقرر تعیین نموده - از اتفاقات سلطان محمود میرزا از شنیدن این خبر نظر بر حقوق قدیم خود را بمدد پادشاه رسانید و با فوج طلایه جهانگیر میرزا مقابله افتاد و مردم جهانگیر میرزا مغلوب گشته هزیمت یافتند و ببادیه عدم پیوستند چنانچه زیاده از هفت هشت نفر جانبر نگردیدند - و دیگر بعضی از فوج میرزا جهانگیر خود را بفردوس مکانی رساندند - و این معنی باعث تفرقه باقی فوج جهانگیر میرزا گردید - و دست از محاصره برداشته طرف اندجان مراجعت نمود - ناصر بیگ را که وقت عزیمت قلعه مرغاب قلعه دار اندجان کرده در آنجا گذاشته بودند از شنیدن خبر مراجعت جهانگیر میرزا بناگامی در ممانعت داخل شدن بر روی میرزا بست - و عرض داشت بخدمت پادشاه مشتمل بر طلب و سپردن قلعه ارسال داشت - فردوس مکانی بسرعت تمام خود را رسانید و بلا ممانعت بفتح و فیروزی داخل قلعه اندجان شدند - مدعیان بد انجام نظیر مشاهده اقبال پادشاه خجسته فرجام هر یکی بطرفی فرار اختیار نمودند - و ناصر بیگ و دیگر هوا خواهان همراه او را مورد عنایات ساختند - و در

آنطرف نمیتوانستند پرداخت - بعد صحبت مزاج که از سمرقند متوجه
اندجان شدند در کوچ منزل اول روز اطلاع یافتند - که از انتشار اخبار
شدت عارضه بدنی پادشاه و غلبه جهانگیر میرزا قلعه اندجان از
تصرف قلعه دار برآورده مولانا قاضی را بقتل رسانیده سکه و خطبه
بنام جهانگیر میرزا نمودند - و علی دوست بحیله اظهار موافقت جان
بدر برده خود را بقلعه مرغاب که آن نیز تعلق بدو داشت رسانیده
در آنجا خطبه جهانگیر میرزا بتقاضای وقت خواند - و درین وقت سمرقند
نیز از دست تصرف پادشاه رفت - و همراهان رکاب نیز با جهانگیر میرزا
ساخته بمرتبه سنگ تفرقه در جمعیت فردوس مکانی انداختند که
زیاده از دوست سوار همراه پادشاه نمائد - ناچار متوجه خجند شدند
و بصلاح و موافقت محمد حسین کورگان کاشغری روزی چند در
حوالی خجند ایام زمستان بسر بردند - بعد اگرچه جمعیت ظاهر
فراهم آورده خود را به ایلاق رسانیده دو قلعه بدقبیر و زور بازو
برفات محمد حسین بدست آوردند - اما چون خرج لا بدی
زیاده از مداخل داشتند و از عهده مواجب سپاه بر نمی آمدند
جمعیت باطنی حاصل نگردید - و فائده بحال پادشاه عائد نگشت -
بلکه زیاده باعث تشویش خاطر گردید - سرانجام پیش رفتن و
اسباب توقف ورزیدن و استقامت کردن میسر نمی آمد - درین
حالت عریضه علی دوست طغائی از قلعه مرغاب مشتمل بر اظهار
خجالت از دست دادن قلعه اندجان و تکلیف طلب پادشاه برای
سپردن قلعه مرغاب رسید - و پادشاه شکر عطیه غیبی بجا آورده متوجه
مرغاب گردیدند - علی دوست که در انتظار روز میسرمد استقبال

قلعه سمرقند بعد ثروند بسیار آخر بصلح بدست آمد چیزی از غنائم و تاراج دست خوش سپاه نگزیدند عذر پریشانی و بیسایمانی را دست آویز ساخته از پادشاه جدا گشته متفرق گشتند - حتی آنکه بعضی از مردم عمده نیز مثل احمد قنبل که نسبت بهمه زیاده در باره او رعایت بعمل آمده بود و ابراهیم بیگ (21) و جانعلی بیگ که از امرای نامی بودند از خدمت پادشاه جدا گشته نزد اوزن حسن که حاکم بعضی تعلقه آن ضلع بود و با فردوس مکانی نزاع صورتی داشت رفته باهم اتفاق نموده ماده فساد گردیدند - و جهانگیر میرزا برادر پادشاه را از راه برده بسلطنت برداشتند - و بفردوس مکانی پیغام نمودند که جهانگیر میرزا را نیز در ملک از دست و در سلطنت حق ثابت است - الحال که سمرقند بتصرف شما در آمده ولایت اندجان را بمیرزا جهانگیر وا گذارند - بعد شنیدن جواب خلاف مدعا مدعی ملک و دولت گشته صریح طبل مخالفت کوفته در رکاب جهانگیر میرزا متوجه اندجان شدند - پادشاه تونون (22) خواجه را که برای نصیحت و معقول نمودن آنها فرستاده بود بقتل رساندند - و علی دوست قلعه دار اندجان باتفاق مولانا قاضی باستحکام قلعه پرداخته عریضه مشتمل بر طلب کمک فرستاده پادشاه را مخبر ساخت - از اتفاقات دران ایام انحراف مزاج فردوس مکانی بمرتبه روی داد که قادر بر تکلم نبودند - لهذا بفکر کمک و توجه

(21) در تاریخ فرشته ابراهیم چک نوشته *

(22) در تاریخ فرشته التون خواجه نوشته *

تنگ گردید - مولانا قاضی که از نبائر شیخ برهان الدین و از
 اعیان اندجان بود باتفاق و صلاح و صواب دید دیگر امرا پادشاه را
 از فرغانه باند جان بردند - چون هنوز سلطنت مزاح نگرفته بود
 اکثر نوکران نفاق ورزیده بودند - صرفه در جنگ صف ندانسته نظر
 بر تایید الهی محصور گردیده بمحافظت برج و باره پرداختند -
 و هر دو مدعی دولت بعدد نفاق انگیزی دیگر مخالفان به محاصره اندجان
 لگراقامت انداختند - و بعد تردد طرفین که ایام محاصره بامتداد
 کشید هر چند مکرر پای صلح میان آمد امرای سلطان احمد مرزا
 راضی نشدند تا آنکه بمدد طالع فردوس مکانی در لشکر سمرقندیان
 و بای اسپان و چارباغان افتاده طویله طویله اسپ سقط شدند - و لشکریان
 مضطرب گشته بشرط چند مصالحه نموده هر دو مدعی دولت (۲۰)
 دست از محاصره برداشتند - و در همان نزدی سلطان احمد میرزا
 ازین سرای سی ثبات رخت حیات بر بست - و پادشاه فرصت
 وقت را از دست نداده علی دوست طغانی را قلعه دار اندجان
 ساخت و بفکر تدبیر تسخیر سمرقند کمر همت بست - بعد مقابله
 و مقاتله چند که با سمرقندیان روی داد آخر باتفاق و سعی همراهان
 و ناکیش از مدد فضل الهی بلا تردد سیف و سنان که اگر بتفصیل
 آن پردازد از سرشته اختصار دور می افتد بطریق مصالحه سمرقند
 را نیز بتصرف آورد - و جمعی که دران تردد وفات نموده بودند
 مراد عنایات گردیدند - اما بسیاری از آزیکن باظهار شکوه آنکه چون

کتم عدم قدیم بعمره وجود گذاشت چنانچه تاریخ ولادت او که خالی
از غرابت نیست یافته اند (۱۹)

• بیت •
اندر شش محرم زاد آن شه مکرم

تاریخ مولدش دان هم در شش محرم

چون میرزا ابو سعید از جمله یازده پسر که داشت چهار پسر را در
زمان حیات در چهار ملک بایالت مقرر ساخته بود - میرزا الغ
بیگ در کابل - و میرزا سلطان احمد در سمرقند - و میرزا سلطان
محمود در حصار قندز و بدخشان - و میرزا عمر شیخ در اندجان
و فرغانه - بعد که میرزا عمر شیخ به سلطنت رسید و دوازده سال نونهال
نخل عمر میرزا محمد بابر در جویدار سلطنت نشو و نما پذیرفت
در زمان حیات پدر بایالت اندجان یافت و در همان سال روح
پر فتوح میرزا عمر شیخ از بائی بام کبوترخانه بعالم بالا پرواز نمود -
بعد از ودیعت والد بزرگوار در سنه نهصد و یک [۹۰۱] میرزا محمد
بابر را - که بعد ازین بفردوس مکانی و کسورستانی و آنچه بزبان خامه
جاری گردد گزارش خواهد پذیرفت - امرای نامدار در فرغانه تاج
اقدار و فرمانروائی بر سر نهاده بظهور الدین محمد بابر پادشاه
ملقب ساختند - اگرچه آنچه حادثات و واقعات و خطرات که لازم
ملزوم روزگار فتنه انگیز است در مدت سی و سه سال سلطنت
موروثیه فرغانه و سمرقند و دیگر بلاد ساوراء الفهر و کابل بران پادشاه

(۱۹) در اکبر نامه نوشته که مولانا حسامی قراقرئی در تاریخ

ولادت اشرف گفته - جوته در شش محرم زاد آن شه مکرم •

ذکر سلطنت فردوس مکانی محمد بابر پادشاه که
بواسطه ششم بامیر تیمور صاحبقران میرسد و بعد
تیمور ابتداء در دهلی علم جهانبانی برافراشت

از گلشن اخبار کشور کشایان هندوستان و عجم چنین نکبت
عنبر شمیم بمشام قلم مشکین رقم رسیده - که از زمان قدیم چنانچه
بزبان خامه داده سلطنت ترکستان که مغولستان نیز خوانند ارت
مغولان که مراد از مغل خان و اولاد او باشد بوده - بعد از تسلط چغت
که اکثر بلاد ترکستان نیز در تصرف امیر تیمور آمده رشته قرابت و
عداوت که از ایام قدیم میان سلسله مغل خان و چغت که بنی اعمام
یکدیگرند علاوه هم گردیده بود - بعد میرزا ابوسعید که بواسطه چهارم
به امیر تیمور میرسد بعد جلوس تخت بر بنی اعمام غالب آمده
پادشاه مستقل گردید - و بامداد پدر یونس خان که سلطنت با استقلال
مغولستان ارتا بدو تعلق داشت و مغلوب برادر بود کوشیده از
خود راضی ساخت - و تکلیف نسبت از سر نو بمیان آورد - یونس
خان نظریه رابطه تجدید اتحاد بسه پسر میرزا ابوسعید سه دختر خود
داد از آن میان مهرنگار خانم (18) که در خانه میرزا عمر شیخ بود
ازو میرزا محمد بابر در سنه هشتصد و هشتاد و هشت [۸۸۸] از

---

(18) در تاریخ فرشته و اکبرنامه نامش قتل نگر خان نوشته •

نه سال از مرحله حیات بی ثبات طی نموده در سنه هشتصد و نه و نه [۸۹۹] که بیست و شش سال سرپر آرائی نمود روزی بر بام کبوتر خانه برآمده تفرج طیران کبوتران می نمود در آن حالت آن عمارت که منهدم گشته بحکم خدای لم یزل باعث زوال والی ملک گشته بود از پا در آمد - و از صدمه انهدام آن بنای سمیت نهاد روح پاک آن عالی نژاد بعالم قدس پرواز نمود - چهار فرزند نامدار ازو ماندند میرزا محمد بابر و میرزا جهانگیر و غیره که ذکر هر یک ضمناً در سلطنت فردرس مکانی بابر پادشاه بزبان قلم خواهد آمد • بیت •

جهان و کار جهان جمله هیچ در هیچ است
 هزار بار من این نکته کرده ام تحقیق

ابوسعید بنود از سلطان احمد میرزا و سلطان محمد مرزا و سلطان محمود
 میرزا خورد تر - و از سلطان مراد میرزا و الخ بیگ میرزا و سلطان خلیل
 میرزا و سلطان شاه رخ میرزا کلان تر - در سال هشتصد و شصت [۸۶۰] -
 در سمرقند تولد یافته - سلطان ابوسعید میرزا ابتداء کابل را بمیرزا ارزانی
 داشته بابایی کابلی را که از امرای صاحب اقتدار بود اتالیق و
 صاحب مدار او ساخته رخصت فرمود - باز در جشن شادی خطبه
 میرزایان نزد خود طلبداشته او را کدخدا ساخت - و ولایت اندجان
 و اورجند و غیره که سرحد مغلستان بود بآن مرز مک دیده خود
 مقرر نمود - و یکی از امرای جهان دیده کار آزموده را اتالیق او ساخت -
 و میرزا در بندوبست و نسق ولایت اندجان و اورجند بمرتبه جهد
 بکار برد که سپاه مغول را مجال عبور از آن حدود نبود - و یونس خان
 که پادشاه ترکستان بود چون میان اولاد چغتای و او فساد ملکی و
 شمشیرکشی بهمرسیده مدتی غالب و مغلوب همدیگر میگردیدند -
 هر چند انواع حیل و تدبیر و جرأتها بکار برد - بر ولایت متعلقه عمر
 شیخ میرزا دست نیافت - بعد از واقعه ناگزیر در در سال هشتصد
 و هفتاد و سه [۸۷۳] در اندجان که پای تخت فرغانه است بر تخت
 جلوس نموده تاشکند و شاهرخیه و بهرام (۱۷) را بتصرف خود آورد -
 و میرزا بسیار پاک طینت و نیک سرشت و نکته سنج و کمال دوست
 بود - باشعرا صحبت میداشت - و در رسوم ملک داری و آباد کاری
 و رعیت پروری و معدلت گستری او را یگانه آن عهد میگردند - سی و

حال لزج دست ابو سعید میرزا گرفته بعیرزا الخ بیگ سپرد و سفارش
 داده نمود لاجرم سلطان ابو سعید میرزا که دائم در سایه عطوفت میرزا
 الخ بیگ کامیاب لشاط میبود و از روی اخلاص خدمت مینمود
 روزی یکی از مقربان میرزا الخ بیگ را گفت که عم زاده شما بسیار
 از روی ارادت و عقیدت خدمت مینماید - میرزا در جواب گفت
 خدمت ما نمیکند آداب جهانبانی و ملک داری از صحبت
 ما کسب مینماید - چنانچه آخر بظهور آمد - و آخر سلطان محمد
 میرزا جهان را پدرش نمود • بیت •

چنین است گردیدن روزگار • سبک سیر بد عهد نا پایدار •
 چهارم سلطان ابو سعید میرزا نور الله مرقد • ابو سعید میرزا خلف
 الصدق میرزا سلطان مسند که در سنه هشتصد و سی [۸۳۰] از نهل خانه
 عدم قدم بعمره وجود گذاشت - بروقت در پیشرا خرج کرده برارک
 میرزا شاه رخ و بنی اعدام شایب آمد - و در سن هشتصد و پنجاه
 و پنج [۸۵۵] بر تخت موروثی جلوس نموده قاضی میرزا آتشی و
 بشخصی و بخل و غریبی در تصرف خود در آورده - و بر تکیه‌های
 بعضی از حاکمان هندوستانی قیود است بدست - شنبه سال قمری ثانی
 قمری توخر سلطان بر مسکت عرق قیود تمسک یافته در چهل
 و سه سالگی در قمری حرم ترمکین در قیود آتشی در سنه
 هشتصد و شصت و سه در قمری شنبه در قمری آتشی در سنه
 •

عمر هشتاد و سه سالگی در سنه هشتصد و شصت و سه

در سنه هشتصد و شصت و سه در قمری شنبه

در سنه هشتصد و شصت و سه در قمری شنبه

ابابکر پسر کلان خود را در آنجا گذاشته خود در تبریز که آب و هوای
آنجا بمنزاج او موافقت کرده بود بسر میبرد - بعد از وفات صاحب
قران ابابکر میرزا در آذر بایجان سکه و خطبه بنام پدر نمود و میرزا
میران شاه در عین شباب و کامرانی که چهل و یک سال نهال
عمر او در جویدار فرمان دهی نشو و نما پذیرفته بود در جنگ
یوسف (۱۶) ترکمان حوالی سرو رود تبریز جهان را وداع نمود * بیت *

نشد سر خوش از جام عشرت کسی
که نا خوش نگشت از خمارش بسی

سوم میرزا سلطان محمد روح الله روحه - بعد از ودیعت حیات
میرزا میران شاه پسر ارشد او میرزا سلطان محمد که با برادر خود
میرزا خلیل نام در سمرقند میبود - اگر چه در ایام قبل از رحلت
میرزا میران شاه میرزا الغ بیگ پسر میرزا شاه رخ در امور سلطنت
تسلط زیاده داشت اما چون میرزا شاه رخ متوجه حال میرزا
سلطان محمد برادرزاده خود بود در ایام فرمانروایی سفارش
توجه بحال میرزا سلطان محمد بمیرزا الغ بیگ پسر خود مینمود - و
میرزا الغ بیگ نیز پسر عموی خود را دوست میداشت - لهذا در
تربیت او زیاده میکوشید - و میرزا سلطان محمد را دو پسر نیک
اختر بودند سلطان ابوسعید میرزا و منوچهر میرزا - در ایام مرض
الموت میرزا سلطان محمد که میرزا الغ بیگ بعیادت آمد میرزا در

(۱۶) در جمله نسخ موجوده منتخب اللباب یوسف نوشته اما
جمهور اهل تواریخ او را قرا یوسف نوشته اند *

آباد عالم بقا افراخت - و در خطه دلپذیر شمرند مدقون گردید *

مدار ای بت چین که چین هم نماند

مدار جهان این چنین هم نماند

نه خم ماند این چانه نقش و نگینش

که نقش نگین بر نگین هم نماند

تاریخ ولادت و سلطنت و وفات آن مغفرت آیات ازین در بیعت

استاد هویدا است * رباعی

سلطان تیمور (۱۵) آنکه مثل او شاه نبود

در هفتصد و سی و شش آمد بوجود

در هفتصد و هفتاد و یکی کرد جلوس

در هشتصد و هفت کرد عالم پدرود

ذکر باقی چهار واسطه تا فردوس مکانی بطریق

کمال اختصار به تذکار می آرد

بعد از امیر تیمور میرزا میران شاه طائب مثنوی که پسر سوم

صاحبقران است - از جهانگیر میرزا و عمر شیخ میرزا خرد تر - و از

میرزا شاه رخ گلن تر - تولد آن گوهر معدن اقبال در سنه هفتصد

و شصت و نه [۷۶۹] واقع شده - در عهد حیات والد بزرگوار بمده

نخوهر رشد و استعداد که ضمیمه وسعت خلق و سخا داشت حکومت

آذربایجان که پای تخت هلاکو بود باستقلال بدو تعلق گرفت - میرزا

آمده و با سرکشان پیشمار و کفاریه کردار در اکثر کارزار مکرر مقابله و مقاتله افتاده و پیوسته علم فتح و نصرت برافراشته - ضرب المثل کهن سالان روزگار و سرمشق سلاطین نامدار است - چنانچه در فرصت سی و شش سال قمری ولایت ماوراءالنهر و خوارزم و ترکستان و عراقین و خراسان و آذربایجان و فارس و مازندران و کرمان و خوزستان و دشت قباچاق و مصر و شام و اکثر بلاد روم و بعضی جز و بوم هندوستان تا پای تخت دهلی و غیره بضرب شمشیر جهان ستان در تصرف آن خسرو گیتی ستان آمده - و بسیاری از ملوک و سلاطین اطراف را حلقه بگوش کشیده باز از طرف خود ملوک مفتوح را بانها سپرده بجاری ساختن سکه و خطبه اسم خود مامور نموده ملک بخشی را ضمیمه گیتی ستانی ساخته - اگر خواهند که بر باقی احوال آن خسرو ذو الاقبال اطلاع یابند در ظفر نامه درج است * حسن عقیدت و کمال اخلاص که صاحبقران را نسبت با اهل بیت بوده اشهر و اظهرتر از آنست که بشرح و بیان محتاج باشد - چنانچه گویند که این بیت اکثر در زبان او بود

فردا که هر کسی بشفیعی زند دست

مائیم و دست و دامن آل عبا بدست

بعده که سی و شش سال فرمانروائی نموده هفتاد و یکسال از مرحله عمر شریف طی نمود در مهم ختا سال هشتصد و هفت [۸۰۷] انحراف مزاج در طبع آن خسرو آفاق گیر بهمرسید - و در بلده انزار که از سمرقند هفتاد و شش فرسخ است لوای عزیمت به تسخیر وسعت

سبز توابع مارواذ الفهر از بطن خاتون سرا پرده عصمت نگینه خاتون
 بیگم اتفاق افتاد - و دوازدهم ماه رمضان المبارک سنه هفتصد و
 هفتاد و یک [۷۷۱] که سی و پنج سال از مرحله عمر طی نموده بود
 در قبة الاسلام بلخ بر تخت سلطنت جلوس فرمود . • نظم •

چو بر معند سروری پا نهاد

فلک داد تخت سلیمان به باد

کفش بحر و تیغش بکف در ستیز

فهنگی و جوهر درو موج ریز

جلال فضائل - و محاسن خصائل - و علوی همت - و بلندی
 فطرت - و جوهر شجاعت و جلالت آن پادشاه گیتی ستان از آفتاب
 جهان تاب روشن تر است - چنانچه یکی از بخششهای آن خسرو
 دریا دل گنج بخش که بر صفحه تواریخ ثبت گشته بخشیدن
 سی هزار اسپ است در مجلس واحد - مجمل از ذکر آن مورخان
 صداقت بیان چنان بتحریر بیان آورده اند - که در سال عزیمت
 تسخیر دهلی که بر دریای سند پل بسته با لک سوار از آب عبور
 مینمود - میرزا پیر محمد ولد میرزا جهانگیر نبیره صاحبقران از
 ملتان با عدم سرانجام آمده ملازمت نمود - و بعرض رسید که اسپان
 بی شمار لشکر و طریقه خاص میرزا از ناموافقت آب و هوا تلف
 شده اند و حادثات دیگر علاوه بی سرو سامانی گردیده و اکثر مردم سپاه
 پیاده اند - سی هزار اسپ با اسباب و سرانجام دیگر به میرزا
 سپردند و فرمودند که بشکر خرد قسمت نمایند - و سعی و جهدی
 در

[ذکر امیر تیمور صاحب قران]

فی الجملة کلمة چند از مبدأ زمان ولادت و ایام فرمان روائی و
گیتی ستانی و سال رحلت حضرت خاقان سکندر جاه سلیمان بارگاه
امیر تیمور صاحبقران آنار الله برهانه که سلسله عاقبت بخیر آن
منظور نظر الهی تا زمان قیامت بر صفحه روزگار آبرو بخش
سلطنت باد بگزارش می آرد *

ولادت آن نیر برج سپهر افتد ار که بواسطه هشتم (14) بقراچار نوین
اتالیق چغتای خان از اولاد قاجولی بهادر میرسد - سه شنبه بیست
و پنجم شعبان المعظم سنه هفتصد و سی و شش [۷۳۶] در خطه شهر

(14) در جمله نسخ اصل همچنین هست اما چنانکه در
صفحه ۱۰ سطر ۲ گذشته بواسطه پنجم صحیح باشد زیرا که در جمله
تواریخ نسبت تیمور بدین ترتیب هست - تیمور بن تراغای
بن برکل بن ایلنکر بن ایچل بن قراچار نوین بن سوغوچیچن بن
یرمچی بن قاجولی بن تومن بن بایسنقر بن قایدو بن بوقا
بن بوزنجیر بن الانقوا - لیکن در نسخ حبیب السیر و روضة الصفا
و اکبر نامه و ابو الفدا و ظفر نامه و غیره بسیار تصحیفات درین
نامها واقع شده بدین تفصیل (ترغای - تراغای - طراغای) بن
(برکل - توکل) بن (ایلنکر - ایلنکیر - ایلنکیز) بن (ایچل - ایچل
ایخل - ایجل - ایجل) و اختلافات سوغوچیچن در صفحه نهم
گذشته و قاجولی را بعضی قاجولی نوشته اند *

در میان می آرند - اما اگر مسافر خواهد که زن را با خویش رام و
 راضی ساخته با خود ببرد ممکن نیست - و ورثه زن بزبردستی و
 اعانت حکام مانع می آیند - و اکثر سفید پوست و بی ثبک
 می باشند - و بغیر از موی سر بر تمام بدن و اندام زن و مرد آنها
 موی نمی باشد مگر بر زلف مردان چند موی بر می آیند •
 القصة ملک خراسان و مبارزاه النهر و کابل به چغتایان ارزانی
 داشت - که تا زمان حال از فضل ایزد متعال و مدد طالع تیموری
 سر بر ملک پر وسعت بهشت نشان هندوستان بنام دودمان آنها
 سر فخر بر آسان برین می ساید - و منصف پیدشکن جهانگرد که
 سیر تواریخ نیز نموده باشند - و طرف تعصب ملت و وطن را
 کار نفرمایند - میدانند که هیچ سلطنتی که نشاط سرشار دولت
 و مکنات و ثروت و استقلال سلطنت از بدین مرتبه باشد - و این همه
 برحم که باوجود وقوع تقصیرات عمد خطا بخشیدن و جرم پوشیدن
 شعار موروثی آن سلسله عالییه عالی نسب گشته بکار برند - و
 کانه هفتاد و سه ملت که از اقالیم سبعة از وضع و شریف بدین
 دولت ابد پیوند رجوع آرند کامیاب و کامروای مقاصد ارجمند گردند -
 به پادشاهی دودمان چغتای خان نمیرسد - و قرعه تقسیم قلمرو
 دشت قبیاق و بلاد چرکس و بلغار بنام جوجی خان افتاد که سلسله
 آن به اوزبک جوجی نیز زبان زد اند - و در مبارزاه النهر و سرزمین
 توران لغایت حال موافق اقتضای نشیب و فراز زمانه فرمانروائی
 مجمل از احوال آنها انشاء الله تعالی ضمناً در ذکر
 ش خواهد در آمد •

تموچین بجای پدر و عم قائم مقام گردید - و بموجب ' وصیت پدر
و عمو قراچار نویان را که جد پنجم صاحبقران میشود و ذو الانداز
سلطنت بود برای ' تربیت و آداب جهانداري چنگیز خان بطریق
اتالیق مقرر نمود - * شعر *

قراچار و چنگیز این عم اند * بشور گشائي قرین هم اند (10) ؛
و در همان ایام که مراد از سن پانصد و هفتاد هجری باشد میان
روس و مغولان نزاع ملکی و اختلاف تمام بمیان آمد - و هر یکی
علم جهانبنایی در اطراف ترکستان برافراشت - چنانچه هفتاد
و یک (11) حاکم بهم رسیدند - از انجمله اوتگ خان (12)
که بچنگیز خان قرابت قریبه داشت و ابتداء در اعانت و تیمار داری
چنگیز خان میکوشید آخر نظر بر جوهر رشادت چنگیز خان
باغواي دیگر سوکسان در پی قتل چنگیز خان گودید - و چنگیز خان
از ترس مدعیان رو بکوهستان آورد و اوتگ خان تعاقب نمود - و بعد
محماریات عظیم چنگیز خان فتح یافت - آخر رفته رفته بیاروي اقبال
و مدد طالع بر همه سلاطین غالب آمده خروج نموده علم ظفرو
نصرت اطراف ربع مسکون برافراشت - بعده که ایام رحلت او

(10) این شعر فقط در یک نسخه بود *

(11) در یک نسخه هفتاد و دو نوشته *

(12) در جمله نسخ منتخب اللباب اوتگ نوشته اما در روضة الصفا
اوتگ خان و در ترجمه ' تاریخ ابو الفدا اوتگ و در حبیب السیر
اوتگ و در مصنف اوتگ نوشته است *

مابین آسمان و زمین نمودار گردید و ستاره‌های دیگر ازو هویدا شدند
و هر ساعت بر روشنائی آن ستاره‌ها می افزود تا تمام روی زمین
و آسمان را فرو گرفت - برادر دوم نیز همین خواب دید اما نسبت
ببواب برادر کلان انتشار ستاره و روشنائی آن کمتر بود - تعبیر آن بر
زبان معبران چنان جازبی گشت که از اولاد برادر کلان پادشاه
عظیم الشانی بعرضه وجود آید و علم سلطنت و جهانداري در بیشتر
اطراف ربع مسکون برافرازد و قزنها اولاد او سلطنت نمایند - و برادر
دوم که نسبت به برادر کلان کمتر ستاره در نظر او شعله افروز گردیده
بود اولاد او در حکومت و کالت باستقلال از مشاهیر آفاق خواهند
گردید - بعده هر دو برادر باهم عهد و پیمان بستند که سلطنت
نضیب هر کدام گردد زمام اختیار سلطنت و عهده و کالت خود
با اولاد برادر دوم وا گذارد - چنانچه در سلطنت چنگیزیان صاحب
مدار آن سلطنت آنها بعرضه ظهور آمده - بعده که نوبت جهانداري
به سوغوچچین (۹) رسید - باو خدا پسری داد که روز تولد آثار
درخشندگی ستاره اقبال هویدا بود - او را مسمی به تموچچین
ساختند - که آخر ملقب بچنگیز خان گردید و در سیزده سالگی پدر
او از جهان ودیعت حیات نمود - و در همان چند روز عم او
سوغوچچین که مدار علیه سلطنت بود جان بجهان آفرین سپرد - و

---

(۹) در حبیب السیر و اکبرنامه و دو نسخه اصل سوغوچچین و در
دیگر نسخه اصل سوکی چچین و در دیگر سوکی چچین و در روضة
الصفا سوغیچین و در ترجمه تاریخ ابوالفدا سوجیچین نوشته *

شجاعت بی نظیر بود رسید - از اولاد او النقرا نام دختری زهره مثال داشت (۹) در کمال جمال و عفت ناکتخدا (۷) شبی او در حجره خود بر بستر راحت خمیده بود قبل از آنکه خواب برو غلبه نماید بحکم و ارادت قادر بیچون روشنائی از درپچه آن حجره بصورت قرص آفتاب ظاهر گشت - و در آن حالت که دهان او را برود دهان او فرو شد - و دختر از مشاهده آن متردد گشته بمادر و همدان خود ظاهر ساخت - و در همان چند روز اثر حمل پرو معلوم گردید - بعد وضع حمل سه پسر آورد یکی از آن هرسه پسر بوزنجر است که جد نهم چنگیز خان است و جد چهاردهم صاحبقران میشود - او خود را بفرزند آفتاب شهرت داده از اسلام رو تاقه بآفتاب پرستی پرداخت - بیشتر از سلسله او وکیل مطلق با استقلال پادشاهان آن عهد بودند و بعضی فرمان روائی نموده تا عهد هلاکو علم جهانبانی برافراشتند • نقل می نمایند که از سلسله جد و آبایی آن خاندان دو برادر بودند (۸) - برادر کلان در عالم رویا مشاهده نمود که ستاره درخشنده

(۷) النقرا اولاً با پسر عمش کتخدا شده بود و از دو پسر متولد شده یکی بلکدی و دیگری یکجیدی بعد از آن شوهرش وفات یافت سپس واقعه تولد دیگر سه پسر بی پدر بوقوع آمده (شنب - روزه الصفا - حبیب الحیر)

(۸) این دو برادر یکی قبل خان و دیگر قاجولی بهادر بهران تورمنه خان بن بایسنقر خان بن قاید خان بن بوقا خان بن بوزنجر خان بن النقرا اند •

ترکستان در ضلالت ملت مجوسی و آفتاب پرستی افتادند *
 بعد از آنکه فریدون ملک را بهر سه پسر تقسیم نمود ملک
 عراق به ایرج پسر خود و اطراف ما وراء النهر به تور پسر میانی
 داد - و ایرج بسبب حسد و تسلط تور خود را برای اصلاح کار نزد
 تور رساند - و تور او را بقتل رسانید - و منوچهر از اولاد ایرج
 برهنمائی فریدون برای انتقام خون جد کمر بست - و بچندین
 واسطه قونها شمشیر کین در میان بود - و اسم ایران و توران بر ملک
 عراق و ماوراء النهر بنام ایر و تور بر زبانها جاری گشت - و ماده
 نزاع ایران و توران از آن عهد در مقدمات ملکی بمیان آمد - چنانچه
 مفصل در شاهنامه فردوسی و تواریخ دیگر درج است *

اما حقیقت هزار و پانصد سال تا تیمور تاش که جد نوزدهم
 امیر تیمور میشود مفصل در هیچ تاریخ بنظر نیامده - بعده
 در دودمان آنها ملت آفتاب پرستی بهمرسید - سبب آن مورخان
 صداقت بیان چنان بزبان خامه داده اند - که چون دران سلسله
 نوبت اقتدار ملک به چولین (6) بهادر پسر یلدوز خان که در

(6) در جمله نسخ منتخب اللباب چولین بهادر را پسر یلدوز خان
 نوشته است اما در حبیب السیر نوشته که آانقوا که مادر بوزنجیر
 خان است و نسب چنگیز خان و امیر تیمور کورگان بدو می پیوندند
 نبیره یلدوز خان است زیرا که آانقوا بروایتی که در مقدمه ظفرنامه
 مسطور است دختر جوینه بود و جوینه بنت یلدوز خان - و در
 اکبرنامه نوشته که جوینه پسر رشید یلدوز خان است *

پدر را باظهار لطف نزد خود جمع ساخته گفت - هر که در قبول اسلام با من موافقت و متابعت نماید شریک دولت و سلطنت من است - و هر که پا از دایره اطاعت و زناقت من کشیده بملک دیگر رود اختیار دارد - و الا میان من و او بجز شمشیر نخواهد بود - و بسیاری را مسلمان نمود و جمعی را بقتل رسانید - و بعضی ازو جدا شده ترک وطن اختیار نمودند - و هفتاد و یک سال سلطنت نموده در رواج اسلام کوشید - و ملک بسیار سوائی ترکستان در تصرف آورده علم جهانبانی اطراف و اکناف برافراشت - و در اولاد او یک سلسله بچنگیز خان و صاحبقران (5) می رسد و سلسله دیگر باغریه منتهی میگردد که صاحب مغلستان گفته میشوند - و چهار سردار آغریه در عهد صاحبقران ثانی در جنگ بلخ با چهار پنج هزار خانه دار از مغلستان آمده با پادشاهزاده محمد اورنگ زیب ملحق شدند - چنانچه انشاء الله تعالی مفصل بگزارش خواهد در آمد - و سلسله دیگر که از فرزندان مغل خان سلطنت بخاندان آنها بحال مانده بود و تا عهد ابو سعید میرزا زبد خانان چغتای فرمان روائی ترکستان در اختلال احوال می نمود - یونس خان ست - که از سرفروبا چغتای و دودمان امیر تیمور وصلت نموده - سلسله او به چنگیز و چغتای میرسد - بعد از بنای اسلامی که اغزخان گذاشت چند واسطه بران گذشت بارترکان و فرمانروایان

---

(5) مراد از صاحبقران امیر تیمور است و از صاحبقران ثانی

شاهجهان بادشاه •

نخواهم گرفت - مادر گفت در عهد پدران تو نام اسلام از نواح
 ترکستان برخاسته - طفل گفت اگر حیات من می خواهی تو خفیه
 مسلمان شو - والدۀ او هوای آنکه پنهانی اقرار بوحدانیت خدا
 و رسالت نبی آن عهد آرند چاره کار ندانسته پسر را شیر داده در
 اخفای آن راز کوشید - چون دران زمان رسم بود که بعد یکسال از
 ولادت طفل اسم مقرر می نمودند - بعد از انقضای سال روزی
 که قبیلۀ مادری و پدری فراهم آمده تجویز اسم بمیان آوردند - بسم
 خدا آن طفل که در گهواره بود بزبان آمده گفت که اسم من اغز (4)
 است - بعد از او را به اغز موسوم ساختند - چون بحد بلوغ رسید دو دختر
 عموهای او را برای او خواستند - بسبب اختلاف ملت که هر دو را
 خفیه تکلیف اسلام نمود و قبول نه نمودند با هر دو زن موافقت
 نشد - دختر سوم عموی او که با هم از خرد سالی همراز بودند و
 محبت وافر داشتند بحسب خواهش او ب عقد او آوردند - و خفیه
 او را براه راست آورده محبت زیاده بار بهم رسانید - هر دو زن دیگر
 به ورشک برده نزد پدر اغز شکوه و ندامت نموده پرده از روی کار
 برداشتند - آخر کار جنگ صف بمیان آمده پدر و پسر بمبارزه
 پیوستند و آخر پدر کشته گردید - و جهان بکام اغز گشت - و
 ملقب باغز خان گردیده بجای پدر نشست - و تمام قبیلۀ مادر و

---

(4) در یک نسخه اصل اغز و در باقی نسخ اغر و در روضه الصفا اغور
 و حبیب السیر و اکبرنامه اغور نوشته - و در لغت ترکی نوشته که اغور
 نام بادشاهیست و اغر فرقه از اترک - و غالبا اغز صحیح باشد *

شد - و مغول که بمغول خان بعد جلوس ملقب گردید پادشاه
 عظیم الشان گشت - و در رعیت پروری و ملک داری و آبادکاری
 نسبت بجد و آبا ممتاز برآمد - و آبادی مغلستان ازو بنا پذیرفت -
 اگرچه از عهد عرش آشیانی اکبر پادشاه اسم مغل بر ترک و تاجیک
 عجم حتی سید ایران و توران زبان زد خاص و عام گردید - اما
 فی الحقیقت لفظ مغل مخصوص طائفة ترکان همان سلسله و خاندان
 مغل خان است - چنانچه در ذکر سلاطین دهلی بتقریب اسم مغل
 که در زمان قدیم بواسطه نوشتند مفصل بزبان قلم جاری گشته -
 و سلسله اولاد همان مغل خان بچنگیز خان و هلاکو و چغتای و امیر
 تیمور که مجمل تفصیل آن بنگارش می آید میرسد - و روز بروز اولاد
 مغل خان چنان در کفر ثابت گردیدند که نمی خواستند نام اسلام
 بر صفت روزگار بماند - و تا مکانی که سم اسپان آنها میرسید در قلع
 ریشه مسلمانان کوتاهی نمی نمودند - هر که تاریخ هرات بمطالعه
 در آورده میداند که چند لک مسلمانان الکنه خراسان و فوج و سوا
 هرات زیر شمشیر قوم مغل آمده •

قصه مغل خان را چهار پسر بودند - بعد از فوت پدر قراخان که از
 همه کلاں و در ملت پدران قائم بود بجای پدر فرمان روا گردیده - او را
 حق سبحانه تعالی بحکم آیه کریمه *يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيتِ* فرزند
 ارزانی فرمود در کمال جمال و نیک سرشتی - و آن طفل تا سه روز
 شیر مادر و هر دایه که برای او آوردند نخورد - شب چهارم مادر او
 که او نیز در غم فرزند ترک خور و آرام نموده بود گریه کنان بخواب رفت -
 در خواب دید که میگوید تا شیر مسلمان نباشد پستان بلب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جهان جهان شکر و سپاس - افزون از قیاس - پادشاهی را
 سزاست - که بمقتضای حکمت بالغه وجود جهانداران ذری اقتدار
 را باعث امن و امان عالمیان گردانید * و بآب تیغ گیتی ستان
 تاجداران ذی وقار آتش فساد و فتنه‌های اکناف عالم را فرو نشانید *
 و درود بیکد - و ضلوة لاتعد - مرشاه رسل - خاتم انبیاء مرسل - و
 اولاد و اصحاب کبار او را رواست - که پرتو نور جمال جهان افروز کفر
 سوزاو تزلزل در ایوان کسری انداخت - و اوئان و اصنام روی
 زمین را سرنگون ساخت *

چو صیقلش در افقاه عالم فکاد * تزلزل در ایوان کسری فکاد
 بلا قامت لات بشکست خورد * به اعزاز دین آب عزّی ببرک
 نه از لات و عزّی بر آورد کرد * که توریت و انجیل منسوخ کرد
 بر طالبان اخبار نو و کهن دیر کهن آباد مخفی نماید - که چون
 جلد ثانی تاریخ منتخب اللباب تألیف خادم آثم محمد هاشم

۲۸۱	.. .. .	احوال قلعه شاهجهان آباد
۲۸۴	.. .. .	لشکر کشی شاه عباس بذات خود بر قلعه‌ها
۷۳۲	.. .. .	ضوابط بنده و نصرت ارتضی دکن
۷۵۰	.. .. .	احوال محمد اعلی متخلص بنده و دیار ویردین از
۷۵۴	.. .. .	ذکر بذای مسجد جامع شاهجهان آباد
۷۶۰	.. .. .	ذکر خاتمه و قلع سلطنت شاهجهان مادر شاه

تمام شد

۴۳۵	.. ..	ذکر تیره بخنی باقی ایام خان جهان لودی
۴۴۴	.. ..	ذکر قحط سال دکن که بحال غم موموم گردید
۴۵۴	.. ..	ذکر تنبیه ابدام نام کانرید فرجام
ایضا	.. ..	ذکر تسخیر قلعه ستونده
۴۵۹	.. ..	ذکر واقعه ممتاز محل بیگم
۴۶۲	.. ..	ذکر تعیین افواج برای خرابی ملک پنجپور و فتوح قلعات
۴۶۸	.. ..	فتح بلدر هوکلی و جنگ با فرنگیان
۴۷۰	.. ..	تسخیر قلعه کالنا
۴۷۳	.. ..	جنگ نمودن بادشاهزاده محمد اورنگ زیب با نیل
		بغارت کردن فتح خان پسر عنبر حبشی و فوج کشی نمودن
۴۷۵	.. ..	او بر دولت آباد دکن
۴۸۴	.. ..	جنگ نمودن مراری پلذت نوکر عادل خان باخان رمان
۵۰۵	.. ..	ذکر خرابی نجابت خان در قیول مهم سری نگر
۵۰۶	.. ..	ذکر مهم چهار منگه بنذیل
۵۲۳	.. ..	ذکر سلوک قطب الملک
۵۴۱	.. ..	کنج دانی شاهزاده اورنگ زیب با دختر شهناز خان
۵۴۴	.. ..	تنبیه پرتاب سنگه زمیندار شرقی
۵۴۶	.. ..	.. ..
ایضا	.. ..	تبعیت
۵۴۷	.. ..	رضی
۵۴۸	.. ..	.. ..
ایضا	.. ..	.. ..

- ۳۲۷ .. .. .
- ۳۲۸ یورش شاه ایران بر قندهار .. .. .
- ۳۳۵ مذاکسه نور جهان بیگم با شاهجهان و برپا شدن فساد عظیم .. .. .
- ۳۴۶ بغاوت شاهجهان و فوج کشی او بر جهانگیر بادشاه .. .. .
- ۳۴۷ احوال قلعه رهناس بنگاله .. .. .
- ۳۵۰ سوانحات دکن .. .. .
- ۳۵۸ احوال سلطان پرویز که بتعاقب شاهجهان رفته .. .. .
- ۳۷۷ قید کردن صہابت خان جهانگیر بادشا را .. .. .
- ۳۸۲ ذکر تدابیر نور جهان بیگم در استخلاص جهانگیر بادشاه .. .. .
- ۳۸۳ رحلت نمودن سلطان پرویز .. .. .
- ۳۸۷ بقیه احوال صہم دکن .. .. .
- ایضا خبر غرق شدن مکرم خان حاکم بنگاله .. .. .
- ۳۹۰ ذکر وفات محمد جهانگیر بادشاه .. .. .
- ۳۹۵ بر تخت نشستن شهریار در غیبت شاهجهان بخت یددار .. .. .
- ۴۰۳ ذکر سلطنت ابو المظفر شہاب الدین شہان جهان بادشاه .. .. .
- ۴۰۴ تفصیل حاصل ایران و توران و هندوستان .. .. .
- ۴۱۰ ذکر فراری شدن و بغی ورزیدن نرسنگه دیو بندیلہ .. .. .
- ۴۱۱ فتح و مسمار نمودن قلعه بامیان کہ بدست ازبکن رفته بود .. .. .
- ۴۲۲ بغاوت کردن خان جهان لودی .. .. .
- ۴۲۴ ذکر تنبیه افغانان کہ رویہ ملحدان اختیار کرده بودند .. .. .
- ۴۲۴ بقیه احوال خاں جهان لودی .. .. .
- ۴۲۸ ذکر بغاوت افغانان خلیلی و مہمند و داود زئی و لودی .. .. .
- و رھبلہ و عیرہ .. .. .

- ۲۷۲ .. .. . ایجاد عطر جهانگیرى
- ۲۷۳ .. .. . ذکر رسیدن سر عثمان خان از بنگاله
- ۲۸۰ .. .. . ذکر احازت نواختن نقاره با اعتماد الدوله
- ۲۸۱ .. .. . ذکر تولد دارا شکوه پسر شاهجهان
- ۲۸۲ .. .. . ذکر فتح یافتن شهنواز خان بر عتبر
- ۲۸۶ .. .. . ذکر تولد محمد شجاع پسر شاهزاده شاهجهان
- عزل عبد الله خان صوفه دار احمد آباد بجزم امانت
- ۲۸۶ .. .. . اخبار نویسن
- وفا و طاعون عظیم .. .. .
- ۲۸۸ .. .. . عذایت شدن خطاب شاه بشاهزاده خرم یعنی شاهجهان
- ۲۸۹ .. .. . شکار شدن شیر از دامت نورجهان و رانی گلان
- ۲۹۸ .. .. . وفات شهنواز خان
- حکم تعمیر مساجد و مرای بخته و چاه و غیره در هر منزل ایضا
- ۳۰۱ .. .. . نزول بادشاه مع نورجهان بیگم بخیمه معتد خان
- ایضا بغارت راجه گشتار و چکان کشمیر و بیان احوال کشمیریان
- ۳۰۴ .. .. . باز بغارت کردن عتبر محشمی
- ۳۰۸ .. .. . نقلی عجیب منقول از جهانگیر نامه
- ۳۱۲ .. .. . نقل باز یگران بنگاله
- ۳۱۳ .. .. . نقل عشق فقیری بر زن هندوئی
- ۳۱۴ .. .. . خبر پیرش دکنیان بر مالوا و قندهه ایشان
- خبر مرض اعتماد الدوله پدر نورجهان بیگم و رفتن بادشاه
- ۳۲۵ .. .. . درمیان وفات اعتماد الدوله

۲۴۲	.. .. .	ذکر میر فتح الله شیرازی
ایضا	.. .. .	ذکر ملا عراقی مشهدی
ایضا	.. .. .	ذکر قاسم کاشی
ایضا	.. .. .	ذکر سید محمد جامه بان
۲۴۳	.. .. .	ذکر میر حیدر معنائی
۲۴۴	.. .. .	ذکر متروکات محمد اکبر بادشاه وقت وفات
۲۴۵	.. .. .	ذکر سلطنت ابوالظفر نورالدین محمد جهانگیر بادشاه
۲۴۶	.. .. .	ذکر ولادت محمد جهانگیر بادشاه
۲۴۷	.. .. .	ذکر کتب که در احوال جهانگیر بادشاه تالیف شده
۲۴۹	.. .. .	ذکر بغارت خسرو
۲۵۳	.. .. .	ذکر گرفتار شدن خسرو و بمیامت رعیدن همسران وی
۲۵۴	.. .. .	بیان رسم دادن خطاب
۲۵۵	.. .. .	تاخت اردن حسن خان شاملو حاکم هرات بر قندهار و
۲۵۶	.. .. .	برخواستنه رفتن او از حکم شاه عباس
ایضا	.. .. .	ذکر استعمال لفظ صوبه دار برای عمال
۲۵۸	.. .. .	قضه خان اعظم میرزا عزیز کوکه
۲۵۹	.. .. .	تدبیر بیرون کردن خسرو از قید
۲۶۰	.. .. .	ذکر گنجدهائی جهانگیر بادشاه با دختر قاسم خان عرب
۲۶۳	.. .. .	حکم عنایت نمودن نقاره بام منصب سه هزار و پانصدی
۲۶۸	.. .. .	احوال نور جهان بیگم
۲۷۲	.. .. .	نکته زدن بنام نور جهان بیگم
		ذکر تمغای جهانگیری که به اراکین سلطنت داده شد

۱۹۶	ت یادگار میرزا در کشمیر
۱۹۶	بر کشته شدن مظفر خان والی گجرات
۱۹۷	سج آریه و دیگر بعضی نواح بنگاله
ایضا	فل قول عبدالقادر بدوانی در حق محمد اکبر بادشاه
۲۰۴	رحمیدن میرزا رستم صفوی بخد مت اکبر بادشاه
ایضا	رفتن خانخانان و شاهزاده دانیال برای تحخیر دکن
	مراجعت خانخانان از دکن و مقرر شدن یومف خان
۲۱۲	مشهدی و ابوالفضل دران مهم
۲۱۳	باز رفتن خانخانان برای نظم دکن و فتح قلعه احمد نگر
۲۱۶	ذکر بغاوت نمودن شهزاده حلیم یعنی جهانگیر بن اکبر بادشاه
۲۲۳	ذکر کشته شدن ابوالفضل
۲۲۸	ذکر وفات مادر اکبر بادشاه
۲۳۲	ذکر وفات شاهزاده دانیال
ایضا	ذکر وفات محمد اکبر بادشاه
۲۳۷	ذکر تاریخ نظامی و تاریخ فرشته
ایضا	ظهور هفت منصبداران عهد اکبری
۲۳۹	ذکر شیخ سلیم میگری
ایضا	ذکر شیخ عبدالحق دهلوی
۲۴۰	ذکر خواجه باتی بالله
ایضا	ذکر ملا عبدالله سلطان پوری
۲۴۱	ذکر عرفی شیرازی
۲۴۱	ذکر شیخ مبارک ناکوری

- ۴۹ .. .. حمله پنجم و مصاف کردن با ابراهیم لودی
- ۵۲ .. .. ذکر فتح دعلی و کشته شدن ابراهیم شاه
- ۵۴ .. .. جنگ کردن بابر شاه بارانی سبکا و راجه چنور
- ۶۴ .. .. ذکر آمدن خواند میر صاحب حبیب السیر درهند
- ۶۵ .. .. ذکر وفات بابر بادشاه .. .. ..
- .. .. ذکر سلطنت محمد همایون بادشاه از اول جلوس تا رفتن ایران
- .. .. نزد شاه طهماسب صفوی از تسلط شیرخان افغان و
- ۷۰ .. .. مراجعت نمودن بحصول مقصود .. ..
- ۷۲ .. .. کیفیت مبارکه همایون شاه باسلطان بهادر گجراتی
- ۸۰ .. .. .. فوج کشی همایون شاه بر بنگاله .. ..
- ۸۷ .. .. ذکر سلطنت فرید خان سوره آخر مخاطب بشیر شاه شد
- ۱۰۰ .. .. .. جنگ کردن شیر شاه با راجه مالدیو راجه مبارز از .. ..
- ۱۰۱ .. .. لشکر کشی شیر شاه بر قلعه چنور و وفات شیر شاه
- ۱۰۳ .. .. .. ذکر سلطنت ابراهیم شاه عرف حلیم شاه .. ..
- ۱۰۷ .. .. .. ذکر سلطنت مبارز خان عادل شاه عرف عدلی .. ..
- ۱۱۳ .. .. .. ذکر سلطنت سکندر شاه سور .. ..
- .. .. ذکر متوجه شدن محمد همایون بادشاه بعد از هریمت یافتن
- .. .. از افغانان از نفاق انگیزی برادران و رفتن طرف ایران
- ۱۱۵ .. .. .. نزد زنده دردمان مصطفوی شاه طهماسب صفوی
- .. .. .. ذکر مراجعت همان بادشاه طرف هندوستان و گرفتن آن از
- ۱۲۲ .. .. .. دست افغانان .. ..
- ۱۲۷ .. .. .. ذکر سلطنت محمد کبر بادشاه .. ..

فهرست خصلت اول کتاب منتخب الباب

حمد و نعت .. .. .

دیباجه .. .. .

مقدمه در ذکر نسب ملاطین تیموریه .. .. .

ذکر معل خان .. .. .

ذکر ملکه النعوا و شیوع آفتاب پرهنتی در ترکان .. .. .

ذکر چینگیز خان .. .. .

ذکر امیر تیمور صاحب .. .. .

ذکر اولاد تیمور .. .. .

ذکر سلطنت فردوس مکانی محمد .. .. .

ذکر وفات مهرنگار خانم مادر محمد بابر .. .. .

ذکر تولد شاهزاده همایون .. .. .

ذکر لشکرکشی بابر با شاه بر هندوستان .. .. .

حمله اول و دوم و سوم بر هند .. .. .

حمله چهارم بر هند .. .. .

